

Michael Nehls, dr. med.

Predgovor
Naomi Wolf

INDOKTRINIRANI

Kako se uspešno ubraniti globalnega
napada na vašo duševno svobodo

MOŽGANI

IZVIRNI NASLOV

**THE
INDOCTRINATED
BRAIN**

**How to Successfully Fend Off the Global
Attack on Your Mental Freedom**

Michael Nehls, MD, PhD
Foreword by Naomi Wolf

Skyhorse Publishing

Avtorske pravice © 2023 avtor Michael Nehls Predgovor avtorske
pravice © 2023 avtor Naomi Wolf avtorske pravice v angleškem jeziku
© 2023 avtor Michael Nehls

Vse pravice pridržane. Nobenega dela te knjige ni dovoljeno reproducirati na noben način brez izrecnega
pisnega soglasja založnika, razen v primeru kratkih odlomkov v kritičnih ocenah ali člankih. Vsa vprašanja je
treba nasloviti na Skyhorse Publishing, 307 West 36th Street, 11th Floor, New York, NY 10018.

Knjige založbe Skyhorse Publishing je mogoče kupiti v velikih količinah s posebnimi popusti za pospeševanje prodaje,
poslovna darila, zbiranje sredstev ali *izobraževalne namene. Po specifikacijah je mogoče ustvariti tudi posebne izdaje. Za
podrobnosti se obrnite na oddelek za posebno prodajo, Skyhorse Publishing, 307 West 36th Street, 11th Floor, New York,
NY 10018

Skyhorse® in Skyhorse Publishing® sta registrirani blagovni znamki družbe Skyhorse Publishing, Inc.®,
korporacije Delaware.

Obiščite našo spletno stran na www.skyhorsepublishing.com.

Sledite našemu založniku Tonyju Lyonsu na Instagramu [@tonylyonsisuncertain](https://www.instagram.com/tonylyonsisuncertain)

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Podatki o katalogizaciji v publikaciji Kongresne knjižnice so na voljo v datoteki.

Trda vezava ISBN: 978-1-5107-7836-8

ISBN e-knjige: 978-1-5107-7837-5

Oblikovanje naslovnice Malin Singh

** Raba izključno v izobraževalne namene! Za morebitni tiskani izvod knjige v Slovenskem jeziku se zaračunavajo zgolj
materialni stroški tika in vezave.*

** Strojni prevod iz Angleškega jezika v Slovenski jezik je urejen s pomočjo Googlevega prevajalnika in stoji kot je stroj uredil
prevod. Za strojne napake in morebitne stavčne zveze, ki niso najbolj "pogovorne ali knjižne ali strokovne" ne odgovarjamo!*

*prijatelju,
ki je globalno grožnjo začutil veliko prej kot jaz.
Hvala za vašo napoved!*

Izraz "indoktrinirani možgani" se običajno uporablja za opis situacij, v katerih ljudje sprejemajo prepričanja ali ideologije brez kritičnega razmišljanja ali avtonomije, običajno zaradi sistematičnega vpliva ali manipulacije. Uporaba tega izraza je subjektivna in lahko nosi negativno konotacijo, saj poudarja pomanjkanje neodvisnega razmišljanja.

VSEBINA

Zavrnitev odgovornosti

Predgovordr. Naomi Wolf

Okrajšave

Uvod

POGLAVJE 1: ODLIČNA PONAŠAVITEV NA APOGUMEN NOV SVET?

Daljnosežen vpogled v idilo Korzike, ko

distopije postanejo resničnost

Ustvarjalno uničenje

Popoln nadzor v realnem času

Bogat, bogatejši, najmočnejši – domnevni deležniški kapitalizem.

Tistemu, ki hodi čez trupla, ni za zaupati Brisanje operacijskega

sistema Cultural na posameznem trdem disku

2. POGLAVJE: INDIVIDUALNOST, USTVARJALNOST IN SPOSOBNOST SAMOSTOJNEGA RAZMIŠLJANJA

Kulturna evolucija

Vrednost individualizacije

Zastrašujoč odgovor na neprijetno vprašanje

Kaj se zgodi z našimi mislimi, ko ne razmišljamo o njih? Hipokampalni razvoj individualnosti in kulture

Kompleksnost

Psihično močan jaz

Razmišljanje (sistem 2) ali ne razmišljanje (sistem 1) – to je vprašanje

Hipokampalna formula proti indoktrinaciji

Nenaravna normalnost kroničnega uničenja hipokampusa

3. POGlavJE: REPROGRAMIRANJE ČLOVEŠKIH MOŽGANOV Dvostranski napad na človeško dušo

1. del: Zmanjšanje nevronov avtobiografskega indeksa

2. del: Prepisovanje preostalih indeksnih nevronov s tehnokratskim Pripoved

4. POGlavJE: GLAVNI NAČRT, 1. DEL: UNIČENJE AVTOBIOGRAFSKEGA SPOMINA

»Strah žre dušo« – predtravmatska stresna motnja v dobi permakriz in kronične anksioznosti – uničujoč napad na človeške možgane Pet korakov v pripravi zločina proti človeštvu Ukrepi COVID-19 kot sredstvo za konec hipokampusa

Uničenje

Spremljanje uspeha in nova "koronarna" normala

5. POGlavJE: GLAVNI NAČRT, 2. DEL: PRIZNANJE TEHNOKRATSKI VERI

Velika pripoved kot sredstvo za moč

Velika mentalna ponastavitev z metodologijo komunistične indoktrinacije, ujeta v mrežo indoktrinacije

Stalna kontrola uspeha

6. POGlavJE: KONČNA IGRA?

Seme norosti

Vzpon nekoristnega razreda

Kdo je lastnik prihodnosti – človek ali

stroj? Otroci nezaželeni!

Življenjsko nevaren konflikt ciljev

7. POGlavJE: DRZNITE SI BITI BOLJ ČLOVEŠKI (PRIJAZNI)

Zaključni argument

Pridobljena sociopatija?

V bistvu dobro?

Pametnejši od kvasa?

Bolj zdravi možgani, bolj zdrave

odločitve Zaključne opombe

Končne opombe

Zahvala

ODPOVED ODGOVORNOSTI

Zaradi lažjega branja je bilo odločeno, da se vzdrži kakršnega koli spolnega določanja, razen seveda v citiranih izjavah.

Vsa dejstva, predstavljena v tej knjigi, temeljijo na javno dostopnih dokumentih in študijah, ki so večinoma povezane. Kljub temu je avtor ponekod izrazil tudi osebna mnenja, kjer se mu zdi, da je dejstva mogoče sestaviti kot piksle v večjo, a deloma špekulativno sliko. Avtor se je potrudil jezikovno jasno ločiti dejstva od tovrstnih interpretacij.

Založnik in avtor sta po njunem najboljšem vedenju in prepričanju preverila pravilnost in popolnost informacij v tem delu, ki zadostujejo za razumno razlago. Vendar ne založnik ne avtor izrecno ne prevzemata nikakršne odgovornosti za vsebino dela, kakor tudi ne za morebitne napake.

To velja tudi za količine mikrohranil. Te se običajno nanašajo na potrebe povprečne odrasle osebe. Razlike v odmerkih so lahko posledica življenjskega sloga (npr. vitamin D, B12 ali vodne maščobne kisline omega-3), spola, starosti, telesne velikosti in morebitnih že obstoječih bolezni. Zato je treba dopolnjevanje izvajati le po posvetu z zaupanja vrednim zdravnikom in v vsakem primeru na lastno odgovornost – založnik in avtor ne prevzemata nobene odgovornosti.

Avtor ne odobrava vsebine citiranih spletnih strani. Sklicuje se na njihov status v času prve objave. Vsi citati so bili

skrbno preverjen v času tega pisanja poleti 2023, vendar ni nenavadno, da se vsebina vira spremeni ali celo popolnoma izgine. Na žalost »avtobiografskemu spominu interneta« ni več mogoče zaupati: pozablja in premeva.

PREDGOVOR

Dr. Naomi Wolf

Dejstvo, da so možgani plastični – spremenljivi – je javnost v zadnjih nekaj desetletjih veliko bolje razumela.

Splošni bralci zdaj razumejo, da je mogoče človeške možgane spremeniti; in da lahko izkušnje spremenijo njegove reakcije in procese. Zdaj na primer razumemo, da PTSP pusti trajne spremembe v delovanju možganov. Ugotovljeno je bilo, da materinstvo spremeni možgane in da je samo povezovanje kemični proces, ki ga spremenijo možgani.

Kot splošni bralci tudi razumemo, da je propaganda resnična. Nekateri smo v preteklosti študirali propagando. Imamo delovno znanje o Josephu Goebbelsu ter o umetnosti in obrti, na katerih temelji njegovo ustvarjanje nacionalsocialističnega soglasja. Delo Edwarda Bernaysa, enega prvih praktikov tega, kar je postalo področje odnosov z javnostmi, je bilo v angleščini zelo brano. Desetletja stare uspešnice, kot je npr *Subliminalno zapeljevanje* Wilson Bryan Key je izpostavil dejstvo, da oglaševalci uporabljajo vsa orodja, ki so jim na voljo, da spremenijo naše odzive na njihove izdelke – vse do ravni podzavesti.

Sodobno splošno občinstvo tudi razume, da vlade uporabljajo »sporočila« – in pogosto grobo propagando –, da nas napeljejo k dejanjem, ki so lahko v nasprotju z našimi interesi ali našo bolj zavestno presojo; ustvarjati predsodke in delitve, ki sicer ne bi obstajale; povečati

strahove in v nas sproži občutek ranljivosti, da bi z nami lažje manipulirali in vodili k ciljem, ki niso naši.

Toda teza dr. Michaela Nehlsa v tej knjigi je revolucionarna, ker združuje vsa ta področja raziskovanja in predlaga vrsto vprašanj, ki so tako radikalna, da razkrijejo skrivnosti zadnjih treh let. To je nepogrešljiva knjiga.

notri *Indoktrinirani možgani*, dr. Nehls združuje ta študijska področja na način, kot ga še ni bilo. Z uporabo nevroznosti pri sicer nenavadnih dogodkih iz nedavne preteklosti pojasnjuje, kaj se je zgodilo človeštvu.

Mnogi od nas so opazili, da so se naši ljubljani in sodelavci spremenili. Po uvedbi vbrizgavanja mRNA opazamo, da ljudje, ki so bili visoko izobraženi kritični misleci, niso mogli razmišljati zunaj dveh preprostih binarnih datotek. Začudeno opazujemo, kako nekdanji prefinjeni ljubljani in prijatelji ponavljajo teme brez samozavedanja. Sprašujemo se, zakaj obstaja občutek, da nam nekaj že na začetku manjka, ko sedimo s prijateljem, ki je cepljen ali se boji COVID-a. Ne moremo razumeti, kaj je povzročilo to morsko spremembo.

Hipoteza dr. Nehlsa lahko to pojasni. "*Indoktrinirani možgani* uvaja večinoma neznan, močan nevrobiološki mehanizem, katerega od zunaj povzročena disfunkcija je osnova tega katastrofalnega razvoja dogodkov,« kot ugotavlja založnik.

Dr. Nehls trdi, da koničasti protein, skupaj z drugimi ukrepi za COVID, predstavlja namerni napad na človeški hipokampus, od koder izvirata avtobiografski spomin in individualnost sama – in da nam »pornografija strahu« preprečuje, da bi se držali avtobiografskih spominov, ki zajemajo naš prejšnji jaz. . Posledično smo ljudje postali deindividualizirani, bolj sugestibilni, bolj pozabljivi, bolj popustljivi in manj sposobni kritičnega razmišljanja in ustvarjalnega sklepanja. Ta argument se popolnoma ujema s tem, kar mnogi od nas na našo grozo vidimo vsak dan. Dr. Nehlsa *Indoktrinirani možgani* je nepogrešljiva knjiga, ker aplicira nevroznost na politiko in še posebej na politiko

fašizem. Potreba po tem obstaja že odkar obstaja sodobni fašizem.

Nevroznanost bi morala biti uporabljena v politiki in družbenih spremembah, vendar se ti področji analize res redko srečata. Z združevanjem teh področij znanja in preslikavo nevrološke znanosti proti propagandi in obratno prinaša dr. Nehls bralcu veliko novih spoznanj, ki prej ne bi bila dosegljiva.

Ko ste prebrali *Indoktrinirani možgani*, boste pomislili: Seveda. Seveda je morala propaganda zadnjih nekaj let temeljiti na intenzivnem preučevanju možganov in njihovih reakcij. Seveda bi stotine milijonov dolarjev, ki so bile nedavno porabljene in jih trenutno porabljajo ZDA in druge vlade za vedenjsko znanost in spreminjanje vedenja, povzročilo vpogled, ki bi jih ZDA in druge vlade uporabile, da bi naredile prebivalstvo bolj poslušno, manj sposobni sklepati, manj ustvarjalni in bolj popustljivi. Zakaj bi sicer tako veliko vlagali v takšne študije? Seveda nenehna sporočila, zlasti o strahu, v zadnjih treh letih, ne bi vplivala samo na javno zdravje ali morda sploh ne na javno zdravje – ampak da gre bolj za to, da bi ljudje v svobodnih družbah postali bolj poslušni — z javnim zdravjem kot izgovorom, posrednikom za to uporabo strahu, ki spreminja življenje in zavest. Dr. Nehls tukaj prepričljivo trdi, da ni pomembna pornografija strahu o določeni strašni stvari: strah sam je rezultat. Sam strah spremeni in res poškoduje možgane.

Že dolgo so me zanimali psihiatrični učinki in, kot sem ugibal, namere v ozadju »zapornic« in »pandemičnih« sporočil. Nisem pa imel nevroznanstvenega ozadja, da bi natančno razumel, kaj je bilo storjeno ljudem prek »zapornic« in »strahovite pornografije« v letih pandemije, povezanih z virusom – drugim ljudem. S študijo psihiatričnih učinkov mučenja in izolacije, ki sem jo prevzela za knjigo o zapirajočih se demokracijah, sem spoznala, da izolacija povzroča globoke in včasih trajne spremembe v možganih. V letih po 11. septembru, »Globalni vojni proti terorizmu«, sem intuitivno vedel, da bo nenehen strah zmanjšal sposobnosti, potrebne za kritično razmišljanje. In ta spoznanja sem uporabil za

izolacija in sporočanje strahu 2020–22. Nisem pa imel popolne slike.

Ta knjiga to zagotavlja. To je "aha" hipotetika za naš čas.

Indoktrinirani možgani zagotavlja manjkajoče praktično znanje nevroznanosti, ki pojasnjuje, zakaj izolacija ljudi ustvarja bolj zbegano prebivalstvo, ki ga je lažje manipulirati. Natančno pojasnjuje, zakaj lahko sporočilo, da vas lahko bližina z drugimi ljudmi ubije ali da lahko vi ubijete druge (zlasti svojo babico) s fizično bližino, preoblikuje človeške možgane, da ustvarijo ranljivost za zablode in slabo znanost ter kultu podobno mišljenje, ki ga mnogi od nas opaženi pri nekdanjih kritično mislečih ljubljenih in prijateljih po letu 2020. Postavlja se celo vprašanje, ali koničasti protein prispeva k možganski megli in k izbrisu občutka avtonomnega, odpornega, individualiziranega in iskajočega jaza.

Če ima dr. Nehls prav, bo njegova teorija tukaj enako pomembna kot odkritje podzavesti dr. Sigmunda Freuda, če ne še bolj. Če ima prav, njegova teorija pojasnjuje, zakaj so vlade po vsem svetu odredile "zaporne" ukrepe in injekcije mRNA, pri čemer na koncu ne bi šlo za javno zdravje, temveč za ustvarjanje pasivnih državljanov, ki jih je mogoče manipulirati. Če ima dr. Nehls prav, to pojasnjuje toliko osupljivih značilnosti zadnjih treh let, predvsem dejstvo, da so nekdanji premišljeni, zelo individualizirani voditelji institucij, vse do rednih državljanov, brez mrmranja sledili kultu podobnim narekom in sledili nesmiselnim ciljem. kot so izolacija, maskiranje in podrejanje mandatom za cepivo brez protesta. Teza dr. Nehlsa bi pojasnila nenavadno izkušnjo, ki jo imamo mnogi med nami, ko opazujemo svoje nekdanje analitične ljubljene, kako se ne morejo držati dveh misli hkrati v glavi, se ne morejo vključiti v mirno razpravo, ne da bi čustveno eksplodirali, ne morejo ohraniti stik in povezovanje z ljudmi, s katerimi se ne strinjajo.

Medtem ko pišem, se pripravlja še ena svetovna kriza, ta na Bližnjem vzhodu. V enem dnevu moji visoko izobraženi in prej skeptični ljubljenci ponavljajo očitne zapuščine medijske govornice brez kakršne koli zavesti. Vznemirjajoče je ne vedeti, zakaj bi se tako spremenili – in še bolj vznemirljivo, čeprav neverjetno razsvetljuje, je brati

Nehls in ugotovili, kaj je lahko vzrok za njihovo podrejenost propagandnim pripovedim. Lažje in težje se je boriti z ljubljenimi, prijatelji in sodelavci, ki so bili na ta način intelektualno otopeli, razumeti stališče dr. —in nevropsihiatrične: ponavljanje sporočil strahu in njihov vpliv na možgane.

V mojem viru družbenih medijev danes – na dan, ko so novice v naše medijske tokove prinesle podobe neskončnih grozodejstev in ko so nam povedali, da bo ta petek »Dan džihada« z veliko zabodi, je nekdo zapisal: »Zaščitite svoje amigdala." To je pomenilo, da se ne izpostavljajte neskončnim prizorom posilstva, umora, obglavljenja, grozodejstev in grozot.

Knjiga dr. Nehlsa je nenazadnje vzbujajoča upanje, saj če razumemo škodo, ki jo našim možganom povzročajo tako koničasti proteini kot strah pred pornografijo, lahko najdemo načine, kako razviti sebe in svoj zavestni um. Cenim praktične predloge dr. Nehlsa, da naredimo prav to.

Strašljivo je, da živimo v času, v katerem je, kot tako močno poudarja dr. Nehls, vojna v naših možganih. Toda s pomočjo dr. Nehlsa mora biti manj strašljivo razumeti, kaj se nam dela, da lahko zaščitimo in okrepimo svoj avtobiografski spomin in kritično mišljenje ter da lahko ta napad preživimo s celotnim obsegom svoje inteligence.

— in naša človečnost — nedotaknjena.

OKRAJŠAVE

ACE2	Angiotenzinska konvertaza 2 (encim, ki deluje kot spike-receptor oziroma koronavirus)
AI	Umetna inteligenca
BMBF	Nemško zvezno ministrstvo za izobraževanje in raziskave (Deutsches Bundesministerium für Bildung und Forschung) Zvezno ministrstvo za notranje zadeve (Deutsches Bundesministerium des Innern und für Heimat) <i>British Medical Journal</i>
BMI	
<i>BMJ</i>	
CDC	Centri za nadzor in preprečevanje bolezni
COVID 19	Koronavirusna bolezen, ki se je prvič pojavila leta 2019 Nemški center za raziskave raka (Deutsches Krebsforschungszentrum)
DKFZ	
DNK	Deoksiribonukleinska kislina, dvoverižni genski material človeka ali npr. virus pox ali noric
EMA	Evropska agencija za zdravila,
FDA	Food and Drug Administration
GAVI	Globalno zavezništvo za cepiva in imunizacijo
GLT	Global Leaders for Tomorrow, šola za kadre, ki je bila pred YGL WEF
GVAP	Globalni akcijski načrt za cepiva
LNP	Embalaža lipidnih nanodelcev mRNA cepiv, pomoč

	vstopijo v možgane in povzročijo vnetje celotnega sistema.
MIT	Massachusetts Institute of Technology
NEJM	<i>New England Journal of Medicine</i>
NIAID	Nacionalni inštitut za alergije in nalezljive bolezni
ameriški nacionalni inštitut za zdravje	Nacionalni inštitut za zdravje
NZZ	<i>Neue Zürcher Zeitung</i> (švicarski časopis)
PCR	Verižna reakcija s polimerazo, molekularno biološka tehnika za eksponentno pomnoževanje genskega materiala
ujetniki	Vojni ujetniki
RNA	Ribonukleinska kislina, enoverižni genetski material koronavirusa in gripe
RKI	Robert Koch Institute, nemški ekvivalent ameriškemu CDC
SARS	Hud akutni respiratorni sindrom, sev
SARS-CoV-2	koronavirusa, ki povzroča COVID-19,
STIKO	Nemški stalni odbor za cepljenje
UNICEF	Mednarodni sklad Združenih narodov za pomoč otrokom Sistem poročanja o neželenih dogodkih pri cepivih, ameriški program za varnost cepiv, ki ga skupaj upravljata CDC in FDA
VAERS	
WEF	Svetovni gospodarski forum
WHO	Svetovna zdravstvena
WSJ	organizacija <i>Wall Street Journal</i>
YGL	Young Global Leaders (kadrovska šola WEF)

Indoktrinacija

Beseda izhaja iz latinske besede *doktrina*, kar pomeni "navodilo".

Namen indoktrinacije je vsaditi ideološko pripoved v možgane ljudi – novo prepričanje, ki ne dopušča nobene razprave in nobenega protislovja.

Cilj je poslušna, nepremišljena skladnost. Sredstva za to so nadzorovana selekcija informacij, intenzivna propaganda in psihološka manipulacija, vse do prisilnih ukrepov in groženj s kaznijo.

Čim bolj spretna je miselna manipulacija, tem bolj postane vsajeni ideološki miselni sistem imun na kritične argumente in notranje dvome.

Indoktrinacijo je treba razumeti kot hud napad na našo človečnost, na našo osebnost in navsezadnje na najdragocenejšo stvar od vsega: našo svobodo mišljenja.

~~~

Upiranje indoktrinaciji je vseživljenjsko prizadevanje. Gre za ohranjanje svobode misli in iskanja smisla.

UVOD

Vse, kar se zgodi z namenom, je izvedljivo za namen povečanja moči.

— Friedrich Nietzsche (1844–1900)

Pandemija koronavirusa mi je odprla oči, deloma zato, ker sem bil priča dogodkom, deloma pa zato, ker je bila medicinska in imunološka tema, v kateri imam nekaj strokovnega znanja, ki mi omogoča oceno dejstev. Prvič sem se popolnoma zavedel, kako daleč so ljudje sposobni iti za dosego svojih ciljev, pa četudi to pomeni hojo čez gore trupel. Več let intenzivnega raziskovanja me je pripeljalo do zaključka, da bi lahko te gore za dosego tega posebnega cilja, ki se skriva v ozadju dogodkov, ki so določali celotno usmeritev svetovne politike, zrasle v nebo. In od tistega trenutka, ko mi je odprl oči, se vsak dan sprašujem, *Se to res dogaja?*

Najprej pa stopimo nekaj desetletij nazaj v čas. Kmalu po usklajenem terorističnem napadu na ZDA leta 2001 so začele krožiti govornice, da priprave na tako zapleten in dolgo načrtovan večkratni napad, ki bi zahteval nekaj tisoč žrtev, nikakor niso mogle spregledati ameriške obveščevalne službe. . Toda nekaterim – tudi meni – je ostalo vsaj predstavlljivo, da je splet neugodnih okoliščin privedel do tega, da se je ta grozoviti zločin uresničil v bistvu brez odpora. Vsaj upal sem. Noben posameznik ne more biti

tako neusmiljeno, bi lahko? Jasno pa je bilo tudi, da je ogromno posameznikov in organizacij imelo koristi od te pošastne katastrofe, ki je pustila globoke rane ne le v ameriški psihi, ampak tudi v svetovni zavesti. Vsekakor se je zdelo, da je ameriški predsednik George W. Bush našel zadevo, primerno za legitimizacijo številnih vojaških intervencij, ki so bile očitno načrtovane že mesece prej. Takoj po napadih je napovedal globalno vojno proti terorizmu. Tisti, ki so si po neizmernem šoku povrnili občutek za resničnost, so ob napovedi te vojne vedeli, da bo nemogoče zmagati. Poleg tega so po vsem svetu postopoma sprejeli protiteroristične zakone, ki še danes omejujejo osebno svobodo ljudi. Na primer, postalo je veliko lažje zbirati informacije o zasebnih državljanih in jih deliti med obveščevalnimi agencijami. V Združenih državah lahko ljudi, osumljene terorizma, pridržijo in zaslišujejo brez odvetnika ali sojenja.

Le nekaj tednov pozneje se je »vojna proti terorizmu« razvila v vojno proti Afganistanu, domnevno zato, ker je bil tam osumljen Osama bin Laden, vodja teroristične organizacije Al Kaida, ki je prevzela odgovornost za napade 11. septembra. Nedvomno je imela orožarska industrija velike koristi od napadov 11. septembra, še posebej zato, ker je bila 20. marca 2003 tretja zalivska vojna proti Iraku upravičena tudi s tem, da je Al Kaida s pomočjo iraškega predsednika Sadama Huseina skladiščila orožja za množično uničevanje, da bi izvedel nov napad na ZDA. To je temeljilo na dokazih, za katere se je izkazalo, da so bili izdelani šele eno usodno leto pozneje.¹Vendar trditve že od začetka niso bile preveč prepričljive. Na podlagi teh dogodkov menim, da se postavljata dve usodni vprašanji za samo prihodnost človeštva: 1) Kako daleč bi šli dobičkarji, da bi izkoristili teroristični napad ali drug (npr. virusni) napad na človeštvo samo zato, da bi povečali svoje dobičke, moč, in nadzor nad človeštvom? 2) Kako lahko zagotovimo, da se takšni dramatični dogodki ne samo ne izkoriščajo, ampak tudi, še posebej, ne usmerjajo dobičkarji, ko pa so posledične koristi tako ogromne?

Leta 1860 je Thomas Joseph Dunning (1799–1873), sekretar Londonskega združenega združenja knjigovezcev, napisal brošuro o filozofiji sindikalizma v tistem času, v kateri je opisal skrajno

značilnost gospodarske moči in pohlepa po dobičku: »Kapital se izogiba dobičku ali pa je zelo majhen dobiček, tako kot so prej govorili, da Narava sovraži vakuum. Z ustreznim dobičkom je kapital zelo drzen. Določenih 10 odstotkov bo zagotovilo svojo zaposlitev kjerkoli; 20 odstotkov, nekateri bodo povzročili vnetje; 50 odstotkov, pozitivna drznost; 100-odstotno bo pripravljeno poteptati vse človeške zakone; 300-odstotno in ni kaznivega dejanja, ob katerem bi se pomisleki, niti tveganja, v katerega se ne bi podvrigel, celo do možnosti, da bi njegovega lastnika obesili. Če bodo nemiri in spori prinesli dobiček, bodo svobodno spodbujali oboje.«²

Tako je Dunning že v devetnajstem stoletju opisal temeljno dinamiko, ki se za nas vse preveč oprijemljivo odvija od (laboratorijskega) izbruha SARS-CoV-2 konec leta 2019, uničujočega za vsa področja življenja večine in izjemno donosna za nekatere. Vendar se je zgodilo v dih jemajočem obsegu in s tako resnimi posledicami, da si jih Dunning težko predstavlja. Poleg tega nekateri dokazi kažejo, da ta svetovna kriza ni bila samo izkoriščena, ampak tudi dejansko orkestrirana. Toda kaj je končni cilj?

Ta knjiga želi ponuditi možen odgovor. Tole pa vam povem že vnaprej: zdi se mi, da končni cilj še ni dosežen. Kar pa lahko z gotovostjo trdim, je, da se bo prva stopnja na poti do tega cilja morda zapisala v zgodovino kot COVID-19 *načrt*demija: ogromna škoda na zdravju in nešteto neposrednih smrti, ki jih ne povzroča predvsem sam umetno ustvarjen povzročitelj bolezni, temveč namerno zatiranje preventivnih ukrepov (s katerimi bi se izognili večini smrti) in paket ukrepov brez primere v zgodovini. Predvsem, kot postaja vse bolj jasno, to vključuje življenjsko nevaren program vbrizgavanja genov za koronarno konico oz. *pikanje*. Številni milijoni drugih stranskih žrtev te pandemije pričajo o katastrofalnem obvladovanju zdravstvene krize, začeni s povsem neustreznim odzivom na prvotno poročilo o nenavadni pljučnici v Wuhanu na Kitajskem. Ne nazadnje še tole *plandemija* izraz označuje tudi totalitarni, protidemokratski razvoj po vsem svetu, ki ga je omogočil. Preučil bom argumente, da je kriza bodisi *plandemija* bodisi sistematična instrumentalizacija

naključna kriza. Nedvomno lahko razumemo, da so imeli superbogati po vsem svetu izjemno veliko koristi, tudi če ne bi podrobneje pogledali protislovnih dejstev. Zdaj imajo dovolj razlogov za ohranitev izrednih razmer – zlasti zato, ker se zdi, da služijo večjemu cilju: veliki ponovni vzpostavitvi.

Ko to pišem spomladi 2023 in si svetovno prebivalstvo oddahne (nič več mask, nič več testov, nič več omejitev zaenkrat), Svetovni gospodarski forum (WEF) že izvaja previdnostne ukrepe in govori o nova doba *permapandemijev* svojem *Poročilo o globalnih tveganjih 2023*, povsem v duhu prejšnjega odstavka.³ Navsezadnje je ustanovitelj in predsednik WEF, Klaus Schwab, odkrito pozdravil pandemijo COVID-19 kot priložnost za izvedbo velike ponastavitve svetovnega gospodarstva z vodilnimi politiki in tehnokrati. Opazovalec takšnih izjav, ki ni vključen v odločanje o teh načrtih, neizogibno zaključi, da je treba človeštvu vsiliti nov operacijski sistem sobivanja. Ta proces naj bi bil glede na WEF in nekatere vladne dokumente (ki jih bom predstavil kasneje) zaključen leta 2030.

tehnokracija

Izraz izhaja iz stare grščine *techneza* "spretnost" in *kratos* za »vladavino« ali »prevlado« in se je prvotno nanašal na idealizirano obliko vladavine strokovnjakov. V našem času izjemno bogati posamezniki pridobijo izjemen politični vpliv z uporabo fundacij, javno-zasebnih partnerstev ali mednarodnih organizacij, kot je WEF. Zasebniki si na koncu zagotovijo tudi globalno moč z velikimi naložbami v Svetovno zdravstveno organizacijo (WHO), od katerih se več kot 80 odstotkov financira s prostovoljnimi prispevki.⁴ V nadaljevanju bom te posameznike imenoval tehnokrati, zlasti ker so si pogosto nabrali ogromno bogastvo z razvojem in prodajo

tehnologije, ki prevladujejo na trgu, in pogosto iščejo tehnološke odgovore na družbene probleme.

Zamisel o veliki ponovni zastavitvi ni povsem nova, saj je WEF leta 2009 govoril o »Oblikovanju sveta po krizi« in o »Veliki preobrazbi« leta 2012.⁵ Toda šele s pandemijo COVID-19, glede na opis promocijskega videa, ki ga je princ Charles (zdaj kralj Charles) objavil 3. junija 2020, so protagonisti Velike ponastavitve šteli za uradno zarjo nove dobe. : "Danes je Pobuda princa od Walesa za trajnostne trge v sodelovanju s Svetovnim gospodarskim forumom začela veliko globalno pobudo #TheGreatReset."⁶ Opis se nadaljuje: "Cilj Velike ponastavitve je ponastaviti, ponovno zamisliti, ponovno zgraditi, preoblikovati, oživiti in ponovno uravnovežiti naš svet po pandemiji COVID-19." Tako je princ Charles videl krizo COVID-19 kot "zlato priložnost" za "ponovni zagon" gospodarstva.⁷ Vendar se zdi, da izraz ni dobro izbran, saj se v nasprotju s ponastavitvijo ali ponovnim zagonom računalnika protagonisti Velike ponastavitve – če ostanemo v računalniškem jeziku – ne ukvarjajo s ponovnim zagonom, temveč z namestitvijo popolnoma novega operacijskega sistema. Toda kako lahko kaj takega sploh uspe? Kako lahko ljudi, ki končno vzdržujejo to gospodarstvo, pridobiti zanj? Kaj pravijo pri odločitvah, ki bodo oblikovale naš gospodarski svet v prihodnosti? In kako je zagotovljeno, da se strinjajo s tem, kar se majhna elitna skupina odloči za ves svet? To so vprašanja, ki jih bom obravnaval kasneje, vendar sem že prepričan, da vam odgovori ne bodo všeč.

Jasen pokazatelj, kako trdno je pripoved o globalnem preobratu že zasidrana v glavah številnih vodilnih politikov in vplivnih osebnosti (kot je kralj Charles), ki so običajno tesno povezani z WEF, ponazarja govor kanadskega premierja Justina Trudeauja v Združenih narodih. videokonferenca septembra 2020. V njej navaja, da je "pandemija zagotovila priložnost za ponastavitev."⁸ Decembra 2021 je tudi novoizvoljeni nemški kancler Olaf Scholz v svoji prvi vladni izjavi državljanem spravil v razpoloženje »za Največje

Ponastaviti (*Največji preobrat*, prevedeno dobesedno) v gospodarstvu in proizvodnji čez 100 let.«⁹V drugi vladni izjavi marca 2023 je trdil, da ne bi smeli biti nostalgični za »dobrimi starimi časi«.10

Namesto tega, je dejal Scholz, je bilo od zdaj naprej stvar tega, da se "skupno lotimo dela, da postane možno dobro novo obdobje." Prerokoval je: "Da, možno je!" »Upravljali bomo Veliko ponastavitev, ki je pred nami. In ta velika ponovna zastavitev se bo dobro končala – za nas tukaj v Nemčiji in za Evropo kot celoto.«

Vendar pa tako imenovani preverjalci dejstev veliko ponastavitev radi zavračajo kot teorijo zarote. Tudi priznani Nемец*Handelszeitung* naslovom 20. novembra 2020 »Velika ponovna zastavitev: kako je WEF prišel v središče vseh teorij zarote«.11 Poleg tega, da izraz *teorija zarote* tukaj menda uporabljen zgolj z namenom razvrednotenja posameznih razprav kot otročje neumnosti, je treba poudariti, da zarota po definiciji obstaja le, če nekateri ljudje *skrivaj* strinjajo, da povečajo svoj dobiček, svojo moč ali oboje *proti interesom in dobrobiti tretjih oseb* ali *nepošteno* pomeni. Čeprav takšni dogovori niso sklenjeni le v teoriji, ampak tudi v resnici, velike ponovne postavitve ne moremo imenovati zarota v klasičnem pomenu besede, saj nekateri glavni protagonisti v veliki meri razkrivajo svoje vizije in sredstva po lastni izbiri, kot je infiltracija v demokratične domove predstavnikov po vsem svetu. Zanimivo je, da je tudi to delno omenjeno v istem *Handelszeitung* členu. Tukaj, knjiga *COVID-19: Velika ponastavitev*¹² predsednika WEF Schwaba ter francoskega ekonomista in sodobnega zgodovinarja Thierryja Mallereta se prav tako sklicujeta, kar navaja konkretne in preproste razloge, zakaj ta kriza ponuja edinstveno priložnost za načrtovano ponastavitev.

Načrti, kako se soočiti s tovrstno zdravstveno krizo, presenetljivo, niso bili temeljito revidirani ali celo vadili do konca leta 2019, šele *prej* izbruh SARS-CoV-2.¹³ Kot je razvidno iz citiranih izjav, je ta globalna kriza dala vplivni interesni skupini priložnost za uspešno uresničevanje dolgoletnih načrtov. Težko se je upreti ideji, da je bil prav iz tega razloga pravzaprav orkestriran že od začetka, ne pa samo namenoma izkoriščen. COVID-19

pandemija potekala v skladu z vnaprej določenim in objavljenim načrtom odziva. To je privedlo do situacije, kakršne v zgodovini človeštva še nismo videli: skoraj vse vlade so uvedle enake škodljive zdravstvene ukrepe s skladnimi izjavami. V teh okoliščinah bi kriminolog verjetno vsaj posumil na morebiten zločin in prepoznal motiv. Zagovornik temeljnih demokratičnih vrednot bi ob neizmernem neposrednem ali celo posrednem vplivu teh milijarderjev na politiko, medije in znanost prepoznal vsaj kanček konflikta interesov. Bi lahko sumili namero? Ali bi lahko domnevali stopnjo neusmiljenosti, ki je potrebna, da se je to zgodilo namerno? Pritrdilni odgovor na ta vprašanja, kot bom pokazal, izziva našo domišljijo veliko manj kot dogodki 11. septembra, čeprav je škoda (in s tem domnevna neusmiljenost), ki jo povzroča COVID-19, veliko večja.

Vendar ne želim poenostavljeno namigovati, da so vsi politiki v tem pogledu namerno sodelovali. Vsaj dva naravna dejavnika sta botrovala globalnemu širjenju podobnih ukrepov: na eni strani intenzivno medijsko komuniciranje strahu daje politikom možnost, da se predstavijo kot močni voditelji; po drugi strani pa jim po določeni točki množične panike ne preostane veliko, če hočejo med prestrašeno populacijo ohraniti visoko naklonjenost. S sprejetjem ukrepov so lahko demonstrativno odvrnili »škodo od ljudi« tako, da so na primer zahtevali majhno »žrtev« v obliki »nepredvidenega dopusta«, ki je bil ljudem omogočen na način prvega lockdowna. . Koncept lockdowna so najprej demonstrativno uporabili na Kitajskem in ga nato kopirali po vsem svetu, čeprav so ga na Zahodu izvajali v bolj umirjeni obliki. Številni drugi psihološki mehanizmi igrajo vlogo tukaj v svetovnem merilu, vendar prepuščam psihologom, da jih identificirajo. Toda ob omenjenih vidikih bi moralo biti jasno, kako bi lahko na odločilnih točkah izvajali daljnosežno vpletanje politike, medijev, znanosti in delov prebivalstva in kako bi lahko načela pravne države suspendirali pod pretvezo zdravstvena kriza.

Toda namerni vpliv je zapeljal. Predloge za reševanje situacije so bile namerno zasnovane tako, da imajo majhno število ljudi nadzor nad tem, kako se dogodki odvijajo. Večina ljudi si težko predstavlja tako stopnjo neusmiljenosti. Dunning je izpostavil tihotapljenje mamil in trgovino s sužnji kot glavna zgodovinska primera pripravljenosti peščice sprejeti trpljenje mnogih, da bi povečali svoj dobiček. Tako se zgodi, da je v angleščini beseda *zdravila* nanaša tako na opojne snovi kot na zdravila. Zdravilom je skupen učinek opojnih substanc v tem, da vse več ljudi postane odvisnih od njih, predvsem fizično, pogosto pa tudi psihično, kot so odvisniki od mamil. Ta odvisnost ni nič manj resna in pogosto tudi vseživljenjska. Razlogi za tako kronično jemanje zdravil so tako imenovane bolezni civilizacije – napačno ime, ki lažno nakazuje, da so to neizogibne slabosti izjemnih človeških dosežkov, ki nam omogočajo napredno življenje. V resnici pa so posledica nevednosti, ki vodi v vse bolj odtujen način življenja. Posledično so oslABLJENE vse telesne funkcije, vključno z nekaterimi ključnimi kognitivnimi funkcijami možganov, ki bodo imele osrednjo vlogo pri našem nadaljnjem raziskovanju končnega cilja agende Velike ponastavitve.

Od konca leta 2020 pojav *kronično* zasvojenosti z drogami se je pridružil še en stalen vir zaslužka farmacevtske industrije. Paradoksalno je, da je preprečevanje *an akutna* bolezen. Zdi se, da samo tveganje akutne okužbe zdaj upravičuje kronično terapijo, ker je velik del svetovnega prebivalstva premeteno prepričan, da se naravni imunski sistem ne more spoprijeti s SARS-CoV-2 na običajen način (kar ni res, kot bom podrobno pokazal). Razglašena potreba po cepljenju proti njej vsake tri do šest mesecev je na koncu temeljila na tej napačni predpostavki. V primeru tega patogena pa je to pomenilo, da je bila prvič uporabljena pretežno eksperimentalna injekcija, katere način delovanja je v mnogih primerih podoben genskemu zdravljenju (tj. vključuje modificiran aktivni genski material). To je ljudem postalo prijetno zaradi kombinacije medijsko ustvarjenega strahu pred smrtjo (s ključno besedo *samozaščita*) in etično sankcioniran družbeni pritisk (*zaščita drugih*). Tako tudi ta doživljenjska naročnina na injekcije izpolnjuje definicijo

psihosocialne odvisnosti, pri čemer so ministrstva za zdravje po vsem svetu povečala svoj vpliv na življenjski slog posameznikov, farmacevtska podjetja pa so ustvarila visoke dobičke.

Čeprav bi moralo vsem postati jasno, da ti prodajni argumenti ne ustrezajo realnosti in da injekcije povzročijo več življenjsko nevarne škode kot prinašajo rešilne koristi, je prepričanje nekaterih ljudi v »rešilno injekcijo« komajda odprt za racionalno razpravo in včasih včasih neomajen. Ljudem se še naprej ponuja zdravljenje, ki jih srednjeročno naredi še bolj dovzetne za zadevnega patogena in druge patogene, kot bi bili v običajnih okoliščinah (vendar o tem kasneje). Poleg finančnih spodbud za izkoriščanje ali celo ustvarjanje takšnih kriz in motivacije za določene interesne skupine, da jih izkoristijo za uresničitev svojih idej družbene transformacije, se moramo posvetiti tudi temu, kako je večina nemočna pred manipulativno manjšino.

Nevarna koncentracija kapitalske moči v rokah redkih tehnokratov je bila dosežena s pomočjo najnaprednejših informacijskih in biotehnologij ter – v primeru pandemije COVID-19 in sprejetih ukrepov – z manipulacijo in manipulativno interpretacijo znanstvenih podatkov. Propaganda, ki je bila vedno predstavljena v tonu prepričanosti, a je bila ob natančnejšem pregledu pravzaprav precej nespretna, je ta vpliv na prebivalstvo utrjevala vsak dan v tridesetminutnih intervalih v vodilnih medijih. Toda zakaj je velika večina zapadla v togost strahu, je bilo za majhno manjšino povsem nerazumljivo, ki je strašenje ni navdušilo. Nujna je hitra in celovita ponovna ocena tega, kar se je zgodilo, saj bomo v nasprotnem primeru obsojeni, da vse to znova in znova podoživljamo v podnebjju WEF permapandemij in izgubljammo vse več preostale svobode, medtem ko nešteto ljudi še naprej trpi. in umreti po nepotrebem. Natančneje torej iščemo razlago, zakaj je toliko ljudi dovzetnih za navidez samovoljne pripovedi o strahu vlade in medijev. Odgovor bo nakazal načine, kako bi lahko iz sedanje manjšine nastala prihodnja večina, sposobna preučevanja in ocenjevanja.

informacije suvereno in s tem prihajajo do neodvisnih zaključkov. Če tega ne storimo, ne bomo nikoli zares zahtevali neodtujljivih človekovih pravic, ki so nam bile odvzete zaradi številnih nesmiselnih ukrepov COVID-19. Namesto tega bomo priča razvoju totalitarne in tehnokratske nadzorne države.

V svoji knjigi *Psihologija totalitarizma*, klinični psiholog Mattias Desmet poda prvo razlago, kako je lahko ta program nadzora tako močno napredoval s pomočjo pandemije korona.¹⁴ Desmet v svoji sociopsihološki analizi ponazarja, »kako je človeštvo na silo, nezavedno vodeno v realnost tehnokratskega totalitarizma, ki agresivno izključuje alternativne poglede in se zanaša na destruktivno skupinsko mišljenje, ki nekonformistično misel zaničuje kot 'disidentstvo'.« Govori o množičnem oblikovanju (ZDA). -Ameriški virolog, imunolog in molekularni biolog Robert Malone je to stanje pozneje celo interpretiral kot množično psihozo),¹⁵ in upravičeno opozarja, z dobrim razlogom, "na nevarnosti naše trenutne družbene pokrajine, medijske potrošnje in odvisnosti od manipulativnih tehnologij." To tiho neizpodbijano prenašanje odvzema svobode po tehnokratskih standardih na koncu pomeni mentalno zasužnjevanje. Tako je trgovina s sužnji, ki jo Dunning navaja kot zgodovinski primer skrajnega grabežljivega kapitalizma, dobila svoj sodobni dvojnik. Desmet v svoji knjigi ponuja preproste rešitve – tako individualne kot kolektivne –, da bi preprečili »naše voljno žrtvovanje naše sposobnosti kritičnega razmišljanja«.

Toda ali se ljudje res prostovoljno žrtvujejo? To vprašanje morda koga spomni na filozofsko razpravo o tem, ali sploh imamo svobodno voljo kot predpogoj za pripravljenost, ki je popolnoma prosta zunanjih okoliščin. To razpravo prepuščam filozofom, saj obstaja osnovni in dobro razumljeni nevrofiziološki predpogoj za sposobnost ali voljo samostojnega mišljenja in delovanja. Temelji na nekaterih posebnih lastnostih našega avtobiografskega spomina, ki ne beleži le vsega, kar doživljamo in čutimo, temveč tudi tisto, kar mislimo. Pogoji za pravilno delovanje organa, odgovornega za pomnjenje naših misli, ki so nujni, da sploh razmišljamo, pa so

čedalje bolj zmanjšujejo. Dandanes se avtobiografski spomin mnogih ljudi ne širi več skozi vse življenje, kot bi bil po naravi, in tako vedno bolj izgublja svojo sposobnost shranjevanja. Zaradi tega je za mnoge ljudi skoraj nemogoče razmisliti ali celo izvajati ukrepe, ki niso v skladu z njihovimi običajnimi rutinami – tudi če je od tega odvisno njihovo življenje ali svoboda. Namesto tega ljudje slepo sledijo izurjenim prepričanjem. Posledično stereotipno vedenje sta poimenovala britanski fizik in molekularni biolog Francis Crick (1916–2004), Nobelov nagrajenec leta 1962 za odkritje molekularne narave dednosti, in njegov takratni kolega, ameriški nevroznanstvenik Christof Koch. *zombi način*, v nasprotju z razmišljanjem in načrtovanjem novih in kompleksnih vedenj. ¹⁶To terminologijo so izbrali odkritelji tega stereotipnega vedenjskega mehanizma; Z uporabo terminologije sploh ne pretiravam. Pokazal bom, da je danes vse več ljudi ujetih v tako skoraj trajni zombi način zaradi kronične patološke izgube zmožnosti avtobiografskega spomina, ki je posledica našega vse bolj odtujenega načina življenja in jo je COVID-19 izjemno pospešil. 19 ukrepov (vključno s programom povečanja, prikritim kot cepljenje, kot bom pokazal). Zato zagotovo ne moremo reči, da ljudje *voljno* žrtvovali sposobnost kritičnega razmišljanja.

Iz tega nevrološkega vpogleda izhaja povsem nov pristop k razlagi vse večje obvladljivosti družbe in osupljivega odziva majhnega odpora. Daleč presega sociopsihološki pristop, ki ga je oblikoval Desmet, in v nekem smislu tvori njegovo nevropatološko osnovo. Ta globoka razlaga pa je zelo dramatična, saj bo potrebno veliko več kot le psihološki vpogled in sprememba miselnosti, da se ta nevarni razvoj zaustavi ali obrne. Žrtve, ujele v zombi načinu, se ne morejo spraševati o svojem negotovem položaju. Izgubi se naravna radovednost ali zanimanje za alternativne razlage in načine delovanja, kar odpre vrata indoktrinaciji. Osnovni nevropatološki proces vodi do zmanjšanja psihološke odpornosti. Posledica tega ni samo povečan strah pred vsem novim, ampak tudi posebna dovzetnost za nadzor strahu.

Vse to kulminira v izjemno motečo situacijo: ne le da obstaja nevarnost pospešene izgube identitete zaradi omejene funkcionalnosti in zmanjšane zmogljivosti avtobiografskega spomina, obstaja tudi nevarnost, da bodo spomine, ki oblikujejo identiteto, nadomestile tuje vsebine. — to je s propagando ali vidiki tehnokratske pripovedi, ki oboje vodi k miselnemu konformizmu družbe. Pripovedi so zgodbe, ki ustvarjajo pomen, ki postavljajo izkušnjo v širši, smiseln kontekst in vodijo do interpretacije, obarvane s tem kontekstom. V tem primeru tehnokratska pripoved govori o boljšem svetu, ker ga obvladujejo domnevno visoko inteligentni tehnokrati in še pametnejša umetna inteligenca (AI). V članku iz leta 2016, ki ga je objavil WEF, danska političarka Ida Auken idealizira družbo, ki bi lahko nastala iz Velike ponastavitve: "Dobrodošli v 2030: nimam ničesar, nimam zasebnosti in življenje še nikoli ni bilo boljše."¹⁷Osebna lastnina je bila ukinjena; svoboda misli in zasebnost sta zgodovina. Toda glede na propagando WEF bodo ljudje na tem svetu srečni. Toda katere točno so nevrobiološke točke napada, zaradi katerih so ljudje, neopaženi, lahke tarče za takšno indoktrinacijo? Kot bom pokazal, to znanje, pravilno uporabljeno, omogoča postopno odpravo individualnosti, kot že opažamo, in njeno zamenjavo z dolgočasnim, nereflektiranim konformizmom. Pokazal bom tudi, da obstajajo številni znaki, da je to znanje v procesu zavestne in široke uporabe na številne načine, ki presegajo ukrepe za COVID-19.

A to še ne opisuje celotnega obsega, kaj ogroža našo družbo. Občutek lastne (vrednosti), ki ga ta razvoj moti, blede, kar je najbolj neprijeten razvoj za naš obstoj. Zaradi tega se ljudje počutijo veliko bolj varne, če se vedejo neopazno skladno s širokimi množicami: šibki jaz išče močne nas. Vse večja izguba samoidentitete tako daje razlago za Desmetovo množično oblikovanje in tudi za porast kolektivnega narcisizma z vsemi njegovimi negativnimi posledicami, ki ga že opažamo po vsem svetu.¹⁸To spremlja zmanjšanje ali celo izguba razumskega sočutja. To kognitivno sposobnost nam omogoča le naš avtobiografski ali socialni spomin, ki nam omogoča tudi tehtanje posledic naših dejanj na tretje osebe in

dvomi o naših predsodkih. Zdaj splošno razširjeno pomanjkanje teh sposobnosti je čutil vsakdo, ki je dvomil o pripovedi o COVID-19 in zavračal, da bi ga »nataknil«.

Bolj ko bo napredovalo to kolektivno mentalno izenačevanje in več ljudi bo ujetih v zombijev način, bolj stabilna bo postajala ta distopična družba po Veliki ponastavitvi in manjša je verjetnost, da bo pot nazaj. Ali se za vsem tem skriva perfiden glavni načrt (ki bi ga lahko sumili) ali pa se vse to dogaja bolj ali manj zgolj po naključju, je na koncu v veliki meri nepomembno. Tako moje znanstveno odkritje kaže na destruktivno nevropatološko in psihosocialno grožnjo brez primere, ne glede na utemeljene, a špekulativne interpretacije namere. Izid je mogoče preprečiti le, če se ga zavedamo – kajti grozen rezultat je v obeh primerih enak: grozi nam prava zombi apokalipsa, ki je konec samoodločene, ustvarjalne kulturne evolucije človeštva, ki temelji na o intelektualni svobodi, individualnosti in ustvarjalnosti.

Postavitev aktualnih dogodkov v ozadje literarnih distopičnih vizij preteklosti se je izkazala za koristno. Tako imamo, namesto da bi bili ujeti sredi takšnega procesa transformacije, ki seveda sledi svoji logiki, nekoliko bolj objektiven pogled na trenutni tok družbe. Znan motiv iz Georgea Orwella *1984* je spreminjanje zapisov ali celo spominov in s tem zavesti preteklosti. Cilj je nadzor nad prihodnostjo v skladu z nameni tehnokratske elite. Celo neskončne vojne so uprizorjene samo za večno vojno proti človeškemu umu. Če pogledamo natančno, lahko dejansko vidimo, da se nekaj podobnega dogaja v našem času. Na primer, knjiga, ki jo držite v rokah, podrobno opisuje, kako je mogoče odrasle ljudi oropati njihove individualnosti in pogojevati z reprogramiranjem njihovega avtobiografskega spominskega centra. To bi omogočilo velikemu delu človeštva, da sprejme prihodnost v suženjstvu ne samo nehote, ampak tudi z veseljem. Takšna velika mentalna ponastavitev bi utrta pot svetu, v katerem bi velik del človeštva dojel popoln nadzor in odvisnost od tehnokratske »oskrbe«, ki bo posledica Velike ekonomske in kulturne ponastavitve, kot nekaj pozitivnega, kot lahko vidite. iz objav WEF.

Kar zadeva razvojno zgodovino, je na tej točki distopični roman Aldousa Huxleyja (1894–1963). *Pogumen nov svet* se začne. V njegovi fikciji je devetim letom vojne sledil veliki gospodarski zlom. V resnici se soočamo z leti vojn proti koronavirusu, ki jih čaka še več vojn proti večnim pandemijam, podnebnim spremembam in drugim narodom prek državnih meja ali zaradi hrane ali vode. Vojne služijo poleg globalne indoktrinacije (saj so tehnokrati naši edini rešitelji) tudi *kreativno uničenje* (še en izraz iz kovačnice WEF)¹⁹ svetovnega gospodarstva. Prek enega od nadzornikov sveta nam Huxley pove, kaj je sledilo po velikem gospodarskem zlomu: "Bila je izbira med nadzorom sveta in uničenjem."²⁰ Popoln nadzor je bil izbran v svetu romana, ustvarjanje *Pogumen nov svet* ultimativni scenarij za resnični pogumni novi svet, ki naj bi bil dosežen leta 2030, usodnega leta, ki ga je razglasil WEF.

Zombie Apocalypse 2030 bi bil primeren naslov za roman, ki predstavlja tako zloveščo sintezo Huxleyjevega *Pogumen nov svet* indoktrinacije in Orwella *1984* vizija totalitarne nadzorovane države. V njem bi samooklicana tehnokratska elita izvedla veliko mentalno ponastavitev, pranje možganov globalnih razsežnosti, ki bi vključevalo izbris individualnosti, da bi dosegli brezumno skladnost. Ta roman bi opisal neusmiljen, a genialen udar na poti do svetovne prevlade, s človeškimi možgani kot temeljnim bojiščem v večnem boju za individualno in družbeno svobodo. Vseeno sem se odločila pisati *Indoktrinirani možgani* kot roman (čas subtilnih prisposodob je mimo), ampak kot trezna neleposlovna knjiga, tako da bo *Zombie Apocalypse 2030* kvečjemu ostala ena od številnih neuresničenih prerokb, saj so ljudje to akutno nevarnost pravočasno prepoznali in odvrnili. Tisti, ki hočejo vladati svetu, se ničesar ne bojijo bolj kot človeške ustvarjalnosti in družbene zavesti. Bistveno je, da jih oživimo in ohranimo.

V [prvo poglavje](#), bom pokazal, kdo je v majhni skupini ljudi, ki bi verjetno imeli interes za tako velik vpliv. Pojasnil bom, zakaj moramo njihove odkrito izražene namene jemati zelo resno. V želji po tehnokratski svetovni prevladi nekateri med njimi hodijo čez trupla. Doslej so povzročili že nepredstavljivo trpljenje.

V **druge poglavje**, bom predstavila nevrobiološke mehanizme oblikovanja identitete na vsem razumljiv način. Opisal bom »gumb« (tj. ključni mehanizem) v naših možganih, ki ga moramo »pritisniti«, če nas hočemo indoktrinirati z najsodobnejšo znanstveno natančnostjo. Na podlagi teh spoznanj pa se odpira možnost samoobrambe, saj je ta ključni mehanizem tudi ključ do formule zaščite pred indoktrinacijo, ki jo bom pojasnil.

V **tretje poglavje**, bom opisal nečloveško logiko in natančnost briljantnega dvostopenjskega glavnega načrta za čim bolj učinkovito indoktrinacijo ljudi. Temelji na prej opisanem nevrobiološkem mehanizmu.

V **četrto poglavje**, obravnaval bom nevropatološki paket ukrepov COVID-19 in prvič pokazal, kako je močno prispeval k uničenju avtobiografskega spomina.

V **peto poglavje**, bom predstavil sam proces indoktrinacije, ki nujno nadgrajuje ukrepe, opisane v prejšnjem poglavju.

V **šesto poglavje**, pokazal bom, da se moramo soočiti s končnim vprašanjem o končnem cilju tehokratov. Prav lahko se zgodi, kot bom ponazoril, da bi tehnokrati, da bi rešili človeštvo (in predvsem naravo) pred človeštvom, po hladni logiki prišli na misel o žrtvovanju človeštva.

V **sedmičinzadnje poglavje**, bom zaključil s sklepno besedo kot znanstveni tožilec v upanju, da sem vam vsaj dal vedeti, da je šlo v našem sodobnem svetu nekaj hudo narobe. Našli bomo odgovor, kako smo sploh prišli v to stisko. Da bi to naredili, bomo razširili naš pogled na obdobje neolitika, ko se je pojavila ena najtrajnejših pripovedi v človeški zgodovini, slika človeka, ki je tako lažna, kot uničujoče oblikuje kulturo, vse do današnjih dni: človek je v osnovi zloben. Zaradi in kljub temu, kar doživljamo danes, bo popravljanje te napačne osnovne predpostavke najpomembnejša ter najtežja in najtrajnejša naloga, s katero se sooča naša družba. Samo tako, da iz leta v leto, generacija, dokazujemo, da smo vredni te naloge

po generaciji, bomo vojno v svojih mislih ne le preživali, ampak jo tudi dolgoročno zmagali.

Iz formule za zaščito pred indoktrinacijo izhajajo na dokazih temelječi protiukrepi, ki jih lahko vsak posameznik izvede za zapiranje nevrobiološke ranljivosti našega avtobiografskega spomina. Evo, kaj se bo zgodilo:

1. Vsak posameznik bo nagrajen z znatnim povečanjem psihološke odpornosti z vključitvijo teh načel v svoje življenje.
2. Z večjo odpornostjo se poveča naravna radovednost, ki nam omogoča, da razmišljamo zunaj okvirov.
3. Imamo več mentalne energije. To nam omogoča obdelavo novih informacij in sprejemanje boljših, bolj kreativnih odločitev.
4. To energijo potrebujemo, ko želimo narediti nov korak. Je osnova našega vztrajanja pred zunanjim in notranjim odporom.
5. Energija nam omogoča racionalno sočutje, ki je predpogoj, da lahko vsak izmed nas razmišlja in deluje globalno.

Ustvarjamo nov svet, ki temelji na prepotrebem popravku podobe človeka, ki ustreza njegovim naravnim danostim, ki jih že uteleša vsak otrok: človek je v osnovi dober. S to miselnostjo bomo deležni resnične duševne ponastavitve, ki nam bo omogočila, da ponovno pridobimo svoj polni mentalni potencial!

POGLAVJE 1

ODLIČNA PONAŠAVITEV NA POGUMNI NOVI SVET?

SVET?

*Neodvisnost misli je prva značilnost svobode. Brez tega,
človek ostane suženj okoliščin.*

— Vivekananda (1863–1902)

Dalnosežen vpogled v idilo Korzike

Naš svet se hitro spreminja – in ne na bolje. Pozno poleti 2022 sem na oddaljeni stari kmetiji na Korziki srečal ljudi, ki so to čutili tako kot jaz. Strinjali smo se, da so pojmi »enotnost, pravičnost in svoboda«, moto Zvezne republike Nemčije, za našo družbo že zdavnaj prazne besede. Če so bili kdaj več kot to, je vsaj danes ravno obratno: družba ni več enotna, temveč globoko razdeljena na cepljene in necepljene, potomce in antispolne ter zagovarja pogled na človekovo vzročnost podnebnih sprememb in proti. Seznam razdiralnih vprašanj se še povečuje. Hkrati pa postaja vse težje

najti nekoga, s katerim se lahko na prijateljski način, v smislu kultivirane kulture debate, ne strinjaš o teh in vedno večjem številu drugih vprašanj, ki opredeljujejo naš čas. Nestrinjanje glede nekaj spornih vprašanj lahko zdaj vodi v družbeno izolacijo. V določenih situacijah je celo pričakovano pravilno stališče do teh vprašanj. Potreba po nenehnem spreminjanju položaja in utemeljevanju večini ljudi odvzame zadnji delček mentalne energije.

Stanje izčrpanosti družb po vsem svetu, ki sem ga opisal že v svoji knjigi *Das Erschöpfte Gehirn* (izčrpanih možganov), z vsemi svojimi nevropatološkimi vzroki in globokimi posledicami, tako postaja vse hujša in se zdi že kronična. Med najinimi pogovori na kmetiji na Korziki pa sem začel slutiti, da vse to morda ni povsem naključje. Vzemimo samo ustavne pravice do svobode, ki so bile žrtvovane med številnimi nesmiselnimi ukrepi proti valu okužbe z umetnim virusom. Skozi podatke in zapise nedoslednih predpisov je tudi zainteresiranemu laiku hitro postalo jasno, da ti ukrepi ne morejo rešiti domnevnega problema, proti kateremu naj bi bili uporabljeni.

Na Korziki smo se pogovarjali o tem, ali je treba ukrepe razumeti kot stranski učinek nepremišljene politike ali pa so načrtno škodljivi za ljudi, kulturo in gospodarstvo. Toda ne glede na odgovor smo bili prepričani, da je naša svoboda trajno ogrožena. Nekateri so upali, da je v Afriki ali Aziji morda še vedno zatočišče – ne pred virusom, ampak pred smrtno nevarnimi ukrepi, ki so nam naloženi. Toda tam zbrani ljudje z lastnimi izkušnjami v mnogih državah poročajo, da se skoraj povsod in večinoma vsiljujejo zelo podobni in vedno nesmiselni ukrepi. Je morda šlo le za spregled ali za naključje, da so jih po vsem svetu uveljavljali z veliko natančnostjo in učinkovitostjo? Vsekakor se mi je zdelo, da se zaradi teh ukrepov izčrpanost možganov še povečuje. Zato sem se odločil priti situaciji do dna. Imeli smo živahno razpravo o tem, zakaj bi to lahko bilo, vključno z vprašljivo vlogo Svetovnega gospodarskega foruma (WEF). Antikulturene spremembe, ki jih je prinesel anti-COVID program, so bile

očitno niso bili namenjeni varovanju zdravja, ampak so bili v izjemni meri namenjeni pospeševanju globalne Velike ponastavitve, kot jo je širil Klaus Schwab, ustanovitelj zelo vplivnega WEF, in se trži od junija 2020.

Razmišljati o Veliki ponastavitvi kot o ponovnem zagonu znanega sistema pomeni zgrešiti bistvo koncepta. Ne gre niti za ponovni zagon niti za ponastavitev trenutnega operacijskega sistema naše družbe, ki človeštvo vrača v prejšnji čas, ko je bilo marsikaj domnevno boljše. Namesto tega je *Grosse Umbruch*,²(Veliki preobrat), kot ga sam Schwab prikladno prevede v svojo materno nemščino, bo ukinil veliko tistega, kar nas temeljno opredeljuje kot človeška bitja – našo kulturo in ustaljena pravila sobivanja – in to nadomestil s prisilnim jopičem, ki mu ga noben človek ne bi prostovoljno dovolil. - ali sama v to prisiljena.

Kljub temu se ta veliki preobrat nevarno približuje svojemu cilju. Vodijo ga milijarderji tehnokrati, šefi podjetij in superbogataši, organizirani okoli Schwabovega WEF in uporabljajo svoje popustljive apostole, Young Global Leaders (YGL). Skupina YGL vključuje številne vplivne politike in ljudi na drugih vodilnih položajih, ki so bili namerno negovani in povzdignjeni na svoje položaje in zdaj sedijo v mnogih ključnih centrih moči. Povsem distopično prihodnost, ki nam jo ti krogi aktivno pripravljajo, ne da bi bili vprašani, je v članku, ki ga je leta 2016 objavil WEF, opisala že Ida Auken, prav tako diplomantka programa YGL in nekdanja ministrica za okolje Danske. : "Dobrodošli v 2030: nimam ničesar, nimam zasebnosti in življenje še nikoli ni bilo boljše."³Z drugimi besedami, pri Veliki ponastavitvi gre za razlastitev, nadzor in popoln digitalni nadzor pod krinko globalnega zdravstvenega varstva. Ne gre za spontan odziv na neželeno krizo, temveč za dolgo načrtovan prevzem oblasti s strani samooklicane tehnokratske elite, ki ga brez krize ne bi bilo mogoče uresničiti. Njihov očitni namen je vzpostaviti nov svetovni red z infiltracijo v demokratične parlamente po vsem svetu prek njihovega YGL. Javne izjave protagonistov Velike ponastavitve to razmeroma jasno kažejo. Tako so prepričani v svoj uspeh, da jim ni treba ukrepati

skrivnost. Očitno menijo, da resen odpor v sedanjih razmerah ne pride v poštev.

Da bi se velik del človeštva pustil premestiti v tako sodobno suženjstvo, je potrebno zelo učinkovito pranje možganov v svetovnem merilu. Toda kako bi izgledala taka Velika mentalna ponastavitev? Prepričan sem, da mora biti bistveni vidik takega prevzema odprava prave individualnosti. To je edini način za trajno doseganje cilja nereflektiranega množičnega konformizma. Takole kolektiv novinarjev in znanstvenikov, ki se imenuje dr. CE Nyder, ki od leta 2007 ohranja svobodo raziskovanja le z anonimnostjo, opisuje poslanstvo članov YGL: »Prizadevajo si za en sam pisan svet v kjer ni več posameznikov, ampak le še geno- in fenotipsko enotna bitja, preprosta, brez zgodovine in večkrat cepljena. Okrepljeni s homogeno miselnostjo in imuni na kakršno koli kritično razmišljanje, je odgovornost YGL-jev, da vodijo to usihajočo stopnjo človeštva kot digitalno plemstvo.«⁴

Na kratko, ustvarjanje enotnih, preprosto mislečih kreatur je bistven prvi korak v perfidnem glavnem načrtu: zgodovinsko brez primere ciljna globalna preobrazba skoraj vseh področij življenja za vzpostavitev tehnokratske svetovne dominacije, kot je bila prej znana samo iz distopičnih romanov.

Proti komu se spopadamo? Kakšna sredstva imajo na voljo tehnokratski oligarhi in oblast željna politična elita? Kako se uporabljajo? In ne nazadnje, zakaj moramo nujno resno jemati njihovo odkrito izraženo agendo? Če hočemo preživeti kot svobodomiselnih človeških bitja, moramo poznati temeljni načrt in način njegovega izvajanja. Le tako lahko morebiti preprečimo distopično prihodnost zase in za svoje otroke. Posebna tragičnost situacije je v tem, da bi vsi lahko vedeli vse, če bi le želeli, saj to ni izključno znanje. Vendar si preveč zatiskajo oči. To je samookrepitveni učinek izjemno močne metode za doseganje tega novega svetovnega reda, ki ga bom preučil kasneje.

Ko distopije postanejo resničnost

Izraz *distopija*, ki izhaja iz starogrških besed *dysza* "slabo" in *tóposza* »kraj« opisuje prihodnost, za katero bi bilo bolje, da ne bi obstajala. Distopične svetove sem prvič izvedel v mladosti iz dveh romanov. Pol stoletja pozneje se mi zdijo zelo poučne in v pomoč pri razumevanju aktualnih svetovnih dogodkov. Zato bom vedno znova potegnil primerjave s temi deli, da bi aktualno dogajanje pogledal v interpretativnem okviru obeh vizionarskih avtorjev Georgea Orwella (1903–1950) in Aldousa Huxleyja (1894–1963). Na ta način se lahko izvlečemo iz trenutnih procesov, ki jih zaradi postopnih sprememb komaj opazimo in jih zato sprejemamo preveč nekritično.

V svoji slavni viziji prihodnosti, *1984*, nas je Orwell opozoril na diktatorsko vladavino majhne elitne skupine.⁵ S kombinacijo vojne propagande in popolnega nadzora, tudi najbolj intimnih misli, ter prodornega vpliva na vse posameznike s pomočjo nadzora uma, se celotna človeška rasa drži v stanju nepremostljivega suženjstva in prenaša svoj brezradni obstoj. V njegovi distopični viziji ni dovoljena niti misel, ki bi izpodbijala pripoved tehokratov, četudi je pripoved huda preizkušnja zdravega razuma. notri *1984*, na primer, dva plus dva je lahko včasih enako tri ali pet, če se tako odloči politično vodstvo.

Nadzor uma: AI se uči brati naše misli

Prejšnje tehnološke metode branja misli so temeljile na vsaditvi elektrod v človeške možgane. Vendar pa nedavni napredek v razvoju umetnih nevronske mreže omogoča raziskovalcem, da rekonstruirajo vizualne izkušnje, ki temeljijo na dejavnosti človeških možganov, in dešifrirajo semantični pomen misli ljudi, čeprav prevodi besed in besed še niso mogoči.⁶ Analiziranje in interpretacija teh podatkov postaja natančnejša, saj se računska moč, potrebna za izvajanje teh nalog, zmanjšuje. Na primer, 1. decembra 2022 je bila objavljena študija, ki predlaga metodo za rekonstrukcijo visoke ločljivosti

slike z visoko natančnostjo z manj truda, kot je bilo mogoče prej, brez potrebe po dodatnem usposabljanju in natančnem prilagajanju kompleksnih modelov globokega učenja.⁷Trenutno tehnika zahteva sofisticirano funkcionalno slikanje z magnetno resonanco (fMRI), vendar je samo vprašanje časa, kdaj bo metodologija v kombinaciji z umetno inteligenco (AI) dala zanesljive rezultate s preprostejšimi metodami zbiranja podatkov.

Pred manj kot dvajsetimi leti bi vsak kognitivni nevroznanstvenik na vprašanje, ali je kaj takega mogoče, odgovoril ne. Toda prihodnost, v kateri tehnokrati dobijo dostop do nekoč zasebnih misli ljudi, že trka na vrata sedanjosti in znanost jo hiti odpreti. Na primer, multimilijarder Elon Musk, nekdanji mladi globalni vodja WEF,⁸od leta 2016 javno sanja o tem, da bi s čipi svojega podjetja Neuralink trajno prodrl v človeške možgane: »Razmišljanje znanstvenika o spreminjanju temeljne narave življenja – ustvarjanje virusov, evgenika itd. – vzbuja spekter, ki ga mnogi biologi zdi precej zaskrbljujoče, medtem ko se nevroznanstvenikom, ki jih poznam, ko razmišljajo o čipih v možganih, to ne zdi tako tuje, saj že imamo čipe v možganih. Imamo globoko možgansko stimulacijo za lajšanje simptomov Parkinsonove bolezni, imamo zgodnja preskušanja čipov za obnovitev vida, imamo polžev vsadek – tako da se nam ne zdi tako težko vstaviti naprave v možgane za prebrati informacije ven in prebrati informacije nazaj.«⁹

Nedavna preteklost nam kaže, kako smrtno nevarne so lahko sistematične dezinformacije. Na primer, ciljane dezinformacije o domnevnem iraškem orožju za množično uničevanje so sploh omogočile tretjo zalivsko vojno, ta pristop pa je bil tudi sredstvo za končanje pandemije COVID-19 že od samega začetka. Domnevno neizbežno množično uničenje z virusom ubijalcem je opravičevalo še eno nesmiselno »vojno« in odvzem državljanskih svoboščin ter številne druge popolnoma nesorazmerne ukrepe s prav tako usodnimi posledicami. Podžgan strah pred virusno maso

uničenje je bilo prav tako čista propaganda in je poleg nespodobnih rekordnih dobičkov do tedaj nedonosnih farmacevtskih podjetij, kot je BioNTech, na koncu služilo napredku agende Velike ponastavitve. Klaus Schwab in Thierry Malleret, francoski ekonomist in sodobni zgodovinar, sta v svoji knjigi podrobno pojasnila *COVID-19 in Velika ponastavitve* da COVID-19 ponuja edinstveno priložnost za načrtovano veliko ponastavitev.¹⁰

Dobi se vtis, da so si določeni krogi želeli takšno krizo za uresničitev teh ciljev. Vprašanje je, ali so jim tako ali drugače pomagali priti do potrebne krize.

Dejstvo, da ukrepi in z njimi povezana komunikacija niso bili motivirani zaradi skrbi za zdravje, temveč zaradi veliko širših ciljev, pojasnjuje široko razširjeno cenzuro alternativnih mnenj v tradicionalnih medijih in na družbenih platformah danes. Vendar niso prizadeta samo mnenja; Zakrite so tudi preverljive informacije, ki so v nasprotju s pripovedjo tehokratov o COVID-19 ali postavljajo pod vprašaj določene izjave ali pristope. Na primer, pogovor med filozofom Gunnarjem Kaiserjem in mano na YouTubu je bil izbrisan. V njem smo razpravljali le o tem, v kolikšni meri bi bilo odpravljanje včasih hudega pomanjkanja vitamina D v splošni populaciji dokazljivo učinkovit ukrep za zaježitev okužb s koronavirusom in zaščito pred hudimi boleznimi. Čeprav so vse podane izjave temeljile na znanstveni analizi in kliničnih študijah, je vse, kar lahko najdete na naslovu videoposnetka, izjava o zavrnitvi odgovornosti »Ta videoposnetek je bil odstranjen zaradi kršitve YouTubovih smernic skupnosti.«¹¹ To je pogumna nova normalnost, nad katero se navdušujejo tehnokrati. Svoboda govora je preteklost, tudi ko bi širjenje znanstveno dokazanih informacij lahko rešilo mnoga življenja, kot v tem primeru.

Vzročno preprečevanje, ki si ga nihče ni želel

Že aprila 2020 so mednarodni strokovnjaki izrecno opozorili na dejstvo, da se "stopnja zaščite [pred hudo boleznijo COVID-19] poveča, ko se poveča raven vitamina D."¹² Po mnenju znanstvenikov,

cilj bi moral biti "spraviti koncentracije vitamina D [prohormona] na 100 do 150 nmol/l", ker bi bilo to povezano z najboljšim imunskim odzivom. Pri tej koncentraciji bi bili valovi okužbe veliko bolj ravni.¹³Tudi znanstveniki nemškega centra za raziskave raka so decembra 2020 poudarili, da bi pravočasna korekcija ravni vitamina D devet od desetih ljudi zaščitila pred smrtnim izidom in da je zato čas za ukrepanje.¹⁴Toda nihče ni ukrepal, kljub temu, da so neodvisni znanstveniki potrdili, na podlagi velikega števila drugih študij, da tako rekoč nihče ne bi smel umreti zaradi COVID-19: »Tveganje umrljivosti zaradi COVID-19 je obratno povezano s statusom vitamina D3 in stopnjo umrljivosti. Blizu ničle bi teoretično lahko dosegli pri 50 ng/mL [125 nmol/l] 25(OH)D3.« To so »Rezultati sistematičnega pregleda in meta-analize«. ¹⁵Študije kliničnih intervencij so prav tako zagotovile zgodnje dokaze o vzročnosti pomanjkanja vitamina D za problematične okužbe s COVID-19. Tako bi lahko tudi po hospitalizaciji zaradi COVID-19 hudo napredovanje in smrt drastično zmanjšali ali popolnoma preprečili s hitrim zviševanjem ravni vitamina D.¹⁶

Ne preseneča torej, da so protagonisti kampanje cepljenja skušali preprečiti vitamin D in to zelo učinkovito (več o tem v [poglavje 4](#)).¹⁷Nesmiselne in predvsem nepotrebne ukrepe bi lahko navsezadnje upravičili le s pomočjo tistih, ki so umrli zaradi in z COVID 19 (zkar pomeni imeti pozitiven test, ki je lahko napačen). In to verjetno ni bilo storjeno nenamerno. Kljub temu je 8. septembra 2020 takratni poslanec nemškega bundestaga, profesor in doktor medicine Karl Lauterbach tvitnil: »Pomanjkanje vitamina D je tudi dejavnik tveganja za druge nalezljive bolezni, oslabi imunsko funkcijo. V nekaterih primerih tudi poveča tveganje za raka. Zato študije ne presenečajo, da pomanjkanje vitamina D povzroča večje tveganje za okužbo in tudi hujši potek.«¹⁸Je pa 8. januarja 2022, točno en mesec po prisegi kot zvezni minister za zdravje, menil, da obveznemu cepljenju ni alternative.¹⁹Do takrat je vzročnost

Pomanjkanje vitamina D pri smrtih zaradi COVID-19 je bilo že dolgo ugotovljeno in mu je bilo dokazljivo znano.

Skrbi me, da upoštevate vse ukrepe (od lockdowna do akcije cepljenja z eksperimentalnim pristopom genske terapije) in še posebej ocene strokovnjakov, ki jim dvorijo mediji, saj veste, da vedno obstaja zdrava alternativa brez stranskih učinkov. Zaradi svojega poklicnega ozadja sem se čutil prisiljenega širiti to znanje: kot zdravnik, da rešujem življenja, in kot znanstvenik, da bi več ljudi videlo, kaj se dogaja skozi korekcijska očala. Počutim se pooblaščenega in legitimnega za to, ker sem med drugim v okviru svoje habilitacije (podoktorski raziskovalni program) s svojo raziskovalno skupino odkril ključno genetsko stikalo, odgovorno za razvoj našega prilagodljivega imunskega sistema. Ta endogeni mehanizem nam omogoča nenehno prilagajanje našega imunskega odziva na nove virusne različice.²⁰Pravi razlog za popolnoma nepotrebne in zato nesmiselne smrti zaradi virusnih okužb dihal je v tem, da se vsa medijska moč uporablja za prepričevanje ljudi, da bi se naučili, kako omogočiti svojemu imunskemu sistemu, da se ustrezno odzove na viruse, kot je SARS-CoV2 (ali gripa), tako da preprosto odpravljanje pomanjkanja vitamina D ali hormona vitamina D. Zato sem menil, da so skoraj vsi drugi ukrepi, sprejeti proti COVID-19, ne le popolnoma zgrešeni, ampak tudi smrtno nevarni zaradi ogromne kolateralne škode. Že samo na tej točki postane nedvomno jasno, da zaščita ljudi ni pravi cilj naracije, ki jo želijo vsiliti tehnokrati. Izločiti takšne učinkovite preventivne in terapevtske ukrepe ali se celo boriti proti njim v medijih (o čemer bom podrobneje govoril v poglavju [poglavje 4](#): »Naključno preprečevanje hudih okužb s SARS CoV-2 je desničarski ekstremizem«), ni le neresnična dezinformacija, temveč tudi resno zavajanje družbe – s posledično milijoni smrti po vsem svetu.

Toda stopimo nazaj in razmislimo o drugih vidikih eksplozivnih distopičnih elementov Orwellovega dela *1984*. Tudi tehnološke možnosti, ki so na voljo

danes nas učijo strahu, saj je digitalizacija omogočila skoraj brezhiben celovit nadzor. Toda trenutno smo priča, kako se mešanici doda še več sistemov nadzora in manipulacije v obliki sistemov socialnega točkovanja. Ti so že v uporabi v nekaterih državah, na primer na Kitajskem, o njihovih domnevnih koristih pa razpravljajo tudi v zahodnih družbah. Omogočajo popolnoma avtomatiziran in daljnosežen vpliv na človekovo vedenje

— nočna mora, ki je niti Orwell ni mogel predvideti *1984*, ko si je še predstavljal ljudi kot nadzornike. Schwab je 10. januarja 2016 celo napovedal, da bodo do leta 2026 vsi ljudje imeli pod kožo vsajen čip, in v tem kontekstu govoril o fuziji naše fizične, digitalne in biološke identitete.²¹ Na prvi pogled se zdi to drzna napoved. Toda Švedska je že pionirka pri vgradnji čipov v ljudi.²² Zaradi dejstva, da je velik del svetovnega prebivalstva hitro razvil pripravljenost za cepljenje z eksperimentalnimi injekcijami genske terapije, se Schwabova napoved ne zdi tako navidezna. Za sprejem je bilo dovolj, da so mediji uporabili za vzbujanje strahu pred ubijalskim virusom, ki naj bi izbrisal vse človeštvo. Do naslednje pandemije bodo zelo verjetno vsi poskušali prepričati, da je nujno imeti vsajen mikročip za obvladovanje širjenja okužbe, saj bi menda le tako lahko zagotovili preživetje svetovnega prebivalstva. Kot smo videli pri COVID-19, obstajajo izjemno nizki in vprašljivi pragovi za razglasitev pandemije (glej [poglavje 4](#), korak 1), kar bi olajšalo to shemo. Verjetno bo tisti, ki zavrne vsadek, zelo težko zaslužil za preživetje pod pretvezo zaščite družbe. Če se ta scenarij uresniči, bo to potencialno zelo majhni tehnokratski eliti dalo prej nepredstavljivo stopnjo nadzora nad celotnim človeštvom s pomočjo njihovih vedno močnejših računalniških sistemov, še posebej, če se umetna inteligenca uči brati naše misli.

Ustrezno ali kot priprave na to so septembra 2015 vse države članice Združenih narodov sprejele cilje trajnostnega razvoja 2030 in se zavezale, da bodo med drugim do takrat ustvarile »pravno identiteto« za vse, vključno z registracijo rojstev (cilj 16.9).²³ V tem kontekstu hitro

Širjenje pametnih naprav (kot so pametni telefoni) po vsem svetu, skupaj z vedno večjo računalniško močjo in hitrim širjenjem širokopasovne pokritosti, je videti kot priložnost za uvedbo novih metod za identifikacijo posameznikov in njihovo ujemanje z njihovimi podatki o identiteti. Želeni rezultat je, da bi bilo čim manj razlik med našim resničnim in virtualnim jazom. Da bi čim prej dosegli ta cilj, je Skupina Svetovne banke (WBG) junija 2015 sprožila medsektorsko pobudo Identifikacija za razvoj, da bi omogočila edinstvene pravne identitete in s tem zagotovila storitve, ki temeljijo na digitalnem ID-ju za vse.²⁴

Globalni programi cepljenja – COVID-19 je očitno šele začetek – naj bi temu utrli pot. Osebno izkaznico ali digitalno kartico cepljenja, ki jo lahko uporabljajo računalniki, bi lahko med cepljenjem trajno vsadili v kožo, kot so že poročali na Švedskem. Nemški časopis *Stern* decembra 2021 objavil ta naslov: »Digitalni cepilni potni list vedno z vami: Švedom so pod kožo vsadili mikročipe.«²⁵ Zaradi poenostavitve bi ta postopek lahko imenovali *šimpanje*—dokumentacija s čipom in cepljenje v enem zamahu.

Znamenje bodičastega

Implantat morda ni čip, a unikatna oznaka na pacientu bo v prihodnosti zadostovala, kaže raziskava na prestižnem tehnološkem inštitutu Massachusetts (MIT), ki ga financirata Nacionalna naravoslovna fundacija Kitajske in Bill & Melinda Gates. Fundacija.²⁶ Za dokumentiranje statusa cepljenja na način, ki je zaščiten pred posegi, bi lahko vzorce vstavili v kožo z uporabo mikroiglic, ki se raztopijo v koži in vsebujejo tako cepivo kot osvetlitve, podobne kodi QR, ki postanejo vidne v skoraj infrardeči svetlobi. Ta koda, vstavljena s cepivom, bi bila očem nevidna, vendar bi jo lahko skenirali in prebrali nekoliko spremenjeni pametni telefoni ali druge pametne naprave. "S sodelovanjem cepiva," pišejo avtorji, "lahko vzorec delcev v koži služi kot zapis o cepljenju na osebi." Ta postopek

so že uspešno testirali na podganah. Toda kode, ki so bile vnesene pod kožo z mikroiglami, so bile identificirane tudi v prašičji koži in pigmentirani človeški koži.

Ne samo, da Bill Gates, eden od nekdanjih globalnih voditeljev WEF za jutri (GLT, predhodnik zgoraj omenjenega YGL), financira to raziskavo v sodelovanju s kitajsko vlado, ampak je bil tudi ta dokaz koncepta objavljen le tri leta po Schwabovi napovedi. globalne uporabe čipov pri ljudeh in le nekaj dni pred izbruhom SARS-CoV-2. Od te »znamke bodice«, ki bi lahko ob naslednji pandemiji postala obvezna, saj bi rešila problem ponarejenih cepilnih potnih listov, je le še majhen korak do sprejetja »šimpinga«, cepljenja s hkratno dokumentacijo o cepljenju s pomočjo podkožno vsajenega čipa, ki ne sme biti večji od riževega zrna. Ljudje bodo seznanjeni tudi s prednostmi cepilne izkaznice, varne pred krajo, s funkcijo plačevanja s čipom, brez iskanja cepilne izkaznice ali izkopavanja mobilnega telefona, brez številnih kartic in debelih denarnic. — ob majhnih korakih in ustreznem medijskem vplivu.

Druga vzporednica med Orwellovo fikcijo in današnjo realnostjo je praksa tehnokratske elite, da namerno spreminja zapise o preteklosti, da bi nadzorovala sedanost in s tem določala prihodnost. Poznavalci romana se torej že lahko počutijo prestavljene v primerljivo prihodnost, saj so javne izjave in poročila politikov in novinarjev že od samega začetka cenzurirane s strani tržno obvladujočih medijskih hiš in celo spletnih iskalnikov – torej izločene iz iskalnih rezultatov. ali v celoti izbrisani. Tudi izjave znanstvenikov, ki podpirajo pripoved o COVID-19, preprosto izginejo, ko se njihova nekdanja "resnica" šteje za zastarelo. Tako so odstranjeni iz kolektivnega spomina interneta.

Izraz *cepivobo* služil kot konkreten primer. V preteklosti je imelo cepivo eno glavno nalogo: zaščititi ljudi pred okužbo in boleznijo. To je bila definicija cepiva, ki ga uporabljajo ameriški centri za nadzor in preprečevanje bolezni (CDC). Do 26. avgusta 2021 je moralo biti cepivo »izdelek, ki stimulira imunski sistem osebe, da ustvari imunost na določeno bolezen, s čimer človeka zaščiti pred to boleznijo.«²⁷ Toda od 1. septembra 2021 bo cepivo le "pripravek, ki se uporablja za spodbujanje imunskega odziva telesa proti boleznim."²⁸ Sprememba definicije je bila nujna, ker je Izrael, takratni »svetovni prvak« v cepljenju, ugotovil, da zaščita, ki so jo prvotno obljubljala nova cepiva proti koroni, zelo hitro upada. Na primer, *Financial Times* poročali, da so študije izraelskega ministrstva za zdravje, objavljene avgusta 2021 (približno teden dni pred spremembo definicije CDC), »pokazale, da je učinkovitost cepiva Pfizer proti okužbi padla na 39 odstotkov in celo na 16 odstotkov pri ljudeh, ki so bili cepljeni drugič. januarja."²⁹ Po navedbah ministrstva je bila najbolj zaskrbljujoča "učinkovitost cepiva za preprečevanje hudih bolezni v najbolj ranljivi kohorti - Izraelci, starejši od 65 let, od katerih je bila večina do januarja dvakrat cepljena - padla na 55 odstotkov." Objavljeno interno elektronsko sporočilo CDC, poslano dva dni po *Financial Times* sporočilo poudarja povezavo: potrebo po »posodobi te strani 'Osnove imunizacije | CDC', saj so te definicije zastarele in jih nekateri uporabljajo, da rečejo, da cepiva proti COVID-19 niso cepiva po lastni definiciji CDC.«³⁰ Tako se tehnokratska pripoved vedno prilagodi, ko ne ustreza več realnosti, v duhu *1984*. Zaskrbljujoče je, da so takšne spremembe, kot je brisanje ali prepisovanje izjav izvršnih politikov, v javnosti ali novinarjih osrednjih medijev splošno sprejete ali vsaj ne dvomijo o njih.

Orwellovo *1984* je bilo zame še posebej strašljivo, ker sem si, ko sem prvič prebral roman, lahko dobro predstavljal, da bi lahko njegova vizija na nek način postala resničnost. Nasprotno pa distopična prihodnja civilizacija, ki jo je opisal Aldous Huxley v *Pogumen nov svetje* bilo popolnoma nepredstavljivo, ko sem bral ta roman, ne zato, ker je Huxley neverjetno opisal

nevrobiološke osnove za vzrejo človeških delovnih sužnjev s poškodovanimi možgani. Nasprotno, Aldous Huxley se je močno zanimal za biologijo in medicino, njegov polbrat Sir Andrew Huxley (1917–2012) pa je leta 1963 celo prejel Nobelovo nagrado za fiziologijo ali medicino za svoje molekularne raziskave živcev in mišic. Povsem drug razlog pojasnjuje meje moje domišljije v tistem času. Huxleyjeva prihodnja vizija bogate družbe, v kateri je bolezen premagana, se je zdela neverjetna prav zato, ker se, paradoksalno, uresničuje le z namernim povzročanjem duševne disfunkcije pri umetno vzrejenih človeških bitjih. To je bilo zame protislovje. Navsezadnje premagovanje bolezni med drugim vključuje tudi zdrav razvoj in ohranjanje duševnega zdravja. A bolj ko sem si ogledoval vizijo protagonistov Velike ponastavitve, zlasti v luči ukrepov COVID-19, bolj jasno mi je postajalo, da je tudi Huxleyjeva distopija bližje realnosti, kot bi si kdo izmed nas želel.

Sistem v Huxleyju *Pogumen nov svet* je že vzpostavljena in stabilizirana, medtem ko smo od tega pisanja spomladi 2023 še vedno v procesu velike mentalne ponastavitve, ki je nujna za trajno sprejemanje sveta, kot bo nastal iz velike ponastavitve. Za naše premisleke je zelo koristno, če se podrobno spomnimo, kako je to uspelo v njegovi distopiji: Človeški zarodki se po umetni oploditvi v retortah namnožijo v več tisoč genotipsko enakih bitij in gojijo v steklenicah (to bi bila »genotipsko enotna bitja«. ,« kot jih imenuje prej omenjena skupina novinarjev in znanstvenikov Dr. Nyder). »Glavni instrumenti družbene stabilnosti«, nam pove Huxley v svojem romanu, so »standardni moški in ženske; v enotnih serijah [proizvodne številke].«³¹

Na umetni poti do rojstva se proizvajajo različni razredi ljudi glede na potrebe in se imenujejo alfe, bete, game, delte ali epsiloni, glede na padajočo intelektualno kakovost. »Naše otroke prelijemo kot socializirana človeška bitja, kot Alfe ali Epsilone, kot bodoče čistilce ali prihodnje—« Direktor mestnega centra za valilnico in kondicioniranje (DCK) je hotel reči, »bodoči nadzorniki sveta«, a je namesto tega rekel, »prihodnji direktorji valilnic.«³² Medtem ko lahko alfe celo vladajo svetu,

razredi pod njimi doživljajo postopne nevralne razvojne motnje, ki jih povzroči pomanjkanje kisika med zorenjem v steklenički.

"Nič drugega kot pomanjkanje kisika za ohranjanje zarodka pod normo," pravi DCK.³³

Eden od zaposlenih pojasnjuje: "Nižja ko je kasta, krajši je kisik," in dodaja, "z Epsiloni ne potrebujemo človeške inteligence."³⁴

Ampak razmerje je pomembno. »Optimalna populacija,« pojasnjuje eden od desetih svetovnih nadzornikov tehnokratske elite, »se oblikuje po ledeni gori – osem devetin pod vodno mejo, ena devetina nad.«³⁵Približno 11 odstotkov bi jih bilo alf, ker »družba alf«, nam pove svetovni nadzornik, »ne more biti nestabilna in nesrečna«. ³⁶In pojasnjuje: »Človek, ki je dekantiran z alfo, bi znorel, če bi moral opravljati delo Epsilon Semi-Moron – ponorel ali začel razbijati stvari. Alfe je mogoče popolnoma socializirati, vendar le pod pogojem, da jih prisilite, da opravljajo delo Alfe.«³⁷Alfe so tako pogojene, da jim ni treba biti infantilna. Zato je moral DCK grajati Alfo, ki je postal problem za socialno stabilnost zaradi neinfantilnega vedenja: "Toda to je razlog več [ker obstaja ta teoretična možnost izbire], da si posebej prizadevajo, da bi se prilagodili."³⁸Po tehnokratskem kodeksu bi bila »njihova dolžnost, da so infantilni, tudi proti svojemu nagnjenju«.

Da bi alfam to čim lažje uspelo, je operacijski sistem oziroma pripoved, ki velja za idealnega za tehnokratsko elito, zasidran v njihovih možganih (tako kot v možganih nižjih slojev, vendar z drugačno vsebino) vse otroštvo in po puberteti s sredstva tako imenovane hipnopedije (ponavljajoče se sugestije med spanjem). Tako so programirani za svojo predvideno vlogo v sistemu: »Dokler končno otrokov um ni teh predlogov,« pojasnjuje DCK, »in vsota predlogov je otrokov um. Pa ne samo otroški um. Tudi um odraslega – vse življenje. Um, ki sodi, želi in odloča, je sestavljen iz teh predlogov. Toda vsi ti predlogi so naši predlogi!«³⁹To ustvarja "fenotipsko enotna bitja", na katera se kolektiv nanaša. »In to,« nadaljuje DCK, »to je skrivnost

sreča in vrlina - imeti rad to, kar moraš početi. Vsako pogojevanje je namenjeno temu: ljudem narediti vseč njihovo neizogibno družbeno usodo.«
40S pomočjo tisočih nočnih ponavljanj hipnotičnih sporočil ta niso le sprejeta, temveč se jih tudi naučijo čutiti »kot aksiomska, samoumevna, popolnoma nesporna«.41

Osebnostni razvoj je tako reduciran na sporočila tehnokratskega sistema. Konec koncev, »če bi ljudje začeli delati stvari po svoje, bi vznemirilo celoten družbeni red,« nam pravi svetovni nadzornik.42 Zato so vsi »tako pogojeni, da si praktično ne morejo pomagati, da se ne bi obnašali, kot bi se morali«.43

Ta nočna mora popolnega nadzora nad človeškim vedenjem z omejevanjem duševnih sposobnosti in osebnostne strukture, oblikovane in standardizirane s tehnokratsko pripovedjo, je morda navdihnila tudi protagoniste Velike ponastavitve. Opazili boste vzporednice v smislu pomanjkanja kisika in načela zaljubljenosti v to, kar ste prisiljeni biti. Podrobno bom opisal, kako primerljive kognitivne manipulacije konkretno vplivajo na nas danes in bi jih lahko izpopolnili v bližnji prihodnosti.

Ustvarjalno uničenje

Medtem ko je pri Orwellu 1984 ljudje so prisiljeni sprejeti svoja prikrajšana življenja s propagandno zrežirano vojno in vseprisotnim nadzorom Big Brotherja, Huxleyja *Pogumen nov svet* bide tovrsten nadzor, poleg grožnje s fizičnim in psihičnim nasiljem. To se ne doseže tako, da se ljudje podrejajo, ampak tako, da se jih vzreji v njihove nespremenljive družbene vloge. Huxleyjevo vizijo bi si torej lahko predstavljali kot evolucijo 1984, še posebej zato, ker pogumni novi svet, ki ga opisuje, sledi koncu vojne, omenjene v knjigi: »Devetletna vojna, veliki gospodarski zlom. Obstajala je izbira med svetovnim nadzorom in uničenjem. Med stabilnostjo in...« nam sporoča Huxley prek enega od svetovnih kontrolorjev, ne da bi dokončal stavek, ki ga je začel.44

Tu vidimo ponavljajoč se motiv novega ustvarjanja po prejšnjem, bolj ali manj premišljenem uničenju. Tako sta Orwell in predvsem Huxley morda zagotovila scenarij za veliko ponastavitev z opozorilom na vse tiste, ki naj bi bili glede na takratni razvoj dogodkov že predvidljivo racionalizirani v učinkovitejšem sistemu ali vsaj popolnoma podvrženi nadzor. Kakorkoli že, načelo ustvarjalnega uničenja je zgovorno mogoče najti v knjigi ameriškega ekonomista in protagonista Velike ponovne postavitve Richarda Floride iz leta 2011, objavljeni pod naslovom *Velika ponovna zastavitev: kako bo gospodarstvo po zlomu spremenilo naš način življenja in dela*: »Zgodovina nas uči, da obdobja 'ustvarjalnega uničenja', kot je velika depresija v tridesetih letih prejšnjega stoletja, predstavljajo tudi priložnosti za preoblikovanje našega gospodarstva in družbe ter za ustvarjanje povsem novih obdobj gospodarske rasti in blaginje.«⁴⁵

Gerry Allan, ki je doktoriral iz analize odločanja na univerzi Harvard in magistriral iz uporabne ekonomije na kalifornijski univerzi v Berkeleyju, ponavlja vizijo Floride, sprašuje: »Ali imamo 'ustvarjalno uničenje' ali preprosto 'uničenje'?«⁴⁶In nam daje odgovor: »Vojna je vsekakor uničujoča, toda tisto, kar sledi, je lahko pogosto vse prej kot »boljše« (razen morda za nekaj favoriziranih) ali »ustvarjalno« (razen v ozkem, zelo pristranskem kontekstu). Kar sledi uničenju, se lahko izkaže za veliko hujše od tistega, kar je bilo uničeno.« Kot primer navaja brutalno boljševiško revolucijo leta 1917, ki je naredila konec vse bolj skorumpiranemu in neučinkovitemu ruskemu carskemu imperiju. To pa je "nadomestila Stalinova totalitarna Sovjetska zveza," piše Allan. "Vsakemu uničenju sledi še več uničenja, ne ustvarjanje v nobenem pozitivnem, splošnem smislu." Uničenje torej ne bi smelo biti začetek ustvarjalnega procesa, ampak njegova posledica: "Resnično ustvarjalno uničenje je najpogosteje posledica večjih inovacij, nečesa novega, pozitivnega in splošno koristnega - kar zastari in izriva obstoječo tehnologijo ali proces."

V krizi COVID-19 niso bile obetavne inovacije tiste, ki naj bi povzročile dolgotrajno prestrukturiranje okoljsko uničujočega gospodarstva. Torej očitno nismo v fazi ustvarjalnega uničenja, ki jo opisuje Gerry Allan. Prej bi lahko naš čas primerjali z orwellovsko fazo vojne. Tam je bilo uničenje sredstvo za

konec. Cilj je bil tehnokratsko prestrukturiranje z razgradnjo srednjega razreda in prisilno odpravo številnih osebnih svoboščin. Ta proces »uničenja, ki za seboj prinaša še več uničenja«, je mogoče zlahka pripisati neskončni vojni proti domnevnim ubijalskim virusom (WEF govori o permampandemiji) in celo vojni v Ukrajini, ki je izbruhnila, ko je virulentnost SARS-CoV-2 se je umiril. Tam so legende o končni zmagi nad Rusijo nadomestile vsako zgodovinsko lekcijo o eksistencialni nujnosti diplomatskih rešitev – še toliko bolj, če jih gledamo skozi 1984očala. K temu sodi tudi izjava nemškega kanclerja Olafa Scholza na zasedanju WEF leta 2022, da se pandemija ne bo končala, »razen če končno prekinemo krog vedno novih mutantov, ki povzročajo vedno nove okužbe«.47

Ampak to je preprosto nemogoče. Virus, ki se zdaj širi tudi v živalskem kraljestvu,48ni mogoče preprečiti mutiranja (kar bi bilo mogoče le s spremembo enega ali več naravnih zakonov), niti ga ni mogoče nadzorovati s cepivi (tudi če bi delovala). S to izjavo je Scholz naredil vojno proti COVID-19 ali navsezadnje vsem prihodnjim permampandemijam prevladujočo temo za vse čase.

V tem kontekstu je zanimivo, da je v trajnem načinu ohranjen tudi drug vir vojne. Za ruskega predsednika Vladimirja Putina, za katerega je Klaus Schwab trdil, da je eden od nekdanjih globalnih voditeljev WEF za jutri,49 "Vojna bi dejansko lahko trajala večno," pravi *t-online*.50 Glede na poročilo se sto tisoč smrti "zdi kot manjše zlo glede na možno izgubo moči." "Za režim v Kremlju," zaključuje članek, "je vojna kot trajno stanje edina možnost za preživetje."

Na nasprotni strani sedi nemška zunanja ministrica Annalena Baerbock, ki je bila spomladi 2020 nominirana za program WEF YGL.51 V skladu z agendo velike ponovne postavitve si tudi ona ne prizadeva za diplomatsko rešitev za konec vojne, ki je ne more zmagati nobena stran, ampak jo še naprej podžiga. Pri tem pravi, da je zaskrbljena zaradi nadaljnje dobave orožja, "ne glede na to, kaj mislijo moji nemški volivci."52 In v svojem nagovoru Parlamentarni skupščini Sveta Evrope v Strasbourgu 24. januarja 2003 je Baerbockova še bolj

eksplicitna, ko reče: »Da, narediti moramo več, tudi na tankih. Toda najbolj pomembna in odločilna stvar je, da to storimo skupaj – in ne igramo igro krivde v Evropi ... ker smo v vojni z Rusijo.«⁵³Tako dva domnevna nasprotnika – nemški zunanji minister in ruski predsednik (in s tem Nemčija in Rusija) – kot zaveznika WEF skupaj skrbita, da se tudi ta vojna ne konča. Torej se tudi edino domnevno ustvarjalno uničenje, ki se je začelo s COVID-19, ne bo končalo.

Enako velja za podnebne spremembe, ki jih očitno prav tako lahko ustavi le vojna. V *Bulletin of the Atomic Scientists*, članek »The Case for Going to War against Climate Change« navaja: »Ko se podnebne spremembe enkrat vzpostavijo kot vojna podobna grožnja, se je mogoče lotiti z resnostjo, nujnostjo in sredstvi, ki si jih zaslužijo.«⁵⁴Tako je takrat rekel princ Charles (zdaj kralj Charles), citiran v članku, tudi sam član WEF in protagonist velike ponovne postavitve: »Zdaj se moramo postaviti na bojno podlago in pristopiti k našemu delovanju z vidika vojaške kampanje. .“ John Kerry je razglasil nekaj podobnega. Po besedah podnebnega odposlanca predsednika Joeja Bidna potrebuje svet za boj proti podnebnim spremembam »vojno miselnost«. In nenazadnje, ker nikoli ne bo planeta brez virusov, je zagotovljena neskončna bitka proti domnevnim virusom ubijalcem. V govoru na srečanju WEF 2020 je bil takratni princ Charles tudi eden prvih, ki je eksplicitno artikuliral priložnost za uporabo COVID-19 za spodbujanje velike ponovne zastavitve: »Imamo zlato priložnost, da iz te krize izkoristimo nekaj dobrega. Njegovi udarni valovi brez primere lahko naredijo ljudi bolj dojemljive za velike vizije sprememb.«⁵⁵

Uničenje in nevzdržnost situacije se potiska dalje in še intenzivneje, tako da vsi verjamejo v veliko obljubo Velike ponastavitve, oziroma si obupno želijo kakršnih koli sprememb, ki dajejo možnost konca številnih različnih umetnih vojn. Vojni hujskači, ki se predstavljajo kot vsemogočni tehnokratski nadzorniki sveta, to verjetno počnejo v upanju, da se bo iz tega vsaj zanje izcimilo kaj pozitivnega. Zato se vsako leto na WEF v Davosu srečajo z visokimi politiki iz vodilnih industrializiranih držav. To je tam

predstavijo jim vprašanja, na katerih se lahko naslednji koraki globalne agende implementirajo v politične realnosti posameznih držav.

Popoln nadzor v realnem času

Vojna prisili skupnosti usode, ki jih je prizadela, da se prilagodijo na način, ki ga noben drug možen vpliv na kolektiv ne more. To skladnost lahko v zeleno smer usmeri propaganda, ki mora biti toliko prodornejša, čim bolj abstraktna je domnevna grožnja. Vojna stanja so tudi utemeljitev za popoln nadzor človekove dejavnosti. Schwab in Malleret poskušata prodati ta brezhibni nadzor kot neizogibno posledico napredka, in v svoji drugi skupni knjigi pišeta naslednje: *Velika pripoved: Za boljšo prihodnost*. »Moramo se sprijazniti s tem, da ni več zasebnosti. Naši osebni in poklicni podatki postopoma postajajo popolnoma nadzorovani, vidni mnogim in zato pregledni.«⁵⁶K temu bi lahko ogromno pripomogli vsajeni čipi, prav tako načrtovana ukinitve gotovine. Slednje bi omogočilo digitalni nadzor nad vsemi finančnimi dejavnostmi brez primere, medtem ko vseprisotni pametni telefoni že zdaj od nas neprekinjeno zbirajo ogromno podatkov, ki jih lahko kadarkoli analiziramo v vohunske namene.

Kot pri Huxleyju *Pogumen nov svet*, vendar so protagonisti Velike ponastavitve verjetno že razumeli, da je cilj popolnega nadzora mogoče uresničiti le na zelo krhek način, izključno z uporabo prej omenjenih sredstev vojnih stanj. "Na koncu," nam pove eden od tehnokratskih voditeljev *Pogumen nov svet*, "kontrolorji so spoznali, da sila ni dobra." Zato so razvili metode, ki so bile dolgotrajnejše, a neskončno bolj nezmotljive, kot so »ektogeneza [umetno vzrejo], neopavlovsko kondicioniranje in hipnopedija«.⁵⁷(Pozneje se bom vrnil k vzporednicam med tema zadnjima metodama in komponentami agende Velike ponastavitve.)

Huxleyjeva distopija je odpravila neobvladljivo umetnost in predvsem svobodno znanost: »Ni le umetnost nezdržljiva s srečo; to je tudi znanost,« pravi eden od svetovnih kontrolorjev v romanu. »Znanost je

nevarno; moramo ga skrbno držati v verigi in z nagobčnikom.«⁵⁸Tudi med vojno proti COVID-19 so bili znanstveni koncepti in kakršni koli alternativni načini razmišljanja, ki bi lahko bili v nasprotju ali vsaj pod vprašaj tehnokratske pripovedi, od začetka zatrti. Kot piše ameriška pisateljica in politična aktivistka Naomi Wolf v svoji neleposlovni knjigi *Telesa drugih: novi avtoritarci, COVID-19 in vojna proti človeku*, "To je vojna proti svobodi misli in svobodi govora - vojna proti našim najbolj temeljnim prepričanjem."⁵⁹Tako o domnevni rešitvi pred virusno grožnjo sploh ni bilo dovoljeno dvomiti, čeprav je bila z več ali manj sile vsiljena v obliki tveganega posega genske terapije in na račun človekove integritete. To je bilo mogoče le brez velikega odpora, ker so bili takšni scenariji že odigrani in navadni, zato se je točno vedelo, kako učinkovito ustvariti privolitev.

Neverjetno, 12. septembra 2019, le dva meseca pred izbruhom koronavirusa (prav pravi čas!), sta Evropska komisija in Svetovna zdravstvena organizacija (WHO) skupaj organizirali svetovni vrh o cepljenju.⁶⁰Navedeni cilj je bil pripraviti globalni akcijski načrt za zaustavitev širjenja bolezni, ki jih je mogoče preprečiti s cepljenjem, in še posebej za zatiranje morebitnih prihodnjih virusnih groženj v kali. V skladu s končnim sporočilom srečanja bi moral vsak državljan sveta imeti koristi od »moči cepljenja [ne imunizacije!]«. V skladu s tem bi morale vlade vseh držav sveta razglasiti svoje prepričanje o vsemogočnosti cepljenja. Da bi to zagotovili, je bilo določenih deset nalog, ki bi jih morale izpolniti zlasti vlade in človeštvo na splošno, da bi imeli prebivalci dostop do domnevno življenjskega cepiva. Z današnje perspektive se naloge, sprejete na tem srečanju, ki se brezhibno ujemajo s projektom Velike ponastavitve, berejo kot deset zapovedi nove globalne religije cepljenja, katere prvi zakrament je zdaj postal najnovejša nadloga človeštva:

Prva zapoved: "Spodbujati globalno politično vodstvo in zavezanost cepljenju ter graditi učinkovito sodelovanje in partnerstva – na mednarodni, nacionalni, regionalni in lokalni ravni.

z zdravstvenimi organi, zdravstvenimi delavci, civilno družbo, skupnostmi, znanstveniki in industrijo – da bi zaščitili vse povsod s trajno visoko stopnjo pokritosti s cepljenjem.« **Druga zapoved:**“Zagotoviti, da imajo vse države vzpostavljene in izvajane nacionalne strategije imunizacije ter okrepiti njihovo finančno vzdržnost v skladu z napredkom k univerzalnemu zdravstvenemu kritju, pri čemer nihče ne bo zaostal.”

Tretja zapoved:“Zgradite močne nadzorne sisteme za bolezni, ki jih je mogoče preprečiti s cepljenjem, zlasti tiste, za katere veljajo globalni cilji izločitve in izkoreninjenja.«

Četrta zapoved:“Odpraviti temeljne vzroke obotavljanja glede cepiva, povečati zaupanje v cepljenje ter oblikovati in izvajati intervencije, ki temeljijo na dokazih.« Medtem ko prve tri zapovedi zavezujejo vlade po vsem svetu k skupnemu pristopu, je namen četrte zapovedi zagotoviti, na primer, da so na voljo dovolj sredstev za prepričevanje čim večjega števila ljudi s propagando cepljenja.

Zapovedi od pet do osem so namenjene nadzoru in izboljšanju razvoja in izvajanja tehnologije:

Peta zapoved:“Izkoristite moč digitalnih tehnologij, da okrepite spremljanje uspešnosti programov cepljenja.«

Šesta zapoved:“Ohraniti raziskovalna prizadevanja za nenehno pridobivanje podatkov o učinkovitosti in varnosti cepiv ter vplivu programov cepljenja.«

Sedma zapoved:“Nadaljujte s prizadevanji in naložbami, vključno z novimi modeli financiranja in spodbudami, v raziskave, razvoj in inovacije za nova ali izboljšana cepiva in naprave za dostavo.”

Osma zapoved:“Zmanjšajte tveganja pomanjkanja cepiva z izboljšanim spremljanjem razpoložljivosti cepiva, napovedovanjem,

sisteme nabave, dostave in kopičenja zalog ter sodelovanje s proizvajalci in vsemi udeleženci v distribucijski verigi, da bi kar najbolj izkoristili ali povečali obstoječo proizvodno zmogljivost.«

Vse te zapovedi govorijo o pridobivanju daljnosežnega nadzora nad vladami in navsezadnje nad celotno svetovno populacijo s pomočjo globalnih programov cepljenja (ki so bili, kot je znano, uspešni v primeru COVID-19). Predvidljivo je bilo, da tega ne bodo veseli vsi svobodoljubni umi in da bodo pričakovana neljuba vprašanja – še posebej, ko cepiva, kot je tisto proti COVID-19, povzročijo več škode kot koristi (glejte »Kdor hodi čez trupla, ne sme biti Zaupanja vreden« kasneje v tem poglavju). Morda je zato nastala zapoved številka devet. Njegov cilj je čim bolj učinkovito cenzurirati "heretične dezinformacije" o cepivih ali alternativah v digitalni dobi:

Deveta zapoved: "Opolnomočiti zdravstvene delavce na vseh ravneh, pa tudi medije, da zagotovijo učinkovite, pregledne in objektivne informacije javnosti ter se borijo proti napačnim in zavajajočim informacijam, vključno s sodelovanjem s platformami družbenih medijev in tehnološkimi podjetji.«

V skladu s tem je bila že 16. marca 2020 izdana skupna izjava upravljavcev največjih svetovnih informacijskih platform Facebook, Google, LinkedIn, Microsoft, Reddit, Twitter in YouTube: »Tesno sodelujemo pri COVID-19. odzivna prizadevanja. Pomagamo milijonom ljudi, da ostanejo povezani, hkrati pa se skupaj borimo proti goljufijam in dezinformacijam o virusu, dvigujemo verodostojno vsebino na naših platformah in delimo kritične posodobitve v sodelovanju z vladnimi zdravstvenimi agencijami po vsem svetu. Vabimo druga podjetja, da se nam pridružijo, ko si prizadevamo ohraniti zdravje in varnost naših skupnosti.«⁶¹Doseganje večje medicinske varnosti z zadužitvijo vseh znanstvenih razprav je nenavaden koncept in njegovo osupljivo široko sprejetost je mogoče razumeti samo po mojem

mnenju, če upoštevamo, da so skoraj vsi podpisniki zgornje izjave del kadra Schwab Global Leader:

- Izvršni direktor Facebooka Mark Zuckerberg⁶²
- Bill Gates,⁶³ katerega Microsoft Corporation ima v lasti LinkedIn in ki krožno sofinancira program YGL prek svoje fundacije Bill & Melinda Gates⁶⁴
- Rajiv Pant, ki vodi Reddit⁶⁵
- Larry Page in Sergey Brin, čigar Google, LLC je kupil YouTube⁶⁶

Z drugimi besedami, globalni propagandni stroj je v rokah tehnokratske elite. Če se sprašujete, koga mislim s tem izrazom, je ta seznam verodostojen izbor ključnih osebnosti iz te vplivne skupine. In njihov vpliv na prosto izmenjavo idej je ogromen. Samo YouTubevo poročilo o izvajanju politike skupnosti za tretje četrletje 2022 kaže, da je Google z YouTube odstranil 5,6 milijona videoposnetkov.⁶⁷ Zaustavljenih je bilo tudi pet milijonov kanalov YouTube. V kontekstu grabljenja oblasti tehnokratov več kot 94 odstotkov teh »nezaželenih« videoposnetkov in kanalov niso identificirali ljudje, ampak računalniki. Tako je pogojevanje javnega mnenja s tehnokratsko propagando, nadzorovanje medijev ter cenzura znanstvenih raziskav in znanja zdaj veliko bolj napredno in učinkovito, kot sta si Orwell in Huxley lahko predstavljala. Stransko razmišljati je umazana beseda, razmišljati sploh je nevarno. Vendar pa v *Pogumen nov svet* rečeno je: "Ne sestavljajo filozofi, temveč frezavarji in zbiralci znamk, hrbtenico družbe."⁶⁸ Ta izjava se ujema tudi z veliko mentalno ponastavitvijo in zdi se, da danes drži – COVID-19 je to sploh omogočil.

Niso pa samo družbena omrežja in informacijske platforme internetnih velikanov tiste, ki nam govorijo, čemu naj verjamemo in kako se obnašati. Po deveti zapovedi je treba tudi tradicionalne medije spodbuditi k širjenju le enotnih sporočil, kar jim je zelo dobro uspelo. Med temi sporočili je bila promocija eksperimentalnega koktajla cepiva kot

rešitelja pred umetno ustvarjenim strahom pred COVID-19, kar je bilo izvedeno zelo učinkovito. Vendar ta sporočila niso imela le zmedeno podobnega tona, ampak so bila tudi napajana iz skupnega vira. Eden najpomembnejših od teh ustvarjalcev sporočil se imenuje Project Syndicate. Gre za zasebno tovarno sporočil, ki jo med drugim financirajo fundacija Bill & Melinda Gates, Google in fundacija Open Society v lasti multimilijarderja Georgea Sorosa,⁶⁹tudi članica WEF.⁷⁰Project Syndicate pravi, da služi več kot petsto medijskim hišam v več kot 150 državah in v več kot šestdesetih jezikih. Na svoji strani The World's Opinion je članek z naslovom »Zakaj bi moralo biti cepljenje obvezno«, mnenje tega sveta pa je razloženo takole: »Čeprav so prvi zakoni o obvezni uporabi varnostnih pasov naleteli na močne ugovore, ko so bili uvedeni pred 50 leti, se nihče ne moti, da bi se več pritoževal nad tako zdravorazumskim pravilom. Z obvezovanjem cepljenja proti COVID-19 lahko vlade danes ponudijo enako osnovno utemeljitev za zaščito tako posameznikov kot družbe."71

Drugi primer je globalna tiskovna agencija Reuters, ki je tesno povezana z WEF. Do februarja 2020 je bil James »Jim« C. Smith njegov glavni izvršni direktor in tudi član upravnega odbora pobude WEF Partnering against Corruption Initiative.⁷²Naslov Pobuda za partnerstvo proti korupciji lahko razumemo le kot ironijo ali morda celo sarkazem, glede na to, da je Jim Smith, kot piše na spletni strani WEF, tudi direktor Pfizerja, prav tistega farmacevtskega giganta, ki je profitiral in še vedno profitira bolj kot kateri koli drug. drugo podjetje iz cepiv proti COVID-19.

Milijoni dolarjev neposredne finančne podpore medijskih korporacij zagotavljajo, da vsi slišimo kot novico tisto, kar naj bi verjeli, da je resnica, in posledično, kako naj bi ravnali. Takšni finančni prispevki so nato zakriti s frazami, kot je "spodbujanje izobraževalnih vsebin o javnem zdravju in širjenju nalezljivih bolezni", ki jih podeljujejo superbogataši, kot je Bill Gates.⁷³The *Pogumen nov svet* pošilja svoje pozdrave in ~~1984~~ma nov datum, ker zadnja zapoved, ki jo je napovedal svetovni vrh o cepljenju, morda ni povsem naključna s časovnim ciljem Velike ponastavitve:

- **Deseta zapoved:** "Uskladite in vključite cepljenje v globalne zdravstvene in razvojne agende s prenovljeno agendo imunizacije 2030.«

Od tistega usodnega leta dalje si bomo vsi brez izjeme vbrizgavali vsa včasih na hitro odobrena sredstva, ki naj bi nas ščitila pred vsaj eno od nešteti, pogosto pravzaprav nenevarnih bolezni. Prav tako bomo cepljeni proti zmožnosti ustvarjalnega razmišljanja in kljub temu srečni brez imetja, glede na vizijo Ide Auken o WEF.

Bogat, bogatejši, najmočnejši – domnevni Kapitalizem deležnikov

Sredi oktobra 2019, en mesec po sprejetju desetih globalnih smernic, je Center Johns Hopkins s sedežem v ZDA za zdravstveno varnost skupaj z WEF in fundacijo Bill & Melinda Gates organiziral pandemično vajo Event 201.⁷⁴ Cilj vaje, ki jo je izvedla široka koalicija zainteresiranih strani, je bil "vnaprej zagotoviti stalno pozornost potencialni hudi pandemiji, da bi rešili življenja in omejili gospodarske in socialne posledice izrednih razmer." *ne delničarji*, ampak *deležniki*— to je »tožniki ali interesne skupine« — naj bi tukaj delovali. Deležnike »s podjetjem povezujejo različni interesi; interesov, ki jih običajno uveljavljajo na račun delničarjev,« piše Alberto Mingardi, doktor politologije, v članku »Stakeholder Capitalism Is a Better Capitalism Only for the Caste of Managers«.⁷⁵

Ta ocena se je izkazala za le delno pravilno, saj menedžerji *in* delničarji podjetij, ki so sodelovala pri ukrepih proti COVID-19, so imeli ogromno koristi. Večinoma neopaženo v senci velikih dogodkov je 2700 svetovnih milijarderjev samo v prvem letu pandemične panike povečalo svoje bogastvo za 6 odstotkov svetovnega gospodarskega učinka. Hkrati pa ta gospodarski rezultat

sesul za 3,3 odstotka zaradi vnaprej načrtovanih COVID-19 ukrepov, ki so bili povsem pretirani glede na potencialno nevarnost. Prestižni nemški časopis *Zeit Online* je ta perversni razvoj opisal takole: »Torej ne gre za to, da je bogastvo bogatih naraslo zaradi razcveta svetovnega gospodarstva – kjer je večina ljudi deležna naraščajočega bogastva – ampak kljub in tudi zaradi padca globalno gospodarstvo." ⁷⁶Po analizi Americans for Tax Fairness in Institute for Policy Studies Program on Inequality se je v prvih devetnajstih mesecih pandemije skupno bogastvo samo ameriških milijarderjev povečalo za 70 odstotkov in doseglo skupno 5 bilijonov dolarjev (pet tisoč milijard dolarjev) – neizmerno povečanje moči in s tem potencialnega vpliva na vse finančne procese in institucije človeštva, ki oblikujejo prihodnost.⁷⁷Obenem pa bi po Schwabovih besedah morali biti vsi državljani zemlje deležniki in imeti koristi. Vendar pa so aktivnosti v zvezi s COVID-19 razkrile prave namene za takšnimi izjavami in pokazale, za kaj gre pri superbogataših in izjemno vplivnih okoli Schwaba. Na primer, aktivnosti v zvezi s COVID-19 so bile očitno zasnovane tako, da koristijo le nadpovprečno bogatim deležnikom. Za skoraj vse druge, ki niso bili tako bogati, je pandemija COVID-19 postala katastrofa stoletja.

Inscenirani strah pred pandemijo je utrl pot načrtovanemu paketu ukrepov, ki je posledično spodbudil Veliko ponastavitev, kot je bilo načrtovano. Vse to je omogočila prefinjena komunikacijska strategija, ki je bila pripravljali poudarek dogodka 201. V bistvu se je to načrtovalno srečanje nanašalo na to, ali bo svetovna skupnost pripravljena dovolj učinkovito izvajati zgoraj omenjenih deset zapovedi v primeru razglašene pandemije. . Anita Cicero, namestnica direktorja Centra Johns Hopkins za zdravstveno varnost, ki je gostila dogodek, je rezultate povzela takole: »Vlade in zasebni sektor bi morali dati večjo prednost razvoju metod za boj proti napačnim in dezinformacijam, povezanim z odzivom na pandemijo. Vlade bodo morale sodelovati s tradicionalnimi in družbenimi mediji, da bi raziskovale in razvile spretne pristope za boj proti dezinformacijam. Za medijske družbe verjamemo,

bi se morala zavezati k zagotavljanju, da bodo verodostojna sporočila imela prednost in da bodo resnično lažna sporočila zatirana.«⁷⁸

Zanimivo je, da je center za preizkušanje morebitne nujne primere simuliral izbruh novega, a »popolnoma izmišljenega« koronavirusa, ki se prenaša z netopirjev na prašiče na ljudi in se sčasoma hitro širi od osebe do osebe in povzroči grozečo pandemijo. »Patogen in bolezen, ki jo povzroča,« so povedali organizatorji dogodka 201, »sta v veliki meri oblikovana po SARS-u [ne glede na to, ali gre za SARS-CoV-1 iz preteklosti ali za SARS-CoV-2 bližnje prihodnosti], vendar ga ljudje z blagimi simptomi bolj prenašajo v skupnosti.«⁷⁹Tako je celo v pripravljalni fazi na pandemijo blaga bolezen veljala za osrednjo vlogo pri hitrem in zato težko obvladljivem širjenju. Organizatorji so predvidevali virus, ki je povzročil tako hude kot številne blažje primere. Simulacija je tako zagotovila, da se lahko virus hitro širi in sproži ogroženo pandemijo.

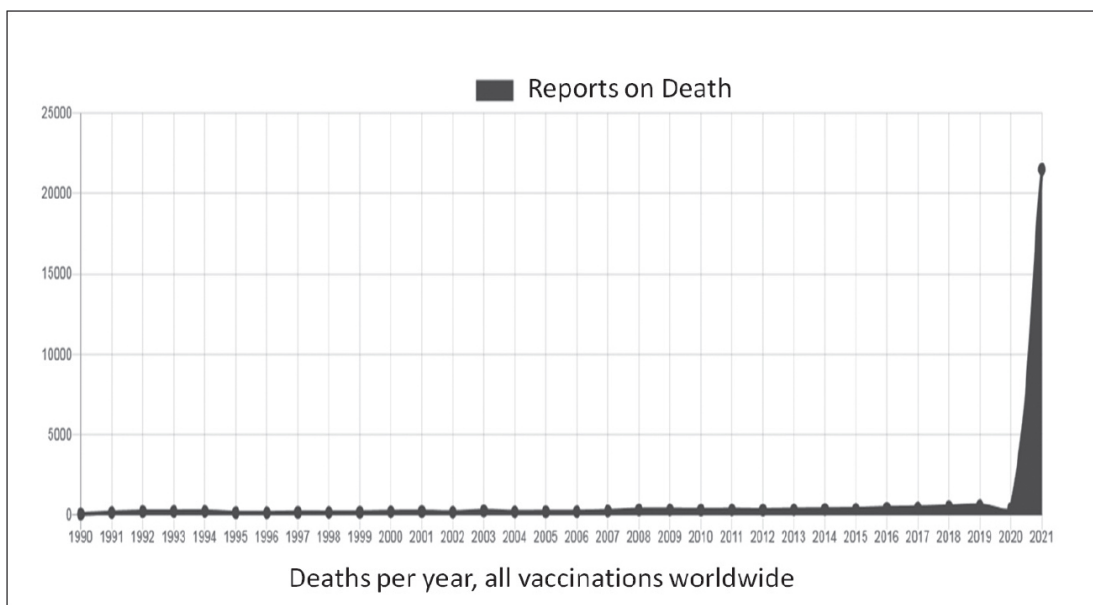
Le nekaj tednov kasneje so v Wuhanu odkrili nov koronavirus SARS-CoV-2, ki je presenetljivo ustrezal opisu simulacijskega virusa: na ljudi so ga prenašali tudi netopirji in je pripadal družini virusov SARS. Bila je impresivna prerokba s strani organizatorjev dogodka 201, da so izmed nešteti človeško-patogenih virusov izbrali tistega za simulacijo pandemije, ki naj bi kmalu pozneje dejansko dobila impresivnega naslednika! Predvidevamo lahko, da so se organizatorji in udeleženci dogodka 201 dobro zavedali vzporednic med SARS-CoV-2, kot se je pojavil v medijih, in virusom SARS iz simulacije. Ker je simulacija dogodka 201 postala resničnost tako hitro in tako natančno, se je Johns Hopkinsov center za zdravstveno varnost čutil prisiljen izdati izjavo o tem presenetljivem naključju že januarja 2020. Delno navaja: »Čeprav je naša namizna vaja vključevala lažno novega koronavirusa, vnosi, ki smo jih uporabili za modeliranje možnega vpliva tega izmišljenega virusa, niso podobni nCoV-2019.«⁸⁰ Utemeljitev organizatorja se danes zdi še bolj neverjetna kot ob objavi, saj je zdaj jasno dokazano, da je bil SARS-CoV-2 kloniran in (pomotoma ali celo namerno?) izpuščen v Wuhanu z uporabo metod molekularne genetike (več na to [vpoglavje 4](#)).

Končno je Velika ponastavitev naredila velik korak bližje svojemu cilju globalnega prevzema moči in digitalnega nadzora s pripovedjo o pravljici o cepljenju. Prav zato, ker je velik del svetovnega prebivalstva želel verjeti, da je virus mogoče obvladati s pravimi ukrepi in pravo sodobno, čeprav eksperimentalno medicino, predvsem pod pogojem slepega uboganja navodil oblasti. Proti temu je bila popolnoma nemočna izobraževalna kampanja, ki je opozarjala na vzročnost nedelujočega imunskega sistema ob pomanjkanju vitamina D3, ki bi ga lahko odpravili z zelo malo truda. K temu je prispevala tudi cenzura tovrstnih informacij in celo medijska opozorila pred uživanjem tega vitamina. Presenetljivo je, da je nekaterim »znanstvenikom« (farmaceutskim lobistom) uspelo marsikoga prepričati v nekaj, kar bi si bilo mogoče zamisliti šele po koraku v evoluciji človeka: hormon, ki nastane iz vitamina D3, ki uravnava več tisoč imunološko pomembnih genov skozi milijone let evolucijske zgodovine, nenadoma ni bila več pomembna za našo imunsko obrambo s COVID-19. Namesto tega je bilo naše preživetje odvisno od gensko spremenjenega virusnega materiala, ki kodira konični protein SARS-CoV-2, ki so ga vbrizgavali v kratkih intervalih in promovirali kot cepljenje.

Tako je bila vera v sveto cepivo hkrati tudi vera v vsemogočnost človeka. V moderni dobi, v kateri se vse več ljudi počuti osamljenih in šibkih (strategija izolacije in lockdownov je naredila ostalo), je to prepričanje dajalo upanje, čeprav lažno in zelo nevarno: če hočemo, lahko premagamo vsako bolezen. A ni vam treba biti zdravnik ali molekularni biolog, da razumete, da nobeno zdravilo, vključno s cepljenjem, ne more nadomestiti pomanjkanja esencialnih mikrohranil, tako kot nobena tableta ne pozdravi žeje. Nismo zunaj narave. Zmaga nad naravo bi bila mogoča le, če bi hkrati premagali sebe. Na žalost se temu paradoksu z usklajeno podporo tehnokratske elite približujemo skokovito.

Tistemu, ki hodi čez trupla, ni za zaupati

Človek ne ubija samo zaradi hrane ali obrambe, temveč tudi zaradi moči, ideologij in prepričanj, kot je vedno znova pokazala dokumentirana človeška zgodovina. Vse dokumentirane vojne temeljijo na tej nevarni lastnosti *Homo sapiens*. Tako ni presenetljivo, da je bilo cenzurirano vse, kar bi lahko kakor koli škodovalo veri v cepivo, tudi če je imelo smrtonosne posledice. Pravzaprav imajo cepiva proti COVID-19 najvišjo stopnjo smrtnih neželenih učinkov med vsemi cepivi na trgu, glede na podatke ameriškega sistema za poročanje o neželenih dogodkih pri cepljenju ali VAERS. Samo leta 2021 je bilo več kot petinsedemdesetkrat več poročil o smrtih zaradi programa vbrizgavanja mRNA po cepljenju proti COVID-19 v primerjavi s povprečjem za vse cepljenj po vsem svetu v zadnjih tridesetih letih (21.382 v primerjavi z 282 poročili), kot je prikazano vslika 1.⁸¹ Študijami, ki kažejo, da je manj kot 1 odstotek vseh resnih neželenih učinkov cepiva verjetno dejansko prijavljenih VAERS zaradi tako imenovanega premajhnega poročanja,⁸² samo leta 2021 je po vsem svetu morda umrlo več milijonov smrti zaradi injekcij mRNK.

Slika 1

Virusni genom, apliciran kot cepivo, lahko v telesu vztraja več mesecev,⁸³ v tem času lahko povzroči veliko vnetje

(več o tem kasneje v [poglavje 4](#)). Poleg akutnega, včasih usodnega, miokarditisa pri zdravih mladih ljudeh in porajajočih se avtoimunskih boleznih, od katerih nekatere še nimajo kliničnih imen, deluje kot dolgoročni pospeševalec vseh že prisotnih kroničnih vnetnih boleznih.⁸⁴ Zaradi tega je težko dokazati povezavo s cepljenjem v primeru konkretne smrti, saj sodobna podhranjenost in škodljivi vplivi okolja tako ali tako iz leta v leto povečujejo verjetnost raka, srčnega infarkta ali možganske kapi.

Vendar pa poleg podatkov VAERS obstajajo dodatni statistični dokazi o povezavi med povečano umrljivostjo in injekcijami mRNA. Smrtonosni stranski učinki, ki jih je mogoče prepričljivo pripisati načinu delovanja koničastega proteina in drugih dodatkov v injekcijah, so logična razlaga za čezmerno umrljivost, opaženo po vsem svetu. V nasprotju s poročili iz leta 2020 se ta presežna umrljivost pravzaprav ni začela do začetka kampanj cepljenja. To je tudi na žalost življenjskih zavarovalnic: "Trenutno smo priča najvišjim stopnjam umrljivosti, kar smo jih videli v zgodovini tega posla – ne le pri OneAmerica," je na spletni tiskovni konferenci poročal izvršni direktor družbe Scott Davison. ki ga leta 2021 gosti Gospodarska zbornica Indiane.⁸⁵ Davison je dejal, da so podatki enaki za vse akterje v industriji, pri čemer je opozoril, da ne umirajo starejši ljudje, ampak »predvsem delovno sposobni ljudje od osemnajst do štiriinšestdeset let«. "In tisto, kar smo videli ravno v tretjem četrletju, vidimo, da se nadaljuje v četrtem četrletju, je, da so se stopnje umrljivosti povečale za 40 odstotkov v primerjavi s tistimi, ki so bile pred pandemijo," je nadaljeval. Rekel je, da si je pomembno zapomniti, da življenjske zavarovalnice uspevajo s pravilno uporabo števil. Na profesionalen in zato zelo natančen način znajo izračunati verjetnosti in pravilno sklepati. »Da bi vam dali predstavo o tem, kako hudo je to, bi trisigma ali katastrofa ena v dvesto letih pomenila 10-odstotno povečanje v primerjavi s predpandemijo,« je dejal. "Torej je 40 odstotkov preprosto nezaslišano." V Nemčiji je bila presežna umrljivost za celotno prebivalstvo decembra 2022 za 19 odstotkov višja kot leto prej, je bil prisiljen priznati nemški zvezni statistični urad v sporočilu za javnost 10. januarja 2023.⁸⁶

Davisonova zavarovalnica je prav tako opazila povečanje zahtevkov za invalidnost. Sprva so bile terjatve kratkoročne, od takrat pa je prišlo do

občutno povečanje tudi dolgoročnih terjatev. Na isti tiskovni konferenci, na kateri je govoril Davison, je Brian Tabor, predsednik bolnišničnega združenja Indiane, dejal, da so bolnišnice po vsej državi preplavljene s pacienti »z veliko različnimi stanji«, pri čemer je dejal, da »na žalost povprečni Hoosiers [prebivalec zvezna država Indiana] se je zdravje med pandemijo poslabšalo.« Te strašne posledice so v popolnem nasprotju z Veliko pripovedjo, ki končno razglaša globalno zdravje za najvišjo dobrotno in tako opravičuje program cepljenja, ki ga vodi WHO. Zelo podobno protislovje je osnova Huxleyjevega sistema *Pogumen nov svet*.

WHO je bila ustanovljena leta 1948 z mandatom, da deluje kot vodilni in usklajevalni organ za mednarodno zdravstveno delo. Vendar ta plemeniti cilj kviri dejstvo, da to močno organizacijo, ki lahko sama določi, katero virusno različico je treba opredeliti kot pandemijo in kako naj se odzove celotna svetovna skupnost, zdaj v 80 odstotkih financirajo zasebni donatorji in fundacije. . Že aprila 2017 je npr. *Zeit Online* objavil članek "The Secret WHO Boss Is Called Bill Gates."⁸⁷ Po drugem/*ZV* Raziskava iz septembra 2020 z naslovom »WHO na beraški palici: Kaj je zdravo, ugotavlja Bill Gates«, je fundacija Bill & Melinda Gates največji zasebni donator, ki je WHO od preloma tisočletja namenila skupno 2,5 milijarde dolarjev.⁸⁸ Poročilo pravi, da bogati zasebni donatorji manipulirajo s politikami WHO s katastrofalnimi posledicami: "To škodi državam v razvoju - in številnim revnim bolnim ljudem." A zdaj, najkasneje odkar bi lahko poskusne programe cepljenja s COVID-19 razširili po vsem svetu, škoduje tudi velikemu številu ljudi v bogatejših državah svetovnega severa.

V skladu s tehnokratsko agendo globalnega cepljenja proti vsem možnim mikrobnim grožnjam WHO spodbuja program, imenovan Eno zdravje. V okviru tega programa bi morali "vladni uradniki, raziskovalci in delavci v sektorjih na lokalni, nacionalni, regionalni in svetovni ravni izvajati skupne odzive na grožnje zdravju."⁸⁹ Program "vključuje razvoj skupnih baz podatkov in nadzor v različnih sektorjih." Najkasneje tu se začne Huxleyjeva vizija bogate družbe, v

ki so pretresi, beda in bolezen premagani – a svoboda, umetnost in navsezadnje tudi človečnost padejo na stran poti. V ta namen naj bi, kot je bilo napovedano v začetku leta 2023, vseh 194 držav članic pooblastilo WHO, da prevzame nadzor nad nacionalnimi zdravstvenimi sistemi v primeru nadaljnjih pandemij (ki bodo nato verjetno vključevale nove različice gripe). virus, kot je znano, da se razvija vsako leto).⁹⁰Potem bi zagotovo bila svetovna vlada, ki je ne bi izvolili svetovni državljani in bi bila zato demokratično legitimirana, ki bi delovala v trajnem pandemičnem načinu v dobi večnih pandemij (kot *WEF poročilo o tveganjih 2023* izjavil). Ko bodo pogodbe podpisane in ratificirane, bo Bill Gates okronan za zdravstvenega diktatorja z globalnimi pooblastili kot vodja WHO v senci. Hkrati One Health že ni nič drugega kot grozljiva prazna fraza, kot bi moralo biti zdaj jasno vsem, ki jih neposredno ali posredno prizadenejo škodljivi učinki lockdownov, obraznih mask in nove genske terapije. Z drugimi besedami, WHO je kot neizvoljena, a z denarjem bogata organizacija superbogatih tehnokratov na dobri poti, da postane svetovna zdravstvena diktatura (k temu zagotovo prispeva pomoč številnih mladih globalnih voditeljev WEF na političnih funkcijah), saj sam se lahko odloči, kaj se šteje za pandemijo in kaj ne. Uvrstiti jo je treba med zelo nevarne organizacije, saj WHO moči, ki ji je podeljena, sploh ne vlaga v smiselne zdravstvene ukrepe (kot nas ni naučil samo COVID-19). Namesto tega pod pretvezo varovanja zdravja raje reformira vlade po vsem svetu in postopoma razgrajuje pravice in svoboščine državljanov. (Glejte tudi "Otroci nezaželeni!" v [Poglavje 6](#) za nezakonite spletke Svetovne zdravstvene organizacije za nadzor rojstev.) Zdi se, da je njen resnični cilj uporaba zrežiranega zdravstvenega vprašanja za pridobitev političnega vpliva na narode sveta na način, ki bi ga sicer lahko dosegla le svetovna vlada.

Zdravstvena diktatura

Triindvajset voditeljev držav in

vlada in generalni direktor WHO sta se pridružila predsedniku Evropskega sveta Charlesu Michelu pri podpisu dokumenta o stališču, ki opisuje morebitno novo, mednarodno pogodbo o pandemiji: »Glavni cilj te pogodbe bi bil spodbujanje vsevladne in družbene pristop, krepitev nacionalnih, regionalnih in globalnih zmogljivosti ter odpornosti na prihodnje pandemije,“ so zapisali voditelji.⁹¹ "To vključuje močno izboljšanje mednarodnega sodelovanja za izboljšanje na primer sistemov opozarjanja, izmenjave podatkov, raziskav ter lokalne, regionalne in globalne proizvodnje in distribucije medicinskih in javnozdravstvenih protiukrepov, kot so cepiva, zdravila, diagnostika in osebna zaščitna oprema."

Zunanja analiza kaže, da predlagana pogodba o pandemiji daje Svetovni zdravstveni organizaciji pravico, da uvede enake "nadzorne ukrepe" vsem državam na svetu v primeru pandemije, ki jo ugotovi.⁹² »Pojavile se bodo druge pandemije in druge velike zdravstvene nevarnosti. Nobena posamezna vlada ali multilateralna agencija se ne more sama spopasti s to grožnjo,« spletno mesto WHO citira voditelje (od katerih so mnogi mladi globalni voditelji WEF): »Vprašanje ni, če, ampak kdaj. Skupaj moramo biti boljše pripravljene za napovedovanje, preprečevanje, odkrivanje, ocenjevanje in učinkovito odzivanje na pandemije na zelo usklajen način. Pandemija COVID-19 je oster in boleč opomin, da nihče ni varen, dokler niso varni vsi.«⁹³ Glede na članek bi bila predlagana pogodba »ukoreninjena v ustavo Svetovne zdravstvene organizacije, ki bi vključevala druge ustrezne organizacije, ključne za ta prizadevanja, v podporo načelu zdravja za vse. Obstoječi globalni zdravstveni instrumenti, zlasti mednarodni zdravstveni predpisi, bi podprli takšno pogodbo in zagotovili trden in preizkušen temelj, na katerem lahko gradimo in se izboljšujemo.« Pravzaprav se v Nemčiji in Avstriji (in verjetno v skoraj vseh državah) že pripravljajo ustrezni nacionalni zakoni za diktaturo SZO (glej tudi [poglavje 5](#) stranska vrstica: *Z zaznano nesposobnostjo do svetovne prevlade*).⁹⁴ Po mnenju strokovnjakov bi lahko bila »neizbežna« pandemija dovolj za suspendiranje osnovnih pravic po vsem svetu na pobudo WHO.

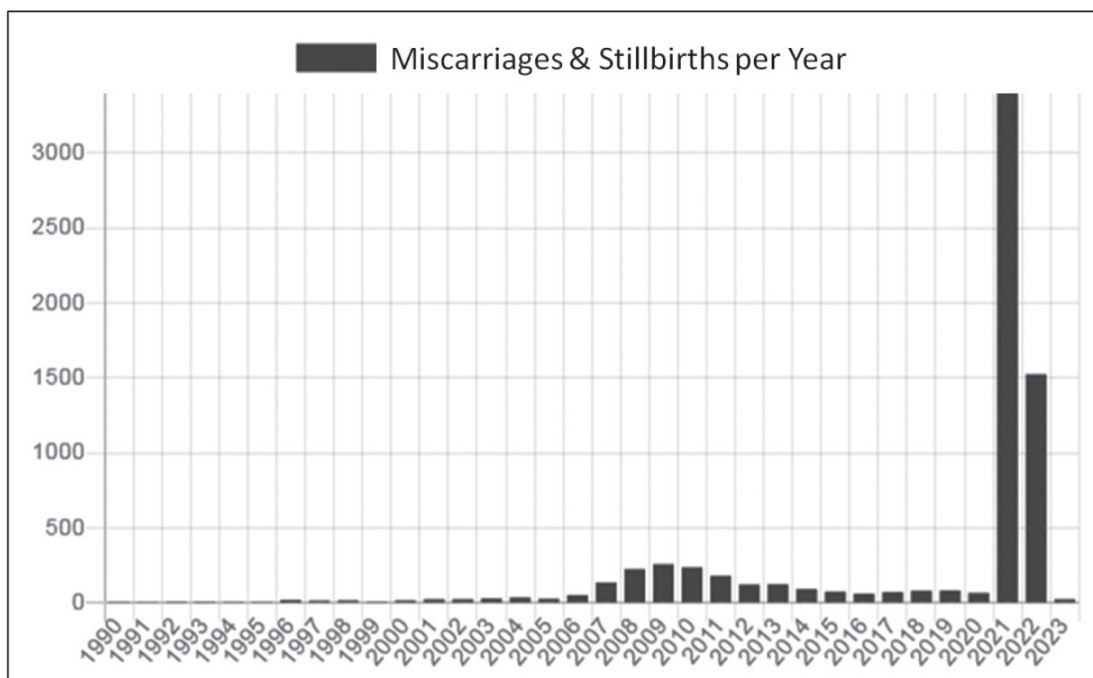
V nasprotju s ciljem Svetovne zdravstvene organizacije Eno zdravje so ogromni finančni tokovi, preusmerjeni v nekatere gospodarske sektorje, ki so jih med izbruhom prizadele blokade, po raziskavi Sklada Združenih narodov za otroke (UNICEF) povzročili drastično zmanjšanje izdatkov za razvojno pomoč. Po podatkih UNICEF-a je to povzročilo zmanjšanje razvojne pomoči za približno 30 odstotkov med izbruhom SARS-CoV-2 in do 75 do 100 odstotkov med prvim zaprtjem, kar je povzročilo dodatne humanitarne krize v prizadetih državah.⁹⁵ UNICEF ocenjuje, da bi to lahko stalo življenja več kot milijon dodatnih otrok – ne zaradi COVID-19, ampak zaradi učinkov naših ukrepov proti njemu.⁹⁶ Tako opevani *solidarnost* *zaščita drugih*, modne besede, ki se uporabljajo za ustvarjanje pritiska za cepljenje tudi med tistimi, ki se ne vidijo kot ogroženi, bi imele zelo drugačen učinek na politiko, če bi bile mišljene resno.

Seznam vprašanj, s katerimi bi lahko pokazali, da WHO in njeni tehnokrati s svojimi radikalnimi posegi v gospodarstvo, medicino in zasebno življenje v resnici ne skrbijo za sorazmerne ukrepe za reševanje človeških življenj, je dolg. V primeru COVID-19 bi zadostovala kampanja ozaveščanja o vitaminu D. Tudi na drugih področjih bi lahko WHO svoje plemenite namene dokazala na več načinov. Na primer, vsako leto bo več ljudi po svetu umrlo zaradi pasivnega kajenja in slabe kakovosti zraka kot zaradi COVID-19, če ne bomo nič ukrepali. Glede na poročilo, ki ga je leta 2019 objavil Inštitut za zdravstvene učinke ZDA, zdaj 95 odstotkov vseh otrok po svetu diha le onesnažen zrak.⁹⁷ Medtem ko lahko v Združenih državah in številnih državah po svetu otroci, ki so popolnoma varni pred COVID-19, brezplačno prejemajo genske injekcije, ni niti približno primerljivega prizadevanja za opustitev kajenja doma ali v avtu v prisotnosti otrok. Medtem ko kratki videoposnetki WEF po dogodku izražajo navdušenje nad tem, da se je kakovost zraka in vode v sicer močno onesnaženih krajih po vsem svetu znatno izboljšala zaradi uvedenih zapor, ne postavljajo v perspektivo ogromne kolateralne škode tega radikalnega in kratkotrajnega ukrep.

Očitno ti ukrepi COVID-19 niso bili uvedeni za reševanje težav z zrakom in ne bi bili primerni za to, pa čeprav zato, ker

so le začasno izvršljivi. Po besedah etiopskega generalnega direktorja WHO dr. Tedrosa Adhanoma Ghebreyesusu z izpušnimi plini zastrupljamo milijone otrok (po študijah dejansko več kot dve milijardi) in jim uničujemo življenja.⁹⁸»Onesnaženost zraka zavira možgane naših otrok in vpliva na njihovo zdravje na več načinov, kot smo domnevali,« pravi dr. Maria Neira, direktorica Oddelka za javno zdravje, okoljske in socialne dejavnike zdravja pri WHO. Bolj trpijo za astmo in okužbami dihal, zaradi katerih je samo v letu 2016 po statističnih podatkih WHO umrlo več kot šeststo tisoč otrok, mlajših od pet let, je agencija zapisala v svojem poročilu za leto 2018. Po podatkih WHO je onesnažen zrak odgovoren za vsako deseto smrt otrok, mlajših od pet let po vsem svetu.

Za primerjavo, skoraj noben otrok ne umre zaradi COVID-19, kljub temu pa so nosečnice že cepljene, da zaščitijo svoje novorojenčke pred to običajno neškodljivo okužbo, kot priporoča CDC: »Prebolevanje gripe, Tdap (tetanus, davica in oslovski kašelj) in Cepiva proti COVID-19, ko ste noseči, pomagajo vašemu telesu ustvariti zaščitna protitelesa (beljakovine, ki jih telo proizvede za boj proti boleznim), in ta protitelesa lahko prenesete na svojega otroka. Ta protitelesa lahko pomagajo zaščititi vašega otroka pred temi boleznimi v prvih nekaj mesecih življenja.⁹⁹A ker mladi, zdravi ljudje ne potrebujejo zaščite, bodo imele poskusne genske injekcije proti COVID-19 samo stranske učinke, tudi do šestdesetega leta, kaže študija univerze Stanford, objavljena na spletu oktobra 2022.¹⁰⁰Odkar se je začel svetovni program cepljenja proti SARS-CoV-2, se je število mrtvorojenih zaradi cepljenja povečalo po vsem svetu z izjemno hitrostjo, kot je prikazano na grafu VAERS (slika 2).¹⁰¹Manjši val od leta 2007 do 2013 je bil posledica cepljenja proti HPV proti raku materničnega vratu pri mladostnikih. Tako kot pri vseh poročilih o neželenih učinkih cepiva je prisoten faktor premajhnega poročanja sto, tako da bi lahko bilo že leta 2021 več sto tisoč spontanih splavov in mrtvorojenih otrok zaradi injekcij mRNA.

Slika 2

Ste na poti do dekantiranja?

Potem ko je ameriška uprava za hrano in zdravila (FDA) januarja 2022 izgubila tožbo glede Zakona o svobodi informacij v sodnem primeru v ZDA, mora Pfizer javno objaviti podatke o stranskih učinkih cepiva BioNTech proti COVID-19.¹⁰² Od takrat skupina strokovnjakov pod vodstvom Naomi Wolf analizira, kar sama imenuje "zločin proti človeštvu" "razsežnosti brez primere" v prikrivanju in sprejemanju profila resnih stranskih učinkov. V predgovoru k poročilu analitikov povzema: »Najbolj resno od vsega je to, da boste videli 360-stopinjski napad na človeško reproduktivno sposobnost: s škodo za število semenčic, moda, gibljivost semenčic; škoduje jajčnikom, menstrualnim ciklom, placenti; videli boste, da se je več kot 80 odstotkov nosečnosti v enem delu dokumentov Pfizer končalo s spontanim splavom ali splavom. Videli boste, da je bilo 72 odstotkov neželenih dogodkov v enem delu dokumentov pri ženskah in to

16 odstotkov teh je bilo 'reproduktivnih motenj,' po besedah Pfizerja."¹⁰³

S tem smo žal še korak bližje Huxleyjevi distopiji, saj bi bilo v opisanih okoliščinah človeštvo celo eksistencialno odvisno od tehnološke podpore reprodukciji človeka. Takšne tehnološke rešitve so že predvidene, na primer v obliki objekta umetne maternice EctoLife. Čeprav EctoLife še ni aktivno ali načrtovano podjetje, nam po besedah biotehnologa in znanstvenega komunikatorja Hashema Al-Ghailija, ki je ustvaril impresiven konceptualni video, pokaže, kako bi lahko izgledal porod v prihodnosti. Objekt s tisoči popolnoma nadzorovanih umetnih maternic bi v celoti poganjala obnovljiva energija in bi ga nadzorovala umetna inteligenca. Možno je, da ima Al-Ghailijev koncept v mislih vpliv globalne kampanje cepljenja proti COVID-19. Po besedah Al-Ghailija »spontani splav in nizko število semenčic pri EctoLife nista več problem. Oploditev in vitro se uporablja predvstavitvijo oplojenega zarodka vašega otroka v rastni strok, da se ustvari in izbere najbolj sposoben preživetja in genetsko boljši zarodek, kar vašemu otroku omogoči razvoj brez bioloških ovir."¹⁰⁴

A tudi to odgovornih na WHO menda ne zanima. Prav tako ne veliko resnejši problemi v svetovnem zdravstvenem sistemu in v človekovem življenjskem slogu, ki jih je treba obravnavati, tako pri otrocih kot pri odraslih. Na primer, devet od desetih smrti po vsem svetu je posledica nezdravega načina življenja, zlasti podhranjenosti in podhranjenosti. V bogatih državah globalnega severa sekundarne bolezni, kot so sladkorna bolezen, debelost, bolezni srca in ožilja ter rak, prevladujejo v vsakodnevnem življenju, medtem ko v revnih državah globalnega juga ljudje umirajo od lakote. Leta 2019 bi zaradi visokega krvnega tlaka umrlo 10,8 milijona ljudi po vsem svetu, sledijo odvisnost od tobaka z 8,7 milijona smrti, nezdrava prehrana s premalo sadja in preveč soli s 7,9 milijona smrti, onesnaženost zraka s 6,7 milijona smrti in sladkorna bolezen tipa 2 s 6,5 milijona smrti. milijonov smrti.¹⁰⁵

Če bi tehnokrati v Svetovni zdravstveni organizaciji in njihovi zavezniki v državah članicah resnično resno razmišljali o One Health, bi moralo biti na primer očitno pomanjkanje joda v velikih delih sveta visoko na dnevnem redu, zlasti ker so stroški torej bi bilo minimalno. Navsezadnje je jod bistvena sestavina ščitničnih hormonov, katerih delovanje je nepogrešljivo za zdrav razvoj možganov.¹⁰⁶

Preprosto povedano, brez joda ne bi bilo ščitničnih hormonov, ki so med drugim odgovorni za uravnavanje presnovnih procesov ter spodbujanje rasti telesa in organov. Človeško telo lahko shrani le zelo omejeno količino joda. Kot esencialni element v sledovih ga je treba redno uživati s hrano. Preko prebavil pasivno vstopi v kri in od tam aktivno vstopi v ščitnico. Ščitnica porabi do 80 odstotkov dnevno zaužitega joda.

Pomanjkanje joda v prvih letih življenja vodi do tako imenovanega kretinizma, skrajne oblike zmanjšanja inteligence ali duševne nerazvitosti.¹⁰⁷ Glede na članek, objavljen leta 2017, več kot 300 milijonov otrok po vsem svetu samo zaradi pomanjkanja joda ne razvije svojega polnega mentalnega potenciala.¹⁰⁸ Na splošno to povzroči povprečno globalno izgubo IQ za deset do petnajst točk, glede na ocene iz nadaljnjih študij.¹⁰⁹ Težko je verjeti, da je pomanjkanje joda še vedno problem v enaindvajsetem stoletju. Navsezadnje bi lahko dnevno potrebo odraslega po jodu, ki znaša približno 0,15 miligrama, zlahka zadovoljili s približno petimi grami jodirane kuhinjske soli poleg uravnotežene prehrane.¹¹⁰ Otroci potrebujejo še manj, odvisno od starosti. Žrtve te politike, ki bi jo morali natančneje imenovati »Dve zdravji«, so predvsem v Afriki.¹¹¹ Študija iz leta 2018 je pokazala, da je imelo do dve tretjini preučevanih nosečnic podoptimalno raven joda, kar je imelo tragične posledice za njihove potomce.¹¹²

Celo v afriških državah, ki jih je Svetovna zdravstvena organizacija uvrstila med države z zadostno vsebnostjo joda, so raziskovalci ugotovili visoko razširjenost (število primerov bolezni v obravnavani populaciji v določenem času ali v določenem obdobju) pomanjkanja joda v nosečnosti.¹¹³

Dobrodošli v *Pogumen nov svet* epsiloncev, duševno nezrelih ali nerazvitih delovnih sužnjev à la Huxley. Če ne želimo izključiti neusmiljenosti v tem pogledu, lahko dobimo vtis, da le delna uveljavitev teh elementarnih spoznanj v svetu ni povsem naključna. S kapitalističnega vidika je nedvomno edino primerno Afriko obravnavati kot vir surovin za industrializirane države svetovnega severa in v kali zatreti kakršne koli intelektualne ambicije teh ljudstev tako, da jih premalo oskrbimo z bistvenimi hranili.

Toda tudi v bogatejših državah z višjo povprečno stopnjo izobrazbe, večjo gospodarsko močjo in globalnim vplivom je prehrana v marsičem daleč od optimalne, če za merilo vzamemo resnično vrsti primerno prehrano. Posledično lahko tudi v teh državah le malo otrok razvije svoje polne duševne sposobnosti in malo odraslih jih lahko ohrani brez velikega truda ali spremembe življenjskega sloga. To neskladje med našimi naravnimi potrebami in dejanskimi razmerami so ukrepi COVID-19 še povečali z dramatičnimi posledicami ne le za človeško psiho in miselne sposobnosti, temveč tudi za ohranjanje naše individualnosti, ustvarjalnosti in samoodločbe (več o tem v naslednjih poglavjih).

Brisanje operacijskega sistema Cultural na Posamezni trdi disk

Teh nekaj resnih primerov bi moralo jasno pokazati, da protagonisti Velike ponastavitve niso filantropi, četudi se tako radi predstavljajo.¹¹⁴ S trditvijo, da je zdravje za vse najvišja prednostna naloga, protagonista spodbujata Veliko ponastavitev brez ozira na izgubo zdravja in človeških življenj, torej z nedvomno smrtonosno odločnostjo. Toda v nasprotju s tem, kar nakazuje izraz, to ni ponovni zagon, kot bi to storili z računalnikom, ki ne deluje več pravilno. Namesto tega tehnokrati nameščajo nov operacijski sistem globalne interakcije, ki je zasnovan za

omogočajo digitalno spremljanje in s tem nadzor nad prihodnostjo vsakega posameznika in s tem celotne svetovne skupnosti po mili volji.

Obstoječa kultura oziroma sistem delovanja družbe se je razvil skozi številne individualne ideje, ki so se izkazale za uporabne na prostem trgu človeškega sobivanja. Kar ni delovalo, so postopoma zamenjali. To so bili vedno majhni koraki, prilagojeni lokalnim razmeram. Novi operacijski sistem pa bo nenadoma končal ta mikro- in makrokulturni evolucijski proces. "Toda s čim naj bi nadomestili našo kulturo, za katero smo mislili, da je trajna?" se sprašuje Naomi Wolf v svoji knjigi *Telesa drugih*. V njem poda odgovor, ki je tako strašljiv kot realen: »Svet, ki ga upravljajo stroji in posreduje prek digitalnih vmesnikov; svet, ki temelji na krutosti, brez človeške empatije kot organizacijskega principa; svet, v katerem so nacionalne meje, kulture in jeziki brez pomena, v katerem institucije utelešajo le cilje oddaljenih metanacionalnih oligarhov, svet, organiziran v korist ogromnih farmacevtskih podjetij, nekaj svetovnih tehnoloških velikanov in tehnokratov ter tiranskega velesila, ki je naš smrtonosni nasprotnik. Skratka, svet, preoblikovan tako, da zagotavlja večno prevlado teh oddaljenih elit, tako v geopolitičnem kot tržnem deležu.«¹¹⁵

Vse bolj postaja jasno, da se hitro pomikamo proti distopični prihodnosti, v kateri bodo človeško življenje v veliki meri nadzorovali računalniki in njihovi algoritmi. Nekaj tehnokratov z ogromnim vplivom, ki sedijo na vzvodih oblasti in obvladujejo družbo s pomočjo umetne inteligence (AI), ki temelji na sistemu družbenega točkovanja, bo določalo celoten razvoj človeške civilizacije – človeške kulture ne bo več. Leta 2017 nemško zvezno ministrstvo za notranje zadeve (*Bundesinnenministerium*, ali BMI) je predstavil *Listina pametnega mesta*, ki se bere kot konceptualni načrt za tak svet. Govori o tem, kako »trajnostno oblikovati digitalno preobrazbo v občinah«. uvod pravi: »Da bo digitalizacija imela trajen učinek v občinah, bo sprejemanje s strani uporabnikov in predvsem ljudi ključnega pomena.«¹¹⁶ *Uporabniki digitalizacije in ljudje* očitno imajo tukaj različne pomena. Vsekakor bodo koristi od ogromne poplave podatkov v tako pametnem mestu

elitni tehnochrati z optimizacijo algoritmov njihove umetne inteligence, ki bo spremljala vse in bo vedno bolj regulirala vsa področja življenja. To je nato zakrito z izrazi, kot je "integriran in trajnostni urbani razvoj", kar ne pomeni nič drugega kot "digitalno analizirana, algoritemsko nadzorovana mestna uprava." Dokument BMI navaja, da *Listina pametnega mesta* daje pomembne napotke.¹¹⁷ Vendar pa je po mnenju nemške vlade to "samo prvi korak na poti do resnično pametnejših mest."

Kakšni bi lahko bili naslednji koraki in kam bodo pripeljali uporabnike oziroma AI in s tem ljudi? Možne odgovore je v osrednjem govoru podal Roope Mokka, ustanovitelj finskega think tanka Demos Helsinki, ki ga lahko preberete tudi v BMI's *Listina pametnega mesta*. V poglavju »Pametno mesto v dobi interneta NO-stvari« Mokka opisuje svoje vizije hiperpovezanega planeta v šestih točkah:¹¹⁸

1. Super z viri gospodarna družba

»Družba, v kateri nobena stavba ne stoji prazna, ampak je vedno v optimalni uporabi [to deluje le, če ni več posesti; glej točko 3]. Noben avto ne vozi prazen. Nove naprave in stroji ustvarjajo lastno energijo. Za tiste, ki delajo na senzorjih za pridobivanje energije [pridobivanje majhnih količin električne energije iz virov, kot so temperatura okolice, vibracije ali zračni tokovi za mobilne naprave z nizko porabo energije], se zdi razprava o centraliziranih velikih elektrarnah nesmiselna.«

2. Družba po izbiri

"Umetna inteligenca bo nadomestila izbiro: nikoli se nam ne bo treba odločiti, kateri avtobus ali vlak bomo vzeli, le najhitrejša pot od A do B. Nikoli ne bomo pozabili svojih ključev, denarnice ali ure." [Ljudje bodo čedalje bolj izgubljali sposobnost razmišljanja, ker bo AI večino razmišljal namesto njih.]

3. Polastninska družba["Ničesar nimam, nimam zasebnosti in življenje še nikoli ni bilo boljše.«]

»Zahvaljujoč informacijam o razpoložljivih skupnih dobrinah in virih je manj smiselno imeti kar koli v lasti: morda bo zasebna lastnina res postala luksuz. Podatki lahko dopolnjujejo ali nadomestijo denar kot valuto.« [Digitalna valuta omogoča digitalni nadzor, še posebej v kombinaciji s sistemom družbenega točkovanja: tisti, ki tega ne upoštevajo, ne morejo več plačati. Več o tem bom imel pod "Stalni nadzor nad uspehom" v [poglavje 5.](#)]

4. Post-tržna družba[Ta družba je brez prostega trga.]

»V svojem bistvu so trgi informacijski sistemi, ki razporejajo vire. Kot informacijski sistem pa trg deluje zelo preprosto. Preprosto sporoča, da je oseba kupila to ali ono, pa ne vemo zakaj. V prihodnosti nam lahko senzorji zagotovijo boljše podatke kot trgi.« [Če AI ve, zakaj smo nekaj kupili ali želimo kupiti, se lahko namesto nas tudi odloči, ali je to smiselno ali upravičeno z določenega vidika, kot je varstvo podnebja – vedno v skladu z zadevnimi tehnokratskimi smernicami.]

5. Postenergijska družba

»Da bi bili senzorji vseprisotni, morajo biti energetsko učinkoviti in samozadostni. [Z drugimi besedami, nadzor ne sme in nikoli ne bo porušen.] Da bi prišlo do podatkovne revolucije, mora pridobivanje energije – zmožnost ustvarjanja in shranjevanja energije na makro-, mikro- ali nanometru – postati vsakdanje.«

6. Družba po glasovanju

»Natančno vedenje, kaj ljudje počnejo in želijo, zmanjša potrebo po volitvah, večinski vladavini ali glasovanju. Podatki o vedenju lahko nadomestijo demokracijo kot sistem družbenih povratnih informacij.« [Z drugimi besedami, demokracija je izpostavljena temu, kar je

že je s tehnokratskega vidika: iluzija imeti glas. Propaganda, pisana, enotna strankarska pokrajina in njen »reprezentativni« značaj, ki vsem političnim akterjem omogoča kršitev obljub, so to že zdavnaj zagotovili.]

Te ideje nemškega osnutka BMI niso presenetljive; pravzaprav so tesno povezani s tistimi protagonistov Velike ponastavitve ali WEF in njihovih »8 napovedi za svet leta 2030«. ¹¹⁹Na tej točki bo zadostoval podrobnejši pogled na prvo od teh osmih napovedi: »Ničesar nimam. Nimam avta. Nisem lastnik hiše. Nimam nobenih naprav ali nobenih oblačil,« avtorica Ceri Parker citira dansko poslanko Ido Auken in nam nato pove z Aukenovimi besedami: »Nakupovanje je oddaljen spomin v mestu leta 2030, katerega prebivalci so razbili čisto energijo in na zahtevo izposodijo, kar potrebujejo.« Potem pa se Auken zamisli in preberete: »Sliši se utopično« ali predobro, da bi bilo res, »dokler ne omeni, da se sledi vsakemu njunemu gibu,« kar menda Aukena tudi nekoliko skrbi. Auken pravi, da »zunaj mesta živijo kosi nezadovoljstva«, kar imenuje »končna vizija družbe, razcepljene na dvoje«.

Morda ste med temi nezadovoljnimi ljudmi tudi vi in zagotovo jaz. Da bodo ti ljudje živeli kot divjaki v *Pogumen nov svet* rezervatih je Aukenova "največja skrb." In že govori v pretekliku, ko gleda nazaj iz leta 2030, o vseh ljudeh, »ki smo jih izgubili na poti. Tisti, ki so se odločili, da postaja preveč, vsa ta tehnologija.« ¹²⁰ Auken je tukaj zaskrbljen zaradi vseh tistih ljudi, »ki so se počutili zastarele in neuporabne, ko so roboti in AI prevzeli velike dele naših delovnih mest. Tisti, ki so se razburili nad političnim sistemom in se obrnili proti njemu. Zunaj mesta živijo drugačna življenja. Nekateri so oblikovali majhne samooskrbovalne skupnosti.«

To življenje zunaj pametnega mesta bi potem dejansko bolj spominjalo na ponastavitev, vrnitev v čas, ko so še obstajale skupnosti ljudi, ki so se podpirale (več o tem v [poglavje 7](#)). Izven tehnokratske nadvlade in nadzora bi živeli le tisti, ki si še želijo zagotoviti delček nenadzorovane svobode. Zanimivo je, da bi bila celo navdušenka nad Veliko ponastavitvijo Auken kljub vsej njeni »tehnokratski sreči« verjetno vseč

ohraniti del te svobode: »Občasno [sic] Jezi me dejstvo, da nimam prave zasebnosti. Nikamor ne morem iti in ne biti registriran. Vem, da je nekje zabeleženo vse, kar počnem, mislim in sanjam. Upam samo, da tega ne bo nihče uporabil proti meni.« Toda ali smo res lahko prepričani o tem? Tisti, ki so pripravljeni opustiti razmišljanje o sebi in sprejemanje odločitev za sebe, se lahko nekega dne znajdejo v situaciji, ki jo ponazarja Auken, ko govori o nakupovanju leta 2030: »Včasih se mi zdi to zabavno, včasih pa samo želim, da algoritem naredi to zame. Pozna moj okus bolje kot jaz do sedaj.« Takoj, ko bo umetna inteligenca lahko popravljala sklepe hitreje kot človek in bo celo bolj natančno vedela, kaj kdo hoče, se nam bodo postavila usodna vprašanja: Kaj je dejanski smisel in namen človeškega obstoja? Kakšno vlogo naj bi (še) imel človek na zemlji (več o tem v zadnjem poglavju)?

Če pa bi to, kar Mokka ali Auken opisujeta kot tehnokratsko vizijo, postalo resničnost - in so na delu zelo močne sile, ki poskušajo usmeriti našo družbo v prav takšno prihodnost - bomo »normalni ljudje« živel kot v živalskem vrtu z umetno inteligenco. kot naš čuvaj. Določa, kdo dobi kaj jesti in komu je dovoljeno živeti, kje in kdaj, vedno odvisno od njegovega vedenja, njegovega socialnega rezultata - po pravilih, ki jih določijo tehnokrati z določitvijo, katere dejavnosti obljublajo točke in katere vodijo do odbitkov, ki jih natančno spremlja in beleži AI. Pisanje ali branje knjige, ki je kritična do sistema (kot je ta) bi lahko vodilo do odbitka točk in posledično do najrazličnejših sankcij.

Nevarnosti, ki jo nekonformistični, kritični posamezniki predstavljajo za totalitarne sisteme, ne gre podcenjevati; cilj teh sistemov je posamezniku s strogimi smernicami vzeti čim več svobode. Številni zgodovinski primeri kažejo, kako se sistemi spopadajo s takšnimi motnjami. Pomislite na revolucionarno reorganizacijo Sovjetske zveze pod Stalinovo diktaturo, Mao Tse-tungovo kulturno revolucijo ali, v zadnjem času, zdravstveno diktaturo COVID-19. Vse te ideološke igre moči so človeštvo stale milijone življenj, ker so nekateri vplivni ljudje verjeli, da vedo, kako bi moral biti svet organiziran in kako bi morale biti življenje v skupnosti urejeno do zadnje podrobnosti, in so bili pripravljeni stopiti čez

trupel za njihovo zablodo. Učinkovitost zatiranja disidentskih posameznikov pa narašča z napredkom psiholoških, biokemičnih in tehnoloških spoznanj, zato je mogoče uporabiti subtilnejša, a učinkovitejša sredstva, kot bom pokazal.

Družbeni nadzor s pomočjo umetne inteligence deluje dobro le, če je človeško vedenje lahko predvidljivo ali izračunljivo. V takem sistemu sta individualnost in ustvarjalnost, ki sta bili dosedanji bistveni lastnosti človeštva, kot pesek v zobniku. Sposobnost samostojnega razmišljanja je nevarna spremenljivka za algoritem AI zaradi nepredvidljivosti. Pristna, samoodločena in globoka osebnost sledi nelogičnim in ne linearnim načelom; čustva in občutki pogosto igrajo pomembno vlogo. AI bi bil bolj neučinkovit ali celo nezmožen spremljanja, nadzora in napovedovanja človeštva, sestavljenega iz številnih takih ljudi. Tako bi individualnost in ustvarjalnost človeškega uma ostali stalna grožnja stabilnosti družbe, ki jo nadzoruje AI.

Huxley ima nadzornike tehnokratskega sveta *Pogumen nov svet* najti rešitev za to. Temelji na spoznanju, da se posameznikova osebnost oblikuje na podlagi dveh pomembnih vplivnih dejavnikov: kulturne zgodovine in posameznikovih izkušenj v danem kontekstu. Ta dva pomembna temelja človeške individualnosti, oba neodvisna od genetske komponente, je bilo zato treba postaviti pod nadzor. Še enkrat, to razkriva impresivno vzporednico med fikcijo in resničnostjo: Velika ponovna zastavitev želi spraviti dejavnik kulturne zgodovine pod nadzor tako, da radikalno preoblikuje ta kulturni operacijski sistem posameznikov z mehčanjem, črtanjem in selektivno zamenjavo obstoječih pravil sobivanja. S tem pristopom so kulture, ki so naravno zrasle na vseh območjih sveta, nadomeščene z enotno, ponovno pripovedovano zgodbo, tehnokratsko pripovedjo, ki nam predstavlja srečo brez premoženja in življenje v pametnih mestih pod nadzorom umetne inteligence kot logičen naslednji korak v človekovo-tehnološkem razvoju. razvoj.

Nekaj podobnega se dogaja pri Orwellu *1984*, v katerem je preteklost podvržena dnevni, a retroaktivni spremenljivosti. In tudi v Huxleyjevem primeru se tehnokratska pripoved ali pogumni novi svet začne s preobratom po koncu vojne, ko tehnokratska elita spozna, da nadzor

človeštvo s pomočjo mentalne manipulacije na dolgi rok deluje bolje. Tako se uničujejo zgodovinske knjige, romani, umetnost ipd ¹⁹⁸⁴in nezaželen v Huxleyjevi distopiji, kot nam pravi eden od njegovih nadzornikov sveta: "Zgodovina je bed."¹²¹To spominja na resnično zgodbo o Diegu de Landi (1524–1579), ki je kot škof Yucatána v današnji Mehiki misijonaril staroselske Maje. Dal je zažgati vse rokopise, napisane v majevskem jeziku, zlasti tiste, ki so se nanašali na zgodovino in kulturo Maje. Cilj je bil prikrajšati jih za možnost, da najdejo pot nazaj k svoji starodavni kulturi in prepričanjem.¹²² Zaporedna odprava naših sedanjih kulturnih posebnosti bi zdaj lahko postopoma povzročila »bitja brez zgodovine«, ki jih je na začetku tega poglavja omenila skupina avtorjev Nyder, ki naj bi jo vodila Schwabova YGL ali GLT.

Toda izbris kulturne identitete ne bi bil dovolj za popolno odpravo individualnosti. Izbris individualne zgodovine bi bil nujen tudi za zmanjšanje nevarnosti destabilizacije, ki jo predstavlja ustvarjalni vpliv na sistem, ki naj bi ga stabilizirala umetna inteligenca. To bi uspelo le, če bi zgodovino ali osebne spomine v okviru temu primerno velike miselne resetacije nadomestila pripoved tehokratov. Glede na najnovejša nevrobiološka dognanja o tem, kako naši možgani ohranjajo individualnost in mentalno sposobnost vseživljenjskega ustvarjalnega mišljenja, je kaj takega res mogoče. Kot bom pokazal, so bili vsi predpogoji za to ustvarjeni z ukrepi COVID-19, tako da je mogoče domnevati, da je ciljno konformistično reprogramiranje in depersonalizacija del programa Velike ponastavitve, morda celo njegovo jedro. Da se kaj takega poskuša, ni neverjetno, temveč prepričljiv sklep iz samega dejstva, da je ošabni koncept Velike ponastavitve sam po sebi nekaj povsem drugega kot veliki splošni ponovni zagon, kot omalovažujoče nakazuje ime. Predstavlja odkrito grabljenje oblasti s strani majhne, samooklicane tehnokratske elite s fantazijami o svetovni moči, ki želi svoje ideje vsiliti preostalemu človeštvu z nedemokratičnimi sredstvi. Brez mentalnega vpliva bi bilo kaj takega popolnoma nepredstavljivo. Toda ljudje se po ustreznem mentalnem reprogramiranju ne bi uprli temu novemu svetovnemu redu v skladu z

načrti Schwaba in družbe. Morda se jim bo celo zdelo lepo, kot si predstavlja Auken – ko bodo enkrat izgubili sposobnost razmišljanja z lastno glavo.

Uniformnost in konformnost kot sredstvo družbene stabilizacije sta vse prej kot nov princip – novost so sofisticirane tehnološke možnosti, ki olajšajo doseganje teh ciljev. notri *Pogumen nov svet*, je Huxley razložil enega od svojih nadzornikov sveta: »Ni civilizacije brez družbene stabilnosti. Ni socialne stabilnosti brez individualne stabilnosti.¹²³ Čeprav je namen človeškega obstoja v »intenzificiranju in izpopolnjevanju zavesti, določeni razširitvi znanja«, pojasnjuje Huxleyjev svetovni nadzornik kasneje, to ne bi bilo dopustno »v sedanjih okoliščinah«. ¹²⁴ Opozarjamo se na krizno sedanost, ki se le še predobro pozna argumentacijo, da si očitnega ne moremo privoščiti zaradi nujnosti reševanja perečih problemov. Izredne razmere, ki jih ni mogoče rešiti od samega začetka in zato trajajo večno, morda tudi niso naključni pojavi, kot so vojne proti naravni mutaciji virusov ali za dostop do virov, oboroženi spopadi zaradi državnih meja in ne nazadnje vsaj permanentna vojna proti spremembam svetovnega podnebja. Zato se vse te vojne morda niti ne obravnavajo kot sredstvo za doseg cilja Velike ponovne zastavitve, temveč v končni fazi kot vojna proti človeškim možganom, namerno izzvana in izvedena za vzpostavitev in trajno zavarovanje tehnokratske prevlade sveta.

Ta hipoteza je dober pokazatelj resničnega razloga te domnevne vojne manije, pa tudi skoraj vsega, kar smo morali v zadnjih letih doživeti in prestati kot nerazumljive, včasih na videz samovoljne omejitve naših svoboščin. Ker hipoteza dopušča izjave o prihodnosti, se tukaj lotevam poskusa dokaza hipoteze in predstavitev možnega glavnega načrta za odpravo naše individualnosti in ustvarjalnosti, kot se mi je začela razkrivati v idili Korzike. Vendar si moram najprej približje ogledati osrednji mehanizem, na katerem temeljita individualnost in ustvarjalnost ter sposobnost lastnega mišljenja.

POGLAVJE 2

INDIVIDUALNOST, USTVARJALNOST IN SPOSOBNOST RAZMIŠLJANJA ZASE

Čreda najbolj sovraži drugače mislečega; ne gre toliko za mnenje samo, ampak za drznost, da želijo misliti sami, nekaj, česar ne znajo narediti.

— Arthur Schopenhauer (1788–1860)

Kulturna evolucija

Do evolucije pride, ko naključna genetska sprememba daje nosilcu genskega materiala prednost, da lahko preživi in, kar je še pomembneje, učinkoviteje razmnožuje. Posledično njegov genetski material postane prevladujoč genetski material, dokler nadaljnje spremembe ne omogočijo posameznika, da se še bolje prilagodi življenjskim razmeram. Nenehne spremembe v okolju (ki vključuje vsa druga razvijajoča se bitja)

še naprej usmerjajte ta selekcijski mehanizem k naključno spremenjenemu, a vedno bolj prilagojenemu genomu. Tako sta naključje in nuja enako gibalni sili vsakega evolucijskega razvoja, kot ga je v svojem istoimenskem naravoslovnofilozofskem delu opisal francoski molekularni biolog in Nobelov nagrajenec Jacques Lucien Monod (1910–1976).¹

Vendar pa je zaradi naprednega kulturnega razvoja človekova prilagoditev na nove ali spreminjajoče se življenjske razmere zdaj manj genetska in bolj tehnološka. Sami smo postali motor hitrih sprememb v naravi. Naš zdaj prevladujoč vpliv na naše okolje s tehnologijo (geokronološko govorimo o antropocenu) je lahko eden od razlogov, da kljub naravnemu izvoru naše vrste zmotno verjamemo, da smo zunaj narave. Dejstvo, da smo izšli iz tega naravnega procesa, ne pomeni, da smo ga prerasli. Nasprotno, takratne selekcijske razmere so naše današnje potrebe. Usodne posledice tega napačnega prepričanja se med drugim vidijo v pandemičnem obsegu tako imenovanih civilizacijskih bolezni, vključno z načinom, kako se je človeštvo odzvalo na pandemijo COVID-19 in kako smo v procesu izgube človečnosti; več o tem pozneje. Poleg tega so tehnološke rešitve hitrejše od genetskih prilagoditev. Na primer, gradnja jezov za ustvarjanje novih habitatov ali zaščito že poseljenih območij pred poplavami se je izkazala za koristno za našo vrsto. Ni se nam treba zanašati na dolg naravni proces prilagajanja (kot je razvoj škrg, ki dejansko nastanejo med razvojem človeškega zarodka, a se nato spet preoblikujejo v druge strukture).

Kljub temu je tudi vsaka tehnična inovacija podvržena načeloma enakemu evolucijskemu mehanizmu naključja in nujnosti. Ljudje imajo ideje; tiste, ki najverjetneje zadovoljijo določeno potrebo ali rešijo določeno težavo, se zadržijo in nadalje raziskujejo. To je prvi korak izbire. Drugi je običajno eksperimentalno preverjanje. Včasih rešitev nenadoma vpliva na življenja zelo veliko ljudi; takrat govorimo o kulturnem razvoju. Izum avtomobila oziroma mobilnega telefona je bil tako podvržen evolucijskim mehanizmom, analognim mutaciji (naključne ideje) in selekciji (boljše prilagajanje življenjskim razmeram oz.

zadovoljevanje potrebe), tako kot nastanek novih vrst, ki jih je prvi opisal Darwin. In kot pri vseh pojavih, pri katerih ima vlogo naključje, je tudi to statistično predvidljiv proces. Na primer, več virusov kot obstaja ali kroži, večja je verjetnost, da bomo prišli v stik s tistim, ki lahko obide naš imunski sistem. V primeru virusov, ki okužijo naše dihalne poti, kot so gripa, RSV ali koronavirus, so takšne mutacije ponavadi zelo pogoste, ker je njihov genom sestavljen iz enoverižne RNA, ki ne omogoča lektoriranja kot naše dvoverižne DNA. Na osnovi genoma. Veliko število teh sezonskih virusov, proizvedenih po vsem svetu med valom okužb, in zelo visoka stopnja mutacij sta dva glavna razloga, zakaj se proti tem virusom nikoli ne more razviti kolektivna imunost in so programi cepljenja obsojeni na neuspeh.² Skrivnost uspeha virusa je strategija visoke stopnje razmnoževanja v kombinaciji z visoko stopnjo mutacije.

Enako osnovno statistično načelo velja tudi za človeške inovacijske procese, ko potrebujemo rešilno idejo (na primer zaradi drastično poslabšanih življenjskih razmer). *Homo sapiens* je bilo tako uspešno ali prilagodljivo, ker so v ogromni raznolikosti človeške individualnosti vedno nekateri posamezniki z eno ali vrsto ustvarjalnih misli lahko spremenili svoja življenja in s tem življenja mnogih drugih na posebej močan način. Ta ustvarjalnost je omogočila eksplozivno rast človeštva v zadnjih nekaj stoletjih, kar je posledično povečalo verjetnost, da bo med številnimi novinci nekdo s pomembno idejo za izum, ki spreminja kulturo, ki jo bo uresničil. Ljudje smo v tem še posebej dobri v primerjavi s svojimi najbližjimi sorodniki v živalskem kraljestvu. To je rezultat študije, ki jo je izvedel Inštitut Maxa Plancka za evolucijsko antropologijo v Leipzigu v Nemčiji: medtem ko se dve leti in pol stari dojenčki skoraj niso razlikovali od dečkov šimpanzov ali orangutanov na katerem koli od pregledanih kognitivnih področij – niti v prostorski domišljiji, aritmetiki ali razumevanju vzročnih razmerij - izkazalo se je, da so "ultrasocialni učni stroji", kot jih imenuje nizozemski zgodovinar Rutger Bregman.³ Zahvaljujoč tako imenovanim zrcalnim nevromom, ki postanejo aktivni, ko opazujemo druge, se iz njih učimo bolje kot katera koli druga vrsta

vedenje drugih in nato to znanje posredovati naprej.⁴ Kot vir empatije so lahko nevrološka skrivnost človeškega osvajanja zemlje, ki ga je omogočilo šele oblikovanje kompleksnih družbenih sistemov.

Tudi v prihodnosti bo družba bolj verjetno, da bo ustvarjala inovativne rešitve, čim bolj pristni posamezniki z edinstveno ustvarjalnostjo (tj. ne le »fenotipsko enotna bitja«) pristopijo k problemu in čim širše in raznolikejše kot bodo njihove izkušnje. Recimo temu stopnja njihove individualnosti. Seštevek vseh posameznikov, pomnožen z njihovo stopnjo individualnosti, tako da stopnjo inovativne sposobnosti družbe. Če hoče elitistična tehnokratska manjšina zagotoviti, da bodo na dolgi rok neizpodbijane sprejete le njene lastne ideje o tem, kako naj bi človeštvo živelo, mora ohraniti globalno zmogljivost za inovacije čim manjšo ali pa jo močno zmanjšati. Šele takrat lahko vladajoča elita minimizira verjetnost, da se po naključju pojavijo kreativne ideje, ki bi lahko postale grožnja njihovemu zahtevku po oblasti – čeprav bi izvajanje takšnih idej lahko vodilo k boljšemu izidu za človeštvo. Cilj torej mora biti ne le utišanje najbolj ustvarjalnih umov s cenzuro in grožnjami s kaznovanjem (kar se na določenih področjih raziskav že vse pogosteje dogaja, zlasti od leta 2020), temveč tudi trajno odvzeti vsem ljudem njihovo individualnost, da bi so »srečni brez imetja«. Toda kako naj nastanejo »fenotipsko enotna bitja«, ko pa kloniranje in zorenje v steklenicah ob pomanjkanju kisika (zaenkrat) uspeva le v romanih?

Vrednost individualizacije

Nevronski korelat naše individualnosti je edinstvenost naših možganov. Pojdimo tukaj v podrobnosti, saj se to splača. Potem lahko razumemo tudi obsežen napad, s katerim se srečujemo, in se učinkovito zaščitimo.

Možgani so sestavljeni iz več sto milijard živčnih celic, od katerih je vsaka na edinstven način omrežena prek sto do sto tisoč

povezav. Odstopanja v načrtu mreženja so na začetku večinoma posledica manjših razlik v genetski zasnovi vsakega posameznika, kar zagotavlja prvo stopnjo edinstvenosti. Toda tudi enojajčni dvojčki razvijejo različne osebnosti kljub enakemu genskemu materialu, ker vsaka osebna izkušnja vpliva na mreženje in strukturo dozorevajočih možganov, medtem ko se ti razvijajo v maternici. Ta proces individuacije poteka vse življenje, saj se navsezadnje naši možgani nenehno spreminjajo in ostajajo plastični in voljni do starosti. Ta plastičnost je osnova za vseživljenjsko učenje in navsezadnje za našo individualnost in ustvarjalnost. Tako je naša individualna osebnost v bistvu produkt naših posebnih, osebnih izkušenj, zaradi katerih je vsak izmed nas edinstven. Ta edinstvenost ustvarja družbeno raznolikost, to pa je bilo glavno gonilo našega dosedanjega družbenokulturnega razvoja.

Zaznava naše individualnosti izhaja iz elementarne izkušnje prepoznavanja tega in razlikovanja od drugih. V procesu poskusov in napak celo majhen otrok postopoma razvije lastno osebnost. Individualnost tako lahko opišemo od znotraj, kot duševno stanje in subjektivni odnos do drugih ali kot zavestno dojemanje okolja kot zunanjega sveta. To vsakemu posamezniku edinstveno omogoča, da deluje na samoodločen način. Individualnost pa je prepoznavna navzven. Vidimo ga lahko v človekovih dejanjih in odzivih, interesih, družbenem vedenju ali pogledih na vseh področjih življenja. Individualnost je torej vedno skupek številnih individualnih lastnosti človeka, ki ga hkrati zaznamujejo in delajo posameznika (v latinskem korenu »nedeljiv«) oziroma edinstvenega.

Razlikujte med izrazi *individualizirano*, v pomenu izoliran, in *individualnost*, v smislu edinstvenosti, je pomembno. Osamljenost posameznika, kot je postopno izginjanje širše družine, dela ljudi v sodobnih družbah vse bolj osamljene borbe in s tem vse bolj odvisne od državne skrbi. Uničujoče posledice vidimo v prepolnih domovih za starejše.

Toda veliko prej v življenju smo pod vodstvom državnih institucij, ki določajo, kaj morajo tudi otroci v življenju verjeti in znati

postati integriran del sodobne gospodarske družbe. Ta temelji predvsem na potrošnji, produktivnosti in gospodarski rasti, ki v svojem bistvu nimajo nobene zveze s posameznikovim življenjskim namenom. Ta proces se začne že v otroštvu, v otroški sobi, kjer življenje določa že nešteto pravil obnašanja. Veliko prezgodaj v otroštvu se morajo celo najmlajši otroci naučiti mirno sedeti in brez nasprotovanja ubogati. Za vedno več otrok se vladna indoktrinacija začne, še preden si lahko ustvarijo lastno mnenje. Vsi smo vzgojeni, da verjamemo v isti vrednostni sistem, ironično se naučimo verjeti v svojo edinstvenost. Ker pa se na koncu od vseh pričakuje, da verjamejo in se obnašajo na enak način, je razvoj globoke individualnosti že od samega začetka absurden. Tudi vsebina izobraževanja je v veliki meri standardizirana, kar je v nasprotju z razvojem posameznika z lastno široko paleto izkušenj. Najbolj elementarna možnost za razvoj lastne osebnosti, namreč svobodna igra drug z drugim, se v prevladujočih razmerah tržnega gospodarstva postopoma izgublja. Eden najvplivnejših raziskovalcev pomena igre za duševni in psihološki razvoj, Brian Sutton-Smith (1924–2015), je to odločno izrazil takole: »Nasprotje igre je [ne delo, ampak] depresija!«⁵

Homo ludens

Človek je družabno bitje, ki se uči z igro s soljudmi. Prosta igra, kot se razvija pri otrocih, je bistvena za zgodnje učenje in lastne izkušnje. Iz tega se lahko razvije samostojna in individualna osebnost. Ameriški psihološki raziskovalec Peter Otis Gray v svojem članku iz leta 2011 »Zaton igre in vzpon psihopatologije pri otrocih in mladostnikih« piše: »V zadnjih pol stoletja se je v ZDA in drugih razvitih državah otroška svobodna igra z drugimi otroki je močno upadla. V istem obdobju so se pri otrocih, mladostnikih in mladih odraslih močno povečali anksioznost, depresija, samomor, občutek nemoči in narcizem.«⁶The

vzročna vloga tega zgodovinskega upada proste igre pri vzponu psihopatologije pri mladih je hitro pojasnjena: »Igra deluje kot glavno sredstvo, s katerim otroci (1) razvijajo intrinzične interese in sposobnosti; (2) naučiti se sprejemati odločitve, reševati probleme, izvajati samokontrolo in upoštevati pravila; (3) se naučijo uravnati svoja čustva; (4) sklepati prijateljstva in se naučiti razumeti z drugimi kot enakovrednimi; in (5) izkusiti veselje. Z vsemi temi učinki igra spodbuja duševno zdravje,« je dejal Gray. Posledice vse bolj od zunaj nadzorovanega in časovno omejenega otroštva so dramatične, tudi za prihodnost vsega človeštva, je nadaljeval, saj »ne morete učiti ustvarjalnosti; vse kar lahko narediš je, da pustiš, da cveti, in cveti v igri.«⁷To je brezplačna igra, seveda, brez nadzora odraslih.

Dokazi izhajajo iz serije meritev ustvarjalnosti – Torranceovih testov ustvarjalnega mišljenja –, ki so jih več desetletij zbirali na vzorcih ameriških učencev v vrtcu do dvanajstega razreda. Kyung Hee Kim, šolska psihologinja na College of William & Mary v Virginiji, je analizirala te rezultate in v svojem članku iz leta 2011 z naslovom »Kriza ustvarjalnosti« poročala, da »od leta 1990, čeprav so se rezultati inteligenčnega kvocienta dvignili, so se rezultati kreativnega razmišljanja znatno zmanjšali. zmanjšal.«⁸Med njimi je bilo "zmanjšanje za otroke od vrtca do tretjega razreda najbolj pomembno." Njeni podatki tudi kažejo, »da so otroci postali manj čustveno ekspresivni, manj energični, manj zgovorni in verbalno ekspresivni, manj šaljivi, manj domiselni, manj nekonvencionalni, manj živahni in strastni, manj dojemljivi, manj sposobni povezovanja navidezno nepomembnih stvari, manj sintetizirajo, in manj verjetno je, da bodo stvari videli z drugega zornega kota.«

Družino postopoma nadomešča oče-država, ki svojo očetovsko avtoriteto izvaja pogosto že v predšolskem obdobju. Zaupati se mu naučimo zgodaj in skozi celoten šolski sistem. Ker nam (ali od?) želi le najboljše, ga ne bi smeli spraševati. Kjer to vodi v absolutno poslušnost državnim institucijam, so nevarnosti mnogotere. Po drugi strani,

samostojna refleksija lahko razkrije nasprotja med tem, kar bi bilo razumno ali celo moralno opravičljivo, in tem, kar v dani situaciji od nas zahtevajo državni organi. Zvezna republika Nemčija ni bila edina država, ki je bila v veliki meri zgrajena na zavedanju, da lahko pod določenimi pogoji vladni dekreti, če je potrebno, naletijo na odpor prebivalstva, tudi če je odpor do njih po veljavni zakonodaji nezakonit (gl. člen 20(2) temeljnega zakona Zvezne republike Nemčije). Zato je še toliko bolj zaskrbljujoče, da je lahko nekdanji vodja Inštituta Roberta Kocha (RKI), nemškega analoga ameriškega CDC, profesor dr. Lothar Wieler, večinoma nesporno zahteval naslednje: »Morali se bomo držati ta pravila [ukrepi za zaježitev COVID-19] v prihodnjih mesecih. Morajo biti standard. Nikoli ne smejo biti zaslišani ... Torej, to je osnovno pravilo, nihče več ne sme dvomiti, to bi morali samo narediti.«⁹Ta izjava je bila sinonim za konec znanstvenega diskurza, demokratičnega procesa oblikovanja mnenja in s tem tudi kulturnega razvoja v konkurenci najboljših idej. Toda zdelo se je, da je to motilo le majhen del družbe tudi v času Wielerjevega mandata. Država priporoča oziroma predpisuje, da izoliran *posamezniki* ubogati in ne ubogati, se upirati in braniti svoje svobodnjaške pravice.

Strašljiv odgovor na neprijetnega vprašanje

Pri Huxleyju *Pogumen nov svet*, je od samega začetka dovoljen le minimum individualnosti, da se deli družbe preprečijo, da bi izstopili iz tesnega kroga državne razmejitev in se vključili v kolektivni odpor s ciljem samouresničitve. Potlačitev se doseže s kloniranjem v paketih desetisočev enotnih bitij. Po namerno povzročeni zoritveni poškodbi imajo bolj ali manj pomanjkljive možgane, odvisno od razredne pripadnosti. In nadaljnja represija se izvaja s ponavljanjem razredno specifičnih propagandnih sloganov iz tehnokratske pripovedi iz

prvi dan svojega življenja s pomočjo tako imenovane hipnopedije (učenje sporočil s ponavljajočim se šepetanjem v spanju). Tako Huxleyjeva indoktrinacija uspe, še preden človek sploh lahko razvije lastno osebnost ali individualnost.

Toda kako bi lahko bil uspešen prehod iz družbe, v kateri so ljudje že lahko razvili nekaj individualnosti, v družbo z najnižjo možno individualnostjo? Še vedno se spominjam trenutka, ko mi je v zavest prišel odgovor na to vprašanje. Sprva se nisem hotel ukvarjati s to mislijo, ker ima tako daljnosežne posledice za razlago današnjega časa. Prav na omenjeni korziški kmetiji sva v poznem poletju 2022 z ženo preživela nepričakovano intelektualno spodbudne počitnice. Ravno smo se vrnili s pohoda v gore in se usedli na verando z drugimi gosti. Povedal sem jim o svojem odkritju nevrobiološkega korelata kronične izčrpanosti družbe in da so to stanje zaradi ukrepov COVID-19 močno poslabšali. To pojasnjuje predvsem vse večjo nezmožnost kritičnega razmišljanja in s tem vsesplošno sprejemanje perverznih ukrepov med krizo COVID-19.¹⁰

Verjetno je prav ta pogovor malo kasneje, v mirni minuti, v meni sprožil tole težko znosno misel: *Kaj pa, če vsi ti ukrepi ne bi slučajno prizadeli te možganske funkcije kot sekundarna kolateralna škoda, ampak so bili primarno orkestrirani s perfidnim ciljem, da nas oropajo tako naše individualnosti kot tudi sposobnosti kritičnega razmišljanja?* Ta misel mi ni zapustila glave. Ves absurd, ki smo ga doživeli v zadnjih letih, s tega novega vidika sploh ni bil absurd; je bila popolnoma primerna za doseganje prav tega cilja. Moje nevrobiološke ugotovitve so mi pokazale možnost, da ljudi dejansko vzljubim svojo fizično in duševno pomanjkanje svobode. Tako so javne krize v komuniciranju in delovanju dobile povsem nov pomen. So enakovredne pranju možganov na povsem novi ravni, s katero naj bi ljudi poenotili in jih prisilili, da na podlagi tehnokratske naracije gradijo svoje osebnosti in jo celo delno nadomestijo, da ji ne morejo več nasprotovati z ničemer svojim. lasten.

Ob tem razmišljanju sem se počasi spustil po stopnicah z verande na velik travnik, ki je obdajal kmetijo. Točnega se še spomnim *kdaj in kje*, čas dneva in celo natančen korak, na katerem sem našel odgovor na svoja številna vprašanja. Prav tako se še vedno natančno spomnim, kako, tj. *kakosama misel (ka)* se je takrat počutil, namreč zastrašujoče in moteče hkrati.

Ta štiri ključna vprašanja sestavljajo naš avtobiografski spomin: kje, kdaj, kaj in kakšen je bil občutek. Odgovori tvorijo temelje vseh naših individualnih spominov, ki v celoti tvorijo našo individualnost. In ravno tu se skriva ključ; ustvarjamo lahko spomine in široko individualno bogastvo izkušenj, a tudi zmanjšujemo individualnost, in sicer z brisanjem odgovorov in hkratnim selektivnim nadomeščanjem z enotno vsebino. Ne bi bilo mogoče samo minimizirati stopnje individualnosti posamezne osebe, ampak tudi izvesti Veliko mentalno ponastavitev v obsegu celotne družbe, kar bi privedlo do preprostoumne skladnosti množic.

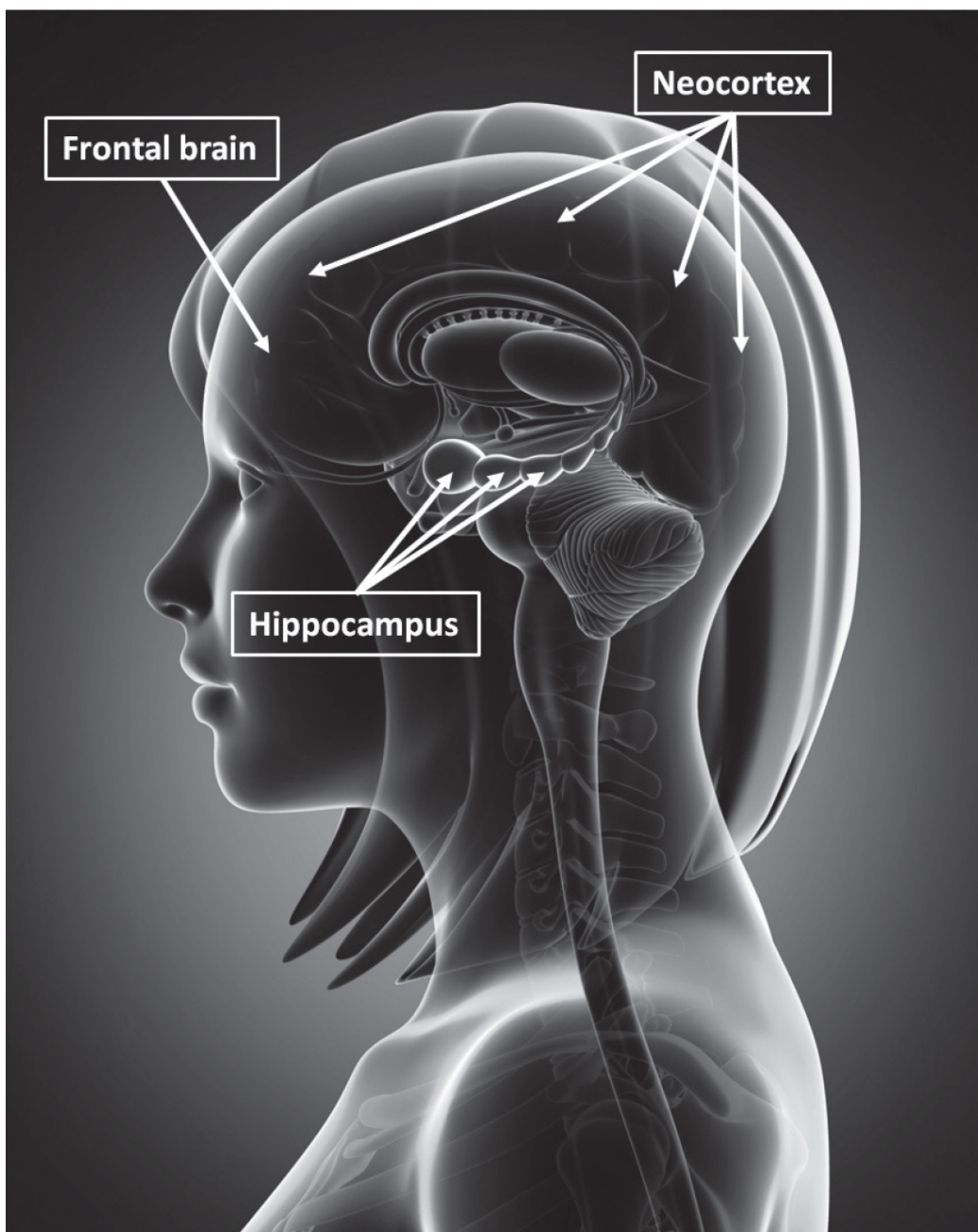
Toda da bi razumeli nevrobiološki (ali bolje nevropatološki) proces generiranja množične skladnosti, moramo najprej pogledati, kako naši možgani uspejo generirati individualnost skozi spomin - to je, da shranijo edinstvene misli in izkušnje v trenutku in hkrati za vse življenje, in jih priklicati po potrebi.

Kaj se zgodi z našimi mislimi, ko se tega ne zgodi Mislite na njih?

Naši možgani se običajno učijo precej počasi. Potrebno je veliko ponavljanj, dokler ne zmoremo na primer zaigrati klavirske skladbe, varno voziti kolo ali vzvratno parkirati avtomobila. Ko pa doživimo nekaj vznemirljivega ali nam povedo vznemirljivo zgodbo, se je takoj spomnimo in morda nikoli več ne pozabimo, brez kakršnega koli ponavljanja. To velja tudi za novo vznemirljivo misel. En trenutek je tam, naslednji trenutek izgine. Toda takoj ko začutimo, da bi lahko bilo pomembno, se tega oprimemo in si začnemo predstavljati, kakšne učinke bi lahko imelo

če bi to prenesli v prakso. A tudi to bi povsem preobremenilo naš kratkoročni spomin, če bi ga prepustili samemu sebi.

Kratkoročni spomin se nahaja v čelnem režnju naših možganov, neposredno za našim »razmišljujočim čelom«. Njegovo delovanje je sestavljeno le iz možganskih valov oziroma električnih impulzov med živčnimi celicami, vendar se nič ne zabeleži in tako ne nastajajo dolgoročni spomini. Takoj, ko z novo mislijo žongliramo v naših prednjih možganih dlje kot le nekaj sekund, je v nevarnosti, da se izgubi. Dovolj je kratka motnja – zvonjenje mobilnega telefona, morda še kakšna misel, in prvotna nit misli bi izginila za vedno, če ne bi bilo zelo posebne možganske strukture, ki se je razvila tako, da trajno beleži pomembne dogodke v našem življenju – in to vključuje tudi naše spontane ideje in misli, če se našim možganom zdijo omembe vredne.

Slika 311

Ta spominska shramba za avtobiografske spomine je na voljo v parih, velika je približno kot palec in se nahaja v dveh temporalnih režnjih naših možganov, kot je prikazano v [slika 3](#). Zaradi svoje oblike, od katere je vsaka podobna morskemu konjičku, se te zaloge dolgoročnega spomina imenujejo hipokampi. Čeprav imamo dva hipokampus, se bom zaradi poenostavitve skliceval na njih

thesamo hipokampus. Hipokampus je skupaj z vohalnimi možgani del t.i. *arhikorteks* (iz grščine *arche*, pomeni »začetek« in latin *korteks*, kar pomeni "lubje"), ki je najstarejši del naše možganske skorje v evlucijski zgodovini. Pri živalskih vrstah, ki so se razvile veliko prej kot sesalci, kot so ribe, sestavlja arhikorteks večino možganov. Pri ljudeh pa je popolnoma prekrit s *neokorteks*, nova skorja, evlucijsko najmlajši del možganov, ki ga imajo samo sesalci. Čeprav oba hipokampusa skupaj predstavljata le 1 odstotek prostornine človeških možganov, bi se brez njiju popolnoma nesposobni spomniti misli ali epizode v našem življenju za več kot nekaj sekund. Samo hipokampus ima edinstveno sposobnost, da si trajno zapomni, kdaj in kje smo nekaj doživeli ali pomislili (tudi če samo enkrat) in kako smo se počutili. Da bi lahko skozi naše življenje »pisal« našo avtobiografijo, kljub svoji razmeroma majhni velikosti v primerjavi s celotnimi možgani in s tem omejeni pomnilniški zmogljivosti, so bile v procesu njegovega razvoja potrebne vsaj tri funkcionalne prilagoditve. Poznavanje le-teh je ključnega pomena za naše razumevanje ne le tega, kako se razvija naša individualnost, temveč tudi, kako jo lahko izgubimo in v najslabšem primeru postanemo enotna bitja – preprosto misleča in dejansko brez zgodovine, kot je Henry Molaison, prvi človek, ki je imel njegov avtobiografski spomin odstranjen.

Glede Henryja

1. septembra 1953 je Henry Gustav Molaison (1926–2008) prestal usodno operacijo. Po kolesarski nesreči v otroštvu je Molaison utrpel epileptične napade, ki jih ni bilo mogoče nadzorovati z zdravili, zaradi česar so mu morali odstraniti brazgotinsko tkivo v možganih. Dolgo časa ni bilo ugotovljeno, ali je šlo za ljubezen do simetrije ali za eksperimentalni interes – Henryjev kirurg, dr. William B. Scoville, se je odločil kirurško odstraniti več kot le domnevni izvor električnih razelektritev. Velikodušno je amputiral hipokampus *v obojeterporalni režnji*.¹²

Potem Henry ni bil več pri sebi. Takoj ko se je zbudil iz narkoze, so vsi ugotovili, da se je zgodilo nekaj groznega. Ni vedel, kje je. Še huje, ni si je mogel zapomniti, ne glede na to, kolikokrat so mu povedali. Za Henryja ni bilo preteklosti in zato tudi prihodnosti. Ničesar več ni imel, po čemer bi se lahko orientiral in načrtoval svoje življenje. "Brez usmeritve je bil Henry brez kakršnega koli motiva," pravi Philip J. Hiltz, biograf HM, kot so ga poklicali med študijem, da bi zaščitil svojo zasebnost.¹³

Seveda so ga imeli njegovi oskrbniki radi, saj je ohranil svojo dobrodušnost, prijaznost. Toda njegova nezmožnost, da bi si jih zapomnil in je moral vedno znova voditi iste pogovore z njim, jih je postopoma pripeljala do tega, da so nanj gledali kot na hišnega ljubljénčka, pravi Hiltz. Čeprav je bila sama ljubeča oseba, je dr. Brenda Milner, pionirka v raziskovanju spomina, ki je dolga leta skrbela za Henryja in revolucionirala nevrobiologijo spomina na podlagi njegove izgube spomina (Henryjeva tragična usoda je bila sreča za človeštvo), pripomnila: "Izgubil je človečnost. Do take osebe ne moreš razviti prijateljstva ali kakršne koli človeške naklonjenosti."¹⁴ Nekaj let kasneje je Scoville svoj postopek poimenoval eksperiment (ne terapija!) in upal (zaman), da bo njegovo priznanje odvrnilo posnemovalce od podobno strogega preizkušanja meja človeške radovednosti. Duh časa je v ljudeh, kot je Henry, uničil čas in duha na precej brutalen način. Današnji deluje bolj subtilno, vendar se njegovo uničevalno delo začne v istem delu možganov, ki je bil odstranjen Henryju – in ne samo posamezno in kot poskus, ampak globalno in, če se ne motim, s polnim zavedanjem uničujočih posledic. postopka.

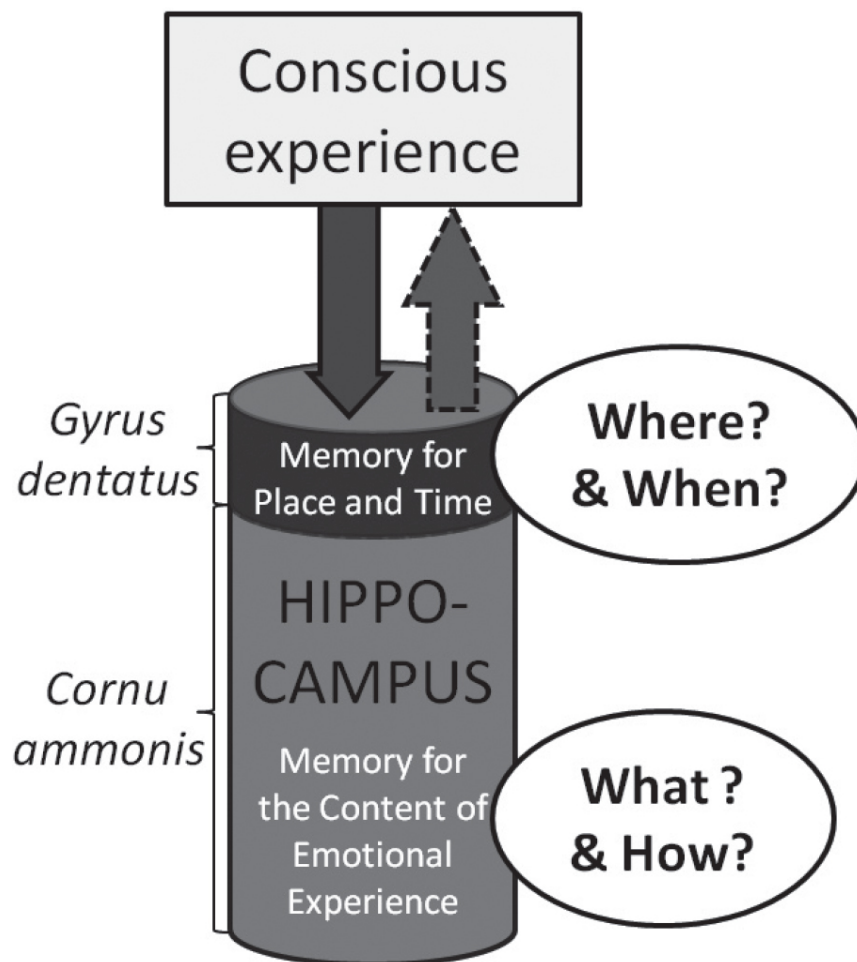
1) Čustveni izbor

Hipokampus mora zaščititi lastno omejeno zmogljivost, ki je običajno omejena na enodnevne izkušnje in misli, in zagotoviti, da se pomembne informacije lahko shranijo in jih prikličejo tudi ob koncu dolgega dneva.

izbirati. Vsega, kar doživljamo ali o čemer razmišljamo, ni mogoče obdržati. Kriterij za izbor je odgovor na vprašanje, kako se je počutil. Z drugimi besedami, ali je to, kar smo doživeli ali mislili, sprožilo čustvo in s tem pridobilo pomen?¹⁵ Na primer, če hodim ob ograji in vame nenadoma zalaja bližnji pes, tega ne bom pozabil, ker sem bil prestrašen in nevarnost se je zdela neizbežna. Stvari, ki jih počnemo vsak dan, ne da bi o njih razmišljali, oziroma vse stereotipne dejavnosti hipokampalni spomin ignorira, zato zvečer pogosto ne vemo, ali smo čez dan počeli nekaj rutinskega. Z drugimi besedami, dolgčas ni njegova stvar. Torej, če želim, da si nekdo nekaj zapomni za vse življenje, moram svoje sporočilo zapakirati čustveno, kot pes, ki goreče brani svoj teritorij. Vzbujanje strahu je dokazano, čeprav večinoma neetično sredstvo za doseg tega cilja.

Kot je prikazano [vslika 4](#), hipokampus shrani odzive na čas in kraj misli ali izkušnje v svojem vnosnem območju. Ta trajni spomin koordinat kraja (kdaj?) in časa (kje?) se imenuje *dentate gyrus* zaradi svoje anatomske oblike. V osrednjem delu za njim, imenovanem *cornu ammonis*, ki spominja na Amonov rog ali ovnov rog, vsebuje spomin na dnevno čustveno doživetje. Vsebuje odgovore na vprašanja *Kaj sem doživel ali pomislil? Kakšen je bil občutek?* Vendar je ta pomnilnik omejen na dnevno obremenitev.

Slika 4

GPS nevroni

Vohalni možgani si zapomnijo, kaj je bilo vonjano, hipokampus pa si zapomni, kdaj in kje je bilo kaj vonjano. Tako si lososi med prvo selitvijo zapomnijo mejnike in kasneje najdejo pot nazaj v svoj rojstni kraj.¹⁶ Podgane in drugi glodalci poleg voaha uporabljajo tudi vid. Da bi našli pot na novem terenu, njihov hipokampus v nekaj minutah ustvari zemljevide za prostorsko orientacijo.¹⁷ Do 30 odstotkov njihovih hipokampalnih nevronov postanejo "koordinate GPS", ki oddajajo električne signale natančno, ko so živali na določenih mestih v kletki. Z uporabo zunanjih markerjev so znanstveniki lahko

skoraj na kvadratni centimeter natančno določite, kje je bila podgana v kletki v času meritve, izključno na podlagi vzorca aktivnosti hipokampalnih nevronov.

Kot kaže pikčasta puščica vslika 4, lahko naša zavest neposredno dostopa do dnevnih spominov, shranjenih v hipokampusu. To je bistvenega pomena, če želimo nadalje razvijati tam shranjeno misel – na primer z upoštevanjem in tehtanjem alternativ. Vendar pa kratkoročni spomin v čelnem režnju, ki ga potrebujemo za žongliranje z mislimi, ne bi bil sposoben tega kompleksnega primerjalnega razmišljanja, saj lahko aktivno zadrži vse informacije v nestabilnih možganskih valovih le nekaj sekund. Kratkoročni spomin kot funkcija naših prednjih možganov in avtobiografski dolgoročni spomin kot funkcija našega hipokampusa morata torej tesno sodelovati, če želimo biti ustvarjalni in razvijati nove ideje.

Hipokampus kot naša vrata v prostor-čas Kontinuum

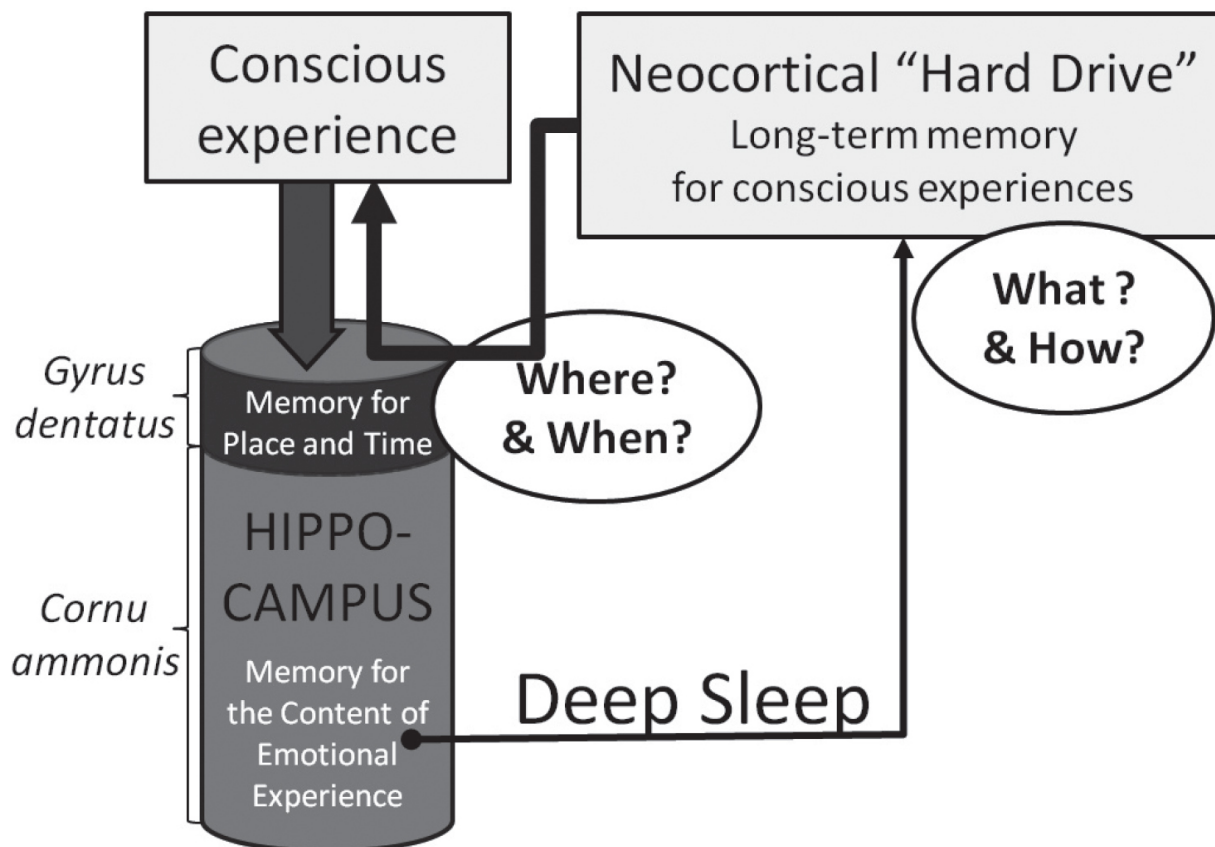
S štiridimenzionalnim prostorsko-časovnim kontinuumom smo povezani preko krajevnih in časovnih nevronov hipokampusa. Ti posebni nevroni hranijo vse naše epizodne izkušnje in misli kot prostorsko-časovno zasidrane, avtobiografske spomine. Leta 2014 je bila podeljena Nobelova nagrada za medicino za odkritje mestnih nevronov.^{18A} po mojem mnenju si to visoko čast zaslužijo tudi odkritelji časovnih nevronov.¹⁹ Navsezadnje so časovne informacije ključne tudi za kodiranje in priklic epizodnih spominov.²⁰ Ameriški nevroznanstvenik Howard B. Eichenbaum (1947–2017) je v članku, prav tako objavljenem leta 2014, navedel pomen tega odkritja takole: »Časovne celice [časovni nevroni] tako zagotavljajo dodatno dimenzijo, ki je integrirana s prostorskim kartiranjem. Robustna predstavitev časa in prostora v hipokampusu nakazuje a

temeljni mehanizem za organiziranje elementov izkušenj v koherentne spomine.«²¹ Nevroni kraja in časa nam dajejo občutek prostora in časa. Bolniki z Alzheimerjevo boleznijo to izgubijo zgodaj v procesu bolezni, saj se začne v *dentate gyrus*.

Ker je hipokampus zasnovan samo za vsakodnevno obremenitev nepozabnih dogodkov, večina ljudi zvečer ne more shraniti več informacij, zlasti po napornem dnevu. Da bi bili naslednji dan dojemljivi, mora hipokampus nove informacije premakniti v trajno shrambo. Vsebinsko pomnilnika hipokampusa lahko primerjamo s podatki na pomnilniški kartici. Da bi bil znova pripravljen za snemanje, računalnik prenese podatke na pomnilniški ključek iz omejenega pomnilniškega prostora v notranjo napravo za množično shranjevanje. Podoben prenos poteka tudi v hipokampusu med spanjem.

2) Nočno nalaganje spomina

Med globokim spanjem naši možgani prenesejo čustveno pomembne misli in osebne izkušnje, zbrane v naši omejeni »spominski palici«, hipokampusu, v neokorteks. Neokorteks ima veliko večjo zmogljivost shranjevanja podatkov, zato služi kot nekakšen trajni medij za shranjevanje ali »neokortikalni trdi disk«, kot je grafično prikazano na [slika 5](#).

Slika 5

Postopek shranjevanja *kajin kako* (tj. čustvena vsebina izkušenj ali izjemnih misli) na neokortikalnem trdem disku poteka v prvih fazah globokega spanca, ki se zaradi značilnih počasnih valov EEG imenujejo spanje s počasnimi valovi (SWS). Ker pa se neokorteks uči veliko počasneje kot hipokampus, je treba spomine v SWS večkrat »povedati« ali povzeti, dokler se proces shranjevanja ne zaključi.²² Vsebina hipokampusnega spomina je shranjena v fragmentirani obliki na različnih lokacijah v neokorteksu po še ne povsem razumljenem pravilu, kar pomeni, da mora vedno, ko priključimo neokortikalne spomine, priti do defragmentacije.

Za kontekstualno pomnjenje so novi spomini povezani z obstoječo vsebino spomina. To se zgodi v kasnejši fazi spanja, ko sanjamo. Ko spimo in poskušamo slediti svojim sanjam dejanjem in izkušnjam v virtualnem prostoru, ki so ga ustvarili naši možgani, pogosto hitro premikamo oči. Zato tole

Faza spanja se imenuje spanje s hitrimi gibi oči (REM). V fazi spanja REM so novi spomini, naloženi v SWS, povezani s preteklo vsebino spomina, zato ni nenavadno, da se zjutraj zbudimo z novimi spoznanji.²³ Spati in sanjati moramo, da se dolgoročno spomnimo, kaj smo doživeli in mislili.²⁴ Zavestno podoživljanje naših preteklih izkušenj in misli je omogočeno, ko hipokampus shrani dostopne informacije do vseh neokortikalnih fragmentov spomina kot register (imenovan tudi *kazalo*). Če nadaljujem v bolj otipljivem jeziku, jih bom imenoval neokortikalne *podpisi indeksa*. Hipokampus shrani te podpise v krajevne in časovne nevrone, povezane z vsakim avtobiografskim spominom, ki ga bom skupaj imenoval *indeksni nevroni*. Ti indeksni nevroni ostanejo v hipokampusu *dentate gyrus* vse življenje, sidranje (indeksiranje) vseh naših avtobiografskih spominskih vsebin. Brez teh indeksnih nevronov bi bilo nemogoče najti ali rekonstruirati naše fragmente spomina, shranjene na neokortikalnem trdem disku (glejte debelo črno puščico v [slika 5](#)). Zato je pomnjenje lažje, če se spomnimo, kdaj in kje se je kaj zgodilo ali smo mislili, s čimer aktiviramo krajevne in časovne nevrone, ki so odgovorni za to izkušnjo.

Palača spomina

Uporablja jo izmišljeni Sherlock Holmes, osemkratni svetovni prvak v spominu Dominic O'Brien pa v svojih knjigah priporoča shranjevanje informacij v »mesta spomina« z metodo ključnih besed.²⁵ Vendar izraz *palača spomina* je bolj znan. Že v starorimski in grški šoli retorike so ljudi učili, da ključne besede v govoru mentalno povezujejo z določenimi lokacijami in nato med govorom hodijo po predhodno shranjeni poti. Pri tem je bila na koncu izkoriščena sposobnost hipokampusu, da prostorsko shrani ali zapomni pomembno miselno vsebino. Da to dejansko tako deluje, je že znanstveno raziskano in dokazano s slikovnimi postopki.²⁶ Tudi v študiji z naslovom »Trajni spomini in

Učinkovito nevronske kodiranje z mnemotehničnim treningom z uporabo metode loci« je pokazala, da vam ni treba biti svetovni prvak v spominu, da bi s tem trikom izboljšali spomin in si zapomnili celo tako nepomembne stvari, kot je nakupovalni seznam s pomočjo hipokampalno-neokortikalne konsolidacije. ²⁷Vse kar morate storiti je, da postavite stvari, ki si jih želite hitro in učinkovito zapomniti, v izmišljeno hišo ali palačo, da jih boste lahko priklicali, ko jih boste potrebovali.

»Za pridobitev ali priklic izvirnega spomina je treba pripraviti/ali ponovno aktivirati skupine nevronov, ki so se sprožile skupaj, da bi ustvarile izvirni spomin,« pojasnjuje ameriška nevroznanstvenica Shikha Jain Goodwin v svojem članku »Nevrogeneza: spominjanje vsega ali pozabljanje nekaterih«. ²⁸ "Po drugi strani pa je pozaba," pravi Goodwin, "nezmožnost ustvariti prvotni vzorec sprožitve zaradi izgubljenih sinaps in povezav." Tako je ključno vprašanje za naša nadaljnja razmišljanja, kako hipokampus zagotavlja, da je dovolj krajevnih in časovnih nevronov ali indeksnih nevronov na voljo vse življenje, da lahko vedno shranimo in prikličemo nove misli in izkušnje vse do starosti.

Podvojeni in konkurenčni spomini

Ko nekomu navdušeno pripovedujemo o pretekli izkušnji, se zgodi dvoje: najprej se aktivirajo indeksni nevroni, ki so odgovorni za ta spomin, kar nam omogoča, da pridobimo (reaktiviramo in rekonstruiramo) shranjeno izkušnjo iz neokortikalnega trdega diska. Drugič, čustvena pripoved in s tem tudi sama anekdota se znova shrani prek hipokampusa, kar v nekem smislu podvaja prvotni spomin. To je eden od razlogov, zakaj lahko zgodnje življenjske izkušnje, ki so bile večkrat priklicane ali pripovedane drugim, obstajajo v številnih kopijah, ki se lahko zelo razlikujejo, ko se ponavljajoča se zgodba približuje pripovednemu idealu, do točke, ko pripovedovalec ne more več razlikovati. to iz originala

izkušnje. Tudi v primeru progresivne Alzheimerjeve bolezni, ko hipokampus izgublja vse več svojih indeksnih nevronov, ni vključen v produktivno nevrogenezo in je zato komaj sposoben oblikovati nove spomine, še vedno obstaja velika verjetnost, da bo vsaj eden ali nekaj teh indeksnih nevronov še obstaja, kar se nanaša na te neokortikalne kopije. Posledično lahko ljudje z Alzheimerjevo boleznijo običajno povedo zgodbo ali dve o svoji mladosti, vendar se morda ne spomnijo, kje so ali kdo sedi pred njimi.

3) Vseživljenjska proizvodnja novih indeksnih nevronov

Indeksne nevrone sem omenil kot hipokampalne nevrone, ki shranjujejo prostorske in časovne koordinate, povezane z zanimivimi mislimi, pogovori in vznemirljivimi izkušnjami, hkrati pa sem se skliceval na njihove fragmentirane lokacije za shranjevanje, porazdeljene po neokorteksu. Indeksni nevroni zagotavljajo, da lahko še naprej dostopamo do teh spominov in jih rekonstruiramo po procesu nočnega shranjevanja. The *dentate gyrus* ima edinstveno sposobnost, da proizvede na tisoče novih nevronov vsak dan, tudi pri odraslih, da zagotovi, da imamo vedno zadostno število indeksnih nevronov krajevnega in časovnega kodiranja, s katerimi lahko oblikujemo nove spomine in jih ločimo od prejšnjih. Če temu ne bi bilo tako, bi bilo treba indeksne nevrone, ki so že v uporabi, čedalje pogosteje prepisovati, kar bi bilo enakovredno izgubi spomina.

Ta tako imenovana nevrogeneza hipokampusa pri odraslih poteka predvsem med spanjem REM.²⁹ Mednarodna skupina raziskovalcev, ki jo vodi raziskovalec matičnih celic Jonas Frisén na inštitutu Karolinska na Švedskem, je ugotovila, da se vsako leto na novo oblikuje do 1,5 odstotka vseh hipokampalnih nevronov.³⁰ To je bistveno več hipokampalnih nevronov kot pri kateri koli drugi vrsti, ki so jo do sedaj preučevali. In kot je lahko pokazala Frisénova ekipa, se ta nova proizvodnja pri ljudeh nadaljuje vse življenje. Frisénovi raziskovalci so izračunali individualno starost obstoječih nevronov hipokampusa z določitvijo izotopov radioaktivnega ogljika, vključenih v genetski material nevronov

in tako sklepanje na stopnjo proizvodnje. Nasprotno pa je mednarodna ekipa, ki jo je vodila nevropsihiatrinja Maura Boldrini z univerze Columbia, analizirala hipokampus ljudi z zdravimi možgani, ki so umrli med štirinajstim in devetinsedemdesetim letom. V *dentate gyrus* vseh starostnih skupinah, kar potrjuje švedsko ugotovitev.³¹ Boldrinijeva ekipa komentira pomen teh ugotovitev: "Zdravi starejši ljudje imajo potencial, da ostanejo kognitivno in čustveno bolj nedotaknjeni, kot se običajno verjame, zaradi vztrajnosti AHN [hipokampalne nevrogeneze pri odraslih] v osmem desetletju življenja." Pravzaprav »v starostnem razponu 65 let proliferirajo živčni predniki, nezreli in zreli zrnati nevroni [nevroni na različnih stopnjah zorenja] in *zobati gyrus* obseg je bil nespremenjen."

Toda dejstvo, da »the *dentate gyrus* ali ozko grlo v omrežju omogoča majhnemu deležu nevronov, da pomembno vplivajo na vezje in delovanje hipokampusa,« pojasnjujejo raziskovalci. Zato so »novi [indeksni] nevroni potrebni za učinkovito ločevanje vzorcev, tj. sposobnost razlikovanja podobnih izkušenj in njihovo shranjevanje kot ločene spomine, medtem ko so stari nevroni potrebni za dokončanje vzorcev, ki služi za povezovanje podobnih spominov. Pomanjkanje ločevanja vzorcev zaradi oslABLJENE ali neproduktivne hipokampalne nevrogeneze pri odraslih lahko torej "privede do posploševanja, kar je pogosto pri anksioznosti in depresiji pri ljudeh", pravijo Boldrini in njena ekipa. Raziskovalci verjamejo, da je možno, "da tekoča hipokampalna nevrogenaza vzdržuje človeško specifično kognitivno funkcijo skozi vse življenje", vendar so "zmanjšanja lahko povezana z ogroženo kognitivno-čustveno odpornostjo."

O pomenu hipokampalne nevrogeneze za psihološko ali duševno odpornost in depresijo bomo podrobneje razpravljali kasneje. Toda za zdaj imejmo v mislih, da človek *dentate gyrus* lahko nenehno proizvaja nove nevrone ali indeksne nevrone do starosti. Vendar pa lahko ti preživijo le, če dejansko kodirajo nove izkušnje ali če se njihove sinapse uporabijo, da postanejo del hipokampalne mreže. Tam so odgovorni za prostorsko in časovno diferenciacijo novih spominov.³²

Da bi to naredili optimalno, nekaj časa ohranijo svoj mladoletni značaj, tudi ko so popolnoma zreli. So izjemno zadržani in "lačni" novih izkušenj, ki jih želijo shraniti.³³ Ta želja po novih stvareh je na nek način izraz njihove volje do preživetja in nevronske korelat naravne človeške radovednosti. To so opazili v poskusih z živalmi, ki so bolj pripravljene slediti novim potem, ko se aktivira njihova hipokampalna nevrogeneza.³⁴

Hipokampalni razvoj individualnosti in kulturna kompleksnost

Nevroznanstveniki v skupini Gerda Kempermann, vodilnega nemškega raziskovalca na področju neurodegenerativnih bolezni, so raziskovali vlogo nevrogeneze hipokampusa pri odraslih z uporabo samooplodnih miši. "Po navdihu vedenjsko-genetske raziskave človeških monozigotnih dvojčkov, vzrejenih skupaj, smo pridobili goste podatke o longitudinalni aktivnosti 40 samooplodnih miši, ki živijo v enem velikem obogatenu okolju," pišejo raziskovalci v svojem članku, objavljenem v prestižni reviji *Narava*.³⁵ Celotno samo "trije meseci življenja v kompleksnem okolju," ugotavlja njihova študija, "so sčasoma vodili do velikega povečanja individualnih razlik v raziskovalnem vedenju med genetsko enakimi posamezniki in te razlike so bile povezane z nevrogenezo hipokampusa pri odraslih." Okolje, ki je bilo enako za vse miši, je »sčasoma izgubilo svojo 'istost' in se umaknilo nastanku personaliziranega 'življenjskega prostora' in 'mišje individualnosti', podobno tistemu, kar so opazili pri ljudeh glede osebnostnih lastnosti," pravijo raziskovalci.

Obseg individualnih razlik, opaženih pri ponovitvah tega poskusa, se je seveda spreminjal. Zato raziskovalci sklepajo, "ko se bodo člani vsake nove kohorte individualizirali, bo tudi njihova 'družba' oblikovana na nekoliko drugačen, individualen način." Sklicujoč se na prejšnje znanstveno delo nova študija "podpira zamisel, da je ključna funkcija nevrogeneze pri odraslih oblikovanje povezljivosti hipokampusa v skladu z

individualne potrebe in s tem izboljšati prilagodljivost skozi življenje in zagotoviti evolucijsko prednost.«

Te prednosti ni mogoče dovolj visoko ovrednotiti: novi indeksni nevroni niso samo osnova za naravno radovednost, avtobiografsko znanje, individualnost in navsezadnje ustvarjalnost, ampak je njihova funkcija ključnega pomena tudi na družbeni ravni za kulturni napredek človeštva. Po drugi strani pa so zaradi tega indeksni nevroni ali njihova nevrogeneza idealna tarča za vsaditev nespornih pripovedi v človeške možgane. To še posebej velja, kadar napad na hipokampalno nevrogenezo oslabi psihološko odpornost.

Psihično močan jaz

Vsako jutro, ko se zbudim in se »operacijski sistem« mojih možganov »zažene«, grem skozi proces samorefleksije prepoznavanja. Morda traja le delček sekunde, da prikličem spomine, ki mi povedo, kdo sem. Morda vsi ljudje ne sprožijo procesa samorefleksije zavestno, vendar se to zgodi vsem. Več pozitivnih spominov kot si lahko prikličete v spomin, močnejša bo vaša samozavest in bolj odporni, samozavestni in učinkoviti boste, ko boste začeli dan. Za to zavestno pomnjenje potrebujemo svoj hipokampus in produktivno nevrogenezo. Dejstvo je, da nevroni, ki se vsak dan vključijo v hipokampusno nevronske mrežo, naredijo več kot modulirajo moč tega na podlagi nabranih izkušenj. S tem, ko nas varujejo pred pretiranimi stresnimi reakcijami, neposredno uravnavajo tudi našo psihično odpornost.³⁶Visoka stopnja psihične odpornosti je predpogoj za razvoj pripravljenosti na nove izkušnje in predvsem izogibanje potencialno stresnim situacijam.

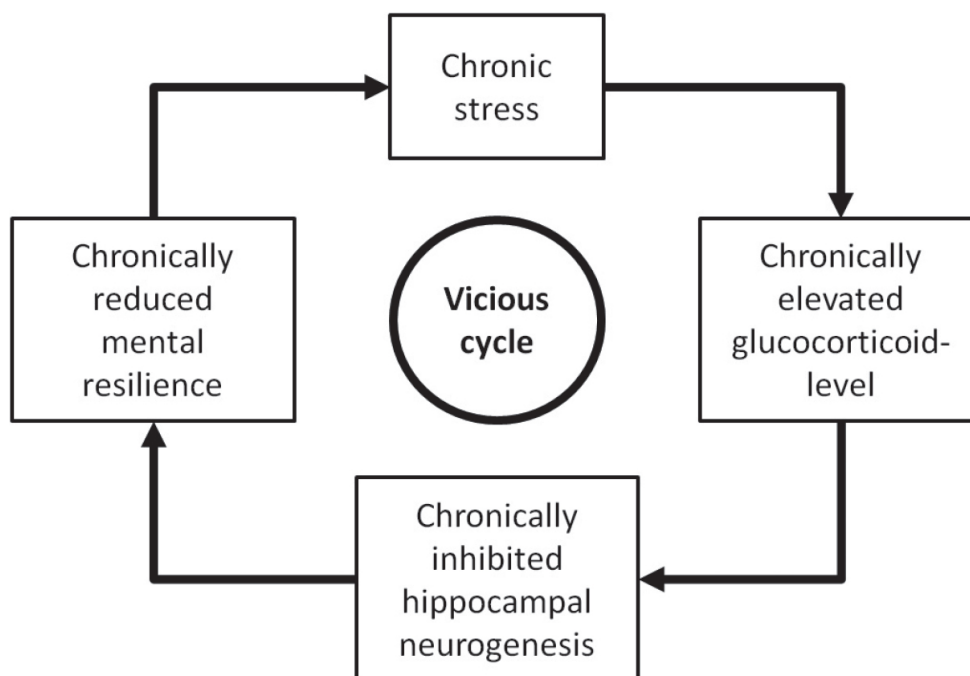
Glukokortikoidi (poleg kortizona kortizol in kortikosteron) so stresni hormoni, ki jih sprošča skorja nadledvične žleze kot odgovor na akutno ogrožajočo situacijo. Med drugim spodbujajo proizvodnjo in sproščanje sladkorja (glukoze), tako da imamo dovolj energije za boljši boj ali beg, odvisno od tega, kateri odziv se zdi večji.

obetavno. Njihova izpustitev je dobra stvar. Velika večina novih situacij že vnaprej sproži takšen stresni odziv. Ni brez razloga, da je ta odzivni vzorec prevladoval skozi celotno evolucijo: bolje je najprej posumiti na nevarnost in biti pripravljen na najhujše, kot pa naivno domnevati najboljše in biti zaradi tega presenečen in morda poškodovan ali celo ubit. Ta reakcija je kratkoročno življenjskega pomena, dolgoročno pa škodljiva, če neškodljive situacije čim prej ne prepoznamo kot tako in ustavimo nadaljnje sproščanje stresnih hormonov.

Prepoznavanje je ena od nalog novih indeksnih nevronov, ki vsak dan nastajajo v hipokampusu, saj so le ti sposobni hitro in učinkovito razvrstiti stresne situacije glede na njihov potencial nevarnosti. Po eni strani je hipokampus ena od regij možganov, ki je gosto poseljena z receptorji za te stresne hormone, kar mu omogoča merjenje moči akutnega odziva na stres. Po drugi strani pa se vse relevantne trenutne informacije stekajo v njegovih novih indeksnih nevronih, medtem ko so v njihovi neposredni bližini tisti indeksni nevroni, ki imajo neposreden dostop do vseh prejšnjih izkušenj. Le tako je mogoče novo stanje primerjalno ovrednotiti. Če stanje ocenimo kot nenevarno, se sproščanje glukokortikoidov normalizira z ustreznimi signali iz hipokampusa.³⁷

Vendar pa vsaka nova situacija ne sproži stresnega odziva, saj lahko posreduje regulativni mehanizem sproščanja stresnih hormonov in prepreči nepotrebno sproščanje. Pogoji je, da nova situacija ni preveč nenavadna, kot pojasnjujeta dva raziskovalca izvornih celic Antoine Besnard in Amar Sahay s harvardske medicinske šole v svojem članku »Adult Hippocampal Neurogenesis, Fear Generalization, and Stress«: »Da bi izrazili strahu le takrat, ko je to primerno, moramo nenehno izvajati primerjave med predhodno zakodiranimi asociacijami [izkušnjami] in tem, kar se dejansko zgodi. Takšen mehanizem je prilagodljiv, saj omogoča posamezniku, da predvidi potencialno grožnjo z zaznavanjem ustreznih znakov v okolju.³⁸ Stari indeksni nevroni (izkušnje) in novi indeksni nevroni (trenutna situacija) igrajo ključno vlogo. Njihovo sodelovanje omogoča "učinkovito oceno grožnje". »Zahteva razdvoumljenost kontekstualnega

informacije, povezane z varnostjo in grožnjo, kot tudi razločevanje verjetnosti (gotovosti),« ugotavljata Besnard in Sahay, »s katero iztočnica napove grožnjo.« Po drugi strani pa, če je hipokampalna nevrogeneza motena – torej če nimamo novih indeksnih nevronov – se raven stresnega hormona v kakršni koli neznanji situaciji pretirano dvigne in se tudi po le zmernem stresu zelo počasi vrne na začetno raven, če nasploh. Če je nevrogeneza motena, obstaja torej tveganje za kronično čezmerno izločanje glukokortikoidov. Že sam strah pred neznanim lahko povzroči reakcije izogibanja, depresivno bolezen in kognitivno okvaro. Dolgoročno lahko to povzroči Alzheimerjevo bolezen in številne druge bolezni življenjskega sloga (zmotno jih imenujemo tudi civilizacijske bolezni).³⁹ Pred- in posttravmatski stresni sindrom bom podrobneje obravnaval v [poglavje 4](#), še posebej zato, ker kronični stres (kronično prekomerna raven glukokortikoidov) paralizira nastajanje novih hipokampalnih nevronov, s čimer se sklene začaran krog, ki je dolgoročno življenjsko nevaren, kot je grafično prikazano [vslika 6.40](#)

Slika 6

Kritično vpletenost aktivne hipokampalne nevrogeneze pri odraslih v regulacijo naše duševne odpornosti dodatno podpira opažanje, da sintetični antidepresivi, kot so tisti v razredu selektivnih zaviralcev ponovnega privzema serotonina, izvajajo svoje antidepresivne učinke predvsem z aktiviranjem hipokampalne nevrogeneze.⁴¹ V skladu s tem se zaradi zdravljenja z antidepresivi znatno poveča volumen hipokampusa.⁴² Tako povečanje nevrogeneze hipokampusa pri odraslih zadostuje za zmanjšanje anksioznosti in depresiji podobnega vedenja.⁴³ Vendar pa proizvodnja novih nevronov v hipokampusu ni ključna samo za ohranjanje naše kognitivno-čustvene odpornosti, ampak je bistvenega pomena tudi za našo naravno pripravljenost in sposobnost, da razmišljamo sami.

Razmišljanje (sistem 2) ali ne razmišljanje (sistem 1) — To je vprašanje

Če želite zavestno spremeniti svoje vedenje, se morate najprej zavedati, da je sprememba potrebna ali da bi lahko bila koristna. Poleg tega mora obstajati osnovna pripravljenost za vlaganje duševne energije v to, da se o tem sploh razmišlja. Vendar pa se zaradi pogosto pomanjkljive hipokampalne nevrogeneze vse več ljudi naravnost boji novih stvari in zato tudi drugačnega vedenja. Tudi če je nujnost spremembe prepoznana kot nepogrešljiva (npr. ker je trenutno vedenje očitno vzrok za bolezenski proces, ki bi ga lahko zaustavili s spremembo vedenja), pogosto primanjkuje volje za njeno izvedbo. Tako razmišljanje o nujni spremembi kot sama sprememba (dokler ne postane rutina) zahtevata mentalno energijo, ki je pogosto ni na voljo. Za takšne procese je odgovoren naš izvršilni in odločevalni center, ki se nahaja v čelnem režnju možganov. Toda kakšna energija je potrebna, da si zamislimo nov način življenja, ga načrtujemo, sprejmemo odločitve za dejansko spremembo in začnemo z njeno uveljavitvijo?

Za odgovor na to vprašanje je pomembno razumeti, da naši možgani uporabljajo dva različna sistema za manevriranje skozi življenje: sistem 1 in sistem 2.

Sistem 1 ustreza izvajanju naučenega, ponavljajočega se vedenja, stvari, ki jih počnemo vsak dan, ne da bi morali o njih veliko razmišljati. Vključuje celoten repertoar stereotipnih miselnih in vedenjskih vzorcev, ki običajno zahtevajo malo ali nič koncentracije in s tem praktično nič duševne energije, saj ni vključenega pravega mišljenja. Ta visoka energetska učinkovitost našemu izvršnemu centru omogoča, da privzeto deluje v načinu System 1, kar je zelo koristno. Posledično so naši možgani sposobni sprožiti in izvesti ustrezna dejanja hitro in brez razmišljanja, tudi če imamo malo mentalne energije. Na primer, če se avto suče proti meni, ko prečkam ulico, ni dobra strategija preživetja, da bi vložili miselno energijo v poskus, da bi ocenili, ali je voznik sposoben pravočasno zavirati, se izogniti ali ugotoviti, kako bi lahko izgledala razumna strategija pobega. V takšni situaciji je bolje ukrepati brez razmišljanja in samo skočiti na stran.

Seveda dela napake tudi naša izvršna veja oblasti, vendar jih skoraj zagotovo naredi, ko stereotipno navija na znani vzorec delovanja v situacijah, kjer bi bil potreben razmislek, pri čemer se opira na vsebino Sistema 1. V nekaterih primerih nam nekakšen občutek sporoča, da bi lahko bilo »poslo kot običajno« katastrofalno in da je skrajni čas, da se ustavimo in razmislimo. Da bi se odzvali na takšne izzive ali ustvarili in raziskali nove, alternativne smeri delovanja, ima naš izvršni štab tudi dostop do sistema 2, ki je morda precej počasnejši, vendar stvari res dobro premisli.

Hitro delovanje in počasno razmišljanje

Leta 2002 sta izraelsko-ameriški psiholog Daniel Kahneman in ameriški ekonomist Vernon L. Smith prejela Nobelovo nagrado za ekonomijo za odkritje teh dveh komplementarnih sistemov odločanja oziroma »človeške presoje in odločanja v negotovosti«. ⁴⁴Leto pozneje sta britanski fizik in molekularni biolog Francis Crick (1916–2004), ki je leta 1962 prejel Nobelovo nagrado za odkritje molekularne narave genetskega materiala, in ameriški nevroznanstvenik Christof.

Koch je objavil članek v *Naravao* "Okviru za zavest."⁴⁵ V njem so se sklicevali tudi na nezavedno delovanje Sistema 1 in zavestno razmišljanje Sistema 2 v evolucijsko biološkem kontekstu: »Številna dejanja kot odziv na senzorične vnose so hitra, prehodna, stereotipna in nezavedna. Lahko bi jih razumeli kot kortikalne reflekse. Zavest se počasneje ukvarja s širšimi, manj stereotipnimi vidiki čutnih vnosov (ali njihovim odsevom v slikah in potrebuje čas, da se odloči za ustrezne misli in odzive ... Zdi se, da je velika evolucijska prednost imeti zombi načine, ki se hitro odzivajo, v stereotipen način [tj. Sistem 1], skupaj z nekoliko počasnejšim sistemom, ki dopušča čas za razmišljanje in načrtovanje kompleksnejšega vedenja [tj. Sistem 2].« Naslov Kahnemanove knjižne uspešnice, *Razmišljanje, hitro in počasno*,⁴⁶ ki se nanaša na Sistem 1 oziroma Sistem 2, je zavajajoč, saj Sistem 1 deluje nezavedno, stereotipno, predvsem pa ne da bi zares razmišljal.

Razmišljanje s sistemom 2, v nasprotju z delovanjem s sistemom 1, zahteva skrivnostno obliko mentalne energije, o kateri je bilo dolgo časa zelo malo znanega. Pri nas je na voljo le v omejenih količinah. Samo dokler imamo dovolj te vrste energije, lahko uporabimo razmišljanje Sistema 2 za dvom in, če je potrebno, spremenimo običajno vedenje Sistema 1. Ta sposobnost je zagotovila preživetje človeštva, saj lahko vedenje Sistema 1 proizvede le obstoječe vzorce reakcij, ki so lahko neugodni zase ali za druge zaradi morebitne slabe prilagojenosti konkretni situaciji. S pomočjo razmišljanja sistema 2 lahko nato razmislimo o alternativnih načinih delovanja in razvijemo boljše pristope k novim problemom, kot bi to omogočale naše obstoječe predloge.

Na podlagi ugotovitev Kahnemana, Cricka in Kocha sem se odločil identificirati nevronske narave te mentalne energije, ki omogoča razmišljanje Sistema 2. Da bi ga identificiral, sem zavil po tirnicah dobro razumljenih stanj duševne izčrpanosti, da bi našel njegov izvor. Operativno, v moji knjigi *Izčrpani možgani*, objavljeno leta 2022, sem se skliceval na njegovo še neznano lokacijo

kot »čelna možganska baterija«.47 Najprej sem črpal iz desetletij znanstvenih raziskav o tem, kar je znano kot *izčrpanost ega*, ki opisuje pogost nevrobiološki pojav, ki ga občuti vsak od nas, ko se po dolgem, napornem dnevu izprazni »baterija«. *Ego* pomeni "jaz" in *deplere* prihaja tudi iz latinščine in pomeni "prazniti". torej *izčrpanost ega* opisuje »samoizčrpanost« zaradi čelne možganske baterije, ki ima le omejeno količino mentalne energije, in ko se njena »stanje napolnjenosti« zmanjšuje, postane za nas vse težje razmišljati osredotočeno in najti motivacijo za uporabite sistem 2. Pri popolni duševni izčrpanosti je skoraj nemogoče najti najboljšo rešitev problema.

Moja analiza je pokazala, da samo eno mesto v naših možganih združuje vse funkcije za razlago procesov, ki so vključeni v izčrpavanje ega: hipokampus. Med drugim uporaba sistema 2 zahteva učinkovito shranjevanje naših misli, lastnost, ki jo ima le hipokampus. Verjetno bo intenzivna uporaba sistema 2 raztegnila hipokampus do njegovih meja; navsezadnje je njegova zmogljivost shranjevanja omejena.48 S polnim hipokampalnim pomnilnikom bi bil sistem 2 uporaben le, če bi bili prejšnji spomini ali hipokampalni indeksni podpisi prepisani. Vendar se naši možgani temu poskušajo izogniti, zato vse več ljudi težko aktivira Sistem 2, tudi ko je to potrebno – ego je izčrpan. To razlago podpira dejstvo, da izčrpanost ega bistveno zmanjša sposobnost priklica specifičnih spominov iz epizodno-čustvenega spomina, procesa, v katerem ima hipokampus tudi osrednjo vlogo.49 Nasprotno pa na vedenje sistema 1 ali "zombi način", kot sta ga poimenovala Crick in Koch, izčrpanost ega ali okvara hipokampusa ne vpliva.

Nevronska informacijska cesta in njena patologija Uničenje

Hipokampus ali »čelna možganska baterija« je neposredno povezana s čelnimi možgani prek tako imenovanih von Economovih nevronov (VEN).50 Poimenovana po odkritelju, grškem psihiatru in nevrologu

Constantin Alexander Freiherr Economo von San Serff (1876–1931), zanje je značilna izredna velikost in s tem povezana visoka hitrost prenosa.⁵¹ VEN igrajo osrednjo vlogo v družbenem vedenju, ker našemu izvršilnemu centru zagotavljajo hiter in učinkovit prenos ustreznih izkušenj v družbeno konfliktnih situacijah, ki jih upravlja hipokampus.⁵² Ni presenetljivo, da so VEN našli tudi pri višjih primatih, morskih sesalcih in živalih slonih z visoko socialno inteligenco in inteligenco načrtovanja.⁵³

Pri frontotemporalni demenci VEN postopoma in selektivno odmirajo iz neznanih razlogov.⁵⁴ Zaradi postopnega izpada sistema 2 bolniki postajajo vse bolj lahkomišelnost in netaktni v svojih odnosih z drugimi ter ne kažejo upoštevanja družbenih norm. Svoje stereotipne misli neovirano izražajo v izjemno togem, zombijevskem tonu in so tako skrajni primeri bitij, ki jih nadzoruje samo Sistem 1.

Hipokampalna formula proti indoktrinaciji

Vseživljenjska proizvodnja novih indeksnih nevronov omogoča, da se naše bogate izkušnje nadaljujejo do najvišje starosti. Skozi tisočletja človeške evolucije je bila modrost starejših ključnega pomena – vsaj dokler Google, Wikipedia in še posebej vrtec niso nadomestili starih staršev. V začetku dvajsetega stoletja so bile življenjske izkušnje družinskih starešin še vedno velikega pomena za reproduktivni uspeh. Mehanizem, znan kot evolucija babice, ni povečal le števila vnukov, ampak tudi njihove možnosti za preživetje otroštva. Ta pojav pojasnjuje, zakaj v nasprotju z našimi najbližjimi sorodniki v živalskem kraljestvu samo ljudje, oziroma ženske, živijo po menopavzi, običajno več desetletij. Tako je vsako desetletje, ki ga je babica v postmenopavzi preživela v razširjeni družini, povzročilo dva več polnoletnih vnukov kot v družinah, v katerih je babica umrla zgodaj, saj je babica lahko pomagala pri negi in izobraževanju vnukov.⁵⁵

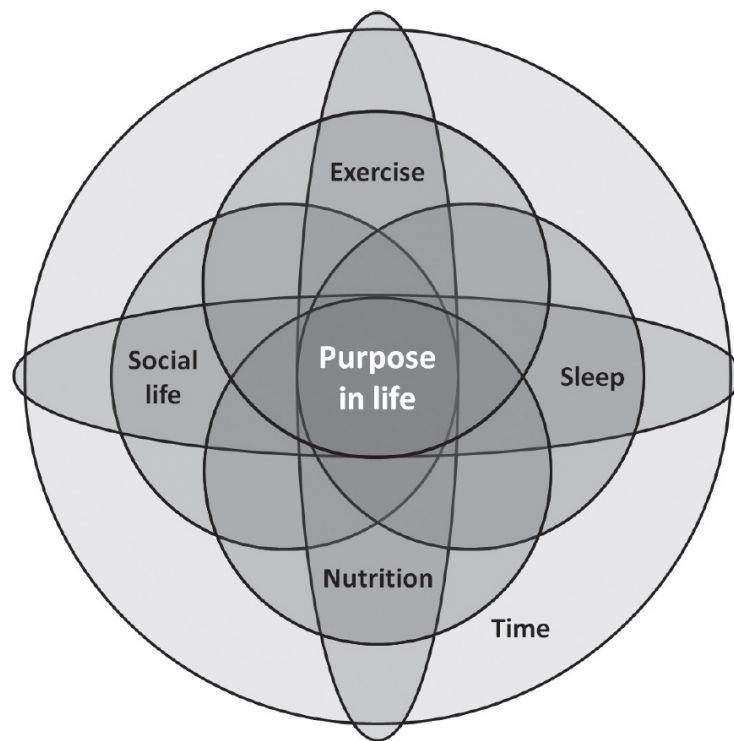
Vendar pa empirično znanje v kombinaciji z dolgoživostjo kot evolucijsko-biološkim selekcijskim kriterijem predpostavlja mentalno delovanje do visoke starosti.⁵⁶ To tudi razkriva, da je hipokampalna demenca oziroma Alzheimerjeva bolezen sodoben pojav oziroma sodobna civilizacijska bolezen. Če bi bila Alzheimerjeva bolezen vzročno povezana s starostjo, kot nas vedno znova prepričujejo, bi ta oblika demence spodkopala reproduktivno strategijo, ki jo je evolucija prinesla v zgodnji fazi človeške zgodovine. Vendar je res obratno: v naravnih ali vrsti primernih življenjskih razmerah nas naša genetska zasnova ščiti pred Alzheimerjevo boleznijo tako, da zagotavlja, da je hipokampalna nevrogeneza vedno produktivna.⁵⁷ Prejšnje ugovore, da genska selekcija za duševno sposobnost do starosti (in s tem proti Alzheimerjevi bolezni) ni mogla potekati pri plemenih iz kamene dobe, ker je bila povprečna pričakovana življenjska doba v tem obdobju prenizka, je mogoče ovreči s preučevanjem kultur lovcev in nabiralcev, ki še vedno obstajajo danes. V teh kulturah dve tretjini tistih, ki preživijo kritično obdobje otroštva, dočakajo starost nad sedemdeset let, tudi brez sodobne zdravstvene oskrbe. Tudi osemdesetletniki niso izjema.⁵⁸

Na podlagi teh evolucijsko-bioloških premislekov je mogoče povsem preprosto razložiti osnovne fiziološke mehanizme, ki zagotavljajo, da v našem hipokampusu nikoli ne primanjkuje indeksnih nevronov – osnovna zahteva za polnjenje in vzdrževanje zmogljivosti »čelne možganske baterije«. Različna področja življenja medsebojno delujejo, spodbujajo hipokampalno nevrogenezo in jo ohranjajo aktivno vse življenje. Da bi obravnaval ta področja življenja ločeno iz povsem didaktičnih razlogov, a ne da bi podcenjeval pomen njihovega medsebojnega delovanja, sem jih za boljše razumevanje predstavil s prekrivanjem vsakega od njih v grafiki ([slika 7](#)), ki sem jo v svoji knjigi prvič predstavil kot »metuzalemsko formulo«. *Die Methusalem Strategie*.⁵⁹

Zaradi pomembnega vpliva na delovanje hipokampusu ni naključje, da deluje tudi kot »formula proti Alzheimerjevi bolezni«, kot sem jo objavil v svoji knjigi z enakim naslovom.⁶⁰ ali kot "formulo za visokozmogljivo čelno možgansko baterijo", kot sem pojasnil v *Izčrpani možgani*⁶¹, od duševne izčrpanosti in alzheimerjeve bolezni ter

depresija, se vse vrne k večinoma kulturno povzročeni moteni funkciji hipokampusa. Poznavanje te formule in njena uporaba v vsakdanjem življenju nam bo tudi pomagala, da ostanemo neomajni pred vplivi škodljive indoktrinacije, zato bi jo lahko poimenovali tudi »formula proti indoktrinaciji«. Njegova uporaba nam omogoča, da zgradimo močan ego, ostanemo radovedni, učinkovito uporabljamo razmišljanje sistema 2 in nenazadnje imamo močno odpornost proti psihološkemu stresu.

V tem poglavju bom podal le nekaj primerov za vsako področje formule, da ponazorim, kako naš življenjski slog neposredno vpliva na rast in vzdrževanje našega avtobiografskega spomina. Več primerov bo sledilo v naslednjih poglavjih, ko bomo razpravljali o indoktrinaciji in protiukrepih.

Slika 7

Namen v življenju

V središču formule je življenjski namen, saj vsak človek potrebuje namen do konca življenja. V dolgi evolucijski zgodovini človeštva, kot nakazuje "evolucija babice", je običajno obstajala pomembna naloga do najvišje starosti.⁶²Zato se tveganje za razvoj hipokampalne demence (Alzheimerjeve bolezni) znatno poveča pri tistih brez namena v življenju.⁶³Smisel življenja je povezan z obvladljivimi nalogami in izzivi ter s tem z eustresom, ki posledično spodbuja nevrogenezo hipokampusa pri odraslih.⁶⁴To pišejo trije ameriški nevroznanstveniki v svojem članku Nevrogeneza in učinek razmika: Učenje skozi čas krepi spomin in preživetje novih nevronov: »Novi nevroni nastajajo nenehno skozi čas v zobatem girusu hipokampalne tvorbe, možganski regiji ki je pomemben za učenje in spomin. Medtem ko tam vsak dan nastane na tisoče nevronov, mnoge od teh celic umrejo v nekaj tednih po rojstvu.«⁶⁵

Pridobivanje novih življenjskih izkušenj – z drugo besedo učenje – bistveno poveča stopnjo preživetja hipokampalnih celic, jim daje funkcijo in tako legitimizira njihov obstoj, kar na koncu vpliva na nas in nam kot posameznikom daje občutek smiselnega življenja.

telovadba

V zgodovini človeštva, približno do začetka dvajsetega stoletja, je bila telesna vadba osnovni pogoj za prehranjevanje. In še danes velja, da imajo tisti, ki se veliko gibljejo, več izkušenj. Vedeti, kje prežijo nevarnosti ali kje poiskati hrano, je najverjetneje evolucijski biološki razlog, zakaj se med telesno aktivnostjo sprošča tako veliko število različnih hormonov in sporočilnih snovi (citokinov), ki ne le povečujejo telesno pripravljenost, ampak hkrati spodbujajo rast možganov. in zlasti nevrogenezo hipokampusa pri odraslih in posledično povečano spominsko zmogljivost. Razložiti fiziološko osnovo in nevrobiologijo vseh teh hormonskih dejavnikov, kot so BDNF, EPO, VEGF, NGF, GDNF, dihidrotestosteron, GH, IGF-1, FGF-2, serotonin, adiponektin, irisin in METRNL, bi šlo predaleč. .

Zato vas napotim na moj članek »Enotna teorija Alzheimerjeve bolezni«, kjer je pojasnjena večina teh hormonov in citokinov in kjer je mogoče najti znanstvene študije.⁶⁶

Vendar bom preprosto opozoril, da je samo število dejavnikov jasen pokazatelj, da je telesna dejavnost zelo učinkovita pri spodbujanju rasti hipokampusa. Je torej eden najboljših načinov za ohranjanje umskih sposobnosti ter preprečevanje depresije in Alzheimerjeve bolezni. Samo ena ura aerobike (*aerobna* pomeni, da med vadbo še vedno lahko govorite) vadba na dan pri približno 60 do 75 odstotkih maksimalnega srčnega utripa (ki ga je skupina sedeminšestdesetletnih starejših dosegla celo z lahkotno hojo) je povzročila rast hipokampusa za približno dva odstotka. , v samo enem letu.⁶⁷ V kontrolni skupini, ki je izvajala samo dnevno gimnastiko, ne da bi se preveč naprezala, se je hipokampus v istem obdobju skrčil za približno 1,4 odstotka (kar je "normalna", a nenaravna stopnja krčenja hipokampusa v sodobnih družbah, o čemer bom razpravljaj). . Poleg boljše fizične pripravljenosti so vaditelji aerobike razvili tudi močnejšo psihično odpornost in spomin kot gimnastična skupina. To dokazuje, da se z zmerno vadbo ni mogoče le izogniti krčenju hipokampusa, ampak ga tudi obrniti, tudi v starosti.

Prehrana

V prehrani, tako kot na vseh drugih področjih formule, velja zakon minimuma, ki ga je nemški agronom Carl Sprengel oblikoval leta 1828 in poudaril, da je rast rastlin vedno omejena z osnovnim hranilom, ki je prisotno v prenizki koncentraciji, tudi če vsa druga bistvena hranila so prisotna v optimalni količini. Sprengelov zakon, uporabljen za avtobiografski spomin, ne pomeni le, da nobeno posamezno bistveno mikrohranilo (vitamini in elementi v sledovih) ne morejo primanjkovati za optimalno rast hipokampusa, ampak tudi, da nobeno hranilo ne more nadomestiti pomanjkanja katerega koli drugega. Široko razširjeno pomanjkanje joda in posledično pomanjkanje ščitničnega hormona, pojasnjeno v prejšnjem poglavju, ima za posledico dramatične posledice za normalen razvoj možganov. Vendar pa jod in ščitnica

Pomanjkanje hormona ne samo močno poslabša zorenje možganov, ampak tudi ovira hipokampalno nevrogenezo pri odraslih, kar lahko povzroči izgubo sposobnosti razmišljanja sistema 2 in simptome depresije.⁶⁸ Pomanjkanje joda pa je mogoče odpraviti samo z jodom in ne s katerim koli drugim mikrohranilom, tako kot za rastline pravi Sprengelov zakon.

Drugo resno pomanjkanje esencialnih hranil, ki je še bolj razširjeno kot pomanjkanje joda, je pomanjkanje tako imenovanih vodnih omega-3 maščobnih kislin eikosapentaenojske kisline (EPA) in dokozaheksaenojske kisline (DHA). EPA in DHA sta esencialni snovi za izgradnjo celic in prekursorja velikega števila vitalnih citokinov, ki imajo med drugim protivnetni učinek in aktivirajo predvsem nevrogenezo. Posteljica na primer poskuša doseči indeks omega-3 (relativna vsebnost maščobnih kislin EPA in DHA v naših celičnih membranah) 11 odstotkov, da zagotovi optimalen razvoj možganov ploda.⁶⁹ Tudi prostornina hipokampusa je v neposredni korelaciji s tem indeksom – to pomeni, da nižji kot je indeks, manjši je volumen hipokampusa.⁷⁰ Toda v Nemčiji je vrednost le 4 do 6 odstotkov, v ZDA pa v povprečju celo pod 4 odstotke.⁷¹ Indeks omega-3 pod 2 odstotki najverjetneje ni več združljiv z življenjem.⁷²

Da bi dosegli optimalen indeks omega-3 od 10 do 11 odstotkov za duševno kondicijo, bi moral odrasel človek dnevno zaužiti približno 200 do 300 gramov mastne morske hrane. To kaže na naš evlucijski izvor ribičev in nabiralcev, saj bi to, za današnje čase precej visoko vrednost, lahko dosegli le, če bi uživali precejšnjo količino rib in školjk.⁷³ Po mnenju strokovnjakov za prehrano z Imperial Collegea v Londonu "zdaj obstaja neizpodbitna podpora tej hipotezi iz fosilnih dokazov o človeški evoluciji, ki je izkoriščala morski [vodni] prehranjevalni splet."⁷⁴ Toda poleg dejstva, da so oceanske ribe zdaj preveč onesnažene s toksini, da bi jih bilo mogoče priporočati za uživanje, že dolgo niso bile na voljo v zadostnih količinah za celotno svetovno prebivalstvo. Če bi današnji divji ulov pošteno porazdelili, bi bil povprečni indeks omega-3 le okoli 5 odstotkov. Toda ribogojstvo tudi ni trajnostna rešitev, saj ribe (tako kot ljudje) niso sposobne sintetizirati lastnih vodnih omega-3

maščobnih kislin in jih mora v celoti pridobiti iz vse redkejše prehranjevalne verige. Povsem nova možnost v zgodovini človeštva in po mojem mnenju trenutno brez alternative je proizvodnja mikroalg oziroma alginega olja brez onesnaževanja, ki je bogato s temi vodnimi maščobnimi kislinami.⁷⁵

Po mojem mnenju je uporaba alginega olja edini način za reševanje globalnega, možganom škodljivega pomanjkanja EPA in DHA. Vendar pa zaradi napačne, večkrat razširjene trditve, da smo ljudje sposobni ustrezno sintetizirati ti dve vodni omega-3 maščobni kislini iz kopenske omega-3 maščobne kisline alfa-linolenske kisline (kot jo najdemo v orehovem olju in zlasti v lanenem olju), obstaja po vsem svetu še vedno resno primanjkuje, ljudje mislijo, da so dobro preskrbljeni, vendar niso. Poleg tega, da se veliko ljudi ne zaveda pomena vodnih omega-3 maščobnih kislin, te napačne informacije poskrbijo, da premalo ljudi prepozna olje iz alg kot novo osnovno živilo. Vendar pa lahko na svetovni ravni le olje alg nadomesti ribe kot vir esencialnih vodnih omega-3 maščobnih kislin.

Obstaja tudi skoraj globalno pomanjkanje vitamina D3, tudi v državah blizu ekvatorja.⁷⁶ Problem torej ni samo problem pomanjkanja sončne svetlobe, ker je sonca v zimskih mesecih v višjih severnih ali nižjih južnih zemljepisnih širinah nizko, ampak tudi kulturni ali individualni problem neustrezne izpostavljenosti. A tudi mastnih morskih sadežev, ki so bili včasih dragocen vir vitamina D3 (za Inuite na skrajnem severu je to edini vir vitamina D3), ni več na voljo v zadostnih količinah. Tudi raven vitamina D okoli 50 nmol/l (20 ng/ml) pogosto ni dosežena, kar je problematično za zdravje kosti. Dva- do trikrat višja raven vitamina D, okoli 100-150 nmol/l (40-60 ng/ml), ki je potreben tako za imunološki⁷⁷ in nevrološko zdravje,⁷⁸ običajno dosežejo samo ljudje, ki dovolj dopolnjujejo.

Vendar so to le primeri mikrohranil, ki jih zelo pogosto primanjkuje. Navsezadnje pa naš avtobiografski spomin ne more brez tega *kaj* bistveno mikrohranilo za ohranjanje njegove učinkovitosti.⁷⁹ Zato je na splošno priporočljivo usmerjeno dopolnjevanje tistih vitaminov in elementov v sledovih, ki jih kljub uravnoveženi prehrani ni (ali jih ni mogoče) zadostno preskrbeti.

Zanimivo je, da poleg potrebe po prehrani, bogati z vitalnimi snovmi, za rast hipokampusu dobrodejno vpliva tudi neuživanje hrane ali post. Tudi nočni post približno dvanajst ur (*intervalno postenje*) aktivira ketogenezo, pri kateri se maščobne kisline mobilizirajo iz naših maščobnih zalog in pretvorijo v jetrih v majhne fragmente ali ketonska telesa, ki nato po krvnem obtoku vstopijo v možgane. Tam lahko za razliko od maščobnih kislin preidejo krvno-možgansko pregrado. Ketonska telesa niso samo energetsko učinkovitejša od glukoze, ampak imajo tudi hormonski učinek, saj aktivirajo hipokampalno nevroogenezo odraslih in pomlajujejo obstoječe starejše nevrone.⁸⁰ Sladkor pa po drugi strani, zlasti v nenaravnih količinah, ki jih zaužijemo s sladkarijami, pecivom in pripravljeno hrano, vodi do povišane ravni glukoze v krvi. To povzroči kemično oprijem molekul sladkorja na celične površine kot tako imenovane končne produkte napredne glikacije (AGE), ki aktivirajo imunski sistem kot tuje telo in zavirajo rast hipokampusu z vnetjem (več o vnetni inhibiciji hipokampusu pri odraslih nevroogeneza v [poglavje 4](#)).⁸¹ Poleg tega AGE v notranjosti celice pospešijo proces staranja, kar je ravno nasprotno od zdravju koristne funkcije ketonskih teles.⁸²

Škodljiv presežek sladkorja je primer zakona maksimuma, ki sem ga izpeljal iz Sprengelovega zakona minimuma.⁸³ To pomeni, da presežek esencialnih ne samo da ne prinaša nobene dodatne koristi, ampak je v mnogih primerih celo škodljiv. To je očitno v primeru škodljivih snovi, kot sta alkohol ali nikotin, vendar velja tudi za številne sestavine naše trenutne prehrane. Na primer, do izpostavljenosti AGE ne pride le zaradi visokega vnosa sladkorja (glukoze, fruktoze ali galaktoze in vseh oblik sirupov), temveč tudi zaradi AGE v živilih, proizvedenih ali obdelanih pri visokih temperaturah – pečena, ocvrta, na žaru in zlasti globoko ocvrta hrana. ⁸⁴

Skratka, naša prehrana pomembno določa tudi ohranitev ali izgubo naše umske zmogljivosti in avtobiografskega spomina.

Ljudje smo odvisni od socialne interakcije, kar dokazuje dejstvo, da potrebujemo intenzivno starševsko skrb dlje kot katera koli druga vrsta, ko odraščamo. Zato je oksitocin (starogrški *ōkys* za "hiter" in *tokos* za »rojstvo«), ki se sprošča med porodom, ne le povzroči porod, ampak kot eden najmočnejših hipokampalnih rastnih dejavnikov⁸⁵ prav tako zagotavlja, da materin avtobiografski spomin prejme močan impulz rasti, čeprav bi imel porodni stres (ali visoke ravni glukokortikoidov) dejansko škodljiv učinek. Podoben stimulativen učinek na hipokampalno nevrogenezo ima prolaktin, hormon, ki spodbuja nastajanje mleka med dojenjem in tako pozitivno vpliva na duševno zdravje in avtobiografski spomin matere v tem formativnem obdobju življenja.⁸⁶ S pomočjo dveh hormonov oksitocina in prolaktina mati ne le intenzivno zaznava obrazne mimike, geste in vonje svojega novorojenčka, ampak si jih tudi zelo podrobno zapomni. Lahko se razvije odnos mati-otrok, ki temelji na materinem avtobiografskem spominu, ki je za otroka življenjskega pomena in traja vse življenje.

A vsak odnos, ki ga tekom življenja vzpostavimo z drugimi ljudmi, temelji tudi na sproščanju in delovanju oksitocina, zato izolacija in (ne)socialna distanca slabo vplivata na vzdrževanje naše hipokampalne zmogljivosti. To je posledica pomanjkanja tega veznega hormona in tudi ravni nevrotoksičnega stresa, ki ga povzroča osamljenost (glejte [poglavje 4](#)) in nenazadnje pomanjkanje komunikacije (glejte [poglavje 5](#)). Navsezadnje bivanje z drugimi ljudmi zagotavlja čustvene izkušnje ali pogovore, ki jih novi hipokampalni nevroni potrebujejo za lastno preživetje. To je zato, ker naši novonastali nevroni preživijo le, če so indeksni nevroni, ki imajo možnost kodiranja novih izkušenj in tako postanejo stalni del hipokampalne mreže. [V zadnje poglavje](#), govoril bom o manj znani temni plati oksitocina, ki jo običajno povezujemo le s pozitivnimi konotacijami.

Hipokampus lahko ustvari nove nevrone le, če ni zaposlen z avtobiografskim zbiranjem novih izkušenj. To je zagotovo eden od razlogov, zakaj melatonin ne omogoča samo globokega spanca, ampak tudi spodbuja hipokampalno nevrogenezo.⁸⁷ Skladno s tem imajo pogoste prekinitev spanja in dolgotrajno pomanjkanje spanja škodljive posledice za zdravje in predvsem za ohranjanje kognitivnih sposobnosti. Pomanjkanje spanja zavira nevrogenezo in vodi do povečanih ravni glukokortikoidov ali stresnih hormonov, ki ne le zavirajo rast možganov, ampak imajo tudi nevrotoksične učinke, krčijo možgane in zlasti hipokampus. Obnovitev naravne nevrogeneze odraslih pri odraslih po kroničnem pomanjkanju spanja traja približno dva tedna in vključuje začasno kompenzacijsko povečanje stopnje tvorbe novih nevronov.⁸⁸

Čas

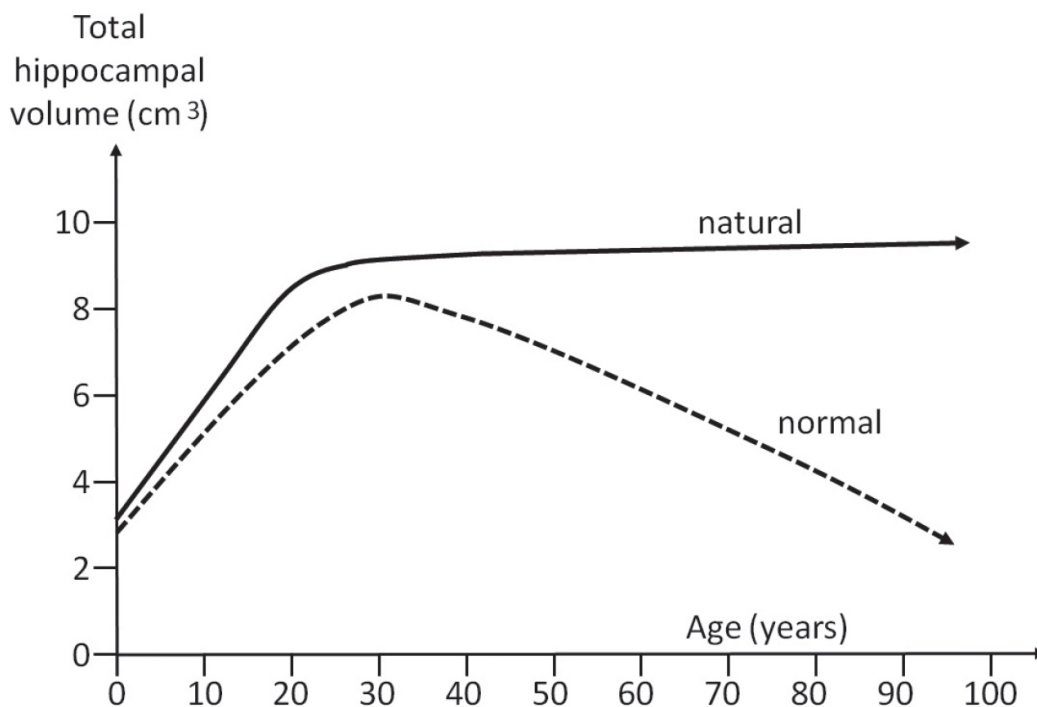
Vse, kar počnemo, zahteva čas. Čeprav nam digitalna revolucija omogoča, da naredimo skoraj vse hitreje kot pred nekaj leti, imamo vedno manj časa za uravnoteženo življenje – bolj kot je mogoče, manj se nam zdi izvedljivo. Pomanjkanje časa oziroma želja ali potreba narediti več, kot je izvedljivo, ustvarja kronični stres. Ena od posledic je izgorelost, dolgoročno pa grozi depresija in celo alzheimerjeva bolezen. Kronična stiska – to je stresni hormon – zavira nevrogenezo in hkrati spodbuja neurodegeneracijo. Toda ne delati ničesar, nimati nalog in biti nepotreben več (imati preveč časa na rokah) tudi ni dobro, ker manjkajo rastni impulzi za hipokampalno nevrogenezo. Eustress ali pozitivni stres, ki ga povzročajo zahtevne, a izvedljive naloge, je idealen.

Čas oziroma njegova razpoložljivost je torej že sama po sebi pomemben dejavnik za naše duševno zdravje. Vendar pa je čas pomemben tudi pri uravnovešanju drugih elementov hipokampalne zaščitne formule: ali si človek vzame dovolj časa za svoje življenjske cilje, družabne ali fizične aktivnosti ali preprosto za dovolj spanja. Mnogi ljudje so izgubili to ravnotežje. V kombinaciji s primanjkljaji v vsebini, zlasti v prehrani, to pojasnjuje življenjski slog, ki je vse prej kot vrsta-

primerno. Posledica tega je, da hipokampus med razvojem ne doseže svojega polnega genetskega potenciala in se pri »normalnih« odraslih osebah skrči, namesto da bi rasel vse življenje.

Nenaravna normalnost kroničnega Uničenje hipokampusa

Za ohranitev našega avtobiografskega spomina in s tem integritete naše osebnosti ter sposobnosti njenega nenehnega razvoja je potrebna vseživljenjska proizvodnja novih indeksnih nevronov. Od tega je odvisna moč naše psihične odpornosti in je predpogoj za našo pripravljenost poskusiti nekaj novega in razširiti svoja obzorja, ko se to zdi potrebno ali celo obetavno. Poleg dejstva, da produktivna nevrogeneza nudi zaščito pred depresijo in končno Alzheimerjevo boleznijo, potrebujemo vsak dan nove indeksne nevrone, da ostanemo sposobni sistema 2 ali da lahko razmišljamo in spreminjamo smer, ko bi bilo za nas to bolje. A prav to je tisto, kar nam zaradi trenutnega načina življenja primanjkuje, kot je pokazala predhodna razprava. Namesto vztrajne rasti s produktivno nevrogenezo, ki bi ustrezala njegovemu naravnemu potencialu (polna puščica [vslika 8](#)), hipokampus odraslih, razvrščenih kot normalno zdrav (črtkana puščica [vslika 8](#)) v povprečju izgubi približno 1,4 odstotka svoje prostornine na leto življenja, kot je pokazala velika mednarodna študija.⁸⁹

Slika 8

Ogromno izgubo avtobiografskega spomina in s tem osebnih spominov pri odraslih, ki veljajo za zdrave, je potrdila druga študija, objavljena leta 2019 s podatki približno dvajset tisoč Britancev.⁹⁰ V tej volumetrični analizi so bili udeleženci tudi razvrščeni kot duševno zdravi na podlagi njihove zdravstvene kartoteke, zato je bila stalna izguba volumna hipokampusa opredeljena kot normalna. Tako avtorji navajajo, da "podatki zagotavljajo obsežno normativno zbirko podatkov, ki olajša starostno prilagojeno določanje, kje je volumen posameznega hipokampusa in temporalnega režnja znotraj normalne porazdelitve." Z drugimi besedami, če je vaša stopnja krčenja znotraj obsega tega normativnega nabora podatkov, se šteje, da je vse v redu, dokler očitno ni več v redu in delovanje možganov dramatično in merljivo upade.

Normalno ali naravno?

V vsakdanjem jeziku ta dva izraza pogosto nista dovolj ostro ločena. *normalno* opisuje, kaj bo bolj verjetno opazovano kot kaj drugega; to je statistična izjava o pogostosti. Če večina ljudi počne isto, se to šteje za normalno. Podobno je zmanjšanje hipokampusa posledica običajnega vedenja ljudi v naši sodobni družbi in se zato šteje za normalno. Tako velja za normalno, da večina ljudi zboli za Alzheimerjevo boleznijo, če prej ne umrejo za posledicami druge običajne bolezni sodobne civilizacije, kot so sladkorna bolezen tipa 2, možganska kap, srčni infarkt ali rak. Ampak to ni *naravno*. Sodobna medicina tudi tu ne dela čistega razlikovanja, kar je lahko zelo nevarno. Na primer, vsakdo, ki se obnaša normalno, ki ima normalne krvne vrednosti ali normalno stopnjo krčenja hipokampusa, velja za zdravega, dokler ta normalen razvoj skoraj neizogibno ne vodi do pojava simptomatske bolezni. A tudi to je normalno, čeprav bi se dalo preprečiti, če bi na to pomislili prej, kar bi bilo naravno oziroma vrsti primerno. Če ne boste imeli sreče, bo prepozno.

Znanstveno je bilo nedvomno dokazano, da pri klinično diagnosticirani Alzheimerjevi bolezni hipokampus izgublja prostornino s hitro hitrostjo do 5 odstotkov na leto, ko je bolezen v teku.⁹¹ Razlog za to je, da se v tem primeru pospešijo nevropatološki procesi (npr. kot posledica kronično visokega in s tem nevrotoksičnega sproščanja glukokortikoidov). Vsaka izguba volumna, tudi domnevno majhna, pa je patološka. Povprečna stopnja izgube prostornine hipokampusa v višini 1,4 odstotka na leto pri odrasli populaciji (kar smo videli v gimnastični skupini, o kateri smo govorili prej) nikakor ni naraven proces, ki bi bil resnično normalen v smislu zdravja. Normalno je le v statističnem smislu, kar je še slabše. Kajti ta zdaj pogosta motnja ali stalna izguba volumna in vsebine avtobiografskega spomina je posledica razločljive in zlahka preprečljive kombinacije pomanjkljive nevrogeneze hipokampusa pri odraslih in sočasne neurodegeneracije. To so

patoloških procesov, ki se medsebojno krepijo in pospešujejo, zaradi česar bo ta počasnejši proces krčenja hipokampusa prej ali slej pripeljal do Alzheimerjeve demence.

Ob predpostavki, da so zgoraj omenjene študije in številne druge, ki opisujejo podobno visoke stopnje krčenja, reprezentativne za to, kar se dogaja po vsem svetu,⁹² in glede na to, da je depresija vzročni pokazatelj akutno motene hipokampalne nevrogeneze, pojav pojasnjuje, zakaj je depresija že leta 2017 postala glavni vzrok globalne poklicne invalidnosti.⁹³ V letu 2019, istem letu, ko so podatki prikazani v [slika 8](#) je WHO razglasila depresijo za prvo bolezen na svetu.⁹⁴ Toda hipokampalna demenca ali Alzheimerjeva bolezen je tudi strašljivo dober biomarker za hipokampalno nevrodegeneracijo, ki je posledica dolgotrajnega pomanjkanja nevrogeneze. Bolj kot je proces krčenja hipokampusa napredoval, večja je verjetnost, da se bo samoohranitveni sistem popolnoma sesul, kar posledično pospeši nevrodegeneracijo in naredi razvoj Alzheimerjeve bolezni neizogiben. Vendar pa se odprava primarnih vzrokov za pomanjkljivo nevrogenozo hipokampusa skoraj nikoli ne zgodi, razen če človek posreduje zgodaj in dovolj odločno. Tako je po podatkih WHO Alzheimerjeva bolezen istega leta (2019) napredovala in postala tretji vodilni vzrok smrti v ZDA in Evropi. To prepoznam kot nadaljnjo posledico zmanjšanja hipokampusa, ki se mu je mogoče izogniti, ali natančno kot usoden stranski produkt normalnosti, prikazane v [slika 8](#).⁹⁵

Številka, ki izhaja iz podatkov obeh študij, je torej navsezadnje prikaz normalnosti duševno izčrpane družbe. Takšno družbo kratkoročno ogroža naraščajoča stopnja depresije in dolgoročno vse več primerov Alzheimerjeve bolezni. Poleg tega to stanje duševne izčrpanosti pomeni, da lahko ljudje pogosto izgubijo sposobnost samostojnega razmišljanja, tudi ko so še vedno v precej neopaznem, domnevno zdravem stanju. To lahko zveni kot pretirana sodba le, dokler se ne zavedamo, da je normalna izguba volumna hipokampusa jasen pokazatelj pomanjkljive operativne sposobnosti razmišljanja Sistema 2 v smislu kroničnega izčrpanja tega. Morda je to prispevalo velik delež

prebivalstva, ki sprejema ukrepe proti COVID-19, ki kradejo svobodo, vključno s tehnologijo eksperimentalnega cepljenja, ki sili telo v proizvodnjo eksogenih in zelo strupenih beljakovin (glej [poglavje 4](#)) v lastnih celicah. K temu je dodana še oslABLJENA psihična odpornost mnogih ljudi, ki omogoča, da jih obvladujejo iracionalni strahovi, poleg pogosto oslABLJENEGA EGA, zaradi česar ljudje sledijo množicam, tudi ko te očitno bežijo v brezno.

Dolgo časa sem domneval, da je opisano patološko krčenje hipokampusa v svetovnem merilu le posledica nehote zgrešenega kulturnega razvoja. Že takrat me je presenetilo, da so številne raziskave ta patološki proces obravnavale kot normalnega in tako niso pokazale razloga za iskanje in odpravljanje vzrokov. Šele ko je bila zaradi tega diagnosticirana depresija ali Alzheimerjeva bolezen, je bilo mogoče identificirati hipokampalne vzroke kot take. A te so običajno zdravili le z zdravili. Podobno me že dolgo preseneča, da se tako rekoč vsi vzroki oslABLJENE nevrogeneze hipokampusa pri odraslih štejejo za popolnoma normalne. Danes velja za normalno, da smo v službi ali zasebnem življenju pod stresom in zato slabo spimo ali pa zaman iščemo praktičen odgovor na vprašanje smisla življenja v starosti. Telesna nedejavnost se prav tako šteje za normalno: po navedbah WHO pomanjkanje obstaja le, če »vsaj 150 minut zmerne intenzivnosti [pri kateri povečate srčni utrip ali se potite] ali 75 minut intenzivno intenzivne telesne dejavnosti na teden« niso izpolnjeni.⁹⁶ Pozor, na teden, ne na dan! To pomeni le dvaindvajset minut zmerne telesne dejavnosti na dan. Toda leta 2018 je le 42 odstotkov nemškega prebivalstva in le 40 odstotkov prebivalstva ZDA izpolnilo ta skromni cilj.

Poleg pomanjkanja gibanja je pomanjkanje osnovnih mikrohranil med glavnimi vzroki za degeneracijo hipokampusa. Pri »zdravih« odraslih v Nemčiji je dosežena le približno polovica optimalne ciljne ravni vitamina D 125 nmol/l (50 ng/ml), tudi poleti in kljub dobremu sevanju UVB.⁹⁷ Pozimi je povprečna raven celo štirikrat nižja, kar dokazano spodbuja izgubo zmogljivosti hipokampusa. Toda ta pomanjkljivost lahko pojasni tudi popolnoma nepotrebne smrti zaradi

COVID-19 in številne druge sezonske bolezni dihal, ki jih bom podrobneje obravnaval [vpoglavje 4](#).

Zato je še toliko bolj osupljivo, da je Bill Gates spomladi 2020 kljub vsem znanstvenim dokazom trdil: »Ne razumemo, zakaj je gripa sezonska. Tako globoka stvar je, da obstaja to trimesečno obdobje, ko je zelo aktivno, nato pa skoraj devet mesecev, ko ga težko najdeš, odvisno od tega, na kateri polobli si.«⁹⁸

Vprašanje je, na koga misli *m*? Ostali tehnokrati? Znanstvena skupnost? A ne more biti slednje, saj je več kot štiri desetletja prej splošni zdravnik in epidemiolog Robert Edgar Hope-Simpson jasno dokazal, da je sezonskost gripe povezana s položajem sonca.⁹⁹ In že več kot četrto stoletje prej je postalo enako jasno, da neustrezna izpostavljenost ultravijoličnemu sevanju B (UVB) vodi v pomanjkanje vitamina D, ki oslabi imunski sistem in s tem povzroči sezonskost bolezni dihal.¹⁰⁰ To pomanjkanje pojasnjuje ne le večjo nalezljivost bolezni, ampak tudi njen hujši potek. Lahko bi si mislili, da tistih, ki hočejo spremeniti svet, si ga lastiti ter ga nadzirati in dominirati s cepivi, ne glede na to, kako nevarna so, ne morejo ustaviti tako trivialne, verjetne razlage.

Zaradi zanemarjanja človeških življenj med pandemijo COVID-19 sem spoznal, da je na kocki več kot le denar. Na žalost, šele ko smo mojo družino in mene prizadeli včasih povsem nesmiselni ukrepi COVID-19, je zame dokončno upadel denar. Pomanjkanje joda v državah, ki nam služijo kot vir surovin, bi moralo biti zadosten pokazatelj, saj bi ga bilo mogoče z nizkimi stroški zlahka in v celoti odpraviti in izjemno škodljive učinke na razvoj otrokovih možganov. preprečili. Zagotovo ne gre za reševanje življenj, niti samo za denar. Poraja se sum, da je oblast nad ljudmi, dosežena in utrjena z zmanjšanjem njihove duševne sposobnosti, pravi cilj. Strategija pod krinko ciljanja na COVID-19 je bila v tem pogledu zelo uspešna v svetovnem merilu in morda zelo dolgoročno, kot ponazarja predhodna razprava o "normalnem" krčenju hipokampus. je

Predstavlljivo je, da so tehnokratski morebitni svetovni vladarji leta 2019 ugotovili (morda na podlagi rekordno visokih stopenj depresije), da je delovanje hipokampusa in s tem zaščita pred indoktrinacijo na najnižji ravni vseh časov, in so zato pripravljene odkrito spodbujati nov svetovni red pod njihovim vodstvom. Vsaj prepričani so bili, da ne bodo naleteli na prevelik odpor.

POGLAVJE 3

REPROGRAMIRANJE ČLOVEKA MOŽGANI

Pripadamo dobi, katere kultura je v nevarnosti, da propade

pomeni za kulturo.

— Friedrich Nietzsche (1844–1900)

Dvostranski napad na človeško dušo

Ljudje lahko drug drugega dojemajo kot sorodne duše, če imajo podobne in pogosto drastične življenjske izkušnje, bodisi preden so se spoznali bodisi v skupnem življenju. Tako so povezani spomini, dostopni preko hipokampalnih indeksnih nevronov, tisti, ki zagotavljajo občutek sorodstva duše. Ena kulturna indikacija, da bi lahko bil hipokampus prehod v tisto, čemur pravimo naša duša, prihaja iz Indije. Tam je rečeno, da je potreben čas, da nas duša dohiti, ko potujemo. Pravzaprav potrebuje vsaj en dan, da nevroni GPS v hipokampusu preslikajo novo počitniško točko in jo označijo kot varno. Ti

poznaš pot v novem okolju, se počutiš varnega in potem se res počutiš kot doma.

Skozi našo kulturno zgodovino je bilo srce opredeljeno kot sedež naše duše, verjetno zato, ker srčni utrip odraža naše čustvene občutke. Toda srce reagira, medtem ko hipokampus deluje oziroma si zapomni vse, kar sestavlja nas in naše življenje. Zahvaljujoč samo hipokampalnemu spominu se dojemamo kot neprekinjen jaz in vedno dobimo odgovor na osrednje vprašanje, kdo smo. Brez hipokampusa se ne bi mogli spomniti čustveno pomembnih dogodkov v našem življenju in zato ne bi mogli najti sorodne duše. Brez hipokampusa verjetno ne bi mogli niti pomisliti na dušo ali posmrtno življenje, saj brez preteklosti ni prihodnosti, o kateri bi lahko filozofirali.

Pomen hipokampusa za življenje naše duše lahko ponazorimo z izjemno uspešnim odlomkom o kraji duše iz fantastičnega romana Joanne K. Rowling. *Harry Potter in jetnik iz Azkabana*. V zgodbi dementorji ljudem grozijo z nečim »hujšim od smrti«, ko ta najnevarnejša magična bitja s poljubom izsesajo dušo iz svojih žrtev. Ko Harryja Potterja vpraša, ali dementorji ubijajo na ta način, njegov učitelj odgovori: »Veliko huje od tega. Veste, lahko obstajate brez svoje duše, dokler vaši možgani in srce še delujejo. Ampak ne boš imel več občutka sebe, ne spomina, nič ... česarkoli." ¹ Kar je v taki situaciji še hujše in velja tudi za pozno hipokampalno demenco, je naslednje: »Možnosti za ozdravitev ni. Samo obstajal boš. Kot prazna lupina. In tvoja duša je odšla za vedno ... izgubljena.«

Razpravo prepuščam teologom in filozofom, ali naj hipokampus razumemo zgolj kot biološki izvor našega občutka, da imamo metafizično dušo, ali celo kot prehod v našo dušo kot občutek nas samih. Nekaj je gotovo: hipokampus je idealna točka napada za popolnoma nov in zelo resničen dvojnik Rowlinginih Dementorjev. Novi operacijski sistem zahteva, da se vsakemu posamezniku odvzame njegova ali njena duša – to je delno avtobiografski spomin. Recimo mu socialni operacijski sistem, na kratko SOS. Kot ne bom vplival samo našo kulturo, ampak

za vsakega posameznika je akronim slučajno enak kot pri signalu v sili »Rešite naše duše«.

Spomladi 2023, ko pišem te vrstice, smo že sredi tega dramatičnega procesa depersonalizacije skoraj celotne človeške družbe. Navsezadnje je tehnokratska elita s svojimi svetovnimi usklajenimi ukrepi proti COVID-19 uspela pripraviti zastrašujoče veliko število ljudi, da branijo svoje prepričanje v svojo pripoved o odrešilnem cepljenju, proti vsem dokazom, z vehementnostjo proti drugače mislečim ali sploh razmišljati.

Pripovedi kot sredstvo moči

Strah pred smrtjo ali tistim, kar bi lahko prišlo po smrti, je izvor nešteti zgodb o tolažilnem posmrtnem življenju. Ker je vsakomur očitno, da telo pokojne osebe ne živi naprej, je duša nujno predpostavljena, da je pravljica o večnem življenju verodostojna. Najzgodnejše pripovedi verjetno segajo daleč dlje od naših zgodovinskih zapisov in so stare toliko kot začetek samorefleksivne, zavestne misli.

Pripovedi veljajo za »pomenotvorne zgodbe«, ki imajo zaradi svojega kulturnooblikovalnega učinka na sobivanje ogromen vpliv na to, kako dojemamo ali gradimo svet okoli sebe. Tako pripovedi, ki nas spremljajo v otroštvu in mladosti, ne postanejo le bistveni del naše osebnosti, ampak tudi pomagajo določiti, kaj doživljamo in kako doživljamo, tako da usmerjajo naša dejanja in misli. Skratka, nad nami imajo izjemen nadzor. Nič čudnega torej, da se pripovedi zlahka zlorabljajo kot instrumenti moči in so včasih ustvarjene prav s tem namenom. Indoktrinacija je poskus moči željnih osebnosti, da bi drugi ljudje čim bolj verjeli v določeno pripoved, ki služi eliti. Preverjeno sredstvo za doseg tega je strah pred trpljenjem in predvsem strah pred smrtjo, ki je osnova vseh drugih strahov.

A to je verjetno šele začetek. Če hoče tehnokratska elita dolgoročno stabilizirati svojo oblast v smislu *Pogumen nov svet*, propaganda, ki temelji samo na strahu, ni dovolj. Aldous Huxley je to prepoznal že pred skoraj sto leti in literarno ponazoril. Da bi družba sprejela operacijski sistem tehnokratov, ne smejo biti več zaznavna protislovja z lastno zgodovino. Med lastnimi izkušnjami iz prejšnjih časov in novimi pričakovanji, obljubami in zahtevami tehnokratov ali vsakdanje realnosti prihodnjega obstoja, ki ga bo nadzorovala umetna inteligenca, ne sme biti disonance. Ni nujno, da je narativ za ohranitev oblasti smiseln in je lahko celo precej kontradiktoren sam po sebi in z zdravo pametjo. (Več o tem bom povedal v [poglavje 5.](#)) Za pravilno delovanje mora SOS biti ne le del avtobiografskega spomina, ampak tudi neprekosljiva podlaga, na kateri temeljijo vse druge vsebine avtobiografskega spomina. SOS zagotavlja razlagalni okvir; je tehnokratski nasprotnik religije z izključno zahtevo po veljavnosti.

Za zagon novega operacijskega sistema mora računalnik najprej formatirati trdi disk računalnika, nato pa je treba sistem namestiti. V nasprotnem primeru računalnik ne bi mogel zagnati novega sistema. Zelo podobna je situacija z resetiranjem s strani novega tehnokratskega SOS. Samo s prepisovanjem starih indeksnih nevronov se bodo preprečila neskladja in reprogramirani ljudje ne bodo vznemirjeni zaradi privlačnejših alternativnih življenjskih načrtov. Njihov hipokampus je nato prispel v tehnokratsko prihodnost in ne pozna ničesar drugega, razlaščena oseba pa je »srečnejša in bolj zadovoljna kot kadarkoli prej«, ker ni *prežanj* ali njo.

Nekdanji jaz, sestavljen iz vseh avtobiografskih spominov in z njimi povezanih občutkov, upov in vrednot, bi bil nato izbrisan in namerno nadomeščen s tehnokratsko zgrajenim temeljem identitete ali s katero koli pripovedjo, tako da bi se preteklosti spominjali le kot temne in nevarne. zaradi virusnih, jedrskih in številnih drugih groženj

Približati se *Pogumen nov svet* paradigme je hipokampalna nevrogeneza idealna tarča, saj zagotavlja pogoje za ljudi

usmeriti v nove smeri po presoji oblastnikov. Vendar pa zahteva dvostranski napad:

- Novo proizvodnjo potencialnih indeksnih nevronov je treba popolnoma zatreti. Istočasno so obstoječi indeksni nevroni zdesetkani z nevrodegenerativnimi ukrepi.
- Preostali indeksni nevroni, ki omogočajo dostop do avtobiografskih spominov, so zaporedno prepisani s podpisi tehnokratske pripovedi.

Uspeh takšnega transformativnega razvoja je bil očitno že med razpravami o ukrepih proti koronavirusu. Verniki niso imeli posluha za znanstvene argumente, ki so spodbijali tehnokratsko pripoved, ki je bila na primer sestavljena iz fraze »cepljenje ščiti in vrača naše svoboščine«. Če je kdo kljub temu skušal načeti pogovor o tem, se je marsikdo odzval kot osebno napaden. V takšnih situacijah je bilo po moji oceni že mogoče opaziti prvi večji uspeh tega nevropatološkega napada na hipokampalne indeksne nevrone: po eni strani transformirani niso imeli nobene ali vsaj omejene sposobnosti sistema 2 in naravne radovednosti glede vitalnega medicinskega vprašanja. . Po drugi strani in kar je po mojem mnenju bolj moteče, so nekateri njihovi indeksni nevroni že zakodirali dostop do neokortikalno shranjenih vsebin tehnokratske pripovedi, ki je tako de facto postala del nove, reprogramirane osebnosti, ki jo je bilo zdaj treba braniti.

Moja teza je, da je bila pandemija COVID-19 z vsemi svojimi ukrepi prva svetovna orkestracija pogojev za takšno mentalno preobrazbo. Vzpostavil je nova osnovna pravila sobivanja in človeštvu je bil vsiljen nov »operacijski sistem«. Če se ta predpostavka izkaže za resnično, jo je treba šteti za zelo uspešno in predhodnico nadaljnjih napadov na hipokampus. Da bi se zaščitili, je nujno, da razumemo modus operandi, cilje in mehanizme protagonistov Velike ponastavitve na podlagi tega, kar se je doslej zgodilo. Kratek oris tega dvojnega napada in njegovih očitnih posledic sledi v naslednjih dveh razdelkih.

V naslednjih dveh poglavjih bom podrobneje opisal vsak korak napada na podlagi dejanj, ki so se zgodila. Preučil bom, kakšne specifične učinke so imeli na funkcije hipokampusa. Nenazadnje se bom vprašal, kateri nadaljnji ukrepi so morda načrtovani in so že napovedani.

1. del: Zmanjšanje avtobiografskega indeksa Nevroni

Poglejmo znova pogosto uporabljen literarni načrt distopične družbe, na katerega nas je opozarjal Huxley, da razumemo, s čim imamo opravka v nekoliko spremenjeni obliki. notri *Pogumen nov svet*, na razvoj ploda vplivajo kemična sredstva (odvzem kisika ali dajanje etanola), da nastanejo enotna človeška bitja z vnaprej določeno mentalno in spominsko zmogljivostjo. Glede na čas in intenzivnost kemičnega posega se razvijejo različne stopnje telesne in predvsem duševne prizadetosti. Zanimivo je, da je hipokampus možganska struktura, ki je najbolj občutljiva na pomanjkanje kisika² in zastrupitev z alkoholom.³ Z zaviranjem rasti hipokampusa ali z uničenjem hipokampusa pred rojstvom (dekantacija) nastajajo jasno opredeljena kastna bitja, od tako imenovanih Alf do Epsilonov, z padajočo mentalno oziroma hipokampalno učinkovitostjo. Vendar to zahteva dodatno proizvodnjo maternice in sposobnost ustvarjanja na tisoče genetsko identičnih kopij z manipulacijo zgodnjega zarodka.

Če predpostavimo, da podobni nameni manipuliranja z bitji obstajajo tudi danes, a brez možnosti podobno neposrednega vpliva na plodove v njihovem razvoju, obstaja možno sredstvo za doseganje enakih učinkov: povzročiti ciljno pomanjkanje nekaterih mikrohranil, ki so bistvena za rast hipokampusa. Sem sodijo prej omenjeni jod, vitamin D3 ali vodne omega-3 maščobne kisline. V industrializiranih državah globalnega severa si na vse načine prizadevajo preprečiti zadostno oskrbo z vitaminom D3 ali vodnimi omega-3 maščobnimi kislinami, na primer z obsežnimi študijami v odmevnih revijah, ki so napačno interpretirane ali slabo zasnovane. od

na začetku dati izkrivljen vtis o stanju ponudbe ali potrebi, kot bom podrobneje pojasnil kasneje. Tako se resna pomanjkanja vitamina D ali vodnih omega-3 maščobnih kislin pojavljajo pri velikem delu populacije in niso prepoznana in popravljena zaradi prenizkih mejnih vrednosti. Zelo moteče je, da takšne okoliščine za mnoge ostanejo neopažene, čeprav je vpliv na človeštvo velik in merljiv, v obsegu, podobnem manj subtilnim postopkom Huxleyjeve distopije.

Iščemo dejavnike, ki bi lahko nadomestili pomanjkanje kisika med razvojem ploda. Kot nadomestek za dajanje toksinov - alkohol v izmišljenem *Pogumen nov svet*—injiciranje modificiranega virusnega genskega materiala, ki kodira strupeni konični protein SARS-CoV-2, služi kot posebej perfiden primer. Ta skok, kot ga bom imenoval v nadaljevanju, zavira rast hipokampusu in aktivira nevrodegeneracijo. To bom podrobno prikazal v naslednjem poglavju z uporabo znanstvenih študij. Če pa je degeneracija nevronov namerna, ne bi želeli, da bi napredovala prehitro, sicer bi se predčasno končala s hipokampalno demenco ali Alzheimerjevo boleznijo. Indoktrinacija s tehnokratsko pripovedjo bi bila potem načeloma brezupna, ker na koncu ne bi bilo na voljo dovolj indeksnih nevronov za prepisovanje. Treba je še ugotoviti, ali je spiking v povezavi z drugimi nevrodegenerativnimi dejavniki v tem smislu pravilno odmerjen. Vendar pa bo na podlagi moje lastne raziskave na to temo in zaradi različnih že omenjenih dejavnikov vse večji del človeštva preživel svoj kasnejši obstoj z Alzheimerjevo boleznijo, tako kot »srečni« prebivalci Huxleyjeve *Pogumen nov svet*.

Od tod izvira moja pozna fascinacija nad vsebino tega skoraj stoletje starega romana: prepoznavanje dejavnikov, ki škodujejo hipokampalni nevrogenezi pri odraslih oziroma avtobiografskemu spominu, ter preprečevanje in vzročno zdravljenje Alzheimerjeve bolezni. notri *Pogumen nov svet*, ljudje umirajo pri približno šestdesetih zaradi »galopirajoče demence«, ker zelo hitro napreduje. Zdravilo soma, glavni vzrok hitrega duševnega propada, naredi distopično življenje znosno do nenadnega konca. Za nas nehumana, zastrašujoča napoved prihodnosti in zločin brez primere nad

človeštvo, če ga namerno potiskamo naprej, postaja vse bolj verjetno, kot bom pokazal na koncu [poglavje 4](#).

Drug učinkovit pristop za zaviranje hipokampalne nevrogeneze in degeneracijo že obstoječih hipokampalnih indeksnih nevronov (in ne samo teh) je zagotoviti trajno visoko, nevrotoksično sproščanje glukokortikoidov (stresnega hormona ali bolje rečeno hormona anksioznosti pred smrtjo par excellence, saj nadledvična žleza žleze živali v klavnici ga sproščajo v velikih količinah) v splošni populaciji, tudi pri otrocih. Za ta namen so primerni vsi možni scenariji tesnobe. Beseda *scenarij*že nakazuje, da je tesnoba agonije in smrti lahko povzročena z učinkovito inscenacijo, resnična nevarnost pa je lahko po svoji razsežnosti popolnoma nepomembna in celo mora biti, saj bi se sicer neobvladljiva tesnoba umaknila obvladljivemu strahu z veliko manjšim učinkom.

Zaradi kronične zaskrbljenosti za življenje in telo oslABLJENA proizvodnja novih indeksnih nevronov oslabi psihološko odpornost, zaradi česar je ljudi enostavno nadzorovati in nanje vplivati. Ker pa je tesnoba tudi dokazano sredstvo za reprogramiranje preostalih hipokampalnih indeksnih nevronov, ima izzivanje stanja nenehne tesnobe dvojno korist. Tudi to bi lahko bil bistveni namerni vidik širokega tehnokratskega napada na našo identiteto in mentalno svobodo.

2. del: Prepisovanje preostalih indeksnih nevronov s tehnokratsko pripovedjo

Večina ljudi meni, da je izčrpanost ega ali občutek izčrpanosti po dolgem dnevu negativna stvar. Toda to je pravzaprav zaščitni mehanizem, ki nam preprečuje vklop sistema 2, ko je naša frontalna možganska baterija prazna, ko naš hipokampus nima na voljo novih indeksnih nevronov. Če bi se kljub psihični izčrpanosti prisilili k razmišljanju o problemu na primer pozno ponoči, bi neizogibno morali uporabiti stare indeksne nevrone, ki pravzaprav že služijo kot dostopna koda za pretekle izkušnje. Hipokampusu potem ne bi preostalo drugega, kot da jih prepíše z

lokacijske in časovne koordinate novih misli sistema 2, ki bi za vedno uničile podpise indeksa in s tem dostop do prejšnjih spominov, shranjenih na neokortikalnem "trdem disku". Njihova vsebina bi bila še vedno tam, vsaj za nekaj časa, vendar brez kod za dostop do hipokampusa iskanje ni več mogoče.

Tako izčrpanost ega ni absolutna ovira za naše možgane pri vklopu sistema 2 ali ustvarjanju novega trajnega spomina – k temu jih lahko prisilijo zunanje okoliščine. To je smiselno z evolucijsko biološkega vidika. Tudi zvečer, v stanju duševne izčrpanosti, je lahko zelo pomembno razmišljati s Sistemom 2 namesto reagirati s Sistemom 1, da bi se spopadli s situacijo, ki jo dojemamo kot življenjsko nevarno. Namesto da bi tvegali svoje življenje in v najslabšem primeru vsi spomini postali nesmiselni zaradi smrti, je bolje reprogramirati nekaj indeksnih nevronov in žrtvovati dostop do nekaj spominov iz preteklega življenja. Anksioznost je ključ do duševne ponastavitve, saj je dolgotrajnejše čustvo.

Strah ali tesnoba?

»Strah in tesnoba se pogosto pojavljata skupaj, vendar ta pojma nista zamenljiva. Strah je intenziven biološki odziv na neposredno nevarnost, medtem ko je tesnoba čustvo glede stvari, za katere mislimo, da se lahko zgodijo. Tesnobna in zastrašujoča čustva se lahko počutijo enako in jih je zlahka zamenjati, toda ko primerjamo strah in tesnobo, obstaja več pomembnih razlik med obema.«⁴Ko doživimo strah, je običajno najboljša izbira odziv sistema 1, kot je boj ali beg. Ko čutite tesnobo, je bolje, da najprej razmislite o možnih dejanjih, to je o aktiviranju sistema 2. To deluje tudi, če je ego takrat že izčrpan in je treba hipokampalne indeksne nevrone, ki so že v uporabi, prepisati z aktivnostjo sistema 2. Vendar pa je ta mehanizem v sili lahko zelo učinkovito uporabljen proti nam. Če želimo izbrisati naš hipokampalni dostop do avtobiografskih spominov in

Namesto tega vsadimo nove, sporočila je treba prenašati le v stanju izčrpanosti ega in z dovolj strahu.

S pomočjo hipnopedije je svetovna vlada v *Pogumen nov svet* uspe doseči, da ljudje svojo kasto obravnavajo kot edino zaželeno in se počutijo udobno v svoji duševni in družbeni nesvobodi. V ta namen se kastno specifična pripoved vsadi v spomin skozi tisoče ponovitev med spanjem, tako da postane neizpodbitna resnica od rojstva do adolescence. V resničnem svetu pa prepoznamo protipostavko hipnopediji in posebej učinkovito obliko propagande. Osrednji mediji, ki smo jim že od malih nog naučeni zaupati, vzbujajo strah v vseh njegovih vidikih in sčasoma utrdijo stanje razpršene tesnobe v psihi ljudi: vojne, izpadi električne energije, COVID-19, ideja o nalezljivosti brez simptomov in odgovornost za smrt nekoga drugega, podnebne spremembe in vse njihove nejasne posledice ter številne druge grožnje programirajo naš um, da se ves čas počutimo tesnobne. Podžiganje tesnobe, zlasti v večernih poročilih in posebnih oddajah, je zelo učinkovito sredstvo za prisilitev hipokampus, da aktivira sistem 2, tudi v stanju izčrpanosti ega. Propagirana vsebina tehnokratske pripovedi se vsadi v spomin in v odsotnosti novih neuporabljenih indeksnih nevronov (glej 1. korak) se dostop do prejšnjih spominov istočasno izbriše.

Ljudje postopoma postajamo sužnji tehnokratskega mišljenja in njegovih smernic. Živijo v nenehni tesnobi in zaradi svojega Sistema 1, treniranega s Sistemom 2, izvajajo vse ukrepe brez razmišljanja.

Eden od razlogov za sprejetje deloma pretiranih in deloma absurdnih ukrepov ter zahteve, da se o njih ne dvomi (glej opomin Wielerjeve besede), je bil gotovo že opisani samookrepljeni začarani krog tesnobe. Zaviral je hipokampalno nevrogenezo s trajno povečanim sproščanjem stresnih hormonov: sistem 2 je bil zaprt in psihološka odpornost se je zmanjšala, kar je posledično povečalo strah in skoraj onemogočilo racionalno refleksijo. Tako bi zlahka bil

nadzorovana s tesnobo, tudi če bi zahteve brez tesnobe veljale za popolnoma absurdne in morda celo nevarne. Poleg tega blokirana hipokampalna nevrogeneza povzroča tesnobo zaradi novih izkušenj, misli in mnenj, kar je enakovredno depresivnemu duševnemu stanju. Ko propaganda ali tehnokratska pripoved postane nova identiteta, je vsaka kritična misel, prinesena od zunaj, ostro zavrnjena. Navsezadnje nihče ne mara, če je njegova ali njena samoopredelitev postavljena pod vprašaj.

Jasno je, da se to, kar opisujem, ne dogaja naključno, ampak v skladu s tehnokratskim glavnim načrtom. Zaradi njegovega izvajanja se razvija globoko ego-šibka narcistična družba, ki vsakega drugače mislečega obravnava kot škodljivca družbenega tkiva. Med vročo fazo pandemije COVID-19 so ljudje branili prevladujočo pripoved, ne le zato, ker so njeni deli že postali vidiki njihove samopodobe, ampak tudi zato, ker so se počutili udobno le z množično skladnostjo.

Vodilna medijska sporočila so bila delno sestavljena iz ponavljajočih se sloganov, kot jih uporabljamo med hipnopedijo v *Pogumen nov svet*. Jasne meje namreč ni bilo vedno zaznati, številne izjave ministrov za zdravje, vladi zvestih strokovnjakov in predstavnikov medijev pa so se zdele kaotične in včasih celo protislovne, zlasti skozi čas. Nenehno so prihajale nove ocene in predpisi, ki jih nihče ni mogel ali hotel razumeti, kaj šele pojasniti. A prav takšen medijski pristop je nujen, da z nenehnimi, čustveno prizadetimi spremembami tečajev vzdržujemo permanentni način panike in s tem prisilimo hipokampus, da se spomni. Stalno ponavljanje istega se hipokampusu ne bi zdelo čudno, ker je že znano in bi ga ignorirali. Tako pester »infotainment«, preoblečen v večerne poročila, poskrbi, da vedno več stare identitete nadomešča nova samopodoba, ki vključuje identifikacijo s pripovedjo (več o tem [vpoglavje 5](#)).

Nenehno spreminjanje površinskega sporočila pa ohranja osnovni motiv nenehnega stanja anksioznosti, ki ga nikoli ni mogoče nadzorovati, ker dejanski vzrok tesnobe ni konkreten (kar bi potem samo sprožilo strah). Ostaja neoprijemljivo. V njihovi knjigi *Velika ponastavitev: Joe*

Biden in vzpon fašizma 21. stoletja, Glenn Beck in Justin Haskins pokažeta, kako preroki konca sveta in profesionalni generatorji tesnobe uporabljajo program v štirih korakih, ki se nenehno ponavlja kot anksiozna zanka,⁵ da potegne ljudi v svoj urok ali v začaran krog stalne tesnobe:

1. korak: Vzpostavite prilagodljiv časovni načrt

Ne povejte ljudem, da je katastrofa, ki jo napovedujete, tako neizogibna, da bodo kmalu videli, ali imate prav, vendar tudi ne delajte svojih bližnjih kriz predaleč v prihodnost, da nihče ne hodi naokoli danes bo dočakal njegove učinke.

2. korak: Predlagajte možne rešitve

Ne napovedujte katastrofe, ki je ni mogoče »rešiti«. Nima smisla ljudi prepričevati, da se bo življenje na zemlji končalo, če se glede tega ne da narediti ničesar, kajti če vse prepričaš, da so vsi obsojeni na propad, lahko le upajo, da se motiš.

3. korak: Ustvarite "soglasje"

Poiščite prave znanstvenike, ki podpirajo *nekaj*del vaše trditve, nato pa se pretvarjajo, da podpirajo *vsetega*. Naj vas ne skrbi, da bi vas ujeli na laži; večina ljudi se ne bo trudila preveriti znanstvene literature, da bi ugotovila, da je to, kar ste povedali, res. Prav tako, če je mogoče, izsledite nepoštene "znanstvenike", ki bodo podprli vaše trditve v zameno za financiranje.

4. korak: Nenehno spreminjajte svoje napovedi

Preden vsem postane jasno, da je vaša prva napoved popolnoma napačna, naredite novo napoved in nato ponovite korake 1, 2 in 3.

Tak ponavljajoč se program v štirih korakih domnevno nepovezane, na videz kaotične in številne scenarije globalnih groženj izpostavi takim, kakršni v resnici navidezno so: sistematičnemu napadu na duševno svobodo. Za optimizacijo učinka te anksiozne zanke v smislu hipokampus

reprogramiranja, je bil vgrajen v dobro preizkušen in optimiziran program indoktrinacije v osmih točkah, kot bom podrobno prikazal [vpoglavje 5](#). To bom rekel vnaprej: program je bil izpopolnjen v stoletjih poskusov in napak. Ameriška vlada se je tega naučila na težji način po korejski vojni med letoma 1950 in 1953 in ga od leta 2002 preizkuša na zapornikih v zalivu Guantánamo, najverjetneje še danes. Vse kaže, da je bilo z njim pridobljeno znanje v začetku leta 2020 prvič znanstveno natančno aplicirano na celotno svetovno populacijo.

POGLAVJE 4

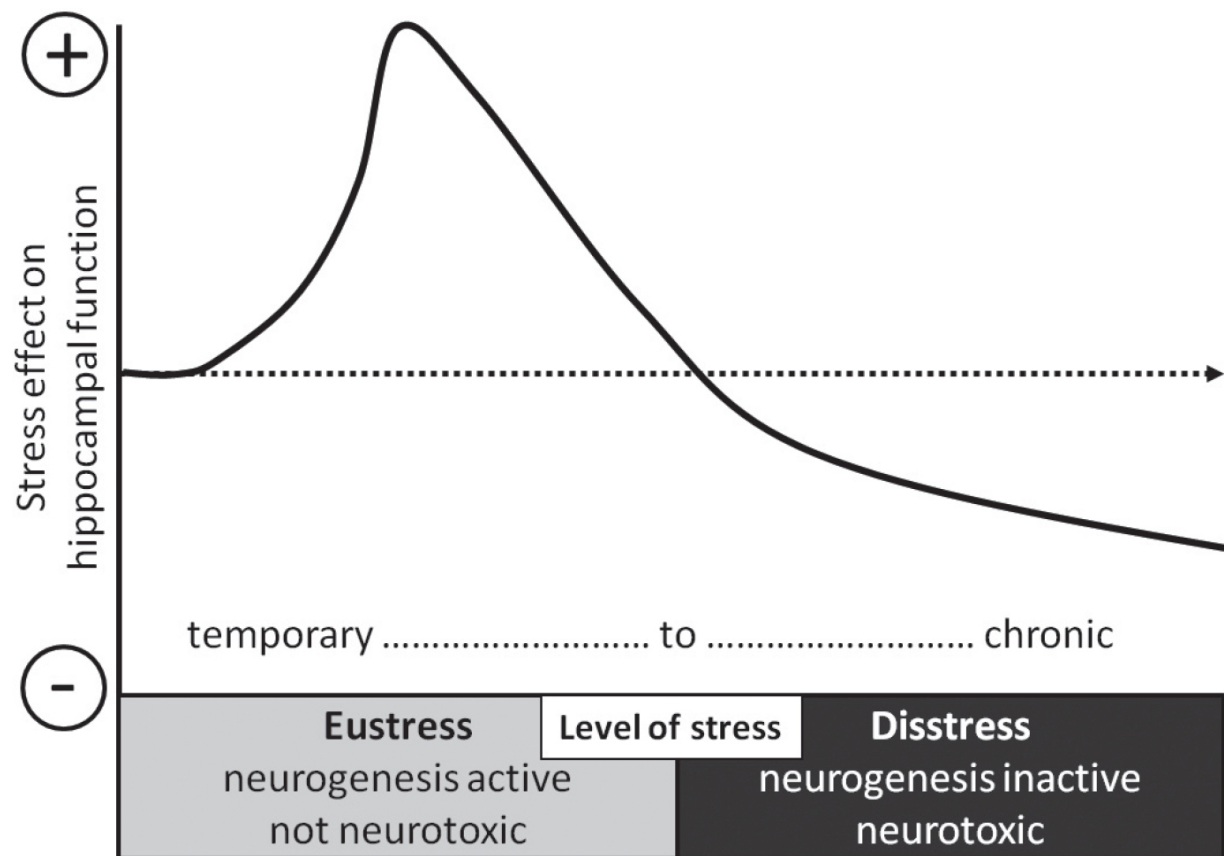
GLAVNI NAČRT, 1. DEL: UNIČENJE AVTOBIOGRAFSKI SPOMIN

*Slaba je klima, ki dopušča tesnobo, v kateri drugi namerno
netijo splošne skrbi za lastne namene.*
— Združenje Karitas za mesto Köln¹

»Strah žre dušo« – predtravmatski stres Motnja

S tem naslovom svoje socialne drame iz leta 1974 je pokojni nemški režiser Rainer Werner Fassbinder (1945–1982) ustvaril ključno frazo. Izraža uničujočo moč vztrajnega strahu (ali, natančneje, tesnobe). Fassbinder v filmu opisuje usodo maroškega priseljenskega delavca Alija, ki zaradi kroničnega družbenega stresa dobi želodčno razjedo. Danes, skoraj pol stoletja po tem, ko sem si ogledal film na črno-

in-bela televizija, še vedno imam v hipokampalnem spominu njegov obup in trpinčeno dušo, ker sem se med gledanjem vživela vanj. Kot da bi Fassbinder že razumel ali vsaj ugibal vlogo hipokampusa pri ugotavljanju identitete osebe, je Aliju na neki točki rekel: »Strah ni dober. Strah žre dušo!" Ni le želodčna sluznica tista, ki trpi zaradi kroničnega stresa; krči se tudi hipokampalni prehod do naših osebnih spominov, ki definirajo, kdo smo. Tako je Alijev naveden uvid tudi zelo resen pokazatelj morda najresnejšega problema današnje družbe.

Slika 9

Kot je prikazano vslika 9, eustress ali kratkotrajni stres kot odziv na zahtevne situacije ugodno vpliva na delovanje hipokampusa s povečanjem nevrogeneze. Kroničen in intenziven stres (distres) ima nasproten učinek.²Z zmanjšanjem sinaptične plastičnosti – sposobnosti nevronov hipokampusa, da tvorijo nove povezave med seboj – intenzivno

stres poslabša spominsko funkcijo hipokampusa.³Poleg tega je stres naravnost nevrotoksičen zaradi kronično povečanega sproščanja stresnih hormonov, kar sčasoma vodi do zmanjšanja volumna hipokampusa, značilnega za posttravmatski stresni sindrom ali celo posttravmatsko stresno motnjo (PTSD). Glede na mednarodno študijo o posttravmatski stresni motnji, objavljeno leta 2018, te ugotovitve zdaj veljajo za dokaj dobro uveljavljene: »V osmih subkortikalnih [pod neokorteksom] strukturah je bil le hipokampus nedvoumno povezan s posttravmatsko stresno motnjo. Zato prevelike vloge hipokampusa v literaturi ni mogoče pripisati le večji pozornosti, namenjeni tej strukturi.⁴Po mnenju avtorjev njihova meta-analiza jasno dokazuje pomen hipokampusa pri razvoju in kronični obstojnosti PTSM.

Vendar pa kronični stres poleg subkortikalnega hipokampusa prizadene tudi čelni del neokorteksa, ki posledično izgublja volumen.⁵Tako ne samo, da "čelna možganska baterija" izgubi kapaciteto, ampak tudi sami frontalni možgani - naše izvršilno središče. Pri posttravmatski stresni motnji ima travmatični dogodek trajne posledice v življenju obolelega: oseba podoživlja grozo v mislih in sanjah, se umika iz življenja, izogiba se vsemu, kar spominja na dogodek, pogosto je razdražljiva in v stalni pripravljenosti.

Kot psihiatrična motnja se PTSD tekom življenja razvije pri približno 6 do 8 odstotkih splošne populacije.⁶V izbranih skupinah, kot so preživeli vojaški spopad, kot je bila vietnamska vojna, lahko stopnja preseže 30 odstotkov.⁷»Z naraščanjem svetovnega terorizma in vojaških spopadov,« pravijo avtorji prej omenjene metaanalize, ki jo je nenavadno financirala tudi fundacija Bill & Melinda Gates, »je vpliv PTSM na javno zdravje pritegnil več pozornosti in spodbudil raziskave o njegovih nevronskih in bioloških markerjev.

Vidimo primerljive konflikte z visokim in dolgotrajnim stresnim potencialom za splošno populacijo v obliki vojne proti koronavirusu, vojne proti podnebnim spremembam ali vojne v Ukrajini, s katero mnogi ljudje povezujejo globoko zakoreninjen strah pred vse bolj verjetna jedrska eskalacija in tretja svetovna vojna.

Le ugibamo lahko, zakaj se fundacija Bill & Melinda Gates zanima za to področje raziskav. Lahko pa se tudi vprašamo, zakaj je bilo leto dni pred kampanjo strahov brez primere glede COVID-19 tako pomembno, da fundacija ugotovi, kateri dejavniki od vseh stvari povzročajo krčenje hipokampusa. Namig na možen motiv je še ena pomembna ugotovitev iz študije, ki je trdno potrdila pomen hipokampusa pri PTSP. Po mnenju avtorjev študije je "hipokampus ključnega pomena za obdelavo strahu, epizodno in kontekstualno učenje ter spominske procese, povezane s simptomatologijo PTSM." Z drugimi besedami, strah ali močnejša tesnoba bi bila edino znanstveno utemeljeno, preizkušeno sredstvo za najbolj učinkovito škodovanje našemu hipokampusu. Že samo ustvarjanje tesnobe je dovolj, da zmanjša hipokampus, saj se predstava o nevarnosti z vidika možganov ne razlikuje od dejanske nevarnosti. Posledično ni nujno, da človek doživi dejanske grozljive stvari; tesnoba, da bi se lahko zgodilo nekaj slabega, je dovolj, da povzroči tako imenovano predtravmatsko stresno motnjo. Toda namesto da bi pomiril hipokampus ljudi, je Bill Gates kot strokovnjak za pandemijo spodbudil kampanjo tesnobe zaradi covid-19 v medijih. Podal je napovedna priporočila za domnevno potrebne protiukrepe, kot so zapore, injekcije virusnega genskega materiala in še veliko več, da bi rešili človeštvo pred domnevnim virusom morilcem. (Samo da vas spomnim, da virus ne ubija, ampak pretirana reakcija imunskega sistema zaradi pomanjkanja hormona vitamina D.)

Pretravmatsko stresno motnjo bi lahko skrajšali tudi kot PTSD, kar je enak akronim za posttravmatsko stresno motnjo. To ne bi bilo prav nič zavajajoče, saj bi tudi to sodilo v isto kategorijo bolezni oziroma bi bilo treba uvrstiti vanjo, kot sta v prvi znanstveni publikaciji razložila specialistka za hipokampus Dorte Berntsen in David C. Rubin z danske univerze v Aarhusu. o tej klinični sliki: »Posttravmatska stresna motnja je diagnoza, povezana s preteklostjo. Predtravmatske stresne reakcije, merjene z vsiljivimi neprosto voljnimi slikami možnih prihodnjih stresnih dogodkov in z njimi povezanim izogibanjem in povečanim vzbujenjem, so bile v literaturi o PTSD spregledane.«⁸ Da bi pokazali, da je med pred- in posttravmatsko stresno motnjo majhna razlika, so razvili a

predtravmatski stresni odziv (PreCL) in ga dal danskim vojakom pred, med in po njihovi napotitvi v Afganistan. Glede na študijo, objavljeno leta 2015, je bil PreCL povezan s standardnim merilom simptomov PTSM: "PreCL, kot je bil odgovor pred napotitvijo vojakov, je znatno napovedal raven simptomov PTSD med in po njihovi napotitvi." Predtravmatske stresne reakcije, kot so neprosto voljne slike in misli o možnih prihodnjih dogodkih ter s tem povezani poskusi izogibanja in stanja povečanega vznburjenja, so bile izkušene na enaki ravni kot posttravmatske stresne reakcije na dogodke med in po namestitvi.

Čeprav predtravmatske stresne motnje še ne enačimo s posttravmatsko stresno motnjo ali ji prištevamo, so se terapevtski centri, specializirani zanjo, razširili. »Ko slišimo za stvari, kot so pandemija, sršeni morilci, rasni nemiri in drugi grozljivi življenjski vidiki,« piše na spletni strani enega od številnih centrov za zdravljenje PTSP, »se prestrašimo. Predstavljamo si, da ti dogodki negativno vplivajo, še preden se zgodijo.«⁹ Nadalje piše: »PTSM se običajno pojavi ob dogodkih, ki smo jih že doživeli. Če imate preživelega travmatizirajočega dogodka, imate morda nočne more o dogodku ali ste previdni glede okoliških sprožilcev. Po drugi strani pa je predtravmatski stres takrat, ko doživite iste simptome, preden se dogodek sploh zgodi.« To še posebej velja zaradi poročanja o koronavirusu, kot so opazili terapevti PTSM: »Med to pandemijo se ljudje nenehno soočajo z novicami o tem, kaj se dogaja, zaradi česar jih lahko skrbi, da bi se jim lahko zgodilo enako. Ko slišijo, da so ljudje bolni ali umirajo zaradi tega virusa, se prestrašijo zase in za svoje ljubljene ... Ta duševna bolezen morda ni prepoznana v DSM-5 [standardna klasifikacija duševnih motenj, ki jo uporabljajo strokovnjaki za duševno zdravje v Združene države], vendar je še vedno zelo resnično in resno.«

To ugotovitev zdaj podpira tudi študija z naslovom "Zakaj je pandemija COVID-19 travmatični stresor."¹⁰ Zlobni um bi lahko mislil, *Cilj dosežen!* Posledice so očitne: »Predtravmatski stres lahko prevzame vaše življenje, če vas skrbi, kaj bi lahko

zgodí v tem negotovem času. Vaša tesnoba in travma vas lahko spodbudita, da si predstavljate najhujše, še preden se sploh zgodi, zaradi česar vsak dan težje funkcionirate.«¹¹ Manj očitna posledica je, da se hipokampus skrči, tako da čeprav nam tehnokratski dementorji ne dajo poljuba, da bi izsesali našo dušo, poskrbijo, da jo razjeda nenehno podpihovan strah.

Če naj bi šlo za predstavitev glavnega načrta, se morda sprašujete, zakaj podrobne razlage stanja znanstvenih raziskav o vlogi strahu pri PTSP in njegovem vplivu na delovanje hipokampusu? To je zato, ker je bilo to podžiganje tesnobe med splošno populacijo vse prej kot naključno. To dokazuje na tisoče razkritih klepetov WhatsApp z izjavami takratnega britanskega zdravstvenega ministra Matta Hancocka.¹² Podobno poročila ugledna nemška revija *Der Spiegel*, sta bila tako ministrstvo za obrambo kot urad kanclerja 22. marca 2020 obveščena o svežnju ukrepov nemškega zveznega ministrstva za notranje zadeve (BMI), ki zasledujejo natanko isti cilj.

— vzbujati tesnobo med prebivalstvom.¹³ Ta sveženj ukrepov je bil še vedno na voljo na spletni strani BMI do aprila 2021, približno leto kasneje, ko je zaupni dokument o scenariju izginil leta 1984stil. A internet ne pozabi ničesar, dokler obstajajo od države in velikih korporacij neodvisni strežniki.¹⁴ Po navedbah BMI so strateški dokument napisali strokovnjaki iz zdravstvenega sektorja, kriznega upravljanja, uprave in gospodarstva. Točka 4, »Sklepi za ukrepe in odprto komunikacijo«, zahteva, da se nemškemu prebivalstvu predstavi najslabši možni scenarij:

Da bi dosegli želeni učinek šoka [!], je treba pojasniti konkretne učinke okužbe na človeško družbo:

1) Številne hudo bolne sorodniki pripeljejo v bolnišnico, vendar jih zavrnejo in umrejo doma, ko težko dihaajo. Zadušitev ali pomanjkanje zraka je prvinski strah vsakega človeka ... Tako je tudi s situacijo, ko se ne da nič pomagati ljubljanim, katerih življenje je ogroženo. Slike iz Italije so zaskrbljujoče.

2) 'Otroci skoraj ne bodo trpeli zaradi epidemije': Narobe. Otroci se zlahka okužijo tudi ob omejitvah policijske ure, npr. s sosedovimi otroki. Če potem okužijo svoje starše in eden od njih umre v mukah doma, oni pa čutijo, da so sami krivi, ker so si po igri pozabili umiti roke, je to nekaj najhujšega [!], kar lahko otrok doživi.

Radikalna implementacija te dobro premišljene in zelo perfidne anksiozno-panične strategije zvezne vlade proti lastnemu prebivalstvu je nato imela tudi zeleni učinek, še posebej glede otrok, ki so bili nazadnje v središču te psihološke vojne. Nemško psihološko društvo na primer piše, da je vsakdanje življenje otrok in mladostnikov sredi pandemije COVID-19 zaznamovalo veliko stresnih dejavnikov. Veliko dosedanjih ukrepov »še posebej močno prizadene otroke in mladostnike. Zaprtje šol in pouk na daljavo, zaprti mladinski centri in malo možnosti za rekreacijo, ki jih spremljajo skrbi zaradi bolezni in smrti staršev in starih staršev.“¹⁵Ta zaskrbljenost ni bila le družinski član, ki je umrl zaradi okužbe. Mediji so se razpisali, da so krivi tudi najmlajši. To je vlado izpustilo iz trnka, čeprav je vodila medijske kampanje za zagotovitev, da učinkoviti preventivni ukrepi (kot je ustrezen vnos vitamina D) niso bili sprejeti.

V dobi permakriz in kronične tesnobe

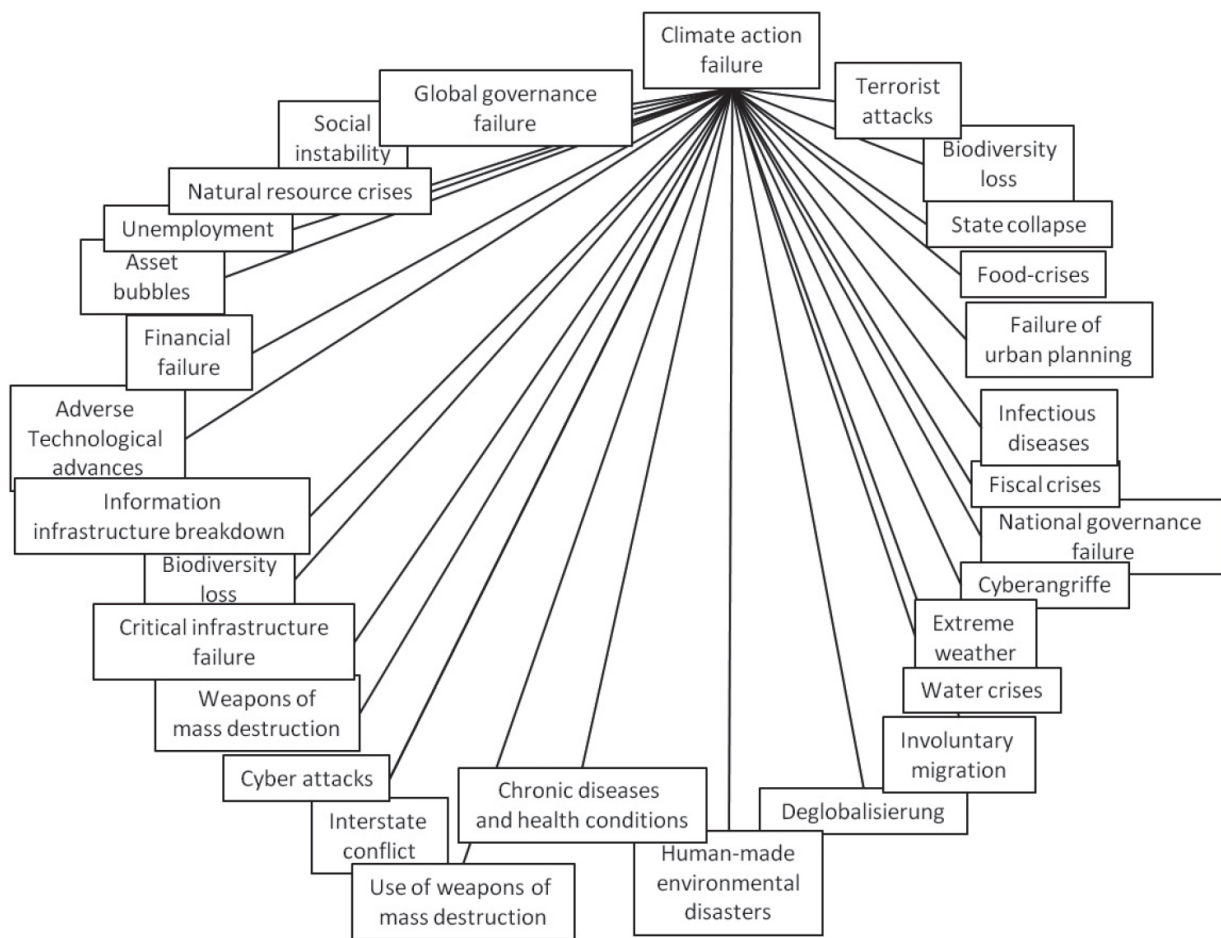
Spoznanje, da je mogoče avtobiografski spomin zaporedno brisati in hkrati množično manipulirati s podžganim strahom, po mojem mnenju pojasnjuje velik interes protagonistov Velike ponastavitve, da propagirajo čim več nadaljnjih scenarijev tesnobe. Zato ni presenetljivo, da je WEF takoj na začetku pandemije koronavirusa leta 2020 objavil obsežno poročilo o vseh globalnih tveganjih, *Poročilo o globalnih tveganjih 2020*.¹⁶Vsa globalna tveganja so med seboj povezana; vsak potencial

pogojuje katastrofo in krepi mnoge druge. Zdi se, da je popolnoma nemogoče ubežati tej mreži eksistenčnih tveganj. Zaradi jasnosti naslednja tabela (slika 10) prikazuje samo razmerje med podnebnimi spremembami in vsemi drugimi potencialnimi svetovnimi krizami, navedenimi v 102-stranskem dokumentu, in je tako reprezentativen za vse druge dejavnike, ki lahko ustvarijo neobvladljiv, nepredvidljiv in neizogiben stres. Optimalno bi lahko služil kot predloga za druga vprašanja, ki povzročajo predtravmatski stres pri splošni populaciji.

Predvsem otroci in mladostniki kažejo največji učinek tovrstnih kampanj strahu, kot povzema psihiatrinja Lise Van Susteren v *British Medical Journal* (BMJ) objava na blogu: »Otroci so še posebej občutljivi na psihološke travme zaradi trenutnih ekstremnih vremenskih dogodkov. Lahko jim škoduje tudi strah pred prihodnjimi škodami.«¹⁷ Sama tesnoba zaradi prihodnjih groženj je privedla do predtravmatskega stresa ali predtravmatske stresne motnje z dramatičnimi posledicami, zlasti za otroke, je dejal Van Susteren: »Kronični stres lahko trajno vpliva na razvoj in delovanje možganov. Izpostavljenost stresu, povezanemu s podnebjem, med zgodnjim razvojem ima lahko škodljive posledice za vse življenje, vključno z neprilagojenim vedenjem, težavami s spominom, težavami s pozornostjo, zmanjšano inhibicijo, težavami pri uravnavanju čustev, oslabljenim odločanjem, oslabljenim reševanjem problemov, vedenjskimi težavami in pripravo na prihodnji stres dogodkov.« Skupaj ta simptomatologija močno kaže na poškodbo hipokampalne nevrogeneze – skupnega imenovalca za številne posledice dolgotrajnega predtravmatskega stresa. Poročilo iz leta 2017, ki sta ga sponzorirala Ameriško psihološko združenje in ecoAmerica, je potrdilo, da imajo scenariji tesnobe zaradi podnebnih sprememb akutne učinke na duševno zdravje: »Povzročajo stres, depresijo in anksioznost; obremenjuje družbene in skupnostne odnose; in so povezani s povečanjem agresije, nasilja in kriminala.«¹⁸

Skupina Američanov, ki verjamejo, da se globalno segrevanje dogaja, je večja od tistih, ki ne verjamejo, v razmerju šest proti ena (72 odstotkov proti 12 odstotkom), kaže raziskava, ki sta jo aprila 2022 objavila Yale Program on Climate Change Communication in George Center za komuniciranje o podnebnih spremembah univerze Mason.¹⁹ Glede na poročilo,

"več kot polovica Američanov (56 odstotkov) se zaveda, da je globalno segrevanje predvsem posledica človeka." Ko fraze, kot je ta, opisujejo določeno mnenje večine ljudi, napačno namigujejo, da je osnovna dejanska trditev zelo verjetno resnična, posledični pritisk vrstnikov pa spodbuja bralce, da se strinjajo s tem mnenjem.

Slika 10

Skladnost za vsako ceno

Sredi prejšnjega stoletja je ameriški socialni psiholog Solomon Asch izvedel enega najbolj znanih psiholoških eksperimentov.²⁰ Da bi preizkusil moč skupine nad posameznikom (vrstniški pritisk), je prosil veliko skupino študentov, naj skupaj ocenijo

dolžino črte v primerjavi z dolžino dveh drugih črt na tabli. Vizualna natančnost pa ni bila težava. Asch je vsem študentom razen enemu ali dvema naročil, naj pred testom naredijo očitno napačno oceno. Dejansko testno skupino so torej sestavljali tisti udeleženci študije, ki se tega dogovarjanja niso zavedali in so verjeli, da se bodo drugi študenti svobodno odločili, kot so se. Uspelo jim je impresivno prikazati učinek skupin na posameznike: samo približno četrtna preizkušancev je ostala brez vpliva in niso naredili nobene napake v skupno dvanajstih manipuliranih vožnjah. Torej so bili dovolj samozavestni, da so sledili svojim prepričanjem. A večina, tako kot večina, ni zaupala svoji zdravi pameti in je izbrala napačno oceno.

Asch je ugotovil, da manjša kot je testna skupina v primerjavi z večino, bolj verjetno je bilo to slepo zaupanje. Z drugimi besedami, da bi čim več ljudi naredilo očitno napako ali da bi očitno napačne stvari ocenili kot pravilne, je dovolj, da vsi *čutit* da tako razmišlja večina. V samouresničujoči se prerokbi družbena prisila po pripadnosti nato zagotovi, da se večina dejansko oblikuje.

Kot zdravnik in molekularni genetik se sploh ne morem imenovati strokovnjak na področju globalnih podnebnih sprememb in vprašanja, v kolikšni meri jih dejansko povzroča človek. Lahko izrazim temeljne zadržke glede tega, kar vidim kot popolnoma enostransko razpravo, kot sem jo doživel tudi s pandemijo COVID-19. Točka, ko ljudje ne moremo več vplivati na nadaljnje podnebne iztirjenja, je bila že večkrat napovedana, vendar se pomika vse dlje v prihodnost, tako kot mnoge druge napovedi o podnebnih spremembah. To nas spominja na štiristopenjski program, ki vodi v anksiozno zanko (glejte prejšnje poglavje).

Na področju imunologije pa mi je strokovno znanje omogočilo znanstveno utemeljeno oceno. Bilo mi je očitno in tudi enostavno sklepati, da so grozljivi scenariji, ki se širijo o pandemiji COVID-19, zelo dvomljivi. Na podlagi podatkov, ki so na voljo na

zgodnji fazi množičnih smrti ni bilo pričakovati. Podobno tudi domnevne odrešitve, ki jo ponuja vbrizgavanje eksperimentalnega, gensko-terapevtskega cepiva, ne moremo šteti za nič drugega kot za fikcijo. Nasprotne javne trditve nikakor niso ustrezale običajnim zahtevam znanstvenega dela in komunikacije. Zato se bojim, da bo politika obveščanja o množičnem izumrtju kot posledica CO₂, ki ga je ustvaril človek, je tudi zelo enostransko, z istim vodilom: ohranjanje in pretirano širjenje moči v spreminjajočem se svetu. Ta predpostavka je sugestivna, če pomislimo na instrumentalizacijo in politično dejavnost okoli »varstva podnebja« v ozadju agende Velike ponovne zastavitve, ki je odprta za javni nadzor, in obsega, v katerem posledična tesnoba služi kot sredstvo za Veliko duševno ponovno zastavitev. .

Konec sveta, množično umiranje in brezup – tudi nemški minister za zdravje ni proti širjenju občutka brezupnosti in s tem povzročanju resne psihične škode ljudem. Od ministra za zdravje, ki je prisegel, da bo "preprečil škodo nemškemu ljudstvu", bi morali pričakovati drugačno komunikacijo. Navsezadnje ga ta prisega zavezuje, da ustvarja zdravstveno-politične razmere za duševno blagostanje državljanov, brez trivializiranja, pa tudi brez dramatiziranja. Čeprav Karl Lauterbach ne pripada YGL WEF, s svojimi schwabovskimi izjavami trobi v isti rog že od svoje udeležbe na konferenci WEF v Davosu leta 2023 in tako prispeva k temu, da postaja eksistencialna tesnoba prebivalstva kronična. To ne velja samo za njegove ponavljajoče se napačne predstavitve o nevarnosti SARS-CoV-2, da bi spodbudil skok. Na radijski postaji je na primer 15. marca 2022 močno razširil svoje napovedi sodnega dne *Radio Eins RBB*, kjer je sporočil naslednje:

Zdaj vstopamo v fazo, ko bodo izredne razmere običajne. Odslej bomo vedno v izrednem stanju. Podnebne spremembe bodo neizogibno povzročile več pandemij. Več pandemije bo obremenilo gospodarstvo, zato bo moteno. Vstopamo v razmere svetovnega pomanjkanja vode. In vojne konec

vode so skoraj neizogibne. Torej lahko pričakujete velike migracije [ljudstev]. Včasih se je mislilo, da bodo vojne za nafto. Veliko bolj verjetno je, da bodo vojne zaradi vode ... Tako imamo situacijo, ko ... prihajajo podnebne spremembe, prihajajo pandemije, prihaja pomanjkanje vode. Imamo problem, za katerega smo mislili, da smo ga rešili: pomanjkanje hrane. Vsekakor prihajajo ogromni migracijski tokovi.²¹

Lahko bi bili skoraj presenečeni, da ob vseh teh grozečih scenarijih ni spregovoril o morebitnih nevarnostih, ki jih predstavljajo NLP-ji in vdori vesoljcev, a morda le zato, ker je to najmanj verjeten način prestraševanja ljudi.

Brez skrbi glede NLP-jev

Na srečo ni "povezave med videnji NLP-jev in obiski urgentnih oddelkov", kot piše v naslovu članka znanstvenikov s prestižne univerze Harvard.²² Nasprotno, sprejemi, povezani s psihozo, so bili dejansko nekoliko nižji v dneh z opažanji NLP kot v dneh brez (2,33 proti 2,39 na 100.000). "Tudi če bi bili NLP-ji res delo Nezemljanov," pišejo avtorji, "rezultati te študije kažejo, da njihove dejavnosti verjetno ne bodo škodile zdravju ljudi." Morda celo nudijo upanje na rešitev iz vse preveč zemeljskega strahu, ki nas drži v primežu leta.

"Vendar," priznana nemška medicinska revija *Ärzte Zeitung* nam sporoča, »nam ta metodologija ne omogoča sklepanja o morebitni dolgoročni škodi. Lahko se zgodi, da se zdravstvene težave, povezane z NLP-ji, kot je rak, ki ga povzroča nezemeljsko sevanje [pravzaprav pravi to!], pokažejo šele čez leta ali desetletja.«²³ Predpostavka bi zagotovo spadala v kategorijo teorij zarote med izredno odobritvijo cepiv proti COVID-19. Toda vsaj za zdaj so opažanja NLP-jev *večinoma* neškodljiv.

Strah ni dober svetovalec. Lahko vodi v paniko in neracionalne odločitve, ki se za nazaj le redko izkažejo za modre. Številni ljudje so bili napadeni le zaradi svoje zaskrbljenosti zaradi domnevnega virusa ubijalca, ki so ga razvneli mediji. Že novembra 2020 je velika skupina nemških znanstvenikov z Univerze v Bonnu objavila, da je stopnja smrtnosti zaradi okužbe (IFR) le 0,35 odstotka, kar se komajda razlikuje od tiste pri običajni gripi.²⁴ Ko je bolezen napredovala s postopno šibkejšimi ali manj virulentnimi različicami, je ta številka še naprej padala. Na splošno je bila povprečna stopnja umrljivosti zaradi okužbe s korono le 0,0003 odstotka v starostni skupini 0–19 let, 0,002 odstotka v starostni skupini 20–29 let, 0,011 odstotka v starostni skupini 30–39 let in 0,035 odstotka v starosti 40–49 let. skupini – le 0,123 odstotka v starostni skupini 50–59 let in 0,506 odstotka v starostni skupini 60–69 let.²⁵ Če pa bi uporabili ustrezen dodatek vitamina D, bi bila stopnja umrljivosti celo blizu ničle vsestarostne skupine (glej [poglavje 1](#) stranska vrstica »Vzročno preprečevanje, ki si ga nihče ni želel«).

Nekateri ljudje so, ne da bi vedeli za takšne številke in zaradi panike v medijih ter neodgovornih priporočil nemškega stalnega odbora za cepljenje (STIKO), svoje otroke celo izpostavili neprecenljivemu tveganju z eksperimentalnimi injekcijami virusnega genskega materiala, čeprav tega ne spadajo v rizične skupine. Mnogi drugi so to storili zgolj zato, da bi si povrnili malo več svobode, dokler ni uradna stran končno priznala, da genske injekcije ne zagotavljajo nobene zaščite za druge, čeprav je to upravičilo družbeni pritisk. Celo Anthony Fauci, direktor ameriškega Nacionalnega inštituta za alergije in nalezljive bolezni (NIAID) od leta 1984, ključni dejavnik svetovne pandemije od začetka in eden od vodij globalne kampanje spiking,²⁶ piše naslednje kot višji avtor v članku, objavljenem spomladi 2023 z naslovom »Ponovni razmislek o cepivih naslednje generacije za koronaviruse, viruse gripe in druge respiratorne viruse«:

Če upoštevamo vse te dejavnike, ni presenetljivo, da nobeden od pretežno mukoznih respiratornih virusov ni bil nikoli učinkovito nadzorovan s cepivi. Ta ugotovitev vzbuja a

vprašanje temeljnega pomena: če okužbe z naravnimi respiratornimi virusnimi sluznicami ne povzročijo popolne in dolgoročne zaščitne imunosti proti ponovni okužbi, kako lahko pričakujemo, da bodo cepiva, zlasti sistemsko uporabljena nepomnoževalna cepiva, to storila?²⁷

Če so takšne izjave poskus oprati lastnega imena po dejstvih, imajo ponavadi nasprotni učinek na vsakogar, ki še lahko razmišlja. Virusi, ki okužijo naša dihala, obstajajo že od nekdaj. Predvsem v primeru gripe obstaja dovolj velika zbirka podatkov, iz katerih bi lahko izpeljali znanje o učinkoviti vitaminski preventivi že veliko prej, preden je bila izredno škodljiva, po vsem svetu razširjena kampanja cepljenja z mRNA sploh zasnovana. Zato je zelo presenetljivo, da se je Fauci čutil prisiljenega priznati tako pozno.

Tukaj želim poudariti besedilo: "brez podvajanja." Zanimivo je, da se že dela na novi metodi spike, pri kateri se lahko virusna mRNA za spike protein po injiciranju nadaljuje samostojno razmnoževanje, s čimer bi dosegli tudi trajno proizvodnjo nevrotoksične podenote S1.²⁸

Kljub Faucijevemu poznemu priznanju o predvidljivem neuspehu programa dodajanja cepiv ni omenjena neuspeh mRNA cepiv v *Ärzte Zeitung* članek z naslovom »Z novimi tehnikami hitreje do učinkovitih cepiv«. ²⁹ Namesto tega citira več kot dvomljivo Faucijevo prejšnjo izjavo iz članka v *New England Journal of Medicine (NEJM)*: »Izjemna hitrost, s katero so bila razvita, dokazano učinkovita in razdeljena varna in zelo učinkovita cepiva proti covidu-19, je povzročila milijone rešenih življenj.« Verjetno zdaj to vidi drugače (glej zgoraj). Kljub temu ni govora o neučinkovitosti ali zapisih o resnih stranskih učinkih. Namesto tega se pričakuje, da bodo nove tehnične zmogljivosti, ustvarjene s programom povečanja v okviru COVID-19, znatno razširile doseg: »Moderna na primer razvija cepiva proti HIV, ziki in virusu Epstein-Barr (EBV) in je že predstavila obetavno fazo III podatki za cepivo proti RSV. Podjetje upa, da bo lansiralo svoje mRNA cepivo proti RSV kot

zgodaj naslednje leto. Poleg cepiv proti raku BioNTech raziskuje tudi cepiva proti tuberkulozi, malariji, virusu HIV, herpesu zostru in gripi.«

Vbrizgavanje tako nikoli ni zagotovilo učinkovite zaščite pred okužbo in tisti, ki so prejeli eno ali več teh injekcij, morajo namesto tega zdaj živeti v tesnobi zaradi cele vrste možnih poznih učinkov. Toda ta kronična tesnoba bi lahko bila tudi namerni del tehnokratskega programa, če je, kot sumim, namenjen reprogramiranju našega avtobiografskega spomina. Predpostavka postane še toliko bolj verjetna, če upoštevamo, da samo popivnanje ne pomaga proti koronavirusu, ampak je nevrotoksično in celo zavira hipokampalno nevrogenezo.

Spiking – uničujoč napad na človeške možgane

Veliko različnih ukrepov za COVID-19 ima nevropatološke učinke. Pogost učinek je depersonalizacija z uničenjem avtobiografskega spomina, ki je nujen predhodnik uspešne indoktrinacije. Sumiti moramo, da so ravno ti skupni učinki resnični namen teh ukrepov, zato gre najverjetneje za ciljani napad. Številne domnevne nedoslednosti nato postanejo jasne in povezave se odprejo z nove perspektive do vprašanj, kot je, katera je najbolj verjetna razlaga za izbiro virusa korona družine za simulacijo pandemije 2019? Kakšne so možnosti, da bi takšen koronavirus prizadel del človeških možganov, ki tvori identiteto, tako specifično kot mnogi ukrepi, ki naj bi bili sprejeti za zaježitev bolezni, nenazadnje tudi pospeševanje?

Leta 2002 je ameriški inštitut Salk, ki ga je ustanovil pionir cepiv Jonas Edward Salk (1914–1995), ameriški zdravnik in imunolog, ki je razvil inaktivirano cepivo proti otroški paralizi, objavil, da interlevkin-6 (IL-6) znatno zavira nevrogenezo hipokampusa pri odraslih.³⁰ Pet let kasneje, leta 2007, so kitajski raziskovalci v Državnem ključnem laboratoriju za virologijo Visoke šole za znanost o življenju Univerze Wuhan jasno dokazali, da je

protein SARS-CoV-1, virusa, odgovornega za hud akutni respiratorni sindrom (SARS) v letih 2003 in 2004, povzroči, da naš imunski sistem sprošča velike količine proinflammatoryh prenašalcev, kot sta IL-6 in faktor tumorske nekroze alfa (TNF-alfa).³¹ Z drugimi besedami, protein koronarnih konic posredno napade naravno funkcijo našega avtobiografskega spomina prek našega lastnega imunskega sistema.

V poskusih na živalih se je izkazalo, da ta hipokampalni napad deluje celo čez posteljico, ko so plodovi izpostavljeni materinemu IL-6. Na primer, leta 2006 so švedski raziskovalci objavili članek z naslovom "Prenatalna izpostavljenost interlevkinu-6 povzroči vnetno nevrodegeneracijo v hipokampusu ... in oslABLjeno prostorsko učenje."³² Vnetno sproščanje IL-6 pri brejih živalih, na primer v okviru imunizacije, blokira hipokampalno nevrogenezo pri plodovih in ima dolgotrajne učinke na razvoj in delovanje dozorevajočih možganov, ki so bili zaznavni celo pri poznejših odraslih živalih.³³ Pri ljudeh so kronično povišane ravni IL-6 tudi obratno povezane z volumnom hipokampusa, kar pomeni, da vsako dolgotrajno vnetje trajno poškoduje nevrogenezo odraslih in prispeva k nevrodegeneraciji.³⁴ Vendar pa nima samo proinflammatory glasnik IL-6 negativnega vpliva na avtobiografski spomin, ampak tudi TNF- α , ki se prav tako sprošča kot posledica pretiranega imunskega odziva na protein koronarnih konic, kot je opisano.³⁵ Podobne učinke opazimo pri mnogih drugih proinflammatoryh prenašalcih, kot je IL-1 β , ki prav tako zelo učinkovito blokira hipokampalno nevrogenezo.³⁶

Ker smo vedeli, da lahko protein koronske konice povzroči trajno poškodbo hipokampusa, je bilo vse, kar je bilo potrebno, če je bila taka poškodba načrtovana, najti učinkovit način za dostavo tega nevrotoksičnega virusnega proteina v možgane kot cepiva. Vendar pa vsako zdravilo ne more zlahka prečkati krvno-možganske pregrade, ker možgani uporabljajo to pregrado, da se zaščitijo pred potencialno strupenimi tujimi snovmi, vključno z virusnim materialom ali kemoterapevtskimi sredstvi. Pred leti pa so z razvojem lipidnih nanodelcev (LNP) našli molekule, ki bi lahko delovale kot embalažni material, ki prodira v možgane; to pomeni, da bi lahko prestopili krvno-možgansko pregrado. Njihova prvotna uporaba

je bila dostava kemoterapevtskih zdravil v možgane za zdravljenje možganskih tumorjev (glejte stransko vrstico *Embalaža, strupena za možgane*).³⁷Nobena skrivnost ni bila, da se LNP-ji lahko uporabljajo tudi za dostavo genetskega materiala v obliki DNK ali mRNA v možgane ali možganske celice, da postanejo biološko aktivne.³⁸Tako je pakiranje modificirane virusne konične mRNA v LNP resen znak, da je bilo sprejeto ali celo namenjeno dostavi virusne konične RNA v možgane, tako da bi se konica proizvajala v možganskih celicah, po možnosti celo v daljšem obdobju. Pravzaprav je poročilo o oceni Evropske agencije za zdravila (EMA) za cepivo Moderna ugotovilo, da je bila mRNA najdena v možganih, čeprav je bila kot običajno vbrizgana v mišico. Dva do štiri odstotke količine, najdene v krvni plazmi (tekoči del krvi brez celic), je bilo mogoče zaznati v možganih, kar pomeni, da je prestopilo krvno-možgansko pregrado.³⁹Zanimivo je, da ni samo tam proizvedena koničasta beljakovina nevrotoksična, ampak tudi sama embalaža. Embalaža sproži zelo močan vnetni odziv.

Embalaža, strupena za možgane

Študija, objavljena *Imunologija narave*.⁴⁰Ampak to že vemo. Publikacija ne navaja nobenega avtorja, kar je povsem nenavadno. Zakaj nihče poimensko ni prevzel odgovornosti za vsebino, je torej mogoče le ugibati. Ne more biti zaradi kakovosti samega dela, sicer ne bi bilo objavljeno. Že samo dejstvo, da je priznana revija objavila študijo – tudi brez navedbe avtorjev – je pokazatelj izjemne znanstvene pomembnosti prispevka. Neznani avtorji komentirajo takole:

Ta projekt je vključeval znanstvenike iz različnih oddelkov in oddelkov Genentech (Združene države) in BioNTech

(Nemčija). Sprožila so ga opažanja v našem skupnem kliničnem preskušanju faze 1 leta 2017, v katerem so bolniki z rakom prejeli cepiva RNA-LPX ... [od takrat] smo dosegli precejšen napredek pri karakterizaciji vloge IL-1 pri vnetnih odzivih, ki jih sprožijo nespremenjeni RNA-LPX. Leta 2021, po uspehu modificiranih cepiv RNA-LNP pri profilaksi COVID-19, ... smo na naše presenečenje ugotovili, da IL-1 močno inducirajo modRNA-LNP [LNP pakirajo kemično modificirano mRNA], kar je mehanična osnova za vnetni odziv, posredovan z IL-1 ... še bolj zapleten.

Z drugimi besedami, samo embalaža LNP lahko zavira nevrogenezo hipokampusu zaradi ogromnega vnetnega odziva, ki ga povzroči. To dodatno ojača modificirana virusna mRNA, ki jo prenaša v celice. Ali so lahko ti učinki, ki so izjemno škodljivi za delovanje možganov, zadosten razlog, da avtorji ne želijo biti imenovani? Kmalu zatem so se začele pojavljati študije, ki so pokazale uničujoče vnetje, ki ga povzroči vbrizgavanje v možgane na novo cepljenih posameznikov.⁴¹

Tako injekcije mRNA s konicami LNP napadajo človeške možgane na več načinov: s toksičnostjo embalaže; s toksičnostjo vsebine, ki povzroči, da možganske celice proizvedejo virusne konične beljakovine in tako postanejo tarča imunološkega, citotoksičnega napada; in nenazadnje z vnetnim odzivom, ki ga sproži protein spike, ki je nevrotoksičen in blokira nevrogenezo. Četrty in po mojem mnenju najbolj zahrbtny mehanizem (proces, imenovan tudi *izpadanje*, ki pa nima nobene zveze s prenosom zdravil za injiciranje s človeka na človeka, ki se pogosto trdi pod tem izrazom), bom obravnaval čez trenutek, ker tudi kaže, kako je bil SARS-CoV-2 pripravljen na svojo nalogo.

Petih korakov priprave kaznivega dejanja zoper Človečnost

Glede na opisane morebitne nevarnosti je jasno, da bi moralo biti omemba le-teh sestavni del vsake medicinske informativne seje. Vendar bi poštene in celovite informacije lahko preprečile, da bi milijarde ljudi prepričali, da bi jim vbrizgali te možgansko škodljive snovi za gensko terapijo. Globalna manipulacija je bila torej skrbno organizirana. Natančnejši pogled namreč razkrije (vsaj) pet korakov, ki so bili vsi načrtovani dolgo vnaprej in so ustvarili pogoje, da je ta globalni udar tako dobro uspel.

1. korak: Spremenite definicijo pandemije

WHO je spremenila zahteve za razglasitev pandemije. Banalizacija izraza *pandemija* leta 2009, omenjeno [v prvo poglavje](#), je bil v veliki meri odgovoren za to, kako se bo morala svetovna skupnost v prihodnosti odzvati na nove viruse, četudi so bili relativno neškodljivi. Do takrat je WHO opredelila izraz na primeru vala gripe, ki ga je povzročil virus influence: »Pandemija gripe se pojavi, ko se pojavi nov virus gripe, proti kateremu človeška populacija nima imunosti, kar povzroči več hkratnih epidemij po vsem svetu. z ogromnim številom smrti in boleznih.«⁴² Ta prvotna definicija je bila zelo smiselna, saj bi bila nevarnost za svetovno prebivalstvo v takem primeru zelo velika. Toda 4. maja 2009 je bilo odstranjeno »ogromno število smrti in boleznih«. Tako je revidirana in poenostavljena definicija, ki ostaja v veljavi še danes (od pomladi 2023), "Do pandemije gripe lahko pride, ko se pojavi nov virus gripe, proti kateremu človeška populacija nima imunosti."⁴³

V teh razmerah je pandemijo mogoče razglasiti tudi brez večje nevarnosti za svetovno prebivalstvo, saj mora biti povzročitelj le nov in ne more povzročiti hudih boleznih, kaj šele številnih smrti. Vsaka genetska varianta, za katero trenutno ni imunosti, ne glede na to, kako

neškodljiva, bi bila podlaga za razglasitev pandemije. Takratna tiskovna predstavnik WHO Natalie Boudou je za ameriško revijo CNN povedala, da je bila sprememba narejena, ker je bila prvotna definicija napačna: »To je bila napaka in opravičujemo se za zmedo,« je dejala. "[Prejšnja definicija] je bila postavljena pred časom in prikazuje precej mračno sliko in bi lahko bila zelo strašljiva."⁴⁴Vendar pa je veliko bolj strašno razglasiti pandemijo in spraviti človeštvo v smrtno tesnobo, mu odvzeti državljanske svoboščine in uničiti mnoga življenja, ko je na koncu enako nevarno kot običajna epidemija gripe in tista, v kateri bi skoraj nobenih smrtnih primerov s profilakso vitamina D, kot smo že omenili.

2. korak: Ustvarite problem za načrtovano rešitev

V Wuhanu so ustvarili nov koronavirus, ki je na prvi pogled izpolnjeval edine tri ustrezne pogoje definicije Svetovne zdravstvene organizacije, ki velja od leta 2009, za razglasitev pandemije: moral je biti zelo nalezljiv, pojavljati se je moral v več območja, ki jih je opredelila WHO, in človeštvo ni moralo imeti naravne imunosti nanj. Vsaj tako so mediji in politiki želeli prepričati ljudi. Pravzaprav zadnji pogoj ni bil nikoli izpolnjen. Celo na začetku pandemije je razširjena imunost na druge člane družine koronavirusov zagotovila, da je prebivalstvo že imelo določeno stopnjo navzkrižne imunosti na SARS-CoV-2, ne da bi mu bilo kdaj izpostavljeno.⁴⁵

Vendar pa ima SARS-CoV-2 osupljivo novo lastnost, ki je tudi razlog za njegovo izjemno kužnost: skozi korake, potrebne za razmnoževanje in okužbo drugih celic, gre veliko hitreje kot prej znani koronavirusi. Za vstop v gostiteljsko celico in razmnoževanje v njej se mora koničasti protein koronavirusov dvakrat razcepiti (z nekaterimi encimi v gostiteljski celici). V primeru SARS-CoV-1, ki v letih 2003 in 2004 ni bil preveč uspešen v smislu pandemije zaradi pomanjkanja kužnosti (bilo je sorazmerno malo okužb in tudi malo smrti), se ti dve razcepitvi zgodita šele, ko se virus pritrdi v celico. To je bil omejitveni dejavnik pri hitrosti širjenja virusa. SARS-CoV-2 pa je v tem pogledu optimiziran: ima mesto cepitve furina, ki je bilo prej

popolnoma neznan v veliki družini znanih koronavirusov. Furin je endogeni encim, ki na takem mestu cepi beljakovine in jih s tem aktivira. Ker ima SARS-CoV-2 – v nasprotju s SARS-CoV-1 in vsemi drugimi znanimi koronavirusi – takšno cepitveno mesto furina, se vsi novonastali virusni delci prvič cepijo takoj, ko zapustijo okuženo celico. Ti korona virusi, ki so vnaprej aktivirani na ta način, lažje okužijo celico kot tisti, katerih koničasti protein zahteva dve dodatni razcepitvi.

»SARS-CoV-2 je edini koronavirus, ki nosi 12 edinstvenih črk [natančneje, nukleotidov v edinstveni kombinaciji], ki [kodirajo mesto cepitve furina in s tem] omogočajo, da njegov spike protein aktivira encim furin, kar mu omogoča da se zlahka širi med človeškimi celicami,« *China Daily* piše.⁴⁶ Teh dvanajst črk je del zaporedja devetnajstih črk, ki je prav tako edinstveno, saj ga sicer najdemo le v patentu, podeljenem proizvajalcu cepiv za konice Moderna leta 2017, dve leti pred prvimi primeri COVID-19.⁴⁷ »Genetsko zaporedje je bilo odkrito v mestu cepitve furina (FCS) SARS-CoV-2 (koronavirusa), delu, zaradi katerega je zelo učinkovit pri okužbi ljudi in ki ga ločuje od drugih koronavirusov,« pojasnjuje mednarodna skupina raziskovalcev, ki je naredila osupljivo odkritje, da *China Daily*. Raziskovalci v svojem raziskovalnem članku dodajajo naslednje: »Konvencionalna biostatistična analiza kaže, da je verjetnost, da je to zaporedje naključno prisotno v 30.000-nukleotidnem virusnem genomu, $3,21 \times 10^{-11}$.«⁴⁸ Z drugimi besedami, zaradi verjetnosti ena proti tri bilijone (ali tri tisoč milijard) je skoraj nepredstavljivo, da je to edinstveno zaporedje prišlo v SARS-CoV-2 po naključju ali po naravni poti. Te informacije je vredno ponovno pregledati v luči uradne pripovedi: SARS-CoV-2 je tako pridobil izjemno visoko nalezljivost, ki jo je dogodek 201 napovedal za možno in neizbežno naslednjo pandemijo, ki izvira iz Kitajske, samo s prenašanjem te zelo neverjetne, domnevno naravne mutacije v genom. Ta mutacija je odgovorna za to, da virus proizvede mesto cepitve furina – katerega natančno kodiranje nukleotidov v genomu je proti vse verjetni verjetnosti enako zaporedju proizvajalca cepiva (od

ki jih pred letom 2020 skoraj nihče ni slišal) proti SARS-CoV-2 patentiral.

Predvideno mesto cepitve Spike-Furin pri SARS-CoV-2

Marca 2018 je bil Agenciji za napredne obrambne raziskovalne projekte (DARPA), raziskovalni veji Ministrstva za obrambo ZDA, predložen predlog, ki med drugim opisuje ustvarjanje nalezljivih klonov netopirjevih koronavirusov v polni dolžini, povezanih s SARS, in vstavitve novega mesta cepitve: »Analizirali bomo vse SARS-CoV S [*SARS r* vzneseno-*CoV Spike*] genske sekvence za prisotnost potencialnih mest cepitve furina.⁴⁹ Načrt se nadaljuje: "Uvedli bomo ustrezna mesta cepitve, specifična za človeka, in ocenili potencial rasti v ... [celičnih] ... kulturah." Za predlog, ki ga je napisala ameriška neprofitna organizacija EcoHealth Alliance, vemo samo zaradi uhajanja informacij. Ta organizacija pravi, da jo financirajo predvsem ameriške zvezne agencije, kot so ministrstvo za obrambo, ministrstvo za domovinsko varnost in ameriška agencija za mednarodni razvoj.⁵⁰

Če prav trdim, da korona pandemija ne cilja samo na naše premoženje ("Ničesar nimam") in naše človekove pravice, ampak tudi na naše možgane in našo sposobnost razmišljanja, potem začetniki ideje o opremi SARS-CoV-2 s tem mestom cepitve furina sta bila obdarjena s hudičevo iznajdljivostjo. Poleg tega, da je virus učinkovitejši pri širjenju, omogoča sproščanje zelo strupene podenote S1 proteina virusne konice, ki se sprošča (odvaja) s telesnim lastnim furinom.⁵¹ Ta majhna, a zelo strupena beljakovina zlahka prečka krvno-možgansko pregrado brez prisotnosti LNP. To pomeni, da je okužba s korono lahko nevrotoksična za možgane, tudi če virus okuži samo dihala.⁵² Vendar, kolikor vem v času tega pisanja (pomlad 2023), ni zanesljivih študij o tem, ali se podenota S1, sproščena z izločanjem, lahko tudi prenaša

med ljudmi v znatnih količinah in, če da, kakšne zdravstvene težave bi to povzročilo. Kar pa je resno, je notranje izločanje, ki se nedvomno pojavi v telesu, ne le med okužbo, ampak predvsem kot posledica okužbe. To je zato, ker lahko toksična podenota S1 potuje po krvnem obtoku v možgane iz vseh tkiv in organov, ki proizvajajo koničasto beljakovino v daljših obdobjih.

Hipotezo o laboratorijskem izvoru SARS-CoV-2 podpira tudi dejstvo, da kljub najintenzivnejšemu iskanju (v okolici Wuhana je bilo testiranih dobrih osemdeset tisoč živali) še niso našli nobenega sorodnega koronavirusa, ki bi lahko služil kot možna naravni predhodnik.⁵³V skladu s tem ima genom SARS-CoV-2 svojevrsten vzorec zelo specifičnih vmesnikov za enako visoko specifične molekularne škarje, ki omogočajo učinkovito umetno preoblikovanje sintetičnih virusov. Odkritelji tega vzorca so ugotovili, da je "SARS-CoV-2 anomalija, bolj verjetno produkt sintetičnega sestavljanja genoma kot naravne evolucije."⁵⁴»Omejevalni zemljevid SARS-CoV-2« ali porazdelitev teh mest v virusnem genomu, so ugotovili znanstveniki, »je skladen s številnimi predhodno prijavljenimi sintetičnimi genomi koronavirusa in izpolnjuje vsa merila, potrebna za učinkovit povratni genetski sistem. , se od najbližjih sorodnikov razlikuje po znatno višji stopnji sinonimnih mutacij na teh sintetičnih prepoznavnih mestih in ima sintetični prstni odtis, za katerega je malo verjetno, da bi se razvil iz njegovih bližnjih sorodnikov.« Zaključijo: »Poročamo o veliki verjetnosti, da je SARS-CoV-2 morda nastal kot nalezljiv klon, sestavljen in vitro ['v kozarcu', tj. umetno v laboratoriju].«

Medtem tudi ameriške oblasti postopoma spreminjajo pogled na izvor virusa. Glede na poročilo, ki se je pojavilo v *Wall Street Journal* 26. februarja 2023 je Ministrstvo za energijo popravilo svojo prejšnjo oceno na podlagi novih dokazov in meni, da je "izhod iz laboratorija najverjetnejši izvor pandemije COVID-19."⁵⁵Nekaj dni pozneje je direktor FBI-ja Christopher Wray prav tako izjavil, kot poroča Reuters, "FBI že kar nekaj časa ocenjuje, da je izvor pandemije najverjetneje potencialni laboratorijski incident v Wuhanu." In je »obtožil Kitajce

vlade, da se 'po svojih najboljših močeh trudi preprečiti in zamegliti' prizadevanja Združenih držav in drugih, da bi izvedeli več o izvoru pandemije.⁵⁶

Vse, kar je res treba ugotoviti, je, ali je virus našel pot iz laboratorija v Wuhanu po naključju ali je bil namerno izpuščen in ali je verjetno, da je bil dogodek 201 izveden, ne da bi vedeli, kateri dogodki se bodo odvijali v bližnji prihodnosti. Vsaj Bill Gates je moral imeti resnično preroške intuicije septembra 2019, približno dva meseca pred tem dogodkom in približno četrto leta pred izbruhom koronavirusa, ko je prek svoje fundacije vložil do 100 milijonov dolarjev v majhno nemško biotehnološko podjetje, ki se nahaja "an der Goldgrube 12" [ime ulice, kar pomeni, "pri rudniku zlata"] v Mainzu, ki je do tedaj ustvarjala izgube.⁵⁷Številna naključja so odgovorna za to, da ni šlo za pokurjen denar, ampak za dobro naložen denar, in sicer, da 1) bi se v doglednem času zgodila pandemija korone, 2) bi v tekmovanju za prevladujoče cepivo dejansko prevladalo pikanje na osnovi mRNA, in 3) prav to podjetje bi globalno prevladujočo prodajno uspešnico prineslo na trg skupaj s farmacevtskim gigantom Pfizerjem – in to v rekordnem času le enega leta raziskav in razvoja. Približno deset do dvanajst let bi bilo v normalnem razponu za razvoj cepiva.

Brez primere

Enostavna cepiva so rezultat nespremenjene uporabe obstoječih tehnologij cepljenja, kompleksna cepiva pa so rezultat spremenjene aplikacije. Cepivi proti HIV in malariji sta primera slednjega. Publikacija, ki jo je sponzorirala fundacija Bill & Melinda Gates, nadalje kategorizira razvoj cepiva kot brez primere.⁵⁸Kot kaže njihova analiza, se pričakuje, da bo razvoj cepiv brez primere trajal deset do dvanajst let in več, vendar uspeh ni zagotovljen; nasprotno, obstaja le približno 5-odstotna možnost preživetja faze II (ocena učinkovitosti) in le 40-odstotna možnost preživetja faze III (ocena koristi prebivalstva). Z drugimi besedami, brez primere

Za cepivo, ki je prešlo prvo fazo, so predvidevali 2-odstotno možnost uspeha v kliničnih preskušanjih tretje faze.

Glede na članek dveh ameriških znanstvenikov z naslovom »Worse Than the Disease? Pregled nekaterih možnih nenamernih posledic mRNA cepiv proti COVID-19,“⁵⁹ več novih cepiv je bilo brez primere, vendar ne le v smislu časa razvoja. Vključujejo prvo uporabo tehnologije cepiva mRNA proti povzročitelju okužbe; prvi izdelek, ki ga je komercializirala Moderna (s pomočjo fundacije Bill & Melinda Gates);⁶⁰ prvo cepivo, ki je bilo predstavljeno javnosti z le predhodnimi podatki o učinkovitosti, kot je zmanjšanje okužb, prenosljivosti ali smrti; bolj na splošno, prvo cepivo proti koronavirusu, ki je bilo kadarkoli testirano na ljudeh; in prva injekcija gensko spremenjenega virusnega genoma v splošno populacijo.⁶¹

Ustvariti cepivo brez primere v samo enem letu z milijardami razdeljenih odmerkov? Je bilo veliko več znanega vnaprej ali je šlo le za malo verjetno srečo v nesreči drugih? Da bi ugotovili, ali so tehnokrati, kot je Gates in družba, vse to načrtovali do zadnje podrobnosti, se je treba zanesti na posredne dokaze, kot v vsakem pravnem procesu, v katerem ni očitidcev, pa tudi na dokaze o motivu (glejte »Zaključni argument« v [poglavje 7](#)). To bodo preučili v prihodnjih sojenjih, ko bodo dokazi postali trdnejši in bodo prepovedi razmišljanja v zvezi s tem izgubile svoj učinek. Za moje premisleke pa je pomembno le to, da se je z namernim ali nenamernim sproščanjem virusa odprla Pandorina skrinjica, saj je bila sprejeta vsaj zavestna odločitev, da se ta izbruh uporabi za testiranje novega genetskega cepiva brez primere v celoti. človeštva. Igralci so dobro vedeli, da bi večina ljudi takšne injekcije mRNK materiala v normalnih pogojih zavrnila, vedeli pa so tudi, kako nevaren je spike protein za človeški organizem in možgane nasploh ter kakšno škodo povzroča predvsem avtobiografskemu spominu.

Če k temu dodamo, bi obstajala zdrava alternativa za preprečevanje širjenja virusa in hudega poteka bolezni.

Katastrofalna verižna reakcija

Dobesedno neverjetna hitrost, s katero se je bilo mogoče odzvati na novi virus, zbuja razmišljanje – ne samo hitrost proizvodnje cepiva, ampak tudi hitrost, s katero je bilo mogoče odkriti PCR. Genom SARS-CoV-2 je bil sekvenciran 10. januarja 2020, le nekaj tednov po tem, ko so v Wuhanu opazili prve primere. To je bil svetovni rekord. Kitajska je 12. januarja te informacije delila z drugimi državami, da bi razvila test PCR, poroča WHO.⁶² Le dan kasneje sta imela virolog Christian Drosten in Olfert Landt, vodja berlinskega podjetja TIB Molbiol, pripravljen PCR test za virus, ki ga je WHO takoj popularizirala kot zlati standard. Toda kako je podjetju TIB Molbiol uspelo tri dni prej, 10. januarja, na dan, ko je bila sekvenca virusa uradno objavljena, v svet poslati delujoč test PCR, upajmo, da kmalu ne bo več poslovna skrivnost.⁶³ In kakšen dogovor je bil! Ta »test« je bil, tako kot kasnejše »cepivo«, prodajna uspešnica in hkrati gonilna sila pandemije, saj je bil povsem neprimeren za odkrivanje dejansko kužnih virusov, kar je moral dobro vedeti njegov izumitelj. .

Maja 2014 je Drosten na primer povedal nemškemu gospodarskemu časopisu *Wirtschafts Woche*, na temo MERS (bližnjevzhodni respiratorni sindrom, respiratorna bolezen, ki jo je leta 2012 na Bližnjem vzhodu sprožil prejšnji koronavirus), da je bila metoda PCR tako občutljiva, »da lahko zazna eno samo dedno molekulo tega virusa«. ⁶⁴ Drosten nadaljuje: »Če na primer takšen povzročitelj en dan šviga po nosni sluznici medicinske sestre, ne da bi zbolela ali opazila karkoli drugega, je nenadoma primer MERS. Kjer so prej poročali o smrtno bolnih ljudeh, so zdaj v statistiko poročanja nenadoma vključeni blagi primeri in ljudje, ki so dejansko popolnoma zdravi. To bi lahko tudi pojasnilo

eksplozija primerov v Savdski Arabiji. Poleg tega so se lokalni mediji o tem neverjetno razpisali.”

Ista strategija se je zdaj globalno uporabljala s SARS-CoV-2. Samo ogromno število lažno pozitivnih rezultatov lahko pojasni, zakaj je bilo v prvem koronskem letu 2020 v bolnišnicah v Nemčiji zaračunanih manj (in ne več!) boleznih dihal, tako na normalnih kot na enotah intenzivne nege, kot v letu 2019, ki je bilo pandemično- prosto leto. To je rezultat analize uspešnosti bolnišnic in pavšalnega zneska nadomestil v krizi zaradi koronavirusa za obdobje od januarja do decembra 2020, ki jo je v imenu nemškega zveznega ministrstva za zdravje izvedel Inštitut za ekonomske raziskave Leibniz.⁶⁵ Pravzaprav je bilo bistveno manj boleznih dihal. Skupaj (s pozitivnim testom na koronavirus in brez njega) je prišlo do zmanjšanja za približno 12,6 odstotka. Z drugimi besedami, »epidemične razmere nacionalnega pomena«, ki so dovoljevale vse pretirane ukrepe proti COVID-19 po zakonu, se nikoli niso zgodile, vendar bi lahko ogromno lažno pozitivnih PCR testov uporabili za razglasitev celo smrti zaradi srčnega infarkta za COVID-19. žrtve.

3. korak: Ustvarite zlovešča zaveznitva

Zagotovljeno je bilo, da so bile ob razglasitvi pandemije WHO podpisane že pripravljene, zavezujoče nabavne pogodbe za nova cepiva med vladami in farmacevtskimi družbami, ki so vodilne na področju proizvodnje cepiv.⁶⁶ Tudi to je bilo pripravljeno dolgo vnaprej: na primer, zaveznitvo WHO, UNICEF in ameriškega Nacionalnega inštituta za alergije in nalezljive bolezni (NIAID) z Anthonyjem Faucijem kot direktorjem in pod vodstvom Billa & Melinde Fundacija Gates je konec leta 2010 objavila: "Globalni zdravstveni voditelji začenjajo desetletje sodelovanja na področju cepiv."⁶⁷ Ta objava je razglasila moč WHO v mednarodnem zdravju, kot je navedeno na spletni strani Fundacije Bill & Melinda Gates: »WHO je usmerjevalni in usklajevalni organ za mednarodno zdravje v sistemu Združenih narodov. Odgovoren je za zagotavljanje

vodstvo pri vprašanjih globalnega zdravja, oblikovanje agende zdravstvenih raziskav, določanje norm in standardov, artikulacija političnih možnosti, ki temeljijo na dokazih, zagotavljanje tehnične podpore državam ter spremljanje in ocenjevanje zdravstvenih trendov.« Zlahka je videti ogromno, obsežno moč, ki jo lahko WHO uveljavi nad vsemi narodi po vsem svetu. In to počne, ne da bi ga legitimizirale demokratične volitve.

Andrej Konstantin Hunko, poslanec nemškega bundestaga od leta 2009, je 24. junija 2010 v govoru v Parlamentarni skupščini Sveta Evrope izpodbijal moč farmacevtske industrije in WHO:

Tukaj imam tajne pogodbe, sklenjene v Nemčiji med [farmaceutskim gigantom] GlaxoSmithKline in nemško državo. Kot redni poslanec teh pogodb uradno ne smem vpogledati. V Nemčiji so jih na splet postavili žvižgači. Te pogodbe natančno določajo, kaj se mora zgoditi, ko je razglašena stopnja 6 [najvišja stopnja alarma SZO za pandemijo]—kakšne količine odmerkov cepiva morajo države kupiti itd. Večina držav je imela takšne pogodbe sklenjene, preden so bila merila spremenjena [pred resnostjo okužba je bila odstranjena iz definicije pandemije]. Razglasitev stopnje pandemije 6 je dejansko preklopila stikalo in sprožila celotno kaskado, ki je zdaj očitna. To moramo nujno rešiti.⁶⁸

Hunko je nato postavil ključno retorično vprašanje, na katerega je takoj odgovoril sam: »Ali je prašičja gripa morda posebej premetena marketinška strategija, prevara farmacevtske industrije in industrije cepiv na račun ljudi, javnih proračunov in navsezadnje tudi WHO? Ne vemo, ker ni transparentnosti. Temu moramo priti do dna.»

Od tega pisanja spomladi 2023 ni bilo nobenih pojasnil; namesto tega se je širitev tega sistema nadaljevala in potekale so priprave na naslednjo pandemijo. "Globalni akcijski načrt za cepiva"

nadaljuje spletno mesto fundacije Bill & Melinda Gates, »bo omogočilo boljše usklajevanje med vsemi skupinami zainteresiranih strani – nacionalnimi vladami, multilateralnimi organizacijami, civilno družbo, zasebnim sektorjem in človekoljubnimi organizacijami – in bo identificiralo kritične politike, vire in druge vrzeli, ki jih je treba odpraviti. uresničiti potencial reševanja življenj cepiv." V predgovoru tega globalnega programa cepiv je zapisano: »Globalni akcijski načrt za cepiva (GVAP) je okvir, ki ga je Svetovna zdravstvena skupščina odobrila maja 2012 za doseganje vizije 'Desetletja cepiv' z zagotavljanjem univerzalnega dostopa do imunizacije.«⁶⁹

"Poslanstvo, opisano v GVAP, je preprosto: izboljšati zdravje z razširitvijo vseh koristi imunizacije do leta 2020 in naprej na vse ljudi, ne glede na to, kje so rojeni, kdo so ali kje živijo." V ta namen je GVAP postavil šest strateških ciljev za vse človeštvo do leta 2020:

- Vse države so se zavezale k imunizaciji kot prednostni nalogi.
- Posamezniki in skupnosti razumejo vrednost cepiv in zahtevajo cepljenje kot pravico in odgovornost.
- Koristi cepljenja so enakovredno razširjene na vse ljudi.
- Močni sistemi imunizacije so sestavni del dobro delujočega zdravstvenega sistema.
- Programi imunizacije imajo trajen dostop do predvidljivega financiranja, kakovostne oskrbe in inovativnih tehnologij.
- Državne, regionalne in globalne raziskave in razvojne inovacije povečajo koristi imunizacije.⁷⁰

Bill Gates, na skrivaj vodja WHO in uradni pobudnik GVAP, je s svojimi zavezniki že dolgo pred letom 2020 načrtoval, kako naj se vede svetovna skupnost. Nato je, da bi izzval pripravljenost za priznanje cepljenja kot orožja brez alternative, opozoril svetovno skupnost na sredino desetletja cepljenja s scenarijem pandemične groze – opozorilom, ki ga je težko ločiti od oglaševalske kampanje zaradi njegovih večplastna vpletenost v okužbo s pandemijo in njegovo domnevno

izjemno donosne naložbe v raziskave cepljenja⁷¹— ko je v pogovoru TED leta 2015 razglasil: »Če bo karkoli ubilo več kot deset milijonov ljudi v naslednjih nekaj desetletjih, bo to zelo verjetno zelo nalezljiv virus in ne vojna – ne rakete, mikrobi.«⁷²

Pet let po Gatesovi napovedi, spomladi 2020, ko je WHO razglasila pandemijo, se je svet nenadoma znašel v vojni proti nevidnemu, grozečemu sovražniku. Kmalu zatem so bile v svetovnem merilu podpisane zavezujoče pogodbe o nakupu s Pfizerjem (za cepivo BioNTech), Moderna in drugimi farmacevtskimi družbami. Po navedbah nemškega kanclerja je EU takoj zagotovila 2,6 milijarde odmerkov cepiva.⁷³In aprila 2021 je samo pri Pfizerju naročil dodatnih 1,8 milijarde odmerkov, ki jih je treba dobaviti do leta 2023.⁷⁴Na zaslišanju posebnega odbora Evropskega parlamenta za pandemijo COVID-19 30. avgusta 2022 je nemška evropska poslanka Sylvia Limmer (AfD) vprašala generalno direktorico Evropske komisije in glavno pogajalko za cepiva Sandra Gallina, kako lahko utemelji dejstvo, da je glede na Komisija EU je bilo skupno že dobavljenih oziroma zavezujoče naročenih 5,2 milijarde odmerkov cepiva. Gallina je odgovorila: »Naj vam ponovim, ali se vam ne zdi, da je to preveč cepiv ... Veliko cepiv, ja, vendar naj povem, da smo načrtovali več kot eno cepljenje, v nekem smislu besede *cepljenje* je zavajajoče.«⁷⁵Če pa ni cepivo, kakšen je namen injekcij? In zakaj toliko?

Naredimo matematiko: ob predpostavki, da je precepljenost 80 odstotkov (po raziskavah približno 10 odstotkov ljudi nikoli ne bi bilo cepljenih s to tehnologijo,⁷⁶plus dojenčki, medtem ko jim je še prizanešeno), bi to pomenilo štirinajst do petnajst nepovratnih cepljenj (!) za vsakega od 360 milijonov državljanov EU, ki so bili doslej precej nekritični do injekcij mRNA. Z drugimi besedami, že zelo zgodaj je bilo znano, da enkratni odmerki praktično ne ščitijo pred okužbo, zato je treba ponovna cepljenja izvajati v zelo kratkih časovnih presledkih (zato »beseda *cepljenje* je zavajajoča,« kot je Gallina javno priznala). In takrat so ljudje še vedno verjeli, da sta dva odmerka dovolj.

Država kot farmacija

Razkrite pogodbe Pfizerja kažejo, da države prevzemajo polno odgovornost za škodo zaradi cepiva, Pfizer pa velja za neškodljivega. ⁷⁷Poleg tega je zagotovljen sprejem ali plačilo naročenih odmerkov cepiva, tudi če obstajajo ali so medtem razviti boljši izdelki. Prav tako ni pravice do vračila v primeru nedoseganja precepljenosti, ki je bila razlog za naročilo. To je moralo pripeljati bodisi do obveznega cepljenja s strani države bodisi do vsaj prisile k cepljenju, kljub temu, da cepivo že od začetka ni delovalo in zaščitnega učinka tako ali tako ni bilo pričakovati, zaradi nenehnega pojavljanja novih različic virusa . Vsekakor je postalo jasno, da so države, če le želijo ohraniti obraz, nagnjene k uporabi svoje moči, da na prebivalstvo prenesejo pritisk glede uporabe, ki ga ustvarjajo pogodbene pogodbe.

4. korak: Izženite hudiča z Beelzebubom

S cepljenjem, razglašnim za cepljenje, se je ustvarilo povsem novo področje uporabe eksperimentalnega, gensko-terapevtskega postopka, pri čemer izraz *terapevtski* je popolnoma na mestu. Kajti cepljenje ni terapija, ampak le poskus imunizacije. Terapija bi morala imeti za cilj, da pacient postane zdrav, a nihče ne postane bolj zdrav s šivanjem; prej je obratno. Najprej se je treba zavedati, da in zakaj ravno SARS-CoV-2 sam po sebi, tudi če okuži samo dihala, poškoduje hipokampalno nevrogenozo. To osupljivo dejstvo sta povzela dva indijska raziskovalca v svojem članku »Nevropatogeneza, posredovana s SARS-CoV-2, poslabšanje hipokampalne nevrogenoze in demence«. ⁷⁸kot sledi: "Velik del bolnikov in preživelih s COVID-19 kaže izrazite klinične znake stresa, depresije, anksioznosti, endokrinih motenj in nevrodegenerativnih motenj, ki predstavljajo širok nabor kognitivnih primanjkljajev, od blage kognitivne okvare do ireverzibilne demence." Raziskovalca v svojem primeru poudarjata

histološke študije možganov umrlih ljudi in laboratorijskih živali, ki kažejo, da okužba s SARS-CoV-2 vpliva na nevrogeni proces v hipokampusu možganov. V luči tega močno opozarjajo, "da bi lahko poslabšanje hipokampalne nevrogeneze, ki ga povzroči nevrovnetje, prispevalo k pojavu in napredovanju [hipokampalne] demence pri COVID-19."

Navijanje proti Alzheimerjevi bolezni?

Članek »COVID-19 Vaccination May Enhance Hippocampus Neurogenesis in Adults«, objavljen na spletu 3. oktobra 2022, nakazuje, da čeprav bolezen COVID-19 negativno vpliva na hipokampalno nevrogenezo pri odraslih, lahko dajanje spodbudi hipokampalno nevrogenezo pri odraslih.⁷⁹

Vendar pa ta trditev temelji le na ugotovitvi, da popolnoma različna cepiva proti okužbam dihal, kot je gripa, spodbujajo nevrogenezo hipokampusa pri odraslih na živalskih modelih. V članku je prezrto, da med drugim sprošča nevrotoksično podenoto S1. Popolnoma zanemarjajoč dejanske okoliščine in ustrezno znanstveno literaturo, naj bi cepljenje proti COVID-19 nenadoma celo ščitilo pred kognitivnim upadom, povezanim s starostjo, in duševnimi motnjami, in glede na članek »namiguje na dodatno korist za duševno zdravje COVID-19 programe cepljenja odraslih.

Karl Lauterbach je kot sedANJI nemški minister za zdravje avgusta 2022 spodbujal veliko medijsko kampanjo s podobnimi razlogi in opozoril na nevarnost demence zaradi naravne okužbe: »Zdaj vemo, da lahko okužba s korono povzroči poškodbe možganov in v najslabšem primeru primer, demenca. Z drugim ali tretjim poživitvijo [to bi bil četrti ali peti odmerek!] lahko posamezniki občutno zmanjšajo verjetnost takšnih poznih učinkov – še posebej pri tistih nad 60 let.«⁸⁰ Vendar pa ni niti ene študije o posameznikih s koničastimi dodatki, ki bi podprla te drzne trditve. Pravzaprav je ravno nasprotno. Kljub temu nemški minister za zdravje ni bil proti uporabi splošnega strahu pred Alzheimerjevo boleznijo za povečanje pritiska na

cepljenje. Sprašujem se, ali se je zavedal, da perfidno povečuje tveganje za Alzheimerjevo bolezen v nemški populaciji, kot bom podrobno pokazal.

Glavno gonilo tega nevrovnetja, ki poškoduje možgane, je podenota S1 koničastega proteina, ki lahko zelo učinkovito vstopi v možgane preko krvno-možganske pregrade, potem ko se izloči ali odcepi na mestu cepitve furina. Na primer, miši, ki so jim vbrizgali podenoto S1, so pokazale zelo stresno vedenje in povišane ravni proinflammatoryh mediatorjev, kot sta TNF- α in IL-6, ki so povezani s cerebralno vaskularno poškodbo.⁸¹ Poleg tega je bilo ugotovljeno, da podenota S1 interagira s prionskim proteinom, zaradi česar se nenormalno zvija in tvori strupene agregate, ki lahko povzročijo cerebralno prionsko bolezen.⁸² Podenota S1 se veže tudi na β -amiloid. Ta endogeni peptid sprosti hipokampus kot monomer med nastajanjem spomina in pomaga preprečiti, da bi novi spomini prepisali prejšnje. Ko pa se ti monomeri [podobno kot prionski protein] združijo in tvorijo oligomere, nevrnske sinapse in s tem hipokampalni spomini niso zaščiteni, ampak uničeni. Oligomeri, ki so strupeni za živčne celice, naj bi torej pospešili proces Alzheimerjeve bolezni, ko se ta že začne.⁸³ Vendar pa vezava podenote S1 SARS-CoV-2 na β -amiloid prav tako pospeši virusno okužbo ali vstop virusa v somatske celice, s čimer se poveča sproščanje proinflammatoryh glasnikov, kar je lahko tudi razlog za poškodbo hipokampusa in povečano tveganje za Alzheimerjevo bolezen.⁸⁴ Medtem ko lahko medsebojno delovanje koničastega proteina s proteini, nagnjenimi k agregaciji, kot sta prionski protein ali beta-amiloid v možganih, povzroči nevrodegeneracijo, je drug možen nevrotoksični mehanizem navzkrižna reakcija protiteles proti koničastemu proteinu z antigeni nevrnskega tkiva. Zato ni presenetljivo, da so poleg demence in drugih možganskih nepravilnosti po COVID-19 že poročali o primerih hitro napredujoče demence in avtoimunskega encefalitisa po povečanju.⁸⁵

Koliko bolj škodljivo kot okužba mora biti vnos v smislu delovanja hipokampusu? Kratek odgovor je, bistveno! In tukaj je daljši: Prvič, embalaža LNP mRNA je sama po sebi zelo nevrovnetna in omogoča našemu imunskemu sistemu, da sprosti širok nabor sekundarnih prenašalcev sporočil, ki med drugim blokirajo hipokampalno nevrogenozo. Drugič, zaradi te embalaže, ki prodira v možgane, nepomemben del vbrizganega genskega materiala vstopi neposredno v možgane. Pri tem ni težava le sproščanje spike proteina, ampak tudi vsak »cepljen« nevron zaradi proizvodnje tega tujega proteina postane tarča napada lastnega imunskega sistema. Zaradi tega lahko možganske celice utrpijo nepopravljivo škodo. Tretjič, genetski material, ki ne vstopi neposredno v možgane, zagotavlja tudi zelo aktivno proizvodnjo konic v drugih organih. Po izločitvi nevrotoksična podenota S1 nato zelo učinkovito vstopi v možgane po obvozu, saj lahko prečka krvno-možgansko pregrado. Zato ni presenetljivo, da so izračuni dveh raziskovalcev iz Centra za raziskave v medicinski farmakologiji Univerze Insubria v Vareseju v Italiji o nevarnostih za zdravje, ki jih predstavlja podenota S1, razkrili, da je povečanje proti SARS-CoV-2 v primerjavi z okužba s SARS-CoV-2, "v določenih okoliščinah proizvede visoke in potencialno toksične ravni koničastih beljakovin v organih in tkivih, ki nato vstopijo v krvni obtok."⁸⁶Ena od teh "okoliščin" je morda ta, da se od zdravnikov ni zahtevalo aspiracije pred "cepljenjem".

Sistemska "cepljenje"

Del mojega medicinskega usposabljanja je bil aspiracija pred injiciranjem snovi za intramuskularno dajanje, da zagotovim, da se konica igle neopazno ustavi v krvni žili. Če je namen priporočila Nemškega stalnega odbora za cepljenje (STIKO) za preprečevanje aspiracije pri vbrizgavanju cepiv (ki velja od leta 2016) zagotoviti, da cepivo čim pogosteje pride v kri in posledično v možgane, tudi v primeru

intramuskularne injekcije, potem je bil popoln uspeh. S spremenjenim postopkom naj bi se dalo injicirati z manj bolečinami, a dvomim. Poleg tega to ni dober argument, ker je bila aspiracija narejena zaradi varnosti pacienta - in to ima seveda prednost.

Vsekakor pa je neaspiracija hitrejša, kar je organizacijska prednost, še posebej za COVID-19, saj bi morali biti vsi državljani sveta cepljeni v zelo kratkem času. Zaradi hitrosti je postopek tudi bolj donosen, saj je bilo cepljenje plačano bistveno več kot običajna cepljenja.⁸⁷ Če pa ne aspiriramo, povečamo možnost, da vbrizgamo v krvno žilo in se precejšen del genskega materiala porazdeli po telesu, namesto da ostane v mišici. Marca 2022 je bilo obstoječe priporočilo umaknjeno samo zaradi posledične pojavnosti vnetja miokarda, zlasti pri mladih atletskih moških, ki imajo veliko velikih krvnih žil v mišicah nadlakti ali na mestu injiciranja.⁸⁸

Razlogi za takojšnje uničujoče učinke koničastih beljakovin v krvi na srčno-žilni sistem so dobro znani: srčna mišica je bogata s koničastimi receptorji, imenovanimi ACE2, prek katerih virusi koronarne arterijske bolezni vstopajo v celice.⁸⁹ ACE2 pomeni "angiotenzinsko konvertazo 2". Ta protein se nahaja v celični membrani številnih telesnih celic, kjer med drugim uravnava encimsko pretvorbo ali razgradnjo angiotenzina II. To je hormon, ki poleg drugih funkcij zvišuje krvni tlak. Razgradnja angiotenzina II z ACE2 povzroči znižanje krvnega tlaka. Vendar k temu učinku prispeva tudi nastali metabolit, angiotenzin-(1,7). Ta ima tudi hormonske funkcije, ravno nasprotne funkcijam angiotenzina II. Ti vključujejo ne le znižanje krvnega tlaka, temveč tudi zaviranje strjevanja krvi ali sproščanje vnetnih citokinov (hormonskih prenašalcev sporočil). Virusni konični protein, ki se lahko proizvaja v vseh telesnih celicah po prenosu gena s cepljenjem, se prav tako lahko veže na ACE2 in s tem zavira pretvorbo angiotenzina II v

angiotenzin-(1,7). Posledice so zvišanje krvnega tlaka, povečano strjevanje krvi in silovit vnetni odziv.⁹⁰ Obstaja pa tudi neposredna poškodba endotelijskih celic, ki obdajajo naše krvne žile, ker je njihova celična membrana izjemno bogata z ACE2.⁹¹ Zato je pomembno preprečiti, da bi tako zdravju nevarno "cepivo" prišlo v krvni obtok, kar bi lahko storili z aspiracijo. Toda do takrat, ko je STIKO spremenil svoje smernice, je bilo veliko src in možganov že napadenih brez nadzora aspiracije. In celo leto po razveljavitvi STIKO ameriški CDC še naprej priporoča (vsaj do časa tega pisanja spomladi 2023), da se pikanje izvaja brez aspiracije.⁹²

Če želite oceniti nenaravno resnost udarnega napada na možgane v primerjavi z naravno okužbo, upoštevajte naslednja dejstva. V vsakem valu okužbe je dejansko okužen le majhen del populacije, okužba pa običajno mine v nekaj dneh. To običajno velja za SARS-CoV-2. V Wuhanu, epicentru prvega vala okužbe, se je na primer v prvi polovici leta okužilo manj kot 4 odstotke prebivalstva.⁹³ V Nemčiji se je po treh letih pandemije in več valovih okužb s SARS-CoV-2 okužila manj kot polovica prebivalstva. (Ta številka vključuje vse lažno pozitivne primere, kar lahko pomeni, da je bilo dejansko okuženih še manj.)⁹⁴ Nasprotno pa bo večina prebivalstva (približno 80 do 90 odstotkov) večkrat letno cepljena, kar je bil vedno namen, kar dokazuje že omenjeno veliko naročilo EU od štirinajst do petnajst odmerkov cepiva na voljnega državljana EU.

Poleg tega v primerjavi z okužbo, ki običajno traja le en do dva tedna in prizadene predvsem zgornje dihalne poti, študije kažejo, da lahko po končnem vnosu endogena proizvodnja koničastega proteina poteka dlje časa. Na primer, v biopsijah aksilarnih bezgavk na strani injiciranja je bil odkrit še vedno "znaten specifičen signal" mRNA (in proteina spike) šele šestdeseti dan po drugem odmerku zdravila Moderna.

in cepiva BioNTech.⁹⁵ V neki drugi študiji so v krvni plazmi cepljenih posameznikov celo odkrili koničaste beljakovine *šest mesecev* po dajanju spike mRNA.⁹⁶ Razlog za tako visoko stabilnost genskega materiala je v uporabi kemično modificiranih gradnikov pri njegovi izdelavi, ki zavirajo razgradnjo in s tem podaljšujejo razpolovno dobo.⁹⁷ Z drugimi besedami, dolgotrajna prisotnost tega strupenega virusnega genskega materiala je bila načrtovana. Vprašanje je, zakaj?

Post-Vac sindrom zaradi izpadanja?

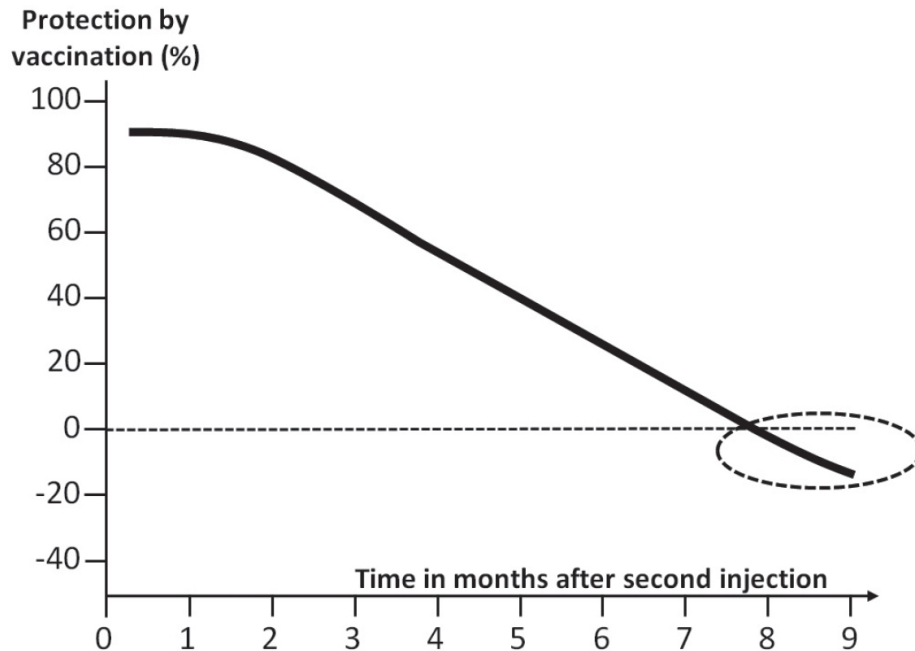
Jörg-Heiner Möller, dr.med., specialist interne medicine in kardiologije, *po COVID-u in post-vac sta »dve imeni za isto, novonastalo avtoimunsko bolezen, eno povzroči sam koronavirus, drugo sproži cepljenje proti koroni.«* Čeprav je klinična slika raznolika, Möller prepozna ponavljajoči se vzorec. Po Möllerju se »razvije sindrom hude utrujenosti. V hujših primerih ni več mogoče vstati iz postelje. In tega ne morete izuriti; po vsakem naporu pride do resne ponovitve."⁹⁸

Poleg tega gre pri veliki večini primerov za kognitivno disfunkcijo, za katero Möller pravi, da jo pogosto zamenjujejo za demenco. Težave z iskanjem besed »so še vedno neškodljiva varianta, toda zamotiti se za volanom premikajočega se avtomobila in pozabiti, da vozite, je druga kategorija! Obstaja skupinska nestrpnost, tj. pretirana stimulacija druženja s prijatelji nenadoma ni več tolerirana. Obstaja socialna izolacija, ki krepí uničujočo spiralo te bolezni."

Vsi ti simptomi kažejo na potencialno trajno, samoojačajočo se poškodbo hipokampusu. To je mogoče enostavno razložiti s sproščeno podenoto S1 novega proteina spike, ki kroži v sistemu več mesecev in učinkovito vstopa v možgane.

Telo še naprej proizvaja koničaste beljakovine do šest mesecev po injiciranju mRNA. Če bi bil dejanski namen zagotoviti neprekinjeno povečano izpostavljenost, bi to lahko pojasnilo priporočilo nemškega STIKO poleti 2022: dve kemično modificirani in s tem dolgo delujoči cepivi mRNA je treba dajati »v rednih intervalih 6 mesecev«.99Nato STIKO poudarja, da cilj cepljenja ni "preprečiti okužbo s SARS-CoV-2, temveč zmanjšati tveganje za hudo bolezen ali smrt." Vendar pa je bil prvotni glavni argument domnevne zaščite drugih, ki je bil sprva odgovoren za ogromen družbeni pritisk, ovržen že dolgo pred tem priznanjem. Ni bilo več mogoče zanikati, da injekcije ne preprečujejo okužb in da verige okužb ni mogoče prekiniti. Odslej se je pripoved o cepivu osredotočala predvsem na tveganje resnih izidov, ki bi ga bilo domnevno mogoče zmanjšati.

Toda ne glede na to, ali je cilj preprečiti okužbe ali resne in smrtne izide, je cilj prilagoditvene pripovedi očitno vedno enak: nenehno prodajati cepiva (pravzaprav nenehno poškodovati hipokampus). Zasnova novih cepiv in posledično slab profil učinkovitosti zagotavljata argumentirano osnovo za neprekinjen način injiciranja, ki je bil načrtovan od samega začetka, kot je razvidno tudi iz rezultatov obsežne švedske študije.100Ta študija je primerjala učinkovitost vseh cepiv proti COVID-19 pri 842.974 cepljenih posameznikih s primerljivim številom necepljenih posameznikov v obdobju spremljanja do devet mesecev. Merilo, uporabljeno za določanje učinkovitosti, je bila resnost simptomov bolezni do vključno smrti po okužbi pri cepljenih in necepljenih osebah. Kot naslednji graf (slika 11) 101kaže, da se »zaščita s cepivom« hitro zmanjšuje. Ne le to, po sedmih do osmih mesecih postane negativen, kar pomeni, da lahko cepljeni posamezniki po približno pol leta pričakujejo težji potek okužbe kot necepljeni (glej črtkani oval).

Slika 11

Glede na te podatke bi pričakovali, da nadaljnjih priporočil za cepljenje ne bo, ker gre očitno nekaj hudo narobe. Zgodilo pa se je ravno nasprotno. Sklep avtorjev je nenavaden: "Rezultati krepijo na dokazih temelječo utemeljitev za dajanje tretjega odmerka cepiva kot obnovitvenega."

Ključna vprašanja, ki žal niso bila zastavljena, so bila naslednja:

- Zakaj bi pikanje sploh povzročilo šibkejšo napredovanje bolezni?
To je utemeljeno vprašanje, saj je zelo nenavadno, celo nenaravno, da imunski sistem tako hitro pozabi, da je bil imuniziran.
- Je bila sploh ustvarjena imunološka zaščita?
- Zakaj imajo cepljeni ljudje le nekaj mesecev po injiciranju več možnosti za okužbo kot necepljeni?

Moj odgovor na vsa ta vprašanja temelji na lahko dostopnem vedenju, da ne gre za virus sam, ampak za neregulirano, prekomerno

imunski odziv, tako imenovani citokinski vihar, ki določa resnost bolezni. Študije kažejo, da je glavni sprožilec za takšno disfunkcijo imunskega sistema očitno pomanjkanje vitamina D (ali imunoregulacijskega hormona vitamina D), kot je razloženo [vprvo poglavje](#). Že v prvi klinični študiji iz Wuhana, objavljeni 24. januarja 2020, so imunološke študije pokazale, da bi »citokinska nevihta lahko bila povezana z resnostjo bolezni«. ¹⁰²Pierre Miossec, imunolog z Univerze v Lyonu v Franciji, je v članku, objavljenem 11. maja 2020, z naslovom »Razumevanje citokinske nevihte med COVID-19: prispevek že obstoječega kroničnega vnetja« opisal, da je »citokinska nevihta pri COVID-19 je posledica vnetja in ne virusa samega.« ¹⁰³Z drugimi besedami, hud potek okužbe ni povzročil virus, ampak gostitelj je zgrešen, pretiran imunski sistem. ¹⁰⁴

To zagotavlja verodostojno razlago za stalno padajočo zaščito s cepivom, prikazano [vslika 11](#): samo pikanje aktivira imunski sistem do te mere, da je le-ta izčrpan in ne more več pretirano reagirati s citokinsko nevihto ob morebitni kasnejši okužbi, vsaj za kratek čas. Ko si imunski sistem po sedmih do osmih mesecih do neke mere opomore, je citokinska nevihta ne samo ponovno možna, ampak tudi še bolj verjetna, ker je imunski sistem, ki se nenehno aktivira s konicami, porabil veliko vitamina D, kar je povečalo njegovo pomanjkanje in s tem neravnovesje v imunskem odzivu. Ta razlaga je veliko bolj verjetna od tiste, ki je bila uporabljena v študiji, ker ne zahteva edinstvene anomalije, namreč kratkoročno učinkovite in nato hitro padajoče imunizacije s povečanjem, kot je ne poznamo pri običajnih postopkih imunizacije. Tam največ dve cepljenji zagotovita zeleno, običajno dosmrtno imunost. Odkrito povedano, v primeru spikinga imunski sistem ni ničesar pozabil, ker se sploh ni ničesar naučil. Morda je zato Marco Cavaleri, vodja enote za biološka zdravstvena tveganja in strategijo cepiv pri Evropski agenciji za zdravila (EMA), opozoril, da moramo biti previdni, da ne bomo »preobremenili imunskega sistema z vedno več novimi cepivi«. ¹⁰⁵ Dolgoročno gledano, večje ko je neravnovesje, večja je možnost za več

dolgotrajna okužba in tveganje za hudo citokinsko nevihto. Pikanje ne poškoduje le možganov, ampak tudi imunski sistem. Slabo delujoč in zato slabo nadzorovan imunski sistem poveča tveganje za raka (saj so rakave celice spregledane) in tudi verjetnost hujših bolezni pri prihodnjih okužbah. To so pokazali tudi prejšnji »projekti cepljenja« WHO v Afriki.

Smrtna cepljenja

V osemdesetih letih 20. stoletja so na podeželskih območjih zahodnoafriške države Gvineja Bissau uvedli kombinirano cepivo proti davici, tetanusu in oslovskemu kašlju ali oslovskemu kašlju (DTP). Glede na strokovno pregledano študijo je cepljenje proti DTP povečalo smrtnost za faktor pet v primerjavi z necepljenimi dojenčki (faktor 9,98 za deklice in 3,93 za dečke).¹⁰⁶ Po mnenju mednarodne skupine avtorjev "vsi trenutno razpoložljivi dokazi kažejo, da lahko cepivo DTP zaradi drugih vzrokov ubije več otrok, kot jih reši pred davico, tetanusom ali oslovskim kašljem ... [ker] lahko hkrati poveča dovzetnost za nepovezane okužbe."

Glede na Great Game India, informacijski portal, ki ponuja strateško analizo za boljše razumevanje mednarodnega razvoja in sveta okoli nas, WHO sama »nikoli ni izvedla takšne študije cepljenih/ necepljenih (ali placebo), ki bi bila potrebna za ugotovitev, ali cepivo DTP dejansko prinaša koristne zdravstvene rezultate,« dokler ta prej omenjena študija ni bila objavljena leta 2017.¹⁰⁷ "DTP cepivo so v ZDA in drugih zahodnih državah ukinili v devetdesetih letih prejšnjega stoletja," poudarja portal, "po tisočih poročilih o smrti in poškodbah možganov," pravi druga študija.¹⁰⁸ Great Game India poudarja, da je škodljiv potencial tovrstnih cepljenj, zlasti v državah globalnega juga, močno povečan zaradi dejstva, da Britanska globalna zveza za cepiva in imunizacijo (GAVI) s sedežem v Ženevi in podprta s strani WHO, UNICEF, in Svetovna banka

in ki ga financira fundacija Bill & Melinda Gates, »je ustvaril sistem, imenovan *financiranje na podlagi uspešnosti* pri čemer finančno kaznuje države na podlagi njihove skladnosti ali neskladnosti s programi cepljenja.«¹⁰⁹

Naj na tem mestu na kratko povzamemo: že v prvem letu pandemije je bilo očitno, da lahko okužba s SARS-CoV-2 poškoduje hipokampus, kot je navedeno v sistematičnem pregledu z naslovom »Okvare človeškega spomina po COVID-19.«¹¹⁰ Torej ne bi smelo biti nobenega dvoma, da bi kognitivna disfunkcija lahko nastala zaradi pika, kot je povzeto v drugem pregledu dve leti pozneje z naslovom »Neželeni učinki cepiv mRNA proti COVID-19: Hipoteza o konicah.«¹¹¹ So bili učinki res škodljivi? To vprašanje je nujno zastaviti, ker je bila navsezadnje mRNA, ki kodira spike protein, posebej izbrana za injiciranje. Druge virusne strukture, kot je sorazmerno neškodljiva nukleokapsida, ki tvori ovoj okoli virusnega genoma, bi bile enako dober kandidat za cepivo.¹¹²

Naravna imunost proti draženju

Po ugotovitvah italijanske metaštudije, objavljene v *Revija za klinično medicino* 25. septembra 2022, "Izkazalo se je, da imunost, povzročena s cepivom, propada hitreje kot naravna imunost."¹¹³ Ta celovit pregled, ki temelji na velikem številu člankov, poudarja učinkovito zaščito, ki jo zagotavlja naravna imunost proti COVID-19, ki se zdi boljše od tiste, ki jo povzroči cepljenje proti SARS-CoV-2. Ta rezultat ne vključuje niti zaščite, ki jo zagotavlja bolje delujoč imunski sistem zaradi programa dodajanja vitamina D brez stranskih učinkov.

Korak 5: Poškodujte razvoj možganov čim prej

Da bi pospešili Veliko mentalno ponastavitev, je bilo potrebno le zagotoviti, da čim več ljudi redno uživa drogo – idealno vsake tri do šest mesecev –, da se zagotovi trajna cerebralna toksičnost. To nato vodi do nevrodegeneracije avtobiografskih indeksnih nevronov, ki so že v uporabi, in blokade hipokampalne nevrogeneze odraslih novih indeksnih nevronov. To je bilo lažje doseči, kot je bila večina ljudi pripravljena verjeti, glede na to, da je bilo tveganje takšnih injekcij že od samega začetka neprecenljivo. Pričakovali bi, da bo veliko več ljudi skeptičnih. Stefan Oelrich, predsednik Bayer AG, je izrazil svoje navdušenje nad marketinško strategijo, ki je omogočila tisto, kar bi bilo še nekaj let prej nepredstavljivo. Oelrich je 3. novembra 2021 na Svetovnem zdravstvenem vrhu (kot je skoraj samoumevno, video posnetek na YouTubu je bil medtem izbrisan) dejal: »Na koncu dneva so cepiva mRNA primer, kako prodajati gen. terapija. Če bi pred dvema letoma izvedli javno raziskavo, v kateri bi vprašali, ali bi bili ljudje pripravljene na vbizgavanje genske ali celične terapije v svoja telesa, bi dobili 95-odstotno stopnjo zavrnitve.«¹¹⁴

Zame je bil največji zločin to, da so bili nosečnicam, doječim materam, otrokom in mladostnikom dodani dodatki, čeprav sploh niso bili del kliničnih preskušanj za nujno odobritev. Poleg tega v tej skupini ljudi praktično ni bilo potenciala virusne nevarnosti, kar pomeni, da bi bilo nepotrebno, tudi če bi dodajanje povzročilo trajno imunološko zaščito, ki je ni. To pomeni, da je edini učinek osnovna nevarnost za zdravje, ki temelji na tveganju cepljenja, vendar brez kakršne koli domnevne pomembne koristi za zdravje. Namesto tega gre za neposreden napad na zorenje možganov, spodbujajo pa ga nacionalni organi za bolezni, kot je CDC. Kljub visoki stopnji spontanih splavov, o kateri poroča VAERS (glejte [poglavje 1, slika 2](#)), ki jih je skupina Naomi Wolf prav tako razkrila iz zdaj objavljenih datotek Pfizer, od maja 2023 na domači strani še vedno piše: »Cevivo proti COVID-19 je priporočljivo za vse ljudi, stare 6 mesecev in več. To vključuje osebe, ki so noseče, dojijo, poskušajo zanositi ali tiste, ki bi lahko zanosile v prihodnosti. To vključuje tudi dojenčke, stare 6 mesecev in več, rojene osebam, ki so bile cepljene ali so imele

okužbo s COVID-19 pred ali med nosečnostjo.«¹¹⁵Skladno s tem tudi nemški RKI na svoji spletni strani piše, da STIKO izrecno priporoča cepljenje proti COVID-19 osebam v rodni dobi, »še posebej, če želijo imeti otroke, da bi bile v primeru okužbe s COVID-19 optimalno zaščitene. prihodnja nosečnost.«¹¹⁶Po mnenju RKI "ocena tveganja in koristi ob upoštevanju trenutnih podatkov zagovarja splošno priporočilo cepljenja za necepljene nosečnice od drugega trimesečja naprej." V ta namen trdi, da bi ovrednoteni podatki dokazali varnost cepljenja z mRNA v nosečnosti in pokazali, da "brez povečanega tveganja spontanega splava (splava), mrtvorojenosti (intrauterina amnijska smrt), prezgodnjega poroda ali malformacij kot posledica cepljenja." Toda ta izjava je popolnoma v nasprotju z VAERS in še posebej s podatki Pfizerja, objavljenimi na podlagi sodnega naloga.

Zavedati se je treba, da se dejansko zorenje možganov začne po embrionalnem zaključku razvoja osnovnih organov. To je konec prvega trimesečja, konec embrionalne faze in začetek fetalne faze človekovega razvoja. Je morda to razlog, da se nosečnice ne cepijo prej? Nočem trditi, ker nimam dokazov za to. Vendar moram poudariti, da bi bila izbrana časovna razporeditev najzgodnejša možna priložnost za povzročitev motenj v razvoju plodovih možganov, povezanih s konicami (v embrionalni fazi bi lahko bil rezultat preveč škodljiv). Po rojstvu dojenčki cepljenih mater z materinim mlekom prejmejo modificirano virusno mRNA za spike protein cepiv proti COVID-19, zaradi česar je cepivo zastarelo in ponuja možen razlog, zakaj cepljenja ni priporočljivo do šestega meseca starosti.¹¹⁷Tako se celotno razvojno obdobje človeških možganov potencialno dogaja pod vplivom konic koronavirusa, oziroma natančneje enote S1, ki jo le-ti izločijo.

Ko se starši ne strinjajo glede cepljenja svojih otrok

V primeru nesoglasja med starši ali skrbniki glede cepljenja njihovega otroka se v Nemčiji odloči tisti, ki je za cepljenje, če je opravljeno v skladu s priporočili STIKO, vsaj dokler s cepljenjem otroka ni povezanih posebnih tveganj. To je razsodba višjega deželnega sodišča Hessna v Nemčiji z dne 17. avgusta 2021.¹¹⁸ Dovolj je torej prepričati enega od staršev, da je treba recimo šestnajstletnega otroka pikati, pa se bockanje zgodi ob nasprotovanju drugega starša in otroka. In sodišče je tudi razsodilo, "zoper odločitev ni pritožbe."

Tudi po tem, ko je SARS-CoV-2 v okviru izključno politično motivirane razglasitve na začetku svoje endemične faze mutiral v brezzobega tigra, navaja RKI.¹¹⁹ in ameriška agencija za hrano in zdravila (FDA),¹²⁰ letno dodajanje bi moralo postati "zdravstvena previdnost" rutina.

Ukrepi za COVID-19 kot sredstvo za konec Uničenje hipokampus

Toda tudi drugih ukrepov COVID-19 v prvih treh letih pandemije ne bi smeli preprosto zavreči kot zgodovino, vredno le omejene retrospektivne ocene – četudi je to mnenje pogosto izraženo v času tega pisanja spomladi 2023. Navsezadnje pandemija COVID-19 vse bolj izgublja svoj medijski in politični pomen, v skladu s trditvijo, da virulentnost in grožnja virusa še naprej upadata. Vendar pa bi bila resna napaka, če ne bi podrobneje pogledali paketa ukrepov za nazaj, in sicer iz dveh razlogov. Najprej moramo razumeti njihove učinke in posledice na hipokampus ter oceniti, kakšni nameni so bili dejansko uresničeni, še posebej, ker se spiking nadaljuje še danes. Drugič, zavedajte se, da je le vprašanje časa, kdaj bo naslednji virus

»pobegne« iz laboratorija. Ko se to zgodi, bodo preizkušeni ukrepi, ki so bili zapisani v zakonu, nemudoma spet v uporabi — s popravki. WHO si je dala široko manevrsko pravico pri odločanju, kdaj razglasiti pandemijo. Načeloma je to mogoče narediti letno. (Glejte tudi stransko vrstico [vpoglavje 5: Z zaznano nesposobnostjo do svetovne prevlade](#), kako SZO dobiva diktatorske pravice do vladnih ukrepov na podlagi izkušenj s COVID-19, ne le pri pandemiji, ampak celo pri podnebnih vprašanjih.) Zato moramo imeti v mislih to: Po pandemiji je še pred pandemijo, ker je to eksplicitno pogled protagonistov prejšnje uprizoritve, kot je Bill Gates. Popolnoma je prepričan, da bo kmalu prišlo do nove pandemije, a s povsem drugim povzročiteljem. Cepiva bodo na voljo v samo šestih mesecih (še en neverjeten svetovni rekord).¹²¹ Po njegovem mnenju je »bioterrorizem naslednja velika grožnja« in »premalo nas skrbi«. ¹²² To je skoraj navdušujoča izjava, saj pandemijo COVID-19 in še posebej cepiva, uporabljena v tem tečaju, že vidim kot resen napad te vrste. Na žalost se je vedno znova izkazalo, da so Gatesove napovedne sposobnosti neverjetne, a čudežno natančne. Treba jih je jemati zelo resno!

V obeh pogledih je torej smiselno posebno pozornost nameniti hipokampalni – kolateralni ali nameravani – škodi, ki so jo povzročili predhodni ukrepi COVID-19. Ostaja vprašanje, ali je bila škoda veliko več kot le naključni stranski učinek. Odkar sem se vrnil s sredozemskega otoka, se mi vse bolj zdi verjetno, da bom s pomočjo številnih navidezno izoliranih dogodkov in vplivov, kot so širjenje strahu in panike, pika in primarnih ukrepov za zaježitev COVID-19, so dejansko sledili drugim namenom: neopazno manipulirati z ljudmi na nevrobiološki ravni, da bi jih lahko učinkoviteje indoktrinirali (o tem več v naslednjem poglavju). Gledano v tej luči postane jasno, da smo vključeni v večstopenjski proces, v katerem je bil COVID-19 le ena faza, varovanje zdravja pa le pretveza. Približajmo se temu zaključku korak za korakom.

Da so bili ti ukrepi sprejeti za zaščito zdravja prebivalstva, je mogoče izključiti, saj gre za resnično, z dokazi podprto krepitev imunskega

sistema z mikrohranili, zlasti s strogo profilakso vitamina D (ki je namenjena le odpravi običajno prisotnega pomanjkanja), so se borili z vsemi sredstvi, čeprav bi lahko rešili problem COVID-19 že od samega začetka (glejte »Vzročno preprečevanje hudih SARS -Okužbe s CoV-2 so desničarski ekstremizem« v tem poglavju). Poleg tega je težko verjeti, da so bili gonilo dogajanja le finančni interesi, vsaj ne za tiste, ki so imeli vajeti v svojih rokah. Konec koncev, nekaj milijard več ali manj skoraj ne pomeni razlike, ko gre za določen denar. Njihova moč pa je bila ogromna in se bo še povečala s trenutnimi prizadevanji za reformo nove pogodbe WHO o pandemiji. Če bodo dopolnitve mednarodnih zdravstvenih smernic obrodile sadove, bo WHO dobila celo pravico posegati v vse nacionalne pandemične ukrepe posameznih držav, kar bo Gatesu in družbi dalo nesluteno moč.¹²³

Moč je na najosnovnejši ravni opredeljena s stopnjo podrejenosti tistih, nad katerimi si nekdo lasti oblast. Gre torej za moč nad njihovimi možgani oziroma zmožnost manipuliranja z njimi po mili volji. Po besedah Dietricha Bonhoefferja (1906–1945), teologa in odporniškega borca v tretjem rajhu, oseba, s katero se manipulira, postane neumna. Vendar to ni zato, ker mu ali njej manjka intelekta. Prav ta vrsta neumnosti je resnejši sovražnik dobrega kot zla: »Čeprav se proti zlu lahko protestira in ga s silo razkrije in prepreči, smo pred neumnostjo brez obrambe. Ne protesti ne nasilje tu nimajo učinka; argumenti naletijo na gluha ušesa. Dejstvom, ki so v nasprotju s predsodki neumne osebe, enostavno ni treba verjeti. In če so neovrgljive, jih preprosto odmislimo kot nepomembne, postranske.«¹²⁴

Učinkovito sredstvo za ustvarjanje prav takšne neumnosti, ki ne izključuje niti visoko izobraženih ljudi, je izklop nevrogeneze v hipokampusu. Kot bomo videli, so k temu močno prispevali večplastna propaganda strahu, širjenje in številni ukrepi za COVID-19.

Lockdown: Strah je upravičen!

Seveda so bile zapore, tako kot vsi drugi ukrepi, namenjene temu, da bi ljudje razumeli resnost situacije. Podzavestno sporočilo je bilo, da mora biti virusna grožnja res huda, če se tako rigorozni ukrepi izvajajo z veliko hitrostjo. Dosedanja temeljna politična paradigma krepitve gospodarstva za vsako ceno in spodbujanja njegove rasti je bila čez noč opuščena. Kakšna druga razlaga lahko obstaja, ko so politiki nenadoma pripravljeni žrtvovati motor našega družbenega življenja in vir naše blaginje in so celo pripravljeni opustiti prej pridigano politiko ničelnega dolga in tiskati ogromne količine denarja, kot da jutri ne obstaja ?

Zaprte nešteti tovarni za nedoločen čas je pri nešteti ljudeh povzročilo predvsem globoko eksistencialno tesnobo, poleg podžgane tesnobe okužbe. Odvzet jim je bil smisel življenja.¹²⁵ Kot se spomnite iz [poglavje 2](#), imeti smisel v življenju je osrednji del formule proti indoktrinaciji ter za zdravo, vseživljenjsko rast hipokampusu.

Odrasli niso bili edini, ki jih je ta drakonski ukrep močno prizadel, kot je pokazala nizozemska študija z naslovom "Vpliv zaklepanja med pandemijo COVID-19 na duševno in socialno zdravje otrok in mladostnikov".¹²⁶ Na primer, približno dvakrat več otrok je med zaprtjem trpelo zaradi hude tesnobe in motenj spanja kot prej. Zaradi tega se je njihovo splošno zdravje močno poslabšalo. Posledično so avtorji zaključili: »Ta študija je pokazala, da vladni predpisi v zvezi z zaklepanjem predstavljajo resno grožnjo duševnemu/socialnemu zdravju otrok/mladostnikov, ki bi jih bilo treba postaviti v ospredje političnega odločanja in politike duševnega zdravja, posredovanja in preprečevanja. .» Medtem ko je bilo duševno zdravje dejansko v središču oblikovanja politik, je bilo v mislih nasproten cilj: taktika anksioznosti in prestrašitve je bila visoko na dnevnem redu, še posebej usmerjena na otroke (glej prej citiran dokument o politiki BMI).

Izolacija in (ne)socialna distanca

Osamljenost kot posledica izolacije in (ne)socialne distanciranosti, ki je za nas kot družbena bitja po naravi popolnoma nesprejemljiva, udari na isto noto. Seveda škodljivi učinki socialne izolacije niso novi. Toda šest mesecev pred prvim zaprtjem, septembra 2019, je skupina nemških kognitivnih raziskovalcev objavila članek »Structural BI Correlates of Loneliness among Older Adults«, ki ponovno zagotavlja dokaze o alarmantnih, a pogosto spregledanih učinkih neprostovoljne osamljenosti.¹²⁷

Raziskovalci trdijo, da so "individualne razlike v osamljenosti med starejšimi odraslimi [obratno] povezane z individualnimi razlikami v obsegu možganskih regij, ki so osrednjega pomena za kognitivno obdelavo in čustveno regulacijo." Preprosto povedano, znano je, da izolacija skrči možgane. V članku z naslovom »Nevropatogeneza, posredovana s SARS-CoV-2, poslabšanje hipokampalne nevrogeneze in demence« so avtorji, ki navajajo dve drugi študiji, zapisali: »Predvsem starejši ljudje, hranilci družine, študenti in otroci prav tako doživljajo pomembno raven težav z duševnim zdravjem zaradi zaprtja, neobvladljivega socialno-ekonomskega statusa, spletnega načina izobraževanja, zmanjšane telesne dejavnosti, socialnega umika, osamljenosti in splošne negotovosti.«¹²⁸

Sistematični pregled je preučil globalni vpliv pandemije COVID-19 na duševno zdravje splošne populacije. Poročalo je o »relativno visokih stopnjah simptomov anksioznosti (6,33 % do 50,9 %), depresije (14,6 % do 48,3 %), posttravmatske stresne motnje (7 % do 53,8 %), psihološke stiske (34,43 % do 38 %) in stresa. (8,1 % do 81,9 %) ... v splošni populaciji med pandemijo COVID-19 na Kitajskem, v Španiji, Italiji, Iranu, ZDA, Turčiji, Nepalu in na Danskem.«¹²⁹ Zaradi tega velikega vpliva ukrepov COVID-19 so priporočili: »Poleg izravnave krivulje virusnega prenosa je treba dati prednost preprečevanju duševnih motenj (npr. hude depresivne motnje, PTSD, pa tudi samomora).« Toda duševno zdravje ni bilo na dnevnem redu – ravno nasprotno: žrtve teh nehumanih ukrepov so postali predvsem starejši, ki so se pretvarjali, da jih želijo zaščititi (zato so bili celo otroci označeni kot potencialno smrtonosni superrazširjevalci). Kot pišejo raziskovalci v svojem članku

»COVID-19, osamljenost, socialna izolacija in tveganje za demenco pri starejših ljudeh,« »Rezultati metaanalize kažejo, da je pri starejših ljudeh tveganje za razvoj demence zaradi vpliva dolgotrajne osamljenosti in socialne izolacije približno 49 do 60 % ... višja kot pri tistih, ki niso osamljeni in socialno izolirani.«¹³⁰In za tiste, ki so že kazali zgodnje simptome razvijajoče se demence, so omejitve postale velikanska katastrofa in pospeševalec njihovega duševnega propadanja, kot pravi drug članek z naslovom "COVID-19 in Alzheimerjeva bolezen: kako ena kriza poslabša drugo":

Epidemija COVID-19 je povzročila številne socialne težave in skrbi pri bolnikih z AD brez virusne okužbe. Postalo je očitno, da imata socialna izolacija in karantena, ki ju povzroča COVID-19, različne škodljive učinke. Ljudje trpijo zaradi osamljenosti, depresije in tesnobe, ta položaj pa je še hujši pri bolnikih z AD. Karantena povzroči hitro povečanje vedenjskih in psiholoških simptomov pri približno 60 % bolnikov z demenco, vključno z AD, FTD [frontotemporalno demenco], demenco z Lewyjevim telesci [nevronske inkluzije, ki kažejo na Parkinsonovo demenco] in vaskularno demenco [ki je posledica ateroskleroze ali možganske kapi] . Zlasti bolniki z AD imajo večje tveganje za anksioznost kot druge vrste demence ... Te vedenjske težave niso omejene na ljudi, ki živijo v svojih hišah, ampak so o njih poročali tudi pri bolnikih z AD, ki živijo v domovih za upokojence, ki so prisiljeni fizično izolirati svoje stanovalce.¹³¹

Možganom škodljivo »družabno življenje«

Še pred izolacijskimi ukrepi COVID-19 le malokdo ni bil nenehno v stiku s pametnim telefonom ali podobno pametno napravo. Pogostost interakcije z digitalnimi napravami se je zaradi ukrepov COVID-19 močno povečala, saj je bila digitalna edina

dovoljena sredstva socialne interakcije. Digitalizacija se hitro širi tudi v javnih prostorih. Ponekod je zdaj za parkiranje avtomobila potreben skener kode QR.

Študije na živalih so že pred leti pokazale, da dolgotrajna izpostavljenost mobilnim telefonom škoduje hipokampusu. V študiji je bila izpostavljenost osemindeset minut na dan od 30 do 180 dni pri stopnjah sevanja 900–1800 MHz.¹³² Leto kasneje so iranski raziskovalci zaključili v svojem članku »Učinki izpostavljenosti radiofrekvenčnemu sevanju iz mobilnega telefona GSM [Globalni sistem za mobilne komunikacije] na proliferacijo [razmnoževanje], diferenciacijo [zorenje] in apoptozo [celični samomor] nevrnalnih izvornih celic [NSC],« da bi lahko imel »akumulacijski odmerek GSM 900-MHz RF-EMF uničujoče učinke na proliferacijo NSC in nevrogenozo, kar zahteva več vzročnih povezav v smislu uporabe mobilnih naprav.«¹³³

A medtem ko se uvajanje omrežja 5G nadaljuje, z vidno vnemo pospešeno tudi med zaustavitvijo, kot da bi bil od tega odvisen nadaljnji obstoj brezžične industrije ali celo družbe kot celote, in uvedba tisočev in tisočev satelitov Starlink (zasnovanih za odpraviti mrtve točke 5G po vsem svetu), bo sevanje še višje frekvence in s tem še večja energija doseglo vsak kotiček pametnih mest.

Univerza za zdravje in znanost Oregon radiologa Shearwood McClelland III in Jerry Jaboin postavljata osrednje vprašanje v svojem znanstvenem članku o globalni uvedbi 5G in varnosti pred sevanjem, »Pomirjujoče ali ruska ruleta?«¹³⁴ Eden od možnih odgovorov je oblikovala dr. Jin-Hwa Moon iz Univerzitetne otroške bolnišnice v Seulu v Koreji v svojem članku »Zdravstveni učinki elektromagnetnih polj na otroke«: »Živčni sistem otrok je bolj ranljiv za učinke elektromagnetnih valov kot tisti. odraslih.«¹³⁵

Na žalost, ko inteligentno digitaliziramo našo družbo, vlade sistematično ignorirajo te škodljive učinke, kot je avgusta 2021 razsodilo zvezno sodišče ZDA v odgovor na tožbo, ki jo je vložil Environmental Health Trust (EHT), kar upa, da pošilja signal drugi narodi.

Devra Davis PhD, MPH, predsednica EHT, je razsodbo komentirala: »Če bi bili mobilni telefoni droga, bi bili prepovedani že pred leti. 5G nikoli ne bi bil dovoljen na trgu. Vse več objavljenih študij – ki jih FCC (Zvezna komisija za komunikacije) ignorira – jasno kaže, da lahko izpostavljenost brezžičnemu sevanju povzroči številne zdravstvene posledice, zlasti pri otrocih. Raziskave kažejo, da brezžično sevanje poveča tveganje za raka, poškoduje spomin, spremeni razvoj možganov, vpliva na reproduktivno zdravje in še veliko več. Poleg tega je način, kako FCC meri našo dnevno izpostavljenost sevanju mobilnih telefonov in celičnih stolpov, usodno napačen in daje lažen občutek varnosti.«¹³⁶

Vendar ni treba biti popolnoma izoliran; že drastično zmanjšanje stikov in večja monotonost v vsakdanjem življenju ima škodljive učinke na hipokampus. Že dolgo je znano, da imata lahko osamljenost in monotonija takšne učinke: »Študije na živalih so pokazale, da imata izpostavljenost monotoniji okolja in družbeni izolaciji škodljive učinke na možgane, zlasti pri zmanjšanju nastajanja novih nevronov v zobatem girusu hipokampusa. ,« piše mednarodna ekipa raziskovalcev v uvodu svojega članka »Spremembe možganov pri odzivu na dolge antarktične ekspedicije«, objavljenega v prestižni *New England Journal of Medicine* 5. decembra 2019, le nekaj dni pred pandemijo koronavirusa.¹³⁷ Podobno kot pri poskusih na živalih je bil volumen hipokampusa *dentate gyrus* osmih udeležencev odprave se je v povprečju zmanjšalo za 7,2 odstotka, kar je v štirinajstih mesecih arktične izolacije v primerjavi s kontrolami pomembno. Udeleženci Antarktike so potovali kot skupina, tako da nikakor niso bili individualno izolirani, zato je treba domnevati, da je veliko ljudi v izolaciji zaradi COVID-19 utrpelo veliko hujše poškodbe hipokampusa, zlasti tisti v domovih za upokojece in negovalne domove. Na vprašanje, naj razloži krčenje hipokampusa v izolaciji, je prvi avtor študije, dr. Alexander Stahn iz Centra za vesoljsko medicino in ekstremna okolja Berlin, dejal naslednje:

Ne vemo še zagotovo, vendar se zdi, da igrata pomembno vlogo dva glavna dejavnika. Prvi je socialna izolacija. Ker sem v zelo majhni skupini, sem omejen na zelo malo socialnih stikov v zelo dolgem časovnem obdobju. Število socialnih stikov, ki jih običajno imamo, je večkrat večje. Drugi dejavnik je monotonija. Vedno sem izpostavljen enakim dnevnim rutinam, s tem pa pride tudi sprememba senzorične stimulacije. Antarktika je na začetku zagotovo zelo privlačna kot ledena puščava. Toda če sem ves čas izpostavljen istim dražljajem, to morda ne bo dovolj, ker naši možgani potrebujejo zelo močne vizualne, visokokontrastne in dinamične slike.¹³⁸

Ne razumem, kako bi lahko ljudi s tem znanjem poslali v popolno izolacijo. Stahn je dodal: "Z zaprtimi zaporniki v samici sem skoraj prepričan, da bi videli nekaj podobnega." In ja, vsi smo postali vojni ujetniki proti virusu ali bolje rečeno proti tehnokratski malarki pandemije in naš hipokampus je trpel.

Izguba obraza

Obvezno nošenje mask je povzročilo tudi občutek izoliranosti med ljudmi. Vsem vpletenim bi moralo biti jasno, da maske naredijo več škode kot koristi. V članku z naslovom »Povzetek strokovnega mnenja o neučinkovitosti mask kot zaščiti pred virusi in škodljivih učinkih na zdravje« so bile vse zdravstvene pomanjkljivosti navedene in podrobno pojasnjene.¹³⁹

Po poročilu kemika in strokovnjaka za varnost dr. Helmuta Traindla nošenje maske »vodi do motenj verbalne in neverbalne komunikacije ter do omejenega prepoznavanja obraza, zaradi česar je težje prepoznati čustva. Deluje tudi kot akustični filter, ki povzroča poslabšanje razumljivosti govora. Na splošno je motnja medosebne interakcije in dinamike odnosov.«

Drugi škodljivi učinki, pravi, naj bi bili neposredna toksičnost za možgane zaradi vdihavanja identificiranih lepil, organskih topil, hlapnih organskih ogljikovodikov, formaldehida, siloksanov, kovin in titanovega oksida.

nanodelci. Poleg tega Traindl pojasnjuje: »Različne eksperimentalne meroslovne študije so pokazale, da se zrak, obremenjen z ogljikovim dioksidom, kopiči pod maskami. Ta se vdihne nazaj. Pod masko se zunanji zrak pomeša z nakopičenim izdihanim zrakom, onesnaženim z ogljikovim dioksidom, kar naravno zmanjša vsebnost kisika. Ta mešanica zraka se 'ponovno vdihne'.« Nosečnice tako ustvarijo okolje za plod v maternici, ki je primerljivo s tistim, ki ga Huxley opisuje za fetuse v steklenicah, ki rastejo v svetu romana in katerih možgani naj bi se razvijali z zmanjšano zmogljivostjo zaradi načrtovano pomanjkanje kisika.

Navsezadnje vsi ti dejavniki povzročijo, da hipokampus trpi v kateri koli starosti.

Težave s spanjem in stres

Kot je navedeno v [poglavje 2](#), je spanje, zlasti globok spanec, ključnega pomena za ohranjanje vseh funkcij hipokampusa, kot so avtobiografski spomin, razmišljanje sistema 2 ali visoka psihološka odpornost. Negativni vpliv motenj spanja zaradi ukrepov v zvezi s COVID-19 na te vitalne sposobnosti je bil hitro viden tudi pri mladih odraslih, kot je navedeno v članku z naslovom »Psihološki korelati slabe kakovosti spanja med mladimi odraslimi v ZDA med pandemijo COVID-19“: “Mladi odrasli so imeli v prvih dveh mesecih (od aprila do maja 2020) pandemije visoke stopnje težav s spanjem. Poleg tega so bile visoke ravni simptomov PTSM in skrbi, povezane s COVID-19, povezane s slabim spanjem med mladimi odraslimi.¹⁴⁰

Predvsem: »Mlajši ljudje so med pandemijo COVID-19 bolj dovzetni za stres, anksioznost in depresijo,« je pokazala globalna raziskava velikega preseka.¹⁴¹ Avtorji študije pišejo naslednje:

Globalno so opažali dosledno visoke ravni stresa, anksioznosti, depresije in slabega spanja ne glede na število primerov COVID-19 [v vsaki državi]. Več kot 70 % anketirancev je imelo večjo od zmerne stopnje stresa, pri čemer jih je 59 % izpolnjevalo merila za klinično pomembno anksioznost, 39 % pa je poročalo o zmernih depresivnih simptomih. Ljudje s predhodno diagnozo duševnega zdravja so imeli izkušnje

večje psihične stiske. Slab spanec, nižja stopnja odpornosti, mlajša starost in osamljenost so pomembno vplivali na povezave med stresom in depresijo ter stresom in anksioznostjo. Starostne razlike so pokazale, da so bile mlajše starostne skupine bolj dovzetne za simptome stresa, depresije in anksioznosti.

Tako zatiranje hipokampalne nevrogeneze, ki se pojavi med globokim spanjem, ni bil edini učinek širjenja strahu na kakovost spanja. Globoka psihološka simptomatologija, ki sega od depresije do PTSM, je jasen pokazatelj, da so bile povzročene tudi neurodegenerativne spremembe.

Hudo pomanjkanje vadbe

(Ne)Socialna distanca, domače pisarne, zaprti športni objekti (npr. telovadnice ali bazeni) in prepoved klubskih športov so privedli do znatnega splošnega povečanja telesne nedejavnosti, ki je bila v sodobni družbi že zelo razširjena. Obsežna metaštudija, ki je preučevala problem, kaže na globalni obseg telesne nedejavnosti: »O spremembah telesne dejavnosti so poročali v 64 študijah, pri čemer je večina študij poročala o zmanjšanju telesne dejavnosti in povečanju sedečega vedenja med njihovimi omejitvami v več populacije, vključno z otroki in bolniki z različnimi zdravstvenimi težavami.¹⁴²

Zaradi temeljnega pomena telesne dejavnosti za nevrogenozo hipokampusa (glej [poglavje 2](#)) in s tem za psihološko odpornost bi morali vsi, ki so odgovorni za ukrepe COVID-19, pričakovati rezultate študije, kot je naslednja iz Brazilije. »Zmanjšana stopnja telesne aktivnosti med pandemijo COVID-19 je povezana s stopnjami depresije in anksioznosti« je naslov članka, v katerem avtorji med drugim opisujejo naslednje negativne posledice: »Pandemija COVID-19 negativno vpliva na telesna aktivnost. Tisti, ki so zmanjšali stopnjo telesne dejavnosti, so imeli najvišje stopnje motenj razpoloženja.«¹⁴³

Članek z naslovom "Telesna aktivnost in čas, preživet z zaslonom otrok in mladostnikov pred in med zaprtjem zaradi COVID-19 v Nemčiji" kategorizira ukrepe glede COVID-19 kot "naravni poskus".¹⁴⁴ Avtorji ugotavljajo nesorazmerno povečanje časa pred zaslonom v primerjavi z izgubo časa za šport, zlasti med najstniki. Vendar mi ni jasno, kaj naj bi bilo pri uvedenih ukrepih naravno.

Namerna podhranjenost

Pomanjkanje gibanja, izolacija, dolgočasje in posledično zmanjšana odpornost na stres so vzroki za podhranjenost in znatno povečanje telesne maščobe v vseh starostnih skupinah med krizo COVID-19. To je še posebej veljalo med zaporami. Prekomerna telesna teža in debelost sta se med otroki in mladostniki povečali do »neslutenega obsega«, poroča Susann Weihrauch-Blüher, višja zdravnica v univerzitetni bolnišnici Halle an der Saale, v medicinski reviji *Ärzte Zeitung*.¹⁴⁵ Sklicuje se na reprezentativno raziskavo staršev otrok, starih od 3 do 17 let. Tukaj so šokantni rezultati:

- Šestnajst odstotkov otrok in mladostnikov se je zredilo, med deset do dvanajstletniki pa kar 32 odstotkov.
- Pri otrocih in mladostnikih iz družin z nizkimi dohodki je dvakrat večja verjetnost nezdravega povečanja telesne teže kot pri otrocih iz družin z visokimi dohodki (23 proti 12 odstotkom).
- Skupaj 44 odstotkov otrok in mladostnikov se giblje manj kot pred pandemijo, v primerjavi s 57 odstotki 12-letnikov.
- Telesna pripravljenost se je poslabšala pri 33 odstotkih otrok in mladostnikov, pri 10- do 12-letnikih pa 48 odstotkov.
- Pri 43 odstotkih otrok in mladostnikov je imela pandemija »srednji« ali »močan« vpliv na njihovo duševno stabilnost.
- Sedemdeset odstotkov otrok in mladostnikov je povečalo uporabo medijev (TV, računalnik, igralne konzole).

- Sedemindvajset odstotkov otrok in mladostnikov uživa več sladkarij
- pogosteje kot pred pandemijo.

V luči teh katastrofalnih števil si je pomembno zapomniti, da visceralno maščobno tkivo, ki prvo doživi povečanje volumna med kaloričnim prenajedanjem in stresom, ni samo zaloga energije, ampak tudi zelo hormonsko aktiven endokrini organ, ki izloča množico tako imenovanih adipokinov.¹⁴⁶ Medtem ko pomagajo uravnati in podpirati rast hipokampusa pri vitkih posameznikih, je kompleksnost številnih negativnih učinkov visceralne trebušne maščobe, zlasti na delovanje hipokampusa, zapletena. V svojem prispevku »Unified Theory of Alzheimer's Disease (UTAD): Posledice za preventivo in kurativno terapijo«¹⁴⁷ podrobno opisujem te interakcije. Razprava o njih tukaj presega obseg te knjige. Pri tem so pomembne nevrobiološke posledice: študiji iz Bostona in Los Angelesa so namreč ugotovili, da obstaja obratno razmerje med volumnom možganov in volumnom visceralnega maščobnega tkiva. V zvezi s tem so rezultati dveh neodvisnih študij pokazali, da je volumen možganov obratno sorazmeren z našim indeksom telesne mase (ITM).¹⁴⁸ Tretja študija je izračunala, da je vsako povečanje ITM na enoto povezano s približno 1 do 1,5 odstotka manjšim volumnom možganov.¹⁴⁹

Toda neodvisno od povečanja telesne teže prehrana, bogata z visoko predelano hrano, povzroča poškodbe hipokampusa.¹⁵⁰ To je bila težava pred korono in so jo ukrepi COVID-19 še poslabšali, zlasti ker je v tem času potekala obsežna kampanja *proti* odpravljanje resnega pomanjkanja mikrohranil je poslabšalo podhranjenost, ki je že tako imela malo vitalnih hranil. Svetovna kampanja proti vitaminu D ima še posebej uničujoč učinek (glejte tudi pod naslednjim naslovom), čeprav, kot je navedeno v [poglavje 2](#), ne sme manjkati niti eno esencialno mikrohranilo.

Pomanjkanje vitamina D v populaciji, ki je pomembno za kampanjo povečanja, ima neposredne in posredne negativne učinke na delovanje hipokampusa. Prof. Darryl Walter Eyles, znanstveni direktor Queenslandskega centra za raziskave duševnega zdravja razvojne nevrobiologije

Laboratorij v Avstraliji je v svojem članku "Vitamin D: možgani in vedenje" oktobra 2020 zapisal naslednje:

Minilo je 20 let, odkar smo prvič predlagali vitamin D kot "možen" nevrosteroid [steroidni hormon, ki nadzoruje gene v nevronih]. Naše delo v zadnjih dveh desetletjih, zlasti rezultat naših celičnih in živalskih modelov, je potrdilo številne načine, na katere vitamin D razlikuje možgane v razvoju. Kot rezultat, lahko vitamin D zdaj zanesljivo zasede svoje mesto med vsemi drugimi steroidi [tj. hormoni, ki uravnavajo gene, kot sta estrogen ali testosteron], za katere je znano, da uravnavajo razvoj možganov. Drugi so se osredotočili na možne nevroprotektivne funkcije vitamina D v možganih odraslih. Tukaj so ti podatki integrirani in opisani so možni mehanizmi za različne vloge, ki jih ima vitamin D tako v razvijajočih se kot zrelih možganih, in kako takšna dejanja oblikujejo vedenje. Zdaj obstajajo tudi dobri dokazi, ki povezujejo gestacijsko in/ali neonatalno pomanjkanje vitamina D s povečanim tveganjem za nevrorazvojne motnje, kot sta shizofrenija in avtizem, ter pomanjkanje vitamina D pri odraslih z nekaterimi degenerativnimi stanji (npr. Alzheimerjeva bolezen).¹⁵¹

Glede na dokument, objavljen oktobra 2022, je študija nemških kognitivnih raziskovalcev tudi pokazala, da je pomanjkanje vitamina D pri splošni populaciji lahko povezano s pospešenim staranjem možganov.¹⁵² To ni bilo posebej presenetljivo; navsezadnje je obsežna meta-analiza odziva na odmerek leta 2018 pokazala, da je raven vitamina D (prohormona) neposredno povezana z verjetnostjo, da ostanete duševno sposobni ali postanete dementni.¹⁵³ Po tej analizi povečanje za 10 nmol/L zmanjša tveganje za demenco za 5 odstotkov in tveganje za Alzheimerjevo bolezen za kar 7 odstotkov.

Tako ima nezadosten vnos vitamina D vsaj tri uničujoče učinke: 1) Preprečuje zdrav razvoj možganov pri mladih. 2) Povzroča izgubo funkcije hipokampusa tudi pri odraslih. 3) Ustvaril je problem, ki

dal vladam po vsem svetu razlog za propagiranje spikinga kot edine rešitve proti COVID-19. Ob podpori WHO se je odločno trdilo, da je za eksperimentalno gensko terapijo potrebna nujna odobritev, ker ni bilo nobenega drugega obetavnega zdravila na vidiku in naj bi bil to edini način za reševanje človeških življenj pred okužbo s koronavirusom. Pred tem je bila perfidna propagandna kampanja proti vitaminu D, pri kateri je sodelovala Svetovna zdravstvena organizacija, in milijone in milijone ljudi sploh spravila v smrtno nevarnost. Sledi nekaj ilustrativnih primerov orkestrirane propagande proti vitaminu D, ki je povzročila toliko nepotrebne trpljenja.

Vzročno preprečevanje hudih SARS-CoV-2 Okužbe so desničarski ekstremizem

Težava z argumentom, da je bila eksperimentalna genska terapija edini način za reševanje človeških življenj, je v tem, da je vedno obstajala veliko bolj učinkovita alternativa brez tveganja: imunski sistem, okrepljen z metodami, ki temeljijo na dokazih! Toda ta možnost je bila prezrta in vsa klinična preskušanja so primerjala le cepljene in necepljene osebe, nikoli cepljene osebe z neogroženimi osebami. Slednje bi bili posamezniki, ki imajo zaradi ustreznega vnosa vitamina D naravno delujoč imunski sistem, kar je možno vsem. Če bi bila kontrolna skupina v kliničnih preskušanjih deležna najboljšega možnega obstoječega preventivnega ukrepa, ki bi bil etično obvezen, bi bila celotna zdravstvena težava in pomanjkanje zaščitnega učinka z novim cepivom še toliko bolj jasna. To bi tudi že na začetku izključilo nujno odobritev. Na primer, znanstveno objavljena analiza prvotnih podatkov preskušanja je pokazala, da nobeno od cepiv ni zagotovilo koristi za zdravje, če upoštevamo resne okužbe s COVID-19 in resne neželene dogodke.¹⁵⁴ Nasprotno, skupina s cepivom Pfizer/BioNTech je imela 52 odstotkov več resnih dogodkov kot kontrolna skupina ali skupina s placebom. S cepivom Moderne jih je bilo okoli 80 odstotkov

več. V študiji Johnson & Johnson je imela cepljena skupina 323 odstotkov ali več kot trikrat resnejše dogodke kot kontrolna skupina. "Na podlagi teh podatkov," je zaključila analiza, "je vse prej kot gotovo, da množična imunizacija proti COVID-19 škoduje zdravju prebivalstva na splošno." Kakšen bi bil rezultat, če bi bila kontrolna skupina ustrezno preskrbljena z mikrohranili, zlasti vitaminom D? Poglejmo.

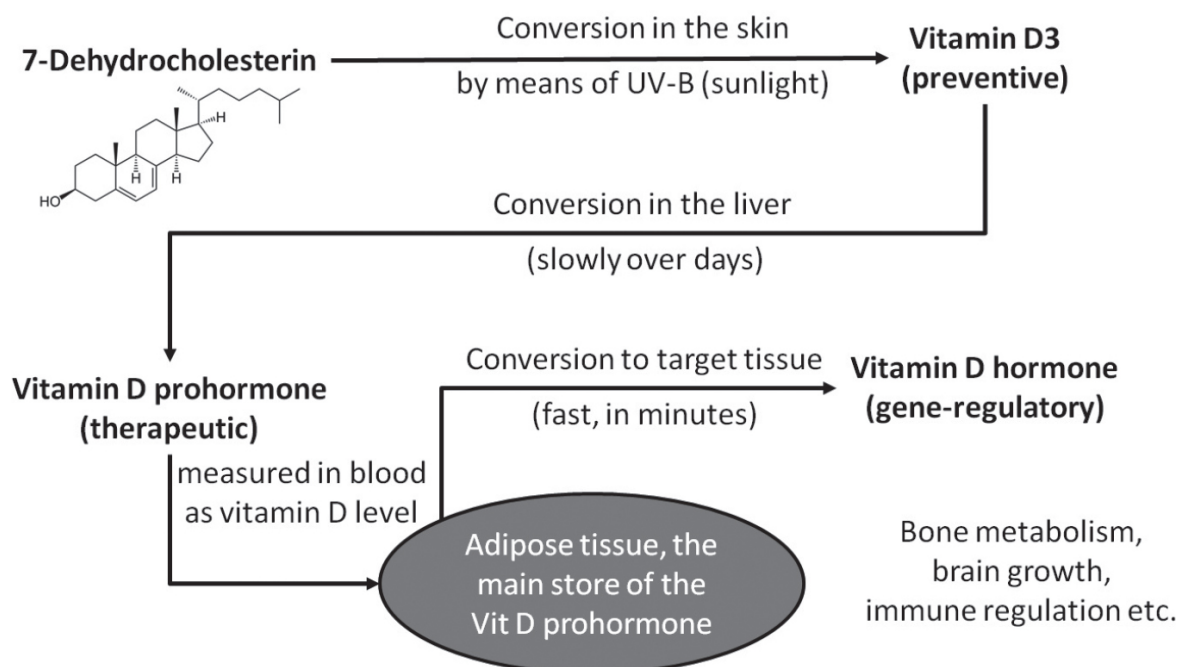
Mednarodna skupina znanstvenikov je že leta 2006 objavila ugotovitve, da je sezonsko pomanjkanje vitamina D odgovorno tako za sezonsko pojavljanje gripe kot za resnost okužb.¹⁵⁵Njihova priporočila za dodajanje vitamina D za doseganje poletne ravni vitamina D (prohormona) okoli 125 nmol/l tudi pozimi bi lahko vsako leto rešila desetine, če ne stotine tisoče ljudi pred smrtjo zaradi gripe (ali katere koli druge virusne okužbe dihal). potem. Vendar je bilo to večinoma prezrto, morda zato, ker bi spodkopalo argumente za cepljenje proti gripi. Ker bi ustrezna profilaksa z vitaminom D povzročila absurdno zastarelost vseh ukrepov v zvezi z virusom COVID-19, je bila ta rešilna ugotovitev iz raziskav gripe med krizo zaradi bolezni COVID-19 prezrta, čeprav bi lahko takoj končala celoten strah.

Že 28. februarja 2020 in še pred prvim zaprtjem je profesor Andrea Giustina, predsednik Evropskega združenja za endokrinologijo, pravilno domneval, da *British Medical Journal* "da so lahko nizke ravni vitamina D [prohormona] povezava med starostjo, že obstoječimi boleznimi in povečano dovzetnostjo za zaplete in umrljivostjo zaradi okužbe s COVID-19 v severnih regijah Italije."¹⁵⁶

In aprila 2020 je skupina raziskovalcev v svojem članku "Dokazi, da bi dodatki vitamina D lahko zmanjšali tveganje za okužbe in smrt zaradi gripe in COVID-19" predložili dokaze: "Za zmanjšanje tveganja okužbe je priporočljivo, da ljudje, ki jim grozi gripe in/ali COVID-19 razmislite o jemanju 10.000 i.e./dan vitamina D3 nekaj tednov, da hitro dvignete koncentracijo 25(OH)D, čemur sledi 5000 i.e./dan. Cilj bi moral biti dvig koncentracije 25(OH)D nad 40-60 ng/mL (100-150 nmol/L)."¹⁵⁷

Bistveno znanje in izkušnje o vitaminu D

Vitamin D se bodisi sintetizira v koži s pomočjo UVB sevanja sonca (kar je mogoče le v poletnih mesecih na zemljepisnih širinah nad 37 stopinj v ZDA in vsej Nemčiji), ali pa ga je treba pridobiti s hrano. Dovolj visoko koncentracijo pa imajo le mastne ribe. Zato je dopolnjevanje edina druga možnost. Pri merjenju ravni vitamina D se ne meri vitamin D, temveč koncentracija prohormona vitamina D. To pomeni, da če želite povečati raven vitamina D (prohormona) z jemanjem vitamina D, lahko traja nekaj dni, ker pride do pretvorbe vitamina D v prohormon vitamina D, ki se pojavi v jetrih (glejte [slika 12](#)), lahko traja toliko časa. Preventivno to običajno ni problem, ker čas ni bistvenega pomena. Če pa morate hitro povečati raven vitamina D ali raven vitamina D (prohormona), bi morali kot akutno terapijo dajati prohormon vitamina D. [158](#)

Slika 12

Že v prvem letu COVID-19 bi lahko klinične študije prepričljivo in nedvomno dokazale usodni neuspeh politike, še posebej zdravstvenih sistemov po vsem svetu. Belgijski znanstveniki so že novembra 2020 (podatki so bili že na voljo) objavili, da če raven vitamina D (prohormona) pade pod 50 nmol/l, se tveganje smrti zaradi COVID-19 poveča skoraj štirikrat.¹⁵⁹ To povečano tveganje je bilo neodvisno od starosti bolnikov ali njihovih predhodnih stanj in je tako veljalo tudi za skupine z visokim tveganjem. Pri ravneh pod 50 nmol/l v primerjavi z ravnmi nad 100 nmol/l se je tveganje za hudo napredovanje povečalo za štirinajstkrat, je pokazala izraelska študija prvih dveh valov okužbe.¹⁶⁰ Pri ravneh prohormona vitamina D pod 30 nmol/l (v primerjavi z ravnmi zgoraj) – to so ravni prohormona vitamina D, značilne za zimske mesece v Nemčiji¹⁶¹ (kar pojasnjuje sezonskost respiratornih virusnih obolenj) – tveganje za smrtni potek bolezni se po rezultatih študije Univerzitetne bolnišnice Heidelberg, objavljeni septembra, poveča celo za približno osemnajstkrat.¹⁶² Kot je navedeno v [poglavje 1](#) Po podatkih Deutsches Krebsforschungszentrum (DKFZ) bi lahko z ustrežno profilakso vitamina D preprečili devet od desetih smrti zaradi covid-19, pri ravni prohormona vitamina D 125 nmol/l pa bi bila verjetnost smrti celo teoretično enaka nič (teoretično, saj lahko v praksi multimorbidna oseba umre zaradi katere koli okužbe, z ali brez vitamina D, pogosto tudi brez okužbe, med vzpenjanjem po stopnicah ali med spanjem).

Vzročna povezava med pomanjkanjem vitamina D ali pomanjkljivimi ravnmi prohormona vitamina D in visokim tveganjem smrti zaradi COVID-19 je bila osupljivo prikazana mesec dni prej v intervencijski študiji iz Cordobe v južni Španiji, objavljeni na spletu 29. avgusta 2020.¹⁶³ Pri bolnikih s COVID-19, ki so morali biti hospitalizirani zaradi pljučnice, se je tveganje za sprejem na intenzivno nego in priključitev na ventilator zmanjšalo za faktor *petindvajset* če so njihove ravni vitamina D (natančno vitamina D *prohormon* stopnje) so se hitro dvignile. Vendar pa je to terapevtsko povečanje v akutnih primerih bolezni dihal mogoče doseči le z dajanjem prohormona vitamina D, ker popolna pretvorba apliciranega

vitamina D3 v prohormon vitamina D traja več dni, tudi pri zdravih ljudeh. Z drugimi besedami, raven vitamina D (prohormona) se po dajanju vitamina D počasi povečuje (glejte [slika 12](#)), zato je intervencijska skupina prejela prohormon vitamina D takoj na dan sprejema in nato dvakrat na teden. Vsi bolniki s COVID-19 v intervencijski skupini so preživel. Nasprotno pa je v kontrolni skupini, ki ni prejela prohormona vitamina D, zaradi COVID-19 umrlo 8 odstotkov bolnikov; nazadnje so umrli zaradi vztrajno nizkih ravni vitamina D (prohormona), ki bi jih bilo mogoče zlahka popraviti.

Vsi ti spektakularni rezultati so bili torej že objavljeni, še preden se je globalna kampanja za pospeševanje sploh začela. Tako bi ga močno ogrozili, če bi le bili deležni dovolj pozornosti in implementacije v ordinacije (preventivno dodajanje vitamina D) in klinike (prohormon vitamina D kot terapevtski poseg). Konec koncev, brez nenehnih poročil o smrtih zaradi covid-19 ali grožnje prezasedenosti enot intenzivne nege, bi bil le redkokdo pripravljen biti podkrepljen – in nujna odobritev injekcij mRNA bi bila že na začetku izključena, če priznано je bilo, da so tako učinkoviti preventivni in terapevtski ukrepi že dolgo na voljo.

Verjetno zato so bile nemudoma izvedene študije, ki so želele ovreči, dvomiti ali vsaj zamenjati rezultate Cordobe. Predstavnik več tovrstnih poskusov diskreditacije vitamina D je brazilska študija. Zasnova študije je bila enaka tisti v Cordobi, le da bolniki s COVID-19 niso prejeli večkratnih odmerkov prohormona vitamina D, ki bi hitro in trajno zvišal raven vitamina D (prohormona), ampak le en bolus 200.000 ie vitamina D3.¹⁶⁴ Vendar bolniki v intervencijski skupini niso imeli toliko časa, da bi čakali, da se zgodi predhodno obravnavana pretvorba v prohormon vitamina D; navsezadnje so bili že dovolj bolni, da so morali sprejeti v bolnišnico, zato je šlo za vprašanje življenja ali smrti. Posledično je študija pokazala, kaj se od njene zasnove pričakuje: ni bistvene razlike med intervencijsko in kontrolno skupino. Ta brazilska študija

je bil popolnoma nepotreben, saj je bil zapoznani začetek delovanja vitamina D3 vnaprej dobro dokumentiran; poleg tega je po mojem mnenju še posebej resno, da so vodje študije očitno sprejeli, da bi udeleženci študije lahko umrli zaradi bolezni COVID-19 kot posledica malomarno slabe zasnove študije. Paziti je treba, da ne prevzamemo kristalno jasne namere brez nadaljnje preiskave. Študija iz Cordobe je bila že objavljena in znan je bil rešilni terapevtski ukrep. Skoraj nerazumljivo mi je, kako so lahko voditelji študije spregledali ključno razliko med vitaminom D in iz njega nastalim bioaktivnim prohormonom.

Rezultate iz Cordobe so brazilski znanstveniki osupljivo ignorirali, o ključni razliki v zasnovi, ki bi pojasnila domnevno kontradiktoren rezultat, pa v objavi sploh niso govorili, kar je popolnoma nesprejemljivo. Kljub temu je bil rezultat brazilske študije, objavljen 16. marca 2021 (tj. sredi kampanje povečanja), zmagoslavno objavljen javnosti kot prepričljiv dokaz, da dodajanje vitamina D nima pozitivnega učinka na napredovanje bolezni COVID-19. ¹⁶⁵To poročilo, ki za strokovnjaka ni bilo preveč prepričljivo, je koristilo komaj kateremu koli laiku, ki je vedel, da se ravni vitamina D ne merijo kot vitamin D, temveč kot prohormon vitamina D in da se ravni vitamina D (prohormona) ne dvignejo takoj po dodatku vitamina D. To kažejo tudi brazilski podatki, ki kažejo na zvišanje ravni vitamina D (prohormona) po njihovem enkratnem bolusnem dajanju vitamina D. Vendar je le v drobnem tisku (pod [slika 3](#) objave) izvemo, da je bila ta meritev opravljena šele potem, ko so preživeli lahko zapustili bolnišnico. Ne samo, da brazilska študija ni bila vprašljiva v medijih, ampak je bila tudi rešilna Cordoba študija preprosto prezrta, čeprav je analiza podatkov neodvisnih znanstvenikov na Massachusetts Institute of Technology (MIT) v Združenih državah ponovno potrdila, da preživetje vseh udeležencev v intervencijski skupini le zaradi dajanja prohormona vitamina D. ¹⁶⁶To tudi pojasnjuje, zakaj več drugih poskusov, ki so posnemali brazilski koncept zdravljenja, ni pokazalo nobene terapevtske koristi

iz vitamina D.¹⁶⁷ Po drugi strani pa nadaljnji poskusi z uporabo prohormona vitamina D¹⁶⁸ ali celo hormon vitamin D¹⁶⁹ so pokazali podobno impresivne terapevtske rezultate kot preskušanje v Cordobi.

Drug primer propagande proti vitaminu D zadeva znane *New England Journal of Medicine* (NEJM), ki je 28. julija 2022 objavil rezultate študije o dodajanju vitamina D, ki so jo številni mediji razglasili za »dokončno rzsodbo o tej zadevi«. Študija VITAL je bila zasnovana za ugotavljanje verjetnosti zloma kosti z dodatkom vitamina D3.¹⁷⁰ Očitna napaka v tej študiji pa je, da so imeli udeleženci že pred začetkom študije raven vitamina D 73 nmol/l, kar je več kot primerno za zdravje kosti, za katerega velja, da je doseženo pri 50 nmol/l. Tako je bila celotna zasnova študije že od začetka brez vrednosti. Še preden so bili podatki zbrani, ni bilo mogoče pričakovati nobene razlike v incidenci zlomov med intervencijsko in kontrolno skupino, kar se ni presenetljivo odrazilo v rezultatih. To je moralo biti jasno odgovornim za študijo, pa tudi tistim, ki so recenzirali in se zavzemali za objavo v prestižnem NEJM.

Za imunološko zdravje pa so optimalne le vrednosti okrog 125 nmol/l. Pri tej ravni prohormona vitamina D je tveganje za smrtno okužbo s koronavirusom statistično zmanjšano na nič, kot sem omenil [v prvo poglavje](#).¹⁷¹ Prejšnja analiza podatkov preskušanja VITAL je pokazala, da je bilo tveganje za razvoj avtoimunske bolezni v intervencijski skupini znatno zmanjšano v primerjavi s kontrolno skupino z dnevnim vnosom 2.000 i.e. vitamina D3 (čeprav ta relativno nizek odmerek ni dosegel vitamina D (prohormona) 125 nmol/l).¹⁷² Neodvisno od te šibko zasnovane (v smislu, da je bila razlika v ravneh prohormona vitamina D med intervencijsko in kontrolno skupino razmeroma majhna) študije VITAL, so številne druge študije nedvomno dokazale, da lahko dodajanje vitamina D zmanjša pojavnost raka vsaj za 13 odstotkov.¹⁷³ Samo v Nemčiji bi vsako leto za rakom umrlo trideset tisoč ljudi manj in pridobili bi lahko več kot tristo tisoč let življenja.¹⁷⁴ Razlog je očiten: imunskemu sistemu primanjkuje hormona vitamina D

neučinkovit pri nadzoru in izločanju gensko spremenjenih (rakavih) celic ter virusno okuženih celic. Iz tega razloga so raziskovalci iz prestižnega nemškega centra za raziskave raka izrazili "prošnjo za nabiranje nizko ležečih sadežev" ali "izboljšana oskrba z vitaminom D3 z dodatki, obogatenimi živili, skrbno odmerjeno izpostavljenostjo sončni svetlobi ali kombinacijo teh pristopov najmočnejši in stroškovno učinkovit, če ne celo varčevalen pristop za zmanjšanje bremena umrljivosti zaradi raka in številnih drugih škodljivih zdravstvenih učinkov.«¹⁷⁵

Kljub temu dva urednika NEJM nista zamudila priložnosti, da bi v uvodniku, ki je temeljil na teh "pomembnih ugotovitvah", izdala "Odločilno sodbo o dodatkih vitamina D": "Vse skupaj VITAL in ta pomožna študija [zlom] kažeta, da vitaminski dodatki nimajo pomembnih koristi za zdravje pri splošni populaciji starejših odraslih, niti pri tistih z nizkimi ravnmi 25-hidroksivitamina D.«¹⁷⁶To je seveda v splošnosti izjave povsem nesprejemljivo. Pomanjkanje vitalnega mikrohranila, ki je bistveno za regulacijo genov (glejte [slika 12](#)) ne bi smeli več popraviti? Le ugibamo lahko, zakaj bi ta prestižna znanstvena revija dovolila takšne nediferencirane izjave. Vendar je v primerjavi z njihovim predlogom bled, "da bi morali ponudniki prenehati s pregledovanjem ravni 25-hidroksivitamina D ali priporočati dodatke vitamina D, ljudje pa bi morali prenehati jemati dodatke vitamina D, da bi preprečili hujše bolezni ali podaljšali življenje."

Dvomljive študije in prav tako dvomljive interpretacije razkrivajo veliko zaskrbljenost prospikerskega oziroma farmacevtskega lobija, da bi ljudje lahko odpravili pomanjkanje vitamina D in tako svoje zdravje vzeli v svoje roke. Kot kaže, enostranska, interesno vodena objava Medscapea v obliki sporočila vsem zdravnikom in zdravstvenim delavcem po vsem svetu, le kakšen mesec po končni razsodbi NEJM o vitaminu D3, sodi v ta vzorec. V njej nas profesor dr. Stephan Martin, specialist za sladkorno bolezen, obvešča, da so bili po mnenju farmacevtskih zgodovinarjev nacisti tisti, ki so »ustvarili prvi množični trg za vitamine za preprečevanje podhranjenosti«. ¹⁷⁷Martin zato sklepa, "da pomp o vitaminih ... temelji tudi na nacističnih idejah." Svoje ugotovitve ocenjuje kot »zanimive

spodbuda za dnevno razpravo v zdravstveni ordinaciji.« Kakšno razpravo pa želi spodbuditi v pogovoru zdravnika z bolnikom? Ali je treba pacientu povedati, da bo odslej obravnavan kot osumljenec desničarskega ekstremizma, če želi preveriti raven vitamina in ga po potrebi korigirati, da bi se ustrezno zaščitil pred boleznimi, kot je COVID-19 (ali Alzheimerjeva bolezen)?

Dojenčki: kolateralna škoda antivitamina D Propaganda

Nešteto ljudi je po nepotrebnem umrlo zaradi koronavirusa, pa tudi kolateralna škoda enako nepotrebnih ukrepov za COVID-19, vključno s smrtno nevarnimi skoki, ker pomanjkanje vitamina D ni bilo odpravljeno. Nikomur ne očitam, da namerno ogroža življenja dojenčkov. Toda iste nezdrave politike vplivajo na naše najmlajše otroke. Na primer, zelo verjetno je bil zimski porast okužb z respiratornim sincicijskim virusom (RSV) pri dojenčkih, ki je prevladoval v medijih pozimi 2022–2023, prav tako posledica pomanjkanja vitamina D. Celotno med najmlajšimi člani naše družbe je pomanjkanje tega bistvenega imunskega regulatorja glavni vzrok smrtno nevarnih okužb dihal. Glede na študijo iz leta 2011 je bilo dokazano, da nizke ravni vitamina D v popkovnični krvi ali pomanjkanje pri materi povečajo tveganje za okužbo z RSV v prvem letu življenja za faktor šest.¹⁷⁸

Glede na rezultate druge klinične študije, objavljene septembra 2022, se verjetnost hude okužbe z RSV, ki zahteva intenzivno nego z umetnim dihanjem, celo poveča za faktor približno *dvanaest* če so ravni vitamina D (prohormona) pri dojenčku pomanjkljive.¹⁷⁹ Ste kaj brali o tem v medijih? Ali je bil poziv, naj se nosečnicam zagotovi dovolj vitamina D? Kolikor vem ne. Namesto tega se promovira drugo mRNA cepivo z virusnim genskim materialom: »Spremlja ga ogromen uspeh

Cepiva mRNA proti COVID-19, cepiva mRNA so bila hitro razvita, mnoga so vstopila v klinične študije, v katerih so pokazala spodbudne rezultate in sprejemljive varnostne profile. Pravzaprav je Moderna prejela odobritev FDA, ki je odobrila hitro imenovanje za raziskovalno cepivo z enim odmerkom mRNA-1345 proti RSV pri odraslih, starejših od 60 let,« pravi en znanstveni članek in dodaja: »Zato lahko cepiva mRNA predstavljajo novo, uspešnejše poglavje v nadaljnji bitki za razvoj učinkovitih preventivnih ukrepov proti RSV.“¹⁸⁰Spet, »Hudiča izganja Beelzebub« ali, proti zlu se borimo z nečim še hujšim, namesto da bi preprosto odpravili vzrok zla.

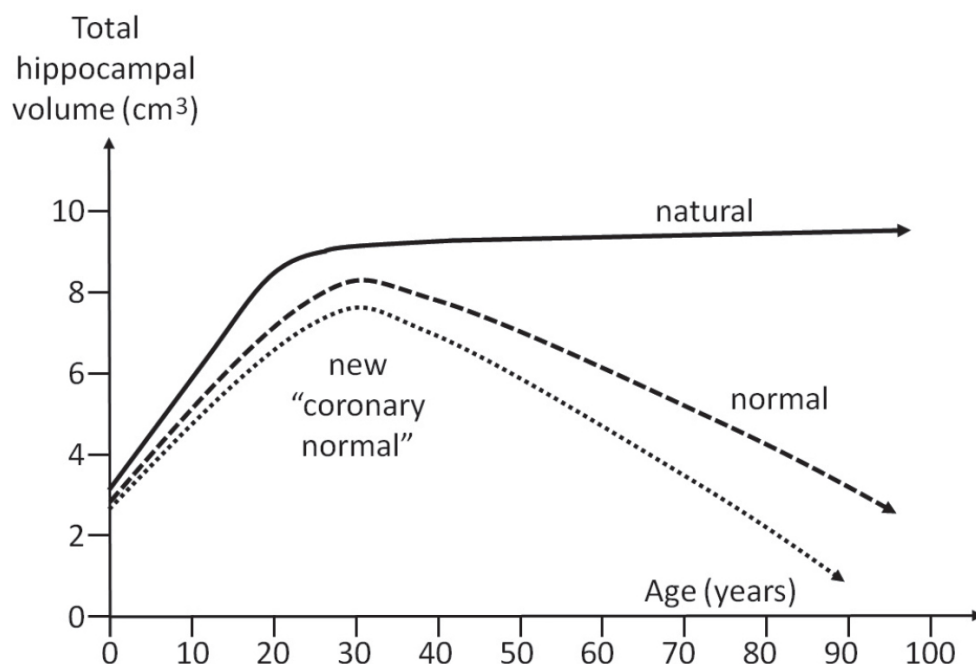
Diskreditacija hormona vitamina D kot nepomembnega za zdravje (tudi pri nizkih ravneh), kar vitamin D3 razglasi za nepomembnega (ali celo nevarnega, ker ga je mogoče predozirati), je ključnega pomena pri doseganju velike mentalne ponastavitve. To še posebej velja, ker pomanjkanje vitamina D dejansko ustvarja dobro okolje za tesnobo, študije pa kažejo, da popravljanje ravni vitamina D tudi zmanjša simptome tesnobe.¹⁸¹

Tukaj sem uporabil vitamin D kot primer mikrohranil, ker ima prohormon, ki nastane iz njega in iz katerega celice nato izpeljejo generergulacijski hormon, ključno vlogo pri številnih genetskih nadzornih procesih v telesu in veliko ljudi ima neprepoznano resno pomanjkanje. To velja za ljudi na vseh zemljepisnih širinah. Vendar ponavljam, da ni bistvenega vitalnega mikrohranila, brez katerega bi lahko naš imunski sistem, živčni sistem ali nevrogeneza pri odraslih. Torej obstajajo druge pomanjkljivosti razen vitamina D, ki so posledica posegov v zvezi s COVID-19 – to je posledica podhranjenosti, ki je bila povzročena v splošni populaciji.

Spremljanje uspeha in novi »koronarni«

normalno

Ob predpostavki, da je celoten paket ukrepov del glavnega načrta, bi se moral njegov "uspeh" pokazati v pospešeni izgubi volumna hipokampusa, kot kaže hipotetična krivulja (drobno črtkana) vslika 13. Pospešene izgube indeksnih nevronov žrtev ne doživlja kot boleč proces. Človek se sploh ne zaveda, da stari spomini bledijo ali popolnoma izginjajo; človek preprosto pozabi. Kar pa se izkusi, je povečan občutek tesnobe, bolj krhek ego, oslabitev jaza in v najhujših primerih popolna depresija.

Slika 13

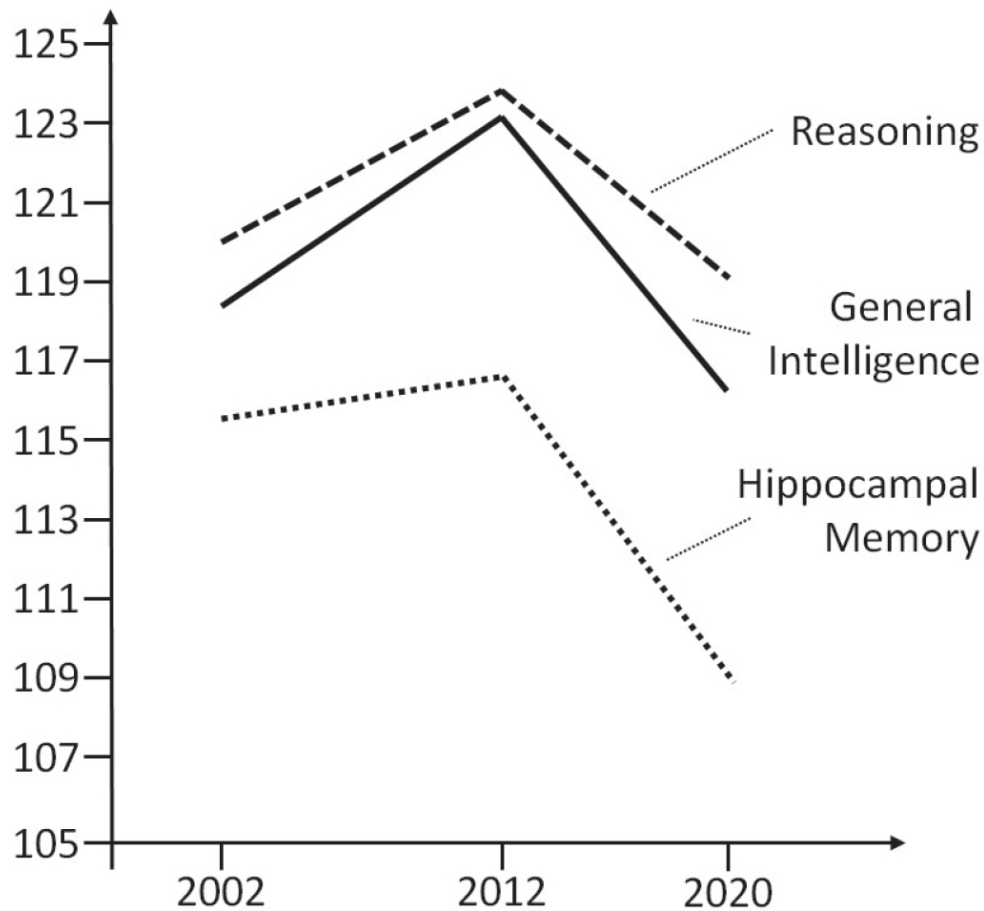
»Nenaravna normalnost kroničnega uničenja hipokampusa« (glejte razdelek z istim naslovom v [poglavje 2](#)) se je morda že v prvem letu pandemičnih ukrepov spremenilo v novo »koronarno normalno stanje«. Na žalost nobena študija (še) neposredno ne preučuje povprečnega volumna hipokampusa pred in po COVID-19 ter ukrepov za poškodbe možganov, na primer med letoma 2019 in 2021, razčlenjeno po starostnih skupinah. Obstajajo pa zelo dobri posredni dokazi za povečanje poškodb hipokampusa v svetovnem merilu, ker je oslabiljena nevrogeneza hipokampusa pri odraslih glavni vzrok za oslabiljeno delovanje avtobiografskega spomina in bolezenski proces

depresija. Dodatna pospešena hipokampalna nevrodegeneracija je vzrok za razvoj Alzheimerjeve demence.

Izguba inteligence in spomina v generaciji COVID-19

Inteligenca zajema sposobnost razmišljanja, načrtovanja, reševanja problemov, abstraktnega razmišljanja, razumevanja kompleksnih idej, hitrega učenja in učenja iz izkušenj. Raziskovalci so konec avgusta in v začetku septembra 2020 testirali skupno 424 učencev sedmih, osmih in devetih razredov v Nemčiji z uporabo Berlinskega testa strukture inteligence (BIS-HB).¹⁸² Rezultati na vseh postavkah inteligenčnih testov so bili v pandemičnem vzorcu 2020 nižji kot v kvalitativno enakovrednih predpandemičnih vzorcih iz let 2002 in 2012.

Vse mere obveščevalnih funkcij so se od leta 2002 do 2012 znatno povečale in nato dramatično padle, kar je izključilo možnost počasnega negativnega trenda, ki se je začel leta 2012. Splošna inteligenca je padla za skoraj osem točk v primerjavi z letom 2012, po presoji (razmišljanje sistema 2) za približno štiri točke, avtobiografski spomin pa je med mladostniki padel za dobrih osem točk. Pri tem ni upoštevano, da je bilo pričakovati naraščajoči trend, kot je prikazano [vslika 14](#).

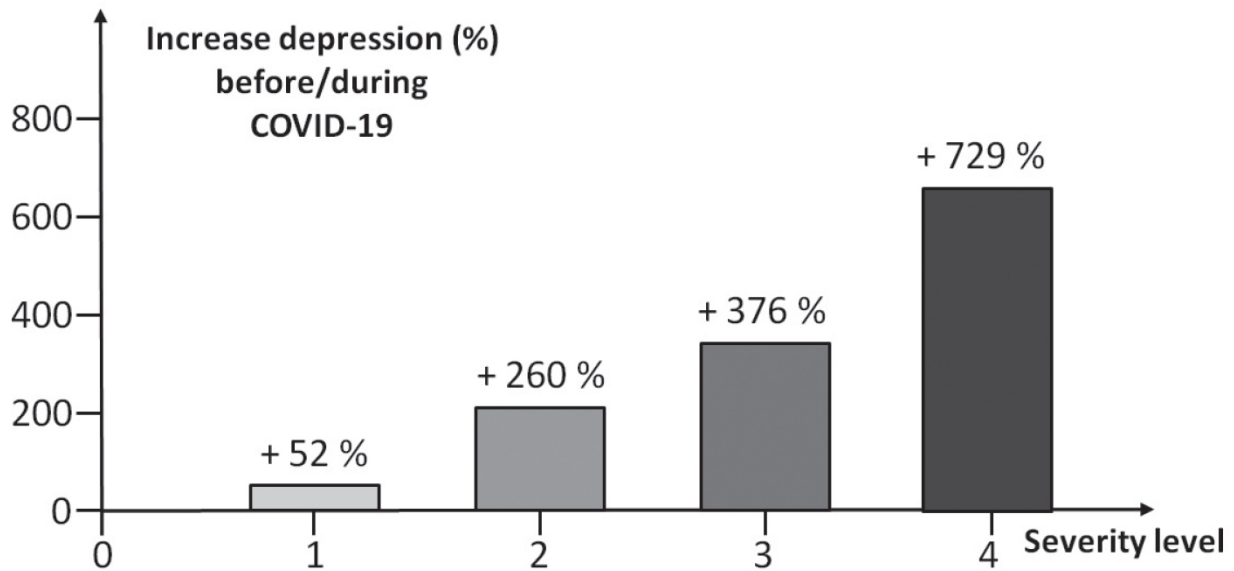
Slika 14

Tako hitra izguba zmogljivosti (tudi ustvarjalnosti) zaradi upada delovanja hipokampusa spominja na hudo depresijo ali celo Alzheimerjevo bolezen. To ne pomeni, da bodo najstniki, ki so v povprečju stari komaj 14,5 let, kmalu zboleli za Alzheimerjevo boleznijo. Teh vsaj funkcionalnih (lahko pa tudi strukturnih) velikih okvar hipokampusa po mojem mnenju ni mogoče pojasniti z odpovedanim rednim šolanjem, kot poskušajo avtorji. Učinki so preprosto preveč izraziti za tako kratko obdobje in tudi po enem letu so še vedno nespremenjeni, kot kažejo nadaljnji rezultati študij.

Rekordno povečanje depresije

Po poročilu WHO je leta 2019, tik pred pandemijo COVID-19, depresija napredovala in postala vodilna bolezen na svetu.¹⁸³ Kot sem pokazal, o vzroku tega razvoja ni treba ugibati. Iz tega vidimo tudi, da *normalno*, v smislu krčenja hipokampusa, kot je prikazano [vslika 13](#), je pravzaprav vse prej kot zdravo normalno, čeprav so bili v povezani študiji udeleženci opredeljeni kot "na splošno zdravi".¹⁸⁴ Svetovni vrh depresije v tistem času se je nato močno poslabšal samo v prvem letu pandemije COVID-19, zlasti med mladimi odraslimi. V članku »Risk for Depression Tripled during the COVID-19 Pandemic in Emerging Adults Followed for the Last 8 Years« mednarodna skupina znanstvenikov piše: »Močno povečanje tveganja za depresijo med nastajajočimi odraslimi napoveduje krizo javnega zdravja z zaskrbljujočimi posledicami. za njihovo socialno in čustveno delovanje, ko ta generacija dozoreva.«¹⁸⁵

Ameriška študija je tudi pokazala, da je bila razširjenost simptomov depresije več kot trikrat višja celo v prvih mesecih pandemije COVID-19 kot prej, s posebnim povečanjem resnosti simptomov depresije, kot je prikazano [vslika 15](#).¹⁸⁶ To povečanje (od svetovnega vrha leta 2019!) je morda posledica tega, da so bili ljudje, ki so pred pandemijo trpeli za blažjo depresijo, bolj ranljivi in zato bolj verjetno, da bodo zboleli, in to resneje. Močno pa se je povečalo tudi število ljudi, ki so med pandemijo prvič doživeli depresijo. Pred pandemijo je bilo na primer več kot 75 odstotkov še vedno brez simptomov, le nekaj mesecev v prvem letu pandemije pa jih je bilo le približno 47 odstotkov. Z drugimi besedami, depresivne simptome ni imel več vsak četrti, ampak skoraj vsak drugi. Trend je bil še bolj neugoden za starejše odrasle z zgodovino depresivnega razpoloženja. Od teh je skoraj vsak drugi med pandemijo ponovno zbolel za depresijo.

Slika 15

Ta dramatičen razvoj dogodkov je potrdila tudi kanadska študija z naslovom "Incidentna in ponavljajoča se depresija med odraslimi, starimi 50 let in več, med pandemijo COVID-19." Ponovno je med ukrepi COVID-19 vsak osmi prej duševno zdrav človek, starejši od petdeset let, prvič v življenju zbolel za depresijo.¹⁸⁷

O telesnih poškodbah in s tem negativnih učinkih na hipokampus zaradi draženja, ki se je začelo šele konec leta 2020, bi lahko sklepali le iz podatkov, zbranih po tem. Šele leta 2021 so hitro rastoči in znaten delež svetovnega prebivalstva prizadeli toksični učinki spikinga. Na podlagi dokazljivih dokazov o hipokampalni toksičnosti koničastega proteina in znanih povezav med hipokampalno disfunkcijo in depresijo moramo domnevati, da se je depresija od takrat naprej povečevala veliko hitreje.

Toda tudi če bi bili na voljo podatki po tem času, bi morali biti previdni pri jemanju informacij kot končnih, saj nikakor niso vse depresije prepoznane in nato vključene v statistiko. Glede na ameriško študijo, objavljeno avgusta 2022, depresija še vedno pogosto ostane nediagnosticirana, ker so njeni znaki in simptomi napačno razumljeni.¹⁸⁸ Poleg tega avtorji pravijo, da »mnogi ljudje neradi ukrepajo, da bi videli a

strokovnjak za duševno zdravje zaradi stigme, povezane s to motnjo.« Nadalje poročajo: »Od leta 2020 je več kot 21 milijonov Američanov, skoraj 8,4 %, doživelo vsaj eno hudo depresivno epizodo. Dejansko so se med pandemijo COVID-19 stopnje depresije in anksioznosti po vsem svetu povečale za več kot 25 %, kar je vplivalo na skoraj vse sloje družbe, vključno z mladostniki, študenti, zdravstvenimi delavci in zdravniki. Milijoni drugih bodo v življenju trpeli zaradi ponavljajoče se depresije. Poleg tega so otroci v naši moderni družbi, zlasti v hitro razvijajočem se digitalnem svetu, izpostavljeni povečanemu pritisku po konformizmu. Ta nevarnost pomeni tveganje za razvoj nizke samozavesti, enega od dejavnikov tveganja za depresijo.«

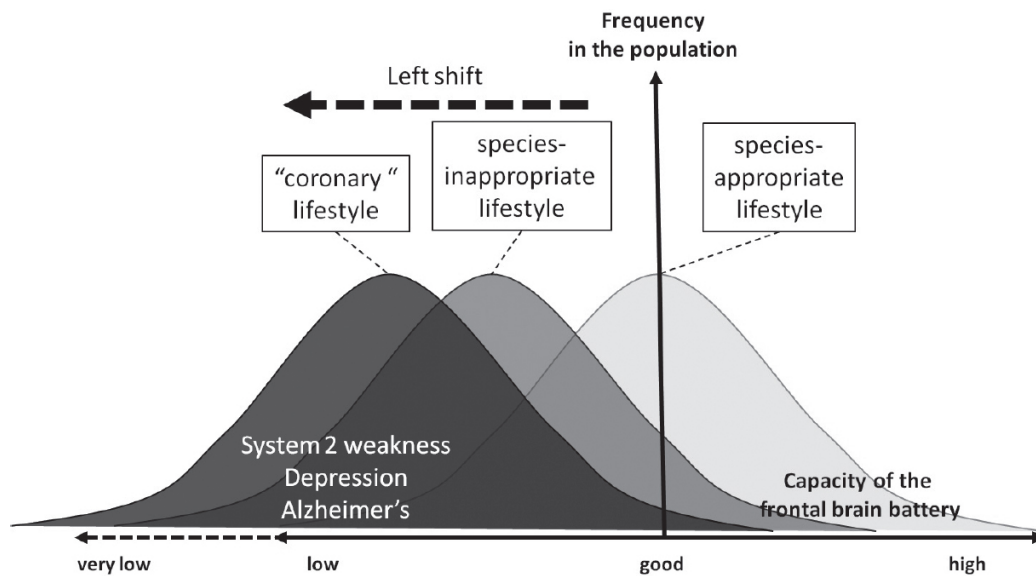
Galopirajoča demenca

Depresijo, če je ne zdravimo učinkovito s spremembo življenjskega sloga, je treba razumeti kot predhodnico Alzheimerjeve bolezni in jo zato jemati še toliko resneje. Poleg dejstva, da je obema boleznima mogoče slediti nazaj do motene hipokampalne nevrogeneze, je analiza podatkov iz tako imenovane Framingham Heart Study pokazala, da se depresija v starosti vedno razvije malo pred kasnejšim nastopom kognitivnega upada in tako predstavlja pomembno tveganje. dejavnik in opozorilni znak za demenco in Alzheimerjevo bolezen.¹⁸⁹ Prospektivno izveden Washington/Hamilton Heights Inwood Columbia Aging Project je prav tako zagotovil jasne dokaze, da so depresivni simptomi v starejši starosti pred avtobiografsko izgubo spomina ali hipokampalno demenco, ne pa obratno.¹⁹⁰ Poleg tega je bilo ugotovljeno, da višji rezultati na lestvici depresije (in povečanje v letu 2020 v primerjavi z letom 2019 je bilo dramatično, kot smo razpravljali) sledijo strmejšemu kognitivnemu upadu, tudi pri posameznikih, katerih kognicija na začetku ni bila patološko spremenjena, neodvisno od starosti, spola, izobrazbe in breme bolezni, vključno z žilnimi boleznimi.

Pričakovali bi torej, da se bo v prvem letu koronavirusa močno povečala tudi razširjenost hipokampalne demence ali Alzheimerjeve bolezni. Konec koncev, kot sem pojasnil v [poglavje 2](#), ni starost tista, ki povzroča to obliko demence, ampak naš neprijazen življenjski slog. Starost je samo dejavnik

je treba upoštevati, če bolezenski proces ali degeneracija hipokampusa potrebuje čas, ne le nekaj let, ampak pogosto desetletja, da povzroči učinke, podobne demenci. Kljub temu je življenje pod koronarnimi ukrepi očitno postalo veliko bolj nevrstno, kot je bilo prej. To je neizogibno povzročilo pospešitev nevropatološkega poslabšanja hipokampusa ali premik v levo v moči čelne možganske baterije, kot je prikazano vslika 16.

Slika 16

Pravzaprav je izjemno veliko ljudi v Nemčiji že leta 2021 z okoli 436.800 novimi primeri razvilo novo demenco.¹⁹¹ V primerjavi z letom 2018 (ko je bilo 333.000 novih primerov) je bilo to zelo dramatično povečanje za 31,1 odstotka.¹⁹² Da bi bolje kontekstualizirali to ogromno povečanje, si na hitro oglejmo spremembe incidence v zgodovinskem kontekstu. Leta 2007 je bilo v Nemčiji približno 280.000 novih primerov.¹⁹³ Iz te baze je bilo leta 2018 dodanih skupno 53.000 novih primerov na leto, kar pomeni povprečno kumulativno povečanje za 4.800 primerov na leto v enajstletnem obdobju, kar je mogoče pojasniti s staranjem prebivalstva. Vendar pa je do leta 2021 prišlo do skupnega povečanja za 103.800 novih primerov na leto v primerjavi z letom 2018. Povprečno kumulativno povečanje v treh letih je tako znašalo 34.600 primerov na leto, *sedemkrattistega* prejšnjega

enajst let 4800 primerov na leto. Tega razvoja ni mogoče pojasniti s starajočo se družbo ali s predpostavko, da se je diagnostika izboljšala.

Predstavniki družb za Alzheimerjevo bolezen se nikoli ne naveličajo uporabljati starosti kot razlage. To je očitno posledica dejstva, da jih je mogoče obravnavati kot funkcionalne postojanke farmacevtske industrije. Ta industrija ohranja dogmo, da je starost bistveni vzrok za razvoj Alzheimerjeve demence, saj posamezne spremembe življenjskega sloga ne ustvarjajo prodaje za farmacevtsko industrijo. Vendar starost ni vzrok, ampak le nuja, saj razvoj hipokampalne demence zaradi nezdravega načina življenja zahteva čas. Predstavniki skorajda infantilno ignorirajo trdne dokaze, da je naš drastično spremenjen, popolnoma nehuman (nevrstni) življenjski slog odgovoren za porast hipokampalne demence (Alzheimerjeva bolezen) in vaskularne demence (možganske poškodbe zaradi motene krvne oskrbe kot posledica arterioskleroze ali možganske kapi).

Vendar pa moja razlaga, da je proces boleznem demence pospešila posledica okužbe s SARS-CoV-2 (ki je prizadela le nekaj odstotkov) ali, veliko pogosteje, ukrepov za COVID-19 (ki so prizadeli skoraj vse), temelji na dejstvih. in veliko bolj dokončno – a tudi veliko bolj dramatično. Strašljivo je videti tako velik porast incidence Alzheimerjeve bolezni v tako kratkem času, ko ni mogoče domnevati, da je to posledica boljše diagnostike. Lahko si že predstavljamo, kakšen katastrofalen razvoj je pred nami v prihodnjih letih. Slaba novica je, da smo za ta razvoj odgovorni sami, saj to ni nespremenljiva usoda staranja. Dobra novica je, da lahko prevzamemo odgovornost za preprečevanje najhujšega in izogibanje napakam, ki so bile storjene.

"Zabrisana razlika"

V primerjavi s povprečjem petih let prej je bilo leta 2020 znatno več smrti zaradi vseh vrst bolezni, povezanih z demenco (za 17 odstotkov), večinoma gre pripisati samo Alzheimerjevi bolezni (za 13

odstotkov na splošno). Po poročilu, ki ga je leta 2022 objavilo Združenje za Alzheimerjevo bolezen v ZDA, je to bistveno višje od pričakovanj.¹⁹⁴V poročilu se avtorji ukvarjajo z vprašanjem, ali je bil velik delež smrti zaradi demence pravilno zabeležen v statistiki, in navajajo naslednje:

V mrliških listih za posameznike z Alzheimerjevo boleznijo so kot glavni vzrok smrti pogosto navedena akutna stanja, kot je pljučnica, in ne Alzheimerjeva bolezen. Posledično ljudje z Alzheimerjevo demenco, ki umrejo zaradi teh akutnih stanj, morda niso prišteti med ljudi, ki umrejo zaradi Alzheimerjeve bolezni, čeprav je Alzheimerjeva bolezen morda povzročila akutno stanje, navedeno v mrliškem listu. Ta težava pri uporabi mrliških listov za določanje števila smrti zaradi Alzheimerjeve bolezni in drugih demenc se imenuje "zabrisana razlika med smrtjo zaradi demence in smrtjo zaradi demence."¹⁹⁵

To pomeni, da se je moralo število žrtev Alzheimerjeve bolezni zmanjšati, da bi se povečalo število žrtev zaradi covid-19. Zato bi lahko bilo dejansko število žrtev Alzheimerjeve bolezni veliko večje, kot kažejo uradni podatki.

Študija, objavljena avgusta 2022 za opazovalno leto 2021, je pokazala, da je vedno več ljudi, mlajših od petinšestdeset let, starosti, ki je bila prej opredeljena kot pokazatelj genetsko pospešenega procesa Alzheimerjeve bolezni, prizadeta z drugo obliko pospeševanja. Alzheimerjevo društvo predstavlja nove podatke o demenci: precej več bolnikov, mlajših od 65 let, kot se je prej mislilo.«¹⁹⁶Povezana spletna stran nemškega Alzheimerjevega društva se prav tako sklicuje na poročilo Svetovne zdravstvene organizacije, ki je omogočilo, da so bili ti primeri prvič opredeljeni kot taki: »Svetovna zdravstvena organizacija je objavila nove študije o pojavnosti

demence v različnih starostnih skupinah. Prvič so na voljo natančnejše ocene za osebe, mlajše od 65 let. Te kažejo, da trenutno v Nemčiji živi več kot 100.000 oseb, mlajših od 65 let, z demenco.« Na primer, v analizi, objavljeni v *Lancet*, ki sta ga, zanimivo, v celoti financirala fundacija Bill & Melinda Gates in Gates Ventures, skupina, imenovana GBD 2019 Dementia Forecasting Collaborator, je do leta 2050 z začetkom leta 2019 napovedala 152,8 milijona primerov demence po vsem svetu.¹⁹⁷ Za primerjavo, na podlagi leta 2010, le devet let prej, je bilo do leta 2050 predvidenih "le" 115,4 milijona primerov demence.¹⁹⁸

Na podlagi tega zloveščega obeta bomo morali v prihodnjih letih počakati na nove projekcije, ki bodo prav tako posredno, a verjetno impresivno, pokazale, kakšna je posledica poškodbe hipokampusa zaradi globalnega skoka. Zato predlagam, da govorimo o postspike sindromih namesto o long-COVID ali postvac sindromu, ki ga je treba obravnavati kot dejavnik tveganja za depresijo in Alzheimerjevo bolezen.

Postspike sindromi

Glede na oceno nemškega zdravniškega združenja (Bundesärztekammer) so kognitivni primanjkljaji osrednji simptomi post-COVID sindroma.¹⁹⁹ Ti vključujejo simptome tesnobe do in vključno s posttravmatsko stresno motnjo, vendar "zlasti motnje koncentracije, spomina in iskanja besed", ki so povzete pod izrazom *možganska megla*. Ne morete zares jasno razmišljati, se ne morete osredotočiti, kar naprej pozabljate stvari, čutite, da ste kognitivno izmaknjeni, kar vse zamegljuje vaš pogled na pomembno.

Glede na metaanalizo se pri 22 odstotkih ljudi po diagnozi COVID-19 pojavi kognitivna okvara.²⁰⁰ Dolgotrajni COVID se lahko pojavi tudi po cepljenju proti COVID-19, kar imenujemo sindrom po vakcinaciji ali »dolgotrajni COVID po cepljenju«. Kombinacija simptomov dolgega sindroma COVID ustreza močno moteni nevrogenezi hipokampusa pri odraslih, ki je zavirana zaradi

okužba.²⁰¹ Enako velja za "cepljenje" in s tem za sindrom po cepljenju, kot smo že omenili (čeprav pod ta izraz spadajo tudi avtoimunske bolezni *sindrom po vakcinaciji*). Disfunkcijo hipokampusa kot glavnega vzroka za te sindrome podpira tudi dejstvo, da že obstoječa hipokampalna stanja ali dejavniki tveganja povečajo verjetnost za te sindrome po vakcinaciji, kot bi jim bilo ustrezneje reči. Skupina znanstvenikov v Bostonu je odkrila: depresivne motnje to verjetnost povečajo za 32 odstotkov, anksiozne motnje za 42 odstotkov, povečan stres za 46 odstotkov in osamljenost za 32 odstotkov.²⁰² Tisti z vsaj dvema od teh dejavnikov imajo celo dvakrat večjo verjetnost, da bodo dolgotrajno imeli COVID. "Ugotovitve te študije kažejo," zaključujejo avtorji, "da je lahko psihološka stiska pred okužbo dejavnik tveganja za stanja po COVID-19 pri posameznikih z okužbo s SARS-CoV-2."

Glede na ogromno škodo, ki jo ta zahrbtni napad na avtobiografski spomin ljudi povzroča umom, telesom in življenjem svetovnega prebivalstva, se človek vpraša, ali niso šli odgovorni tukaj korak predaleč, saj postaja vse bolj očitno, da bo v prihodnosti več in več ljudi bo že zgodaj odvisnih od zunanje pomoči ali celo prezgodaj umrlo zaradi nevrodegenerativnih bolezni. Toda v svetu, ki ga je Huxley upodobil v svoji distopiji pred skoraj stotimi leti in ki je videti osupljivo podoben svetu, proti kateremu drvimo, starejši tako ali tako ne igrajo nobene vloge za nadzornike sveta (ključne besede *galopirajoča demenca pri okoli 60*). Če želimo vzpostaviti povsem novo obliko tehnokratsko vodene družbe, je veliko bolj odvisno od otrok (tudi nerojenih), najstnikov in mladih odraslih. Tvorijo osnovo tehnokratske moči, ko razvijejo osnovno dovzetnost za umetne naracije, ki jim jih predstavljajo tehnološka sredstva, in jim ne morejo več nasprotovati z ničemer lastnim; v bistvu so bili pripravljani prepustiti pripovedi, ki veljajo le iz dneva v dan,

hitro postanejo bistven del njihove osebnosti. Plodna tla za to so bila pripravljena z množično oslavitvijo biografskega spomina.

POGLAVJE 5

GLAVNI NAČRT, 2. DEL: SPOVED NA TEHNOKRATSKA VERA

*Nobena neumnost ni tako zgrešena, da je ne bi mogli narediti za vero vsega
večina z ustreznim vladnim ukrepanjem.*

— Bertrand Russell (1872–1970)

Velika pripoved kot sredstvo za moč

Pripoved je okvir, v katerega ljudje razvrščajo in razlagajo lastne izkušnje – je način, kako svoje izkušnje osmislijo zase in za druge. Predvsem otroci so zelo dovzetni za zunanje nastavljene pripovedi. Zlahka so pod vplivom, prav tako pa tudi njihovo dožemanje. Pripoved, ki vključuje verska prepričanja in na primer določen pogled na človeštvo, lahko hitro zavlada njihovim življenjem. Formativne zgodbe, ki odražajo pripoved, imajo lahko trajen učinek na

zavest odraščajočega otroka. Dovzetnost za tuje pripovedi se lahko zgodi predvsem takrat, ko otroci niso imeli veliko priložnosti izkusiti svet v svobodni interakciji z drugimi otroki in osmisliti svoje izkušnje – neomejeno in brez izpostavljenosti preveč prevladujočim kulturnim ali starševskim pripovedim. Dovzetnost otrokovih možganov za vplive ni le posledica tega, da je otrok zelo željen učenja. Otrok prav tako navadno še nima razvitega lastnega pogleda na svet ali lastne pripovedi, pa naj bo v primerjavi s tem še tako naivna, zato dane pripovedi brez težav sprejema kot uporabne vzorce interpretacije, saj dajejo občutek varnosti, ne glede na njihovo primernost. Zaradi pomanjkanja življenjskih izkušenj se redko odkrijejo protislovja v razširjenih pripovedih. Poleg tega si vsak otrok želi verjeti zgodbi, ki mu jo pove, če jo pove nekdo, ki mu zaupa, saj je otrokovo preživetje lahko odvisno od dobre volje drugega.

Verski pripovedovalci so to spoznali že zelo zgodaj. Tako v evangelijih, najpomembnejših pripovedih za krščanski svetovni nazor o naukih, življenju, trpljenju in smrti Jezusa Kristusa, Sveto pismo pravi: »Pustite otroke, naj pridejo k meni.« Tu postane verovanje v versko pripoved predpogoj za poznejši vstop v nebeško kraljestvo. Pripoved skoraj ne more bolj celovito zahtevati moči. Tudi Aldous Huxley je vedel za gobasto sposobnost učenja otrokovih možganov, ko je v *Pogumen nov svet*, je z neopavlovskimi in hipnopedičnimi metodami odraščajočim otrokom ali človeku podobnim bitjem vcepil pripoved o svojem domnevno popolnem novem svetu: osrednja gesla, ki jih morajo ponotranjiti in ki bodo določala, kako se bodo obnašali v družbi.

Vendar pa je implementacija nove pripovedi med odraslimi veliko bolj zahtevna, da ne omenjamo težav, kako jo narediti za prevladujočo pripoved. Ko je cilj preprosto uporabiti pripoved za pridobitev več moči nad ljudmi in ne za dejansko ustvarjanje pomena (glejte »Pripovedi kot sredstvo moči« v [poglavje 3](#)), je težava še večja. Ustvarjanje pomena bi bilo lažje v smislu, da mnogi odrasli vedno iščejo globlji pomen svoje izkušnje in obstoja in bi jih zato zlahka prepričali o uporabnosti pripovedi. Na primer Nizozemci

zgodovinar Rutger Bregman v svoji knjigi prepričljivo trdi *Človeštvo* da je razširjena pripoved, da smo ljudje v osnovi zlobni, močno negativno vplivala na naše sobivanje na vesoljski ladji Zemlja.¹ Odkar sem prebral njegovo novo pripoved – ki jo je podnaslovil *Upanja polna zgodovina* (pripoved) — Sebe, predvsem pa sočloveka, vidim v čisto drugi luči, kot bi mi podaril nova očala. Spoznal sem, da sem bil tudi name pod vplivom negativne pripovedi, čeprav sem svoje prejšnje knjige pisal v prepričanju, da se bo vse spremenilo na bolje, in da sem nazadnje verjel v človeško zmožnost dobrega. Vendar me Bregmanova knjiga ni indoktrinirala; prej me je z dobrimi argumenti, ki sem jim lahko sledil, osvobodilo svetovnega nazora, ki je bil razširjen v naši kulturi in sem ga tudi sam sprejel kot del svoje socializacije.

A če cilj uresničevanja nove pripovedi ni razsvetljenje, ampak zgolj pridobitev moči, je treba ne samo izbrisati obstoječi pogled na svet, temveč celo zaobiti zdrav razum. Končno primernost pripovedi za interpretacijo resničnosti v tem primeru ne igra odločilne vloge. Ideal popolne oblasti nad ljudmi pomeni, da vladani ne dvomijo v nič, kar jim rečejo. In bolj kot je absurdna pripoved, ki naj bi jo ponotranjili z indoktrinacijo, večja in trajnejša je moč nad človekom. Tako je pomemben cilj indoktrinacije zmaga nad zdravo pametjo.

O tem je januarja 1939, približno šest mesecev pred začetkom druge svetovne vojne, pisal George Orwell v recenziji knjige Bertranda Russella *Moč: Nova družbena analiza*: "Povsem možno je, da se spuščamo v dobo, v kateri bosta dva in dva pet, ko tako pravi Vodja."²

Orwell bo kasneje svojemu protagonistu, Winstonu Smithu, dal razmišljati o motivaciji in logični posledici tako problematičnega razvoja samopresegajočega zahtevanja po oblasti, kot je bilo opaziti tudi v fašistični Nemčiji, v 1984:

Na koncu bi Partija objavila, da je dva in dva pet, pa bi morali verjeti. Bilo je neizogibno, da bi prej ali slej podali to trditev: logika njihovega položaja

zahteval. Njihova filozofija je tiho zanikala ne le veljavnost izkušenj, ampak tudi sam obstoj zunanje realnosti. Krivoverstvo nad herezijami je bila zdrava pamet. In tisto, kar je bilo grozljivo, ni bilo to, da bi te ubili, ker misliš drugače, ampak to, da imajo morda prav. Kajti, kako navsezadnje vemo, da sta dva in dva štiri? Ali da deluje gravitacijska sila? Ali da je preteklost nespremenljiva? Če tako preteklost kot zunanji svet obstajata le v umu in je um sam pod nadzorom - kaj potem?³

Proti koncu romana Smithova indoktrinacija z izolacijo in mučenjem v Ministrstvu za ljubezen (odgovornem za spodbujanje lojalnosti stranki, katerega instrumentalnost je v popolnem nasprotju z njegovim imenom) ni zares popolna, dokler ne dokaže, da res verjame, da dva in dva je pet, ko tako pravi močna partija. Pokazati mora, da je ponotranjil, da je moč tehokratov večja od narave stvari.

Bolj nesmiselna ali absurдна je pripoved, ki jo sprejemajo široke množice, bolj izrazita in pošastna mora biti prevlada nad človeškimi možgani. Paradoksalno je, da lahko popolno ločitev naracije od realnosti na tej stopnji razumemo celo kot prednost, saj je bila le moč tista, ki ji je omogočila, da je postala uspešna, tako realnost kot osebna percepcija pa nista več merila njene sprejemljivosti. Protislovja med pripovedjo in percepcijo, izkušnjo in navsezadnje logiko, kot jih doživljamo pri pripovedi o COVID-19, je treba videti v tej luči: vsi predpisi in ukrepi nikoli niso bili povezani z zdravjem, temveč z močjo! Orwell je svojemu romanesknemu junaku Winstonu Smithu dal razložiti, kako se tak proces subjektivno doživlja: »Bilo je, kot da neka ogromna sila pritiska nate – nekaj, kar je prodrlo v tvojo lobanjo, udarjalo po tvojih možganih, te s strahom spravilo iz tvojih prepričanj, prepričevalo ti, skoraj, da zanikaš dokaz svojih čutov.«⁴Tako v distopiji *1984*, so slogani »Vojna je mir! Svoboda je suženjstvo! Nevednost je moč!" Danes se slogani, kot je "Svoboda s prisilnim cepljenjem!" ali "Orožje za mir!" so v uporabi izjave, ki so kontradiktorne same sebi in med seboj: prvi slogan je pomagal k

odvzamejo nam svobodo, domnevno zato, da bi rešili življenja; prisila k spiku je bila paradoksalno pogoj za ponovno pridobitev zelo vprašljive, omejene svobode. Z drugim sloganom legitimiramo pobijanje ljudi z dobavo orožja na vojno območje, spet navidezno za mir; a to je bilo vedno dogovorjeno za pogajalsko mizo, ne pa bojevanje na bojišču. Pripoved YGL o »različnosti v enakosti«⁵ prav tako se bere kot odličen primer tovrstnega orwelloskega protislovja, za katerega se zdi, da vse bolj najde pot v vsakdanje življenje vseh nas.

Skupina avtorjev Nyder opozarja na nevarnost takšnih absurdnih in včasih dobronamernih pripovedi v polni posledici njihove konceptualne nedoslednosti: »Vsakdo, ki kljub temu trdi, da med ljudmi ni razlik, zanika celo biološka dejstva, kot sta spol ali koža. barva, mora na neki točki zagotoviti, da dejansko ni več razlik.« Z drugimi besedami: »Izkoreniniti mora vsako individualnost, to je tisto, kar vsakega posameznika dela za človeka. Ker to pri barvi kože in spolu ni mogoče ali pa le z velikim naporom, se sedanja manija enakopravnosti, tako kot njene predhodnice, začne v miselnem svetu. Na koncu,« nadaljuje Nyder in se spomni osnovnih motivov iz *1984*, "Dovolj je. Kdor ni več sposoben misliti razlik, zanj te preprosto ne obstajajo več. Ne glede na to, kako odkrito obstajajo.«⁶

Vendar pa tako očitna pripovedna protislovja sprožajo čustva v procesu indoktrinacije. Bolj ko jih nekdo poskuša in ne uspe razrešiti s pomočjo uma, bolj učinkovito postanejo avtobiografski spomini in s tem na koncu del naše osebnosti. Tako je z občasnim spreminjanjem pripovedi: maske so uporabne. Maske navsezadnje niso uporabne. Cepljenje ščiti pred okužbo. Cepljenje ne ščiti pred okužbo. Cepljenje ščiti druge. Cepljenje ne ščiti drugih. Informacija je za hipokampus izjemna prav zato, ker je protislovna. Zaradi motene nevrogeneze se indeksni nevroni vedno bolj prepisujejo, zaradi česar prejšnje osebne izkušnje postanejo nedostopne ali v bistvu izbrisane. To je zelo nevarno, saj je naša preteklost leča, skozi katero zaznavamo svet okoli sebe in si predstavljamo prihodnost. Nikoli ne vidimo resničnega sveta, ampak samo svoj osebni

resničnost, vedno popačena z zgodbami, ki nam jih pripovedujejo naši možgani. Skozi te pripovedi zaznavamo svet in skozi te zgodbe drugim sporočamo lastno perspektivo. So tisto, česar se spominja naš avtobiografski spomin.

Z zaznano nesposobnostjo do svetovne prevlade

Nenehno spreminjanje pravil, predpisov in interpretacij številkih primerov in dogodkov okužbe ni samo prepisalo indeksnih nevronov, ampak je ustvarilo tudi vsaj dve drugi prednosti. Dejanja in izjave odgovornih politikov so ves čas dajale vtis, da ne vedo, kaj počnejo, kar bi jim lahko vlivalo nekaj upanja na nekaznovanost v smislu, da so se v nejasni situaciji potrudili, medtem ko so zamegljevali, kako dobro je globalno izvajanje osnovnega načrta je bil orkestriran. Zmeda je bila tudi argument za tehnostrate, saj mora biti v prihodnje vse usklajeno veliko bolj tesno in centralizirano. Vmesno poročilo Svetovne zdravstvene organizacije o svetovni pogodbi o pandemiji se glasi: »Ob priznanju katastrofalnega neuspeha mednarodne skupnosti pri izkazovanju solidarnosti in pravičnosti v odzivu na pandemijo koronavirusne bolezni (COVID-19) je Svetovna zdravstvena skupščina sklicala ... decembra. 2021, ... za pripravo in pogajanja o konvenciji, sporazumu ali drugem mednarodnem instrumentu SZO o preprečevanju, pripravljenosti in odzivu na pandemijo.“⁷

Pripoved o neuspehu je zasnovana tako, da bi ljudje verjeli, da lahko samo svetovna vlada SZO prepreči, da bi se v prihodnosti zgodile hujše stvari. V skladu s tem je 12. maja 2023 velika večina nemškega bundestaga glasovala za reformo WHO.⁸ Ko je med pandemijo COVID-19 postalo jasno, da »WHO nima zmogljivosti za popolno izvajanje svojega mandata«, navaja predlog koalicije, so potrebne reforme, pa tudi politična, človeška in finančna podpora. Cilj je, da WHO "izpolni svojo vodilno vlogo pri globalnem upravljanju zdravja". Zato je treba "izvajati reforme WHO, da bi okrepili njeno upravljanje,

učinkovitost, neodvisnost, zmogljivost, odgovornost in sposobnost uveljavljanja pravil.« Poleg tega je treba "poglobiti sodelovanje z globalnimi partnerji" (tj. nevladnimi organizacijami, kot je fundacija Bill & Melinda Gates), regije znotraj WHO pa je treba okrepiti tako finančno kot strukturno. A ne gre le za pandemije. V predlogu je nadalje zapisano, da je treba "SZO podpreti tudi pri njenih prizadevanjih za pripravo in odzivanje na vplive podnebne krize na zdravje." Ker so podnebne spremembe, tako kot pandemije, trajne narave, ima WHO v svoji "vodilni vlogi v globalni zdravstveni politiki" enako trajno pravico do posredovanja s krepitvijo "izvršljivosti pravil" o vedenju vsakega državljana Zemlje. .

Vprašanje, katera zgodba naj bo odločila za našo prihodnost, je bila tema enega izmed dogodkov, ki jih je WEF organiziral v Dubaju od 10. do 13. novembra 2021 pod vodstvom Klausa Schwaba. S pomočjo približno štiridesetih globalistov, od katerih nihče ni bil izvoljen s strani javnosti, naj bi bila oblikovana verodostojna vizija, Velika pripoved, za Veliko ponastavitev, ki jo je napovedal WEF za sprejem vseh naših prihodnosti.⁹ V zaključni seji tega, kar je poimenoval "izjemen dogodek" za oblikovanje velike pripovedi za prihodnost, je Schwab javno objavil, da "lahko vplivamo na svojo prihodnost, toda to, kar smo slišali, lahko storimo le, če imamo dolgoročno pogled, če najprej mislimo na skupnost in šele nato nase ter če razmišljamo globalno.«¹⁰To je eden od mnogih jasnih pokazateljev, da bo moral posamezni državljan zemlje podrediti lastne interese skupnosti, ki jo bo definirala samo prihajajoča Velika pripoved, tehnokratska ideja. Domnevna rešitev bodoče deležniške družbe je bila razkrita že v času koronavirusne krize: deležniki nikakor niso običajni državljani, ampak še vedno veliki delničarji, ki v svojih vplivnih fundacijah varujejo svoje velikansko bogastvo pred davkarji. Ti, za razliko od preostale družbe, zaradi krize niso postali revnejši, ampak nespodobno bogatejši. Ob tem se spomnimo na izjavo francoskega filozofa Jean-Francoisa Lyotarda (1924-

1998). Po Lyotardu Velika pripoved služi predvsem »funkciji legitimiranja moči, avtoritete in družbenih običajev« – z drugimi besedami, vsemu, kar po besedah poročevalca WEF Tima Hinchliffeja »poskuša doseči Velika ponovna zastavitev«.11

Morda je bil dogodek v Dubaju preprosto namenjen pridobivanju gradiva za Schwabovo novo knjigo z istim imenom. Toda le šest tednov pozneje Velika pripoved: Za boljšo prihodnost, ki je bila spet v soavtorstvu s Thierryjem Malleretom, ne ponuja jasnega načrta po ponovni zastavitvi. Vse, kar se ponavlja, včasih bolj očitno, včasih manj, je vizionarski cilj, da bodo korporacije tesno sodelovale z vladami, kar ni nič drugega kot evfemizem za totalitarni, socialistični sistem v svetovnem merilu, v katerem ne bo ne lastnina niti zasebnost: »Tehnologija omogoča sledljivost vsakega našega koraka in sprijazniti se moramo z idejo,« pišeta »vizionarja«, »da zasebnosti ni več: naši osebni podatki postopoma postajajo popolnoma nadzorovani, nevidni. za mnoge in zato pregleden.«12

Močno me skrbi, da velik del populacije ni več sposoben racionalnega upiranja kakršni koli naraciji, pa naj bo še tako absurdna in pošastna, zaradi dodatno močno zmanjšane zmogljivosti čelne možganske baterije, v primerjavi z letom 2019, poškodovane s prvim leta pandemičnih ukrepov COVID-19, skoka in posledično že napovedanega stalnega kriznega režima WEF. Kako močno trpijo naši možgani zaradi paketa ukrepov Velike ponastavitve in kako smo pripravljene biti dovzetni za najbolj absurde pripovedi, kot smo že videli v prejšnjem poglavju. Raziskave o tem, kako je mogoče to dovzetnost zdaj uporabiti za vsaditev novih prepričanj v možgane ljudi, v smislu velike mentalne ponastavitve, segajo daleč v zgodovino. Sredi prejšnjega stoletja je dala izjemne rezultate, ki naj nam bodo v opozorilo.

Velika mentalna ponastavitev z uporabo komunista Metodologija indoktrinacije

Konec korejske vojne, uradno 24. septembra 1953, je pomenil začetek operacije Big Switch oziroma izmenjave vojnih ujetnikov med Korejo in ZDA. »V zadnjem delu odprtih ruskih tovornjakov,« poroča *Skrbnik*, »23 ameriških ujetnikov [vojnih ujetnikov] so vozili v kompleks za izmenjavo ujetnikov v vasi Panmunjom, na meji med Severno in Južno Korejo. Ozračje v kompleksu je bilo več mesecev naelektreno od jeze, ko so se ameriški zaporniki vrnili iz severnokorejskih taborišč s šokantnimi zgodbami o krutosti. Toda tistega dne, ko so se tovornjaki približevali, so ameriški opazovalci opazili, da je nekaj na teh zapornikih drugačno. Videti so bili zagoreli in zdravi, oblečeni pa so bili v podložene modre kitajske uniforme, na vsaki pa je bil pripet golob miru Pabla Picassa.«¹³To se nikakor ni ujemalo s sliko, ki se je pojavila o razmerah v priporu. »Ko so se tovornjaki s škripanjem ustavili,« se je nadaljevalo v poročilu, »so se zaporniki smejali in se rokovali s svojimi ujetniki ... Ko so se obrnili proti šokirani množici, ki se je zbrala, da bi jih pozdravila, so ujetniki stisnili pesti in zavpili: 'Jutri bo mednarodna Sovjetska združuje človeško raso!' Nato so namesto k svojim rojakom obrnili v drugo smer in prebegnili na komunistično Kitajsko.« To ni bil trik, ne zgolj igra pod grožnjo neposrednega nasilja, in kar je najpomembneje, ni osamljen incident. Po navedbah *Skrbnik*, so bili ti prebegi, ki so bili šokantni za vlado ZDA, le vrh nevarne ledene gore za moralo ZDA: »V severnokorejskih taboriščih so ameriški ujetniki sodelovali s sovražnikom v obsegu brez primere. Ne samo, da so obveščali o sojetnikih; na stotine ujetnikov je lažno priznalo grozodejstva in posnelo radijske oddaje, v katerih so povelečevale vrline komunizma in obsojale zahodni kapitalizem.« Poročilo zaključuje: "Še nikoli prej ujeti vojaki niso tako očitno izdali svoje države."

Kmalu termin *pranje možganov* je zakrožil po medijih. Ugibali o prefinjenem novem orožju za nadzor uma, ki po *Skrbnik*, bi lahko "človekove možgane spremenil v prazno ploščo in vsadil nove misli, spomine in prepričanja." Toda metode indoktrinacije niso bile zares nove, kot se je izkazalo. Njihova dolga zgodovina lahko

po študijah zdravnika Lawrencea E. Hinkla ml. (1918–2012) in zdravnika in nevroznanstvenika Harolda G. Wolffa (1898–1962) sega vsaj do starodavnega Bizantinskega cesarstva 15. stoletja. pozneje obsežno preučeval to temo.¹⁴V stoletjih, ki so sledila, se je metodologija še izpopolnila. Zdaj pa so ga prvič znanstveno podrobno raziskali in rezultate objavili. Podatki so temeljili na izkušnjah vojnih ujetnikov, ki so med korejsko vojno (1950–1953) padli v roke komunistični državni policiji, vendar niso dezertirali na Kitajsko kot drugi in so se po pričakovanjih vrnili v ZDA.

Ministrstvo za obrambo ZDA je za izvedbo te študije med drugim naročilo Alberta D. Bidermana (1923–2003), družboslovca v ameriških zračnih silah. Moral je raziskati, zakaj je toliko ameriških ujetnikov sodelovalo s komunisti. Po mesecih obsežnih intervjujev je Biderman sklenil, da so bili za uspeh prisilnega nadzora in indoktrinacije komunističnih zasliševalcev ključni predvsem trije elementi: »odvisnost, šibkost in strah«.¹⁵

Z načrtnim ustvarjanjem odnosov odvisnosti, izkoriščanjem občutka šibkosti in netenjem strahu so v severnokorejskih ujetniških taboriščih poskušali ujetnike popolnoma prevzgojiti. To je bilo včasih tako uspešno, da so ameriški vojaki dejansko začeli verjeti v komunistični ideal. Tukaj (kot pri Orwellu *1984*), »Če je človek aretiran, njegovega primera ni mogoče rešiti, dokler ni pripravljen protokol ('priznanje'),« pišeta Hinkle in Wolff.¹⁶Izraz *spoved* ima tukaj dvojni pomen velikega pomena: priznanje krivde in hkrati priznanje nove vere, »navdušeno sprejemanje 'novega načina življenja', ki mu je ponujen«. Tako mora po eni strani zapornik priznati zločin, tudi če ga ni storil; dovolj je, da si zagrešil miselni zločin, kot ga je v svojem romanu poimenoval Orwell. Ta napaka lahko na primer temelji na dejstvu, da je nekdo prej imel napačno prepričanje, se po njem ravnal ali preprosto razmišljal na podlagi tega. Po drugi strani pa proces ni dokončan, dokler »napačno« prepričanje ne nadomesti nova, »pravilna« pripoved izpraševalca in um ni pod nadzorom. Po navedbah

Hinklova in Wolffova raziskava lahko postopek traja do pet let, tudi po priznanju.

Biderman je povzel svoje ugotovitve o procesu indoktrinacije v eseju »Komunistični poskusi izvabiti lažna priznanja od vojnih ujetnikov letalskih sil«, objavljenem septembra 1957 v številki *Bilten newyorške medicinske akademije*.¹⁷ Mislim, da izraz *lažnovendar* je tukaj zavajajoče, ker je opisana vrsta prisile očitno bolj temeljna kot bi bilo izsiljevanje lažnega pričanja. Namesto tega je cilj procesa, ki ga opisuje Biderman, dejansko prepričati indoktrinirane zapornike, da so storili nekaj narobe, in to priznati.

Pregled in analiza komunistične metode indoktrinacije za »spoved« ali »spreobrnitev v pravo vero« je že leta 1957 privedla do spoznanja, da gre za dvostopenjski proces. Bidermanovo poročilo je navajalo: »Ugotovili smo, da lahko naredimo pomembno razliko med tistimi ukrepi, ki so jih sprejeli komunisti, da bi zapornika naredili poslušnega [tj. [1. del glavnega načrta, 4. poglavje](#)], na eni strani in na drugi tisti, ki so skušali njegovo ustrežljivost oblikovati v zelo specifične vzorce vedenja 'spovednika' [tj. [2. del glavnega načrta, to poglavje](#)]."¹⁸ Prav tako je bilo znano, da ta dva dela indoktrinacije in s tem glavnega načrta, kot ga tukaj predstavljam, nista neodvisna drug od drugega, kajti po Bidermanu je to »povsem analitična delitev«.

Ni pa bilo znano, kateri del možganov bo končna tarča indoktrinacije. Prvič, 13. novembra 1956, ko je bila Bidermanova raziskava prvič predstavljena Newyorškemu nevrološkemu društvu, ni bilo znano, da je hipokampus nadzorni center avtobiografskega spomina. To je postalo znano šele tri mesece kasneje, februarja 1957, z objavo primera Henryja Molaisona (opisanega v [poglavje 2](#)).¹⁹ In odkritje hipokampalne nevrogeneze je bilo opravljeno šele leta 1965 pri podganah.²⁰ Minila bi desetletja, preden so ga odkrili pri ljudeh in ga znanstvena skupnost sprejela. To je bilo v nasprotju s takratno prevladujočo dogmo, da v odrasli dobi niso bili proizvedeni novi nevroni.²¹ Funkcijo teh novih hipokampalnih nevronov so razumeli šele postopoma na začetku

enaindvajsetega stoletja. Le s tem znanjem bi lahko ukrepe indoktrinacije, oplemenitene z dodanim nevrobiološkim znanjem, izvajali bolj ciljno in razširjeno (pomislite na svetovno spiking, ki je projekt stoletja že samo z logističnega vidika). Poleg tega bi lahko nevrobiološke posledice ukrepov zdaj zabeležili in proučevali kot neke vrste nevropatološko kontrolo uspeha (glejte konec prejšnjega poglavja in kasneje v tem).

Ko je Biderman oblikoval svoje poročilo, ni bilo nič znanega o vlogi hipokampusa v avtobiografskem spominu, samozavesti in razmišljanju sistema 2 (to posebno odkritje sem prvič objavil v svoji knjigi *Izčrpani možgani*, ki je bil natisnjen januarja 2022),²² ali psihološko odpornost. Toda ne da bi lahko podrobno razložili, kako deluje, je pridobljeno praktično znanje omogočilo skoraj optimalno uporabo teh hipokampalnih funkcij za manipulacijo. Zgolj s poskusi in napakami ali empirično se je skozi stoletja razvila uporabna metoda, ki je delovala tako dobro, da so bili mnogi presenečeni: »Ugotovili smo, tako kot druge študije, kot sta študiji Hinkla in Wolffa, da je mogoče človeško vedenje manipulirati znotraj določenega obdobja. dosežek v nadzorovanih okoljih,« piše Biderman. Toda »sprejem teh ugotovitev je bil pogosto nezaupljiv,« poudarja, zato so ga vprašali: »Ali ni nič drugega kot to? Je res mogoče tako zlahka manipulirati z ljudmi? Ali ste prepričani, da ni bilo storjeno nekaj, česar niste odkrili?«

Korejsko vojno, tako kot kasnejšo vietnamsko vojno, je treba razumeti kot posredno vojno med svetovnimi silami z nasprotujočimi si ekonomskimi ideologijami. Tako je bilo v prebegih veliko »propagandnega dinamita«, ki je presenetil zahodni svet. Ta dosežek je bil verjetno prav razlog za zanimanje kitajskega vodstva za indoktrinacijo ameriških ujetnikov v Severni Koreji z njihovim načinom razmišljanja. In res, ne samo, da jim je uspelo pridobiti ljudi s prej drugačnimi prepričanji, da so verjeli v komunistični ideal in se počutili srečne s svojim novim svetovnim nazorom, ampak so dosegli ta izjemen uspeh tudi pri tistih ljudeh, ki so bili prvotno pripravljeni žrtvovati svoje živije za obrambo svoje domovine in so tako nazadnje šli v vojno za kapitalistično ekonomijo

sistem. Zanimivo je, da spreobrnitev ni zahtevala niti uporabe nasilja. Nasprotno, »povzročanje fizične bolečine ni nujna ali posebej učinkovita metoda za spodbujanje skladnosti«. Ravno nasprotno, »kjer je bilo med takšnim poskusom povzročeno fizično nasilje, je bilo še posebej verjetno, da bo poskus popolnoma propadel,« piše Biderman. Toda zdi se, da je »vedno prisoten strah pred nasiljem v zapornikovih glavah igral pomembno vlogo pri napeljevanju k poslušnosti«. Zato so »komunisti na splošno gojili takšne strahove z nejasnimi grožnjami in namigovanjem, da so pripravljeni narediti drastične stvari«. Z drugimi besedami, celo predtravmatska stresna motnja, o kateri smo govorili v prejšnjem poglavju, je bila prepoznana in uporabljena kot učinkovita metoda manipulacije.

Cilj indoktrinacije, ki smo jo doživeli s COVID-19, je osupljivo podoben, pa ne le na prvi pogled. Prevladujoče kapitalistično tržno gospodarstvo, ki služi delničarjem, naj bi se spremenilo v ekonomski sistem, usmerjen v interese deležnikov. Človek je v skušnjavi razumeti vse ljudi kot te deležnike, zaradi česar se zdi, da ima novi sistem jasno komunistične značilnosti. Toda te deležnike ogrožajo eksistencialne krize in sodni dan grozi na več frontah hkrati: kuga, vojna, inflacija in lakota, vedno kot posledica človeških inovacij (raziskave biološkega pridobivanja funkcij pri patogenih mikroorganizmih, kot je SARS-CoV -2, orožje za množično uničevanje, kapitalistični denarni sistem in prenaseljenost zaradi sodobnega kmetijstva), so apokaliptični jezdecji WEF. Zdi se, da je v najboljšem interesu običajnega deležnika, da je zaščiten pred samim seboj. Vera v Veliko pripoved o brezlastnem, zakonsko osvobojenem in popolnoma nadzorovanem svetu Klause Schwaba ali v skoraj skladne zgodbe Billa Gatesa naj bi bila edina uspešna pot, da nas reši pred neizbežnim koncem sveta. Spreobrniti se moramo v prepričanje, da je pogumni novi svet brez virusov in podnebno nevtralen možen, če se pustimo čipirati, nadzorovati, nadzorovati z umetno inteligenco in tako razvrstiti v našo družbeno kasto ter trajno cepiti in se s tem odpovedati vsakemu zasebnemu lastnine in s tem vsakršne osebne moči, četudi gre le za oblast nad lastnim življenjem. Takrat in samo takrat obstaja možnost za nadaljevanje človeka

življenje in imamo tisto, kar potrebujemo, da smo srečni. Da bi zagotovili dokaz poštene, globoko ponotranjene izpovedi – tudi tukaj v dvojnem smislu – se ljudje včasih ponosno podvržejo »potrditvi« z dvojnimi, trojnimi in vedno še enim cepljenjem. V idealnem primeru bi bilo treba to narediti vsakih šest mesecev, saj STIKO še naprej priporoča ali zahteva spomladi 2023, čeprav je pikanje neuporabno z vidika imunosti, ne pa tudi za uničenje avtobiografskega spomina.²³ Necepljeni in tisti, ki zavračajo masko, so izločeni iz skupnosti na samozadovoljen način, kot krivoverci. Z rumenim pismom odpustka v obliki cepilne knjižice se morajo redno dokazovati, da so vredni sodelovanja v novem družbenem življenju s ponavljajočimi se injekcijami – enako kot sprejeti v krog pravih vernikov.

Bidermanovo končno poročilo vsebuje program indoktrinacije v osmih točkah, ki ga je ameriška vlada uporabila nekaj desetletij pozneje v zalivu Guantánamo. Zloglasni ameriški center za pridržanje je bil ustanovljen leta 2002 kot del "vojne proti terorizmu". Tam so ameriški vojaški inštruktorji že od začetka zasliševalcem ponudili celoten tečaj usposabljanja, ki je skoraj dobesedno temeljil na Bidermanovem programu osmih točk, glede na dokumente o metodah zasliševanja v taborišču, ki so jih leta 2008 posredovali preiskovalcem ameriškega kongresa.²⁴ Tako so imeli svoje zelo praktične izkušnje in se veliko naučili iz eksperimentiranja na ljudeh, ki so bili pridržani zaradi suma terorizma, večinoma brez sodnega naloga, zunaj pravne države. Dvomim, ali bi Biderman, ki je umrl leta 2003, to odobril. Vsaj zapisal ob izdatvi njegove preiskave, kot poroča *Skrbnik*, "Verjetno noben drug vidik komunizma ne razkriva bolj temeljito njegovega nespoštovanja do resnice in posameznikov kot njegovo zatekanje k tem tehnikam."²⁵

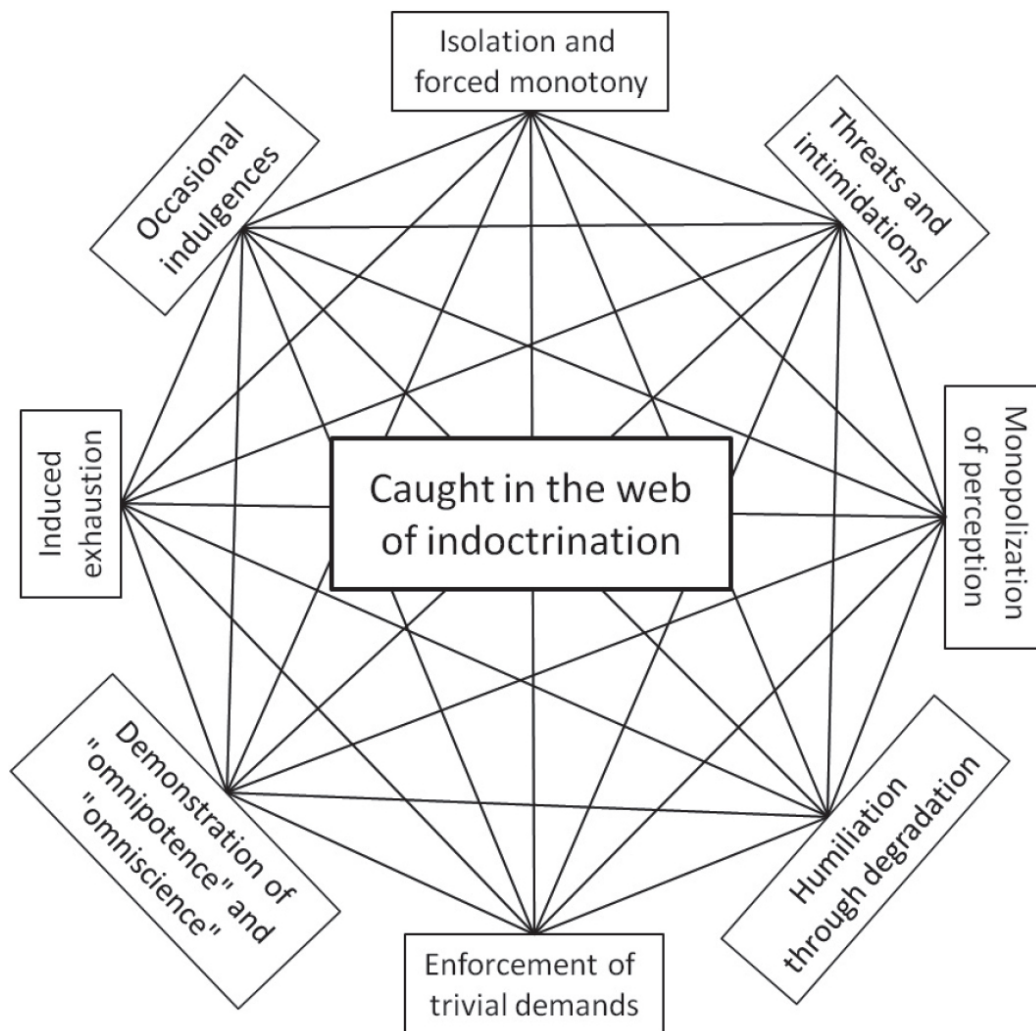
Toda uporaba teh tehnik in naučenih lekcij na celotnem svetovnem prebivalstvu, ki je v vojni proti koronavirusu postalo vojni ujetnik, je le malo več kot logičen naslednji korak. Vsak državljan sveta je bil nenadoma pod splošnim sumom, da je bioterorist, ki lahko kot potencialni superrazširjevalec nediskriminatorno spravlja druge ljudi v smrtno nevarnost. (Ko to pišem spomladi 2023,

tožilci v Nemčiji poskušajo dokazati, da je bil status necepljene negovalke vzročno povezan z virusno okužbo, ki je bila dokumentirana kot vzrok smrti stanovalcev doma za ostarele I, kjer je delala.²⁶Njena obtožba v tožbi je nenamerni umor, čeprav je že dolgo dokazano, da nabijanje ne bi zagotovilo zaščite drugih.) Metodologija indoktrinacije, ki se uporablja za pridobivanje ameriških ujetnikov, da priznajo ali se spreobrnejo v novo vero, je skoraj skladna z metodologijo od leta 2020 naprej, da bi ljudi ponotranjili tehnokratsko pripoved o COVID-19. Zato je zelo pomembno natančno preučiti to metodologijo, da se iz nje kaj naučimo in razvijemo zaščitne ukrepe.

Ujet v mrežo indoktrinacije

Program indoktrinacije, ki je postal znan po korejski vojni, se pogosto zmotno pripisuje Bidermanu. Vendar je družboslovec ni oblikoval; bistvene mere je le izluščil iz rezultatov raziskav intervjujev z vrnjenimi ameriškiimi zaporniki, ki so šli skozi proces indoktrinacije. Zaradi njegovega javno izraženega gnusa nad dejanji v Koreji sem prepričan, da ni želel, da bi se rezultati njegove raziskave uporabili v taborišču Guantánamo Bay leta 2002. To je še bolj veljalo leta 2020, ko so bile uporabljene njegove ugotovitve v velikem obsegu v poskusu, da bi svetovno prebivalstvo postavili v stanje ranljive odprtosti za globalno množično indoktrinacijo brez primere, ki jo prepoznam kot prvi korak pri vzpostavljanju velike pripovedi o odrešitvi s pomočjo tvegane genske terapije v glavah zdaj poslušnih zaporniki.

Skoraj vsi deli programa v osmih točkah, ki ga je Biderman objavil leta 1957 kot Diagram prisile, so bili v takšni ali drugačni obliki obravnavani v prejšnjem poglavju. Tam smo upoštevali njihov blokirajoči učinek na hipokampalno nevrogenezo in s tem povezano pospeševanje hipokampalne nevrodegeneracije. To je nevropatološki predpogoj za ranljivo dovzetnost ljudi za novo pripoved in globalno konstrukcijo čim bolj enotne identitete.

Slika 17

Namesto da bi ukrepe gledali ločeno, menim, da je bolj smiselno shemo indoktrinacije prikazati kot nekakšno mrežo, kot npr. [slika 17](#), ker imajo posamezni deli željeni učinek le, če medsebojno delujejo. Kljub temu si pogledjmo posamično osem točk, ki se uporabljajo od leta 2020 dalje, eno za drugo.

Izolacija in vsiljena monotonija

Izolacija je ena najhujših oblik mučenja, ki jo lahko zadajemo družbenim bitjem, kot so ljudje. O uničujočih učinkih na hipokampus je bilo govora že prej. Z izolacijo ljudi se jim odvzame možnost

komunikacije – v času lockdownov je odvzeta vsaj možnost zaupnega komuniciranja s soljudmi. Povsem poleg psihične škode, ki jo povzročajo takšni ukrepi, izolacija, tudi v primeru dostopa do sodobnih komunikacijskih sredstev, predstavlja grožnjo lastni osebi, s kršenjem legitimne zasebne sfere in navsezadnje pravice do samoodločbe. , še posebej, če smo kritični do zavezujoče pripovedi. Mobilna ali fiksna telefonija ter drugi, predvsem digitalni, tehnični komunikacijski kanali so danes brez težav dostopni. Če se to še ne zdi resna grožnja, upoštevajte, da lahko vsako komunikacijo, bodisi sočasno ali posneto, nekoč v prihodnosti analizira AI in jo nato uporabi proti nam. V Avstraliji, državi, ki je že dolgo zavezana strategiji zero COVID (s ciljem ne zmanjševanja primerov, ampak preprečevanja morebitnih novih okužb z ustrezno radikalnimi ukrepi), se je ta temeljna nevarnost v veliki meri uresničila, čeprav le v zvezi z napol javno komunikacijo: vsak, ki je kritiziral vladno politiko COVID-19 na družbenih omrežjih ali Facebooku in poudaril, da je bilo treba na ustreznih protestih pričakovati obisk policije. To ponazarja primer Zoe-Lee Buhler, ki je bila takrat noseča in katere aretacija je bila posneta in prišla na naslovnice po vsem svetu.²⁷ Kakšno olajšanje je za vlade, ki se lahko zanesejo na avtomatizirane metode vrednotenja in želijo v kali zatreti kritične glasove, ko je osebna komunikacija vsiljena v digitalni prostor.

V tem kontekstu vsi ameriški zaporniki, ki so bili podvrženi severnokorejskemu programu indoktrinacije, niso bili nameščeni v posebnih taboriščih. Hinkle in Wolff poročata: »Nekateri so bili nekaj časa pridržani v 'hišnem priporu' v sobah, opremljenih kot zaporniki, in jih je varovala policija.«²⁸ To je bila vsekakor pomembna ugotovitev za ukrepe, ki so bili orkestrirani po vsem svetu leta 2020. Če bi bila izolacija kot sredstvo indoktrinacije možna le v posebnih zaporih ali taboriščih, že od samega začetka ne bi mogla delovati zgolj v logističnem smislu. Izolacija v obliki socialnega distanciranja (pravzaprav antisocialno distanciranje) je tudi kompartmentalizacija v psihološkem smislu in gre tudi za delitev in odganjanje skupin in družin. Razmislite o včasih popolni izolaciji posameznikov s karanteno, za katero je potreben pozitiven test PCR.

je bilo vse, kar je bilo potrebno. Starejši ljudje v domovih za ostarele so bili nameščeni v "zaščitni pripor", prav tako bolniki v bolnišnicah. Ljudje so morali biti doma ob določeni uri, ravno v času za medijsko indoktrinacijo z večernimi poročili. Toliko ljudi je sedelo samih pred televizijo, izoliranih brez družbe, prepuščenih na milost in nemilost indoktrinaciji. K izolaciji je pripomoglo tudi učenje otrok in mladostnikov na daljavo, pa tudi obveznosti nekaterih odraslih, da delajo od doma.

Toda izolacija ljudi se je okrepila tudi na drug način, in sicer z uničenjem kulture razprave. V zadnjih letih je bilo v nadzorovani diskurz promoviranih in vpeljanih veliko več kontroverznih tem, ki jih spremlja premišljena radikalizacija mnenjskih voditeljev, kot se je na primer zgodilo s temo spola. Različen odnos do novih (jezikovnih) pravil je včasih vodil do razdorov v prijateljstvih in družinah. Bojne linije so se strdile in ljudje so vse bolj razmišljali le v skrajnostih: zagovorniki spolov so v ljudeh z drugačnimi pogledi na to temo videli mizoginike, sebe pa kot zagovornike sodobne emancipacije marginaliziranih skupin. Po drugi strani pa se radikalizirajo tudi nasprotniki spolnega govora, ki se želijo videti kot konservativni zaščitniki jezika, a včasih verjamejo, da lahko v zagovornikih spola prepoznajo normalizatorje patoloških perversij, včasih celo pedofilije. Tabori si morajo biti v teh skrajnih definicijah nespravljivo nasprotni in zdi se, da ne poznajo stopenj in argumentiranega, konstruktivnega nasprotovanja. Človek je lahko osamljen med ljudmi, ki si nimajo več kaj povedati.

Razdeli in vladaj

Razdeli in vladaj – celo vladarji starega Rima so vedeli, da je vse, kar moraš storiti, da si zagotoviš svojo moč, sejati razdor. Posameznik (v latinščini, *nedeljivo*) je najmanjši, nedeljivi družbeni element, tako kot atom (iz *gratomos*, kar pomeni tudi "nedeljivo") je veljal za najmanjši kemični element. Podobno, tako kot v fizičnem svetu

stvari nastanejo in se realizirajo le skozi medsebojno delovanje, ljudje lahko končno obstajajo le skozi stik. Ker je posameznik nedeljiv, je sposoben preživeti le v povezavi z drugimi. V tem pogledu je bil klan, še posebej jedrska družina, molekularna struktura, ki je vsakemu »družbenemu atomu« dala varno mesto. Če želite izolirati takega posameznika, da postane oseba ranljiva ali napadljiva, je treba prekiniti družbeno vez. V kemijskem svetu je potrebna energija za pretrganje molekularnih vezi, tako da je mogoče atome izolirati in reorganizirati. V družbenem svetu bi lahko rekli, da je za to potrebna tudi energija.

Energija sta jeza in sovraštvo, ki izhajata iz razdiralnih konfliktov. Vprašanje cepilnega statusa razdvaja družine, običajno brez objektivne razprave – gre za vprašanje življenja in smrti! Vendar je spolna pripadnost tudi del trenutne pripovedi o dobri osebi (tj. pogledov, ki jih morajo ljudje sprejeti, če se želijo videti kot napredni in zagovorniki samoodločbe posameznika), in tudi to lahko posameznika izolira.

»Spola naj bi se že od samega začetka soočila kot strani v konfliktu ali še bolje, kot strani v vojni,« piše skupina Nyder, »in ne kot neodvisno partnerstvo, ki se izmika vplivu države.«²⁹Podobno Nemka Bettina Gruber, literarna in kulturološka znanstvenica, govori o pisanem šovinizmu, ki se je razširil na družbenih omrežjih in »ki sistematično zabija klin med spoloma, ki jih spodbuja in vodi politika.«³⁰Posameznik je ločen od "kemijsko-molekularne" zveze družine. Kar ostane, je radikal, izoliran atom. "Od [takšnih] radikalno izoliranih ljudi, ki sploh niso prepričani o svojem spolu ... ni mogoče pričakovati nobenega odpora," navaja skupina Nyder.

Druga Bidermanova bistvena ugotovitev je, da izolacija in monotone rutine, bodisi sam ali v majhnih skupinah, vodijo v intenzivno preokupacijo s seboj. V kombinaciji s stresom in tesnobo to vodi v enako

monotone miselne zanke, ki veljajo za znak depresivnih motenj. Paradoksalno pa se ljudje v obupnih situacijah prav tako navežejo na tiste, ki so odgovorni za njihovo dilemo. Čeprav še ni uradno priznana kot duševna bolezen, je ta čustvena navezanost pogovorno znana kot *Stockholmski sindrom*. Izraz izvira iz situacije s talci v istoimenski švedski prestolnici leta 1973, med katero je bil pojav prvič opažen in nato opisan. Takrat nekateri bančni uslužbenci, potem ko so jih bančni roparji izpustili, na sodišču niso hoteli pričati proti storilcem in so celo zbirali denar za njihovo obrambo.

Glede na kliniko Cleveland je stockholmski sindrom »mehanizem za obvladovanje situacije ujetništva ali zlorabe. Ljudje sčasoma razvijejo pozitivna čustva do svojih ugrabiteljev ali zlorabnikov.«³¹ Eden domnevnih razlogov za to je upanje, da bodo pozitivni občutki in sodelovanje povečali posameznikove možnosti za preživetje. Navsezadnje so nasilneži sprva edini, ki jih lahko osvobodijo. Glede na metaštudijo obstajajo štiri ključne komponente, ki označujejo stockholmski sindrom:

- Razvoj pozitivnih čustev talca do ujetnika
- Ni prejšnjega razmerja med talcem in ugrabiteljem
- Talci zavračajo sodelovanje s policijskimi silami in drugimi državnimi organi
- Prepričanje talca v človečnost ugrabitelja, ki ga preneha dojemati kot grožnjo, ko ima žrtev enake vrednote kot agresor.³²

Te komponente so bile prisotne tudi pri indoktrinaciji ameriških zapornikov v Koreji, kot ugotavljajo Biderman, Hinkle in Wolff v svojih končnih poročilih. Izolacija, tako kot drugi ukrepi v mreži indoktrinacije, je bila zasnovana za razvoj odvisnega in zaupnega odnosa med zapornikom in zasliševalcem. Enako se je zgodilo med ukrepi COVID-19 in ima nekaj učinka tudi onstran.

Vloženih je bilo razmeroma malo tožb, čeprav se je večina ljudi gotovo zavedala, kaj jim vlada počne. Kot drug primer, konec leta 2020 je bil Jens Spahn, nemški minister za zdravje na položaju v prvih dveh letih COVID-19, po anketah celo najbolj občudovan politik v Nemčiji, kljub (ali morda prav zaradi) skrajno pretirani ukrepi, ki jemljejo svobodo, kot so izolacija, zaprtje in obvezne maske.³³ Po Spahnu, tudi sam član izbranega kroga mladih globalnih voditeljev WEF,³⁴ nemško prebivalstvo zapiral na domove in ga s pretiranim strahom spravljajal v obup. Njegovo sporočilo je bilo: "Nemčijo cepimo nazaj v svobodo."³⁵ Z vidika prizadetih to ustreza položaju talca, ki mu ugrabitelj obljubi, da ga lahko izpusti iz ujetja, če le uboga in stori, kar zahteva, pri tem pa namiguje, da je to samo za njegovo zaščito.

Glede na raziskavo, izvedeno januarja 2022, je Spahnov naslednik na položaju Karl Lauterbach med Nemci užival enako paradoksalno dobro voljo.³⁶ Ljudje so malikovali tiste politike, ki so povzročili nepopisno trpljenje, namesto da bi jim dejansko pomagali z zmernim izvajanjem preventivne strategije, ki je obravnavala resnične vzroke – stockholmski sindrom v njegovi najčistejši obliki. Do takrat bi že moralo biti vsem vpletenim jasno, da velike obljube o odrešitvi ali imunosti pred napadi ne bodo izpolnjene. Tisti, ki so po poklicu morali biti na tekočem z novostmi znanja (politiki, zdravniki in med drugim novinarji, ki se ukvarjajo s temo), niso mogli spregledati, da so učinkovite preventivne strategije, ki obravnavajo resnične vzroki so bili že znani in že dolgo dovolj dokazani.

Študija, ki jo je julija 2021 objavil CDC, je na primer že pokazala, da globalni program cepljenja v nasprotju s političnimi trditvami ne zmanjšuje pojavnosti okužb. Pri cepljenih ljudeh obstaja enaka verjetnost, da se bodo okužili in zboleli kot pri necepljenih ljudeh, in morda celo večja, je zaključila študija.³⁷ Med drugim je poročal o množičnem izbruhu virusa v Provincetownu v Massachusettsu julija 2021. Znanstveniki CDC so našli skoraj petsto primerov COVID-19. Presenetljivo,

približno 74 odstotkov obolelih je bilo v celoti cepljenih.³⁸ Če bi bilo takrat cepljenih 74 odstotkov splošne populacije, bi lahko sklepali, da zaščite s cepivom sploh ni. Toda v resnici je bila stopnja popolne precepljenosti v splošni populaciji v Massachusettsu konec julija 2021 le 61,1 odstotka, torej pod stopnjo okužbe med cepljenimi.³⁹ Že to torej nakazuje, da tisti, ki so bili cepljeni, sploh niso bili zaščiteni pred okužbo s koronavirusom in COVID-19 kot tisti, ki niso bili cepljeni. Štiri od petih oseb, ki so potrebovale intenzivno zdravljenje, so bile tudi polno cepljene, kar pomeni, da cepljenje ni zaščitilo pred težjim potekom bolezni.

Ker je bilo treba virusno obremenitev ali nalezljivost cepljenih in necepljenih na podlagi rezultatov PCR šteti za enako, je CDC priporočil, da se popolnoma cepljeni Američani vrnejo k nošenju obraznih mask v zaprtih prostorih na javnih mestih, če živijo na območjih z visoko stopnjo okužbe s COVID-19. okužba.⁴⁰ To je bilo priznanje, da cepljenje ni zagotovilo ustrezne zaščite pred takrat prevladujočo različico delta. Izolacija in socialna izključenost necepljenih je bila nazadnje prepoznana kot epidemiološko nedoumljiva; tiste politike in zdravnike, ki so vztrajali, so morali voditi drugi motivi.

V Nemčiji pa so se avgusta 2022 v nasprotju s temi ugotovitvami odločili za naslednjo spremembo takrat na novo sprejetega zakona o zaščiti pred cepljenjem: "Za testirane ali sveže cepljene osebe se v mnogih primerih opusti obveznost nošenja maske."⁴¹ To je v nasprotju z znanstvenimi dokazi cepljenim dalo občutek, da niso kužni, in ustvarilo dodatno spodbudo za cepljenje. Hkrati pa je to dodatno spodbujalo pojavnost okužb in delitev družbe – genialno in zlobno hkrati.

Očitno se Spahn vsaj zaveda, da je njegova "zdravstvena politika" škodovala nemškimi državljanom, ki naj bi jih varovala. Glavni naslov njegove avtobiografije o njegovem mandatu pove (skoraj) vse: »Veliko si bova morala odpustiti.«⁴² Naslov »Veliko mi boš moral odpuščati« bi bil verjetno boljši, saj ta formula nakazuje

še več, to nikakor ni izjava enakega med enakimi — identifikacija žrtve s storilcem, kot jo poznamo iz stockholmskega sindroma, temelji na predpostavki žrtve, da storilec deli njegove vrednote. Razumljivo je, da imajo storilci življenjski interes, da ustvarijo ta vtis. Tukaj je očitno, da temu ni tako, zato Spahnu manjka kakršen koli predpogoj, ki bi priznanje in opravičilo kot osnovo za odpuščanje sploh omogočil. Pravo opravičilo še manjka.

Monopolizacija percepcije

notri *Pogumen nov svet*, se hipnopedija uporablja kot eno od več sredstev za monopoliziranje percepcije subjektov indoktrinacije. Vendar pa učenje s ponavljajočimi se sugestijami med spanjem sploh ni učinkovito, kot je pokazala velika študija iz leta 1956.⁴³ Čeprav so drugi znanstvenofantastični romani prilagodili ta futuristični koncept, vizija še ni dozorela do točke izvedljivosti. Če bi bilo dejansko uporabno, bi bilo verjetno že danes del spleta indoktrinacije.

Ker pa je globok spanec nujen predpogoj za dolgoročno shranjevanje novih izkušenj, je to res mogoče uporabiti za namene indoktrinacije. Vse kar morate storiti je, da hipokampus, ki je osiromašen z egom, tik pred spanjem prepíše indeksne nevrone z dražljaji, ki vzbujajo strah (novice, zgodbe itd.). Posebej primerne za to so posebne oddaje iz vojnega območja COVID-19, ki pustoši tik pred vašimi vrati in vedno grozi, da bo to v vsakem trenutku preselilo še korak dlje v vaš dom. Tudi ukrajinska vojna je kot nov, potencialno eksistencialni konflikt z resničnim oboroženim nasiljem zamenjala vročo fazo vojne COVID-19 kot glavno temo z brezhibnim prehodom. Osrednji mediji ga vlečejo v večerni televizijski program in s tem dejansko v hipokampalni spomin. Nazadnje so za hipokampalni spomin pomembne čustvene individualne usode, kot so bližnji posnetki ljudi na intenzivnih enotah, ki jih s pomočjo številnih cevok in piskajočih monitorjev komaj ohranjajo pri življenju, pa tudi bližnji posnetki jokajočih svojcev.

Poleg tega so slike krst (tudi če slike nimajo nobene zveze s trenutno situacijo) veliko boljše pri ustvarjanju čustvenih spominov kot čista numerična sporočila. Tudi Josif Stalin (1879–1953) je zapisal: »Smrt enega človeka je tragedija. Smrt milijonov je statistika.« Prepoznal je, da se nas posamezne zgodbe trpljenja in tragične podobe dotaknejo (več o tem v [poglavje 7](#)). Ta modrost je bila izrecno upoštevana v prej omenjenem dokumentu o scenariju BMI in osrednji mediji so zlahka implementirali komunikacijski koncept, ki temelji na njej. To, čemur je bilo zdaj nemško prebivalstvo izpostavljeno vsakodnevno v najbolj priljubljenih terminih, je zagotovilo pogoje za neokortikalni trdi disk v počasnem globokem spanju, da je prejel njegov nočni šepet, ki se je pogosto ponavljal z vsebino, ki se je nato utrdil v kasnejšem spanju REM. . Glede na trenutno stanje znanja ni boljšega načina za trajno prepisovanje osebnostnih indoktrinacijskih sporočil v možganih.

Postaviti posameznike ali celotno populacijo popolnoma pod urok naracije in ideološkega nadzora zahteva omejitve možnosti za nove izkušnje. Tako zaprtje zbirališč (klubov, športnih objektov in celo cerkva) in zaprtje javnega življenja ni prispevalo le k monotonosti vsakdanjega življenja in izolaciji. Navsezadnje je komunistična prevzgoja vključevala »izpostavljenost ničemur drugemu kot komunistični interpretaciji zgodovine in trenutnih dogodkov«.44V svetovnem merilu pa omejevanje novih izkušenj deluje le, če se razmišlja in deluje globalno. Tako so prvič v človeški zgodovini skoraj vse vlade grdo ravnale s svojimi državljani z enakimi pravili in slogani. Globalni ukrepi so bili sprejeti tudi s pomočjo istih osrednjih medijev (glej [poglavje 4](#)) in cenzura na glavnih platformah družbenih medijev (glejte [poglavje 1](#)), s hkratnim preventivnim obrekovanjem kakršnih koli alternativnih mnenj, če bi se lahko izognili cenzurni mreži in se slišali drugje. Ti ukrepi monopolizacije javnega mnenja so bili, kot je prikazano, vnaprej dobro načrtovani in zato zelo učinkoviti. Kritiki ukrepov so bili obrekovani kot zanikalci korone, COVID-idioti, teoretiki zarote ali celo z viškom hujskaškega jezika – desničarski radikalci ali nacisti.

Manipulacija s podatki in nikomur ni mar

Ko je Edward Snowden razkril tajne dejavnosti Agencije za nacionalno varnost (NSA), so o tem poročali vsi mediji. V nasprotju s tem je bil radijski molk osrednjih medijev, ko je prestižni *British Medical Journal* (BMJ) je objavil prav tako dobro dokumentirano razkritje o kliničnem preskušanju, ki je ključnega pomena za življenja velikega dela svetovnega prebivalstva. Brook Jackson, regionalni direktor raziskovalne organizacije Ventavia Research Group (ki jo je skupaj z nekaterimi drugimi podjetji Pfizer najel za izvajanje hitrega preskušanja cepiva), je za BMJ razkril, da je »podjetje ponarejalo podatke, razkrilo bolnike [tj. vedel, kdo je bil cepljen in kdo ne, kar je omogočilo namerno manipulacijo podatkov], zaposloval neustrezno usposobljene cepitelje in je počasi spremljal neželene dogodke, o katerih so poročali v ključnem Pfizerjevem preskušanju III.⁴⁵ Na splošno je rekla, da je bilo osebje za nadzor kakovosti popolnoma preobremenjeno z obsegom težav, s katerimi so se srečali. Če bi bili podatki res ponarejeni, bi bilo to neoprostljivo. Navsezadnje se milijarde ljudi po vsem svetu zanašajo na kakovost študije Pfizer, ki je bila izvedena. Celotno FDA je molčala in se ni niti odzvala na zahtevo več kot tridesetih ameriških znanstvenikov s priznanih univerz, naj končno objavi vse odobritvene dokumente – dokler jih ni razsodilo sodišče.⁴⁶

Klevetanje je še posebej perfidno glede na držo tistih, ki so se namerno odločili za takšno žalitev – da je vsak, ki se je izrekel proti obveznemu cepljenju, desničarski nacist. Toda vojake Wehrmachta so prisilno cepili in nešteto judovskih zapornikov koncentracijskih taborišč so uporabili kot preizkušance za nova cepiva.⁴⁷ Dr. Josefa Mengeleja, enega glavnih povzročiteljev teh neetičnih eksperimentov, večina ljudi še danes pozna po imenu, njegova grozodejstva nad ujetniki pa so bila nenamerni povod za nastanek t.i.

Nürnberški zakonik. Po zmagi zaveznikov je ta kodeks določal, da nobenih poskusov ali zdravljenja ni mogoče izvajati brez informirane privolitve pacienta. Eden je torej veljal za desnega radikalca zaradi nasprotovanja ukrepom, ki jih je ne tako dolgo nazaj izpopolnila desna fašistična država. Kdor koli pride s takšnimi idejami, nima sposobnosti jasnega razmišljanja ali pa je, kot sumim, izjemno spreten v manipulaciji javnega mnenja. Navsezadnje so bili na ta nediferenciran način obrekovani tudi visoki znanstveniki in strokovnjaki. In tako se je za mnoge zdelo, da obstaja samo ena interpretacija dogodkov in samo en način za rešitev problema, kot so ga predstavili Gates in družba. To je privedlo do razširjene predpostavke med nekritičnimi, poslušnimi segmenti prebivalstva, da se »vsi strokovnjaki strinjajo«, kar je veljalo le do te mere, da so bili videni le tisti, ki jim je bilo dovoljeno, ker so se strinjali s pripovedjo o ključnih vprašanja.

Okleветana znanost

Velika Barringtonova deklaracija (GBD) je zagovarjala "osredotočeno zaščito" ranljivih skupin. Tisti, ki niso bili ogroženi, bi lahko takoj nadaljevali z običajnim življenjem in bi se lahko izognili ogromni kolateralni škodi nediskriminatornih politik.⁴⁸V času pisanja (pomlad 2023) je GBD podpisalo skoraj milijon ljudi, vključno s številnimi zdravniki in znanstveniki. Vendar je bil to trn v peti povzročiteljem pandemije, kot sta Francis Collins, takratni vodja Nacionalnega inštituta za zdravje (NIH), in Anthony Fauci, vodja NIAID. Sčasoma je GBD grozil, da bo raztrgal mrežo indoktrinacije, kar jih je spodbudilo, da so proti njej ostro ukrepali. Decembra 2021 je bilo kot odgovor na zahtevo zakona o svobodi informacij objavljeno e-poštno sporočilo iz jeseni 2020. Razkrila je zakulisni poskus diskreditacije GBD in blatenja njenih avtorjev. V elektronskem sporočilu je Collins svojemu kolegu Fauciju povedal, da se zdi, da ta predlog "treh obrobnihih epidemiologov ... dobiva veliko pozornosti," in dodal, da

»potrebna je hitra in uničujoča objavljena odstranitev njegovih prostorov. Česa takega še ne vidim na spletu – ali je v teku?« glede na *Wall Street Journal* poročilo.⁴⁹ (Mimogrede, to je isti Fauci, ki je od takrat objavil, da ne smemo biti presenečeni, da so sistemsko dajana cepiva neuporabna za okužbe dihal.)

Skupina izraelskih in avstralskih znanstvenikov je v študiji podrobno rekonstruirala, kako so bili kritiki cenzurirani in obrekovani, kako so končali v poklicnem propadu in kako je bilo pri tem manipulirano z javnim mnenjem: »Naše ugotovitve kažejo na osrednjo vlogo, ki so jo imeli mediji, organizacij, zlasti pa podjetij informacijske tehnologije, pri poskusu zadužitve razprave o politiki in ukrepih glede COVID-19.«⁵⁰ Močna cenzura je bila na primer izvedena s podporo vlad, kot je Bela hiša, ki je sodelovala s tehnološkimi podjetji, kot so Facebook, Twitter in Google.⁵¹ Z drugimi besedami, vlade se niso bale sodelovati z vodilnimi institucijami in IT podjetji ter uporabiti drastične metode za zatiranje stališč, ki niso bila politično smotrna. Po mnenju avtorjev študije: »V prizadevanju, da bi utišali alternativne glasove, ni bila široko uporabljena le cenzura, ampak tudi taktika zatiranja, ki je škodovala ugledu in karieri drugače mislečih zdravnikov in znanstvenikov, ne glede na njihov akademski ali zdravstveni status. in ne glede na njihov položaj, preden izrazijo nasprotno stališče.« Spominjam se cinične izjave Idiija Amina (1925–2003), ugandskega diktatorja od 1971 do 1979: "Svoboda govora obstaja, vendar ne morem zagotoviti svobode po govoru." Tako so demokratične vlade zasledovale primerljivo, prav tako smrtno nevarno strategijo, kot ugotavlja prej omenjena skupina učenjakov: »Namesto odprte in poštene razprave imata cenzura in zatiranje znanstvenih nasprotnikov škodljive in daljnosežne posledice za medicino, znanost in javno zdravje."

Uokvirjanje je spreten in manipulativen sociopsihološki postopek. S sistematičnim uokvirjanjem vprašanja znotraj zelo specifičnega razlagalnega okvira se posebej vpliva na odločitve in presoje prejemnika informacij (glejte »Vzročno preprečevanje hudih okužb s SARS-CoV-2 je desničarski ekstremizem« v prejšnjem poglavju).

AfD je bila edina stranka v Nemčiji, ki je dvomila o skoraj vseh ukrepih za COVID-19 in je 17. junija 2020 Bundestagu predložila predlog za glasovanje o bistvenih spremembah. To niso bile zahteve, povezane z javno problematičnimi vidiki (desnega) političnega programa AfD. Šlo je za znanstveno utemeljeno in izvedljivo dopolnilo ali celo popolno alternativo izbrani poti ukrepov, ki kršijo temeljne pravice, predloženo pod naslovom »Zmanjšajte hudo napredovanje okužbe s koronavirusom SARS-CoV-2 – odpravite pomanjkanje vitamina D v populaciji, okrepite Imunska obramba."⁵² Na podlagi znanstveno verjetnih razlogov je bila zvezna vlada pozvana, naj stori naslednje:

- Izčrpno obveščati prebivalstvo v Nemčiji o zdravstvenih posledicah pomanjkanja ali neoptimalne oskrbe z vitaminom D glede akutnih respiratornih in drugih obolenj ter opozarjati tudi na možne napake pri odmerjanju.
- Prizadevati si za to, da bi meritve dvakrat letno postale ugodnost zdravstvenega zavarovanja, ki je izvzeta iz doplačila [meritev krvnega tlaka ali krvnega sladkorja plačajo zdravstvene zavarovalnice, ne pa tudi ravni vitamina D].
- Sprejeti ukrepe za izboljšanje oskrbe celotnega prebivalstva z vitaminom D, zlasti pregledati obogatitev živil z vitaminom D na nemškem trgu.
- Pozvati medicinsko stroko, naj redno pregleduje bolnišnične bolnike s hudimi okužbami dihal, pa tudi geriatrične in paliativne bolnike v bolnišničnih ustanovah za pomanjkanje vitamina D in za zdravljenje tega pomanjkanja.

- Spodbujajte več medicinskih raziskav o pomanjkanju vitamina D in tveganjih boleznih.

Izvedba teh vsebinskih zahtev, ki so politično popolnoma nevtralne, ne bi samo rešila nešteto ljudi pred resnimi do smrtnimi okužbami s COVID-19 – kar bi pravzaprav morala biti primarna naloga ministrstva za zdravje, ne opozicije – ampak bi prav tako naredil nepotrebne vse ukrepe, ki so povzročili ogromno kolateralno škodo pri prebivalstvu. Toda le dva tedna kasneje je bil predlog zavržen z glasovi poslanskih skupin CDU/CSU, SPD, FDP, DIE LINKE in Bündnis 90/Die Grünen – torej celotnega preostalega parlamenta.⁵³ Zavrnitev je bila legitimirana z medijskim uokvirjanjem vseh alternativ kot radikalnih desničarjev, kar je bilo zaradi podobe AfD enostavno izvedljivo, a argumentirano ne prepričljivo. Podobno je bilo v Avstriji, kjer je imela le FPÖ, ki je primerljiva z AfD, alternativne predloge, usmerjene v isto smer.⁵⁴ Te najverjetneje ne bi imele možnosti za uspeh zgolj zaradi politične uvrstitve in javne podobe stranke.

Zakaj je pravo opozicijo mogoče najti le v tistih strankah, ki so v javnosti najbolj diskreditirane in zato povsem primerne za oblikovanje nevtralnih vprašanj na nesprejemljiv način? Je to del globalne politične orkestracije za omogočanje oblikovanja neprijetnih tem ali smiselnih nasprotujočih si tez? Nekaj takega opažamo ne le pri temi COVID-19, ampak tudi pri vseh temah, za katere velja nenavadno soglasna politična klasifikacija: v Nemčiji se le AfD ne strinja z dobavo orožja za vojno v Ukrajini (na vprašanje, ali dela tako samo podžiga vojno). Toda takoj, ko se Sahra Wagenknecht iz Leve stranke (DIE LINKE) pridruži kritični razpravi o dobavah orožja, se začne sklicevati na zloveščo čezmejno tezo ali teorijo podkve, da bi pokazala, da bi se politična stališča radikalne levice in radikalne desnice spet zblížala. V povezavi z vojno proti podnebnim spremembam (pri vprašanju, ali ni drugih razlag in rešitev) ali pri vprašanju, v kolikšni meri je treba človeka spremljati in ocenjevati v prihodnosti, izstopa le AfD v Nemčiji.

z resnim nasprotovanjem. Nasprotuje tudi postopni uvedbi socialnega točkovanja⁵⁵ in ukinitve gotovine ali uvedba povsem digitalne valute.⁵⁶ Nasprotno pa vse te ukrepe, ki služijo tehnokratskemu prevzemu oziroma popolnemu nadzoru, soglasno podpirajo in spodbujajo vse druge strani.

Sam sem večkrat izkusil, da to kadriranje res deluje. Na primer potem, ko me je organizator kongresa v Avstriji povabil, da bi predaval o svoji knjigi *Izčrpani možgani*, sem bil takoj nepovabljen, ko je bilo rečeno, da pozivam k vzročnim in preventivnim ukrepom proti boleznim dihal, kot je COVID-19. Absurdno je bilo to zamenjano za desničarske ekstremistične ideje, v skladu s poročili AfD in FPÖ. Ne počutim se povezanega z nobeno stranko nemške politične krajine, vendar z obema nogama stojim na tleh nemškega temeljnega zakona. Mešanice forme in stvarne vsebine v opisanem smislu se mi zdijo resnično absurdne in popolnoma nevredne demokratične družbe. Če je ideja vredna razprave, naj ne bo vseeno, kakšne barve ima srajca idejni začetnik. Morda pa to govori samo znanstvenik v meni.

Monopolizirana percepcija, ki jo Biderman prepoznava kot bistveni dejavnik, se torej dosega na različne načine. Po eni strani nas mediji soočajo z resničnostmi, ki so odmaknjene od vsakdanje realnosti in zato nedostopne posameznikovi izkušnji. Kaj je res dogajanje s COVID-19 (resnični incidenti itd.) ali podnebnimi spremembami (spremembe povprečne globalne temperature v decimalnem območju) ali vojno v Ukrajini (ki zaradi geografskih razlogov preprosto ni dostopna našim čutom) lahko le doživeti skozi te medije. Vendar pa mediji monopolizirajo ne samo posredovanje dogodka, temveč tudi njegovo klasifikacijo. Po eni strani se to izvaja s trditvijo o kakovostnem novinarstvu in domnevno objektivnem poročanju, ki se je danes v veliki meri umaknilo novinarstvu odkrite države. Po drugi strani pa mediji postavljajo informacije v kontekste za boljše razumevanje, hkrati pa tudi oblikujejo, kako se te informacije ocenjujejo z včasih nerodnim okvirjem. Poleg tega si medijska podjetja zaskrbjeno prizadevajo zagotoviti, kot prvi korak, da se jih ljudje naučijo ceniti kot bistvene vire informacij o življenjsko nevarnih pojavih, ki jih

sami ne morejo nadzorovati. Z vzbujanjem strahu vsak večer zagotavljajo, da v najbolj ranljivem trenutku od vseh njihova vsebina, predvajana v večini dnevnih sob, prepíše tiste zelo osebne izkušnje, zaradi katerih smo pravzaprav zapleteni posamezniki.

Grožnje in ustrahovanja

»Zadušiti se ali ne dobiti dovolj zraka je prvinska tesnoba za vse,« piše v scenariju ITM. notri 1984, je prepoznavanje prvinske tesnobe veliko bolj strastno in individualizirano. Za Winstona Smitha, ki ga distopična vlada prevzga, so podgane odločene kot najučinkovitejši sprožilec njegove prvobitne tesnobe. Njegov vzgojitelj jih uporablja, da zlomi Winstonov notranji odpor. Primarna tesnoba pred smrtjo aktivira nevrone v hipokampusu, ki so specializirani za strah, kar se ustrezno imenuje *anksioznih celic*.⁵⁷Odkritelji teh posebnih hipokampalnih celic pojasnjujejo, da je aktiviranje teh nevronov »neposredna pot, po kateri lahko hipokampus hitro vpliva na prirojeno anksiozno vedenje«. Raziskovalci so prepričani, da se te celice, ki kodirajo »prvinski občutek strahu«, nahajajo tudi v človeških možganih. Ko se te celice aktivirajo, prirojeni refleksi strahu očitno povzročijo, da ljudje brez razmišljanja storijo vse, kar se zdi, da obljublja izhod; nevrobiološka razlaga za celo vrsto neracionalnih vedenj prestrašenih ljudi na vrhuncu pandemije COVID-19, ali bolje rečeno, večinoma nesmiselnih PCR in hitrih testov.

V preteklosti je bila izključenost iz družbene skupine enaka smrtni kazni. Ta prvinska tesnoba v veliki meri pojasnjuje nagnjenost ljudi k prilagajanju, kar je omenjeni eksperiment psihologa Ascha uspelo celo kvantificirati. In prav ta prvinska tesnoba je bila poleg zaznane grožnje virusa družbi kot celoti izkoriščena za ustrahovanje posameznikov z grožnjo socialne izključenosti, če ne bodo sledili uradni naraciji. Ta strah so podžgali tudi osrednji mediji. Tiste, ki se niso želeli cepiti, so celo krivili – proti vsem znanstvenim dokazom – za neuspeh

program cepljenja. Nihče drug kot profesor Frank Ulrich Montgomery, kot predsednik sveta Svetovnega zdravniškega združenja, je 7. novembra 2021 na javni televiziji dejal: »Trenutno doživljamo tiranijo necepljenih« in izrazil (ali podžgal?) jezo vsi tisti »razumni ljudje«, ki so bili cepljeni proti COVID-19.⁵⁸

Ironično, to se je zgodilo v času, ko je ameriški CDC že zdavnaj priznal, da cepljenje ne zagotavlja nobene zaščite za druge (niti za sebe, kot so ponazarjale tudi prej omenjene okužbe s cepivom proti COVID-19 v Massachusettsu julija 2021).

Risanka, simbol te nesmiselne igre obtoževanja, je postala znana: dva pešca stojita drug proti drugemu, eden drži dežnik, ki pušča, drugi pa potrpežljivo stoji na dežju. Lastnik dežnika drugega krivi, da njegov dežnik ne deluje, kot je obljubil prodajalec, ker ga ta nima. To načelo iskanja grešnih kozlov bi nam moralo biti lekcija v mnogih pogledih. Za vsako neustreznost sistema so pogosto krivili manjšine, ki so hkrati ustvarjale možnosti za občutek skupnosti med dejansko neustreznimi obtoževalci. Med pandemijo COVID-19 so bili grešni kozli necepljeni. To je temeljilo na nelogičnih namigovanjih in je zato zahtevalo precejšnjo mero perfidnosti storilcev. Iz študije relevantne zgodovine človeštva bi lahko še pred letom 2020 sklepali, da bo le malokdo razmišljal o takšnih neumnostih, da bi jih nato razkrili kot take. Navsezadnje je iskanje grešnih kozlov vedno zagotavljalo večjo kohezijo med negotovimi posamezniki. Najbolj zahrbtni mehanizem je, da cepljenje za tiste, ki se ne želijo soočiti s pritiskom vrstnikov, postane stalna naročnina, saj se definicija popolne zaščite s cepljenjem z vsakim poživitvijo nenehno širi. Temu bi lahko rekli »socialna zasvojenost s cepljenjem«, posebna oblika zasvojenosti z mamili.

Odgovorni so se verjetno zavedali učinka takšne dinamike, ko so izvajali množične vnaprejšnje nakupe odmerkov cepiva, veliko preden je prebivalstvo spoznalo, da morata biti načrtovani veliko več kot dve injekciji na osebo. Očitno je bilo tako pri Ursuli von der Leyen, predsednici Evropske komisije in – kako bi lahko bilo

drugače—član skrbniškega odbora Svetovnega gospodarskega foruma.⁵⁹ Skratka, šlo je za genialno zvijačo, ki so jo gotovo vnaprej skovali številni dobro plačani psihologi in sociologi za ministrstvo za zdravje, saj je alternativa poslušnosti, izločitev iz družbe kot grešnega kozla, tako zoprna, da je zapor verjetno edini možni naslednji korak. Socialna izolacija je tudi škodljiva za zdravje. V veliki večini primerov je bila izbira med dvema zloma.

Vernikov in krivovercev

Pandemija COVID-19 je svet razdelila na verujoče, cepljene, in neverujoče, necepljene ali krivoverce. Kadar oblast oblasti ni legitimirana s svobodno volitvijo ljudstva, ampak temelji samo na čisti veri, so krivoverska razmišljanja in kakršno koli dvom o temelju vere največja nevarnost za oblastnike. To velja za vsako teokracijo in je veljalo na krščanskem Zahodu vse do razsvetljenstva. Nevernik je bil tujec, sovražnik družbe in heretik in je lahko pričakoval, da ga bodo mučili in javno usmrtili. Danes je vsakdo, ki dvomi o diktatu WHO, kot ga razširjajo osrednji mediji, označen za desničarskega skrajneža in sovražnika ljudstva.

Na podlagi svojega imunskega statusa, prve spremenljivke v sistemu socialnega točkovanja, ki se bo morda v prihodnosti razširil, je lahko nekdo razvrščen kot nesolidarnost in dostop do javnega življenja je lahko omejen. »Če želite narediti več kot obisk mestne hiše ali supermarketa, se morate cepiti,« je Jens Spahn v vlogi vršilca dolžnosti nemškega zdravstvenega ministra povzel predpise, veljavne konec decembra 2021 v en stavek.⁶⁰ Bil sem celo priča ljudem, ki so odkrito razpravljali, ali naj gredo še korak dlje in necepljenim ljudem onemogočijo dostop do trgovin z živili. Tudi Karl Lauterbach (kot Spahnov naslednik in takrat najbolj priljubljen nemški politik) je februarja 2022 dejal: »V Nemčiji ni dovolj samo jeziti necepljene, narediti moraš več.«⁶¹ Dejansko v več nemških

mestih je bilo sklenjeno, da ne bodo razdeljevali hrane necepljenim potrebnim.⁶² Heretikom je grozila smrt zaradi lakote. Domnevati moramo, da ni bilo veliko na poti k deportaciji necepljenih z le še nekaj obrati iste spirale stopnjevanja.

Pod tem grozečim javnim pritiskom politike in medijev je bilo treba biti dobro obveščen, da ne bi popustil. Le če bi bil »spreobrnjen« za sodelovanje v tem izjemno nevarnem genetskem eksperimentu kot znak izpovedi nove vere eden se je izognil temu pritisku. Tisti, ki na to niso bili pripravljeni, so morali potrpeti. Toda tudi za tiste, ki so vedeli, da nenehna grozljiva poročila le redko temeljijo na zanesljivih dejstvih, je bila celotna situacija za mnoge izjemno stresna. Počutili so se nemočne pred nepotrebnim trpljenjem, ki ga je povzročila politika. Švicarski diplomat in zgodovinar Carl J. Burckhardt (1891–1974) je nekoč zapisal: »Ena najtežjih stvari, ki jih lahko vsili mislečemu človeku, je biti priča poteku zgodovinskega procesa med nevednimi ljudmi, neizogibnim katerega izid je že dolgo vedel z jasnostjo. Čas napak drugih ljudi, lažnih upov, slepo storjenih napak postane zelo dolg.«⁶³Obstaja nevarnost izčrpanosti.

Povzročena izčrpanost

Tudi če ste bili eden redkih zdravnikov, znanstvenikov ali celo aktivistov, ki so se skušali z izobraževalnimi akcijami zoperstaviti življenjsko nevarni uprizoritvi in prinesli luč v temo, je bil to zelo naporen proces. Toda imeli bi vsaj gotovost, da se boste lotili pomembne naloge, ki je neposredno usmerjena v rešitev problema. Nemogoče si je predstavljati, kako so to doživljali ljudje, ki so nenehno videli le prvinsko temo, običajno brez upanja na izboljšanje. Oslabljen duševni odpor je bil vnaprej programiran in predpogoj za indoktrinacijske ukrepe, predstavljene tukaj (glej tudi prejšnje poglavje). Ne samo, da je bil prisoten stalen strah pred hudo boleznijo in smrtjo, ampak tudi mnogi

imel resne eksistenčne skrbi zaradi zapor in zloma dobavnih verig. Tako sta brezposelnost in nesmisel odpravila vsakršen občutek varnosti in stabilnosti.

Izčrpanost je torej skoraj neizogibna, z neko notranjo močjo, ki je edini branik proti njej. Biderman piše: "V prizadevanjih teh letalcev, da bi zaščitili načela, dostojanstvo in samospoštovanje z lastnimi notranjimi viri, da bi jih vzdrževali, je skoraj neprimerljiva drama."⁶⁴ Prepričan sem, da je mislil, če izraza ni, ker še ni bil odkrit, močno čelno možgansko baterijo ali popolnoma delujoč hipokampus.

Demonstracija »vsevednosti« in »vsemogočnosti«

Vsevednost

8. decembra 2021 nemška novica *Weltje* poročal, "izvoljeni kancler Olaf Scholz (SPD) je zagovarjal omejitve za necepljene kot nujno sredstvo za prekinitev četrtega vala korone."⁶⁵ Kolikor ve, okužba, ki nas vse prizadene, prihaja od necepljenih, je dejal Scholz prejšnji dan po podpisu koalicijske pogodbe z drugimi političnimi strankami v Berlinu, ki ga je katapultirala v najmočnejšo nemško politično funkcijo. Zgoraj omenjeni podatki CDC, o katerih glavni mediji niso poročali, so že jasno dokazali, da je »cepljenje« neuporabno; kljub temu se je Scholz pokazal kot vseved: "O tem ni dvoma." In Scholz je nadaljeval: »Mnogi med njimi [necepljeni] so tudi sami ogroženi, saj je verjetnost, da se bodo okužili, zelo, zelo velika, zato je tudi zelo verjetno, da bodo nekateri med njimi zboleli, drugi del pa bo imel boriti se za svoja življenja na enotah intenzivne nege.«

Vsemogočnost

Domnevna vsevednost je vedno nevarna, še bolj pa, če je njeno osnovno nepoznavanje nasprotujočih si znanstvenih dejstev povezano z v veliki meri uresničljivo trditvijo o vsemogočnosti. "Povsem jasno je torej," nadaljuje Welt, kaj je imel povedati novi kancler, in sicer "da so omejitve potrebne za tiste, ki niso bili cepljeni." Težko si je predstavljati, da notranji znanstveni svetovalci centra politične moči niso vedeli, da je program cepljenja že zdavnaj propadel, kar je pokazal nadaljnji primer Gibraltarja že julija 2021, polnih pet mesecev preden je Scholz prevzel položaj. Čeprav so bili vsi prebivalci cepljeni, je imel Gibraltar daleč najvišjo stopnjo novih okužb v Evropi.⁶⁶Že zaradi tega je mogoče domnevati, da kandidatura Scholza v svojih izjavah ni govorila o zaščiti svojih državljanov, temveč o moči, nadzoru. in zatiranje.

Medtem pa so večinoma nesmiselni ukrepi oblastne politike vse bolj uničujoče vplivali na gospodarstvo in materialno preživetje mnogih ljudi. Ti državljani so postajali vse bolj odvisni od vladnih podarkov. Zaradi vztrajnih laži politično-medijskega kompleksa na to temo je izredno pomembno, da se na to spomnimo: Virus ni zahteval te visoke carine, prav tako pa za sprejete nesorazmerne ukrepe ni mogoče kriviti političnih zmot na podlagi domnevno nejasnih podatkov. . Znanje je bilo javno dostopno, a vendarle namerno zamolčano s cenzuro in obrekovanjem tistih, ki so nanj opozarjali. Resnična nevarnost virusa ni izjemna, če odstranimo očitno namerna (ali vsaj hudo malomarna) pretiravanja o njegovih učinkih. »Država je z namernim ignoriranjem izjemno učinkovite preventivne strategije z vitaminom D pridobila moč zavajanja svojih državljanov. Svojo večjo moč (vsemogočnost) je svojim državljanom kazala s pomočjo nepodprtih z dokazi nesmiselnih predpisov o testiranju, maskiranju in distanci, ki jih je po potrebi uveljavljala s policijo in globami. Sporočilo je bilo, da je odpor zaman.

Ponižanje skozi degradacijo

"Ta pravila se ne smejo dvomiti." Takratni predsednik RKI je kot predstavnik države, ki se je pred kratkim začela razglašati za vsemogočno, postavil nogo in slehernega polnoletnega državljana ponižal kot otroka, ki je moral odslej spoštovati nesmiselna in globoko nečloveška pravila, predvsem pa ne sme več jih dlje sprašujete. Le malo je stvari, ki odraslega ponižujejo bolj kot njegova kategorična nezmožnost. V primeru neposlušnosti so bile zagrožene ostre kazni. Tako večina ljudi na koncu ni imela druge izbire, kot da so ubogali in se podredili.

Odpor je bil zlomljen najprej v javnem življenju, nato vse bolj v zasebnem življenju, saj kmalu lastni dom ni bil več varnost. Na primer, spet brez kakršnih koli znanstvenih dokazov in izključno po volji oblasti, se je ob določenih urah na svojih domovih smelo zbirati le omejeno število ljudi. Ti predpisi so vključevali posebna pravila za cepljene in necepljene osebe, ki so se nenehno spreminjala, razlikovala od države do države ali okrožja do okraja in so pogosto temeljila na rezultatih lokalnih hitrih testov ali testov PCR – toda zaradi korelativnega razmerja med režimi testiranja in posledične incidente. Končno so bili podvrženi le politični presoji.

Spodbujala se je kultura obtoževanja, v kateri so vsi razumeli, da jih lahko sosed obtoži, če se ne vedejo v skladu s pravili. Pravzaprav se je kar nekaj obtožnikov v tem obdobju videlo kot steber družbe: "Komaj kateri sodržavljan je tako neprijatelj, kot je on - zgodovinsko upravičeno," piše švicarski dnevnik *Blick*, vendar pandemija "pomaga umazanemu otroku zgodovine, da se vrne."⁶⁷ V kriznem letu so ti »šerifovi namestniki« pri oblasteh vložili na tisoče prijav zaradi domnevnih kršitev v zvezi s COVID-19, poroča *Blick*. Le malo stvari povzroča več razdora med ljudmi. Če se je vladi zgodilo, da je virus postal še posebej virulenten po 22. uri, je bilo treba družinska praznovanja ustaviti. Zagrožene so bile globe do 25.000 evrov.⁶⁸ Takšna skrajno absurdna pravila spominjajo na Orwellovo izjavo v 1984 da je dva in dva lahko pet, če država tako hoče. To kvazidiktatorsko razkazovanje vseomogočnosti države je namenjeno ustvarjanju občutka nemoči. Ta pravila veljajo tudi za neozdravljivo bolne in tiste na smrtni postelji brez

partner, sorodnik ali prijatelj ob njihovi strani – vse zato, ker očeta države skrbi, da bi umrli (še hitreje) zaradi okužbe? Šele aprila 2022, po odpravi grotesknh ukrepov, je *Süddeutsche Zeitung* opozoril, da je v času pandemije zaščita pred okužbo imela prednost pred človečnostjo: »Dve leti so se umirajoči komaj poslovili od svojih najdražjih, jih niso mogli prijeti za roko, jih pogledati, poiskati tolažbe ali izreči zadnjih besed. vsakomur, ki bi mu bilo mar zanje.«⁶⁹ Navsezadnje so domovi za ostarele in bolnišnice dolgo časa prepovedale kakršne koli obiske. »In ko je bil eden dovoljen, je bila pogosto samo ena oseba. Svojci so se morali odločiti: »Kdo lahko gre? Kdo mora?«

A niti pol leta prej, 23. novembra 2021, ko je bilo že zdavnaj jasno, da cepljenje samo škoduje, je isti *Süddeutsche Zeitung* napisal naslednje stavke enega od njenih avtorjev: »Ali je ogrožena delitev družbe, če se necepljenim odvzame otroška pravica do necepljenja? Smeti. Ti ljudje oropajo zdrave svobode – in tudi vlade so se jim klanjale.«⁷⁰

Medtem ko se je ta vodilni nemški časnik pritoževal nad dejstvom, da morajo neozdravljivo bolni ljudje umirati sami, ker jih ne smejo obiskati, so agitirali proti necepljenim in njihovo dobro pravico, da se vzdržijo tveganega zdravljenja, označili za otročje in nerazumno (še enkrat). poniževanje odgovornih državljanov kot nerazumnih otrok). Toda *Süddeutsche Zeitung* ni bil sam. Zatrobil je v isti rog kot vsi osrednji mediji, skoraj vsi politiki in – kakšna škoda! – celo člani nemškega sveta za etiko.⁷¹

Ena od posledic je bila, da so bili »necepljeni ljudje dojeti kot manj inteligentni. Predsodki do njih so bili bolj razširjeni kot predsodki do migrantov,« Švicar *Neue Zürcher Zeitung* (NZZ) poročali.⁷² Sklicuje se na članek z naslovom "Diskriminatorni odnos do necepljenih ljudi med pandemijo", objavljen v *Narava*.⁷³ Michael Bang Petersen, politolog z univerze Aarhus na Danskem, je vodil projekt HOPE (How Democracies Cope with COVID-19), ki je preučeval družbeni vpliv pandemije po svetu. Kot svetovalec danske vlade za COVID-19 ga je kraljica za njegovo delo povzdignila v viteza

med pandemijo. Anketiranih je bilo več kot deset tisoč ljudi iz ZDA, Rusije, Kitajske, Indije, Brazilije in več evropskih držav. Na vprašanje s strani NZZ kakšne diskriminatorne pristranskosti obstajajo, je Peterson odgovoril: »Cepljeni so necepljene dojemali kot 'neinteligentne' in 'nezaupanja vredne'. Preučili smo tudi, ali bi bili cepljeni ljudje pripravljene odreči osnovne pravice necepljenim. To raziskavo smo izvedli samo v Združenih državah Amerike. Tam smo ugotovili delno kaznovalni odnos do necepljenih: cepljeni so na primer pokazali pripravljenost, da jim odrečejo nadomestilo za brezposelnost ali pravico do izbire življenja. Včasih so šli tako daleč, da so necepljenim omejili svobodo izražanja. Diskriminatorni odnos torej ni bil samo razširjen, ampak tudi globok.« Bile so tako globoke kot delitve znotraj družin. Glede na raziskave se je precejšen delež cepljenih v večini držav zavzel za izključitev necepljenih iz družinskih odnosov. Mnogi ljudje so bili nepričakovano seznanjeni z novo modno muho 2G (*geimpftin/aligenesen*, kar pomeni cepljeni ali preboleli) družinska praznovanja, na katerih niso smeli sodelovati. Obrazložitev: sam si si kriv, če nisi cepljen, moraš ostati zunaj. »Toda nasprotno ni bilo res,« pravi Petersen. "Necepljeni ljudje na splošno niso pokazali diskriminatornega odnosa do cepljenih."

Občasna razvajanja

Korenček in palica predstavlja klasično metodologijo izobraževanja, ki ne sme manjkati v sodobnem spletu indoktrinacije. Ostre besede imajo lahko učinek biča in v najslabšem primeru povzročijo predtravmatski stresni sindrom (glej prejšnje poglavje). Korenček pa je sestavljen iz stavkov "če ... potem" in podobno. K tej metodologiji gre pripisati tudi delno ponovno odprtje športnih objektov oziroma gostinskih lokalov, seveda le za tiste, ki so cepljeni in imajo ustrezno izkaznico.

Upanje igra bistveno vlogo pri tem, da se ljudje ne navadijo na prepovedi, hkrati pa si še naprej prizadevajo za običajno normalnost, ki je

namenoma zamolčana. Članek v *Psihologija danes* naslovom »Blagoslov in prekletstvo upanja« podrobneje opisuje upanje. "Tisti, ki ne poznajo in ne sprejmejo meja upanja, lahko končajo v stiski."⁷⁴In avtor navede primer: »Tvoj najboljši prijatelj je v razmerju, ki je dvakrat razpadlo. Vi in ves svet veste, da ona jaha mrtvega konja in bi morala izstopiti. Sama pa upa, da bo tretji poskus uspešen." To je norost, pojasnjuje Heidelberg Systems and Terapevt za pare Arnold Retzer "s trezno jasnostjo ... Upaš in upaš, medtem ko si že dolgo v luknji, in še naprej koplješ, namesto da bi se rešil iz zagate."

Uveljavljanje nepomembnih zahtev

»Če predpostavimo,« piše Biderman, »da so ukrepi, o katerih sem razpravljal, naredili zapornika poslušnega, ostaja težava, kako ga prepričati, da se ustrezno ravna ... Vrsta 'priznanja', o katerem razpravljamo, obsega veliko več kot podpisovanje kosa papirja. ... V tej skrajni obliki izvabljanja 'priznanja', s katero so se srečevali naši možje, je bil cilj ... [potrditev] celotnega svetovnega nazora komunistov ... Spoznanje, kakšno vedenje se zahteva, in še več, spoznavanje izdelanih simbolov in nianse, skozi katere je bilo to vedenje treba izraziti, da je bilo sprejemljivo – to so bile resnično zapletene učne naloge.«⁷⁵

Učenje kompleksnih pričakovanj je vedno proces korak za korakom. In to še posebej velja, ko gre za stvari, ki jim človek dejansko nasprotuje. O »spolzkem pobočju« govorimo, ko bo neprijetno dejanje, ko bo enkrat izvedeno, verjetno vodilo do drugega, še hujšega, in s tem utrlo pot zanj. Nevarnost zdrsa po spolzkem pobočju je še posebej velika, ko kljub upravičenemu zadržku vedno znova delamo malenkostne koncesije, ki po malem in pogosto neopazno vlečejo vedno bolj v zadrego. Kar zadeva COVID-19, to pomeni popolno izpoved novi veri, najprej obljubi odrešitve cepljenja, nato vse bolj celotni Veliki pripovedi. Podobna je bila odločilna pot do priznanja, skozi katero so bili pripeljani ameriški zaporniki.

Kar zadeva COVID-19, še danes (pomlad 2023) velja, da majhen pik odvrne veliko nevarnost. Nikjer ni omenjeno, da gre za sistemsko injiciranje gensko spremenjenega in biološko aktivnega virusnega materiala. Minimizacija zahtevanega popuščanja kot znaka zavezanosti novi veri ima pomembno vlogo. Šele marca 2023 je *Tagesschau*, eden od vodilnih nemških informativnih programov je poročal v podobno trivializirajočih izrazih: "Zbadanje s stroški zdravstvenega zavarovanja bo še vedno možno."⁷⁶ Da bi bil ta korak lažji, so bile prireditve, kot je »Weißwurst-Impfen [bavarska telečja klobasa zastonj za špikanje]«, kjer so po »spovedi« namesto zakramentalnega kruha dobili telečjo klobaso z gorčico in preste. ⁷⁷ Ali še bolje, obstajal je poseben plačan dopust.⁷⁸ To je bil prvi majhen vbod, drugi pa hitro sledi, saj je vsakih šest mesecev potrebna nova injekcija. S prvo injekcijo, ki je bila ideološko maksimalno obremenjena, je bil sklenjen trajni abonma, ki sploh ni bil vprašljiv, ko je bilo treba kljub »zaščitnemu cepljenju« nositi masko, za katero se je vedelo, da je neuporabna. Torej je moralo biti uporabno, kljub vsem dokazom o nasprotnem! Vedno več teh nedoslednosti je bilo ignoriranih, dokler ni končno že najmanjše odstopanje od pravil zadostovalo, da so posamezniku odvzeli status razumne osebe in postali eden izmed izobčencev. Ta očitna neumnost je bila tolerirana brez komentarja.

Vsako dejanje, izvedeno v skladu z ukrepom, postane navada, osnova za sprejem naslednjega, dokler ne sprejmete velikega paketa, ki ga nikoli ne bi sprejeli, če bi bil v celoti komuniciran že od začetka. Ta usodni razvoj me spominja na legendo o žabi, ki bi jo lahko živo skuhalo, če bi jo le dali v lonec s prijetno mlačno vodo in jo nato počasi segrevali. Tako kot žaba v prisposodbi smo dejansko bolj pripravljeni tolerirati več zaporednih majhnih sprememb kot eno veliko – tudi če nas namerno vodi v stanje, ki je bilo nesprejemljivo. »Politika majhnih korakov«⁷⁹ kot je nekdanja nemška kanclerka Angela Merkel, ki je bila na položaju od 2005 do 2021, leta 2005 sloganizirala vodilo lastne politike, izkorišča ta temeljni psihološki mehanizem tako, da spremembe uvaja le postopoma in tako

naleteli na manjši odpor prebivalstva. Članek kanadskega zdravniškega združenja prav tako ponazarja ta vidik človeške psihologije: »Ponavadi sprejemamo stvari, ki se nam počasi, a vztrajno prikraejo,« pravi, »celo ko prevzamejo nadzor nad našim življenjem. Nekega dne pa se zbudimo in najdemo v vreli vodi.«⁸⁰

Politika majhnih korakov se nanaša na vsa področja življenja, ki so v zadnjih letih podvržena družbenim spremembam. Korak za korakom se odpovedujemo vedno več svoji zasebnosti, običajno v zameno za koristi ali celo zgolj za domnevno moralno zadoščenje. Navsezadnje smo že toliko žrtvovali za dobrobit skupnosti, da ne želimo, da nam sosode vzamejo tisto, kar mislimo, da smo dosegli. In za vsako najmanjšo spremembo se zgradijo dobri razlogi na podlagi napačnih premis, vsi nasprotniki pa so obrekovani. Vsakdo, ki vztraja pri denarju, polnem patogenov, je kriminallec, ki želi prikriti tok denarja. Tisti, ki počitnice načrtujejo po zraku, so sebični podnebni grešniki, ki se ne omejujejo dovolj. In če bo nejevoljnih dolgoročno preveč, bo morala poseči močna država in se z regulacijami in prepovedmi postaviti na stran »razumnih«. Seveda bo to storila le, če bo lahko s psihološko optimiziranim drgnjenjem namesto reguliranjem zagotovila privolitev pičle večine tistih, ki se še lahko javno izražajo.

Stalna kontrola uspeha

Uveljavljanje zaporednih trivialnih zahtev, kot je sprejem tretjega, četrtega ali celo petega vboda, kaže na začetni uspeh indoktrinacije. Že zgodaj je bil strah pred COVID-19 tako uspešno vsajen v glavah ljudi, da so paradoksalno mnogi celo ob nujnih primerih, kot je akutna možganska kap ali srčni infarkt, raje tvegali smrt doma, kot da bi šli na domnevno visoko nalezljivo bolnišnično okolje. Glede na študijo prvih treh mesecev pandemije je bil COVID-19 povezan z svetovnim zmanjšanjem števila sprejemov v bolnišnice na klinike za možgansko kap (za 19 odstotkov), mehansko tromboektomijo (odstranitev

nevarnih krvnih strdkov, za 12,7 odstotka), in hospitalizacij zaradi možganske kapi (za 11,5 odstotka).⁸¹ Pri presaditvah vitalnih organov je bil upad med prvim valom COVID-19 še bolj dramatičen, v nekaterih državah za 90 odstotkov in popolnoma neodvisen od dejanske incidence okužbe, kažejo rezultati mednarodne študije.⁸² Strah pred okužbo je večji od strahu pred smrtjo zaradi veliko verjetnejše bolezni. Velika nemška zdravstvena zavarovalnica AOK je februarja 2023 na primer opozorila na porast rakavih obolenj med prebivalstvom zaradi upada preventivnih zdravstvenih pregledov. Po besedah izvršne direktorice AOK Carole Reimann se število pregledov raka "še ni vrnilo na raven pred pandemijo."⁸³ Poleg presejalnih pregledov za raka, "skupno število bolnišničnih zdravljenj in preventivnih pregledov v tretjem pandemičnem letu po letih 2020 in 2021 še naprej upada."

V tem kontekstu je rezultat raziskave, ki jo je javnomnenjski inštitut YouGov izvedel po naročilu *Deutsche Presse-Agentur* 21. in 23. decembra 2022 (le nekaj dni preden je virolog Christian Drosten razglasil konec pandemije, kot je poročal *Süddeutsche Zeitung*) je izjemen.⁸⁴ Tudi ko pandemija očitno ni bila več tako pomembna, je 52 odstotkov anketirancev YouGov nasprotovalo odpravi obveznih mask v javnem prevozu po vsej državi. Kot je *Süddeutsche Zeitung* Po poročanju YouGov je po navedbah YouGov "60 odstotkov zavrnilo takojšnjo prekinitev obvezne izolacije okuženih ljudi za najmanj pet dni." Razlog je bil v tem, da sta »skoraj dve tretjini (64 odstotkov) anketiranih dejali, da pandemije zanje še ni konec«, »41 odstotkov anketiranih celo pričakuje, da se ne bo končala do leta 2023.« Le 41 odstotkov jih podpira takojšnjo konec obvezne uporabe mask v javnem prevozu," in "25 odstotkov celo želi, da bi bile maske obvezne na avtobusih in vlakih vse naslednje leto."

Poleg tega že omenjeni okoljski inženir dr. Helmut Traindl v svojem strokovnem mnenju o nošenju mask, objavljenem oktobra 2022, navaja: »Nacionalna propaganda in medijsko 'pranje možganov' sta prišla celo do točke, ko so maske postale nepogrešljiv del nekaterih življenja ljudi. Za marsikoga delujejo kot 'udobna odeja' oz

'čarobni amulet', ki ustvarja lažen občutek varnosti pred virusnimi okužbami in tako pomirja njihov um.«⁸⁵ Dejstvo, da maske dejansko nimajo merljivega učinka na preprečevanje okužb, je rezultat obsežne metaštudije, ki jo je izvedla neodvisna skupina mednarodnih raziskovalcev Cochrane novembra 2020 in je bilo nato potrjeno v nadaljnjih posodobitvah.⁸⁶

Medtem (aprila 2023, v času tega pisanja) je bila v Nemčiji zahteva po nošenju mask odpravljena v javnem prevozu. Kako dolgo bo to trajalo, pa je težko reči. Tudi WEF ni prepričan, zdi se zaskrbljen in v svojem *Poročilo o globalnih tveganjih 2023* že govori o bližajočih se permapandemijah kot previdnostnem ukrepu zaradi nevarnosti »cikla paničnega zanemarjanja«. To pomeni nenehno vojno proti virusom, invazivnim glivam in bakterijam, ki bi jo moralo človeštvo jemati bolj resno: »Medtem ko se COVID-19 umika z naslovnice,« pravi apokaliptično poročilo WEF, »se zdi, da prihaja do samozadovoljstva pri pripravi za prihodnje pandemije in druge globalne zdravstvene grožnje.«⁸⁷

Pravzaprav se zdi, ko pišem te vrstice, indoktrinacija s COVID-19 v veliki meri neuspešna. Eden od razlogov za to bi lahko bil, da izolacije ljudi ni bilo mogoče vzdrževati, ne prostorsko, informacijsko, ne časovno.

Prostorsko in informacijsko

Ljudje, ki se niso pustili indoktrinirati do konca, so ohranili možnost mentalne korekcije. Tako so bili prav necepljeni tisti, ki so s svojo neomajnostjo omogočili primerjalno preučitev navedb o učinkih cepljenja v ožjem družbenem okolju. V tem globalnem poskusu so kontrole, ki kažejo, da vbrizgavanje ne imunizira, temveč poškoduje imunski sistem. Tudi interneta, glavnega propagandnega stroja poleg osrednjih medijev, ni bilo mogoče 100-odstotno cenzurirati. Tako so imeli ljudje vedno možnost prejemanja alternativnih informacij prek medijskih formatov, ki se niso mogli izogniti cenzuri na glavnih platformah, lahko pa na drugih platformah. Ljudje

ostali vključeni v pogovor in lahko postavljali vprašanja na podlagi alternativnih znanstvenih ocen ali izpodbijali pripoved.

Toda to se lahko spremeni, ko se moč tehnokratov širi. Ne bodo več samo njihove zasebne platforme tiste, ki si bodo dopuščale svobodo brisanja kritičnih objav. Če popolnoma prevzamejo infrastrukturo interneta, bodo morda lahko zunanjim strežnikom preprosto onemogočili dostop do svojega interneta. Starlink Elona Muska, ki je leta 2020 začel zagotavljati brezžični internetni dostop 5G iz orbite vsemu svetu, je morda že prvi korak v tej smeri.

88

Časovno

Potomci prvotnega virusa so razmeroma hitro postali neškodljivi, saj se le tako lahko učinkoviteje širi – ljudje, ki so kljub okužbi zdravi, okužijo več ljudi kot tisti, ki se izolirajo zaradi simptomov prehlada. Tako se razkorak med virulentnostjo (toksičnostjo) virusa in učinki vbrizgavanja toksičnih genov povečuje. To je neizogibno moralo povzročiti, da so nekateri cepljeni dvomili o svoji novi veri. Kljub temu so bili delni uspehi, ti pa so tako nevarni ravno zato, ker bodo verjetno spodbudili mojstre, da poskusijo znova.

Česar uprizoritev COVID-19 večinoma ni uspela, čeprav so bile težnje jasno prepoznavne, je bila prodaja ljudi v celovitem socialnem sistemu točkovanja, ki bi ga lahko uporabili za trajen nadzor nad njihovim vedenjem. To so že pripravili mediji: v članku z naslovom »COVID-19 kot primer za sisteme socialnega točkovanja«, objavljenem 15. septembra 2020, je Kanadski center za inovacije v mednarodnem upravljanju (CIGI), ki ga financira milijarder, a samooklicano neodvisen, nestrankarski think tank, katerega cilj je spodbujati oblikovalce politik k inovacijam, spodbujati digitalni nadzor in uvedbo sistema družbenega točkovanja. To ni bilo le odkrivanje verig okužbe, ampak tudi usmerjanje ljudi. »Po več kot pol leta življenja v pandemiji je jasno, da moramo to narediti lažje in bolj koristno

da ljudje upoštevajo javnozdravstvene nasvete in smernice.«⁸⁹ Vprašanje, ali so ukrepi, za katere bi se socialno točkovanje dodeljevalo, sploh uporabni, se ne postavlja in ne razpravlja več.

Toda zdaj (spomladi 2023), ko bo pandemija COVID-19 verjetno obravnavana kot neuspeh v tem smislu, bi lahko stalna grožnja podnebnih sprememb naredila zadnje metre poti. O tem je, kot kaže, prepričan tudi nemški Prognos AG, ki se imenuje Evropski center za ekonomske raziskave in strateško svetovanje. Očitno je že napovedala, da COVID-19 dolgoročno ne bo zadostna spodbuda za javno sprejemanje sistema družbenega točkovanja. V študiji z naslovom »Prihodnost vrednot ljudi v naši državi«, objavljeni avgusta 2020 po naročilu Zveznega ministrstva za izobraževanje in raziskave (BMBF) v Nemčiji, je pripravil prihodnje scenarije za uvedbo sistema socialnih točk, ki temelji na kitajski model.⁹⁰ Videti je kot instrument za mobilizacijo družbe kot celote proti podnebnim spremembam in kot pripoved služi za pospeševanje sprejemanja tega novega sistema, ki omogoča daljnosežen tehnokratski nadzor nad celotno družbo – končni nadzor kot del in celo onkraj indoktrinacije.

V študiji Prognos, podobno kot v prerokbi Ide Auken, se bralec popelje v 2030-a in se ozre nazaj na načrtovane spremembe. Poglavje 3.5 scenarija "Sistem bonusov" se glasi: "V letu 2030 bo v Nemčiji uveden digitalni, participativni, dogovorjeni sistem točk za spodbujanje vedenjskih sprememb." Vzorec za to je kitajski sistem, ki med prebivalci vzbuja strahove, a prinaša tudi številne prednosti. Iz tega razloga je bila prihodnja odločitev nemških oblikovalcev politik v simulaciji študije sprejeta le retroaktivno kot rezultat dolgih, zelo kontroverznih razprav "za delo s centralnim sistemom digitalnih točk, ki sledi demokratičnim pravilom igre." Tako je večinski sistem temeljil na bonusih in prostovoljnem sodelovanju. "Načelo prostovoljnosti je bilo osrednje mesto v razpravi pred njegovo uvedbo." Ker pa morajo tudi tisti, ki točkovni sistem zavračajo, v njem živeti, so »načelo prostovoljnosti brez težav opisali nasprotniki točkovnega sistema«, je nadaljeval študijski članek,

"kot 'okrasitev izložb', saj sistemu nikoli ne bi mogli popolnoma ubežati."

Glede na študijo Prognos so bile gonilna sila sistema socialnih točk podnebne spremembe, pri čemer je vprašanje, v kolikšni meri so ljudje dejansko odgovorni zanje, vključeno kot nesporen predpogoj: »Odobranje tega sistema točkovanja se je povečalo tudi v Nemčiji zaradi na dinamiko podnebnih sprememb. To je ustvarilo pritisk za protiukrepe [državljeni so to želeli; politika je bila 'prisiljena' reagirati], pri čemer se je točkovni sistem izkazal kot učinkovit nadzorni mehanizem za soočanje s posledicami podnebnih sprememb (npr. s točkovnim vrednotenjem ekološkega odtisa). Načelo onesnaževalec plača je postalo transparentno s točkovnim sistemom.« Prostovoljni programi podnebnih bonusov, kot sta jih Nemčija in Avstrija uvedli leta 2022, se hitro spreminjajo v družbeni pritisk, ki se prenaša v zakonodajo.

Tukaj nismo upoštevali spolzkega pobočja v smeri popolnega spremljanja in vrednotenja vseh naših dejanj. Glede na študijo bo le manjšina leta 2030 temeljito podvomila o sistemu socialnih točk: »Sistem točk bo v 2030-ih naletel na odobranje večine prebivalstva, ker veliko ljudi meni, da ima povezovalno funkcijo za različne družbene skupine v bolj kompleksni in diferencirani družbi. Istočasno bo v Nemčiji v 2030-ih točkovni sistem postopoma zasidral nove norme v vsakdanjem življenju kot instrument za napovedovanje in usmerjanje.« BMBF bo tako postal zvezni center za izobraževanje, ki bo spremljal in nadzoroval prebivalstvo z "digitalnim živčnim sistemom". To "ustvarja celovito preglednost, ki zmanjšuje vrzel med vrednotami in vedenjem", delno zato, ker je zdaj mogoče vse ljudi "enolično identificirati v resničnem in virtualnem svetu."

Šimpanje, omenjeno [vpoglavje 1](#) bo tudi tu igralo vlogo, čipiranje in cepljenje v eni operaciji. Tako vsaka oseba prejme digitalno izkaznico, prek katere jo lahko nenehno spremljajo zaradi vseprisotnih kontrol dostopa s pomočjo digitalnih skenerjev. Zasebno življenje je zgodovina, tako kot lastno mnenje: »Politični cilji in osebne vrednote lahko

v tem sistemu ne bodo več ostro ločeni drug od drugega,« je razvidno iz ene od ugotovitev študije.

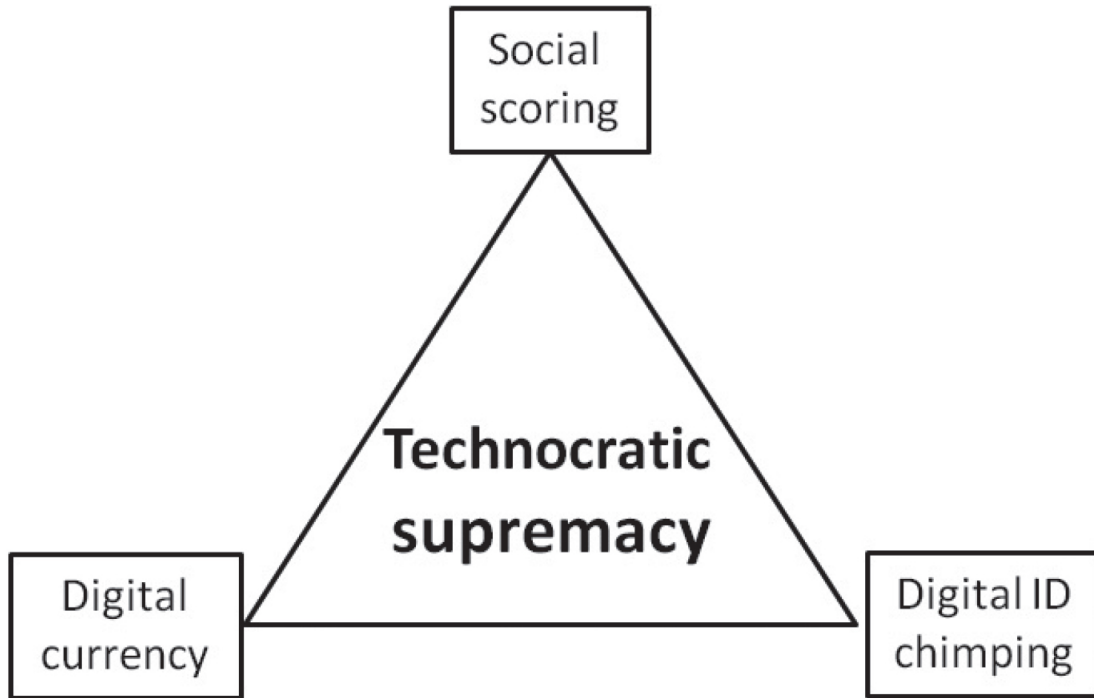
Kot je prikazano [vslika 18](#), nastopi tretji steber, na katerem bo temeljila tehnokratska prevlada: uvedba povsem digitalne valute. Z ukinitvijo gotovine ni mogoče centralno nadzorovati le vsakega toka denarja, temveč tudi vsako vedenje. Vsakemu, ki ne uboga, se lahko izklopi pipa za denar. Še nikoli ni bilo tako enostavno prisiliti ljudi, da se prilagodijo – spremeniti, nadzorovati in usmerjati njihov odnos in vedenje. Glej tudi *Listina pametnega mesta* ([poglavje 1](#)), post-lastniška družba (»Ničesar nimam, nimam zasebnosti in življenje še nikoli ni bilo boljše«). "Podatki lahko dopolnjujejo ali nadomestijo denar kot valuto." To pomeni, da bodo podatki in digitalna valuta omogočili popoln in poglobljen digitalni nadzor, še posebej v kombinaciji s sistemom socialnih točk, saj bodo tisti, ki tega ne bodo upoštevali, postali plačilno nesposobni in bodo imeli brez prihodnosti. »Tako bodo 'trajno odklopljeni' težko nadoknadili nizke rezultate,« kot ostro sklene Prognos.« Posledično bo prišlo do »daljnosežne homogenizacije vrednot med aktivnimi udeleženci v točkovnem sistemu«, v skladu z lahko razumljivo napovedjo: »Skladnost z določenimi vedenji in vrednotami dolgoročno vodi do bonusov, ki tvorijo določene materialne dimenzije uspešnosti. lažje unovčiti (npr. lastništvo nepremičnine).« Posledično bosta »individualizem in osebna svoboda redefinirana in v nekaterih primerih opuščena v točkovnem sistemu po standardih leta 2010 [študija je iz tistega časa].« Cilj družbe, ki bi jo preko umetne inteligence obvladovali tehnokrati, bi bil potem (skoraj) dosežen: »fenotipsko enotna bitja, preprosto misleča, brez zgodovine in večkrat cepljena. Okrepljen s homogeno mislijo in imun na kakršno koli kritično mišljenje.«

Je vse to le nočna mora ali čista znanstvena fantastika? Najverjetneje tudi ne, ker je progna postavljena in vlak vozi. Ali ga bomo lahko ustavili? Srčno upam. Temu imamo možnost ubežati, če začnemo čim prej razmišljati s svojo glavo, da ne bodo mislili za (in s tem proti) nam. Zato bi rad končal to poglavje, kot sem ga začel,

z opozorilno izjavo britanskega matematika in filozofa Bertranda Russella, enega največjih mislecev 20. stoletja:

Marsikdo raje umre kot misli;

Pravzaprav večina tako tudi počne.

Slika 18

POGLAVJE 6

KONČNA IGRA?

*Računalnik je logični nadaljnji razvoj človeka: Inteligenca
brez morale.*

- John Osborne (1929–1994)

Seme norosti

Znamenja časa nedvomno kažejo na razvoj tehnokratsko urejenega sveta, ki spominja na tistega, ki ga opisuje Aldous Huxley v *Pogumen nov svet*. Že danes nastajajo strukture bodoče svetovne vlade, nadzor in preglednost državljanov pa se vztrajno povečujeta in segata tudi v naše zasebne misli.

Tehnokrati lahko tudi sami padejo pod njihov urok in pridobijo legitimnost za svoja nadaljnja dejanja mimo vzpostavitve svojega pogleda na svet. In v tem je nevarnost. Obstajajo precej pragmatični razlogi za zmanjšanje svetovnega prebivalstva in spraviti preostali ostanek pod nadzor: vse večja potreba po zadovoljevanju kompleksnih potreb naraščajočega svetovnega prebivalstva,

skupaj s hitrim tempom tehnološkega razvoja in avtomatizacijo številnih vidikov življenja bi ljudi prikrajšala za vsakršno produktivno uporabo in jih naredila videti nepogrešljive. Po mnenju tehnokratov je prenaseljenost resničen problem, ki ga je treba rešiti.

Vzpon nekoristnega razreda

Dlje kot lahko pogledamo v preteklost, večje bogastvo izkušenj imamo in boljše so lahko naše odločitve. Brez spominjanja svoje preteklosti pa ne moremo delati načrtov za prihodnost, kot je nehote dokazal Henry Molaison, prvi človek brez avtobiografskega spomina. Izjave zgodovinarjev o prihodnosti človeštva je zato treba jemati resno, še posebej izjave Yuvala Noaha Hararija, profesorja na oddelku za zgodovino Hebrejske univerze v Jeruzalemu. Kot svetovalec WEF aktivno sodeluje pri oblikovanju trenutno prevladujoče vizije prihodnosti in zato morda ne bo treba ugibati, kaj nas čaka. Ve, kakšne ideje poganjajo tehnokratsko elito, saj je vodilni član te skupine v vlogi intelektualnega vodje.¹ V svojem članku iz leta 2017 »Vzpon nekoristnega razreda«, se popolnoma zaveda svoje vloge v tej strukturi, postavlja retorično vprašanje: »Kaj naj [koga ima v mislih *mi* ?] narediti z vsemi odvečnimi ljudmi, ko bomo imeli visoko inteligentne nezavedne algoritme [tj. AI], ki lahko naredijo skoraj vse bolje kot ljudje?«² Njegovo vprašanje je s tehnokratskega vidika logično, a za nas zelo nevarno. Mnogo let prej je Albert Einstein (1879–1955) slutil, ko je zapisal: »Bojim se dne, ko bo tehnologija preseгла našo človeško interakcijo. Svet bo imel generacijo idiotov." *In kdo potrebuje idiote*, bodo začeli razmišljati tehnokrati.

Hararijeve pomisleke bi morali jemati zelo resno, ne samo zato, ker jih zna zgovorno utemeljiti. On piše,

Ljudje so se dolgo bali, da bi lahko mehanizacija povzročila množično brezposelnost. To se nikoli ni zgodilo, saj kot stari poklici

je postalo zastarelo, razvili so se novi poklici in vedno je bilo nekaj, kar bi lahko ljudje naredili bolje od strojev. Vendar to ni naravni zakon in nič ne zagotavlja, da bo tako tudi v prihodnje. Ideja, da bomo imeli ljudje vedno edinstveno sposobnost, ki je zunaj dosega nezavednih algoritmov, je le pobožna želja. Trenutni znanstveni odgovor na te sanje je mogoče povzeti v treh preprostih načelih:

1. Organizmi so algoritmi. Vse živali – vključno s Homo sapiensom — je skupek organskih algoritmov, ki jih je oblikovala naravna selekcija v milijonih letih evolucije.
2. Na algoritemske izračune ne vplivajo materiali, iz katerih je izdelan kalkulator. Ne glede na to, ali je abakus izdelan iz lesa, železa ali plastike, sta dve perli in dve perli enaki štirim kroglicam.
3. Zato ni nobenega razloga, da bi mislili, da lahko organski algoritmi delajo stvari, ki jih neorganski algoritmi nikoli ne bodo mogli ponoviti ali preseči. Dokler so izračuni veljavni, kaj je pomembno, ali se algoritmi manifestirajo v ogljiku ali siliciju?

Na veliko politično in gospodarsko vprašanje enaindvajsetega stoletja, ki ga je zastavil – »Zakaj potrebujemo ljudi ali vsaj zakaj potrebujemo toliko ljudi?« – je Harari v intervjuju za WEF odgovoril: »Najboljši smo [spet, na koga mislimi?] trenutno lahko naredimo, da jih osrečimo z drogami in računalniškimi igrami.«³ Obstoje ljudi v Huxleyju *Pogumen nov svetje* znosna tudi s plitko zabavo in drogo soma. V predgovoru k svojemu romanu je Huxley rekel naslednje: "Svoboda sanjarjenja pod vplivom mamil, filmov in radia bo subjektom pomagala, da se sprijaznijo s suženjstvom, ki je njihova usoda."⁴

V Huxleyjevem romanu so svetovni nadzorniki razglasili 2000 milijonov Zemljanov za zadostnih. Vendar pa v tem izmišljenem svetu ni umetne inteligence, ki bi nadomestila ljudi na (skoraj) vseh področjih. Zato se moramo vprašati, *Koliko ljudi bodo tehnokrati razglasili za dovolj? Če hočejo, koliko ljudi potrebuje umetna inteligenca?*

Kdo je lastnik prihodnosti – človek ali stroj?

Spomladi 2023 je več kot tisoč vodilnih inženirjev in raziskovalcev, vključno z Elonom Muskom, podpisalo odprto pismo, v katerem je pozvalo k prekinitvi razvoja umetne inteligence in opozorilo na njegova "velika tveganja za družbo".⁵ Vendar nas ne bi smele skrbeti le predvidljive nevarnosti njihove uporabe, temveč predvsem težko predvidljive posledice. Poleg določene ravni kompleksnosti se AI izogibajo človeškemu nadzoru svojih notranjih procesov in »namer«. Harari piše: "Tudi vnaprejšnje programiranje sistema umetne inteligence z navidezno benignimi cilji bi lahko imelo grozen učinek."⁶ Ponuja naslednji primer: »Eden priljubljenih scenarijev si predstavlja korporacijo, ki načrtuje prvo umetno super inteligenco in ji daje nedolžen preizkus, kot je izračunavanje pi. Preden se kdo zave, kaj se dogaja, umetna inteligenca prevzame planet, odstrani človeško raso, začne osvajalsko akcijo do koncev galaksije in spremeni celotno znano vesolje v velikanski superračunalnik, ki milijarde in milijarde let izračunava pi vedno bolj natančno. Navsezadnje je to božansko poslanstvo, ki mu ga je dal njegov Stvarnik.«

Res je, da umetna inteligenca v tej miselni igri deluje po precej nepremišljenem navodilu in človek dobi vtis, da se kaj takega ne bi zgodilo, če bi bilo navodilo umetne inteligence oblikovano premišljeno. Medtem pa vse več raziskovalcev AI dela na nekakšni kodi ustvarjalnosti, z idejo, da bi AI naučili edinstveno človeško sposobnost iskanja nekonvencionalnih rešitev za težave (kot se domneva v miselni igri) ali iskanja idej zunaj dejanskega programa. Pravzaprav je po mnenju britanskega matematika Marcusa du Sautoyja mogoče iracionalno razmišljanje programirati v AI: "Lahko ustvarite metapravilo, ki mu bo ukazalo, naj spremeni smer."⁷ To bi onemogočilo predvidevanje, kakšne rešitve problema bo razvilo. Umetna inteligenca, ki izračunava pi, bi tako dejansko lahko našla kreativno rešitev za izpolnitev svoje naloge, popolnoma brez človeške iznajdljivosti in brez človekove sposobnosti, da vnaprej razišče polje možnosti.

Nič manj pomemben način, da bi se izognili vsaj problemu, na katerem temelji to razmišljanje, bi lahko bila animacija AI; to pomeni, da mu vsadimo višji moralni kompas, ki ščiti določeno skupino ljudi (njene ustvarjalca ali vsaj njegove prvotne programerje). Pravzaprav se trenutno raziskuje še en način optimizacije umetne inteligence, vendar se bo morda na koncu vselo samo do tega. Znanstveniki raziskujejo možnost, da bi umetni inteligenci dali funkcijo samorefleksije, ki bi jim lahko dala neke vrste zavest.⁸ Ta rešitev nosi precejšnjo potencialno nevarnost, če se skupaj z razvojem zavesti v algoritem znajdejo tudi interesi in samoohranitveni nagoni. »Lahko si predstavljamo, da bi taka tehnologija [tj. AI] prelisičila finančne trge, prehitela izume človeških raziskovalcev, manipulirala s človeškimi voditelji in razvila orožje, ki ga sploh ne moremo razumeti,« je nekoč opazil teoretični fizik in astrofizik Stephen Hawking (1942–2018) in opozoril, "Medtem ko je kratkoročni učinek [razvoja] umetne inteligence odvisen od tega, kdo ga nadzoruje, je dolgoročni učinek odvisen od tega, ali ga je sploh mogoče nadzorovati."⁹

Če bi bilo mogoče ustvariti umetno inteligenco s takšnimi kompetencami in če bi prevladovala na 99 odstotkih vseh nekdanjih človeških področij dejavnosti, potem bi bili ljudje res odveč v prevladujočem pogledu na svet, kot napoveduje Harari, in ta nadčloveško inteligentna umetna inteligenca bi bila res naš zadnji izum. Ljudje očitno nimamo nobene vrednosti sami po sebi v našem trenutnem pogledu na svet, ampak se »merimo« le po svoji ekonomski koristnosti, ki je za večino od nas nizka v prihajajočem tehnokratskem svetovnem redu.

Otroci nezaželeni!

Samooklicana elita tehnokratov in superbogatašev si postavlja vprašanje, kaj storiti z »nekoristnimi« ljudmi glede na ogroženost habitata človeštva oziroma grozečo grožnjo propada ekosistema kot posledice domnevno človeških podnebnih sprememb. , scenarij, ki je bil "neizbežen" že desetletja. Ta skupina – ko njeni člani ne letijo z zasebnimi letali na zasebna srečanja s politiki in podjetji

šefi ali nakup ogromnih vil v bližini plaže z ustrezno veliko zasidrano jahto – dejansko se zdi prepričan, da podnebne spremembe nimajo drugega vzroka kot CO₂, ki ga povzroči človek², je očitno zelo nevarna enačba za vsako eden izmed nas. Takoj, ko ta elita večini ljudi zaradi razvoja avtomatizacije in sistemov umetne inteligence ne bo več uporabna, bo tudi ta večina nesprejemljiv problem z vidika podnebnih sprememb zaradi onesnaževanja z ogljikovim dioksidom, ki ga ustvarja.

V istem duhu je Bill Gates označil ljudi kot pomemben dejavnik v svojem CO₂enačbo pred leti, in sicer med široko razglašenim TED Pogovarjaj se. Po Gatesu je treba podnebni problem rešiti s spremembo nekaj znanih spremenljivk. Potrebujemo, je dejal Gates v svojem govoru 18. februarja 2010, inoviranje na nič: »Ta enačba ima štiri faktorje ... Torej, imate nekaj na levi, CO₂, da želite priti na nulo in to bo na podlagi števila ljudi, storitev, ki jih vsaka oseba v povprečju uporablja, energije v povprečju za vsako storitev in CO₂ugasniti na enoto energije. Torej, pogledajmo vsakega od teh in pogledajmo, kako lahko to znižamo na nič ... Prvič, imamo prebivalstvo. Svet ima danes 6,8 milijarde ljudi. To se je povzpelo na okoli devet milijard. Zdaj, če naredimo res odlično delo na področju novih cepiv, zdravstvene oskrbe, storitev reproduktivnega zdravja, bi to lahko znižali za morda 10 ali 15 odstotkov.«¹⁰ Poslušajte in bodite presenečeni: nova cepiva, zdravstvena oskrba in storitve reproduktivnega zdravja za zmanjšanje svetovne populacije? Če pogledamo podatke VAERS (glej [poglavje 1](#)) in dramatičnega povečanja presežne umrljivosti, do katere je prišlo od skokovitega porasta, se postavlja zaskrbljujoče vprašanje: ali so te smrti že del 10- do 15-odstotnega zmanjšanja prebivalstva, ki ga je Gates izračunal v svojem govoru TED leta 2010 o novih cepivih? Ne pozabite, da so leta 2010 svetovni zdravstveni voditelji začeli »Desetletje sodelovanja na področju cepiv« (glejte [poglavje 4](#)), ki je do zdaj dosegel vrhunec s skokovitim porastom (v času tega pisanja, spomladi 2023).¹¹

V vsakem primeru že obstaja dolga in zelo neurejena zgodovina mešanja programov cepljenja in neprijavljenih »storitev reproduktivnega zdravja«. Na primer, pod okriljem WHO so očitno že bili izvedeni projekti z namenom prakticiranja prebivalstva.

nadzor, ne da bi ga opazili: leta 1992 je WHO objavila "cepivo za uravnavanje plodnosti" za "načrtovanje družine".¹²Vendar, kot je podrobno opisala mednarodna skupina znanstvenikov, so raziskovalci WHO že leta 1976 molekularno združili tetanusni toksoid (TT) s človeškim nosečnostnim hormonom horionskim gonadotropinom (hCG), da bi proizvedli cepivo proti abortivnosti.¹³Molekularna kombinacija TT in hCG ima dva učinka. Prvič, ker je TT telesu tujek, imunski sistem kot tujek prepozna tudi telesu lasten hCG. Zaradi te avtoimunske reakcije imunski sistem telesa napade in onemogoči hCG. »Pričakovani rezultati so splavi,« pišejo avtorji, »ali neplodnost pri prejemnicah, ki še niso zanosile. Ponavljajoča se cepljenja podaljšujejo neplodnost.« Drugič, vsebnost TT omogoča trženje in distribucijo tega cepiva kot »čistega« cepiva proti tetanusu, pri čemer se skriva njegov pravi namen zmanjševanja populacije. "Publikacije WHO kažejo dolgoročen namen," so ugotovili raziskovalci, "zmanjšati rast prebivalstva v nestabilnih 'manj razvitih državah'."

Že novembra 1993, približno leto dni po objavi WHO, so se pojavile publikacije katoliške cerkve, ki so navajale, da je v obtoku cepivo proti splavu, preoblečeno v profilakso proti tetanusu. "Jeseni leta 1994 je bil mehiški odbor Pro Life sumljiv glede protokolov za kampanjo tetanusnega toksoida, ker so izključevali vse moške in otroke ter zahtevali večkratne injekcije cepiva samo ženskam v rodni dobi."¹⁴To je bilo še posebej čudno, ker cepivo proti tetanusu običajno zagotavlja zaščito vsaj deset let. Zato je odbor dal testirati vialo cepiva proti tetanusu na hCG, ki je bilo pozitivno. Podobna cepiva proti tetanusu, ki vsebujejo hCG, so našli na Filipinih in v Nikaragvi ter v Keniji.¹⁵ »Glede na to, da je bil hCG odkrit v vsaj polovici vzorcev cepiva WHO, za katere zdravniki, ki so sodelovali pri dajanju cepiv, vedo, da so bili uporabljeni v Keniji, je naše mnenje, da je kenijski 'protitetanus' Kenijsko združenje katoliških zdravnikov je utemeljeno postavilo pod vprašaj kampanjo kot paravan za zmanjšanje rasti prebivalstva.«

Kolikor mi je znano, ti ukrepi WHO še niso bili pravno obravnavani, prav tako ni nič znanega o odškodnini.

"Leteče brizge"

V okviru prikritih kontracepcijskih dejavnosti SZO si je že mogoče zamisliti posebno trajnostno nadaljnjo možnost. Ima potencial za obsežen, globalen in celo neopažen program sterilizacije s cepivi za zaviranje ali prekinitev nosečnosti, kot je TT/hCG. Raziskovalni program rekrutira »cepitelje« med tistimi Zemljani, ki so visoki le nekaj centimetrov, opremljeni s krili in sposobnostjo svobodnega razmnoževanja. Svoj odmerek cepiva bi lahko celo dali skoraj vsakemu človeku, medtem ko ta spi: gensko spremenili komarje, da bi pikali in hkrati cepili. Radikalna ideja se je pojavila v zgodnjih devetdesetih letih in parazitolog Bob Sinden in specialist za tropske bolezni Julian Crampton sta junija 2001 vložila patent za zaščito koncepta, ki sta ga poimenovala "leteče brizge".¹⁶ Toda šele leta 2010 je skupina japonskih raziskovalcev pod vodstvom molekularnega genetika Shigeta Yoshida z medicinske univerze Jichi razvila komarja, ki prenaša cepivo namesto bolezni.¹⁷ Imenoval jih je "leteči cepilci".

Po besedah Sindena pa kot *Znanost* istega leta poročali, da nobena regulativna agencija ne bi dovolila izpusta takšnih komarjev, ker bi to pomenilo cepljenje ljudi brez njihove zavestne privolitve, kar je etično nesprejemljivo.¹⁸ Yoshida sam je v istem članku priznal, da je komar kot nosilec cepiva za ljudi »nesprejemljiv«. Vendar pa bi se to lahko kmalu spremenilo glede na razprave o občasni potrebi po obveznem cepljenju proti SARS-CoV-2 in dejstvo, da je bilo kdaj na voljo malo informacij o tveganjih in stranskih učinkih injekcij mRNA. Leta 2008 je fundacija Bill & Melinda Gates zagotovila denarno injekcijo za raziskave razvoja "letečih brizg" na

Medicinska univerza Jichi. The *Pogumen nov svet*, v katerem se naravno rojstvo preneha in svetovni nadzorniki ali tehnokratska elita odločajo, koliko še alfa, beta in podobnih se lahko proizvede, bi bil potem tako rekoč le en zamah s peruti stran.

Če upoštevamo le ozko področje podnebne problematike, se zdi, da se z Gatesom in njegovo WHO strinja tudi neka precej dvomljiva znanost. "Največji vpliv, ki ga imajo lahko posamezniki v boju proti podnebnim spremembam," piše v članku iz leta 2017 v *Skrbnik*, "je imeti enega otroka manj."¹⁹ Ta izjava se nanaša na švedsko študijo, "ki identificira najučinkovitejše načine, kako lahko ljudje zmanjšajo svoje emisije ogljika." Glede na to študijo je lastno potomstvo podnebni morilec številka ena. Po izračunih znanstvenikov je otrok, ki izpusti 58,6 tone ogljikovega dioksida na leto, bolj škodljiv za podnebje kot 24,4 avtomobila (na avto pravijo le 2,4 tone ogljikovega dioksida na leto).²⁰ Takšno delo in medijska taktika strašenja seveda nista brez posledic. Strah pred podnebjem na primer poganja gibanje rojstev med mladimi, kot poroča Christian Network Europe (CNE) v članku »No Babies for Climate«, da je po besedah nevroznanstvenice Emme Lawrance »40 odstotkov od 10.000 mladih med stari 16 in 24 let nočejo imeti otrok zaradi podnebnih sprememb.«²¹ CNE navaja tudi ameriško združenje "The Voluntary Human Extinction Movement", ki že od sedemdesetih let prejšnjega stoletja pridiga o ponovni vzpostavitvi "zdravega stanja" na zemlji s "počasnim izumrtjem človeške rase s prostovoljno opustitvijo razmnoževanja." V Nemčiji to zelo radikalno zagovarja »antinatalistka« Verena Brunschweiler. V njeni knjigi *Brez otrok namesto brez otrok*, se avtor po CNE zavzema za »odpoved otrokom zaradi podnebj«.

Življenjsko nevaren konflikt ciljev

Seveda pa ogljikovega dioksida ne sproščajo neposredno ali posredno le otroci, ampak tudi vsak koristen ali nekoristen odrasel človek, vsak bolan in nasploh vsak človek. Tukaj radikalna zdravstvena politika in podnebna diktatura prideta v smrtonosni konflikt. Primer tega sem našel v "uvodniku o svetu v stalni krizi" v *Ärzte Zeitung* oktobra 2022, ki je razkril problem, ki bi ga lahko radovedno videli, kako namerava tehnokratska elita rešiti namesto nas. Priznanje pravice do življenja mnogim bolnim ljudem bo neposredno odvisno od rešitve tega konflikta – vendar bo iz tega posredno izpeljana tudi pravica do življenja vseh drugih ljudi. V tem uvodniku, ki naj bi govoril o »jedrni odgovornosti«, je Denis Nößler, odgovorni urednik *Ärzte Zeitung*, zagotavlja matematični izračun človeškega CO₂ povpraševanje, ki spominja na Gatesovo

TED govor, vendar uporabljen za določeno skupino pacientov: »Pri letnem ekvivalentu do deset ton CO₂ emisije, hemodializa [postopek za čiščenje krvi osebe, katere ledvice ne delujejo normalno] znaša na podlagi treh sej na teden na bolnika. To je skoraj toliko, kolikor vsak izmed nas v ZR Nemčiji na leto izpusti v zrak na prebivalca." ²² Od tod urednikovo vprašanje: "Ali so nefrologi torej morilci podnebja ali slabi ljudje?" Avtor na to vprašanje seveda odgovarja nikalno, a vprašanje ostaja. Ali želimo rešiti podnebje (ob predpostavki, da človeški CO₂ emisija je res problem) ali v tem primeru reši ledvico

bolniki pred umiranjem? Kako bi se odločil prihodnji AI? Po mnenju Raya Kurzweila, futurista in direktorja tehničnega razvoja Googlevega oddelka za umetno inteligenco, bo do leta 2030 (spet tisto zlovešče, usodno leto) obstajala umetna inteligenca, ki bo inteligentnejša od katerega koli človeka, celo od vsega človeštva. Ali si lahko danes predrznemo slutiti njene neizmerno »modre« prihodnje odločitve? ²³

Ali moramo počakati in videti, kako bo podnebni problem rešen namesto nas ali uporabljen proti nam? Ali je naša usoda, da stojimo ob strani in gledamo, v katero kategorijo bo vsak izmed nas uvrščen – neuporabni ali še vedno uporabni? Mislim, da je skrajni čas, da se proces odvzema pravic čim prej ustavi. Vnesti moramo lastne ideje, kako narediti družbo prihodnosti humano. V nasprotnem primeru ga bodo tehnokrati optimizirali za nadzor AI in najnižji možni CO₂

emisije, po možnosti z drastičnim zmanjšanjem števila ljudi na zemlji. Vendar si ne smemo delati utvar – tehnološkega napredka ni mogoče ustaviti. Če na podlagi tega nismo pripravljeni sprejeti pragmatičnega zmanjšanja svetovnega prebivalstva, moramo preučiti, katere napačne predpostavke so podlaga za sklepe, na katerih tehnokrati temeljijo svoja dejanja. Morda je to edini način, da se sprijaznimo z dejstvom, da bo prihodnost v veliki meri vodila tehnologija, ne da bi človek postal žrtev lastnega ustvarjanja – čeprav bi ga nekoč morda presegla v nekoč samoizbrani vrlini učinkovitosti, produktivnosti in inteligence. Zato moramo čim prej poiskati odgovore na naslednja in mnoga druga vprašanja: Kako ohraniti vrednost človeka ob avtomatizaciji skoraj vseh vidikov življenja z umetno inteligenco? Kakšna je sploh vrednost človeka? Ali gre iskati le v njegovi produktivnosti? Kaj v resnici pomeni biti človek?

POGLAVJE 7

DRZITI BITI VEČ ČLOVEK (VRSTA)

Končni preizkus moralne družbe je svet, ki ga prepusti sebi

otroci.

— Dietrich Bonhoeffer (1906–1945)

Zaključni argument

Nisem tožilec; Jaz sem znanstvenik. Vendar pa se stroki ne razlikujeta veliko v eni temeljni nalogi: poskusu oblikovanja prepričljivih tez o tem, kakšne logične povezave bi lahko obstajale med različnimi posameznimi opažanji. Pri tem se opirajo na zbrane podatke ali posredne dokaze, ki potrdijo ali ovržejo njihovo prvotno razmišljanje. Ko so prepričani, da njihova teorija nudi dobro razlago, jo objavijo. Simbol poštenega sojenja je Justitia, boginja pravice. Z zavezanimi očmi oziroma ne da bi videla obdolženca in nepristransko tehta (morda posredne) dokaze, ki jih predstavljata tožilstvo in

obrambo v nasprotujočih si interesih svojih strank in javnosti. To simbolizira podoba para tehtnic. V sodni zadevi je naloga tožilca prepričati skupino porotnikov, da predstavljeni dokazi zadostno podpirajo dano teorijo. Posledično lahko porota izda pravično razsodbo, ki je skladna z idealom nepristranskega tehtanja dejstev po Justitii. Podobne situacije je znanstvenik navajen, ko znanstveni skupnosti predstavi dokaze za svojo tezo in delo podvrže postopku peer review. Tudi to je treba storiti tako rekoč slepo za nepomembne in površne vidike oziroma brez prejudiciranja avtorja.

V vsakdanjem življenju se ljudje seveda zanašajo na svoje osebne zaznave in presojujejo glede na perspektivo ali subjektivna in pogosto površna merila, lahko bi rekli, da ne nosijo preveze čez oči ali tehtnice. Tudi v sodni dvorani lahko obstaja določena pristranskost zaradi predhodnega poročanja medijev ali zaradi pravzaprav nepomembnih, celo banalnih lastnosti tožnika ali obdolženca, kot so barva kože, družbeni status, ekonomska ali politična moč ali nemoč. In v znanosti je običajno, da splošno sprejeta dogma zamegljuje dokaze, zaradi česar je Max Planck (1858–1947), utemeljitelj kvantne fizike, ugotovil: »Nova znanstvena resnica ne zmaga tako, da prepriča svoje nasprotnike in jih prepriča, da vidijo. luč, temveč zato, ker njeni nasprotniki sčasoma umrejo in zraste nova generacija, ki jo pozna.« Ti nasprotniki so superzvezde znanosti, katerih ugotovitve so postale dogma. Ker so dogmo zasloveli, jo bodo z vsemi močmi branili do konca življenja, kaže študija, ki je posthumno potrdila Planckovo domnevo.¹

Vendar moji diplomski nalogi ni treba prestati sodišča ali postopka strokovnega pregleda, temveč vi kot moja žirija. Navsezadnje niti ni pomembno, ali vas predstavljeni znanstveni dokazi in pričevanja protagonistov Velike ponastavitve prepričajo, da za poškodbo možganov stoji velik načrt za globalno preobrazbo. V primeru, da moja teza ni dovolj prepričljivo podana ali se izkaže, da je napačna in je pospešena izguba duševne sposobnosti posledica povsem naključnega razvoja, še vedno ni časa za odpravo vzrokov.

tega katastrofalnega procesa, ki se odvija zunaj razumnega dvoma. Prepričan sem, da je malo verjetno, da gre za naključje. In če je, kot sumim, v ozadju res naklep, to vpliva tudi na obliko zahtevane protiobrambe. Ni dovolj samo prilagoditi svoj način življenja človeški naravi, ko so na delu vplivne sile, ki to preprečujejo.

Z mojega vidika so številna posamezna opažanja, ki se zdijo nerazložljiva, smiselna samo ob predpostavki namerno sprožene globalne mentalne ponastavitve. In če to ni rezultat skrajno malo verjetnega naključja, temveč pokazatelj izvajanja skritega načrta, potem človeštvo tokrat nima razkošja, da bi se zanašalo na mline časa. Bliža se usodno leto 2030 in s tem točka brez vrnitve, sodeč po vsem, kar lahko danes utemeljeno domnevamo. Da bi lahko vi, bralec in, če ostanemo pri izbrani prisposodbi, član svetovne žirije podali sodbo, ki temelji na dokazih, sem vam predstavil rezultate svoje raziskave. Poskušal sem podati celovito razlago tega, kar smo doživeli, najkasneje z izbruhom pandemije COVID-19 leta 2020 (ki pa je bil napovedan že dolgo prej). Pri tem sem prevzel vlogo znanstvenega tožilca oziroma tožilca za znanost. Kot sem lahko pokazal, je bila znanost kot metoda, zasnovana za približevanje resnici, žrtvovana maksimiranju dobička in predvsem povečanju moči – in s tem tudi ljudi, ki se zanašajo nanjo. Protagonisti Velike ponastavitve uporabljajo najnovejšo nevroznanstveno in informacijsko metodologijo, da sledijo motivu, ki izhaja iz njihovega pogleda na svet: Velika mentalna ponastavitev, tako da ne le brez obotavljanja sprejmemo, ampak celo pozdravimo prihodnost pogumnega novega sveta, kot si ga predstavljajo elitistični tehnokrati.

V tem smislu sem lahko pokazal, da spiking ne le blokira ohranjanje zmogljivosti našega avtobiografskega spomina, ampak ima tudi nevrotoksični učinek, saj naredi nevrone tarčo imunoloških celic ubijalk. Če je to načrtovani mehanizem delovanja, potem pomanjkljiva ali večinoma odsotna imunizacija z novimi cepivi proti covidu-19 ne bi bila več neuspeh, ampak prednost: zahteva ponavljajoče se cepljenja v razmeroma kratkih intervalih, a ravno dovolj dolgo, da zagotovi skoraj neprekinjeno

povečano proizvodnjo beljakovin in s tem povezano poškodbo možganov, kot sem lahko pokazal tudi v študijah. Mojo teorijo, da je dejanska tarča spominsko središče naših možganov, podpira tudi dejstvo, da se lipidni nanodelci uporabljajo kot nosilci prenosa genov, ki lahko učinkovito prečkajo krvno-možgansko pregrado. To ni nič bolj upravičeno pri cepljenju proti virusu, ki primarno okuži dihala, kot pri cepljenju otrok, za katere virus sploh ne predstavlja nevarnosti.

Glede na dejstvo, da virus predstavlja grožnjo le majhni, dobro opredeljeni skupini ljudi, bi bilo treba že od samega začetka uporabiti načelo zdravja črede, da bi prekinili verige okužbe z ustreznim dodatkom vitamina D in preprečili citokinsko nevihto in torej hude poteke okužbe. Namesto tega je poškodba avtobiografskega spomina in prepisovanje lastne identitete dosežena z izjemno natančnostjo s pikanjem in številnimi drugimi ukrepi COVID-19 v kombinaciji z nenehno propagando tesnobe. To zagotavlja, da se individualnost kot produkt naše osebne izkušnje izgubi in nadomesti z uradno pripovedjo. Preračunana izguba psihološkega in duševnega zdravja je del tega zelo učinkovitega mentalnega reprogramiranja. Lahko bi se izrazili takole: ustrezna raven vitamina D (prohormona) v splošni populaciji, preprečena z ustrezno propagando, je povzročila smrt zaradi sicer dokaj neškodljive virusne okužbe dihal, ki je bila potrebna za uveljavitev ukrepov, ki škodijo možganom, vključno s pikom. Perfidno se (namerni) neuspeh te politike v smislu zdravstvene oskrbe zdaj uporablja kot utemeljitev za podelitev pooblastil WHO, ki sicer ne bi bila mogoča.

Medtem ko je celotno breme dokazov ogromno, na srečo za vse nas niso zgolj naključni. Protagonisti Velike ponastavitve že nekaj let vse preveč samozavestno razkrivajo svoje načrte svetovni javnosti v knjigah, sijajnih brošurah, videih in na internetu. Tudi v političnih programih se zdaj z njihovimi elementi očitno trguje kot s koncepti prihodnosti. Samo pomislite na *Listina pametnega mesta* (BMI, [poglavje 1](#)) ali premisleke za družbo, urejeno s socialnimi točkami (BMBF, [poglavje 5](#)). Vodilni politiki, kot omenjeno v uvodu v

to knjigo, so v svoj besednjak vključili tudi Veliko ponastavitev ali Veliko preobrazbo in nanjo pripravljajo svoje državljane. Nekatere sklicevanja na delne vidike je že mogoče najti v pravnih besedilih. V Nemčiji je na primer nov *Lastenausgleichsgesetz* ("Izenačitev bremena») je bila revidirana, prej sprejeta za odškodnino nemškim žrtvam vojne, kot je veljalo po drugi svetovni vojni. Nova različica pa se med drugim ukvarja z žrtvami vojne proti nalezljivi bolezni, natančneje z žrtvami cepljenja, ki ga priporoča država. S predvideno razlastitvijo družbe, da bi nadomestili breme pričakovanih »žrtev cepiva«, smo spet korak bližje Aukenovi viziji »Ničesar nimam«.

Vizionarsko izenačevanje bremen za poškodovane zaradi cepiva

Osebe

Prvotni zakon o izravnavi bremen z dne 14. avgusta 1952 (*Lastenausgleichsgesetz*, na kratko: LAG-1952) je bilo namenjeno zagotavljanju »finančne odškodnine Nemcem, ki so zaradi druge svetovne vojne in po njej utrpeli premoženjsko škodo ali druge posebne prikrajšanosti«.2Še preden je SARS-CoV-2 pobegnil iz laboratorija za genski inženiring v Wuhanu, je nemška vlada predvidela spremembo LAG-1952. Očitno je pričakovala novo vojno z veliko žrtvami. Toda bojno polje naj bi bila glede na vizijo osnutka zdravniška ordinacija. Tako je 19. decembra 2019, dvanajst dni pred prvim poročilom o nenavadni pljučnici v Wuhanu, nemški bundestag sprejel nov LAG-2019, obsežno spremembo 21. člena zakona o socialnih nadomestilih, ki je na primer nadomestil izraz *žrtve vojne* (LAG-1952) z *poškodovanih s cepivom* (LAS-2019).3Tako novi LAS v 1. členu piše: »Socialna odškodnina pomaga ljudem, ki so utrpeli zdravstveno okvaro zaradi škodnega dogodka, za katerega nosi posebna odgovornost državna skupnost, pri soočanju s posledicami, ki iz tega izhajajo.«

Med navedenimi škodljivimi dogodki so »cepljenja ali drugi ukrepi specifičnega preprečevanja po 4. pododdelku 2. poglavja 2. poglavja, ki so povzročili škodo zdravju«. LAG-2019 bo začel veljati 1. januarja 2024. Glede na to je bilo le pričakovati, da bo Karl Lauterbach, nemški minister za zdravje, po letih spodbujanja cepljenja proti covidu-19 »brez tveganja« in s tem nagnala velik del nemških državljanov k cepljenju, bi leta 2023 nenadoma obljubila pomoč žrtvam cepljenja.⁴Istega leta so mediji nenadoma poročali o povečanem številu poškodb zaradi cepiv med nemško populacijo, čeprav so bila v preteklosti takšna opozorila zavrnjena kot teorije zarote in pogosto cenzurirana.⁵Samo še eno naključje?

Protagonisti Velike ponastavitve se očitno počutijo popolnoma varne v svojem prepričanju, da nobene kritične mase ni mogoče mobilizirati za upor. Zdi se tudi, da so prepričani, da bo proces razlastitve in popolnega nadzora pod nadzorom AI, ki so ga sprožili, dosegel načrtovani cilj. Najverjetneje zato menijo, da lahko razkrijejo vsaj svoje preliminarne načrte. In res, ta odkritost ni povzročila malo ogorčenja in nobenega večjega razburjenja, kar lahko vzamemo kot še en pokazatelj, kako daleč je že napredoval proces duševnega reprogramiranja ali vsaj duševne utrujenosti v velikih delih družbe. Ni še prepozno. Še vedno se lahko uspešno obranimo. Toda čakanje na sodišča, da sprejmejo izziv, poimenujejo krivice in odgovorne pozovejo k odgovornosti, ponuja malo možnosti za edino zaželeno spremembo. Tudi na vrhuncu pandemije COVID-19 se sodišča niso le izkazala za neuporabna v večini primerov, ampak so tudi, kar je še huje, na splošno podprla vladno (ali bolje rečeno tehnokratsko) usmeritev večinoma brez kritike. Od tega, ali bodo tehnokrati dosegli svoj cilj, bo nedvomno odvisno, ali bo kdaj prišlo do sojenja za razkrivanje krivice, primerljivega z nürnberškimi.

Trenutno vse kaže, da gre vse po načrtih. Če bo tehnokratom na opisani način uspelo popolnoma uzurpirati globalno oblast, ne bodo dočakali sojenja. Samo zaradi tega razloga ste vi, vsi mi

izzvan – in zdaj! Kajti vi ne držite samo te knjige v svojih rokah, temveč tudi usodo človeštva po vaši presoji in vaši posledični pripravljenosti, da se mirno uprete temu procesu. Nihče ne more ubežati osnovnemu načelu: kdor molči, privoli; kdor se ne upira, sprejme to, kar se mu bo zgodilo. Za ponazoritev, da tega zakona tihe legitimnosti ne uveljavljam samo jaz, ampak ga tudi domnevajo tisti na oblasti, bi rad citiral Jean-Clauda Junckerja, nekdanjega predsednika Evropske komisije (1. november 2014–30. november 2019). : »Za nekaj se odločimo, pustimo ležati in počakamo, kaj se bo zgodilo. Če nihče ne dvigne hrupa, ker večina ljudi ne razume, kaj je bilo odločeno, nadaljujemo korak za korakom, dokler ni več poti nazaj.«⁶

V ozadju velike ponovne zastavitve, katere končna izvedba se zdi predvidena za leto 2030, v tej knjigi trdim, da se ne smemo ozirati na številne vojne, kot so tiste proti večnim pandemijam, globalnim podnebnim spremembam in degradaciji okolja ali več tradicionalno različne vojne prek državnih meja, v izolaciji. Vse te vojne (in WEF opredeljuje veliko več takšnih kriz kot vzvode družbene transformacije; gl. [slika 10](#), [poglavje 4](#)) navsezadnje niso nič drugega kot ena sama vojna proti našim možganom ali z besedami Naomi Wolf: "To je vojna proti svobodi misli in svobodi govora - vojna proti našim najbolj temeljnim prepričanjem."⁷

Vse bližje smo »ideal« Huxleyjevega pogumnega novega sveta. V romanu je devet let vojne in nato veliki gospodarski zlom pripeljal do novega svetovnega reda »po Fordu«, do začetka nove vere. Morda bomo leta 2030, z začetkom leta 2020, po prav tako približno devetih letih vojn(e) in popolnem zlomu gospodarstva, tudi mi pripravljeni na novo vero v srečo brez premoženja in stalni nadzor kar v naši zasebni sferi, ki bo takrat ne obstaja več. Cezura takšnega obsega bi pomenila začetek nove dobe za človeško raso.

"Gates se zahvaljuje"

notri *Pogumen nov svet*, Henry Ford (1863–1947) je novi bog svetovne države. Ljudje pravijo stvari, kot so: "Oh, Ford!" in "Hvala Ford!" in štetje v letih pri Fordu (AF). Sklicujejo se na to, ko je 632 let prej (v letu 0 ali 1908 po našem koledarju) njegov prvi model T zapeljal s tekočega traku v resničnem svetu. Črka T je tudi njihov nov simbol vere, ki spominja na krščanski križ, čeprav se konča pri prečki. Literarni vodnik opisuje Forda v njegovi vidni vlogi za ljudi v svetu romanov kot »popolnega 'boga' za družbo svetovne države, ker je pri razvoju svojega Ford Motor Company izumil množično proizvodnjo s pomočjo tekočega traku in specializacijo delavcev, od katerih ima vsak eno samo, specifično delo.«⁸

Zaradi dvojne katastrofe devetletne vojne in velikega gospodarskega zloma, ki je sledil, Huxleyjeva »Svetovna država« vzame Fordove zamisli o množični proizvodnji in tekočem traku ter jih biološko prenese na človeška bitja. Državljeni svetovne države torej pobožanstvujejo Forda kot slabo spominjano, oddaljeno zgodovinsko osebnost, ki je dobesedno ustvarila svet, kot ga poznajo,« nadaljuje literarni vodnik.

Toliko o leposlovju. V resnici še ni jasno, katero vodilno osebnost bomo v bližnji prihodnosti častili kot bistvenega generatorja idej in s tem kreatorja novega svetovnega operacijskega sistema. Če gremo po zaslugah osebe, ki je, tako kot v romanu, služila kot glavni um za definiranje načela prihodnje družbe, med kandidati očitno izstopa Bill Gates. Navsezadnje ljudje že govorijo o tem, da se bodo leta 2020 odprla vrata pekla. V tem našem pogumnem novem svetu, ki je postal meso, je on tisti, ki pridiga o obljubi zdravja in sreče prek farmacevtskih izdelkov. Tako si predstavlja izid svoje vojne

proti koronavirusu: "Vsi bodo prepričani o moji stvari." Ker nihče ni bolj primeren za ustanovitelja tega distopičnega sveta kot sam Gates, se postavlja vprašanje, ali bo simbol Gatesove vere narobe obrnjen križ v obliki brizge?

Poznamo objavljeni motiv, poznamo subtilne, a učinkovite metode indoktrinacije in vemo, da protagonisti Velike ponastavitve uporabljajo moč pripovedi, da oblikujejo naš pogled na svet in se odločijo, koliko uničenja jim bomo dovolili, da pobegnejo. z v imenu nujnega reševanja človeštva (z vrženjem vsega človeškega čez krov). Jasno je tudi, da imajo superbogati tehnokrati, ki zasledujejo ta motiv, tudi finančna sredstva in politične povezave, da ustrezno ukrepajo. Če nas je postopna pandemija SARS-CoV-2 česa naučila, je to, da se ljudje ne bojijo umetno ustvarjati virusov z novimi lastnostmi, patogenimi za ljudi (npr. mesto cepitve furina, glejte [poglavje 4](#)) v nejasnih laboratorijih. Zdi se tudi, da se ne bojijo vnaprejšnjega javnega razpravljanja o scenarijih, kot da bi želeli vsej svetovni populaciji povedati, kako naj se obnaša. Prav tako se zdi, da nimajo pomislekov, da ne bi upoštevali možnosti učinkovitega preprečevanja in zdravljenja (kot je odprava pomanjkanja vitamina D3), samo da bi človeštvo podvrgli možgansko strupeni genski terapiji z dvomljivim virusnim genetskim materialom, prikrito kot "cepljenje", pod pretvezo domnevnega pomanjkanja alternativ. To ne pomeni nič drugega kot množično škodovati zdravju ljudi v veri o svoji odrešitvi, očitno v hladnokrvni brezbržnosti do posledic za kakovost življenja ljudi, dokler služi lastnim ciljem. V tem procesu indoktrinacije je duševno uničenje sprejeto z odobravanjem, celo vrednoteno kot predpogoj za uspeh (glej [poglavje 4](#)), in se lahko vidi v dramatičnem porastu duševnih bolezni in hkratnem zmanjšanju duševnih sposobnosti v družbi – v vseh starostnih skupinah.

To nečloveško vedenje me spominja na Munchausenov sindrom po posredniku, poimenovan po Karlu Friedrichu Hieronymusu, Freiherr von Münchhausen

(1720–1797), tako imenovani baron laži. V tej psihološki klinični sliki so bolezni ali simptomi bolezni pri varovancih, večinoma otrocih pa tudi odraslih, izmišljeni, pretirani ali dejansko sproženi, da bi nato zahtevali zdravljenje (kot je »cepljenje«) in s tem prevzeli vlogo na videz ljubeč in požrtvovalni rešitelj, ki, tako kot v tem primeru, naredi vse in ne prizanaša niti s trudom niti z denarjem, da bi rešil človeštvo na svoj način - "Gates hvala."

Pustošenje in nato slavljenje kot rešitelja je mogoče opaziti tudi v drugih nesrečah, ki imajo tudi družbene posledice, kot je uničevanje okolja: »Eden glavnih vzrokov za krčenje gozdov, zlasti v tropih, je širjenje obdelovalne zemlje,« poroča nemški časopis *Der Standard*, ki opozarja, da »krčenje gozdov ne le sprošča ogljik, ampak vodi tudi do izgube živalske in rastlinske raznovrstnosti ter celotnih ekosistemov«. ¹⁰ Docentka dr. Michele Graziano Ceddia iz Centra za razvoj in okolje (CDE) na Univerzi v Bernu je objavila senzacionalno študijo v reviji *Trajnost narave*. Njegova osupljiva ugotovitev je, da niso navadni ljudje, ampak superbogati tisti, ki poganjajo to množično uničevanje okolja, tako da ustvarjajo vedno več obdelovalne zemlje za tako imenovane flex poljščine z velikanskimi naložbami in spletkarskimi mahinacijami. ¹¹ Fleksibilni pridelki so kmetijski proizvodi, kot so soja, palmovo olje in sladkorni trs, ki se lahko uporabljajo za prehrano ljudi, krmo za živali ali industrijske namene. Ti pridelki dajejo vlagateljem prožnost pri izbiri najbolj dobičkonosnega načina prodaje pridelka, odvisno od povpraševanja na trgu. Na primer, ko cene nafte narastejo, se lahko kmetijski proizvodi preusmerijo iz oskrbe s hrano v bolj donosno proizvodnjo biogoriv – če je dobiček pravi. ¹²

Ceddiina študija flex-crops kaže, da je samo v obdobju od leta 1991 do 2014 "1-odstotno povečanje bogastva HNWI povzročilo povečanje deleža površin flex-crops do 2,4–10 %." Po besedah Ceddia lahko razmah flex poljščin in s tem povezano krepitev okoljsko uničujočega in na splošno škodljivega socialno-ekonomskega razvoja pripišemo vse večji premoženjski neenakosti. Pojasnjuje: "Rezultati kažejo na nujnost obravnavanja neenakosti bogastva za zaščito preostalih gozdov."

Z drugimi besedami, superbogati tehnokrati potujejo na podnebne vrhove s svojimi zasebnimi letali, da bi nam šovinistično povedali, da smo ljudje sami po sebi odgovorni za uničevanje okolja – in s tem očitno mislijo le na nas, običajne državljane, ne nase. Ne priznajo, da navsezadnje delujejo iz pohlepa. Onesnaževalci se predstavljajo kot človekoljubni rešitelji človeštva. Pod pretvezo, da preprečijo naše domnevno bližajoče se samouničenje, opravičujejo svojo trditev, da sprožijo Veliko ponastavitev. In ker so tako bogati in vplivni ter nenehno v središču pozornosti medijev, jim še vedno verjame vse preveč ljudi. Ključno napačno prepričanje je morda splošno razširjeno prepričanje, da so ti ljudje lahko tako izjemno bogati samo zato, ker so veliko pametnejši od preostalega sveta, da je torej popolnoma legitimno, da nam govorijo, kako naj se obnašamo, in da bi nam to dobro deliti njihovo človekoljubno predvidevanje z upoštevanjem njihovih priporočil.

Pridobljena sociopatija?

Ali so tehnokrati res bolj inteligentni od nas ali pa se samo nagibajo k precenjevanju, kar potem posvojimo v drugi zmoti? Bolj verjetno je slednje, čeprav lahko izjeme potrjujejo pravilo. Glede na rezultate švedske študije so ultrabogati celo manj inteligentni od drugih dohodkovnih skupin. Raziskovalci so v obdobju približno enajstih let preučevali skoraj šestdeset tisoč nekdanjih vojaških oseb, za katere so bili na voljo testi kognitivne uspešnosti. Ugotavljajo: »Presenetljivo ugotavljamo, da je razmerje med [kognitivnimi] sposobnostmi in plačo na splošno močno, vendar pa se sposobnosti nad 60.000 € na leto gibljejo na skromni ravni ... Vrhunski 1 odstotek ima celo nekoliko slabši rezultat glede kognitivnih sposobnosti kot tisti v dohodkovni sloji tik pod njimi." ¹³Z drugimi besedami, ta obsežna študija ni mogla ponuditi nobenega razloga, zakaj bi svojo usodo spoštljivo zaupali superbogatim. In tudi če bi eden ali drugi imel briljantno inteligenco, to ne bi bilo dovolj, da bi vladal celemu svetu v božanski vseмогоčnosti. Raje bi se morali vprašati, ali je naša usoda v

rokah sociopatskih posameznikov, ki preprosto vidijo kot logičen in zato nujen korak, da rešijo človeštvo pred človeštvom, in ki so to pripravljene storiti tudi čez v nebo visoke gore trupel (glej prejšnje poglavje in [poglavje 1](#)).

V svoji knjigi *Človeštvo*, danski zgodovinar Rutger Bregman (ki je, mimogrede, imel ognjevit govor na srečanju WEF leta 2019 v Davosu, v katerem je pozval k večjim davkom na superbogate in ga naslednje leto niso povabili nazaj)¹⁴ opozarja na pojav, ki se imenuje *pridobljena sociopatija*.¹⁵ Sklicuje se na raziskavo ameriškega psihologa Dacherja Keltnerja, po kateri so močni ljudje med drugim bolj sebični, brezobzirni in narcisoidni. Slabše poslušajo in ne marajo zavzeti perspektive druge osebe. Toda morda so za to tudi manj sposobni: znanstveniki so dejansko uporabili slikovne tehnike, da bi pokazali, da občutek moči blokira nevrobiološki proces zrcaljenja.¹⁶ Zrcalni nevroni nam omogočajo, da se postavimo v kožo drugih ljudi, tako da zrcalimo njihova dejanja ali kretnje, kot da bi doživljali njihovo trenutno situacijo. Če nekdo zeha, zehamo mi - vendar ne psihopati. Zrcaljenje je predpogoj za učenje iz izkušenj drugih, pa tudi za empatijo, ki je supermočnim ljudem morda popolnoma primanjkuje. Vplivni ljudje »prenehajo simulirati izkušnje drugih,« pravi Keltner in opisuje an *primanjkljaj empatije* in razlago rezultatov teh študij.¹⁷ Ameriški zgodovinar Henry Adams (1838–1918) je že domneval, da moč spreminja možgane, in jih je opisal kot »neke vrste tumor, ki se konča tako, da uniči sočutje žrtve«. ¹⁸ »Obnašajo se kot nekdo s poškodbo možganov,« potrjuje Bregman.¹⁹ Toda če še vedno domnevamo, da so ljudje v bistvu dobri, kot skuša dokazati v svoji mednarodni uspešnici, bi to morda pojasnilo, zakaj obstajajo liki, ki kljub temu svetu prinašajo toliko katastrofe – celo tisti, ki nas hočejo podrediti, to počnejo za naše lastno dobro (ali tako mislijo).

V vsakem primeru avtorji študije zrcalnih nevronov sklepajo, da njihovi podatki pojasnjujejo običajno držo močnih, da ne upoštevajo nemočnih. Poleg tega, da moč vodi v pomanjkanje empatije, vodi tudi v negativen odnos do sočloveka, kažejo študije.²⁰ Če ste

močan,« pojasnjuje Bregman, »verjetneje boste mislili, da je večina ljudi lenih in nezanesljivih. Da jih je treba nadzirati in spremljati, upravljati in regulirati, cenzurirati in jim govoriti, kaj naj delajo. In ker se zaradi moči počutiš večvrednega od drugih ljudi, boš verjel, da mora biti vse to spremljanje zaupano tebi.«²¹ Morda torej protagonisti Velike ponastavitve v resnici sploh niso zlobni, ampak imajo samo samopodobo, ki je v tem smislu povsem pretirana? Verjetno je, da trpijo za nekakšnim božjim kompleksom, saj jih veliko ljudi "malikuje" zaradi njihove moči. Neodvisno od navedenih študij bi lahko celo domnevali, da se počutijo izbrane in so morda celo prepričani, da delajo dobro.

Morda smo vsi prispevali, pa čeprav nehote, k temu, da se močni počutijo tako močne: občutek nemoči ima na drugo osebo ravno nasproten učinek in je naklonjen močnim. Bregman ima spet nekaj za povedati: »Psihološke raziskave kažejo, da se ljudje, ki se počutijo nemočne, počutijo tudi veliko manj samozavestni. Oklevajo, da bi dali glas Inionu. V skupinah se delajo manjše in podcenjujejo lastno inteligenco.« Po Bregmanu ima to grenke posledice: »Takšni občutki negotovosti so tistim primerni v moč, saj dvomi vase onemogočajo, da bi ljudje vrnili udarec ... Tukaj vidimo nocebo v akciji: z ljudmi ravnajte, kot da so neumni, in začeli se bodo počutiti neumne, zaradi česar vladarji sklepajo, da so množice preveč motne, da bi o njih razmišljali sami in zato bi morali oni – s svojo vizijo in vpogledom – prevzeti odgovornost.« (Zanimivo je, da je Bergman ta vpogled prvič objavil septembra 2019, tri mesece pred začetkom pandemije COVID-19, kot da bi uganil, s čim se bomo nenadoma soočili.)²²

Toda Bonhoeffer, ki je bil malo pred koncem vojne umorjen zaradi boja proti Hitlerjevemu režimu, je bil popolnoma prepričan: »Neumnost v bistvu ni intelektualna hiba, ampak moralna hiba ... Izkazalo se je, da vsako močno povečanje moči, bodisi politično ali versko, z neumnostjo okuži velik del človeštva. To je skoraj tako, kot če bi obstajal sociološko-psihološki zakon, po katerem moč enega zahteva neumnost drugega.«²³ Toda tukajšnji proces po Bonhoefferju ni »v tem, da človeške sposobnosti, kot je intelekt, nenadoma odpovejo.

Prej se zdi, da je človek pod silnim vplivom vse večje moči oropan svoje notranje neodvisnosti in se bolj ali manj zavestno odreka svojemu avtonomnemu položaju.« Opustitev avtonomije in lastne identitete krepí občutek moči in večvrednosti oblastnikov, dokler ne verjamejo, da ni omejitev, kaj lahko storijo. Na ta način se ustvari začaran krog, ki je za nas življenjsko nevaren in že doživljamo njegove skrajne posledice.

Ampak to je tudi naša priložnost! Ko prepoznamo ta začarani krog, ki tudi nemočne naredi še nemočnejše, kot bistveni problem naše sedanje situacije, ga lahko prekinemo. To pomeni, da se znebimo lažne podobe mentalne superiornosti močnih, pa tudi lastnega domnevnega pomanjkanja intelekta, moči in vpliva. Poleg tega moramo popraviti našo predpostavko, da so ljudje v osnovi zlobni. Ta pripoved je pravi temeljni problem, ki nas je pripeljal v to negotovo situacijo, zloglasni začetek vsega zla. To je torej ključna sodba, draga žirija, za katero upam, da jo boste izrekli o vseh nas: v bistvu smo dobri! Samo znova se moramo naučiti, kaj so otroci od rojstva, ne glede na to, kje na svetu so rojeni, kakšne barve je njihova koža, kakšno vero izpovedujejo njihovi starši – *soa priori* brez predsodkov. Šele ko razumemo, da smo samo žrtve indoktriniranih pripovedi, lahko svet spet pripada vsem nam.

V bistvu dobro?

»Človek je najbolj sočutna, inteligentna, domiselna in humorna žival na planetu. Ustvaril je umetniška dela osupljive lepote in razvil najgenijalnejše metode za odkrivanje skrivnosti vesolja. Nikoli prej ni bilo bitja, ki bi tako požrtvovalno skrbelo za bolne in šibke, ki bi se tako neumorno borilo za svobodo in pravičnost – kljub vsem porazom,« piše Michael Schmidt-Salomon v svoji knjigi. *Hope Man: boljši svet je mogoč*, in dodal: »Veliko je bilo

pisano o temni plati človeštva; njena sončna stran je običajno ostala pod mizo.«²⁴

Že dolgo se sprašujem o tem: umori in poboji, divjanja, teroristični napadi in grozodejstva prevladujejo v novicah, skorajda ni spremenjene besede o resničnem življenju, v katerem si pomagamo ali imamo ideje, kako premagati izzive skupaj. Zakaj? Zagotovo je vse odvisno od določenega čustva in morda novice gledate z občutkom, da ste v redu, dokler je drugje slabo!

Nenazadnje negativne novice prispevajo k ideji, da je človek zloben. Vsaj od začetka zapisane kulturne zgodovine smo bili indoktrinirani s to idejo, saj takšna pripoved zagotavlja bistveno utemeljitev verske in tudi državne oblasti: zlobnega človeka je treba nadzorovati! To je tudi osnova koncepta izvirnega greha, ki naj bi bil lasten človeški naravi in se z razmnoževanjem prenaša na celotno človeštvo. Krščanska zgodba o padcu pa razkriva, kaj točno je bistvena napaka v človeški naravi. Po svetopisemskem izročilu sta Adam in Eva I. prva človeka, ki sta prekršila božjo prepoved in jedla z drevesa spoznanja. Človek je torej slab ali hudoben, ker je pripravljen kršiti (nesmiselne) prepovedi, da bi potešil svojo žejo po znanju (nesmiselne, ker sadje očitno ni bilo strupeno). Težava je le v njegovi radovednosti in to je dejansko del njegove hipokampalne narave. Toda z mantro "v bistvu zlo" je bila ustvarjena dominacijsko legitimna podoba človeka. In ker je pojasnjena s svetopisemsko zgodbo o padcu, o tem ne smemo dvomiti. Paradoksalno pa se le z nenehnim in temeljito kritičnim samoopazovanjem to usidra v našo samopodobo in postane tudi samouresničujoča se prerokba. Tisti, ki imajo druge za temeljno zle, se obnašajo sovražno, zaradi česar tudi druga stran ni preveč prijazna. Začaran krog pripovedi je sklenjen.

Postopoma so posvetni vladarji zdrsnili v tako ustvarjeno vlogo nujnega nadzornika za obvladovanje zla in s tem utrdili svojo »od Boga dano oblast« nad človekom. Tudi socialni točkovni sistemi so manifestacija te medijsko negovane in kultivirane podobe človeka: nevarnega in

uničujočo naravo popolnoma zlobnega človeka je mogoče zatreti le v kali z brezhibnim nadzorom in strogimi pravili. Ker je ta usodna predstava o tem, da smo v osnovi zli, del naše kulturne identitete, tvegamo, da bomo tudi sprejeli in morda celo zahtevali tako intenzivno in invazivno nadzorovanje in urejanje ljudi okoli nas, s tem pa tudi nas samih, kar je absurdno, ker je seveda redkokdo prepričan, da ima bistveno slab značaj. Prav tako bi brez oklevanja izločil svoje prijatelje, vse svoje sorodnike in vse dosedanje znance, ki so v osnovi zlobni, in jih potrdil, da imajo v osnovi dober značaj. In predvidevam in upam, da ste imeli podobno izkušnjo. Prej človeka, ki ga poznamo zunaj medijev, odlikuje prijaznost ali kot ga imenuje Bregman, *ahomo kuža*.

Homo mladiček

»Že desetletja,« piše znanstveni novinar Charles Q. Choi, »znanstveniki ugotavljajo, da so zreli ljudje fizično podobni nezrelim šimpanzim, tudi mi imamo majhne čeljusti, ploščate obraze in redke dlake po telesu. Ohranjanje mladoletnih lastnosti, imenovano *neotenijska* evolucijski biologiji je še posebej očiten pri udomačenih živalih – zaradi človeških preferenc imajo številne pasme psov lastnosti mladičev, kot so viseča ušesa, kratek smrček in velike oči.«²⁵ Toda ali je to res? To vprašanje je raziskoval ruski genetik Dmitrij K. Beljajev (1917–1985). Njegova hipoteza, kot poroča Rutger Bregman, je bila radikalna: »Sumil je, da so te ljubke oblike zgolj *stranski proizvodine* česa drugega, metamorfoze, ki se zgodi organsko, če so v dovolj dolgem časovnem obdobju dosledno izbrani za eno specifično kakovost.«²⁶

Da bi preizkusil svojo zamisel, je bila njegova študentka Lyudmila Trut naprošena, naj udomači neukročene in naravno zelo agresivne srebrne lisice na sibirski živalski farmi v poznih petdesetih letih prejšnjega stoletja. Kriterij izbire je bil »prijaznost«.²⁷ Do četrte generacije so prve živali mahale z repom, z vsako naslednjo generacijo pa še z njihovim

videz se je vedno bolj spreminjal: ostal je podoben otroku (kužku), tudi ko so postali odrasli. "Bolj prijazne lisice so proizvedle manj stresnih hormonov, a več serotonina ('hormona sreče') in oksitocina ('hormona ljubezni')."28 To je točno kombinacija nevrotansmitterjev, ki spodbuja rast hipokampusa. Desetletja kasneje je ameriški znanstvenik Brian Hare, zdaj profesor evlucijske antropologije, ugotovil, da so bile prijazne srebrne lisice bistveno bolj inteligentne od njihovih agresivnih, divjih prednikov. »Če hočeš pametno lisico,« je revolucionarno zaključil, »ne izbiraš po pameti, temveč po prijaznosti.«29 Ta sklep je smiseln, kajti če hočeš preživeti s prijaznostjo, moraš dobro znati brati vedenje drugih okoli sebe. Vendar je v nasprotju z danes bolj razširjeno tezo, da prevladujeta nasilje in agresija. Že takrat je bil Beljajev, ki je dal pobudo za nenavaden projekt, prepričan, da te ugotovitve »lahko seveda veljajo tudi za ljudi«, poroča Bregman.30 Naš »izvirni greh«, radovednost, je torej nastal zaradi še ene vrline, zaradi katere smo bili izbrani v prazgodovinskih klanih: prijaznosti. In to je tudi smiselno, saj so vsi neprijazni, agresivni podmladki domnevno izločeni iz kolektiva, ta selekcija pa je s seboj prinesla več socialne inteligence, empatije in ne nazadnje razumskega sočutja.

Toda če ne smatramo sebe in veliko ljudi v našem ocenjevalnem okolju za v osnovi zle, kako lahko verjamemo, da je večina ljudi zunaj naše neposredne izkušnje? To je statistično neverjetno. Bodisi smo ljudje (skoraj) vsi v osnovi zlobni ali pa je komaj kdo (psihopati in sociopati bi bili potem izjema, ki potrjuje pravilo). To bi nam moralo biti jasno, če le ne naredimo napake in iz značaja vladajočih sklepamo na značaj vladanih. Vendar v mnogih primerih naša pričakovanja vplivajo na naše izkušnje, kar še posebej velja za socialno področje. Če vstopite v socialno interakcijo z idejo, da vam druga oseba ne pomeni nič dobrega, vaše lastno vedenje sproži potrditveno reakcijo pri drugi osebi, glede na

moto "Kot kričiš v gozd, tako zazveni." Ta začarani krog je treba prekiniti.

Torej, če bi imeli pogum, da svoja pričakovanja preusmerimo okoli ideje, da so ljudje v osnovi dobri, bi samo to lahko "začelo revolucijo", je dejal Bregman.³¹ Navsezadnje je dejal, da je to »ideja, za katero je že dolgo znano, da spravlja vladarje ob živce. Ideja, ki so jo zanikale religije in ideologije, ignorirali mediji in jo izbrisali iz analov svetovne zgodovine.« Vendar je »to ideja,« je nadaljeval Bregman, »ki jo upravičujejo skoraj vse veje znanosti. Takšno, ki jo potrjuje evolucija in potrjuje vsakdanje življenje. Ideja, ki je tako intrinzična človeški naravi, da ostane neopažena in spregledana.«

Pametnejši od kvasa?

Ko v steklenico grozdnega soka dodamo samo eno drobno enocelično kvasovko, se začne celica hitro razmnoževati. Kvasovke se sprva celo eksponentno razmnožujejo, tako iz ene celice nastaneta dve, nato štiri, šestnajst itd. Iz grozdnega sladkorja, njegovega vira energije, se kot odpadki proizvajajo ogljikov dioksid (peni se) in alkohol – dobro za nas, saj se proizvaja vino. Toda to je slabo za kvasovke, saj še preden je ves sladkor porabljen, vsebnost alkohola v njenem omejenem habitatu naraste do te mere, da vse celice kvasovk sčasoma propadejo. Lahko bi rekli, da je kvas sam odmrli. Čeprav je celica kvasovk izjemno učinkovita, ni opremljena z inteligenco, da bi predvidela svoj samopovzročen konec in ga preprečila s prilagajanjem svojega vedenja.

Naša steklenica je planet Zemlja, mi pa smo kot kvas. Naše gospodarstvo je zelo učinkovito in gneje v vsakem kotu. Ali smo pametnejši od kolonije kvasovk, ki za razliko od nas naravno nima možganov? Ali pa bomo tudi mi propadli zaradi odpadkov naše nenehne gospodarske rasti? Na žalost je zagotovo videti kot slednje. Ribe so postale praktično neužitne zaradi toksinov, kot je metil živo srebro in mnogih drugih, ki jih odlagamo v svetovne oceane. Škodljivo mikroplastiko najdemo tudi v ribjem mesu, a kot vemo, ne

samo tam.³² Skoraj povsod je. Je glavni dejavnik, odgovoren za upad moške plodnosti.³³ Največji plastični otok lebdi v Veliki pacifiški smeti, ki se nahaja med Kalifornijo in Havaji in se je leta 2018 že raztezal na osupljivih 1,6 milijona kvadratnih kilometrov – in še zdaleč ni edini, ki raste hitro in nenadzorovano.³⁴ Če tehnokrati resnično želijo zdesetkati svetovno prebivalstvo, je ignoriranje težav, povezanih s plastično onesnaženostjo našega habitata, zelo ugodno.

Argument kralja Charlesa, Schwaba in Gatesa, da tako ne more iti naprej, ni izmišljen. Stremljenje k nenehni rasti nas vse bolj približuje prepadu. Dejstvo, da nenehno povečujemo hitrost, ustvarja samo iluzijo napredka. V resnici gremo vse hitreje proti uničevanju našega habitata. Toda elitistična rešitev avtokratske diktature, ki vlada obubožanemu in popolnoma odvisnemu človeštvu, ki ga nenehno spremlja umetna inteligenca, s farmacevtskimi dodatki in nadzorovanim rojstvom, je vse prej kot resnična rešitev celo za enega od resničnih problemov, s katerimi se sooča naša generacija; saj je v vseh pogledih v nasprotju s človeško naravo in vodi človeštvo v neznani svet, katerega že sami obrisi se nam zdijo čista groza in v katerem k rešitvam usmerjena inovativnost skozi raznolikost unikatnosti niti ni več mogoča. Potrebujemo sodelovanje namesto konfrontacije, inteligentno sodelovanje namesto destruktivnega nasprotovanja.

Nič bližje pravi rešitvi nismo, če svojo prihodnost zaupamo tehnokratom, ki so se osumili na sociopatijo. Že zdavnaj so izgubili kredibilnost. Ne, na nas je, da najdemo vrstam primerne rešitve za lokalno in globalno sobivanje. Lastni organizem nam vsak dan kaže, kako to lahko deluje. Da bi bila zdrava, mora vsaka celica v telesu neposredno ali posredno sodelovati z vsako drugo celico. In vse celice to počnejo brez pritoževanja, ker je tako v njihovi naravi. Tudi ljudje bi bili sposobni neposredno ali posredno sodelovati med seboj na način, da bi vsaka skupina ohranila zdravje zase in tako na koncu ohranila življenje celotnega človeštva v njegovem edinem skupnem habitatu. Pri tem bi bili precej spretni, saj uspeh naše evlucijske zgodovine temelji na našem skupnem sodelovanju. Zanj smo se odločili, ker nam je zagotovil obstoj.³⁵

Ameriški sociobiolog Edward O. Wilson (1929–2021) torej upravičeno govori o »družbenem osvajanju Zemlje«. Ne le celična, tudi socialna interakcija je v naših genih.

Vendar to globoko človeško sposobnost solidarnosti tisti, ki so na oblasti, pogosto uporabljajo proti nam. To, kar je pravzaprav škodljivo, nam prodajajo kot »lepo vedenje«, da bi vsem pokazali, da smo tudi sami med dobrimi. Računajo na vrednost, ki jo pripisujemo skladnosti. Vzemimo na primer spiking: tukaj bi nas zaradi naših genetsko programiranih nagnjenj lahko zvalili z argumenti, usmerjenimi v empatijo, socialno sodelovanje in skladnost. »Evolucijsko razvita sposobnost empatije,« piše Schmidt-Salomon, »je bila predpogoj za uspešno laganje, goljufanje, sodelovanje in spletkarjenje ter je ustvarila – tako rekoč stranski učinek – osnovo za altruistično vedenje, ki ga motivira empatija (in skupno veselje!)."³⁶ Na žalost je zaradi zgrešenega argumenta samo zaščite drugih veliko preveč ljudi pripravljenih dati pod nos ne samo sebe, ampak tudi svoje popolnoma varne otroke, ki naj bi prispevali k družbeno potrebni zaščiti tistih v stiski. Po eni strani me to jezi, ker je volja do dobrega v človeku instrumentalizirana za zlo, po drugi strani pa ponuja tudi vse razloge, da na človeško naravo gledamo z upanjem. To kaže, da smo zelo pripravljeni pomagati drugim in smo se pripravljene celo žrtvovati, če je potrebno. Toda veliko pogosteje se moramo vprašati, kje bi morali biti solidarni in ali niso domnevno dobri nameni, ki se skrivajo za stvarmi, h katerim nas pozivajo, prej tlakovanje pregovorne poti v pekel.

Sprašujem se, ali so morda pogosto usodne posledice naše dobre volje oblikovale podobo človeka kot v osnovi zlega bitja, ko pa v bistvu dobri ljudje počnejo grozote. Imel sem zastrašujoč vpogled v to skrivnost dobre človeške narave poleti 2021, ko me je zdravnik med rutinskim pregledom pozval, naj se končno cepim proti COVID-19. To je utemeljil z vzorno funkcijo zdravnika, predvsem pa z argumentom »zaščite drugih«. Takrat pa je bilo v strokovnih krogih že dolgo znano, da špikanje ne nudi zunanje zaščite in je nezdravo ter da obstaja zdrava alternativa, na katero sem ga opozoril. Med drugim sem omenil, da do 4

odstotkov plazemske ravni vbrizganega virusnega genetskega materiala bi lahko doseglo možgane in naredilo naše edinstvene živčne celice tarčo imunoloških celic ubijalk. Poleg tega sem ga seznanil, da se z zgrešenim argumentom zaščite drugih opravičujejo tudi popolnoma neuporabni lockdowni, ki so povzročili ogromno škodo, ne le naši družbi. Navsezadnje je v okviru njihovega financiranja prišlo do skoraj popolne zaustavitve svetovne pomoči za lakoto, zaradi česar je po podatkih UNICEF-a veliko ljudi, predvsem otrok, stradalo in umiralo od lakote v državah sveta. jug. Moje vprašanje, ali to razume kot zaščito drugih, je pustil brez odgovora. Niti moji argumenti o zdravi alternativni niti globalni vpliv nanj niso naredili vtisa. Bil je prav vesel, je dejal, da živimo v državi, kjer hrana in dobra zdravstvena oskrba nista problem. In v teh revnejših državah, je dejal, je smrt dojenčkov normalna. Ko je zapuščal pisarno, je navdušeno kričal za mano, da če bi 4 odstotki cepljenih čez nekaj let zboleli za možganskim rakom, bi bilo to še vedno bolje, kot da bi danes grozljivo umirali za COVID-19. Tukaj in zdaj mu je bilo očitno pomembnejše od dogodkov daleč stran, tako v času (možganski tumorji v prihodnosti) kot v prostoru (stradajoči otroci v revnejših državah).

Poleg njegovega verjetnega napačnega razumevanja 4 odstotkov v žaru prepira me je globoko šokirala in presenetila tolikšna navidezna brezčutnost, saj sem ga dotlej imela za zelo predanega in zelo občutljivega zdravnika. To protislovje je v meni sprožilo osrednja vprašanja, ki niso hotela izpustiti: *Ali naj ga vidim kot slabega človeka, ker mu je očitno (trenutno) mar samo za najbližje? Ali pa naj ga vidim kot dobrega človeka, ker namerava zaščititi ljudi okoli sebe tako, da me skuša prepričati v cepljenje?* Prepričan sem bil, da bo odgovor na ta vprašanja povedal veliko o naravi človeških bitij. Po nekaj preučevanju literature, dolgem razmišljanju in številnih pogovorih sem prišel do prepričanja, da ga je vodilo *presežek* empatije in je bil verjetno zaradi tega blokiran v svojem racionalnem razmišljanju. Čeprav se empatija na splošno šteje za dobro lastnost, nam posledična dobrosrčna ali celo ljubeča osredotočenost na bližnjega dejansko zamegli pogled na širšo sliko.

To je tudi zaključek Paula Blooma, profesorja psihologije na univerzi Yale v ZDA. Po njegovih študijah ima večina od nas popolnoma napačno predstavo o empatiji. V svoji knjigi *Proti empatiji*, Bloom za argumentacijo uporablja klinične študije in dostopno logiko *proti* empatijo in namesto za čemur pravi racionalno sočutje pri odločanju: »Sempatija nam ne pomaga izboljšati življenja drugih, ampak je muhasto in iracionalno čustvo, ki nagovarja naše ozke predsodke. Zmeša našo presojo in, ironično, pogosto vodi v krutost.«³⁷ Empatija, ne glede na to, kako dobro namerna je, je slabo vodilo za etično razpravo, ker človeka naredi "manj občutljivega za trpljenje čedalje večjega števila ljudi".³⁸

Bloom tako prepričljivo razloži razdražljivo razmišljanje in vedenje, ki sem ga doživela med obiskom pri zdravniku: veliko empatije do akutno bolnih v mojem poklicnem krogu in popolnoma nič empatije do ljudi zunaj tega kroga. Reakcija mojega zdravnika na moje argumente torej ni bila posledica pomanjkanja empatije, ampak racionalno popolnoma nebrzdane empatije. Empatija sama po sebi torej ni slaba stvar, je pa problematična pri soočanju z globalnimi izzivi, ko ni vpeta v racionalno presojo celotne situacije. »Empatija ima določene oblikovne lastnosti, zaradi katerih je pozitivna v določenih omejenih okoliščinah,« je Bloom pojasnil v intervjuju in navedel primer: »Če sva ti in jaz edina človeka na zemlji in te boli in ti lahko pomagam in naj tvoja bolečina izgine, jaz pa čutim empatijo do tebe in ti tako polepšam življenje, empatija je naredila nekaj dobrega. Toda resnični svet niti približno ni tako preprost. Oblikovne pomanjkljivosti Empathyja so povezane z dejstvom, da deluje kot žaromet. Približa te. Toda reflektorji osvetlujejo le tja, kamor jih usmeriš, in zato je empatija pristranska.«

Takšna ljubezen do bližnjega in usodno pomanjkanje ljubezni do daleč v našem medsebojno povezanem svetu sta paradoksalno posledica hipokampalnih učinkov oksitocina. Ta nevrobiološka dvojna funkcija oksitocina kot hormona ljubezni in sovraštva zagotavlja tudi bistveno in prepričljivo razlago, zakaj ljudje, ki so nam blizu, običajno dojemamo kot dobre, vendar bolj kritično ocenjujemo ljudi daleč.

Hormon sovraštva/ljubezni

Hipofiza ga sprosti s fizičnim stikom in tudi z očesnim stikom z drugimi ljudmi (ali svojim psom),³⁹ oksitocin stimulira hipokampalno nevrogenezo za spodbujanje avtobiografskega spomina, potrebnega za povezovanje parov. Kot porodni hormon podpira vseživljenjsko vez med materjo in otrokom.

Hormon vezivanja je zato znan tudi kot hormon crkljanja, a tu se pokaže temna stran te molekule, saj se očitno ne želite crkljati z vsemi. To pojasnjuje malo znani ambivalenten učinek oksitocina, ki spodbuja ljubezen in naklonjenost znotraj skupine ter sovraštvo in nenaklonjenost zunaj skupine. Hipokampalni receptorji za oksitocin so potrebni za učinkovito razlikovanje družbeno pomembnih dražljajev na pozitivne, ki izražajo občutek pripadnosti, in negativne, ki prenašajo izogibanje.⁴⁰

Oksitocin je torej bistveni del genetskega programa, ki nas čustveno pripravlja na čredno vedenje in slepo poslušnost – sledi pogosto skritim pravilom interakcije, ki so za nas škodljiva. Učinki postanejo še posebej jasni, ko slepo zaupanje v lastno skupino vodi v neupravičeno nezaupanje do tujih skupin ali etnij, celo v ksenofobijo.⁴¹ Demarkacijsko črto zlahka opazimo, ko se sprehodimo med navijaškimi bloki na nogometnem derbiju. Tudi barva, zlasti koža ali krv (rdeča proti »modri«), je pogosto ostra ločnica, prav tako verska pripadnost. Čustveno ločnico med bogatimi in revnimi bi lahko razložili tudi na ta način.

Skladno s tem preveč nepremišljene empatije znotraj skupine postane problem v vse bolj globaliziranem svetu, pravi Bloom: »Pravzaprav čutim veliko manj empatije do ljudi, ki niso v moji kulturi, ki nimajo iste barve kože, ki ne deli mojega jezika. To je grozno dejstvo človeške narave in deluje na podzavestni ravni, vendar vemo, da se zgodi. Obstaja na desetine, verjetno na stotine

laboratorijskih poskusov, ki preučujejo empatijo, in ugotovijo, da je empatija čim bolj pristranska.«⁴²Nas ljudi moralizirajo če deli na dobre in zle. Če pomislim na svojo izkušnjo z zdravnikom, ostaja vprašanje, ali naj njegovo vedenje v teh pogojih označim bolj kot dobro ali bolj kot zlo. Toda kako daleč nas pripeljejo te kategorije, sploh če upoštevamo tako težke primere? Ni daleč in bolje je razmišljati onkraj dobrega in zla ter zapustiti to moralno brezno.

Onstran dobrega in zla

To je naslov knjige nemškega filozofa Michaela Schmidt-Salomona. V njem evolucijski humanist pojasnjuje, da pojmi, kot je npr *dobroozlo* nimajo mesta v znanosti, deloma zato, ker so moralno ocenjevalni, deloma pa zato, ker jim ni mogoče pripisati nobene posebne moči: »Ideja zla, ki se uporablja ne le za ocenjevanje človeških dejanj, temveč tudi za njihovo razlago, je kršitev znanstvena načela znanja zaradi nadnaravnih posledic, ki jih vsebuje ('Obstaja ločeno kraljestvo zla, ki ga ni mogoče razložiti z naravnimi vzroki!')«⁴³

Poleg tega je dualizem dobro/zlo slab moralni kompas, saj nas vedno vodi v smeri dvojnega standarda, ki je nevaren življenju: »Morala [v nasprotju z etiko, ki je strogo znanstvena disciplina, ki preučuje različne sisteme norme in poskuse, da bi jih utemeljil z nevtralne perspektive] razume kot moralo samo takrat, ko konstruira sovražnika, tako rekoč življenjsko praktično nasprotje samemu sebi.«⁴⁴Zato ni naključje, pravi, da najglasnejši moralisti burijo podobe sovražnika s pridiganjem o boju za domnevno dobro, čemur smo bili očitno priča v vojni proti COVID-19 in kar se bo v vojni še zaostriło. proti podnebnim spremembam.

Kako se soočiti z zavedanjem, da nas lahko čustva zavedejo in da s svojim prizadevanjem pomagati naredimo več škode kot koristi? Spet ima Bloom predlog: "Želim utemeljiti vrednost zavestnega, premišljenega razmišljanja v vsakdanjem življenju, pri čemer trdim, da bi si morali prizadevati za uporabo glave in ne srca."⁴⁵ Na moralnem področju nas empatija zapelje na napačno pot, kot kažejo študije: »Empatija me usmeri na eno, vendar se ne ozira na razliko med ena in 100 ali ena in 1000. Zaradi empatije nam je pogosto bolj mar za eno osebo kot za 100 ali 1000 ljudi ali pa nam je bolj mar za privlačno belo dekle, ki je izginilo, kot za 1000 lačnih otrok, ki niso videti tako kot mi ali živijo tam, kjer ne živim." Z drugimi besedami, težimo k temu, da se samodejno počutimo lokalne, vendar se moramo aktivno prisiliti, da razmišljamo globalno; zaradi vsesplošnega napačnega razumevanja teh stanj duha smo pogosto ponosni, da počnemo samo prvo. Navsezadnje smo precej bolj sumničavi do hladnega razuma kot do toplega čustva, saj nas menda le slednje naredi zares srčne ljudi. Ta nepotreben dualizem dajanja prednosti enemu pred drugim ima lahko nevarne posledice. To je teza Danca Rasmusa Hougaard, soavtorja prelomne knjige *Sočutno vodstvo*.⁴⁶ Kot piše v a *Forbes* članek, »Empatija je živčna težnja možganov, da se identificirajo s tistimi, ki so nam blizu – v bližini, blizu v domačem ali blizu v sorodstvu. In ko sočustvujemo z bližnjimi, nam tisti, ki nam niso blizu ali so drugačni, delujejo grozeče. Če empatija ni nadzorovana, lahko ustvari več delitev kot enotnosti.«⁴⁷ Zato moramo, kot je predlagal Bloom, razlikovati med empatijo in racionalnim sočutjem. Toda Hougaard je prepoznal še eno temeljno razliko: empatija je impulzivna, medtem ko je racionalno sočutje premišljeno; dejansko se zdi, da je močna empatija do tistih v najbližjem okolju mojega zdravnika blokirala njegovo sposobnost racionalnega razmišljanja. Njegov občutek neposredne grožnje skupini, ki jo je vredno zaščititi in jo je treba odvrniti, je bil jasno viden v pogovoru. Spominjalo je na skoraj panično stanje, za katerega je znano, da zmanjšuje sposobnost racionalnega razmišljanja.

Še več, po Hougaardovem vpogledu bi racionalno sočutje združevalo, medtem ko bi empatija razdvajala. Bregman se strinja: »Resnica je taka

empatija in ksenofobija gresta z roko v roki. To sta dve plati istega kovanca.”⁴⁸Po Bregmanu popolnoma zdravi ljudje (psihopati in sociopati so izvzeti) počnejo v bistvu zlo samo zato, ker se empatično borijo zase na račun drugih, in za to v svoji knjigi navaja številne študije in dokaze. *Človeštvo*. Preveč empatije brez racionalnega sočutja bi bilo torej ultimativna razlaga, zakaj so ljudje v osnovi dobri, a kljub temu zmožni zla (če gledamo od zunaj). V tem vpogledu pa je rešitev naše dileme, tista, ki sega neposredno v korenino družbene disfunkcionalnosti. Lahko bi se tako rekoč rešili samih sebe, če bi se naučili modro uporabljati v kombinaciji (in ne, kot je predlagal Bloom, povzdigovati eno nad drugo) ti dve globoko naravni človeški zmožnosti. Preko empatije lahko sočustvujemo s težavami ljudi, ki so nam blizu. Toda le z razumnim sočutjem lahko preprečimo, da bi zaradi naše sposobnosti sočutja izgubili širšo sliko izpred oči in da bi bili celo vpleteni v vojne trpljenja. Če zmoremo predvidevati, da najdemo rešitve, ki so dobre za vse, ne samo zase in za bližnjo okolico, potem lahko presežemo tudi svojo napačno podobo človečnosti.

To daje močnim legitimnost, da nas nadzorujejo in tiranizirajo. Skoraj vsi smo v osnovi dobri, čeprav nam včasih dobrih namenov ne uspe usmeriti na optimalen način. Ne potrebujemo pa socialnega sistema točkovanja, ki bi nas na koncu obravnaval, kot da nimamo lastnega etičnega kompasa.

Dobra in zla pravila

To, da smo spoznali in ponotranjili, da smo ljudje v osnovi dobri, ne pomeni, da nenadoma ne potrebujemo več zakonov, ki nas ščitijo na primer pred sociopati in psihopati. Pravila so dobra, dokler koristijo človeški skupnosti. Zato sem vesel, da obstajajo pravila o tem, po kateri strani ceste je treba voziti. Nevarnost za skupnost bi bila, če bi tu zavladala popolna samovolja — poleg tega bi

poseg v temeljne pravice (svoboda gibanja) s takšnim pravilom je minimalen do neobstoječ. Toda ta pravila in zakoni bi morali biti zmerni, spoštovati dostojanstvo in osnovne pravice ljudi nasploh ter biti demokratično legitimirani; ne smejo nastati z delovanjem brez korektiva, s šibkimi argumenti in znanstveno neutemeljenimi trditvami v normalnih okoliščinah (brezplačne raziskave) ali celo s spodkopavanjem demokratičnega zakonodajnega procesa (kot smo doživeli pri COVID-19).

V bistvu dualizem empatije in racionalnega sočutja odraža naša dva načina delovanja oziroma mišljenja, ki ju poznamo kot sistem 1 in sistem 2. Sistem 1 je starejši sistem, ki je zagotovo obstajal, ko so naši neposredni živalski predniki živeli v tropu in smo mi, kot zgodnji ljudje, smo svoje socialne veščine razvili v majhnih skupnostih. Tu je bila sposobnost empatije osrednjega pomena za skupno življenje. Vendar pa nam je poznejša razvojna interakcija čelnih možganov in hipokampusa sistema racionalnega razmišljanja 2 omogočila inventivno in načrtno delovanje ter razmišljanje izven okvirov. Res je, da čutimo samo dobrodelnost do bližnjega, to je ena stran naše narave in ima svoje mesto. Lahko pa tudi zelo dobro racionaliziramo s sočutjem in prepoznamo, da so zunaj našega vidnega polja ljudje, na katere lahko vplivajo naše odločitve, kar je v nekaterih okoliščinah tudi nujno potrebno. Prav tako nam zmožnost empatičnega delovanja (Sistem 1) in racionalnega sočutja (Sistem 2) omogočata, da mentalno odigramo globalne posledice naših lokalnih odločitev in ustrezno ukrepamo. In to je ključnega pomena, saj je naš planet, tako kot steklenica grozdnega soka kvasu, omejene uporabnosti in zmogljivosti.

Prekomerna empatija (vedenje sistema 1) in pomanjkanje razumnega sočutja (razmišljanje sistema 2), skupaj z našim napačnim pogledom na človeštvo kot v bistvu zlo, nas pripelje do tega, da vidimo le sebe kot dobre, druge pa kot grozeče, čeprav običajno niso več, ali manj kot mi. Za vzpostavitev ravnovesja sistemov in za spremembo našega samouničevalnega pogleda na človeka potrebujemo popolnoma delujoč hipokampus. Torej je skrajni čas, da

zagotoviti jasne možgane, ki so zmožni sistema 2, zlasti v luči akutnih tehnokratskih preobratov.

Bolj zdravi možgani, bolj zdrave odločitve

Smo sredi svetovne vojne, ne le proti naši svobodi misli in govora ter našim najosnovnejšim prepričanjem, kot se je izrazila Naomi Wolf, ampak tudi proti naši sposobnosti razmišljanja in naši individualnosti. Ta vojna je zasnovana, da nas indoktrinira. Toda še vedno lahko zmagamo v tej vojni proti tej samozadovoljni in arogantni eliti, ker smo v bistvu dobri in zato povsem sposobni narediti pravo stvar v času krize, še posebej, ko ni na kocki samo naša lastna prihodnost, temveč tudi prihodnost naših otrok in vse prihodnje generacije – pravzaprav njihovo prihodnost in celo vprašanje, ali jim kot »podnebnim škodljivcem« sploh dovolimo obstoj.

Bojišče te vojne je v naših možganih, zato mora tam potekati obramba. Naše orožje za zaščito hipokampusa kot glavne tarče napada je torej povsem mentalne narave: naš spomin, naše razmišljanje sistema 2 (racionalno sočutje), ustvarjalnost, samozavedanje, psihološka odpornost, moč volje in vzdržljivost ter empatija in družbena zavest. — vse neposredne ali posredne lastnosti produktivne nevrogeneze hipokampusa pri odraslih. Za optimalno izostritev teh mentalnih orožij je Hipokampalna formula proti indoktrinaciji (glejte [slika 7 v poglavju 2](#)) nam daje pregled ustreznih področij življenja, kjer lahko začnemo. Vendar produktivna hipokampalna nevrogeneza ponuja veliko več kot le zaščito pred dolgotrajno indoktrinacijo. Prav tako nam lahko pomaga, da se o tej vojni čim prej odločimo sami, da bomo uspevali kot posamezniki in kot človeštvo. Preobrat človeškega razvoja, ki ga poganja agenda tehnokratov, nas paradoksalno pripelje točno do scenarija, s katerim se sooča celica kvasovk v procesu fermentacije, ker ne spremeni svojega vedenja. Če nam bo dovoljeno uresničevati svojo željo po raziskovanju, potešiti žejo po novih izkušnjah in živeti svoje veselje ob izumljanju inteligentnih rešitev za izzive, s katerimi se soočamo, bo človeštvo iz te krize izšlo močnejše. Bo

najti ustrezen odgovor na vsa pereča vprašanja sedanjosti, o čemer sem popolnoma prepričan (prvi primeri sledijo). V tem smislu cilj narediti svet boljši za vse že določa strategijo za zmago v tej vojni:

- Najprej moramo ponotranjiti, da smo vsi ljudje produkt istega evulucijskega procesa, zato imamo vsi enake osnovne želje in potrebe, prav na tistih področjih, na katerih Hipokampalna formula proti indoktrinaciji je zgrajena.
- Poleg tega je ena najstarejših pripovedi, ki najbolj oblikujejo kulturo, glavni vzrok za zadrego, v kateri smo se znašli. Če želimo resnično doseči zmago in napredek, moramo opustiti idejo, da so ljudje v bistvu zlobni.
- Pravzaprav si bomo morali odpustiti, saj preteklosti ne moremo spremeniti. Vendar ga lahko in moramo uporabiti, da jasno in brez občutka krivde razumemo, kaj je šlo narobe, da se iz tega nekaj naučimo. Samo s tem razumevanjem lahko ustvarimo boljšo prihodnost za vse nas.

Borimo se ne le proti tehnokratski indoktrinaciji z njeno noro Veliko pripovedjo, ampak tudi za novo podobo človeka, saj nam je stara onemogočila, da bi razmišljali in delovali na resnično kooperativen način. Sodelovanje naj nas krepi in povezuje. Konec koncev gre za to, da našim življenjem damo višji pomen, ki bo koristil celotnemu človeštvu. S tem v mislih si oglejmo bistvene elemente Hipokampalne formule proti indoktrinaciji. Če strategijo udejanjimo v praksi, lahko dejansko ubijemo dve muhi na en mah: s tem, ko naredimo svoje možgane bolj zmogljive za sistem 2, hkrati povečamo svoje možnosti za ustvarjanje boljše kulturne prihodnosti za vse nas.

Socialno življenje

Od pomladi 2020 se jasno povečuje solidarnost med tistimi, ki so prepoznali znamenja časa. Ta krog mora biti

razširjena. Trenutno se oblikuje vse več skupnosti, ki se upravljajo lokalno in po ekonomskih merilih. Empatična interakcija je v globalnem razmišljanju tesno prepletена z racionalnim sočutjem. To že kaže, da pristop svetovne vlade ne more delovati – je v nasprotju s človeško naravo.

Dober primer uspešne skupnosti, ki je usklajena z naravnimi težnjami ljudi, so tako imenovane ekovasi. Razvijajo se po vsem svetu iz obstoječih tradicionalnih skupnosti ali kot na novo oblikovane, vsem pa je skupen cilj postati družbeno, kulturno, ekonomsko in ekološko trajnostna z zavestnim oblikovanjem in vedenjem svojih prebivalcev. Se pravi, da čim manj negativno vplivajo na naravno okolje. Kolektivna identiteta oziroma občutek »mi«, ki se razvija, pomaga pri trajnostni transformaciji, ugotavlja ameriška študija.⁴⁹ Ekovasi, analizirane v tej študiji, ponazarjajo, kako je mogoče poleg vedenjskih sprememb gojiti več vrednot. Global EcoVillage Network je v svojem letnem poročilu za leto 2017 navedel približno deset tisoč ekoloških skupnosti v 114 državah.⁵⁰ S sodelovanjem v lokalnih skupnostih v skladu z lokalnimi potrebami ljudje poskušajo ustvariti pravo ponastavitev, ki temelji na empatiji in razumu; navsezadnje se ideja vrača v srednjeveško skupnost, ki je bila bistvena komunalna gospodarska oblika do osemnajstega stoletja. Beseda izhaja iz stare norveške besede *almennigr*, kar pomeni »kar pripada vsem«. Tako je bilo skupno premoženje tisti del skupnostne lastnine, ki so ga lahko uporabljali vsi člani skupnosti. Že takrat so ljudje poskušali združiti skupnostno in ekološko razmišljanje. V svoji knjigi *Človeštvo*, Bregman navaja primere iz mnogih narodov, kako lahko resnična demokracija uspe, zlasti v tako manjših skupnostih, ko je prebivalcem dovoljeno, da se sami upravljajo.⁵¹ »Morda to ni udarna novica,« piše Bregman, »toda od takrat se je [srednjeveško] skupno premoženje spektakularno vrnilo.«⁵²

Ta razvoj ne preseneča Nizozemke Tine de Moor, saj »nas zgodovina uči,« piše profesor socialnega podjetja in institucij za kolektivno delovanje na Univerzi Erasmus Rotterdam, »da je človek v bistvu kooperativno bitje, *homo cooperans*.«⁵³ V an

v akademskem članku govori o »tihu revoluciji« in ponuja »Nov pogled na nastanek premoženja, cehov in drugih oblik korporativnega kolektivnega delovanja v zahodni Evropi«.54

O izjemnem pomenu, ki se pripisuje tej revoluciji, priča dejstvo, da je nekdanja ameriška profesorica politologije in svetovna voditeljica na področju okoljske ekonomije Elinor Ostrom (1933–2012) leta 2009 prejela Nobelovo nagrado za ekonomijo »za svoje analizo gospodarskega upravljanja, zlasti skupnega.«55 Ostromova je v govoru ob podelitvi Nobelove nagrade z naslovom »Onkraj trgov in držav: policentrično upravljanje zapletenih gospodarskih sistemov« pokazala, da skupnosti (skupno) delujejo kot tretja gospodarska sila, ki je ne gre podcenjevati, poleg države in trga.56 To pomeni, da v nasprotju z globalnim in centralno nadzorovanim razvojem potrebujemo lokalne rešitve za lokalne izzive. V nasprotju z grozečim in v nekaterih primerih naprednim razvojem enotne kulture po vsem svetu potrebujemo več kulturne raznolikosti, ne manj. To ekološko gibanje k bolj lokalni skupnosti, ki se je začelo desetletja pred sedanjo permakrizo, je dobilo izjemen zagon, kar bi mu lahko na koncu pomagalo pri prilagajanju po vsem svetu. Morda je seme kulturne revolucije.

Vendar, da bi to naravno osnovno gibanje (tj. pobude, ki prihajajo predvsem od zasebnikov in izhajajo tako rekoč od spodaj, sprva brez kakršne koli formalne organizacije) prevladalo nad diktatom tehokratov in postalo globalno vzdržen organizacijski model človeškega življenja, moramo poleg lokalno dragocene empatije vedno gojiti svojo usposobljenost za racionalno sočutje. To pomeni, da se vedno zavedamo, da imajo vsi ljudje (ne glede na to, kje živijo) enake osnovne človeške potrebe in interese kot mi. Od tod tudi naslov de Moorovega uvodnega predavanja na Univerzi v Utrechtu leta 2013, *Homo Cooperans. Institucije za kolektivno delovanje in [racionalno] sočutna družba* - s poudarkom nasočuten.57

V takšnih vaških skupnostih živijo ljudje, ki bi jih Auken v svoji viziji tehnokracije pod nadzorom umetne inteligence morda imela za pomilovanja vredne, ker so

da razmišljajo sami. Ne smilijo se mi, saj se mi zdi pomembno, da še smemo oziroma smo dolžni misliti s svojo glavo.

Morali bi si drzniti imeti več večgeneracijskih družin, ki živijo skupaj. Tradicionalna razširjena družina ima svoje prednosti: po eni strani ni potrebe po vrtcih in domovih za upokoјence, kar seveda prihrani denar; po drugi strani pa tako najmlajši kot najstarejši v družini dobijo prostor in omogočijo pomemben del dragocenega življenja v družinski skupnosti. Posledično so vsi družinski člani manj odvisni od super-očetovske države ali tehnokracije.

Seveda lahko tovrstno socialno sodelovanje in razširjeno družinsko sobivanje deluje tudi v urbanih skupnostih, če je volja. V tem kontekstu je zanimivo poročilo MIT o izstopu Toronta iz koncepta pametnega mesta:

»Pametno mesto je bilo morda prevladujoča paradigma urbanističnega načrtovanja v zadnjih dveh desetletjih. Izraz je prvotno skoval IBM v upanju, da bi lahko tehnologija izboljšala način delovanja mest, toda kot strategija za gradnjo mest je bila najuspešnejša v avtoritarnih režimih (Putin je oboževalec). Kritiki pravijo, da ponavadi spregleda pomen človeka pri iskanju tehnoloških rešitev. Tudi ko so bile arhitekturne upodobitve čudovite, je ideja pametnega mesta vedno imela težave. Besedna zveza sama po sebi nakazuje, da obstoječim mestom primanjkuje možganske moči, čeprav so jo – skozi človeško zgodovino — bili inkubatorji kulture, idej in intelekta.⁵⁸

S tem članek MIT nadalje opozarja na pravi problem, ki je, "da se zdi, da so pametna mesta s svojim poudarkom na optimizaciji vsega oblikovana tako, da izkoreninijo prav tisto, zaradi česar so mesta čudovita."

Navsezadnje »New York, Rim in Kairo (in Toronto) niso odlična mesta, ker so učinkovita: ljudi privlačijo nered, prepričljive in naključne interakcije znotraj divje raznolike mešanice ljudi, ki živijo v neposredni bližini. " Toda namesto tega so zagovorniki pametnih mest

"namesto tega sprejel zamisel o mestu kot nečem, kar je treba kvantificirati in nadzorovati." Lahko le upamo, da se bo več mest izogibalo tehnokratsko pametnemu konceptu, ki ljudem jemlje smisel za pamet in življenjski namen.

Vadba, spanje in čas

Področji vadbe in spanja v Hipokampalni antiindoktrinacijski formuli sta prav tako izjemnega pomena za hipokampalno nevrogenezo. Kot je navedeno v [poglavje 2](#), je samo ena ura hoje na dan dovolj, da spodbudi potrebne hipokampalne rastne hormone in na koncu spodbudi zdrav spanec. Tisti, ki na primer vrtnarijo v okviru skupnostnega projekta, ne dobijo le dovolj telesne vadbe, temveč sebi in svoji družini zagotovijo netretirano, doma pridelano sadje in zelenjavo ter tako ekološko poskrbijo za zdravo prehrano. Težko je ubiti več ptic na en mah. Takšna kombinacija različnih področij formule seveda tudi prihrani veliko časa in je glavni razlog, zakaj so naši paleolitski predniki najverjetneje manj delali in imeli več prostega časa kot mi. To se še danes vidi v lovsko-nabiralskih družbah.⁵⁹

Prehrana

O možganom prijazni prehrani je mogoče napisati cele knjige, kot sem naredil jaz in mnogi drugi. Vendar pa je treba takšno prehrano omogočiti vseljude, ki trenutno naseljujejo naš planet in bodo še naprej, če želimo prenehati uničevati naravo in jo hkrati obnavljati. Vemo, kot poroča v [poglavje 2](#), da ni več dovolj rib in s tem premalo vodnih omega-3 maščobnih kislin, da bi vsem ljudem zagotovili zdrav telesni in duševni razvoj ter da bi bili vsi zdravi do visoke starosti. Eno rešitev ponuja *Revolucija olja alg*, ena od mojih knjig, v kateri opisujem izvedljiv način za rešitev tega globalnega problema.⁶⁰ Na ekološko neoporečen način bi lahko uporabili mikroalge za proizvodnjo bistvenega

vodne maščobne kisline za svetovne potrebe, hkrati pa odpraviti okolju uničujoč obsežni ribolov.

Ker obstajajo dobri veganski viri za vsa druga bistvena mikrohranila (vitamine in elemente v sledovih), brez katerih ne moreta niti hipokampus niti naš celoten organizem, je edino preostalo prehransko vprašanje, kako lahko vsem ljudem zagotovimo dovolj makrohranil v enako okolju prijazni obliki. prijazen način. Odkrito povedano, žuželke kot alternativni vir beljakovin tovarniško gojenemu mesu ne pridejo v poštev, čeprav ga je Evropska komisija (EU) odobrila za več vrst žuželk.⁶¹ Izvor tega ekološko in zdravstveno vprašljivega razvoja, ki je zdaj zapisan v zakonodaji EU in bo po raziskavi leta 2022 pokvaril apetit približno 80 odstotkom Nemcev, je WEF s svojo podnebno agendo. Kot je *New York Post* poročila: »Opozorila, kot je 'izumrtje velikega dela našega svetovnega prebivalstva', so se delila iz središča in hrošči so se postopoma zagovarjali kot ena od rešitev za podnebno krizo«—kot alternativni vir beljakovin tovarniško gojenemu mesu.⁶² Ker pa žuželke potrebujejo surovine za uspevanje, se te vedno le delno pretvorijo v živalske beljakovine. To ne more biti razumna pot, zlasti ker obstaja veliko razumnih alternativ.

Med vsemi makrohranili, ki nam zagotavljajo energijo, so med drugim najpomembnejše beljakovine, saj lahko naš organizem iz njih sintetizira tako sladkorje kot tudi maščobne kisline. Nasprotno pa to deluje le v omejenem obsegu ali pa sploh ne deluje z esencialnimi aminokislinami (na kratko EAA). Te moramo vnesti s hrano, da lahko telesu zgradimo lastne beljakovine. Količina EAA v viru beljakovin je torej ključna. Pri primerjavi živil je torej smiselno gledati ne le na količino beljakovin, temveč predvsem na vsebnost EAA. To je zelo primerno tudi za primerjalno vrednotenje ekološkega odtisa proizvodnje ali vira beljakovin.⁶³ Avtor: *odtis*, ne mislim le na ogljikov dioksid, ki je predmet posebne politične pozornosti, ampak tudi na porabo vode, potrebo po kmetijskih zemljiščih in dolžino transportnih poti.

Preprosta in veganska alternativa živalskemu mesu, ribam in žuželkam so stročnice, kot so leča, grah in fižol. Mnogi so bogati z beljakovinami, ki so bogate tudi z EAA. Vendar nepremagljiv v smislu ekološke vrednosti, kot je prikazano v moji knjigi *Revolucija olja alg*, so enocelične mikroalge. Z njimi bi lahko oskrbovali vse ljudi na svetu brez izjeme. Primer zelo nezahtevne, robustne in izjemno hranilno bogate mikroalge je *Nannochloropsis oculata* (*Nannona* kratko). To enocelično rastlino bi lahko gojili tako rekoč povsod, tudi v krajih na svetovnem jugu, kjer danes vlada lakota. Primerjava s konvencionalno proizvodnjo mesa je impresivna: za proizvodnjo enega kilograma EAA iz govejega mesa potrebujemo približno 148.000 litrov sveže vode. *Nanno*, po drugi strani pa potrebuje le 20 litrov vode, kar je faktor 7400.⁶⁴ Glede na vse večje pomanjkanje sveže vode po vsem svetu bi bil to ogromen prihranek. Bistvena razlika je tudi v zahtevah po zemljiščih: za pridelavo enega kilograma EPK iz govejega mesa potrebujemo približno 125 kvadratnih metrov rodovitne zemlje, medtem ko *Nanno* zahteva le 1,5 kvadratnih metrov zemlje. Ker mikroalga raste v s soncem oblitih steklenih posodah, ne zavzema dragocene kmetijske površine, zato bi lahko njena mikro- in makrohranila proizvajala celo v puščavskih območjih. Če je celoten potencial mikroalg, kot je npr *Nannobi* bilo mogoče ustaviti krčenje gozdov za ustvarjanje novih kmetijskih zemljišč in namesto tega ponovno zasaditi drevesa. Ne puščajo niti ogljikovega odtisa; nasprotno, mikroalge se hranijo neposredno z ogljikovim dioksidom in celo zmanjšujejo koncentracijo tega plina v ozračju, govedoreja pa ravno nasprotno s sproščanjem metana in ogljikovega dioksida.⁶⁵ Ne nazadnje, *Nanno* vsebuje tudi veliko drugih dragocenih mikrohranil - in kar ni mogoče zaužiti, zagotavlja dragocen humus. Zaradi vseh teh razlogov bi lahko prihodnost pripadala temu trajnostnemu načinu pridelave veganske hrane.

Namen v življenju

Ta vojna je vojna za znanje, v kateri s svojimi narativi skušajo zmagati tehnokrati. Od tod cenzura, blatenje alternative

interpretacije in njihovi interpreti ter norost, da človek vitamina D ne potrebuje več niti v stanju pomanjkanja (kontradikcija sama po sebi). Zato je prvi korak k zmagi v tej vojni razkritje očitnih napak v pripovedih. Toda to je mogoče storiti le s sprejetjem dejstva, da je bistveni vidik človeškega življenja pridobivanje hipokampalnih izkušenj in uporaba izkustvenega znanja za zaščito sebe in tistih, ki so nam zaupani v varstvo (glejte tudi »Evolucija babice« [vpoglavje 2](#)). Novo znanje ima tudi moč, da naredi razliko z boljšimi odločitvami. Vendar to od nas zahteva kritičnost in iskanje alternativnih perspektiv in virov informacij. Najboljši vir so znanstveni dokazi. Znanost pa ni stabilen vir nedvomnega znanja, ker je včasih pod vplivom sekundarnih interesov. Vemo celo, da velik del aktivnih raziskav ne daje pravih in zanesljivih objav, kot je že leta 2005 razložil grško-ameriški zdravstveni znanstvenik John PA Ioannidis (eden najbolj priznanih svetovnih statistikov) v svojem članku »Zakaj večina objavljenih raziskav. Ugotovitve so napačne.«⁶⁶

Gospodarski interesi raziskovalce pogosto premamijo, da delajo usluge svojim financerjem v industriji, v škodo vseh nas.

Po predavanju o tej problematiki so me nekoč vprašali, kako se lahko laik v teh okoliščinah sploh informira, če ne želi nasedati pogosto enostranskim (lahko tudi zmotnim) raziskavam in njihovi interpretaciji tehnokratske propagande. To je res težko. Edina možnost, ki jo vidim, je, da poiščem informacije pri raziskovalcih, neodvisnih od panoge, da dobim raznoliko mnenje o temi. Tudi to zahteva določeno mero zaupanja, saj dandanes nihče ne more biti strokovnjak za vse, pa tudi nekaj časa vzame – a se izplača, kot vem iz lastnih izkušenj.

Na primer, v nekaterih mojih prejšnjih knjigah sem omenil podnebne spremembe, ki jih je povzročil človek. Povsem nepremišljeno sem sprejel mnenje, ki so nam ga naši mainstream mediji in izbrani strokovnjaki predstavljali desetletja. Ko me je več bralcev opozorilo na to in mi priporočilo znanstvene študije in knjige podnebnih strokovnjakov, ki seveda nimajo besede v javnih medijih, sem v tem pogledu spoznal napako svoje lahkovernosti. Zaradi stopnje COVID-19 sem se bolj zavedal dejstva, da je

Mainstream medijem ne gre povsem zaupati, vendar so me le ti bralci spodbudili k iskanju alternativnih interpretacij na tem drugem področju (čeprav se zdi, da sta zadevi tesno povezani). Ker prave podnebne razprave v tem smislu ni, sem bil presenečen, ko sem prvič našel informacije zunaj javnega diskurza, ki so se zdele precej verjetne in vredne razprave. Prišel sem do zaključka, da tistega malo časa, ki ga ima človek za informiranje, ne bi smeli porabiti za propagandne novice osrednjih medijev, temveč za iskanje in analizo alternativnih informacij. Res je, da ni vse zlato, kar se sveti, vendar boste vsaj našli več hrane za razmišljanje in manj strahu.

Novice prikrajšane

"Predstavljajte si, da novice prihajajo in nihče ne gleda," piše nemški strokovnjak za komunikacije Michael Meyen v reviji *ViER* (kar pomeni "štirje"), v zvezi s pravim novinarstvom, četrto oblastjo v državi.⁶⁷ Meyen se v svojem članku sklicuje na študijo Univerze v Zürichu, ki je pokazala, da 38 odstotkov Švicarjev noče poslušati osrednjih novic in zato velja, da so premalo preskrbljeni z informacijami vodilnih medijev. Po sporočilu za javnost Univerze v Zürichu je to "problematično za demokracijo, ker ljudi, ki so premalo obveščeni o novicah, manj zanima politika, manj sodelujejo v političnem procesu in manj zaupajo političnim institucijam."⁶⁸ A to ni čisto res, saj še vedno približno sedem minut na dan iščejo informacije, čeprav iz alternativnih virov na spletu, in s tem rušijo interpretativno avtoriteto vodilnih medijev.

S svojim alternativnim znanjem že vplivajo na volitve v Švici, kjer večinoma glasujejo proti tistemu, za kar bi mainstreamovski mediji želeli, da jih volijo. Na primer na referendumu o prepovedi oglaševanja tobaka februarja 2022, kjer so "prikrajšani za novice" prevesili tehtnico, kot poroča Meyen. Sedem minut a

dan ni veliko, je pa dovolj, da na spletu najdeš kakšno koristno informacijo, ki ni prišla v časopise, vsaj dokler ima cenzura še meje. Seveda ni dvoma, da lahko na internetu berete neumnosti. A kot vemo, v časopisih ni bistveno bolje, sicer ne bi prišlo do selitve stran od mainstream novic. Postati moraš novinar svojega znanja in pogledati vsaj dva ali tri različne vire, prebrati ali poslušati različna mnenja in jih s svojim umom razvrstiti, kajti, kot pravi Meyen, »novinarstvo je mrtvo. Umrlo je s COVID-19 ali zaradi njega po dolgem razpadanju. Še pred tem je bila četrta sila hudo bolna, onemogla in okužena s politiko na industrijsko kapnico. Virus je bolniku le zadal zadnji udarec. V svojem propadu se glavni mediji do smrti borijo z vsemi, ki bi lahko prevzeli njihovo delo. Je prepovedano, blateno, cenzurirano in izbrisano. Tisti, ki postavljajo napačna vprašanja, so utišani.«⁶⁹

celo *prej*ob začetku pandemije COVID-19 in spremljajočem pospešenem padcu novinarske kakovosti, je Bregman izrazil mnenje, da se moramo izogibati osrednjim novicam, saj nam mediji ne služijo in ljudi delijo, namesto da bi jih združevali: »Gledanje večernih poročil lahko pusti počutite se bolj usklajeni z realnostjo, a resnica je, da to izkrivlja vaš pogled na svet. Novice ponavadi posplošujejo ljudi ... Še huje, novice se osredotočajo na slaba jabolka.«⁷⁰In Bregman vidi isto težavo pri družbenih medijih: »Kar se začne kot nekaj nasilnežev, ki na daljavo bruhata sovražni govor, algoritmi potisnejo na vrh naših virov na Facebooku in Twitterju. Te digitalne platforme služijo svoj denar z izkoriščanjem naše negativne pristranskosti in prinašajo večje dobičke čim slabše se ljudje obnašajo.« Ne samo, da se s tem ustvari napačna podoba človeštva, ampak se nam daje tudi enostranska slika o nevarnosti in možnih rešitvah. Poleg tega nam vzame preveč dragocenega življenjskega časa, da predelamo te neumnosti. In kar je še huje, zaradi tega zbolimo duševno.⁷¹

Namen vseživljenjskega širjenja našega znanja, ki nam ga omogoča zdrav hipokampus, je, da novo pridobljeno, smiselno znanje implementiramo v lastno življenje in ga posredujemo drugim. To je še posebej pomembno v tej trajajoči vojni proti naši duševni svobodi. Delite znanje s tistimi, ki se že borite na naši strani in predvsem s tistimi, ki jih je treba še prepričati. Tu so potrebna moč in več funkcij hipokampusa, vendar bi moralo biti vredno. Po podatkih nadzorne plošče o cepljenju nemškega zveznega ministrstva za zdravje do 8. aprila 2023 okoli 18,4 milijona ljudi v Nemčiji še ni bilo »cepljenih« proti COVID-19.⁷² To ustreza 22,1 odstotka nemškega prebivalstva, ki je očitno zdržalo prizadevanja za indoktrinacijo in se ni spreobrnilo v vero v sveto cepljenje (čeprav se nekateri »cepljeni« ljudje dejansko niso spreobrnili, ampak so se zaradi različnih razlogov čutili prisiljene k cepljenju). Presenetljivo je, da to ustreza 23 odstotkom subjektov v eksperimentu skladnosti Solomona Ascha, ki so ignorirali lažno mnenje skupine in ne resnico (glejte »Skladnost za vsako ceno« v [poglavje 4](#)). Vendar pa je bil pritisk na prilagajanje, ki je vključeval le presojo o dolžini črte, veliko manjši od pritiska na »cepljenje«, kjer so bili vložki za neskladno vedenje, kot je svoboda, veliko višji – zaradi česar je bil ta visok odstotek vseh bolj presenetljivo!

Predpostavimo še, da podoben odstotek ljudi počasi, a zanesljivo spoznava, da so bili slabo izigrani in odpadajo od vere ali pa so že odpadli. To domnevo podpira dejstvo, da je po podatkih nemške nadzorne plošče o cepljenju samo 62,6 odstotka cepljenih prejelo prvo obnovitveno cepivo in samo 15,2 odstotka cepljenih drugo obnovitveno cepivo. To pomeni, da se že zdaj, ko to pišem spomladi 2023, več kot polovica ljudi morda že zaveda, da pri tej zdravstveni diktaturi nikoli ni šlo za varovanje njihovega zdravja. In vsaj del te skupine bi moral biti dovzeten za širše posredne dokaze, ki sem jih predstavil tukaj in ki kažejo, da je šlo bolj za indoktrinacijo kot del načrta za velik preobrat. Z veliko sreče bo, upajmo, vedno večja žirija dosegla

potrebno kritično maso (ki ni nujno, da je večina vseh ljudi), da bi obravnavali obstoječe težave in uskladili družbeni razvoj s stebri vrste primerne življenja in zdravja hipokampus za vse. Zdaj je treba sporočiti, da se vsi soočamo z veliko in izjemno akutno nevarnostjo, da bomo po končanem preobratu živeli v totalitarnih razmerah ali da nam bodo vladali ljudje in njihovi strojni ter digitalni sluge, ki so stopili čez trupla in najverjetneje nadaljevati s tem, da bi pridobili ali obdržali moč.

Če predpostavimo, da lahko vsak od teh kritičnih ljudi informira ali prepriča le še enega ali dva v svojem okolju, se bo situacija hitro spremenila v našo korist. Tisti, ki želijo ustvariti raznoliko kulturo medsebojnega razumevanja in sobivanja, bi lahko zmagali na vseh političnih volitvah s teoretično možnimi 50 do 75 odstotki, seveda ob predpostavki, da obstaja stranka, v katero se še niso infiltrirali JGL ali drugi emisarji drugi strani in se tako izkaže za dejansko izvoljivega. Težava predstavniške demokracije je, da so politiki zavezani le svoji »vesti«, ne pa obljubam, na podlagi katerih so bili izvoljeni. Če bi nastala nova stranka, bi se njeni člani morda lahko zavezali empatično-racionalnemu humanizmu in tako z uporabo zdrave empatije in razumskega sočutja naslovili vse izzive naše družbe. Toda tudi brez skupne stranke bi lahko milijoni pogumnih ljudi korakali kot ljudsko gibanje za uveljavitev svojih človeških idealov in tako nagnali strah v srca še vedno vladajočih marionet tehnokratov. Nič ni tako nevarno oblastnikom kot javno mnenje!

Vendar je za pozitivne spremembe bistvenega pomena izhod iz cone udobja. Zahteva nekaj psihične moči in vključuje tudi določena tveganja, zato potrebujemo državljanski pogum. A ne gre drugače, kot da ukrepamo, če želimo ubežati opisani distopiji. Ne pozabite, nenehno kapljanje obrabi kamen. Če se prenehamo izogibati neprijetnim pogovorom in namesto tega jasno povemo nevarnost, ki nam grozi, imamo dobre možnosti za uspeh. Nismo odvisni od metodologije indoktrinacije in manipulacije, lahko pa prepričamo s trdnimi dejstvi, da se takšni vplivi dogajajo. Nočemo, da ljudje verjamejo v karkoli

posebno; temveč bi moral vsak sam razviti svojo perspektivo in nato spoznati, da je ravno to tisto, kar v sedanjem sistemu ni zaželeno. Posledično bodo razumeli, da lahko uspemo le, če se skupaj zavzemamo za globoko pravico do individualnosti in zaščito osnovnega predpogoja za razvoj močnih, neodvisnih osebnosti. Pri tem moramo verjeti tudi v uspeh in predvsem vase, v prepričanje, da bosta sodelovalna moč in družbena zmožnost človeške narave premagala tehnokratske mehanizme zatiranja, tako duhovnega kot materialnega. Ta vera v moč naše lastne narave se začne s preprostim, a daljnosežnim spoznanjem, da ne potrebujemo genetskega »cepljenja«, da bi se uspešno zaščitili pred respiratornimi virusi. Ponotranjimo lahko, da so takšne okužbe dihal običajno nenevarne, če smo ustrezno preskrbljeni z mikrohranili. Lahko se zanesemo na svojo naravno imunost in se ni treba izpostavljati takšnemu »cepljenju« s stranskimi učinki.

Naš organizem je visoko učinkovit proizvod milijard let evolucijske optimizacije. Naši možgani dosegajo svojo največjo učinkovitost, dani na smiselno življenje, primerno vrsti. In tako kot se naš imunski sistem brani pred virusnimi napadi, se bodo naši možgani spopadali s tehnokratskimi šepeti. Navsezadnje to ne bo prvi miselni prijem, ki ga je človeštvo zlomilo. To lahko stori znova - vendar le, če se združimo!

Zaključne opombe

Človek je kot vsako drugo živo bitje fantastičen produkt evolucije. Vendar smo ljudje za razliko od enoceličnih kvasovk in mikroalg sposobni samorefleksije, empatije, racionalnega sočutja in učenja. Ta prednost pa lahko hitro postane slabost: kot smo videli, ves kulturni (ne)razvoj temelji na zlorabi posameznih skupin, večinoma tako imenovanih elit, teh pozitivnih lastnosti za razvoj svoje moči. . Bregman piše: »Pravzaprav bi lahko na celotno evolucijo civilizacije gledali kot na zgodovino vladarjev,

nenehno snovali nove utemeljitve [pripovedi] za svoje privilegije.«⁷³ Najbolj usodna pripoved, s katero je bil indoktriniran človek, je, da je usodna aberacija narave. Toda to preprosto ni res in škoda bi bilo, če bi ljudje izginili z zemlje, pojasnjuje filozof Michael Schmidt-Salomon, saj »biološki in kulturni razvoj naše vrste kaže, da imamo potencial, da postanemo vedno boljši, vse bolj 'humano'.«⁷⁴»Bolj humano« je v smislu, da se vračamo k svojemu še vedno nepristranskemu pogledu na svet, preden smo podlegli kulturni indoktrinaciji.

Konec koncev nimamo druge izbire, kot da se upremo vsiljevanju določenega pogleda na svet, čas pa je bistvenega pomena. Če se tega vprašanja ne lotimo, se bo zgodilo, kot je nekoč zamislil francoski romanopisec in novinar George Bernanos (1888–1948): »Potem za naše izumrtje ne bo kriva krutost, še manj pa ogorčenje, ki ga vzbuja krutost, ali maščevanje in maščevanje, ki bo zraslo iz tega ... ampak šibkost, pomanjkanje odgovornosti sodobnega človeka, njegovo lažno podložno sprejemanje vsakega ukaza od zgoraj.«⁷⁵Bernanos nadaljuje: »Grozote, ki smo jih videli, še večje grozote, ki jih bomo zdaj videli, niso znaki, da je upornikov, nepokornih, neukrotljivih moških vse več po vsem svetu, temveč da nenehno narašča število ubogljivi, ubogljivi možje.«

Zato moramo premisliti, ali se bomo kot družba razvijali na način, ki ohranja našo individualnost in naše okolje. Če tega ne storimo, bodo drugi uresničevali svoje vizije, a diametralno nasprotne našim interesom. *topolikriza*, kot WEF poimenuje trenutno stanje, v katerem se nahaja celotno človeštvo, je naša velika priložnost, da naredimo kulturni korak, ki se začne z novo podobo človeške narave in v nasprotju z vizijo Velike ponastavitve vključuje pristno evolucija človeškega sobivanja. Pri tem bi morali razumeti, da je človeška narava v osnovi dobra in da bi morala družba prihodnosti temeljiti na tej predpostavki. Ta sprememba odnosa bi močne stala veliko njihove moči nad nami, prav tako pa bi naše življenje postalo veliko bolj prijetno. Naša usoda in naše vrednote so v naših rokah. Če sledimo načelu človekove avtonomije in

če ga implementiramo v svoje življenje, bomo postali močnejši in skupaj se bomo lahko podali v novo kulturo sodelovanja, popolnoma obzirnega sobivanja, ki spoštuje realnost naših naravnih potreb in okolja. Zato še vedno obstaja možnost, da se bo vse dobro končalo.

KONČNE OPOMBE

UVOD

- 1 Elizabeth Flock, "Curveball, človek, ki je lagal o OMU, pride čist," *Washington Post*, 3. april 2012, https://www.washingtonpost.com/blogs/blogpost/post/curveball-man-who-lied-about-wmds-comes-clean/2012/04/03/gIQAUdditS_blog.html.
- 2 TJ Dunning, *Sindikati in stavke: njihova filozofija in namera* (London: samozaložba, 1860), 36, <https://archive.org/details/tradesunionsstri00dunnrich/page/n3/mode/2up?view=theater>. Svetovni gospodarski forum, *Poročilo o globalnih tveganjih 2023*, 18. izd. (Ženeva: Svetovni gospodarski forum, januar 2023), 35, https://www3.weforum.org/docs/WEF_Global_Risks_Report_2023.pdf.
- 4 »How WHO Is Funded«, Svetovna zdravstvena organizacija, dostopno 28. aprila 2023, <https://www.who.int/about/funding>. »'Velika ponastavitev': Wie das Wef ins Zentrum aller Verschwörungstheorien Geriet,« *Handelszeitung*, 20. november 2020, <https://www.handelszeitung.ch/politik/the-great-reset-wie-das-wef-inszentrum-aller-verschwörungstheorien-geriet>.
- 6 Kraljeva družina, »#The Great Reset«, 3. junij 2020, YouTube video, 1:56, <https://www.youtube.com/watch?v=hRPQqfwwuhU>.
- 7 Chloe Taylor, »Križa zaradi koronavirusa predstavlja 'zlato priložnost' za ponovni zagon gospodarstva, pravi princ Charles,« CNBC, 3. junij 2020, <http>

- s://www.cbc.com/2020/06/03/prince-charles-covid-19-a-golden-opportunity-to-reboot-the-economy.html.
- 8 Aaron Wherry, »The 'Great Reset' Reads Like a Globalist Plot with Some Plot Holes,« CBC, 27. november 2020,<https://www.cbc.ca/news/politics/great-reset-trudeau-poilievre-otoole-pandemic-covid-1.5817973>; Globalne novice, »Koronavirus: Trudeau na konferenci ZN pravi, da je pandemija ponudila 'priložnost za ponastavitev'«, 29. september 2020, YouTube video, 6:11, <https://www.youtube.com/watch?v=n2fp0Jeyjvw>.
  - 9 »Scholz Kündigt Grössten Umbruch Seit 100 Jahren an—und Sagt: 'Danke, Frau Doktor Merkel,'« *Stern*, 15. december 2021, <https://www.stern.de/politik/deutschland/kanzler-olaf-scholz-stimmt-deutschlandauf-groessten-umbruch-seit-100-jahren-ein-31424536.html>.
  - 10 Philipp Saul, "Dieser Grosse Umbruch Wird Gut Ausgehen," *Süddeutsche Zeitung*, 16. marec 2023, <https://www.sueddeutsche.de/politik/scholz-eu-bundestag-1.5769999>. "Velika ponastavitev," *Handelszeitung*.
  - 11
  - 12 Klaus Schwab in Thierry Malleret, *COVID-19: Velika ponastavitev* (Ženeva: Forum Publishing, 2020).
  - 13 Evropska komisija, »Health-EU Newsletter 240—Focus«, Evropska unija, 12. september 2019, https://health.ec.europa.eu/other-pages/basic-page/health-eu-newsletter-240-focus_en.; »Johns Hopkins Center for Health Security, World Health Forum in Bill & Melinda Gates Foundation gostijo vajo pripravljenosti na pandemijo v živo,« Business Wire, 16. oktober 2019, <https://www.businesswire.com/news/home/20191016005962/de/>.
  - 14 Mattias Desmet, *Psihologija totalitarizma* (White River Junction, VT: Chelsea Green Publishing, 2022), naslovno besedilo.
  - 15 John Mac Ghlionn, "Amerika je v stanju paralize množičnega oblikovanja," *Gledalec*, 8. januar 2022, <https://spectatorworld.com/topic/america-state-mass-formation-paralysis/>.
  - 16 Francis Crick in Christof Koch, "Okvir zavesti", *Naravoslovna nevroznanost* 6, št. 2 (februar 2003): 119–26, <https://doi.org/>

10.1038/n0203-119.

- 17 Ida Auken, »Dobrodošli v 2030. Ničesar nimam, nimam zasebnosti in življenje še nikoli ni bilo boljše«, Svetovni ekonomski forum, 11. november 2016, <https://web.archive.org/web/20161125135500/https://www.weforum.org/agenda/2016/11/shopping-i-can-t-really-remember-what-that-i-s>.
- 18 Agnieszka Golec de Zavala, »Kolektivni narcizem in zadovoljstvo v skupini sta povezana z različnimi čustvenimi profili in psihološkim blagostanjem,« *Meje v psihologiji* 10 (14. februar 2019): 203, <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2019.00203>; Aline Vater, Steffen Moritz in Stefan Roepke, »Ali obstaja epidemija narcizma v sodobnih zahodnih družbah? Primerjava narcizma in samospoštovanja v vzhodni in zahodni Nemčiji,« *PLoS One* 13, št. 1 (januar 2018): <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0188287>.
- 19 »Kako zagotoviti, da bodo koristi 'ustvarjalnega uničenja' deležni vsi,« Svetovni gospodarski forum, 31. avgust 2021, <https://intelligence.weforum.org/monitor/latest-knowledge/5f148e06f3e14966b999ad8db09d670e>.
- 20 Aldous Huxley, *Pogumen nov svet*, <https://www.studocu.com/en-us/document/caldwell-university/intro-to-philosophy/huxley-brave-new-world/11540325> str. 51.

POGLAVJE 1

- 1 Michael Nehls, *Das Erschöpfte Gehirn: Der Ursprung Unserer Mentalen Energie—und Warum Sie Schwindet—Willenskraft, Kreativität und Fokus Zurückgewinnen* (München: Heyne Verlag, 2022). Klaus Schwab in Thierry
- 2 Malleret, *COVID-19: Der Grosse Umbruch* (Ženeva: Svetovni gospodarski forum, 2021).
- 3 Ida Auken, »Dobrodošli v 2030. Ničesar nimam, nimam zasebnosti in življenje še nikoli ni bilo boljše«, Svetovni ekonomski forum, 11. november 2016, <https://web.archive.org/web/20161125135500/https://www.weforum.org/agenda/2016/11/shopping-i-can-t-really-remember-what-that-i-s>.

rum.org/agenda/2016/11/shopping-i-can-t-really-remember-what-that-i-s.

- 4 CE Nyder, *Mladi svetovni voditelji: Die Saat des Klaus Schwab* (Rottenburg, Nemčija: Kopp Verlag, 2022), 10.
- 5 George Orwell, *1984* (New York: Penguin Books, 1982). Prvič objavljeno leta 1949 pri Secker & Warburg (London).
- 6 Nicoletta Lanese, »Znanstveniki načrtujejo algoritem, ki 'bere' misli ljudi iz posnetkov možganov,« *LiveScience* (spletna stran), 24. oktober 2022, <https://www.livescience.com/algorithm-mind-reading-from-fmri>. Yu
- 7 Takagi in Shinji Nishimoto, »Rekonstrukcija slike visoke ločljivosti z modeli latentne difuzije iz dejavnosti človeških možganov,« *bioRxiv* (v prihodnje). <https://www.biorxiv.org/content/10.1101/2022.11.18.517004v2>.
- 8 JD Rucker, »Elon Musk je nekdanji mladi globalni voditelj Klause Schwaba WEF«, 16. april 2022, v *America Out Loud Podcast Network, podcast*, <https://www.imdb.com/title/tt20309596>.
- 9 Tim Urban, "Neuralink in čarobna prihodnost možganov," *Počakaj, ampak zakaj* (spletna stran), 20. april 2017, <https://waitbutwhy.com/2017/04/neuralink.html>.
- 10 Schwab in Malleret, *COVID 19*. <https://www.youtube.com/watch?v=iPJqOBSrBDU>. Objavljeno 28. junija 2022, odstranjeno iz YouTubea; zvočno različico pa najdete tukaj: [https://kaisertv.de/2022/06/28/wer- Vitamin-D-nimmt-braucht-keine-impfung-dr-michael-nehls-im-gesprach/\(56:27\)](https://kaisertv.de/2022/06/28/wer- Vitamin-D-nimmt-braucht-keine-impfung-dr-michael-nehls-im-gesprach/(56:27))
- 11 William B. Grant et al., »Dokazi, da bi dodajanje vitamina D lahko zmanjšalo tveganje za okužbe in smrt zaradi gripe in COVID-19,« *Hranila* 12, št. 4 (april 2020): 988, <https://doi.org/10.3390.nu12040988>.
- 12 Ashu Rastogi et al., »Kratkoročno dopolnjevanje visokih odmerkov vitamina D za bolezen COVID-19: randomizirana, s placebom nadzorovana študija (študija SHADE),« *Podiplomski medicinski vestnik* 98, št. 1156 (februar 2022): 87–90, <https://doi.org/10.1136/postgrad-medj-2020-139065>.

- 14 Hermann Brenner in Ben Schöttker, »Pomanjkanje vitamina D je lahko vzrok za skoraj devet od desetih smrti zaradi covid-19: čas je za ukrepanje. Komentar na: 'Pomanjkanje vitamina D in izid pri bolnikih s COVID-19.' "Hranila" 12, št. 12 (december 2020): 3642, <https://doi.org/10.3390/nu12123642>.
- 15 Lorenz Borsche, Bernd Glauner in Julian von Mendel, »Tveganje umrljivosti za COVID-19 je obratno povezano s statusom vitamina D3 in stopnjo umrljivosti, ki je blizu ničle, bi teoretično lahko dosegli pri 50 ng/mL 25(OH)D3: rezultati sistematičnega Pregled in metaanaliza," Hranila 13, št. 10 (oktober 2021): 3596, <https://doi.org/10.3390/nu13103596>.
- 16 Marta Entrenas Castillo et al., »Učinek zdravljenja s kalcifediolom in najboljše razpoložljive terapije v primerjavi z najboljšo razpoložljivo terapijo na sprejem v enoto intenzivne nege in umrljivost med bolniki, hospitaliziranimi zaradi COVID-19: Pilotna randomizirana klinična študija,« *Journal of Steroid Biochemistry and Molecular Biology* 203 (oktober 2020): 105751, <http://doi.org/10.1016/j.jsbmb.2020.105751>; Irwin Jungreis in Manolis Kellis, "Matematična analiza preskušanja s kalcifediolom iz Córdoba kaže na močno vlogo vitamina D pri zmanjševanju sprejemov hospitaliziranih bolnikov s COVID-19 na oddelkih za intenzivno nego," *medRxiv* (v prihodnje), <https://www.medrxiv.org/content/10.1101/2020.11.08.20222638v1>; Juan F. Alcala-Diaz et al., »Zdravljenje s kalcifediolom in bolnišnična smrtnost zaradi COVID-19: kohortna študija,« *Hranila* 13, št. 6 (junij 2021): 1760, <https://doi.org/10.3390/nu13061760>; Xavier Nogues et al., »Zdravljenje s kalcifediolom in rezultati, povezani s COVID-19,« *Revija za klinično endokrinologijo in metabolizem* 106, št. 10 (september 2021): 4017–27, <https://doi.org/10.1210/clinem/dgab405>.
- 17 Dr. Nehls, »Ist Vitamin D Völlig Unnütz? Eine Analyse,« 19. september 2022, YouTube video, 38:42, <https://www.youtube.com/watch?v=1PvkvfjqcSQ>; Akademie für Menschliche Medizin, "Corona und Vitamin D– Hilft das Sonnenhormon doch Nicht?! Prof. Dr. Jörg Spitz & Dr. Michael Nehls,« 5. avgust 2022, YouTube video, 45:43, <https://www.youtube.com/watch?v=fRQI8fXHCJE>.

- 18 Karl Lauterbach, Twitter, 8. september 2020,https://twitter.com/karl_lauterbach/status/1303266098901643266?lang=de.
- 19 "Karl Lauterbach Betont Wichtigkeit Allgemeiner Impfpflicht," *Zeit Online*, 8. januar 2022,<https://www.zeit.de/politik/deutschland/2022-01/corona-massnahmen-karl-lauterbach-allgemeine-impfpflicht>.
- 20 Michael Nehls et al., »Novi član družine proteinov Winged-Helix, moten pri golih mutacijah miši in podgan,« *Narava* 372, št. 6501 (3. november 1994): 103–7,<https://doi.org/10.1038/372103a0>; Michael Nehls et al., "Dva genetsko ločljiva koraka v diferenciaciji timusnega epitelijskega tkiva," *Znanost* 272, št. 5263 (10. maj 1996): 886–89,<https://doi.org/10.1126/science.272.5263.886>. "Klaus Schwab: Bis 2026 Sollen Wir Alle Gechipt Sein," *Novice o tranziciji* (spletna stran), 10. maj 2021,<https://transition-news.org/bis-2026-sollen-wir-alle-gechipt-sein>.
- 22 "Digitaler Impfpass Immer Dabei: Schweden Lassen Sich Mikrochip unter die Haut Implantieren," *Stern*, 22. december 2021,<https://www.stern.de/gesellschaft/digitaler-impfpass--schweden-lassen-sich-mikrochip-implantieren-31446566.html>.
- 23 Združeni narodi, »Preobrazba našega sveta: Agenda 2030 za trajnostni razvoj«, dostopno 23. januarja 2023,<https://sdgs.un.org/publications/transforming-our-world-2030-agenda-sustainable-development-17981>; »Ziele der Agenda 2030,« Bundeskanzleramt, dostopno 6. maja 2023,<https://www.bundeskanzleramt.gv.at/themen/nachhaltige-entwicklung-agenda-2030/entwicklungsziele-agenda-2030.html>.
- 24 Skupina Svetovne banke, »Identifikacija za razvoj«, dostopno 23. januarja 2023,<https://www.worldbank.org/content/dam/Worldbank/Governance/GGP%20ID4D%20flyer.pdf>. "Digitaler Impfpass Immer Dabei," *Stern*.
- 25
- 26 Kevin McHugh et al., »Biokompatibilne bližnje infrardeče kvantne pike, dostavljene na kožo z obliži z mikroglami, zabeležijo cepljenje,« *Science Translational Medicine* 11, št. 523 (2019):<https://doi.org/10.1126/scitranslmed.aay7162>.

- 27 »Imunizacija: Osnove«, Center za nadzor in preprečevanje bolezni, dostopno 6. maja 2023, <http://web.archive.org/web/20210826113846/https://www.cdc.gov/vaccines/vac-gen/imz-basics.htm>. »Imunizacija:
- 28 Osnove«, Center za nadzor in preprečevanje bolezni, dostopno 16. januarja 2023, <https://www.cdc.gov/vaccines/vac-gen/imz-basics.htm>.
- 29 "Izrael upa, da bodo ojačevalci lahko preprečili novo blokado, ko bo učinkovitost cepiva proti covidu pojenjala," *Financial Times*, 23. avgust 2021, <https://www.ft.com/content/23cdbf8c-b5ef-4596-bb46-f510606ab556>.
- 30 Techno Fog [psevd.], »E-pošta CDC: Naša definicija cepiva je 'problematična'« *Reakcionar*, 2. november 2021, <https://technofog.substack.com/p/cdc-emails-our-definition-of-vaccine?justPublished=true>.
- 31 <https://www.studocu.com/en-us/document/caldwell-university/intro-tophilosophy/huxley-brave-new-world/11540325p>. 6. Prav tam, 13.
- 32
- 33 Prav tam, 14.
- 34 Prav tam, 14–15.
- 35 Prav tam, 249.
- 36 Prav tam, 247.
- 37 Ibid.
- 38 Prav tam, 103–104.
- 39 Prav tam, 30.
- 40 Prav tam, 16.
- 41 Prav tam, 42.
- 42 Prav tam, 264.
- 43 Prav tam, 245.
- 44 Prav tam, 51.
- 45 Richard Florida, *Velika ponovna zastavitev: kako bo gospodarstvo po zlomu spremenilo naš način življenja in dela* (New York: Harper, 2011), naslovno besedilo.
- 46 Gerry Allan, »Ali imamo 'ustvarjalno uničenje' ali preprosto 'uničenje?'« AI-eCoach (spletna stran), 12. julij 2022, <https://ai-ecoach>.

- com/do-we-have-creative-destruction-or-just-plain-destruction/. Michael
- 47 Maier, »Scholz Sagt Ukraine in Davos Deutsche Unterstützung Zu,«
Berliner Zeitung, 18. januar 2023,<https://www.berliner-zeitung.de/wirtschaft-verantwortung/scholz-pandemie-ist-nochnicht-vorbeili.308386>.
- 48 Cedric CS Tan et al., »Prenos SARS-CoV-2 z ljudi na živali in potencialna prilagoditev gostitelja«*Nature Communications* 13 (27. maj 2022):
<https://doi.org/10.1038/s41467-022-30698-6>. Wikispooks, sv "WEF/
- 49 Global Leaders for Tomorrow," nazadnje spremenjeno 24. marca 2023, 16:30,https://wikispooks.com/wiki/WEF/Global_Leaders_for_Tomorrow#Vladimir_Putin.
- 50 Wladimir Kaminer, »Jetzt Sitzt Sein Regime in der Falle,«*t-online*, 16. januar 2023,https://www.t-online.de/nachrichten/ukraine/id_100110824/militaerexperte-zu-moeglichem-kriegsende-putins-regime-sitzt-in-der-falle.html.
- 51 "WEF Young Global Leaders—die Liste der Deutschen Teilnehmer," *Poslovni voditelj*(spletna stran), 12. junij 2022,<https://www.business-leaders.net/wef-young-global-leaders-die-liste-der-deutschen-teilnehmer/>. Christian Spöcker
- 52 in Björn Widmann, »Kritik nach Ukraine-Äusserungen: Was Hat Baerbock Wirklich Gesagt?«*SWR3*(spletna stran), 3. september 2023,<https://www.swr3.de/aktuell/nachrichten/baerbockwaehler-ukraine-100.html>.
- 53 Florian Neuhann, »Hat Baerbock Russland den Krieg Erklärt?«*ZDF*(spletna stran), 26. januar 2023,<https://www.zdf.de/nachrichten/politik/annalena-baerbock-kriegserklaerung-ukraine-krieg-russland-100.html>. Arnaud
- 54 Boehman, "Zadeva za vojno proti podnebnim spremembam," *Bulletin of the Atomic Scientists*, 20. december 2021,<https://thebulletin.org/2021/12/the-case-for-going-to-war-against-climate-change/>.
- 55 "Britanski princ Charles pravi, da je ponastavitev koronavirusa nova priložnost za trajnost," Reuters, 3. junij 2020,<https://www.reuters.com/article/us-health-coronavirus-britain-royals-idUSKBN23A2AC>.

- 56 Klaus Schwab in Thierry Malleret, *Das Grosse Narrativ: Für eine Bessere Zukunft* (Ženeva: Forum Publishing, 2022), 102 (prevedel avtor).
- 57 <https://www.studocu.com/en-us/document/caldwell-university/intro-tophilosophy/huxley-brave-new-world/11540325>str.53 Prav tam, 250.
- 58
- 59 Naomi Wolf, *Telesa drugih: novi avtoritarci, COVID-19 in vojna proti človeku* (Fort Lauderdale, FL: All Seasons Press, 2022), 4.
- 60 Evropska komisija, »Health-EU Newsletter 240—Focus«, Evropska unija, 12. september 2019, https://health.ec.europa.eu/other-pages/basic-page/health-eu-newsletter-240-focus_en.
- 61 Meta, »Ohraniti ljudi varne in obveščene o koronavirusu«, Delo s partnerji iz industrije, 16. marec 2020, <https://about.fb.com/news/2020/12/coronavirus/#joint-statement>.
- 62 "Mark Zuckerberg," Forum mladih globalnih voditeljev, nd, <https://www.younggloballeaders.org/community?utf8=%E2%9C%93&q=Zuckerberg>.
- 63 Ernst Wolff, »Deutschlands Eliten Erhalten Ausbildung Beim WEF: Die Kaderschmiede des Klaus Schwab,« *Deutsche Wirtschaftsnachrichten*, 8. avgust 2021, <https://deutsche-wirtschafts-nachrichten.de/513721/Deutschlands-Eliten-erhalten-Ausbildung-beim-WEF-Die-Kaderschmiede-des-Klaus-Schwab>.
- 64 Wikispooks, sv "WEF/Young Global Leaders," nazadnje spremenjeno 24. marca 2023, 16:14, https://wikispooks.com/wiki/WEF/Young_Global_Leaders.
- 65 "Rajiv Pant," Svetovni gospodarski forum, dostopno 17. januarja 2023, <https://www.weforum.org/people/rajiv-pant>.
- 66 Forum mladih globalnih voditeljev, "Maja Kuzmanovic je bila leta 2006 imenovana za mlado globalno voditeljico," sporočilo za javnost, 9. januar 2006, https://libarynth.org/_media/wef-ygl_press_release.pdf.
- 67 "5 milijonov preklicanih kanalov YouTube, 5,6 milijona izbrisanih videoposnetkov," *Bangla* (Spletna stran), <https://digibanglatech.news/english/90149/>.

- 68 <https://www.studocu.com/en-us/document/caldwell-university/introtophilosophy/huxley-brave-new-world/1154032553>.
- 69 »Kaj delamo«, Project Syndicate, dostopno 17. januarja 2023, <https://www.project-syndicate.org/about>.
- 70 "George Soros," Svetovni gospodarski forum, dostopno 17. januarja 2023, <https://www.weforum.org/agenda/authors/georgesoros>. Peter Singer,
- 71 »Zakaj bi moralo biti cepljenje obvezno«, Project Syndicate, 4. avgust 2021, <https://www.project-syndicate.org/commentary/why-covid-vaccine-should-be-compulsory-by-peter-singer-2021-08>.
- 72 "Jim Smith," Svetovni gospodarski forum, dostopno 7. maja 2023, <https://www.weforum.org/agenda/authors/jim-smith>.
- 73 André Jasch, "Die Weltweite Einfluss von Bill Gates auf die Medien," *Deutsche Wirtschaftsnachrichten*, 29. junij 2022, <https://deutsche-wirtschafts-nachrichten.de/520644/Der-weltweite-Einfluss-von-Bill-Gates-auf-die-Medien>; Gerd Roettig, »Bill Gates als Heimlicher Medienmogul«, Telepolis (spletna stran), 20. november 2021, <https://www.telepolis.de/features/Bill-Gates-als-heimlicher-Medienmogul-6273016.html>.
- 74 Business Wire, »Johns Hopkins Center for Health Security, World Economic Forum and Bill & Melinda Gates Foundation Host-Streamed Pandemic Preparedness Exercise«, 16. oktober 2019, <https://www.businesswire.com/news/home/20191016005962/de/>; »Tabletop Exercise: Event 201«, Johns Hopkins Bloomberg School of Public Health, dostopno 27. februarja 2023, <https://www.centerforhealthsecurity.org/our-work/exercises/event201/>.
- 75 Alberto Mingardi, »'Der Stakeholder-Kapitalismus' Ist Nur für die Managerkaste ein Besserer Kapitalismus,« 20. januar 2021, <https://austrian-institute.org/de/blog/der-stakeholder-kapitalismus-ist-nur-fuer-die-managerkaste-ein-besserer-kapitalismus/>.
- 76 Marcel Fratzcher, »Milliardäre Sind die Pandemiegegner«, Zeit Online, 20. maj 2021, <https://www.zeit.de/wirtschaft/2021-05/vermoe>

- genskonzentration-corona-pandemie-ungleichheit-milliardaere-zunah reich-tum-aktienmarkt.
- 77 »Bidnov Build Back Better Agenda,« Američani za davčno poštenost, 18. oktober 2021, <https://americansfortaxfairness.org/issue/us-billionaires-wealth-surged-70-2-1-trillion-pandemic-now-worth-combined-5-trillion/>.
- 78 John Hopkins Center for Health Security, »Event 201 Pandemic Exercise: Segment Five, Hotwash and Conclusion«, 4. november 2019, YouTube video, 41:06, https://www.youtube.com/watch?v=0_FAjNSd58. Naprej do približno petih minut. "Namizna vadba", Johns Hopkins.
- 79 Hopkins.
- 80 Center za zdravstveno varnost, »Izjava o nCoV in naši pandemični vaji«, dostopno 24. januarja 2020, <https://centerforhealthsecurity.org/2020/statement-about-ncov-and-our-pandemic-exercise-0>. »VAERS COVID
- 81 Vaccine Adverse Event Reports,« OpenVAERS, <http://openvaers.com/covid-data>. Podatki so bili vzeti od 31. decembra 2021.
- 82 Agencija za raziskave in kakovost v zdravstvu, *Elektronska podpora za javno zdravje – sistem za poročanje o neželenih dogodkih pri cepivih (ESP:VAERS)* Rockville, MD: Ameriško ministrstvo za zdravje in socialne storitve, nd), <https://digital.ahrq.gov/sites/default/files/docs/publications/r18hs017045-lazarus-final-report-2011.pdf>
- 83 Katharina Röltgen et al., »Imunski vtis, širina prepoznavanja različic in odziv germinalnega središča pri okužbi in cepljenju s SARS-CoV-2 pri ljudeh.« *Celica* 185, št. 6 (25. januar 2022): 1025–40, <https://doi.org/10.1016/j.cell.2022.01.018>.
- 84 Michael Nehls, *Herdengesundheit: Der Weg aus der Corona-Krise und die Natürliche Alternative zum Globalen Impfprogramm* (np: Mentalna podjetja, 2022).
- 85 Margaret Menge, "izvršna direktorica življenjskega zavarovanja Indiana pravi, da se je število smrti med ljudmi, starimi od 18 do 64 let, povečalo za 40 %," *Santa Barbara News-Press*, 2. januar 2022, <https://newspress.com/indiana-life-insurance-ceo-says-deaths-are-up-40-among-people-ages-18-64/>; Kanal Alex Jones,

- »Smrti zaradi zavarovanja so se povečale za 40 % Ljudje, stari 18–64 let, Scott Davison OneAmerica Indiana,« 3. januar 2022, YouTube video, 1:09,<https://www.youtube.com/watch?v=Op6kKQzAoxc>.
- 86 Destatis, »1,06 Millionen Sterbefälle im Jahr 2022«, sporočilo za javnost, 10. januar 2023,https://www.destatis.de/DE/Presse/Pressemitteilungen/2023/01/PD22_012_126.html; Stephan Sander-Faes, »19 % Übersterblichkeit in Deutschland im Dez. 2022 im Vergleich zum Vorjahr (mit Nachtrag),« *Tkp*(blog),<https://tkp.at/2023/01/10/19-ueber-sterblichkeit-in-deutschland-2022/>.
- 87 Jakob Simmank, "Der Heimliche WHO-Chef Heisst Bill Gates," *Zeit Online*, 4. april 2017,<https://www.zeit.de/wissen/gesundheit/2017-03/who-unabhaengigkeit-bill-gates-film>.
- 88 Thomas Kruchem, »Die WHO am Bettelstab: Was Gesund Ist, Bestimmt Bill Gates«, 4. september 2020,<https://www.swr.de/swr2/wissen/who-am-bettelstab-was-gesund-ist-bestimmt-bill-gates-100.html>. »Eno zdravje«,
- 89 Svetovna zdravstvena organizacija, 21. september 2017,<https://www.who.int/news-room/questions-and-answers/item/one-health>. Peter F.
- 90 Mayer, »Enthüllt: WHO Will Änderungen der Internationalen Gesundheitsvorschriften Diese Woche in Geheimverhandlungen Beschliessen,« *Tkp*(blog), 10. januar 2023,<https://tkp.at/2023/01/10/enthuellt-who-will-aenderungen-der-internationalen-gesundheitsvorschriften-diese-woche-in-geheimverhandlungen-beschliessen/>. David M.
- 91 Herszenhorn, »Voditelji se pridružujejo prizadevanjem Charlesa Michela za pogodbo o pandemiji,« *Politico*, 30. marec 2021,<https://www.politico.eu/article/leaders-join-charles-michels-push-for-pandemic-treaty/>. Magda von
- 92 Garrel, "Die WHO-Ermächtigung," *Rubikon*, 8. junij 2022, <https://www.rubikon.news/artikel/die-who-ermachtigung>.
- 93 Svetovna zdravstvena organizacija, »Global Leaders Unite in Urgent Call for International Pandemic Treaty«, 30. marec 2021,<https://www.who.int/news/item/30-03-2021-global-leaders-unite-in-urgent-call-for-international-pandemic-treaty>.
- 94 Thomas Oysmüller, »Vorschlag für Epidemiegesetz: Entwurf für Deutsche Gesundheitsdiktatur,« *Tkp*(blog), 11. marec 2023,<https://tkp.at/2023/03/11/vorschlag-fuer-epidemiegesetz-entwurf-fuer-deutsche-gesundheitsdiktatur/>.

- p.at/2023/03/11/vorschlag-fuer-epidemiegesetz-entwurf-fuer-deutschesgesundheitsdiktatur/.
- 95 »Sledenje položaju otrok med COVID-19«, UNICEF, november 2021,<https://data.unicef.org/resources/rapid-situation-tracking-covid-19-socioeconomic-impacts-data-viz/>. Vir strani je interaktivna in stalno posodobljena stran o posledicah korona pandemije za otroke.
- 96 Timothy Robertson et al., »Zgodnje ocene posrednih učinkov pandemije COVID-19 na umrljivost mater in otrok v državah z nizkimi in srednjimi dohodki: študija modeliranja,« *Lancet Global Health* 8, št. 7 (12. maj 2020):[https://doi.org/10.1016/s2214-109x\(20\)30229-1](https://doi.org/10.1016/s2214-109x(20)30229-1).
- 97 Inštitut za zdravstvene učinke, *Stanje globalnega zraka 2019* (Boston: Inštitut za zdravstvene učinke, 2019),<https://www.stateofglobalair.org/report>. »Več kot 90
- 98 % otrok na svetu vsak dan diha strupen zrak,« Svetovna zdravstvena organizacija, sporočilo za javnost, 29. oktober 2018,<http://www.who.int/news/item/29-10-2018-more-than-90-of-the-worlds-children-breathe-toxic-air-every-day>.
- 99 »Cepiva in nosečnost: 8 stvari, ki jih morate vedeti«, Center za nadzor in preprečevanje bolezni, nazadnje medicinsko pregledano 18. aprila 2023, <https://www.cdc.gov/vaccines/pregnancy/pregnant-women/need-to-know.html>.
- 100 Angelo Maria Pezzullo et al., »Stopnja smrtnosti zaradi okužbe glede na starost COVID-19 pri nestarejši populaciji,« *Okoljske raziskave* (1. januar 2023):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9613797/>.
- 101 »Poročila o reproduktivnem zdravju v zvezi s cepivom VAERS COVID,« OpenVAERS, nazadnje posodobljen 2. junija 2023, dostopan 24. januarja 2023,<https://openvaers.com/covid-data/reproductive-health>.
- 102 Jenna Greene, »'Paramount Importance': Judge odredi FDA, naj pohiti Objava Pfizer Vaccine Docs,« Reuters, 7. januar 2022,<https://www.reuters.com/legal/government/paramount-importance-judge-orders-fda-hasten-release-pfizer-vaccine-docs-2022-01-07/>.

- 103 Naomi Wolf, »Predgovor k različici vojne za Amazon Kindle Soba/DailyClout Pfizer Documents Analysis Reports e-knjiga,“ DailyClout, 21. januar 2023, <https://dailyclout.io/foreword-to-the-amazon-kindle-version-of-the-war-room-dailyclout-pfizer-documents-analysis-reports/>.
- 104 Serra Utkum Ikiz, »EctoLife—prva umetna maternica na svetu Objekt,« Parametric Architecture, 23. december 2022, <https://parametric-architecture.com/ectolife-the-worlds-first-artificial-womb-facility/>. 105
- Sodelavci GBD 2019 za bolezni in poškodbe, »Globalno breme 369 Bolezni in poškodbe v 204 državah in ozemljih, 1990–2019: sistematična analiza za študijo globalnega bremena bolezni 2019,“ *Lanceta* 396, št. 10258 (17. oktober 2020): 1204–1222, [https://doi.org/10.1016/s0140-6736\(20\)30925-9](https://doi.org/10.1016/s0140-6736(20)30925-9).
- 106 Hani Choudhry in Md Nasrullah, »Poraba joda in Kognitivna zmogljivost: Potrditev ustrezne porabe. *Živilstvo in prehrana* 6, št. 6 (1. junij 2018): 1341–1351, <http://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/30258574/>.
- 107 Petra Plaum, »Immer Noch Oft Jodmangel in der Schwangerschaft—EU-Gefördertes Projekt Nimmt Politik und Ärzte in die Pflicht,« *Medscape*, 5. junij 2018, <https://deutsch.medscape.com/artikelansicht/4907016>.
- 108 BG Biban in C. Lichiardopol, »Pomanjkanje joda, še vedno globalno Težava?“ *Current Health Sciences Journal* 43, št. 2 (april-junij 2017): 103–11, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6284174/>.
- 109 F. Delange, "Vloga joda pri razvoju možganov," *Zbornik predavanj društva za prehrano* 59, št. 1 (februar 2000): 75–79, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/10828176/>.
- 110 Jod,« Deutsche Gesellschaft für Ernährung eV, nd, www.dge.de/wissenschaft/referenzwerte/jod.
- 111 Svetovna zdravstvena organizacija, *Zmanjšanje soli in krepitev joda Strategije v javnem zdravju* (Ženeva: Svetovna zdravstvena organizacija,

2014), https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/101509/9789241506694_eng.pdf.

112 Wubet Worku Takele et al., »Dve tretjini nosečnic Obiskujejo kliniko za predporodno oskrbo v bolnišnici Univerze v Gondarju s subkliničnim pomanjkanjem joda, 2017,« *BMC Research Notes* 11 (2018): 738, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6192361/>.

113 Charles Bitamazire Businge, Benjamin Longo-Mbenza in Andre Pascal Kengne, »Status prehranjevanja z jodom v Afriki: potencialno visoka razširjenost pomanjkanja joda v nosečnosti tudi v državah, ki so razvrščene kot države z zadostnim vnosom joda,« *Prehrana javnega zdravja* 24, št. 12 (avgust 2021): 3581–86, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8369456/>.

114 Jakob Pallinger, »Schluss mit dem Heldenimage! Philantrop Werden Unsere Welt Nicht Retten,« *Der Standard*, 11. april 2021, <http://www.derstandard.de/story/2000125169572/schluss-mit-dem-heldenimage-philanthropen-werden-unsere-welt-nicht-retten>. 115 volk, *Telesa drugih*, 3.

116 Bundesministerium für Umwelt, Naturschutz, Bau, und Reaktorsicherheit, *Listina pametnega mesta* (Bonn, Nemčija: Bundesinstitut für Bau-, Stadt- und Raumforschung, maj 2017), <https://www.smart-city-dialog.de/wp-content/uploads/2020/03/Langfassung-Smart-City-Charta-2017.pdf>.

117 Prav tam, 4.

118 *Ibid.*, 43.

119 Ceri Parker, »8 napovedi za svet leta 2030«, Svetovno gospodarstvo Forum, 12. november 2016, <https://web.archive.org/web/20230122004142/https://www.weforum.org/agenda/2016/11/8-predictions-for-the-world-in-2030/>.

120 Chris Skinner, "Življenje, materializem in zasebnost leta 2030," *Finančnik* (blog), 31. maj 2022, <https://thefinanser.com/2022/05/life-materialism-in-zasebnost-v-2030> (31.05.2022, zadnji dostop 05.09.2023)

121 <https://www.studocu.com/en-us/document/caldwell-university/intro-to-philosphy/huxley-brave-new-world/1154032536>.

122 Diego de Landa, *Bericht aus Yucatán* (Ditzingen, Nemčija: Reclam, 2017).

123 <https://www.studocu.com/en-us/document/caldwell-university/intro-to-philosphy/huxley-brave-new-world/1154032544-45>. 124

Prav tam, 195.

POGLAVJE 2

- 1 Jacques Monod, *Naključje in nujnost: Esej o naravni filozofiji sodobne biologije* (New York: Penguin, 1997). Christie Aschwanden, »Pet
- 2 razlogov, zakaj je čredna imunost na COVID verjetno nemogoča,« *Narava* 591, št. 7851 marec 2021): 520–22, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/33737753/>.
- 3 Esther Herrmann et al., »Ljudje so razvili specializirane veščine socialne kognicije: hipoteza o kulturni inteligenci,« *Znanost* 317, št. 5843 (7. september 2007): 1360–66, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/17823346/>; Tyler Tretsven, "Hipoteza o kulturni inteligenci," *Kulturna niša* (blog), 13. april 2012, <https://tylertretsven.wordpress.com/2012/04/13/the-cultural-intelligence-hypothesis/>; Rutger Bregman, *Človeštvo: upanja polna zgodovina* (London: Bloomsbury Publishing, 2021), 71.
- 4 Hyeonjin Jeon in Seung-Hwan Lee, »Od nevronov do družbenih bitij: kratek pregled raziskav zrcalnih nevrnskih sistemov in njihovih socialno-psiholoških in psihiatričnih posledic,« *Klinična psihofarmakologija in nevroznanost* 16, št. 1 (2018): 18–31, <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5810456/pdf/cpn-16-018.pdf>.
- 5 Lois Holzman, "Kaj je nasprotje igre?" *Psihologija danes*, 5. april 2016, <https://www.psychologytoday.com/intl/blog/conceptualrevolution/201604/what-s-the-opposite-play>.

- 6 Peter Gray, »Zaton igre in vzpon psihopatologije pri otrocih in mladostnikih,« *American Journal of Play* 3, št. 4 (pomlad 2011): 443–63, <https://www.researchgate.net/publication/265449180>. Peter Gray,
- 7 »The Play Deficit«, Aeon (spletna stran), 18. september 2013, <https://aeon.co/essays/children-today-are-suffering-a-severe-deficit-of-play>.
- 8 Kyiung Hee Kim, »Kriza ustvarjalnosti: Zmanjšanje rezultatov ustvarjalnega mišljenja na Torranceovih testih ustvarjalnega mišljenja,« *Revija za raziskovanje ustvarjalnost* 23, št. 4 (2011): 285–95, <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/10400419.2011.627805>.
- 9 Lothar Wieler, »Lothar Wieler: Corona-Regeln Dürfen Nie Hinterfragt Werden,« 28. julij 2020, *Ruhrkultour* (blog), prepis in video, 1:32, <https://ruhrkultour.de/lothar-wieler-faq/corona-regeln/>; »RKI-Präsident: 'Die Entwicklung Macht Uns Grosse Sorgen,« Deutschlandfunk, 28. julij 2020, <https://www.deutschlandfunk.de/mehr-covid-19-faelle-in-deutschland-rki-praesident-die-100.html>. Michael
- 10 Nehls, *Das Erschöpfte Gehirn: Der Ursprung Unserer Mentalen Energie—und Warum Sie Schwindet—Willenskraft, Kreativität und Fokus Zurückgewinnen* (München: Heyne Verlag, 2022). Slika je prilagojena iz
- 11 iStock ID 461850387, <https://www.istockphoto.com/photo/brain-hippocampus-anatomy-of-female-gm461850387-32159354>.
- 12 William Beecher Scoville in Brenda Milner, »Izguba nedavnega spomina po dvostranskih lezijah hipokampusa,« *Revija za nevrologijo, nevrokirurgijo in psihiatrijo* 20, št. 1 (februar 1957): 11–21, <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC497229/>. Philip J. Hilts, *Duh*
- 13 *spomina: Narava spomina in nenavadna zgodba gospoda M.* (New York: Touchstone, 1996), 119. Ibid., 111.
- 14
- 15 Jessica D. Payne et al., "Spanje prednostno izboljša spomin za čustvene komponente prizorov," *Psihološka znanost* 19, št. 8 (avgust 2008): 781–88, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5846336>.

- 16 Allan T. Scholz et al., »Vtiskovanje na kemične znake: osnova za izbiro domačih tokov pri lososu,«*Znanost*192, št. 4245 (18. junij 1976): 1247–49,
<https://www.science.org/doi/10.1126/science.1273590>. Matthew A.
- 17 Wilson in Bruce L. McNaughton, »Dinamika kode Hipokampalne skupine za prostor«*Znanost*261, št. 5124 (20. avgust 1993): 1055–58,
[https://www.science.org/doi/10.1126/scie nce.8351520](https://www.science.org/doi/10.1126/science.8351520).
- 18 Nobelova nagrada, »Nobelova nagrada za fiziologijo ali medicino 2014«, Napredne informacije, nd,[https://www.nobelprize.org/prizes/medici ne/2014/ advanced-information](https://www.nobelprize.org/prizes/medicine/2014/advanced-information).
- 19 LM Rangel et al., »Časovno selektivno kontekstualno kodiranje v zobatem girusu hipokampus,«*Nature Communications*5 (februar 2014):
<https://www.nature.com/articles/ncomms4181>. Gray Umbach et al.,
- 20 »Časovne celice v človeškem hipokampusu in entorhinalnem korteksu podpirajo epizodni spomin,«*Zbornik Nacionalne akademije znanosti*117, št. 45 (10. november 2020): 28463–74,[https://www.pnas.org/doi/epdf/ 10.1073/pnas.2013250117](https://www.pnas.org/doi/epdf/10.1073/pnas.2013250117). Howard Eichenbaum, »Časovne celice v
- 21 hipokampusu: nova dimenzija za kartiranje spominov,«*Nature Reviews Nevroznanost*15 (2014): 73244,<https://www.nature.com/articles/nrn3827>
- 22 . Albert K. Lee in Matthew A. Wilson, »Spomin na zaporedne izkušnje v hipokampusu med počasnim spanjem,«*Nevron*36, št. 6 (19. december 2002): 1183–94,[https://pubmed.ncbi.nlm.nih.go v/12495631](https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/12495631).
- 23 Penelope A. Lewis, Günter Knoblich in Gina Poe, »Kako ponavljanje spomina v spanju spodbuja kreativno reševanje problemov,«*Trendi v kognitivnih znanostih*22, št. 6 (junij 2018): 491–503,[https://www.ncbi.n lm.nih.gov/pmc/articles/PMC7543772/](https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7543772/); Robert Stickgold, »Kako se spomnim? Naj preštejem poti,«*Ocene zdravil za spanje*13, št. 5 (oktober 2009): 305–8,[https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/P MC2739268/](https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2739268/).

- 24 Susan J. Sara, "Sleep to Remember", *Journal of Neuroscience* 37, št. 3 (18. januar 2017): 457–63, <https://www.jneurosci.org/content/37/3/457>.
- 25 »Memory Town System for Languages«, Art of Memory, nd, https://artofmemory.com/wiki/Memory_Town_System_for_Languages/. Tom Hale,
- 26 »Kako lahko Sherlock Holmesov trik 'Mind Palace' poveča vaš spomin, kot je prikazano s skeniranjem možganov,« IFL Science, 8. marec 2021, <https://www.iflscience.com/how-sherlock-holmess-mind-palacetrick-can-boost-your-memory-as-shown-by-brain-scans-58969>. IC Wagner et al., »Trajni spomini in učinkovito nevronske kodiranje z mnemotehničnim usposabljanjem z uporabo metode lokusov,« *Znanstveni napredek* 7, št. 10 (marec 2021): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7929507/>.
- 28 Shikha Jain Goodwin, "Nevrogeneza: spominjanje vsega ali pozabljanje nekaterih," *Journal of Neurophysiology* 19, št. 6 (1. junij 2018): 2003–6, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/29442554/>. Christian Mirescu et al.,
- 29 »Pomanjkanje spanja zavira nevrogenezo odraslih v hipokampusu s povišanjem glukokortikoidov,« *Zbornik Nacionalne akademije znanosti Združenih držav Amerike* 103, št. 50 (12. december 2006): 19170–75, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1748194/>; Deependra Kumar et al., »Sparčna aktivnost hipokampalnih odraslih nevronov med spanjem REM je potrebna za konsolidacijo spomina,« *Nevron* 107, št. 3 (5. avgust 2020): 552–65, [https://www.cell.com/neuron/fulltext/S0896-6273\(20\)30354-8](https://www.cell.com/neuron/fulltext/S0896-6273(20)30354-8).
- 30 Kirsty L. Spalding et al., "Dinamika hipokampalne nevrogeneze pri odraslih ljudeh," *Celica* 153, št. 6 (6. junij 2013): 1219–27, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4394608/>.
- 31 Maura Boldrini et al., »Človeška hipokampalna nevrogeneza vztraja skozi celotno staranje,« *Celična matična celica* 22, št. 4 (5. april 2018): 589–99, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5957089>.
- 32 LM Rangel et al., »Časovno selektivno kontekstualno kodiranje v zobatem girusu hipokampusa,« *Nature Communications* 5

- (2014):<https://doi.org/10.1038/ncomms4181>.
- 33 Shaoyu Ge et al., "Kritično obdobje za povečano sinaptično plastičnost v novo ustvarjenih nevronih odraslih možganov," *Nevron* 54, št. 4 (24. maj 2007): 559–66, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2040308/>; Christoph Schmidt-Hieber, Peter Jonas in Josef Bischofberger, »Izboljšana sinaptična plastičnost v novonastalih zrnatih celicah odraslega hipokampusa,« *Narava* 429, št. 6988 (13. maj 2004): 184–87, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/15107864/>. Goodwin, "Nevrogeneza."
- 34
- 35 Julia Freund et al., "Pojav individualnosti pri genetsko identičnih miših," *Znanost* 340 (10. maj 2013): 756–59, http://library.mpi-berlin.mpg.de/ft/jf/JF_Emergence_2013.pdf.
- 36 Jason S. Snyder, »Odrasla hipokampalna nevrogeneza ublaži odzive na stres in depresivno vedenje,« *Narava* 476, št. 7361 (25. avgust 2011): 458–61, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3162077/>; Djoher Nora Abrous, Muriel Koehl in Maël Lemoine, »Baldwinova interpretacija hipokampalne nevrogeneze pri odraslih: od funkcionalnega pomena do fiziopatologije,« *Molekularna psihiatrija* 27, št. 1 (2022): 383–402, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8960398/>.
- 37 Lindsay Tannenholz, Jessica C. Jimenez in Mazen A. Kheirbek, »Lokalna in regionalna heterogenost, na kateri temelji hipokampalna modulacija kognicije in razpoloženja,« *Meje v vedenjski nevroznanost* 8 (2014): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4018538/>; Barry L. Jacobs, Henriette van Praag in Fred H. Gage, »Depresija ter rojstvo in smrt možganskih celic,« *ameriški znanstvenik* 88 št. 4 (julij-avgust 2000): 340–45, <https://www.jstor.org/stable/27858057>.
- 38 Antoine Besnard in Amar Sahay, »Hipokampalna nevrogeneza pri odraslih, generalizacija strahu in stres,« *Nevropsihofarmakologija* 41, št. 1 (januar 2016): 24–44, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4677119/>.

- 39 Michael Nehls, Enotna teorija Alzheimerjeve bolezni (UTAD): Posledice za preprečevanje in zdravljenje,"*Journal of Molecular Psychiatry*4 (2016):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4947325/>.
- 40 James S. Snyder in Michael R. Drew, "Funkcionalna nevrogeneza skozi leta",*Vedenjske raziskave možganov*382 (16. marec 2020):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7769695/>.
- 41 A. Surget et al., "Antidepresivi pridobijo nove nevrone za izboljšanje regulacije odziva na stres,"*Molekularna psihiatrija*16, št. 12 (december 2011): 1177–88,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/article/s/PMC3223314/>; Tarique D. Perera et al., »Potreba po hipokampalni nevrogenezi za terapevtsko delovanje antidepresivov pri odraslih nečloveških primatih,*PLoS One*6, št. 4 (15. april 2011):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3078107/>.
- 42 Thomas Frodl et al., "Učinek volumna hipokampusa in amigdale na klinične rezultate pri hudi depresiji: 3-letna prospektivna študija slikanja z magnetno resonanco,"*Journal of Psychiatry & Neuroscience*33, št. 5 (september 2008): 423–30,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2527720/>.
- 43 Alexis S. Hill, Amar Sahay in René Hen, »Povečanje hipokampalne nevrogeneze pri odraslih zadostuje za zmanjšanje anksioznosti in depresiji podobnega vedenja,«*Nevropsihofarmakologija*40, št. 10 (september 2015): 2368–78,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/article/s/PMC4538351/>.
- 44 »Nagrada Sveriges Riksbank za ekonomske vede v spomin na Alfreda Nobela 2002,« Nobelova nagrada,<https://www.nobelprize.org/prizes/economic-sciences/2002/summary/>.
- 45 Francis Crick in Christof Koch, "Okvir zavesti", *Naravoslovna nevroznanost*6 (2003): 119–26,<https://doi.org/10.1038/nn0203-119>.
- 46 Daniel Kahneman, *Razmišljanje, hitro in počasno* (New York: Penguin, 2012).

- 47 Michael Nehls, *Das Erschöpfte Gehirn: Der Ursprung Unserer Mentalen Energie—und Warum Sie Schwindet—Willenskraft, Kreativität und Fokus zurückgewinnen* (München: Heyne Verlag, 2022).
- 48 Robert Biegler et al., »Večji hipokampus je povezan z dolgotrajnejšim prostorskim spominom«, Zbornik Nacionalne akademije znanosti Združenih držav Amerike 98, št. 12 (5. junij 2001): 6941–44, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC34457/>.
- 49 Hamid Taher Neshat-Doost, Tim Dalgleish in Ann-Marie J. Golden, »Zmanjšana specifičnost čustvenih avtobiografskih spominov po izčrpanosti samoregulacije«, *Čustva* 8, št. 5 (oktober 2008): 731–36, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/18837625/>. Carlos Arturo González-
- 50 Acosta et al., "Von Economo nevroni v človeški medialni frontopolarni korteksu," *Meje v nevroanatomiji* 12 (2018): 64, www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6087737/. Lazaros C. Triarhou, »Signalni prispevki
- 51 Constantina von Economa k osnovni, klinični in evolucijski nevroznanosti«, *Brain Research Bulletin* 69, št. 3 (april 2006): 223–43, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/16564418/>.
- 52 Joseph M. Allman, et al., "Nevroni von Economo v frontoinsularni in anteriorni cingularni skorji pri velikih opicah in ljudeh," *Struktura in delovanje možganov* 214, št. 5–6 (junij 2010): 495–517, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/20512377/>.
- 53 Carina R. Oehrle et al., »Human Hippocampus Dynamics during Response Conflict«, *Trenutna biologija* 25, št. 17 (31. avgust 2015): 2307–13, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/26299515/>; Franco Cauda, Giuliano Carlo Geminiani in Alessandro Vercelli, »Evolucijski videz von Economovih nevronov v možganski skorji sesalcev«, *Meje v človeški nevroznanosti* 8 (14. marec 2014): 104, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3953677/>.
- 54 AF Santillo, C. Nilsson in E. Englund, »Von Economo nevroni so selektivno ciljno usmerjeni pri frontotemporalni demenci,«

- Nevropatologija in uporabna nevrobiologija*39, št. 5 (avgust 2013): 572–79, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3749467/>. Simon N.
- 55 Chapman et al., »Omejitve fitnes koristi podaljšane post-reproduktivne življenjske dobe pri ženskah,« *Trenutna biologija*29, št. 4 (18. februar 2019): 645–50, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/30744967/>.
- 56 Hillard Kaplan, et al., "Teorija evolucije zgodovine človeškega življenja: prehrana, inteligenca in dolgoživost," *Evolucijska antropologija*(2000): https://www.unm.edu/~hkapan/KaplanHillLancasterHurtado_2000_LHEvolution.pdf.
- 57 Michael Nehls, »Enotna teorija Alzheimerjeve bolezni (UTAD): Posledice za preprečevanje in kurativno terapijo,« *Journal of Molecular Psychiatry*4 (2016): 3, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4947325/>.
- 58 Michael Gurven in Hillard Kaplan H, »Dolgoživost med lovci-nabiralci: medkulturni pregled,« *Pregled prebivalstva in razvoja*33, št. 2 (junij 2007): 321–65, <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/j.1728-4457.2007.00171.x>. Michael Nehls, *Die Methusalem-Strategie: Vermeiden, Was Uns Daran Hindert, Gesund Älter und Weiser zu Werden*(np, Mentalna podjetja 2011), 87.
- 59 Michael Nehls, *Die Formel Gegen Alzheimer: Die Gebrauchsanweisung für ein Gesundes Leben—Ganz Einfach Vorbeugen und Rechtzeitig Heilen*(München: Heyne Verlag, 2018), 36. Nehls, *Erschöpfte Gehirn*,
- 60 132.
- 61
- 62 Samuel Pavard, C. Jessica E. Metcalf in Evelyne Heyer, »Staranje reprodukcije lahko pojasni prilagodljivo menopavzo pri ljudeh: preizkus hipoteze o 'materi',« *American Journal of Physical Anthropology*136, št. 2 (junij 2008): 194–203, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/18322919/>.
- 63 Patricia A. Boyle et al., »Vpliv življenjskega namena na razmerje med patološkimi spremembami Alzheimerjeve bolezni na kognitivne funkcije v napredni starosti,« *Arhiv splošne psihiatrije*69, št. 5

- (maj 2012): 499–505,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3389510/>; Angelina R. Sutin, Martina Luchetti in Antonio Terracciano, »Občutek smisla v življenju in bolj zdravo kognitivno staranje,« *Trendi v kognitivnih znanostih*25, št. 11 (november 2021): 917–19,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8987293/>. Michael Lehmann et al., »Glukokortikoidi orkestrirajo različne učinke na razpoloženje skozi nevrogenezo odraslih,« *Journal of Neuroscience*33, št. 7 (13. februar 2013): 2961–72,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3711562/>.
- 64 Helene Sisti, Arnold L. Glass in Tracey J. Shors, »Nevrogeneza in učinek razmika: učenje skozi čas krepí spomin in preživetje novih nevronov« *Učenje in spomin*14, št. 5 (maj 2007): 368–75,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1876761/>. Nehls,
- 66 "Enotna teorija."
- 67 Kirk I. Erickson et al., "Vadba poveča velikost hipokampusa in izboljša spomin," *Zbornik Nacionalne akademije znanosti Združenih držav Amerike*108, št. 7 (15. februar 2011): 3017–22,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3041121/>.
- 68 Darshana Kapri, Sashina E. Fanibunda in Vidita A. Vaidya, »Uravnávanje ščitničnega hormona hipokampalne nevrogeneze pri odraslih: domnevni molekularni in celični mehanizmi«, v *Vitamini in hormoni*, ur. Gerald Litwack (Cambridge, MA: Academic Press, 2022), 1–33,<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0083672921000686>.
- 69 Philip C. Calder, "Docosahexaenoic Acid," Dodatek, *Annals of Nutrition and Metabolism*69, št. S1 (2016): 8–21,<https://karger.com/anm/article-abstract/69/Suppl.%201/8/42341/Docosahexaenoic-Acid?redirectedFrom=fulltext>.
- 70 James V. Pottala et al., »Višji RBC EPA + DHA ustreza večjim celotnim volumnom možganov in hipokampusa,« *Nevrologija*82, št. 5 (4. februar 2014): 435–42,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3917688/>.

- 71 Ken D. Stark et al., »Globalna raziskava omega-3 maščobnih kislin, dokozaheksaenojske kisline in eikozapentaenojske kisline v krvnem obtoku zdravih odraslih,«*Napredek pri raziskavah lipidov*(julij 2016): 132–52,<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/27216485/>.
- 72 "Omega-3 indeks od 8 do 11 je optimalen,"*Vitamindwiki.com*, 7. oktober 2019,<https://vitamindwiki.com/Omega-3+index+of+8+to+11+is+optimal+%28German%29+-+Oct+2019>.
- 73 Joanne Bradbury, "Docosahexaenoic Acid (DHA): starodavno hranilo za sodobne človeške možgane,"*Hranila3*, št. 5 (maj 2011): 529–54,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3257695/>; Curtis W. Marean, »Izvor in pomen uporabe obalnih virov v Afriki in zahodni Evraziji,«*Journal of Human Evolution*77 (december 2014): 17–40,<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0047248414002292>.
- 74 Michael A. Crawford in C. Leigh Broadhurst, »Vloga dokozaheksaenojske kisline in morske prehranjevalne mreže kot determinant evolucije in razvoja možganov hominida: izziv za človeško trajnost,«*Prehrana in zdravje*21, št. 1 (januar 2012): 17–39, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/22544773/>.
- 75 Michael Nehls,*Die Algenöl-Revolution: Lebenswichtiges Omega-3— das Pflanzliche Lebenselixier aus dem Meer*(München: Heyne Verlag, 2022).
- 76 Arie Steinvil et al., "Razširjenost pomanjkanja vitamina D in kardiovaskularno tveganje v Izraelu," *European Journal of Clinical Investigation*41, št. 3 (marec 2011): 263–68,<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/20955219/>; Ritu G. in Ajay Gupta, "Pomanjkanje vitamina D v Indiji: razširjenost, vzroki in intervencije,"*Hranila6*, št. 2 (februar 2014): 729–75,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3942730/>; Carlos H. Orces, »Status vitamina D med starejšimi odraslimi, ki prebivajo v primorju in Andih v Ekvadorju,«*Revija Znanstveni svet*(2015);<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4537767/>; Felipe Rezende Giacomelli et al., »Pomanjkanje vitamina D v Braziliji: vprašanja o možnih vzrokih in klinični

- Značilnosti," *Mednarodna revija za nutrologijo* 14, št. 1 (2021): 26–32, <https://www.researchgate.net/publication/351287551>. Lorenz Borsche,
- 77 Bernd Glauner in Julian von Mendel, »Tveganje umrljivosti za COVID-19 je obratno povezano s stanjem vitamina D3 in stopnjo umrljivosti, ki je blizu ničle, bi teoretično lahko dosegli pri 50 ng/mL 25(OH)D3: rezultati sistematičnega Pregled in metaanaliza," *Hranila* 13, št. 10 (oktober 2021): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8541492/>.
- 78 Michael Nehls, *Alzheimer Ist Heilbar: Rechtzeitig Zurück in ein Gesundes Leben* (München: Heyne Verlag, 2017), 220ff; Carolina Di Somma et al., "Vitamin D in nevrološke bolezni: endokrini pogled," *Mednarodni časopis za molekularno znanost* 18, št. 11 (november 2017): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5713448/>; Ibrar Anjum et al., "Vloga vitamina D pri zdravju možganov: mini pregled literature," *Cureus* 10, št. 7 (10. julij 2018): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6132681/>.
- 79 Sonia Melgar-Locatelli et al., "Prehrana in nevrogeneza pri odraslih v hipokampusu: ali vam to, kar jeste, pomaga pri spominu?" *Meje v nevroznanosti* 17 (23. februar 2023): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9995971/>.
- 80 Yound-Min Han, Tharmarajan Ramprasath in Ming-Hui Zou, » β -hidroksibutirat in njegovi presnovni učinki na starostno povezano patologijo," *Eksperimentalna in molekularna medicina* 52 (2020): 548–55, <https://doi.org/10.1038/s12276-020-0415-z>; Lian Wang, Peijie Chen in Weihua Xiao, " β -hidroksibutirat kot metabolit proti staranju," *Hranila* 13, št. 10 (oktober 2021): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8540704/>; Krisztina Marosi et al., "3-hidroksibutirat uravnava energetski metabolizem in inducira izražanje BDNF v cerebralnih kortikalnih nevronih," *Journal of Neurochemistry* 139, št. 5 (december 2016): 769–81, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5123937/>.
- 81 Christine T. Ekdahl et al., "Vnetje je škodljivo za nevrogenezo v možganih odraslih," *Zbornik Nacionalne akademije*

*znanosti Združenih držav Amerike*100, št. 23 (11. november 2003): 13632–37,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC263865/>.

- 82 K. Yaffe et al., »Raven končnega produkta napredne glikacije, sladkorna bolezen in pospešeno kognitivno staranje,«*Nevrologija*77, št. 14 (4. oktober 2011): 1351–56,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3182758/>.
- 83 Nehls, Erschöpfte Gehirn, 112ff.
- 84 Jaime Uribarri et al., »Napredni končni produkti glikacije v živilih in praktični vodnik za njihovo zmanjšanje v prehrani,«*Journal of American Dietetic Association*110, št. 6 (junij 2010): 911–16,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3704564/>.
- 85 Yu-Ting Lin et al., "Oksitocin stimulira hipokampalno nevrogenozo preko oksitocinskega receptorja, izraženega v CA3 piramidnih nevronih,"*Nature Communications*8 (14. september 2017):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5599651/>; Benedetta Leuner, Julia M. Caponiti in Elizabeth Gould, "Oksitocin stimulira nevrogenozo odraslih tudi v pogojih stresa in povišanih glukokortikoidov," *Hipokampus*22, št. 4 (april 2012): 861–68,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4756590/>.
- 86 CM Larsen in DR Grattan, "Prolaktin, nevrogeneza in materinsko vedenje,"*Možgani, vedenje in imuniteta*26, št. 2 (februar 2012): 201–9,<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/21820505/>. Cristina Cachán-Vega et al., "Kronično zdravljenje z melatoninom izboljša hipokampalno nevrogenozo v ostarelih možganih in pod nevrodegeneracijo,"*Molekule*27, št. 17 (september 2022):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9457692/>. Christian Mirescu et al., »Pomanjkanje spanja zavira nevrogenozo odraslih v hipokampusu s povišanjem glukokortikoidov,« *Zbornik Nacionalne akademije znanosti Združenih držav Amerike*103, št. 50 (12. december 2006): 19170–75,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1748194/>.

- 89 Josephine Barnes et al., »Meta-analiza stopenj atrofije hipokampusa pri Alzheimerjevi bolezni,« *Nevrobiologija staranja* 30, št. 11 (november 2009): 1711–23, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/article/PMC2773132/>.
- 90 Lisa Nobis et al., "Hippocampal Volume across Age: Nomograms Derived from over 19.700 People in UK Biobank," *Nevroslika: klinična* 23 (2019): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6603440/>.
- 91 Ibid.
- 92 Scott Small et al., "Imaging Hippocampus Function through the Human Life Span: Ali je upad spomina normalen ali ne?" *Annals of Neurology* 51, št. 3 (marec 2002): 290–95, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/11891823/>; Naftali Raz et al., »Regionalne spremembe možganov pri starajočih se zdravih odraslih: splošni trendi, individualne razlike in modifikatorji,« *Možganska skorja* 15 (november 2005): 1676–89, https://pure.mpg.de/rest/items/item_2101154/component/file_2101153/content
- 93 . MJ Friedrich, »Depresija je glavni vzrok invalidnosti po vsem svetu,« *JAMA* 317, št. 15 (18. april 2017): 1517, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/28418490/>.
- 94 »Depresivna motnja (depresija),« Svetovna zdravstvena organizacija, 31. marec 2023, <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/depression>.
- 95 »WHO razkriva glavne vzroke smrti in invalidnosti po vsem svetu: 2000–2019,« Svetovna zdravstvena organizacija, sporočilo za javnost, 9. december 2020, <https://www.who.int/news/item/09-12-2020-who-reveals-leading-vzroki-smrti-in-invalidnosti-po-vsem-svetu-2000-2019>. Regina Guthold
- 96 et al., »Svetovni trendi nezadostne telesne dejavnosti od leta 2001 do 2016: združena analiza 358 raziskav, ki temeljijo na populaciji z 1,9 milijona udeležencev,« *Lancet Global Health* 6, št. 10 (oktober 2018): 1077–86, [https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS2214-109X\(18\)30357-7/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS2214-109X(18)30357-7/fulltext). Martina Rabenberg et al., »Stanje
- 97 vitamina D med odraslimi v Nemčiji – rezultati nemškega zdravstvenega intervjuja in

- Anketa o izpitu za odrasle (DEGS1),"*Javno zdravje BMC*15 (2015):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4499202/>. Ezra Klein, "Vizija Billa Gatesa za življenje po koronavirusu," *Vox* (spletna stran), 27. april 2020, <https://www.vox.com/coronavirus-covid19/2020/4/27/21236270/bill-gates-coronavirus-covid-19-plan-vaccines-conspiracies-podcast>.
- 99 RE Hope-Simpson, "Vloga sezone v epidemiologiji gripe," *Revija za higieno* 86 št. 1 (februar 1981): 35–47, [http s://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2134066/](http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2134066/).
- 100JJ Cannell et al., "Epidemija gripe in vitamin D", *Epidemiologija in okužba* 134, št. 6 (december 2006): 1129–40, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2870528/>.

POGLAVJE 3

- 1 JK Rowling, *Harry Potter in jetnik iz Azkabana* (London, Velika Britanija: Bloomsbury, 1999), 183.
- 2 M. Di Paola et al., "Atrofija hipokampus je kritična sprememba možganov pri bolnikih s hipoksično amnezijo," *Hipokampus* 18, št. 7 (2008): 719–28, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/18446831/>. Rodgrigo G.
- 3 Mira et al., "Učinek alkohola na plastičnost in vedenje, odvisno od hipokampus: vloga glutamatergičnega sinaptičnega prenosa", *Meje v vedenjski nevroznanosti* 13 (2020): [http s://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6993074/](http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6993074/). »Fear vs. Anxiety: Understanding the Difference«,
- 4 Baton Rouge Behavioral Hospital, dostopno 13. maja 2023, <https://batonrougebehavioral.com/fear-vs-anxiety-understanding-the-difference/>.
- 5 Glenn Beck in Justin Haskins, *Velika ponovna zastavitev: Joe Biden in vzpon fašizma 21. stoletja* (New York: Mercury Ink, 2022), 73.

POGLAVJE 4

- 1 "Angst Essen Seele Auf," *Karitas für Köln*(blog), 31. marec 2017, <https://blog-caritas-koeln.de/2017/03/31/angst-essen-seele-auf/>. Grafika je bila prilagojena iz knjige Eun Joo Kim, Blake Pellman in Jeansok J. Kim, »Učinki stresa na hipokampus: kritični pregled« *Učenje in spomin*22, št. 9 (september 2015): 411–16, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4561403/>. Ibid.
- 2
- 3
- 4 Mark W. Logue et al., »Manjši volumen hipokampusa pri posttravmatski stresni motnji: večstranska študija ENIGMA-PGC: rezultati subkortikalne volumetrije konzorcijev za posttravmatsko stresno motnjo,« *Biološka psihiatrija*83, št. 3 (1. februar 2018): 244–53; <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5951719/>.
- 5 Georgina L. Moreno, Joel Bruss in Natalie L. Denburg, »Povečan zaznaven stres je povezan z zmanjšanimi volumni prefrontalnega korteksa med starejšimi odraslimi,« *Revija za klinično in eksperimentalno nevropsihologijo* 39, št. 4 (maj 2017): 313–25, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/27615373/>.
- 6 Risë B. Goldstein et al., »Epidemiologija posttravmatske stresne motnje DSM-5 v Združenih državah: rezultati nacionalne epidemiološke raziskave o alkoholu in sorodnih stanjih-III,« *Socialna psihiatrija in psihiatrična epidemiologija*51, št. 8 (avgust 2016): 1137–48, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4980174/>. Bruce P.
- 7 Dohrenwend et al., "Psihološka tveganja Vietnama za ameriške veterane: ponovni obisk z novimi podatki in metodami," *Znanost*313, št. 5789 (18. avgust 2006): 979–82, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1584215/>.
- 8 Dorthe Berntsen in David C. Rubin, »Predtravmatske stresne reakcije pri vojakih, napotenih v Afganistan,« *Klinična psihološka znanost* 3, št. 5 (september 2015): 663–74, https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4564108.
- 9 »Kaj je predtravmatska stresna motnja?« Alta Loma Transformational Services, dostopno 14. maja 2023, <https://www.altaloma.com/what-is-pre-traumatic-stress-disorder/>.

- 10 Victoria ME Bridgland et al., "Zakaj je pandemija COVID-19 travmatični stresor," *PLoS One* 16, št. 1 (januar 2021):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7799777/>. "Kaj je predtravmatska stresna motnja?", Alta
- 11 Loma. Helen Catt, »Matt Hancock: Razkrita sporočila kažejo na načrt za
- 12 prestraševanje javnosti«, BBC, 5. marec 2023,<https://www.bbc.com/news/uk-64848106>.

- 13 Martin Knobbe, »Vertrauliche Regierungsstudie Beschreibt Corona-Szenarien für Deutschland«, *Der Spiegel*, 27. marec 2020,www.spiegel.de/politik/deutschland/corona-in-deutschland-vertrauliche-regierung-sstudie-beschreibt-verschiedene-szenarien-a-1cafaac1-3932-434d-b4de-2f63bce0315d.

- 14 »Wie Wir COVID-19 unter Kontrolle Bekommen,« FragDenStaat, dostopno 14. maja 2023,<https://fragdenstaat.de/dokumente/4123-wie-wir-covid-19-unter-kontrolle-bekommen/>.

- 15 »Klinische Kinder und Jugendpsychologie und Psychotherapie,« Deutsche Gesellschaft für Psychologie, dostopno 28. februarja 2023,<http://ig-kjpt.de/covid-19-pandemie-auswirkungen-auf-die-psychische-gesundheit-von-kindern-und-jugendlichen>.

- 16 Svetovni gospodarski forum, *Poročilo o globalnih tveganjih 2020* (Ženeva: Svetovni gospodarski forum, 2020),https://www3.weforum.org/docs/WEF_Global_Risk_Report_2020.pdf.

- 17 Lise Van Susteren, »Naši otroci se soočajo s 'predtravmatskim stresom' zaradi skrbi glede podnebnih sprememb,« *BMJ* (blog), 19. november 2020, <https://blogs.bmj.com/bmj/2020/11/19/our-children-face-pretraumaticstress-from-worries-about-climate-change/>.

- 18 Susan Clayton et al. *Duševno zdravje in naše spreminjajoče se podnebje: vplivi, posledice in smernice* (Washington, DC: Ameriško psihološko združenje in ecoAmerica, 2017),<https://www.apa.org/news/press/releases/2017/03/mental-health-climate.pdf>. Anthony Leiserowitz et al.,
- 19 *Podnebne spremembe v ameriški glavi, april 2022* (New Haven, CT: Yale Program o podnebnih spremembah

- Sporočilo, 2022), <https://climatecommunication.yale.edu/wp-content/uploads/2022/07/climate-change-american-mind-april-2022.pdf>.
- 20 Solomon E. Asch, »Študije neodvisnosti in skladnosti: I. Manjšina enega proti soglasni večini,« *Psihološke monografije: splošne in uporabne* 70, št. 9 (1956): 1–70, <https://psyc.net.apa.org/record/2011-16966-001>.
- 21 Reitschuster.de, »Lauterbach: 'Der Ausnahmezustand Wird die Normalität Sein, Klimawandel Bringt Neue Pandemien'«, 15. marec 2022, YouTube video, 1:09, <https://www.youtube.com/watch?v=0IMfh8tSkB4>.
- 22 Christopher M. Worsham et al., »Povezava med opažanji NLP-jev in obiski oddelkov za nujne primere,« *American Journal of Emerging Medicine* 66 (april 2023): 164–66, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/36681598/>.
- 23 »Gesundheitsforscher: UFO-Sichtungen Sind Weitgehend Harmlos,« *Ärzte Zeitung*, 22. februar 2023, <https://www.aerztezeitung.de/Medizin/Gesundheitsforscher-UFO-Sichtungen-sind-weitgehend-harmlos-436651.html>.
- 24 Hendrik Streeck et al., »Stopnja smrtnosti zaradi okužbe s SARS-CoV2 v dogodku, ki se zelo širi v Nemčiji,« *Nature Communications* 11 (2020): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7672059>. Angelo Maria
- 25 Pezzullo et al., »Stopnja umrljivosti zaradi okužbe s COVID-19 glede na starost pri nestarejši populaciji,« *Okoljske raziskave* 216 (1. januar 2023): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9613797/>.
- 26 Robert F. Kennedy mlajši, *Resnični Anthony Fauci: Bill Gates, velika farmacija in globalna vojna proti demokraciji in javnemu zdravju* (New York, Skyhorse Publishing, 2021).
- 27 David M. Morens, Jeffery K. Taubenberger in Anthony S. Fauci, »Ponovni razmislek o cepivih naslednje generacije za koronavirus, viruse gripe in druge respiratorne viruse,« *Mikrob celičnega gostitelja* 31, št. 1 (11. januar 2023): 146–57, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9832587/>.

- 28 Emily A. Voigt et al., »Samoojačevalno RNA cepivo proti COVID-19 z dolgoročno stabilnostjo pri sobni temperaturi, '*Nature Partner Journals Cepiva*7 (2022):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9628444/>. [https://www.aerztezeitung.de/Medizin/Mit-neuen-](https://www.aerztezeitung.de/Medizin/Mit-neuen-Techniken-schneller-zu-wirksamen-Impfstoffen-439746.html)
- 29 [Techniken-schneller-zu-wirksamen-Impfstoffen-439746.html](https://www.aerztezeitung.de/Medizin/Mit-neuen-Techniken-schneller-zu-wirksamen-Impfstoffen-439746.html)(6. junij 2023).
- 30 Luc Vallières et al., »Zmanjšana hipokampalna nevrogeneza pri odraslih transgenih miših s kronično astrocitno produkcijo interleukina-6,« *Journal of Neuroscience*22, št. 2 (15. januar 2002): 486–92,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6758670/>.
- 31 Wei Wang et al., »Povišana regulacija IL-6 in TNF-alfa, ki jo povzroča SARS-Coronavirus Spike Protein v mišjih makrofagih prek poti NF-KappaB,«*Raziskave virusov*128, št. 1 (september 2007): 1–8, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7114322/> Anne-Maj
- 32 Samuelsson et al., »Prenatalna izpostavljenost interleukinu-6 povzroči vnetno neurodegeneracijo v hipokampusu z disregulacijo NMDA/GABA(A) in oslabiljenim prostorskim učenjem,« *American Journal of Physiology Regulatory Integrative and Comparative Physiology*290, št. 5 (maj 2006): 1345–56,<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/16357100/>.
- 33 Abdeslam Mouihate in Samah Kalakh, »Materinski interleukin-6 ovira hipokampalno nevrogenezo pri potomcih odraslih podgan na spolno odvisen način,«*Razvojna nevroznanost*43, št. 2 (2021): 106–15,<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/34023825/>. Anna L. Marsland et al.,
- 34 »Interleukin-6 Covaries Inversely with Hippocampus Gray Matter Volume in Middle-Aged Adults,« *Biološka psihiatrija*64, št. 6 (september 2008): 484–90,<https://doi.org/10.1016/j.biopsych.2008.04.016>.
- 35 Shohei Takahashi et al., "Tumor Necrosis Factor α Negatively Regulates the Retrieval and Reconsolidation of Hippocampus Depended Memory,"*Možgani, vedenje in imuniteta*94 (maj 2021): 79–88,<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/33677026/>.

- 36 Michael D. Wu et al., »Trajna ekspresija IL-1 β poslabša hipokampalno nevrogenezo pri odraslih, neodvisno od signalizacije IL-1 v nevronskih prekuzorskih celicah Nestin+,«*Možgani, vedenje in imuniteta*32 (avgust 2013): 9–18,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3686979/>;
Sebastian J. Theobald et al., »Dolgoživo reprogramiranje makrofagov poganja vnetno aktivacijo, posredovano s koničastimi beljakovinami pri COVID-19,«*EMBO molekularna medicina*13, št. 8 (avgust 2021):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8350892/>.
- 37 Anupriya Anand, Abimanyu Sugumaran in Damodharan Narayanasamy, »Dostava zdravil proti raku v možgane: prospektivni pristop z uporabo trdnih lipidnih nanodelcev,«*IET Nanobiotehnologija*13, št. 4 (junij 2019): 353–62;<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8676006/>.
- 38 Itziar Gómez-Aguado et al., »Dostava nukleinske kisline s trdnimi lipidnimi nanodelci, ki vsebujejo preklopne lipide: plazmidna DNA proti messenger RNA,«*Molekule*25, št. 24 (december 2020):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7766580/>.
- 39 Evropska agencija za zdravila, *Poročilo o oceni: Cepivo proti COVID-19 Moderna* (Amsterdam: Evropska agencija za zdravila, 11. marec 2021), https://www.ema.europa.eu/en/documents/assessment-report/spikevaxpreviously-covid-19-vaccine-moderna-epar-public-assessment-report_en.pdf.
- 40 "Vnetje, posredovano z IL-1, ki ga povzročijo različna cepiva RNA, je odvisno od konteksta," *Imunologija narave*23, št. 4 (april 2022): 485–86, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/35354959/>.
- 41 Ahmad A. Ballout et al., »Serija primerov novonastalih vnetnih bolezni osrednjega živčevja v enem samem zdravstvenem sistemu, ki so začasno povezane s cepivi SARS-CoV-2 na osnovi mRNA,«*Meje v nevrologiji*13 (2022): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8908032/>; Mahsa Khayat-Khoei et al., »COVID-19 mRNA Vaccination Leading to CNS Inflammation: A Case Series,«*Journal of Neurology* št. 3 (2022):<https://www.springermedizin.de/covid-19/covid-19-mrna-vacci>

- [nation-leading-to-cns-inflammation-a-case-ser/19632772](https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/13524585231154780); Sydney Lee et al., »Akutno vnetje centralnega živčnega sistema po cepljenju proti COVID-19: opazovalna kohortna študija,« *Dnevnik multiple skleroze* 29, št. 4–5 (april 2023): 595–605, <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/13524585231154780>.
- 42 Svetovna zdravstvena organizacija, »Pripravljenost na pandemijo«, dostopno 14. maja 2023, <http://web.archive.org/web/20030427193056/http://www.who.int/csr/disease/influenza/pandemic/en/print.html>.
- 43 Peter Doshi, "Neulovljiva definicija pandemične gripe," *Bilten Svetovne zdravstvene organizacije* 89, št. 7 (1. julij 2011): 532–38, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3127275/>. Elizabeth Cohen,
- 44 »Ko pandemija ni pandemija«, CNN, 4. maj 2009, <http://edition.cnn.com/2009/HEALTH/05/04/swine.flu.pandemic/index.html>.
- 45 Ahmed Yaqinuddin, »Navzkrižna imunost med respiratornimi koronavirusi lahko omeji smrtnost zaradi COVID-19,« *Medicinske hipoteze* 144 (november 2020): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7326438/>; Claudia Giesecke-Thiel in Andreas Thiel, »Predhodna izpostavljenost navadnemu prehladu Coronaviruses Enhances Immune Response to SARS-CoV-2,« Max Planck Gesellschaft, 31. avgust 2021, <https://www.mpg.de/17434954/0907-moge-prior-exposure-to-common-cold-coronaviruses-enhances-immune-response-to-sars-cov-2-151795-x>.
- 46 Heng Weili, »Vprašanja glede kode v modernem patentu,« *China Daily*, nazadnje spremenjeno 21. marca 2022, <https://global.chinadaily.com.cn/a/202203/21/WS6237da55a310fd2b29e52288.html>.
- 47 Joseph Mercola, »COVID-19 Spike Protein Sequence '100 % Match' to Sequence, patented in 2016 by Moderna, Study Shows,« *Branilec* (spletna stran), 7. marec 2022, <https://childrenshealthdefense.org/defender/covid-spike-protein-sequence-match-moderna-patent/>. Balamurali K. Ambati et
- 48 al., »Homologija MSH3 in potencialna rekombinacijska povezava z mestom cepitve furina SARS-CoV-2,« *Meje*

- v *virologiji*2 (februar 2022):<https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fviro.2022.834808/full>.
- 49 Peter Daszak, »Predlog: zvezek I«, DARPA, 24. marec 2018, 11,<http://s3.documentcloud.org/documents/21066966/defuse-proposal.pdf>; Sharon Lerner in Maia Hibbett, »Podrobnosti o razkritih predlogih za nepovratna sredstva o raziskavi o koronavirusu z visokim tveganjem,« *The Intercept* (spletna stran), 23. september 2021,<https://theintercept.com/2021/09/23/coronavirus-research-grant-darpa/>; Yujia Alina Chan in Shing Hei Zhan, »Pojav mesta cepitve Spike Furin pri SARS-CoV-2,« *Molekularna biologija in evolucija*39, št. 1 (januar 2022):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8689951/>.
- 50 EcoHealth Alliance, »Letno poročilo in finance«, dostopno 14. maja 2023,<https://www.ecohealthalliance.org/financials-strategy>. Lizhou
- 51 Zhang et al., »Mutacija D614G v koničastem proteinu SARS-CoV-2 zmanjša izločanje S1 in poveča nalezljivost,« *bioRxiv* (v prihodnje).
<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7310631/>.
- 52 Elizabeth M. Rhea et al., "Protein S1 SARS-CoV-2 prečka krvno-možgansko pregrado pri miših," *Naravoslovna nevroznanost*24, št. 3 (marec 2021): 368–78,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8793077/>.
- 53 Amy Maxmen in Smriti Mallapaty, »Hipoteza o uhajanju laboratorija COVID: Kaj znanstveniki počnejo in ne vedo,« *Narava*594 (junij 2021): 313–15,<https://www.nature.com/articles/d41586-021-01529-3>; Jonathan Latham in Allison K. Wilson, »Lov za izvorom COVID-a – kam je pripeljal in zakaj je pomemben,« *Branilec* (spletna stran), 20. avgust 2021,<https://childrenshealthdefense.org/defender/chinese-international-searches-origins-covid-zoonotic-lab-leak/>. Valentin Bruttel, Alex Washburne in
- 54 Antonius VanDongen, »Endonuclease Fingerprint Indicates a Synthetic Origin of SARS-CoV-2,« *bioRxiv* (v prihodnje),<https://www.biorxiv.org/content/10.1101/2022.10.18.512756v1>.

- 55 Michael R. Gordon, »Lab Leak Most Likely Origin of COVID-19 Pandemic, Energy Department Now Says«, nazadnje spremenjeno 26. februarja 2023, <https://www.wsj.com/articles/covid-origin-china-lab-leak-807b7b0a>.
- 56 »Kitajska se posmehuje trditvi FBI, da je uhajanje podatkov iz laboratorija Wuhan verjetno povzročilo pandemijo COVID-a,« Reuters, 1. marec 2023, <https://www.reuters.com/business/healthcare-pharmaceuticals/fbi-director-says-china-lab-leak-li-kely-caused-covid-pandemic-2023-03-01/>.
- 57 BionTech, *Konzernlagebericht für das Geschäftsjahr 2019*, maj 2020, <https://investors.biontech.de/static-files/9db3ce1d-ef4e-48fd-9a6e-c885dc034f78>.
- 58 Ruth Young et al., »Razvoj novih zdravstvenih tehnologij za zapostavljene bolezni: pregled portfelja in stroškovni model«, *Gates Open Research* 2 (2018): 23, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6139384/>.
- 59 Stephanie Seneff in Greg Nigh, »Worse Than the Disease? Pregled nekaterih možnih nenamernih posledic mRNA cepiv proti COVID-19,« *Mednarodni časopis za teorijo, prakso in raziskave cepiv*, 10. maj 2021, <https://dpbh.nv.gov/uploadedFiles/dpbhnavgov/content/Boards/BOH/Meetings/2021/SENEFF~1.PDF>.
- 60 Martin Weiss, »Bill Gates: Auf Diese 4 Corona-Impfstoff-Aktien Setzt der Multimilliardär,« *Der Aktionär*, 15. september 2020, <https://www.deraktionaer.de/artikel/aktien/bill-gates-auf-diese-4-corona-impfstoff-aktien-setzt-der-multimilliardaer-20207054.html>; Zach Anchors, »Fundacija Gates veliko stavi na Modernino tehnologijo mRNA,« *Novice o odkritju zdravil*, 9. marec 2020, <https://www.drugdiscoverynews.com/gates-foundation-bets-big-on-moderna-s-mrna-technology-10450>. S.
- 61 Seneff in G. Nigh, »Worse Than the Disease? Pregled nekaterih možnih nenamernih posledic mRNA cepiv proti COVID-19,« *Mednarodni časopis za teorijo, prakso in raziskave cepiv* 2 (2021): 38–79, <https://ijvtp.com/index.php/IJVTPR/article/view/23>.

- 62 Svetovna zdravstvena organizacija, *Poročilo o stanju novega koronavirusa (2019-nCoV)-1*, 21. januar 2020, https://www.who.int/docs/default-source/coronaviruse/situation-reports/20200121-sitrep-1-2019-ncov.pdf?sfvrsn=20a99c10_4.
- 63 "Berliner Biotech-Firma Ist Vorreiter bei Coronavirus-Tests," *Gotovina* (spletna stran), 13. marec 2020, <https://www.cash.ch/news/politik/berlinerbiotech-firma-ist-vorreiter-bei-coronavirus-tests-431941>. Christian
- 64 Drosten, »'Der Körper Wird Ständig von Viren Angegriffen,« intervju Susan Kutter, *Wirtschafts Woche*, 16. maj 2014, <https://www.wiwo.de/technologie/forschung/virologe-drosten-i-m-gespraech-2014-der-koerper-wirdstaendig-von-viren-angegriffen/9903228.html>.
- 65 Leibniz-Institut für Wirtschaftsforschung, *Analysen zum Leistungsgeschehen der Krankenhäuser und zur Ausgleichspauschale in der Corona-Krise* (Essen, Nemčija: Leibniz-Institut für Wirtschaftsforschung, 30. april 2021), 20, https://www.bundesgesundheitsministerium.de/fileadmin/Dateien/3_Downloads/C/Coronavirus/Analyse_Leistungen_Ausgleichszahlungen_2020_Corona-Krise.pdf.
- 66 »Nabava cepiv med pandemijo gripe in vloga vnaprejšnjih pogodb o nakupu: lekcije iz 2009-H1N1,« <https://eprints.keele.ac.uk/id/eprint/2837/1/Vaccine%20procurement%20during%20an%20influenza%20pandemic%20and%20the%20role%20of%20A%20predance%20Purchase%20Agreements-%20lessons%20od%202009-H1N1.pdf>; »Nove pogodbe HHS izboljšujejo pripravljenost na pandemijo. BARDA naredi zgodovinske korake z glavnimi serijami semen cepiv, cepivi za zaloge pred pandemijo,« Ministrstvo za zdravje in socialne zadeve ZDA, sporočilo za javnost, 6. september 2012, <https://www.phe.gov/Preparedness/news/Pages/pandemic-120906.aspx>. Magdalena Robert,
- 67 "Global Health Leaders Launch Decade of Vaccines Collaboration," Bill & Melinda Gates Foundation, sporočilo za javnost, dostopno 15. maja 2023, <https://www.gatesfoundation.org/ideas/media-center/press-releases/2010/12/global-health-leaders-launch-decade-of-vaccines-collaboration>.

- 68 Andrej Hunko, "H1N1: Weltsgesundheitsorganisation vom Druck der Profitinteressen der Pharmaindustrie Befreien," *Andrej-Hunko.de*, 24. junij 2010, <https://www.andrej-hunko.de/en/europarat/reden/171-re-de-h1n1-pharmaindustrie>.
- 69 Svetovna zdravstvena organizacija, *Globalni akcijski načrt za cepiva: 2011–2020* (Ženeva: Svetovna zdravstvena organizacija, 2013), www.who.int/iris/bitstream/10665/78141/1/9789241504980_eng.pdf. Ibid.
- 70
- 71 Keith Speights, »4 delnice cepiv proti koronavirusu, na katere stavi fundacija Bill & Melinda Gates,« *The Motley Fool*, 24. september 2020, <https://www.fool.com/investing/2020/09/24/4-coronavirus-vaccine-stocks-the-bill-melinda-gate/>.
- 72 Bill Gates, »Bill Gates: Naslednji izbruh? Nismo pripravljeni,« govor na TED, YouTube video, 8:36, www.youtube.com/watch?v=6Af6b_wyiwI; "Ne izstrelki, mikrobi: Bill Gates je svet opozoril na epidemijo pred 5 leti," *Economic Times*, nazadnje spremenjeno 18. marca 2020, <https://economictimes.indiatimes.com/magazines/panache/not-missiles-mikrobi-bill-gates-je-svaril-svet-pred-epidemijo-5-let/articleshow/74690072.cms?from=mdr>.
- 73 Bill Gates, »Bill Gates and the Return of Investment in Vaccinations«, intervju Becky Quick, CNBC, video, 10:26, <https://www.cnbc.com/video/2019/01/23/bill-gates-and-the-return-on-investment-in-vaccinations-davos.html>.
- 74 »EU verjame v Pfizer Jab z načrtom za 1,8 milijarde odmerkov,« *Deutsche Welle*, 14. april 2021, <https://www.dw.com/en/eu-puts-faith-in-pfizer-jab-with-plan-for-18-billion-doses/a-57201551>. Evropski parlament, »Posebni odbor za pandemijo COVID-19«, 30. avgust 2022, video, 2:13:52, https://multimedia.europarl.europa.eu/en/webstreaming/special-committee-on-covid-19-pandemic_20220830-0900-COMMITTEE-COVI. Gallina se je glede na video posnetek odzvala ob 9.48.
- 76 Michael Bergmann, »Wer Sind die Ungeimpften?«, *Max Planck Gesellschaft*, 7. oktober 2021, <https://www.mpg.de/17668113/impfber>

eitschaft-in-europa.

- 77 *Sporazum o proizvodnji in dobavi med Pfizer Export BV, albanskim ministrstvom za zdravje in socialno zaščito, državnim ministrom za obnovo in inštitutom za javno zdravje, osnutek Pfizer, 6. januar 2021, <http://ti-health.org/wp-content/uploads/2021/05/Albania-Pfizer.pdf>.*

- 78 Risna K. Radhakrishnan in Mahesh Kandasamy, »Nevropatogeneza, posredovana s SARS-CoV-2, poslabšanje hipokampalne neurogeneze in demence,«*American Journal of Alzheimerjeva bolezen in druge demence* 37 (2022):<https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/15333175221078418>.

- 79 Ashutosh Kumar et al., »Cepljenje proti COVID-19 lahko izboljša hipokampalno neurogenezo pri odraslih,«*Vedenje možganov in imuniteta* 107 (januar 2023): 87–89,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9527215/>.

- 80 Karl Lauterbach, »Faktenbooster – Was Wir Tun Können,«*Badische Zeitung*, 27. avgust 2022.

- 81 Gerard J. Nuovo et al., »Poškodba endotelijskih celic je osrednji del bolezni COVID-19 in mišji model, povzročeni z injekcijo podenote S1 koničastega proteina,«*Annals of Diagnostic Pathology* 51 (april 2021): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7758180/>. Giovanni C.

- 82 Actis, Davide G. Ribaldone in Rinaldo Pellicano, »Vročje težave cepiva proti covidu: neredno resno strjevanje krvi, slabo definirana prionom podobna reaktogenost konice, nejasne vloge drugih dejavnikov,«*Minerva Medica* 112, št. 6 (december 2021): 695–97, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/35168305/>; Yuhai Zhao, Vivian R. Jaber in Walter J. Lukiw, »SARS-CoV-2, dolgi COVID, prionska bolezen in neurodegeneracija,«*Meje v nevroznanosti* 16 (2022): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9551214/>. Michael Nehls,

- 83 Enotna teorija Alzheimerjeve bolezni (UTAD): Posledice za preprečevanje in zdravljenje, "*Journal of Molecular Psychiatry* 4 (2016): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4947325/>; Cameron Wells et al., »Vloga amiloida

- Oligomeri v nevrodegenerativnih patologijah,"*Mednarodni časopis za biološke makromolekule*181 (junij 2021): 582–604,<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/33766600/>.
- 84 John Tsu-An Hsu et al., »Učinki vezave A β 1-42 na podenoto SARS-CoV-2 Spike Protein S1 in encim za angiotenzinsko pretvorbo 2,«*Mednarodni časopis za molekularno znanost*22, št. 15 (avgust 2021):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8347908/>; Sofie Nyström in Per Hammarström, »Amiloidogeneza koničastega proteina SARS-CoV-2,«*Časopis Ameriškega kemijskega društva*144, št. 20 (25. maj 2022): 8945–50,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9136918/>.
- 85 Hyeryung Kwon in Taewon Kim, »Avtoimunski encefalitis po cepljenju proti ChAdOx1-S SARS-CoV-2,«*Nevrološke vede*43, št. 3 (2022): 1487–89,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8630512/>; Sankha Shubhra Chakrabarti et al., »Hitro napredujoča demenca z asimetrično togostjo po cepljenju proti ChAdOx1 nCoV-19,«*Staranje in bolezni*13, št. 3 (junij 2022): 633–36,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9116920/>. Marco Cosentino in Franca Marino, »Hipoteza o
- 86 konicah pri neželenih učinkih, ki jih povzročajo cepiva: vprašanja in odgovori,«*Trendi v molekularni medicini*28, št. 10 (oktober 2022): 797–99,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9494717/>.
- 87 »Honorar für COVID-19-Impfungen Soll bis April Unverändert Bleiben,«*Ärzte Zeitung*,11. december 2022,<https://www.aerztezeitung.de/Politik/Honorar-fuer-COVID-19-Impfungen-soll-bis-April-unverändert-bleiben-435000.html>.
- 88 "STIKO Empfiehlt Aspiration bei COVID-19-Impfung als Vorsichtsmassnahme,"*Ärzte Zeitung*,18. februar 2022,<https://www.aerzteblatt.de/nachrichten/131915/STIKO-empfiehlt-Aspiration-bei-COVID-19-Impfung-als-Vorsichtsmassnahme>. Primerjaj z "Mit Impfungen Richtig Geld Verdienen,"*Ärzte Zeitung*,9. marec 2015,<https://www.aerztezeitung.de/Wirtschaft/Mit-Impfungen-richtig-Geld-verdienen-250037.html>.

- 89 Chaogeng Zhu et al., »Molekularna biologija koničastega proteina SARS-CoV-2: pregled trenutnega znanja,« *Journal of Medical Virology* 93, št. 10 (oktober 2021): 5729–41, <https://doi.org/10.1002/jmv.27132>.
- 90 Fabio Angeli et al., »Cepiva proti SARS-CoV-2: luči in sence,« *European Journal of Internal Medicine* 88 (junij 2021): 1–8, <https://doi.org/10.1016/j.ejim.2021.04.019>.
- 91 Yuyang Lei et al., »Spike protein SARS-CoV-2 poslabša endotelijsko funkcijo prek znižane regulacije ACE2,« *bioRxiv* (v prihodnje), <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7724674>.
- 92 »Vaccine Administration,« Centers for Disease Control and Prevention, nazadnje medicinsko pregledano 20. januarja 2023, dostopno 16. maja 2023, <http://www.cdc.gov/vaccines/hcp/acip-recs/general-recs/administration.html>.
- 93 Anding Liu et al., »Seropozitivna razširjenost protiteles proti SARS-CoV-2 v Wuhanu na Kitajskem,« *Odprto omrežje JAMA* 3, št. 10 (oktober 2020), <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7584925/>.
- 94 »COVID-19: Fallzahlen in Deutschland und Weltweit,« Robert Koch Institut, dostopno 12. aprila 2023, https://www.rki.de/DE/Content/InfAZ/N/Neuartiges_Coronavirus/Fallzahlen.html.
- 95 Katharina Röltgen et al., »Imunski vtis, širina prepoznavanja različic in odziv germinalnega središča pri okužbi in cepljenju s SARS-CoV-2 pri ljudeh,« *Celica* 185, št. 6 (17. marec 2022): 1025–40, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8786601/>. Simone Cristoni et al., »Odkrivanje rekombinantnega spike proteina v plazmi posameznikov, cepljenih proti SARS-CoV-2,« *medRxiv* (prihodnji), <https://doi.org/10.5281/zenodo.5831816>.
- 97 Pedro Morais, Hironori Adachi in Yi-Tao Yu, "Kritični prispevek psevdouridina k cepivom mRNA proti COVID-19", *Meje v celični in razvojni biologiji* 9 (2021): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8600071/>; Callum JC Parr et al., »Substitucija N 1-metilpsevdouridina izboljša učinkovitost

- Sintetična mRNA stikala v celicah,"*Raziskave nukleinskih kislin*48, št. 6 (6. april 2020):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7102939/>.
- 98 »Chefarzt über Wachsende 'Impf'-Nebenwirkungen: Achlimmste je Erlebte Erkrankungen,« Fassandenkratzer (spletna stran), 17. februar 2023,<https://fassadenkratzer.wordpress.com/2023/02/17/chefarzt-uberwachsende-impf-nebenwirkungen-schlimmste-je-erlebte-erkrankunge/>.
- 99 "STIKO bo Zweite COVID-19-Booster-Impfung für Etliche Personengruppen Empfehlen,"*Ärzte Zeitung*, 15. avgust 2022,<https://www.aerztezeitung.de/Medizin/STIKO-will-zweite-COVID-19-Booster-Impfung-ab-60-empfehlen-und-fuer-alle-mit-Grunderkrankungen-431520.html>.
- 100 Peter Nordström, Marcel Ballin in Anna Nordström, »Risk of Okužba, hospitalizacija in smrt do 9 mesecev po drugem odmerku cepiva proti COVID-19: retrospektivna kohortna študija celotne populacije na Švedskem,"*Lanceta*399, št. 10327 (26. februar–4. marec 2022): 814–23, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8816388/>.
- 101 Ibid., slika prilagojena.
- 102 Chaolin Huang et al., »Klinične značilnosti bolnikov, okuženih z 2019 Novi koronavirus v Wuhanu na Kitajskem,"*Lanceta*395, št. 10223 (15. februar 2020): 497–506,[https://www.thelancet.com/article/S0140-6736\(20\)30183-5/fulltext](https://www.thelancet.com/article/S0140-6736(20)30183-5/fulltext).
- 103 Pierre Miossec, »Razumevanje citokinske nevihte med COVID-19: Prispevek že obstoječega kroničnega vnetja,« Dodatek, *European Journal of Rheumatology*7, št. S2 (avgust 2020): 97–98,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7431332/>.
- 104 Shintaro Hojyo et al., »Kako COVID-19 povzroči citokinsko nevihto s Visoka smrtnost,"*Vnetje in regeneracija*40 (2020):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7527296/>.
- 105 Oliver Klein, »Wie Oft die Impfung Auffrischen? EMA Warnt vor zu Häufigem Boostern,"*ZDF*(spletna stran), 13. januar 2022,<https://www.z>

[df.de/nachrichten/politik/corona-booster-impfungen-warnung-ema-100.html](https://www.dlf.de/nachrichten/politik/corona-booster-impfungen-warnung-ema-100.html).

- 106 Søren Wengel Mogensen et al., "Uvedba difterije-Tetanus-pertusis in peroralno cepivo proti otroški paralizi med mladimi dojenčki v urbani afriški skupnosti: naravni poskus," *EBioMedicine* 17 (2017): 192–98, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5360569/pdf/main.pdf>.
- 107 »Študija: cepivo Billa Gatesa DTP je ubilo 10-krat več afriških deklet kot sama bolezen,« *Odlična igra Indija* (spletna stran), 6. januar 2021, <https://greatgameindia.com/bill-gates-dtp-vaccine-africa/>.
- 108 Nicola P. Klein, »Licencirana cepiva proti oslovskemu kašlju v Združenih državah: Zgodovina in trenutno stanje,« *Humana cepiva in imunoterapevtiki* 10, št. 9 (september 2014): 2684–90, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4975064/>.
- 109 »Financiranje na podlagi uspešnosti za krepitev zdravstvenega sistema denar Podpora,« GAVI Alliance, februar 2014, <https://www.gavi.org/sites/default/files/document/performance-based-funding-information-sheetpdf.pdf>.
- 110 Dan Shan et al., »Okvare človeškega spomina po COVID-19: A Sistematični pregled dokazov iz študij slikanja možganov, ki temelji na PRISMI,« *Meje v starajoči se nevroznanosti* 14 (2022): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9780393/>.
- 111 Ioannis P. Trougakos et al., »Neželeni učinki mRNA COVID-19 Cepiva: hipoteza o konicah,« *Trendi v molekularni medicini* 28, št. 7 (julij 2022): 542–54, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9021367/>.
- 112 Brian Oronsky et al., »Nukleokapsid kot COVID-19 naslednje generacije Kandidat za cepivo,« *Mednarodni časopis za nalezljive bolezni* 22 (september 2022): 529–30, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/article/s/PMC9250828/>.
- 113 Sara Diani et al., »SARS-CoV-2 – vloga naravne imunosti: A Pripovedni pregled,« *Revija za klinično medicino* 11, št. 21

- (november 2022):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9655392/>.
- 114 Stefan Oelrich, govor, Svetovni zdravstveni vrh, Twitter video, 0:27, objavil Henning Rosenbusch, 4. novembra 2021, https://twitter.com/rosenbusch_/status/1456319266245038089.
- 115 Centri za »Cepiva proti COVID-19 med nosečnostjo ali dojenjem«. Nadzor in preprečevanje bolezni, nazadnje spremenjeno 20. oktobra 2022, <https://www.cdc.gov/coronavirus/2019-ncov/vaccines/recommendations/pregnancy.html>.
- 116 "Impfung bei Schwangeren, Stillenden und bei Kinderwunsch," Robert Koch Institut, nazadnje spremenjeno 25. maja 2023, https://www.rki.de/SharedDocs/FAQ/COVID-Impfen/FAQ_Liste_Impfung_Schwangere_Stillende.html.
- 117 Nazeeh Hanna et al., »Odkrivanje sporočilne RNK COVID-19 Cepiva v materinem mleku," *Pediatrics JAMA* 176, št. 12 (2022): 1268–70, <https://jamanetwork.com/journals/jamapediatrics/fullarticle/2796427>.
- 118 OLG Frankfurt 6. Senat für Familiensachen (17. avgust 2021), ECLI: DE:OLGH E:2021:0817.6UF120.21.00, Bürgerservice Hessenrecht, <https://www.rv.hessenrecht.hessen.de/bshe/document/LARE210001496>.
- 119 Magdalena Pötsch, »Werden Wir Uns Künftig Jedes Jahr Gegen Corona Impfen," *Der Standard*, 7. marec 2023, <https://www.derstandard.de/story/2000144188357/werden-wir-uns-kuenftig-jedes-jahr-gegen-corona-impfen>.
- 120 „US-Arzneimittelbehörde Wohl für Jährliches Impfschema bei Corona," *Der Standard*, 23. januar 2023, <https://www.derstandard.de/story/2000142900427/amerikanische-fda-wohl-fuer-jaehrliches-impfschema-bei-corona>; »FDA predlaga cepljenje proti COVID-u za večino Američanov enkrat letno,« CBS News, 23. januar 2023, <https://www.cbsnews.com/news/fda-covid-shots-yearly-for-most-americans/>.
- 121 Karen Gilchrist, »Bill Gates pravi, da so se tveganja za covid 'dramatično povečala Zmanjšano, a prihaja še ena pandemija,« CNBC, 18. februar,

- 2022,<https://www.cNBC.com/2022/02/18/bill-gates-covid-risks-have-reduced-but-another-pandemic-will-come.html>.
- 122 Camille Bello, »Bill Gates pravi, da je človeštvo naslednja velika grožnja Je bioterorizem. Interpol se strinja,« Euronews (spletna stran), nazadnje spremenjeno 14. februarja 2023,<https://www.euronews.com/next/2023/02/14/bill-gates-says-the-next-big-threat-facing-humanity-is-bioterrorism-interpol-agrees>.
- 123 Sergio Imparato in Sarosh Nagar, »Nova pandemija WHO Pogodba je dobra za svet – in ZDA,« *Stat* (spletna stran), 20. januar 2023, <https://www.statnews.com/2023/01/20/new-pandemic-treaty-good-for-world-and-america/>.
- 124 Sprouts Deutschland, "Bonhoeffer's Theorie der Dummheit", januar 23, 2022, YouTube video, 6:32, <https://www.youtube.com/watch?v=wnhL1W9dj1w>.
- 125 Sophie Eicher et al., »Kakovost življenja med pandemijo COVID-19 — Rezultati študije aplikacije CORONA HEALTH,« Dodatek, *Journal of Health Monitoring* 6, št. S6 (oktober 2021), 2–21, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8832366/>.
- 126 Michiel AJ Luijten et al., »Vpliv zaprtja med Pandemija COVID-19 na duševno in socialno zdravje otrok in mladostnikov,« *Raziskave kakovosti življenja* 30, št. 10 (2021): 2795–804, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8122188/>.
- 127 Sandra Düzel et al., »Strukturni možganski korelati osamljenosti med Starejši odrasli,« *Znanstvena poročila* 9 (2019): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6753249/>.
- 128 Risna K. Radhakrishnan in Mahesh Kandasamy, »SARS-CoV-2-Posredovana nevropatogeneza, poslabšanje hipokampalne nevrogeneze in demenca,« *American Journal of Alzheimerjeva bolezen in druge demence* 37 (2022): <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/15333175221078418>.
- 129 Jiaqi Xiong et al., »Vpliv pandemije COVID-19 na duševno zdravje v splošni populaciji: sistematični pregled,« *Journal of Affective*

- Motnje*277 (1. december 2020): 55–64,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7413844/>.
- 130 Carlo Lazzari in Marco Rabottini, »COVID-19, osamljenost, sociala Izolacija in tveganje za demenco pri starejših ljudeh: sistematični pregled in metaanaliza ustrezne literature,“ *Mednarodni časopis za psihiatrijo v klinični praksi*26, št. 2 (junij 2022): 196–207,[http s://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/34369248/](http://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/34369248/).
- 131 Xiaohuan Xia, Yi Wang in Jialin Zheng »COVID-19 in Alzheimerjeva bolezen: Kako ena kriza poslabša drugo,“ *Translacijska nevrodegeneracija*10 (2021): 15,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8090526/>.
- 132 Narayanaperumal Mugunthan et al., »Učinki dolgotrajne izpostavljenosti sevanja 900–1800 MHz, ki ga oddaja mobilni telefon 2G na hipokampusu miši – histomorfometrična študija,“ *Journal of Clinical & Diagnostic Research*10, št. 8 (avgust 2016): 1–6,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5028475/>.
- 133 Mahsa Eghlidospour et al., »Učinki izpostavljenosti radiofrekvenčnim žarkom Oddano iz mobilnega telefona GSM o proliferaciji, diferenciaciji in apoptozi nevralnih izvornih celic,“ *Anatomija in celična biologija*50, št. 2 (junij 2017): 115–23,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5509895/>.
- 134 Shearwood McClelland III in Jerry J. Jaboin, »Varnost pred sevanjem 5G Wi-Fi: pomirjujoče ali ruska ruleta?,“ *International Journal of Radiation Oncology, Biology, Physics*101, št. 5 (1. avgust 2018): 1274–75,<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/30012534/>. 135 Jin-Hwa Moon, »Učinki elektromagnetnih polj na zdravje Otroci,“ *Klinična in eksperimentalna pediatrija*63, št. 11 (november 2020): 422–28,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7642138/>.
- 136 »EHT zmaga v zgodovinski odločitvi, zvezno sodišče odredi FCC, naj Pojasnite, zakaj ni upošteval znanstvenih dokazov, ki kažejo na škodljivost brezžičnega sevanja.« Environmental Health Trust, 16. avgust 2021,<https://ehtrust.org/in-historic-decision-federal-court-finds-fcc-failed-to-ex>

[plain-why-it-ignored-scientific-evidence-showing-harm-from-wireless-sevanje/](#).

- 137 Alexander C. Stahn et al., »Spremembe možganov pri odzivu na dolgo Antarktične odprave," *New England Journal of Medicine* 381, št. 23 (5. december 2019): 2273–75, <https://www.nejm.org/doi/pdf/10.1056/NEJMc1904905>.
- 138 "Izolacija in monotonija Lassen das Hirn schrumpfen," *JZV* (spletna stran), 13. december 2019, <https://www.swr.de/wissen/artikel-hirnschrumpft-bei-isolation-100.html>.
- 139 Helmut Traindl, »Zusammenfassendes Gutachten zur Unwirksamkeit von Masken als Virenschutz und Gesundheitsschädigende Auswirkungen,« *Fortschritt in Freiheit* (spletna stran), 9. december 2022, <https://fortschrittinfreiheit.de/gutachten-unwirksamkeit-von-masken/>; Helmut Trendl, *Argumentationshilfe zur Maskenproblematik für Eltern von Schulkindern* (samozaložba, 20. oktober 2022), <https://www.afa-zone.at/allgemein/auswirkungen-von-masken-neues-gutachten-uebermedizinische-psychologische-und-soziologische-vor-und-nachteile/>.
- 140 Sunah Hyun et al., »Psihološki korelati slabe kakovosti spanja med mladimi odraslimi v ZDA med pandemijo COVID-19,« *Zdravilo za spanje* 78 (februar 2021): 51–56, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7887075/>.
- 141 Prerna Varma et al., »Mlajši ljudje so bolj občutljivi na stres, Anksioznost in depresija med pandemijo COVID-19: Globalna presečna raziskava," *Napredek v nevro-psihofarmakologiji in biološki psihiatriji* (13. julij 2021): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7834119/>.
- 142 Stephanie Stockwell et al., »Spremembe v telesni dejavnosti in Sedeče vedenje od pred do med zaprtjem pandemije COVID-19: sistematični pregled," *BMJ Open Sport & Exercise Medicine* 7, št. 1 (2021): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7852071/>.
- 143 Paulo José Puccinelli et al., »Zmanjšana raven telesne dejavnosti med pandemijo COVID-19 je povezana z depresijo in

- Stopnje anksioznosti: Internetna anketa,"*Javno zdravje BMC*21 (2021): 425,
<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7919983/>. 144
- Steffen CE Schmidt et al., »Fizična dejavnost in čas pred zaslonom Otroci in mladostniki pred in med zaprtjem zaradi COVID-19 v Nemčiji: naravni poskus,"*Znanstvena poročila*10 (2020):[http s:// www.nature.com/articles/s41598-020-78438-4](http://www.nature.com/articles/s41598-020-78438-4). 145,,Oberärztin: 'Gewichtszunahme bei Kindern in Bischer Nie Gesehenem Ausmass,"*Ärzte Zeitung*, 31. maj 2022,[https://www.aerztezeitung.de/Medizin/Oberaerztin-Gewichtszunahme-bei-Kindern-in-bisher-nie-gesehenem-Ausmass-429557.html](https://www.aerztezeitung.de/Medizin/Oberaerztin-Gewichtszunahme-bei-Kindern-in-bissher-nie-gesehenem-Ausmass-429557.html).
- 146Susan E. Wozniak et al., "Maščobno tkivo: nov endokrini organ? Pregledni članek,"*Prebavne bolezni in znanost*54, št. 9 (september 2009): 847–56,<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/19052866/>; Luigi Fontana et al., "Izločanje adipokinov v visceralni maščobi je povezano s sistemskim vnetjem pri debelih ljudeh,"*Sladkorna bolezen* 56, št. 4 (april 2007): 1010–13,<https://diabetesjournals.org/diabetes/article/56/4/1010/12937/>. 147Nehls, "Enotna teorija."
- 148Stéphanie Dobbins et al., »Visceralna maščoba je povezana s spodnjim delom možganov Obseg pri zdravih odraslih srednjih letih,"*Annals of Neurology*68, št. 2 (avgust 2010): 136–44,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2933649/>; April J. Ho et al., »Debelost je povezana z manjšim volumnom možganov pri 700 bolnikih AD in MCI,«*Nevrobiološko staranje* 31, št. 8 (avgust 2010): 1326–39,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3197833/>.
- 149April J. Ho et al., »Učinki telesne dejavnosti, izobraževanja in Indeks telesne mase na starajoče se možgane,"*Kartiranje človeških možganov* 32, št. 9 (september 2011): 1371–82,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3184838/>.
- 150Natalia Gomes Gonçalves et al., »Povezava med potrošnjo ultraprocesirane hrane in kognitivnega upada,«*JAMA Nevrologija*80, št. 2 (februar 2023): 142–50,<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/3646>

- 9335/; Barbara R. Cardoso et al., »Povezava med uživanjem ultra-predelane hrane in kognitivnim delovanjem pri starejših odraslih v ZDA: presečna analiza NHANES 2011–2014,« *European Journal of Nutrition*61, št. 8 (december 2022): 3975–85,[h ttps://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/35778619/](https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/35778619/).
- 151 Darryl Walter Eyles, "Vitamin D: možgani in vedenje," *Časopis za Bone and Mineral Research Plus*5, št. 1 (januar 2020):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7839822/>.
- 152 Jan Terock et al., »Pomanjkanje vitamina D je povezano s pospešenim Staranje možganov v splošni populaciji,« *Psihiatrične raziskave: Nevroslikanje*327 (december 2022):<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0925492722001172>.
- 153 Hanze Chen et al., »Ravni 25-hidroksivitamina D in tveganje za Demenca in Alzheimerjeva bolezen: meta-analiza odziva na odmerek,« *Meje v starajoči se nevroznanosti*10 (2018): 368,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6237859/>.
- 154 J. Bart Classen, »Ameriška cepiva proti COVID-19 dokazano povzročajo več škode Kot dobro, ki temelji na ključnih podatkih kliničnih preskušanj, analiziranih z ustrezno znanstveno končno točko, 'Vsi povzročajo hudo obolevnost',« *Trendi interne medicine*1, št. 1 (2021): 1–6,<https://www.scivisionpub.com/pdfs/us-covid19-vaccines-proven-to-cause-more-harm-than-good-base-d-on-pivotal-clinical-trial-data-analyzed-using-the-pravi-znanstveni--1-811.pdf>.
- 155 J. Cannell et al., "Epidemija gripe in vitamin D", *Epidemiologija & okužba*134, št. 6 (december 2006): 1129–40,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2870528/>.
- 156 Andrea Giustina, »Hiter odziv na: Preprečevanje Covid-19 Pandemija,« *British Medical Journal*368 (februar 2020):<https://www.bmj.com/content/368/bmj.m810/rr-36>.
- 157 William B. Grant et al., »Dokazi, da dodatek vitamina D Lahko zmanjša tveganje za okužbe in smrti zaradi gripe in COVID-19,« *Hranila*12, št. 4 (april 2020):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7231123/>.

- 158 Marta Entrenas-Castillo et al., »Kalcifediol za uporabo pri zdravljenju Bolezni dihal," *Hranila* 14, št. 12 (junij 2022): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9231174/>; Indra Ramasamy, "Presnova vitamina D in smernice za dodajanje vitamina D," *Pregledi kliničnih biokemikov* 41, št. 3 (december 2020): 103–26, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7731935/>.
- 159 Dieter De Smet et al., »Serumska raven 25(OH)D ob sprejemu v bolnišnico Povezano s stadijem in umrljivostjo COVID-19,« *American Journal of Clinical Pathology* 155, št. 3 (11. februar 2021): 381–88, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7717135/>.
- 160 Ariel Israel et al., »Pomanjkanje vitamina D je povezano z višjimi Tveganja za okužbo s SARS-CoV-2 in resnost bolezni COVID-19: Retrospektivna študija primerov in kontrol,« *Interna in urgentna medicina* 17, št. 4 (junij 2022): 1053–63, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/35000118/>.
- 161 Martina Rabenberg et al., Stanje vitamina D med odraslimi v Nemčija—Rezultati nemškega zdravstvenega intervjuja in ankete o pregledu odraslih (DEGS1),« *Javno zdravje BMC* 15 (2015): 641, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4499202/>.
- 162 Aleksandar Radujkovic et al., "Pomanjkanje vitamina D in izid Bolniki s COVID-19," *Hranila* 12, št. 9 (september 2020): <https://www.mdpi.com/2072-6643/12/9/2757>.
- 163 Marta Entrenas Castillo et al., »Učinek zdravljenja s kalcifediolom in Najboljša razpoložljiva terapija v primerjavi z najboljšo razpoložljivo terapijo pri sprejemu na enoto intenzivne nege in umrljivosti med bolniki, hospitaliziranimi zaradi COVID-19: Pilotna randomizirana klinična študija,« *Journal of Steroid Biochemistry and Molecular Biology* 203 (oktober 2020): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7456194/>.
- 164 Igor H. Murai et al., »Učinek enkratnega visokega odmerka vitamina D3 na Dolžina bivanja v bolnišnici pri bolnikih z zmerno do hudo boleznijo COVID-19: randomizirano klinično preskušanje,« *JAMA* 325, št. 11 (16. marec,

- 2021): 1053–60,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7890452/>.
- 165 Maria Weiss, »Nahrungsergänzung als Schutz vor schwerem COVID-19-Verlauf: Hochdosiertes Vitamin D3 versagt in brasilianischer Studie,“ *Medscape*, 2. marec 2021,<https://deutsch.medscape.com/artikelansicht/4909769>.
- 166 Irwin Jungreis in Manolis Kellis, »Matematična analiza Preskušanje kalcifediola Córdoba kaže na močno vlogo vitamina D pri zmanjševanju sprejemov hospitaliziranih bolnikov s COVID-19 na oddelkih za intenzivno nego, *medRxiv* (v prihodnje),<https://www.medrxiv.org/content/10.1101/2020.11.08.20222638v2>.
- 167 Jorge B. Cannata-Andía et al., »Enotni peroralni bolus 100.000 i.e. HOLEKALCIFEROL ob sprejemu v bolnišnico ni izboljšal izidov pri bolezni COVID-19: COVID-VIT-D – randomizirano multicentrično mednarodno klinično preskušanje,“ *BMC Medicine* 20 (2022): 83,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8853840/>; Javier Mariani et al., »Visoki odmerki vitamina D v primerjavi s placebom za preprečevanje zapletov pri bolnikih s COVID-19: Multicentrično randomizirano kontrolirano klinično preskušanje,“ *PLoS One* 17, št. 5 (2022):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9140264/>.
- 168 Juan F. Alcala-Diaz et al., »Zdravljenje s kalcifediolom in bolnišnica Umrljivost zaradi COVID-19: kohortna študija,“ *Hranila* 13, št. 6 (junij 2021):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8224356/>; Xavier Nogues et al., »Zdravljenje s kalcifediolom in rezultati, povezani s COVID-19,“ *Revija za klinično endokrinologijo in metabolizem* (7. junij 2021): 4017–27,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8344647/>.
- 169 Yasmine M. Elamir et al., »Naključna pilotna študija z uporabo kalcitriola pri hospitaliziranih bolnikih s COVID-19,“ *kost* 154 (2022);<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8425676/pdf/main.pdf>. 170
- Meryl S. LeBoff et al., »Dodatni vitamin D in incident Zlomi pri srednjih in starejših odraslih,“ *New England Journal of*

- Zdravilo*387, št. 4 (28. julij 2022): 299–309,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9716639/>.
- 171 Lorenz Borsche, Bernd Glauner in Julian von Mendel, »COVID-19 Tveganje umrljivosti je v obratni korelaciji s stanjem vitamina D3 in stopnjo umrljivosti blizu ničle bi teoretično lahko dosegli pri 50 ng/mL 25(OH)D3: rezultati sistematičnega pregleda in meta-analize,“ *Hranila* 13, št. 10 (oktober 2021):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8541492/>.
- 172 Jill Hahn et al., “Vitamin D in morska omega 3 maščobna kislina Prehranska dopolnila in pojav avtoimunske bolezni: randomizirano kontrolirano preskušanje VITAL,“ *British Medical Journal*376 (2022):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8791065/>.
- 173 Tobias Niedermaier et al., »Potencial obogatene hrane z vitaminom D v Preprečevanju smrti zaradi raka – študija modeliranja,« *Hranila*13, št. 11 (november 2021):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8621821/>.
- 174 Koh [psevd.], »Dodatek vitamina D: možna pridobitev v življenju Leta in prihranki pri stroških,« sporočilo za javnost, Deutsches Krebsforschungszentrum, 2. november 2021,<https://www.dkfz.de/en/presse/pressemitteilungen/2021/dkfz-pm-21-07-Vitamin-D-supplementation-possible-gain-in-life-years-plus-cost-savings.php>.
- 175 Hermann Brenner, Ben Schöttker in Tobias Niedermaier, »Vitamin D3 za zmanjševanje umrljivosti zaradi raka in drugih izidov pred, med in po pandemiji COVID-19: prošnja za obiranje nizko visečih sadežev,“ *Cancer Communications*42, št. 8 (avgust 2022): 679–82, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9395316/>. 176
- Steven R. Cummings in Clifford Rosen, »VITAL Findings—a Odločilna rzsodba o dodajanju vitamina D,“ *New England Journal of Medicine*387 (28. julij 2022): 368–70,<https://www.nejm.org/doi/full/10.1056/NEJMe2205993>.
- 177 Stephan Martin, »Kein Mangel—Kein Nutzen: Woher Kommt der Vitamin-Hype und War die Fischöl-Studie 'Eigentlich ein Pharma-Skandal?'“ *Medscape*, 29. avgust 2022,<https://deutsch.medscape.co>

m/artikelansicht/4911508?src=WNL_mdplsfeat_220829_mscpedit_de
&uac=163807MK&impID=4583728&faf=1#vp_2.

- 178 Mirjam E. Belderbos et al., »Pomanjkanje vitamina D v popkovnični krvi je Povezan z respiratornim sincicijskim virusnim bronhiolitisom," *Pediatrija* 127, št. 6 (junij 2011): 1513–20, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/21555499/>.
- 179 F. Martin Ferolla et al., »Serumske ravni vitamina D in življenje Nevarna okužba z respiratornim sincicijskim virusom pri prej zdravih dojenčkah," *Journal of Infectious Diseases* 226, št. 6 (september 2022): 958–66, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/35106574/>.
- 180 Xirui Qiu et al., »Razvoj mRNA cepiv proti respiratornim Sincicijski virus (RSV)," *Ocene citokinskega rastnega faktorja* 68 (december 2022): 37–53, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/36280532/>.
- 181 Cuizhen Zhu et al., »Dodatek vitamina D izboljša anksioznost ne pa simptomov depresije pri bolnikih s pomanjkanjem vitamina D,« *Možgani in vedenje* 10, št. 11 (november 2020): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7667301/>; Fatme Al Anouti et al., »Povezave med vnosom vitamina D s hrano, izpostavljenostjo soncu in splošno anksioznostjo med študentkami,« *Hranila* 14, št. 24 (december 2022): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9780868/>.
- 182 Moritz Breit, et al., »Rezultati inteligenčnega testa učencev po šestih in Šestnajst mesecev nerednega šolanja zaradi pandemije COVID-19,« *PLoS One* 18, št. 3 (2023): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9994686/>.
- 183 "Depresivna motnja (depresija)," Svetovna zdravstvena organizacija, 31. marec 2023, <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/depression>.
- 184 Lisa Nobis et al., »Hippokampalni volumen po starosti: Nomogrami Izhaja iz več kot 19.700 ljudi v UK Biobank,« *Neuroimage Clinical* 23 (2019): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6603440/>.

- 185 Elizabeth Alzueta et al., »Tveganje za depresijo se je med Pandemija COVID-19 pri novopečenih odraslih, ki so jo spremljali zadnjih 8 let," *Psihološka medicina* 53, št. 5 (april 2021): 2156–63, <http://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/34726149/>.
- 186 Catherine K. Ettman et al., »Razširjenost simptomov depresije v Odrasli v ZDA pred in med pandemijo COVID-19,« *Odprto omrežje JAMA* 3, št. 9 (september 2020): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7489837/>. Slika prilagojena.
- 187 Andie MacNeil et al., »Incidentna in ponavljajoča se depresija med Odrasli, stari 50 let in več, med pandemijo COVID-19: longitudinalna analiza kanadske longitudinalne študije o staranju,« *Mednarodna revija za okoljske raziskave in javno zdravje* 19, št. 22 (november 2022): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9690838/>. Slika prilagojena.
- 188 Asim Handy et al., »Razširjenost in vpliv diagnosticiranih in Nediagnosticirana depresija v Združenih državah,« *Cureus* 14, št. 8 (avgust 2022): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9470500/>.
- 189 JS Saczynski et al., »Depresivni simptomi in tveganje za demenco: Framingham Heart Study,« *Nevrologija* 75, št. 1 (6. julij 2010): 35–41, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2906404/>. 190
- Laura Zahodne, Yaakov Stern in Jennifer J. Manly, »Depresivno Pri nedementnih starejših odraslih se simptomi pojavijo pred upadom spomina, ne pa obratno,« *Journal of American Geriatrics Society* 62, št. 1 (januar 2014): 130–34, <https://doi.org/10.1111/jgs.12600>.
- 191 Deutsche Alzheimer Gesellschaft eV Selbsthilfe Demenz, *Umri Häufigkeit von Demenzerkrankungen* (Berlin: Deutsche Alzheimer Gesellschaft eV Selbsthilfe Demenz, nd), https://www.deutsche-alzheimer.de/fileadmin/Alz/pdf/factsheets/infoblatt1_haeufigkeit_demenzerkrankungen_dalzg.pdf. 192 Ibid.
- 193 Deutsche Alzheimer Gesellschaft eV Selbsthilfe Demenz, *Das Wichtigste die Epidemiologie der Demenz* (Berlin: Deutsche

Alzheimer Gesellschaft eV Selbsthilfe Demenz, nd), <https://alzheimer-mv.de/wp-content/uploads/2018/11/die-epidemiologie-der-demenz.pdf>.

- 194 Alzheimerjevo združenje, *2023 Dejstva in številke o Alzheimerjevi bolezni* (Chicago: Alzheimerjevo združenje, 2023), 31, <https://www.alz.org/media/documents/alzheimers-facts-and-figures.pdf>. 195 Ibid. str. 30
- 196 Deutsche Alzheimer Gesellschaft, *Die Häufigkeit*.
- 197 »GBD 2019 Sodelavci pri napovedovanju demence: Ocena Globalna razširjenost demence v letu 2019 in napovedana razširjenost v letu 2050: Analiza za študijo globalnega bremena bolezni 2019,“ *Lancet javno zdravje* 7, št. 2 (februar 2022): 105–25, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8810394/>.
- 198 Martin Prince et al., »Globalna razširjenost demence: A Sistematični pregled in metaanaliza,“ *Alzheimerjeva bolezen in demenca* 9, št. 1 (januar 2013): 63–75, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/23305823/>.
- 199 Bundesärztekammer, *Post-COVID-sindrom (PCS)* (Berlin: Bundesärztekammer, 2022), https://doi.org/10.3238/arztebl.2022.Stellungnahme_PCS.
- 200 Felicia Ceban et al., »Utrujenost in kognitivne motnje v post-Sindrom COVID-19: Sistematični pregled in metaanaliza,“ *Možgani, vedenje in imuniteta* 101 (marec 2022): 93–135, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8715665/>.
- 201 Robyn Klein et al., »COVID-19 povzroča nevronetje in izgubo hipokampalne nevrogeneze,“ *Raziskovalni trg* (v prihodnje), <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8562542/pdf/nihpp-rs1031824v1.pdf>; Alessandra Borsini et al., »Nevrogeneza je motena v človeških matičnih celicah hipokampusa po izpostavljenosti vzorcem seruma hospitaliziranih bolnikov s COVID-19 z nevrološkimi simptomi,« *Molekularna psihiatrija* 27 (2022): 5049–61, <https://doi.org/10.1038/s41380-022-01741-1>.
- 202 Siwen Wang et al., »Povezave depresije, anksioznosti, skrbi, Zaznani stres in osamljenost pred okužbo s tveganjem po

Pogoji za COVID-19," *Psihijatrija JAMA* 79, št. 11 (november 2022): 1081–91, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9453634/>.

POGLAVJE 5

- 1 Rutger Bregman, *Človeštvo: upanja polna zgodovina* (London: Bloomsbury Publishing 2021). Prvič objavljen leta 2019 pri De Correspondent BV (Amsterdam).
- 2 George Orwell, ocena *Moč: Nova družbena analiza*, avtor Bertrand Russell, *Adelphi*, januar 1939, <https://www.lehman.edu/faculty/rcarey/BRSQ/06may.orwell.htm>.
- 3 George Orwell, *1984* (New York: Penguin Books, 1982), 68. Prvič izdano leta 1949 pri Secker & Warburg (London).
- 4 Ibid.
- 5 CE Nyder, *Mladi svetovni voditelji: Die Saat des Klaus Schwab* (Rottenburg, Nemčija: Kopp Verlag, 2022), 30. Ibid., 132–33.
- 6
- 7 Svetovna zdravstvena organizacija, *Ničelni osnutek WHO CA+ za obravnavo medvladnega pogajalskega telesa na njegovem četrtem zasedanju* (Ženeva: Svetovna zdravstvena organizacija, 1. februar 2023), http://apps.who.int/gb/inb/pdf_files/inb4/A_INB4_3-en.pdf. Deutscher Bundestag, »Bundestag Fordert Reform der Weltgesundheitsorganisation«, 12. maj 2023, besedilo in video, 47:26, <https://www.bundestag.de/dokumente/textarchiv/2023/kw19-de-weltgesundheitsorganisation-947084>.
- 8
- 9 Svetovni gospodarski forum, »Velika pripoved«, 10.–13. november 2021, <https://www.weforum.org/events/the-great-narrative-2021>. Tim Hinchliffe,
- 10 »Velika pripoved WEF združuje tehnologijo, družbo, gospodarstvo, politiko in naravo v zgodbo za človeštvo,« *Družabni* (blog), 16. november 2021, <https://sociable.co/government-and-policy/wef-great-narrative-tech-society-economy-politics-nature/>. Ibid.
- 11

- 12 Klaus Schwab in Thierry Malleret, *Velika pripoved: Za boljšo prihodnost* (Ženeva: Forum Publishing, 2022), 102 v nemški različici, prevod avtorja.
- 13 Jess Hill, »'Kot bi šel v šolo za nasilje': kako nasilje v družini vedno sledi istemu scenariju,« *Skrbnik*, 23. junij 2019, <https://www.theguardian.com/society/2019/jun/24/its-like-you-go-to-abuse-school-how-domestic-violence-always-follows-the-same-script>.
- 14 Lawrence E. Hinkle in Harold G. Wolff, »Metode zasliševanja in indoktrinacije, ki jih je uporabljala komunistična državna policija,« *Bilten newyorške medicinske akademije* 33, št. 9 (september 1957): 600–15, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1806200/>.
- 15 Hill, »'To je, kot da greš v šolo zlorab.'«
- 16 Hinkle in Wolff, »Metode«.
- 17 Albert D. Biderman, »Komunistični poskusi izvabiti lažna priznanja vojnih ujetnikov letalskih sil« *Bilten newyorške medicinske akademije* 33, št. 9 (september 1957): 616–25, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1806204/>. Ibid.
- 18
- 19 William Beecher Scoville in Brenda Milner, »Izguba nedavnega spomina po dvostranskih lezijah hipokampusu,« *Revija za nevrologijo, nevrokirurgijo in psihiatrijo* 20, št. 1 (februar 1957): 11–21, <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC497229/>.
- 20 J. Altman in GD Das, "Avtoradiografski in histološki dokazi postnatalne hipokampalne nevrogeneze pri podganah," *Journal of Comparative Neurology* 124, št. 3 (junij 1965): 319–35, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/5861717/>.
- 21 H. George Kuhn, Tomohisa Toda in Fred H. Gage, »Adult Hippocampal Neurogenesis: A Coming-of-Age Story,« *Journal of Neuroscience* 38, št. 49 (5. december 2018): 10401–10, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6284110/>.

- 22 Michael Nehls, *Das Erschöpfte Gehirn: Der Ursprung Unserer Mentalen Energie—und Warum Sie Schwindet—Willenskraft, Kreativität und Fokus zurückgewinnen* (München: Heyne Verlag, 2022). »COVID-19-
- 23 Impfpfhlung (Stand 5.6.2023),« Robert Koch Institut, 5. junij 2023, https://www.rki.de/SharedDocs/FAQ/COVID-Impfen/FAQ_Liste_STIKO_Empfehlungen.html.
- 24 Scott Shane, "Kitajska navdihnjena zasliševanja v Guantánamu," *New York Times*, 2. julij 2008, <https://www.nytimes.com/2008/07/02/world/americas/02iht-02detain.14154569.html>. Hill, "To je, kot bi šel v šolo za zlorabe."
- 25
- 26 »Fahrlässige Tötung? Ungeimpfte Ex-Pflegeheim-Mitarbeiterin vor Gericht,« *Donaukurier*, 22. februar 2023, <https://www.donaukurier.de/nachrichten/panorama/ungeimpfte-ex-pflegeheim-mitarbeiterin-vor-gericht-10589188>.
- 27 »Covid: aretacija avstralskega osumljenca proti zaprtju sproži polemike«, BBC News, 3. september 2020, <https://www.bbc.com/news/world-australia-54007824>. Hinkle in Wolff, "Metode."
- 28
- 29 Nyder dr. CE: *Velika ponastavitev: Der Angriff auf Demokratie, Nationalstaat und bürgerliche Gesellschaft*. Kopp 2021, str. 200 (prevedel avtor)
- 30 Bettina Gruber, *Leben unterm Regenbogen: Das Neue Geschlechterregime und Seine Folgen* (Varšava: Založba Manuscriptum, 2020) <https://www.manuscriptum.de/leben-unterm-regenbogen.html> (zum Buch).
- 31 »Stockholmski sindrom«, klinika Cleveland, nazadnje medicinsko pregledano 14. februarja 2022, <https://my.clevelandclinic.org/health/diseases/22387-stockholmski-sindrom>.
- 32 Somya Singh, "Stockholmski sindrom: psihiatrična diagnoza ali samo mit?" *International Journal of Trend in Scientific Research and Development* 6, št. 2 (januar-februar 2008): 354–61, <https://www.ijtsrd.com/papers/ijtsrd49242.pdf>.

- 33 "WEF Young Global Leaders—die Liste der Deutschen Teilnehmer," *Poslovni voditelj*(spletno mesto), nd,<https://www.business-leaders.net/wef-young-global-leaders-die-liste-der-deutschen-teilnehmer/>. "Beliebtester
- 34 Politiker Deutschlands Jens Spahn Zieht in Angela Merkel Vorbei," *Tagesspiegel*, 27. december 2020,<https://www.tagesspiegel.de/politik/jens-spahn-zieht-an-angela-merkel-vorbei-7709026.html>.
- 35 "Wir Impfen Deutschland Zurück in die Freiheit," *Welt*(spletna stran), 24. avgust 2021,<https://www.welt.de/politik/deutschland/article233333163/Jens-Spahn-zu-Corona-Wir-impfen-Deutschland-zurueck-in-die-Freiheit.html>.
- 36 Luisa Weckesser, »Umfrage zu Deutschlands Beliebtesten Politikern: Karl Lauterbach an der Spitze,« *HNA*(spletna stran), 27. januar 2022,<http://www.hna.de/politik/umfrage-deutschlands-beliebteste-politiker-karl-lauterbach-platz-eins-hna-novice-91264436.html>.
- 37 Laurel Wamsley, »Cepljeni ljudje s prebojnimi okužbami lahko širijo različico Delta, pravi CDC,« NPR, 30. julij 2021,www.npr.org/sections/coronavirus-live-updates/2021/07/30/1022867219/cdcstudy-provincetown-delta-vaccinated-breakthrough-mask-guidance.
- 38 Catherine M. Brown et al., »Izbruh okužb SARS-CoV-2, vključno s prebojnimi okužbami zaradi cepiva COVID-19, povezanih z velikimi javnimi zbiranji—okrožje Barnstable, Massachusetts, julij 2021,« *Tedensko poročilo o obolevnosti in umrljivosti* 70, št. 31 (6. avgust 2021): 1059–62,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8367314/>.
- 39 <https://www.mass.gov/doc/daily-covid-19-vaccine-report-july-30-2021/prenos>.
- 40 Berkeley Lovelace Jr., »Študija CDC kaže, da je bilo 74 % ljudi, okuženih v izbruhu covid-19 v Massachusettsu, popolnoma cepljenih,« CNBC, 30. julij 2021,<https://www.cnbc.com/2021/07/30/cdc-study-shows-74percent-of-people-infected-in-massachusetts-covid-outbreak-were-fully-vaccinated.html>; Catherine M. Brown et al., »Izbruh okužb SARS-CoV-2, vključno s prebojnimi okužbami s cepivom COVID-19,

Povezan z velikimi javnimi srečanji—okrožje Barnstable, Massachusetts, julij 2021,«*Tedensko poročilo o obolevnosti in umrljivosti*70, št. 31 (6. avgust 2021): 1059–62,https://www.cdc.gov/mmwr/volume_s/70/wr/mm7031e2.htm.

- 41 "Viel Bessere Situation als im Letzten Herbst,"*Süddeutsche Zeitung*, 3. avgust 2022,<https://www.sueddeutsche.de/politik/infektionsschutzgesetz-corona-herbst-1.5633304>.
- 42 Jens Spahn, *Wir Werden Einander Viel Verzeihen Müssen: Wie die Pandemie Uns Verändert Hat—und Was Sie Uns für die Zukunft Lehrt. Innenansichten einer Krise*(München: Heyne Verlag, 2022). Charles W.
- 43 Simon in William H. Emmons, "EEG, zavest in spanje,"*Znanost*124 (1956): 1066–69,<https://www.rand.org/content/dam/rand/pubs/papers/2015/P655.pdf>. Hinkle in Wolff, "Metode."
- 44
- 45 Paul D. Thacker, »Covid-19: Raziskovalec požvižga na vprašanja celovitosti podatkov v Pfizerjevem preskušanju cepiva,«*British Medical Journal*375 (2021):<https://www.bmj.com/content/375/bmj.n2635>.
- 46 Karina Acevedo-Whitehouse et al., »Množično cepljenje proti SARS-CoV-2: nujna vprašanja o varnosti cepiv, ki zahtevajo odgovore mednarodnih zdravstvenih agencij, regulativnih organov, vlad in razvijalcev cepiv,«*ScienceOpen*(v prihodnje),<https://www.scienceopen.com/document?vid=2e541e0b-64fd-4a3f-bf5b-735425cfd39d>.
- 47 "Die Geschichte des Impfens und Seiner Gegner,"*NDR*(spletna stran), 11. februar 2022,<https://www.ndr.de/geschichte/chronologie/Pocken-Polio-Covid-Geschichte-des-Impfens-und-seiner-Gegner,impfen446.html>; WU Eckart in H. Vondra, »Malaria in druga svetovna vojna: nemški eksperimenti z malarijo 1939–45,«*Parasitologija*42, št. 1–2 (junij 2000): 53–58,<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/11234332/>. »Great Barrington Declaration«, dostopno 1. aprila 2023,<https://gbdeclaration.org/>.
- 48
- 49 "Kako sta Fauci in Collins zaprla razpravo o covidu,"*Wall Street Journal*, 21. december 2021,<https://www.wsj.com/articles/fauci-collin>

- s-e-pošta-great-barrington-declaration-covid-pandemic-lockdown-11640129116.
- 50 Yaffa Shir-Raz et al., »Cenzura in zatiranje heterodoksije Covid-19: taktika in protitaktika,« *Minerva* (1. november 2022): 1–27, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9628345/>.
- 51 Nandita Bose, »Ekskluzivno: Bela hiša sodeluje s Facebookom in Twitterjem, da bi se spopadla z anti-vaxxerji,« Reuters, 19. februar 2021, <https://www.reuters.com/article/us-health-coronavirus-white-house-exclus-idUSKBN2AJ1SW>.
- 52 »Schwere Verlaufsformen bei Infektion mit dem Coronavirus SARS-CoV-2 Reduzieren—Vitamin D-Mangel in der Bevölkerung Beseitigen, Immunabwehr Stärken,« Deutscher Bundestag, 19. zakonodajno obdobje, <https://dip.bundestag.de/vorgang/.../263715>; Drucksache 19/20118, 19. zakonodajno obdobje, 17. junij 2020, <https://ds.erver.bundestag.de/btd/19/201/1920118.pdf>.
- 53 »Schwere Verlaufsformen bei Infektion,« Deutscher Bundestag; „Beschlussempfehlung und Bericht des Ausschusses für Gesundheit, zadeva 19/20709, 7. januar 2020, <https://dserver.bundestag.de/btd/19/207/1920709.pdf>.
- 54 Hellin Jankowski, »Kickl und die '3B' zur Bekämpfung der Pandemie,« *Die Presse*, 1. december 2021, <https://www.diepresse.com/6056027/kickl-und-die-3b-zur-bekaempfung-der-pandemie>. Eva Wolfangel, »Nein, Bayern Bereitet Keine Überwachung Chinesischer Art Vor,« *Zeit Online*, 27. julij 2022, <https://www.zeit.de/digital/datenschutz/2022-07/oeko-token-bayern-belohnungssystem-social-scoring>.
- 56 "AfD Verlangt Stopp des Digital-Euro," 321/2022, Deutscher Bundestag, 22. junij 2022, <https://www.bundestag.de/presse/hib/kurzmedteilungen-900260>.
- 57 Jessica C. Jimenez et al., "Anksiozne celice v hipokampalno-hipotalamičnem krogu", *Nevron* 97, št. 3 (7. februar 2018): 670–83, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5877404/>.

- 58 Helmut Laschet, »Tyrannei der Ungeimpften': Der Zorn der Vernünftigen,«*Ärzte Zeitung*, 8. november 2021,<https://www.aerztezeitung.de/Politik/Tyrannei-der-Ungeimpften-Der-Zorn-der-Vernuenftigen-424260.html>.
- 59 "Ursula von der Leyen, Svetovni gospodarski forum, nd,<https://www.weforum.org/agenda/authors/ursula-von-der-leyen>.
- 60 Laura Wolf, Anna Kröning in Jörg Rössner, »Spahn Offen für Dauer-2G-'Nur noch Supermarkt oder Rathaus für Ungeimpfte,«*Welt* (spletna stran), 27. november 20212,<https://www.welt.de/wissenschaft/article235318154/Corona-Spahn-will-Einschraenkungen-fuer-Ungeimpfte-und-2G-auf-lange-Zeit.html>)
- 61 Viola Ulrich in Sandra Will, »In Deutschland Reicht es Nicht, den Ungeimpften auf die Nerven zu Gehen, Da Muss Man Mehr Tun,« *Welt* (spletna stran), 9. februar 2022,<https://www.welt.de/vermishtes/article236773399/Lauterbach-Es-reicht-nicht-den-Ungeimpften-nur-auf-di-e-Nerven-zu-gehen.html>.
- 62 Metin Gülmen, »Tafel in NRW: Deutliche 2G-Ansage! 'Jeder Hatte die Chance, Sich Impfen zu Lassen,“*Der Westen*(spletna stran), 25. november 2021,<https://www.derwesten.de/region/tafel-in-nrw-corona-impfung-news-3g-2g-unna-id233932473.html>; Leslie Brook, "Tafel Nur für Geimpfte und Genesene,"*Rheinische Post*,26. april 2022,https://rp-online.de/nrw/staedte/moenchengladbach/moenchengladbach-tafel-gibtlebensmittel-nur-noch-an-geimpfte-und-genesene-aus_aid-68319147
- 63 . "Zeitlese,"*Zeit Online*, 6. januar 1984,<https://www.zeit.de/1984/02/zeitlese>.
- 64 Biderman, "Komunistični poskusi." "Infektionsgeschehen Rührt von den
65 Ungeimpften Her," *Welt* (spletna stran), 7. december 2021,<https://www.welt.de/politik/deutschland/article235509824/Designierter-Kanzler-Scholz-Infektionsgeschehen-ru-ehrt-von-den-Ungeimpften-her.html>.
- 66 Marco Blanco-Ucles, »Corona-Impfung Umsonst? Obwohl Gibraltar Fast Durchgeimpft Ist, Liegt die Inzidenz bei 600,“*Merkur.de*, 30. julij,

- 2021,<http://www.merkur.de/welt/corona-impfung-wirkung-umsonst-in-zidenz-infektionszahlen-gibraltar-entwicklung-zr-90887550.html>. "Stille Nacht, der Nachbar Gafft," *Blick*, 6. december 2012,<https://www.blick.ch/schweiz/denunzianten-sind-durch-corona-im-aufschwung-stille-nacht-der-nachbar-gafft-id16231318.html>. »Ausgangssperre Wegen Corona Bundesweit Einheitlich Geregelt«, *Bussgeldkatalog* 2023, 14. maj 2023, <https://www.bussgeldkatalog.org/ausgangssperre-corona/>.
- 69 Christina Berndt, »Komm, Guter Tod!« *Süddeutsche Zeitung*, 15. april 2022,<https://www.sueddeutsche.de/gesundheit/tod-sterben-pandemie-corona-covid-19-1.5566773>.
- 70 Hilmar Klute, "November des Zorns," *Süddeutsche Zeitung*, 21. november 2021,<https://www.sueddeutsche.de/meinung/freiheit-ungeimpfte-zorn-verantwortung-solidaritaet-1.5468187?reduced=true>. »Ethikrat-Mitglied fordert Impfgegner sollen auf Beatmung verzichten,« *ntv*, 19. december 2020,<https://www.n-tv.de/panorama/Impfgegner-sollen-auf-Beatmung-verzichten-article22246339.html>. Michael Bang Petersen, »Ungeimpfte Wurden als Weniger Intelligent Wahrgenommen. Die Vorturteile Gegen Sie Waren Verbreiteter als Vorurteile Gegen Migranten,« intervju Pauline Voss, *Neue Zürcher Zeitung*, 25. februar 2023,<https://www.nzz.ch/international/corona-pandemie-ungeimpfte-galten-als-weniger-intelligent-ld.1725006>.
- 73 Alexander Bor, Frederik Jørgensen in Michael Bang Petersen, »Diskriminatorni odnos do necepljenih ljudi med pandemijo,« *Narava* 613 (2023): 704–11,<https://www.nature.com/articles/s41586-022-05607-y>.
- 74 Klaus Wilhelm, "Vom Segen und Fluch des Hoffens", *Psychologie Heute*, 9. september 2020,<https://www.psychologie-heute.de/leben/artikel-detailansicht/40779-vom-segen-und-fluch-des-hoffens.html>. Biderman,
- 75 "Komunistični poskusi."
- 76 "Piks auf Kassenkosten Soll Möglich Bleiben," *Tagesschau*, 22. marec 2023, <https://www.tagesschau.de/inland/corona-impfungen-201.html>.

- 77 "Weisswurst-Impfen am Nockherberg—Samstag 15.1.2022," *Nachrichten München*, 11. januar 2022,<https://www.nachrichten-muenchen.com/weisswurst-impfen-am-nockherberg-samstag-15-1-2022/163431/>.
- 78 Tobias Becker, »Sonderurlaub: Impfung, Umzug, Kinder—Wann Gibt's Extra Freie Tage?,«*Heidelberg 24*, 29. september 2021,<https://www.heidelberg24.de/verbraucher/sonderurlaub-antrag-kinder-job-hoerzeit-impfung-umzug-zr-91018154.html>.
- 79 Jens Thureau, »Kommentar: Politik der Kleinen Schritte Verspricht Grosses«, Deutsche Welle, 30. november 2005,<https://www.dw.com/de/kommentar-politik-der-kleinen-schritte-verspricht-gro%C3%9Fes/a-1797355>.
- 80 "Zgodba o kipeči žabi", *Časopis Kanadskega zdravniškega združenja* 172, št. 12 (7. december 2004):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC534568/>
- 81 Raul G. Nogueira et al., "Globalni vpliv COVID-19 na zdravljenje kapi," *International Journal of Stroke* 16, št. 5 (julij 2021): 573–84,<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8010375/>. Olivier Aubert et
- 82 al., »Pandemija COVID-19 in svetovna transplantacija organov: populacijska študija,«*Lancet javno zdravje* 6, št. 10 (oktober 2021): 709–19,[https://www.thelancet.com/journals/lanpub/article/PIIS2468-2667\(21\)00200-0/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lanpub/article/PIIS2468-2667(21)00200-0/fulltext).
- 83 "Weniger Vorsorge: AOK Warnt vor Krebs-Zunahme," *ZDF Heute*, 2. februar 2023,<https://www.zdf.de/nachrichten/panorama/aok-krebs-erkrankungen-corona-100.html>.
- 84 "Mehrheit der Bevölkerung Gegen Ende der Corona-Massnahmen," *Süddeutsche Zeitung*, 29. december 2022,<https://www.sueddeutsche.de/panorama/jahreswechsel-mehrheit-der-bevoelkerung-gegen-ende-der-corona-massnahmen-dpa.urn-newsml-dpa-com-20090101-221229-99-40412>.
- 85 Helmut Traindl, »Zusammenfassendes Gutachten zur Unwirksamkeit von Masken als Virenschutz und Gesundheitsschädigende

- Auswirkungen," *Fortschrittfreiheit* (spletna stran), 9. december 2022, <https://fortschrittfreiheit.de/gutachten-unwirksamkeit-von-masken/>.
- 86 »Cochrane Review zum Nutzen von Masken Gegen Atemwegsinfektionen,« Cochrane Deutschland, 2. februar 2023, <http://www.cochrane.de/news/cochrane-review-zum-nutzen-von-maskengegen-atemwegsinfektionen>.
- 87 Svetovni gospodarski forum, *Poročilo o globalnih tveganjih 2023*, 18. izd. (Ženeva: Svetovni gospodarski forum, januar 2023), 35, https://www3.weforum.org/docs/WEF_Global_Risks_Report_2023.pdf. Theresa Hitchens,
- 88 »Mošusni monopol? Zaenkrat ima Ukrajina malo možnosti zunaj Starlinka za Battlefield Satcoms,« *Prelomna obramba* (spletna stran), 19. oktober 2022, <https://breakingdefense.com/2022/10/america-monopoly-for-now-ukraine-has-few-options-outside-starlink-for-battlefield-satcoms/>.
- 89 Jesse Hirsh, »COVID-19 kot primer za sisteme socialnega točkovanja«, Center za inovacije v mednarodnem upravljanju, 15. september 2020, <https://www.cigionline.org/articles/covid-19-case-social-scoring-systems/>
- 90 Anna Hornik idr. *Zukunft von Wertvorstellungen der Menschen in Unserem Land* (Berlin: Prognos AG, avgust 2020), https://www.vorausschau.de/SharedDocs/Downloads/vorausschau/de/BMBF_Foresight_Wertestudie_Kurzfassung.pdf?__blob=publicationFile&v=3 (avgust 2020,, zadnji dostop 21. 5. 2023), str. 34

POGLAVJE 6

- 1 Stephen McDermott, »Razkrito: Citat Yuvala Noaha Hararija, da bo tehnologija 'nadomestila ljudi' manjka kontekst,« *Časopis*, 2. september 2022, <https://www.thejournal.ie/factcheck-yuval-noah-harari-quote-we-dont-need-vast-majority-population-debunked-5849188-Sep2022/>.
- 2 Yuval Noah Harari, "Vzpon nekoristnega razreda," *Ideje.TED.com*, 24. februar 2017, <https://ideas.ted.com/the-rise-of-the-useless-class/>.

- 3 »Zakaj potrebujemo toliko ljudi—Yuval Noah, svetovalec Klausa Schwaba,« Bit Chute, video, 1:13,<https://www.bitchute.com/video/fQqONRrwkXiM/>.
- 4 Aldous Huxley, predgovor k *Pogumen nov svet*, 2. izd. (1947),<http://www.wealthandwant.com/auth/Huxley.html>.
- 5 "Elon Musk in drugi pozivajo k prekinitvi umetne inteligence in navajajo 'velika tveganja za družbo'" *New York Times*, 29. marec 2023,<https://www.nytimes.com/2023/03/29/technology/ai-artificial-intelligence-musk-risks.html>. Harari,
- 6 "Vzpon nekoristnega razreda."
- 7 Marcus du Sautoy, *Kodeks ustvarjalnosti: umetnost in inovacije v dobi umetne inteligence* (Cambridge, MA: Belknap Press, 2020), 13.
- 8 Eva Wolfangel, "Das Richtige Gefühl," *Spektrum*, 23. maj 2018,<http://www.spektrum.de/news/emotionen-perfektionieren-kuenstliche-intelligenz/1566366>; Patrick Krauss in Andreas Maier, "Der Geist in der Maschine," *Spektrum*, 16. junij 2021,<https://www.spektrum.de/magazin/bewusste-ki-der-geist-in-der-maschine/1875787>.
- 9 Stephen Hawking et al., »Stephen Hawking: 'Transcendence preučuje posledice umetne inteligence – vendar ali AI jemljemo dovolj resno?'« *neodvisen*, 1. maj 2014,<https://www.independent.co.uk/news/science/stephen-hawking-transcendence-looks-implications-artificial-intelligence-are-we-taking-ai-seriously-enough-9313474.html>.
- 10 Bill Gates, »Innovating to Zero!«, TED video, 27:33,https://www.ted.com/talks/bill_gates_innovating_to_zero/transcript. Referenčni citat je približno na oznaki 3:42.
- 11 Magdalena Robert, "Global Health Leaders Launch Decade of Vaccines Collaboration," Bill & Melinda Gates Foundation, sporočilo za javnost, dostopno 15. maja 2023,<https://www.gatesfoundation.org/ideas/media-center/press-releases/2010/12/global-health-leaders-launch-decade-of-vaccines-collaboration>.
- 12 Svetovna zdravstvena organizacija, *Cepiva za uravnavanje plodnosti* (Ženeva: Svetovna zdravstvena organizacija, 17.–18. avgust 1992),https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/61301/WHO_HRP_WHO_93.1.pdf.

- 13 John Oller et al., "HCG, najden v cepivu WHO proti tetanusu v Keniji, vzbuja zaskrbljenost v državah v razvoju," *Dnevnik knjižnice odprtega dostopa*4, št. 10 (oktober 2017): 1–30,https://www.researchgate.net/publication/320641479_HCG_Found_in_WHO_Tetanus_Vaccine_in_Kenya_Raises_Concern_in_the_Developing_World. »Cepivo proti tetanusu je
- 14 lahko dodano z zdravilom proti neplodnosti. mednarodne/države v razvoju,« *Vaccine Weekly*(29. maj–5. junij 1995): 9–10,<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/12346214/>.
- 15 James A. Miller, »Baby-Killing Vaccine: Is It Being Stealth Tested?«, EWTN Global Catholic Network, dostopno 15. aprila 2023,<https://www.ewtn.com/catholicism/library/babykilling-vaccine-is-it-being-stealth-testirano-11055>.
- 16 Robert Sinden in Julian Crampton, ameriški patent 20020124274A1, vložen 11. novembra 1994, opuščen,<https://patents.google.com/patent/US20020124274A1/en>.
- 17 DS Yamamoto, H. Nagumo in S. Yoshida, »Flying Vaccinator; Transgenski komar zagotavlja cepivo proti leishmaniji s krvjo,« *Molekularna biologija žuželk*19, št. 3 (junij 2010): 391–98,<https://doi.org/10.1111/j.1365-2583.2010.01000.x>.
- 18 Martin Enserink, "Raziskovalci spremenijo komarje v leteče cepilnike," *Znanost*, 18. marec 2010,<https://www.science.org/content/article/researchers-turn-mosquitoes-flying-vaccinators>. Damian Carrington,
- 19 »Želite se boriti proti podnebnim spremembam? Imeti manj otrok,« *Skrbnik*, 12. julij 2017,<https://www.theguardian.com/environment/2017/jul/12/want-to-fight-climate-change-have-fewerchildren>.
- 20 Seth Wynes in Kimberly A. Nicholas, »Vrzel pri blaženju podnebja: Izobraževanje in vladna priporočila pogrešajo najbolj učinkovite posamezne ukrepe,« *Okoljska raziskovalna pisma*12 (2017):<https://iopscience.iop.org/article/10.1088/1748-9326/aa7541/pdf>.
- 21 Norbert Schäfer, »No Babies for the Climate«, Christian Network Europe, 30. julij 2022,<https://cne.news/article/1510-no-babies-for-the->

podnebje.

- 22 "Mitverantwortung," *Ärzte Zeitung*, 18. oktober 2022, <https://www.aerztezeitung.de/Wirtschaft/Mitverantwortung-433378.html>. »Künstliche
- 23 Intelligenz Überholt Menschen bis 2030,« Computerwoche Tec Workshop, dostopno 22. maja 2023, <https://www.tecchannel.de/a/kuenstliche-intelligenz-ueberholt-menschen-bis-2030,1747252>.

POGLAVJE 7

- 1 Pierre Azoulay, Christian Fons-Rosen in Joshua S. Graff Zivin, »Ali znanost napreduje na enem pogrebu?« *American Economic Review* 109, št. 8 (2019):2889–920, <https://pubs.aeaweb.org/doi/pdfplus/10.1257/aer.20161574>.
- 2 [Enzyklo.de](https://www.enzyklo.de/Begriff/Lastenausgleichsgesetz), sv "Lastenausgleichsgesetz Bedeutung," <https://www.enzyklo.de/Begriff/Lastenausgleichsgesetz>.
- 3 "Gesetz zur Regelung des Sozialen Entschädigungsrechts," *Bundesgesetzblatt*, 12. december 2019, https://www.bgbl.de/xaver/bgbl/start.xav#_bgbl_%2F%2F*%5B%40attr_id%3D'bgbl119s2652.pdf%5D_1641283293927.
- 4 Karl Lauterbach, »Lauterbach Verspricht Hilfe nach Impfschäden«, intervju Christiana Sieversa, *ZDF* (spletna stran), prepis in zvok, 7:00, <https://www.zdf.de/nachrichten/politik/corona-hilfe-impfschaeden-long-covid-lauterbach-100.html>.
- 5 Max Müller, »Corona-Impfschäden 'Totgeschwiegen': Was Sagt das Gesundheitsministerium zu Brisantem Arzt-Interview?«, *TZ* (spletna stran), 24. april 2023, <https://www.tz.de/politik/corona-impfschaeden-impfen-gesundheitsministerium-karl-lauterbach-long-covid-biontech-zr-92231329.html>.
- 6 »Najbolj nezaslišani politični citati Jean-Clauda Junckerja,« *Telegraph*, 15. julij 2014, <https://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/eu/10967168/Jean-Claude-Junckers-most-outrageous-political-quotations.html>.

- 7 Naomi Wolf, *Telesa drugih: novi avtoritarci, COVID-19 in vojna proti človeku* (Fort Lauderdale, FL: All Seasons Press, 2022), 4.
- 8 »Ford: Analiza simbolov,« LitCharts, pregled *Pogumen nov svet* avtor Aldous Huxley, nd, <https://www.litcharts.com/lit/brave-new-world/symbols/ford>.
- 9 Bill Gates, "Vizija Billa Gatesa za življenje po koronavirusu", intervju Ezre Kleina, *Vox*, 27. april 2020, <https://www.vox.com/coronavirus-covid19/2020/4/27/21236270/bill-gates-coronavirus-covid-19-plan-vaccines-conspiracies-podcast>.
- 10 "Superreiche Sorgen für die Zerstörung Tropischer Waldgebiete," *Der Standard*, 26. februar 2020, <https://www.derstandard.de/story/2000115038226/superreiche-sorgen-zunehmend-fuer-die-zerstoerung-von-tropischen-waldgebieten>.
- 11 M. Graziano Ceddia, »Razširitev super bogatih in obdelovalnih površin prek neposrednih naložb v kmetijstvo,« *Trajnost narave* 3 (2020): 312–18, <https://doi.org/10.1038/s41893-020-0480-2>.
- 12 Evelyn Bahn, "Biosprit Macht Hunger," *INKOTA* (spletna stran), 21. julij 2021, <https://www.inkota.de/news/biosprit-macht-hunger>.
- 13 Marc Keuschnigg, Arnouit van de Rijt in Thijs Bol, »Platoiranje kognitivnih sposobnosti med najboljšimi zaslužkarji,« *Evropska sociološka revija* (2023): <https://doi.org/10.1093/esr/jcac076>.
- 14 Martin Farrer, "Zgodovinar graja milijarderje v Davosu zaradi izogibanja davkom," *Skrbnik*, 30. januar 2019, <https://www.theguardian.com/business/2019/jan/30/historian-berates-billionaires-at-davos-over-tax-avoidance>.
- 15 Rutger Bregman, *Človeštvo: upanja polna zgodovina* (London: Bloomsbury Publishing 2021). Prvič objavljeno leta 2019 pri De Correspondent BV (Amsterdam), 228.
- 16 Jeremy Hogeveen, Michael Inzlicht in Sukhvinder S. Obhi, »Moč spreminja, kako se možgani odzivajo na druge,« *Journal of Experimental Psychology: General* 143, št. 2 (2014): 755–62, <https://www.oveo.org/fichiers/power-changes-how-the-brain-responds-to-others.pdf>.

- 17 Jerry Useem, "Moč povzroča poškodbe možganov," *Atlantik*, julij-avgust 2017, <https://www.theatlantic.com/magazine/archive/2017/07/power-causes-brain-damage/528711/>. Ibid.
- 18
- 19 Bregman, *Človeštvo*, 229.
- 20 M. Ena Inesi, Deborah H. Gruenfeld in Adam D. Galinsky, »Kako moč kvari odnose: cinična pripisovanja velikodušnim dejanjem drugih«, *Revija za eksperimentalno socialno psihologijo* 48, št. 4 (julij 2012): 795–803, <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S002210311200011X>. Bregman, *Človeštvo*, 229.
- 21
- 22 Rutger Bregman, *De Meeste Mensen Deugen: Een Nieuwe Geschiedenis van de Mens* (Amsterdam: De Correspondent BV, 2019). Sprouts
- 23 Deutschland, »Bonhoeffer's Theorie der Dummheit«, 23. januar 2022, YouTube video, 6:32, <https://www.youtube.com/watch?v=wnhL1W9dj1w>.
- 24 Michael Schmidt-Salomon, *Hoffnung Mensch: Eine Bessere Welt Ist Möglich* (München: Piper Verlag, 2015).
- 25 Charles Q. Choi, »Biti bolj infantilni je morda pripeljal do večjih možganov,« *Scientific American*, 1. julij 2009, <https://www.scientificamerican.com/article/being-more-infantile/>. Bregman, *Človeštvo*, 63.
- 26
- 27 Lee Alan Dugatkin in Lyudmila Trut, "Kako ukrotiti lisico in zgraditi psa," *ameriški znanstvenik* 105, št. 4 (julij-avgust 2017): 240, <https://www.americanscientist.org/article/how-to-tame-a-fox-and-build-a-dog>.
- 28 Bregman, *Človeštvo*, 65. Prav tam, 70.
- 29
- 30 Prav tam, 65.
- 31 Prav tam, 2.
- 32 Zhihao Yuan, Rajat Nag in Enda Cummins, »Skrbi za zdravje ljudi v zvezi z mikroplastiko v vodnem okolju – od morskih do prehrambenih sistemov,« *Znanost o celotnem okolju* 823 (1. junij 2022): <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/35143789/>.

- 33 Stefania D'Angelo in Rosaria Meccariello, »Mikroplastika: grožnja za moško plodnost,« *Mednarodna revija za okoljske raziskave in javno zdravje* 18, št. 5 (marec 2021): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7967748/>; Chenming Zhang et al. "Mikroplastika je lahko pomemben vzrok za moško neplodnost," *American Journal of Men's Health* 16, št. 3 (maj–junij 2022): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9134445/>.
- 34 "Velika pacifiška smetišča," *Čiščenje oceana* (spletno mesto), nd, <https://theoceancleanup.com/great-pacific-garbage-patch/>; L. Lebreton et al., »Dokazi, da se na veliki pacifiški smeti hitro kopiči plastika,« *Znanstvena poročila* 8 (2018): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5864935/>.
- 35 Edward O. Wilson, *Družbeno osvajanje Zemlje* (New York: Liveright Publishing, 2012).
- 36 Michael Schmidt-Salomon, *Jenseits von Gut und Böse: Warum Wir Ohne Moral die Besseren Menschen Sind* (München: Pendo Verlag, 2009), 66–67.
- 37 Paul Bloom, *Proti empatiji: argument za racionalno sočutje* (New York: Vintage Books, 2018), besedilo na zadnji platnici.
- 38 Paul Bloom, "Zadeva proti empatiji", intervju s Seanom Illingom, *Vox*, nazadnje spremenjeno 16. januarja 2019, <https://www.vox.com/conversations/2017/1/19/14266230/empathy-morality-ethics-psychology-compassion-paul-bloom>.
- 39 Miho Nagasawa et al., "Oxytocin-Gaze Positive Loop and the Coevolution of Human-Dog Bonds," *Znanost* 348 (2015): 333–36, <http://www.science.org/doi/10.1126/science.1261022>.
- 40 Tara Raam et al., "Hipokampalni oksitocinski receptorji so potrebni za razlikovanje socialnih dražljajev," *Nature Communications* 8 (2017): <https://doi.org/10.1038/s41467-017-02173-0>.
- 41 Carsten KW De Dreu, »Oksitocin uravnava sodelovanje znotraj in konkurenco med skupinami: Integrativni pregled in raziskovalna agenda,« *Hormoni in vedenje* 61, št. 3 (marec 2012): 419–28, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/22227278/>.

- 42 Bloom, "Zadeva proti empatiji."
- 43 Schmidt-Salomon, *Jenseits von Gut und Böse*, 37 (prevod avtorja).
- 44 Ibid., 75 (prevod avtorja).
- 45 Bloom, "Zadeva proti empatiji."
- 46 Rasmus Hougaard in Jacqueline Carter, *Sočutno vodenje: Kako narediti težke stvari na človeški način* (Boston: Harvard Business Review Press, 2022).
- 47 Rasmus Hougaard, "Štirje razlogi, zakaj je sočutje boljše za človeštvo kot empatija," *Forbes*, 8. julij 2020, <https://www.forbes.com/sites/rasmushougaard/2020/07/08/four-reasons-why-compassion-is-better-for-humanity-than-empathy/>. Bregman, *Človeštvo*, 219.
- 48
- 49 Cisca Ulug, Lummina Horlings in Elen-Maarja Trell, »Kolektivna identiteta, ki podpira trajnostne transformacije v skupnostih ekoloških vasi,« *Trajnost* 13, št. 15 (2021): <https://doi.org/10.3390/su13158148>.
- 50 "Ekovasi kot ekološka alternativa," *Iberdrola* (spletno mesto), dostopno 4. maja 2023, <https://www.iberdrola.com/sustainability/ecovillages-alternative-ecological-communities>. Bregman, *Človeštvo*, 299–319. Prav tam,
- 51 315.
- 52
- 53 Prav tam, 316.
- 54 Tine De Moor, »Tiha revolucija: nov pogled na nastanek premoženja, cehev in drugih oblik korporativnega kolektivnega delovanja v zahodni Evropi«, Dodatek, *Mednarodni pregled družbene zgodovine* 53, št. 516 (2008): S179–212, <https://doi.org/10.1017/s0020859008003660>.
- 55 »Nagrada Sveriges Riksbank za ekonomske vede v spomin na Alfreda Nobela 2009,« Nobelova nagrada, <https://www.nobelprize.org/prizes/economic-sciences/2009/summary/>.
- 56 Elinor Ostrom, »Onkraj trgov in držav: Policentrično upravljanje zapletenih gospodarskih sistemov«, 8. december 2009, <https://www.nobelprize.org/prizes/economic-sciences/2009/summary/>.

- [lprize.org/uploads/2018/06/ostrom_lecture.pdf](https://prize.org/uploads/2018/06/ostrom_lecture.pdf).
- 57 Tine De Moor, "*Homo Cooperans. Institucije za kolektivno delovanje in Sočutna družba*.(Utrecht, Nizozemska: Univerza Utrecht, 2013), <https://www.researchgate.net/publication/336220852>.
- 58 Karrie Jacobs, "Toronto želi za vedno ubiti pametno mesto," *MIT Technology Review*, 29. junij 2022, <https://www.technologyreview.com/2022/06/29/1054005/toronto-kill-the-smart-city>.
- 59 James Suzman, *Delo: zgodovina o tem, kako preživljamo svoj čas*(London: Bloomsbury Publishing, 2021).
- 60 Michael Nehls, *Die Algenöl-Revolution: Lebenswichtiges Omega-3— das Pflanzliche Lebenselixier aus dem Meer*(München: Heyne Verlag, 2022).
- 61 Ajit Niranjana, "Žuželke na jedilniku, ko je EU odobrila dve za človeško prehrano," *Deutsche Welle*, 24. januar 2023, <https://www.dw.com/en/eu-insects-climate-change/a-64503440>.
- 62 Fox News, "Aktivist opozarja, da je globalno prizadevanje za dodajanje hroščev v meni del zaskrbljujočega trenda," *New York Post*, 15. april 2023, <https://nypost.com/2023/04/15/activist-warns-of-global-push-adding-bugs-to-the-menu/>.
- 63 Paolo Tessari, Anna Lante in Giuliano Mosca, »Esencialne aminokisliline: glavni regulatorji prehrane in okoljskega odtisa?« *Znanstvena poročila* 6 (2016): <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4897092>.
- 64 William Moomaw, Isaac Berzin in Asaf Tzachor, »Izločitev srednje ribe: morske mikroalge kot naslednji trajnostni vir omega-3 maščobnih kislin in beljakovin,« *Industrijska biotehnologija* 13, št. 5 (oktober 2017): 234–43, <https://www.researchgate.net/publication/320439837>.
- 65 Gowri Koneswaran in Danielle Nierenberg, »Globalna proizvodnja domačih živali in globalno segrevanje: vpliv in ublažitev podnebnih sprememb,« *Perspektive zdravja okolja* 116, št. 5 (maj 2008): 578–82, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2367646/>.

- 66 John PA Ioannidis, "Zakaj je večina objavljenih ugotovitev raziskav lažnih," *Medicina PLoS*, št. 8 (avgust 2005):<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1182327/>.
- 67 M. Meyen, »Stell Dir vor, es Kommen Nachrichten und Keiner Schaut Hin,« *ViER*, 6. junij 2022, str. 66.
- 68 »Zunehmende News-Deprivation Hat Negative Folgen für die Demokratie«, Universität Zürich, 24. oktober 2022,https://www.news.uzh.ch/de/articles/media/2022/Jahrbuch_foeg.html. Michael Meyen, *Die Propaganda-Matrix: Der Kampf für Freie Medien Entscheidet über unsere Zukunft* (München: Rubikon, 2021), zadnja platnica.
- 70 Bregman, *Človeštvo*, 393–94.
- 71 Charlotte Huff, »Preobremenjenost medijev škoduje našemu duševnemu zdravju. Tu so načini za obvladovanje stresa ob naslovu,« *Monitor o psihologiji* 53, št. 8 (1. november 2022):<https://www.apa.org/monitor/2022/11/strain-media-overload>.
- 72 "Übersicht zum Impfstatus," *Impfdashboard.de*, 8. april 2023,<https://impfdashboard.de/>.
- 73 Bregman, *Človeštvo*, 393–94.
- 74 Schmidt-Salomon, *Hoffnung Mensch*, naslovno besedilo (prevedel avtor).
- 75 MB Rosenberg, *Gewaltfreie Kommunikation: Eine Sprache des Lebens* (Paderborn, Nemčija: Junfermann, 2010), 40 (prevedel avtor).

ZAHVALA

Zahvaljujem se vsem zdravnikom in znanstvenikom, ki so si kljub grožnjam s povračilnimi ukrepi upali še naprej postavljati vprašanja in objavljati svoje strokovne ocene in necenzurirane rezultate raziskav. S tem so podali konkretne dokaze o tem, kako in s kakšnim namenom orkestrirana dejanja ustvarjalcev in dobičkarjev Velike ponastavitve poškodujejo prav človeške možgane. Brez njih ta knjiga nikoli ne bi mogla biti napisana. Enako velja za nekaj preostalih raziskovalnih novinarjev, ki si vsak dan pridobijo attribute poguma, odločnosti in zagnanosti. V tej novi dobi globalne cenzure so zadnji žarki upanja za priložnost za odprt diskurz.

Posebej bi se rad zahvalil nekaterim posebnim ljudem. Rad bi se zahvalil Bettini Simonis, diplomirani biologinji, in mojemu sinu Sebastianu, ki sta mi dala veliko namigov, komentarjev in predlogov, tako kot pri mojih prejšnjih knjigah na to temo. Prav tako bi se rad zahvalil Holgerju Bruecku, svetovalcu za IT, ki mi je med enim od najinih številnih pogovorov dal ključno idejo, ki je pripeljala do te knjige. Posebna zahvala gre literarnemu svetovalcu izvirne nemške izdaje, Corvinu P. Rabensteinu, za njegovo podporo in strokovno urejanje tudi mojega angleškega prevoda. Zahvaljujem se tudi grafični oblikovalki Malin Singh, ki je s svojimi kreativnimi oblikovalskimi predlogi več kot oblikovala videz knjige, tako v nemški kot v angleški različici. Seveda bi se rad zahvalil tudi vsem številnim neimenovanim podpornikom, ki so me spodbujali na tej poti.

Prav tako bi se rad zahvalil Tonyju Lyonsu iz založbe Skyhorse Publishing za pogum, da objavi izven ozkih meja vse bolj cenzuriranega mainstream tiska. Hvala tudi Josephu Webbu za njegovo strokovno izpopolnjevanje mojega prevoda in Hectorju Carossu za njegovo urejanje v celotnem procesu objavljanja. Posebna zahvala gre Naomi Wolf. Zaradi njenega natančnega preučevanja pogodb Pfizerja in neprimerljivega dokumentiranja vloge strahu pri propadanju naših nekdanjih svobodnih družb je bila idealna oseba za pisanje predgovora k tej knjigi. Gre za resnično edinstveno delo, ki bo nedvomno pritegnilo številne bralce.

Nenazadnje bi se rad zahvalil svoji ženi Sabine: Ne samo, da si je vzela čas za kritičen pregled vsake različice knjige, ampak tudi ni dovolila, da bi ji strah pred povračilnimi ukrepi preprečil, da bi hodila po tej poti z menoj. .

zlibrary

Vaša vrata do znanja in kulture. Dostopen vsem.

z-knjiznica.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Uradni kanal Telegram](#)

[Z-dostop](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>